

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 311 E
fyrtiotredje årgången
31 oktober 2000

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I *Meddelanden*

.....

II *Förberedande rättsakter*

Kommissionen

2000/C 311 E/01	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 78/660/EEG och 83/349/EEG med avseende på värderingsreglerna för årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag (KOM(2000) 80 slutlig – 2000/0043(COD))	1
2000/C 311 E/02	Ändrat förslag till rådets förordning om genomförandet av åtgärder för att förstärka tullunionen mellan EG och Turkiet (KOM(2000) 141 slutlig – 1998/299(CNS))	5
2000/C 311 E/03	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3922/91 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart (KOM(2000) 121 slutlig – 2000/0069(COD)) ⁽¹⁾	13
2000/C 311 E/04	Ändrat förslag till rådets förordning om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (KOM(2000) 75 slutlig – 1999/0102(CNS))	112
2000/C 311 E/05	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om genomförandet av åtgärder för att stödja Turkiets ekonomiska och sociala utveckling (KOM(2000) 169 slutlig – 1998/0300(COD))	125
2000/C 311 E/06	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring för sjunde gången av rådets direktiv 76/768/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter (KOM(2000) 189 slutlig – 2000/0077(COD)) ⁽¹⁾	134

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2000/C 311 E/07	Förslag till rådets beslut om att på Europeiska gemenskapens vägnar ingå 1998 års protokoll till 1979 års konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar om tungmetaller (KOM(2000) 177 slutlig – 2000/0082(CNS)) ⁽¹⁾	136
2000/C 311 E/08	Förslag till rådets förordning om ingående av ett protokoll om fastställande för perioden 3 december 1999–2 december 2002 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Mauritius regering om fiske i Mauritius vatten (KOM(2000) 229 slutlig – 2000/0094(CNS))	160
2000/C 311 E/09	Ändrat förslag till rådets direktiv om genomförandet av principen om likabehandling av enskilda personer oavsett ras eller etniskt ursprung (KOM(2000) 328 slutlig – 1999/0253(CNS)) ⁽¹⁾	169
2000/C 311 E/10	Förslag till rådets beslut om ett flerårigt program för företag och företagsamhet, 2001–2005 (KOM(2000) 256 slutlig – 2000/0107(CNS)) ⁽¹⁾	180
2000/C 311 E/11	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om utstationering av arbetstagare från tredje land i samband med tillhandahållande av tjänster över gränserna (KOM(2000) 271 slutlig – 1999/0012(COD)) ⁽¹⁾	187
2000/C 311 E/12	Ändrat förslag till rådets direktiv om en utvidgning av friheten att tillhandahålla tjänster över gränserna till tredjelandsmedborgare som har etablerat sig inom gemenskapen (KOM(2000) 271 slutlig – 1999/0013(CNS)) ⁽¹⁾	197
2000/C 311 E/13	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott (KOM(2000) 222 slutlig – 2000/0080(COD)) ⁽¹⁾	207
2000/C 311 E/14	Förslag till rådets förordning om inrättande av mekanismen för akuta ingripanden (KOM(2000) 119 slutlig – 2000/0081(CNS))	213
2000/C 311 E/15	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur, om märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (KOM(2000) 301 slutlig – 1999/0204(COD)) ⁽¹⁾	217
2000/C 311 E/16	Förslag till rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 när det gäller tillfälliga kvantitativa restriktioner för punktskattepliktiga varor som förs in i Sverige från andra medlemsstater (KOM(2000) 295 slutlig – 2000/0118(CNS))	238
2000/C 311 E/17	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om fastställande av krav och harmoniserade förfaranden för säker lastning och lossning av bulkfartyg (KOM(2000) 179 slutlig – 2000/0121(COD)) ⁽¹⁾	240
2000/C 311 E/18	Förslag till rådets direktiv om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (KOM(2000) 303 slutlig – 2000/0127(CNS)) ⁽¹⁾	251

2000/C 311 E/19	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om Europeiska året för språk 2001 (KOM(2000) 321 slutlig – 1999/0208(COD)) ⁽¹⁾	259
2000/C 311 E/20	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) i syfte att införa regler för förvaltningsbolag och förenklade prospekt (KOM(2000) 331 slutlig – 98/0242(COD)) ⁽¹⁾	273
2000/C 311 E/21	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (KOM(2000) 329 slutlig – 98/0243(COD)) ⁽¹⁾	302
2000/C 311 E/22	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av el från förnybara energikällor på den inre marknaden för el (KOM(2000) 279 slutlig – 2000/0116(COD)) ⁽¹⁾	320
2000/C 311 E/23	Förslag till rådets förordning om ändring av budgetförordningen av den 21 december 1977 i syfte att göra åtskillnad mellan funktionerna för internrevision och förhandskontroll (artikel 24 femte stycket i budgetförordningen) (KOM(2000) 341 slutlig – 2000/0135(CNS))	328
2000/C 311 E/24	Förslag till rådets beslut om ändring av beslut 2000/24/EG för att utvidga gemenskapsgarantin som beviljats Europeiska investeringsbanken till att omfatta lån till projekt i Kroatien (KOM(2000) 289 slutlig – 2000/0122(CNS))	329
2000/C 311 E/25	Förslag till rådets förordning om den gemensamma organisationen av marknaden för ris (KOM(2000) 278 slutlig – 2000/0151(CNS))	330
2000/C 311 E/26	Förslag till Rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor för att inkludera ris (KOM(2000) 278 slutlig – 2000/0152(CNS))	342

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 78/660/EEG och 83/349/EEG med avseende på värderingsreglerna för årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag

(2000/C 311 E/01)

KOM(2000) 80 slutlig – 2000/0043(COD)

(Framlagt av kommissionen den 24 februari 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 44,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

enligt förfarandet i fördragets artikel 251,

och av följande skäl:

- (1) I artikel 32 i direktiv nr 78/660/EEG grundat på artikel 54.3 g (nu 44.2 g) ⁽¹⁾ anges att posterna i årsbokslutet skall värderas på grundval av principen om värdering till anskaffningspris eller tillverkningskostnad.
- (2) Genom artikel 33 i direktiv nr 78/660/EEG får medlemsstaterna rätt att tillåta eller fordra uppskrivning av vissa tillgångar, en på återanskaffningsvärdet baserad värdering av vissa tillgångar eller en värdering av posterna i årsbokslutet enligt andra värderingsmetoder för att ta hänsyn till inflationen.
- (3) I artikel 29 i direktiv nr 83/349/EEC grundat på artikel 54.3 g (nu 44.2 g) ⁽²⁾ anges att tillgångar och skulder som skall ingå i sammanställd redovisning skall värderas i överensstämmelse med artiklarna 31–42 och 60 i direktiv 78/660/EEG.
- (4) För banker och andra finansiella institut skall årsbokslut och sammanställd redovisning utföras enligt rådets direktiv 86/635/EEG och för försäkringsföretag enligt rådets direktiv 91/674/EEG. Ändringarna i detta direktiv medför inga förändringar i direktiven 86/635/EEG och 91/674/EEG, men kommissionen kan komma att lägga fram liknande förslag om ändring av dessa efter samråd med motsvarande rådgivande kommittéer.
- (5) De internationella finansmarknadernas dynamiska karaktär har medfört en vidsträckt användning inte bara av traditionella primära finansiella instrument som aktier

och obligationer utan också olika derivatinstrument, som terminskontrakt, optioner och swappar.

- (6) Ledande normgivare på redovisningsområdet i världen har börjat överge den värderingsmetod som baseras på den historiska kostnaden för sådana finansiella instrument till förmån för en värdering till verkligt värde.
- (7) I kommissionens meddelande om harmonisering av redovisningssystemet, en ny strategi i förhållande till den internationella harmoniseringen ⁽³⁾ förespråkas att man arbetar för att behålla överensstämmelsen mellan direktiven nr 78/660/EEC och 83/349/EEC och utvecklingen i den internationella normgivningen på redovisningsområdet.
- (8) För att överensstämmelsen mellan internationellt erkända redovisningsnormer och direktiven 78/660/EEC och 83/349/EEC skall behållas, måste de senare ändras så att vissa finansiella tillgångar och skulder kan värderas till verkligt värde. Därigenom kommer EU-företagen att kunna följa med i den internationella utvecklingen.
- (9) För att finansiell information från hela gemenskapen skall kunna jämföras, måste medlemsstaterna införa ett system för redovisning till verkligt värde. Medlemsstaterna kan tillåta eller fordra att alla eller vissa kategorier av företag antar detta system för såväl årsbokslut som sammanställd redovisning eller enbart för sammanställd redovisning.
- (10) Redovisning till verkligt värde bör bara tillåtas för poster där det finns ett tillräckligt utvecklad internationell enighet om att redovisning till verkligt värde är lämplig. Den bör alltså inte tillämpas för alla finansiella tillgångar och skulder.
- (11) Noterna till redovisningen bör innehålla vissa upplysningar om de poster i balansräkningen som har tagits upp till verkligt värde. Åsredovisningen bör ge en indikation på företagets mål och strategier för riskstyrning i samband med användningen av finansiella instrument.
- (12) Redovisning för finansiella instrument är ett redovisningsområde som utvecklas snabbt och som behöver ses över med jämna mellanrum. Denna översyn bör utföras genom Kontaktkommittén för försäkringsdirektiven, för att medlemsstaterna skall få tillfälle att rapportera om sina erfarenheter av redovisning till verkligt värde i praktiken.

⁽¹⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11. Direktivet senast ändrat genom beslut 1999/60/EG (EGT L 162, 26.6.1999, s. 65).

⁽²⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktivet senast ändrat genom beslut 90/605/EEG (EGT L 317, 16.11.1990, s. 60).

⁽³⁾ KOM(95) 508.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 78/660/EEG ändras enligt följande:

1. Följande avsnitt 7 a skall införas:

”AVSNITT 7 a

Värdering till verkligt värde

Artikel 42 a

1. Med avvikelse från artikel 32 skall medlemsstaterna i fråga om samtliga eller vissa kategorier av företag tillåta eller fordra en värdering till verkligt värde av alla poster i balansräkningen, inbegripet derivatinstrument, förutom för de poster som anges i punkt 3.

2. Medlemsstaterna får begränsa den tillåtelse eller det krav som avses i punkt 1 till sammanställd redovisning enligt direktiv 83/349/EEG.

3. Följande poster får inte värderas till verkligt värde:

- a) Poster i balansräkningen som inte utgör finansiella instrument.
- b) Passivposter, med undantag för passivposter som
 - i) ingår som en del i en handelsportfölj,
 - ii) har redovisats som säkrade poster, eller
 - iii) utgörs av derivatinstrument.

4. Trots bestämmelserna i punkt 1 får medlemsstaterna göra följande:

- a) Undanta poster, som hålls till förfall, förutom derivatinstrument, från värdering till verkligt värde.
- b) Undanta lån och förskott som inte innehas för handelsändamål från värdering till verkligt värde.
- c) Begränsa värdering till verkligt värde till poster som innehas för handelsändamål. Om denna begränsning tillämpas, skall alla derivatinstrument anses innehas för handelsändamål.
- d) Utesluta råvarubaserade avtal som ursprungligen utformats för att möta ett företags förväntade inköps-, försäljnings- eller användningsbehov och som förväntas regleras genom leverans av råvaran.

Artikel 42 b

1. Det verkliga värde som avses i artikel 42 a bestäms utifrån något av följande:

- a) Ett marknadsvärde, för de poster för vilka en tillförlitlig marknad med lätthet kan identifieras. Om ett marknadsvärde inte med lätthet kan fastställas för en post men däremot för dess beståndsdelar, kan postens marknadsvärde härledas från värdet på beståndsdelarna.
- b) Ett värde som beräknas utifrån etablerade värderingsmodeller och -metoder, för de poster för vilka en tillförlitlig marknad inte med lätthet kan identifieras. Sådana värderingsmodeller och -metoder bör säkerställa en rimlig uppskattning av marknadsvärdet.

2. Punkter som inte kan värderas på ett tillförlitligt sätt fritt från väsentliga fel och snedvridning med de metoder som beskrivs i punkt 1 a eller b får inte värderas utifrån verkligt värde utan bör i stället värderas i enlighet med artiklarna 34–42.

Artikel 42 c

1. Trots bestämmelserna i artikel 31.1 c aa skall en förändring av det verkliga värdet för en post i balansräkningen som har värderats till verkligt värde i enlighet med artikel 42a.1 medtas i resultaträkningen vid beräkningen av vinsten eller förlusten för räkenskapsåret.

2. Medlemsstaterna får tillåta eller fordra att vinst eller förlust med avseende på en finansiell tillgång som inte innehas för handelsändamål redovisas direkt i eget kapital i en reserv för verkligt värde. I den utsträckning vinster och förluster med avseende på sådana poster som har redovisats i eget kapital faktiskt realiserats, måste de avlägsnas från den särskilda reserven för verkligt värde. Medlemsstaterna får fastställa regler för användningen av reserven för verkligt värde.

3. Trots bestämmelserna i punkt 1 skall en förändring av en posts verkliga värde som beräknats i enlighet med artikel 42 b inte redovisas i resultaträkningen med vinster och förluster för räkenskapsåret, utan skall redovisas direkt i reserven för verkligt värde om

- a) posten är bokförd som ett säkringsinstrument enligt ett system för säkringsredovisning som tillåter att sådana värdeförändringar inte visas i resultaträkningen, eller
- b) en sådan förändring av värdet är orsakad av kursförändringar i samband med en valutapost som utgör en del av ett företags nettoinvesteringar i anknutna företag i utlandet.

4. Den reserv för verkligt värde som avses i punkt 3 bör begränsas i den mån som de däri uppförda beloppen inte längre är nödvändiga för användning av värderingsmetoder enligt de villkor som beskrivs i punkt 3 a och b. Medlemsstaterna får fastställa regler för användningen av denna fond."

2. Följande artiklar 43 a, 43 b och 43 c skall införas:

"Artikel 43 a

När värdering till verkligt värde enligt artikel 42 a används, skall noterna minst innehålla följande information:

- a) De poster i balansräkningen som har värderats till verkligt värde.
- b) När det verkliga värdet har bestämts enligt artikel 42b.1.b anges de viktigaste bakomliggande antagandena för värderingsmodellerna och -metoderna.
- c) För varje kategori poster som värderats till verkligt värde anges det verkliga värdet och de vinster och förluster som redovisats direkt i resultaträkningen och i den reserv för verkligt värde som avses i artikel 42c.3.
- d) För den reserv för verkligt värde som avses i artikel 42c.2 och artikel 42c.3 införs en tabell som separat visar
 - i) reservens och fondens storlek vid räkenskapsårets början,
 - ii) de differenser som ingått i reserven och fonden under räkenskapsåret,
 - iii) belopp som överförts från reserven och fonden under räkenskapsåret med uppgift om överföringarnas art, och
 - iv) reservens och fondens storlek i slutet av räkenskapsåret.
- e) För varje kategori av derivatinstrument upptas upplysningar om storlek och slag, och även om viktiga villkor som kan påverka beloppen, val av tidpunkt och säkerheten när det gäller framtida betalningsströmmar.

Artikel 43 b

När ett företag har rätt att använda värdering till verkligt värde enligt artikel 42a.1 men beslutar att inte göra det, skall det lämna följande upplysningar om varje kategori av derivatinstrument:

- a) Omfattningen och typen av derivatinstrument, däribland viktiga villkor som kan påverka beloppen, valet av tidpunkt och säkerheten när det gäller framtida betalningsströmmar.
- b) Det verkliga värdet för derivatinstrumenten.

Artikel 43 c

När värdering till verkligt värde enligt artikel 42a.1 inte har tillämpats och när ett företag inte har utnyttjat alternativet att justera värdet för finansiella anläggningstillgångar i enlighet med artikel 35.1 c aa och denna anläggningstillgång därför upptas till ett värde som överstiger det verkliga värdet skall företaget ange

- a) bokföringsvärde och verkligt värde för antingen de individuella tillgångarna eller lämpliga grupper av dessa individuella tillgångar, och
- b) skälen till att bokföringsvärdet inte har minskats, inbegripet karaktären av de uppgifter som ligger till grund för antagandet att bokföringsvärdet kommer att återvinas."

3. Följande artikel 46 a skall införas:

"Artikel 46 a

Vare sig värdering till verkligt värde enligt avsnitt 7 a används eller inte, skall förvaltningsberättelsen innehålla upplysningar om

- a) företagets mål och strategier för finansiell riskstyrning i samband med användningen av finansiella instrument samt huruvida dessa mål har uppfyllts, och
- b) företagets exponering för risker som gäller priser, krediter, likviditet, motparter, betalningsströmmar och framtida utveckling i samband med användningen av finansiella instrument."

4. Följande artikel 52 a skall införas:

"Artikel 52 a

Inom tre år räknat från antagandet av detta direktiv skall parlamentet och rådet enligt det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget på förslag från kommissionen granska och där så är nödvändigt ändra artiklarna 42 a, 42 b, 42 c, 43 a, 43 b, 43 c och 46 a i direktiv nr 78/660/EEC utifrån erfarenheterna av tillämpningen av dessa artiklar och med hänsyn till den internationella utvecklingen på redovisningsområdet."

Artikel 2

Direktiv 83/349/EEG ändras enligt följande:

1. Följande artiklar 34 a, 34 b och 34 c skall införas:

"Artikel 34 a

När värdering till verkligt värde enligt artikel 42a.1 i direktiv 78/660/EEG har tillämpats, skall noterna till den sammanställda redovisningen åtminstone innehålla följande information:

- a) De poster i den sammanställda balansräkningen som har värderats till verkligt värde.

- b) När det verkliga värdet har bestämts i enlighet med artikel 42b.1 b i direktiv 78/660/EEG anges de viktigaste bakomliggande antagandena för värderingsmodellerna och -metoderna.
- c) För varje kategori poster som värderats till verkligt värde anges det verkliga värdet och de vinster och förluster som redovisats direkt i den sammanställda resultaträkningen och i den reserv för verkligt värde som avses i artikel 42c.3 i direktiv 78/660/EEG.
- d) För den reserv för verkligt värde som avses i artikel 42c.2 och artikel 42c.3 i direktiv 78/660/EEG införs en tabell som separat visar
- reservens och fondens storlek vid räkenskapsårets början,
 - de differenser som ingått i reserven och fonden under räkenskapsåret,
 - de belopp som överförts från reserven och fonden under räkenskapsåret med och uppgift om överföringarnas art, och
 - reservens och fondens storlek i slutet av räkenskapsåret.
- e) För varje kategori av derivatinstrument upptas upplysningar om storlek och slag, och även om viktiga villkor som kan påverka beloppen, val av tidpunkt och säkerheten när det gäller framtida betalningsströmmar.

Artikel 34 b

När ett företag har rätt att använda värdering till verkligt värde enligt artikel 42a.1 men beslutar att inte göra det, skall det lämna följande upplysningar om varje kategori av derivatinstrument:

- Omfattningen och typen av derivatinstrument, däribland viktiga villkor som kan påverka beloppen, valet av tidpunkt och säkerheten när det gäller framtida betalningsströmmar.
- Det verkliga värdet för derivatinstrumenten.

Artikel 34 c

När ett företag som omfattas av den sammanställda redovisningen inte har tillämpat värdering till verkligt värde enligt artikel 42a.1 i direktiv 78/660/EEG och inte har justerat värdet för en finansiell anläggningstillgång i enlighet med artikel 35.1 c aa i direktiv 78/660/EEG och denna anläggningstillgång därför upptas till ett värde som överstiger det verkliga värdet skall i noterna till den sammanställda redovisningen anges

- bokföringsvärde och verkligt värde för antingen de individuella tillgångarna eller lämpliga grupper av dessa individuella tillgångar, och

- skälen till att bokföringsvärdet inte har minskats, inbegripet karaktären av de uppgifter som ligger till grund för antagandet att bokföringsvärdet kommer att återvinnas."

2. Följande artikel 36a skall införas:

"Artikel 36 a

Vare sig värdering till verkligt värde enligt avsnitt 7a i direktiv 78/660/EEG används eller inte, skall förvaltningsberättelsen innehålla upplysningar om

- företagets mål för finansiell riskstyrning samt huruvida dessa mål har uppfyllts genom användningen av finansiella instrument, och
- information om företagets exponering för risker i förhållande till priser, krediter, likviditet, medkontraenter, betalningsströmmar och framtida utveckling i samband med användningen av finansiella instrument."

3. Följande artikel 48 skall införas:

"Artikel 48

Inom tre år räknat från antagandet av detta direktiv skall parlamentet och rådet enligt det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget på förslag från kommissionen granska och där så är nödvändigt ändra artiklarna 34 a, 34 b, 34 c och 36 a i direktiv nr 83/349/EEC utifrån erfarenheterna av tillämpningen av dessa artiklar och med hänsyn till den internationella utvecklingen på redovisningsområdet."

Artikel 3

- Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

- Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Ändrat förslag till rådets förordning om genomförandet av åtgärder för att förstärka tullunionen mellan EG och Turkiet ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/02)

KOM(2000) 141 slutlig — 1998/299(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 16 mars 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 408, 29.12.1998, s. 14.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska rådet bekräftade vid sitt möte i Luxemburg den 12–13 december 1997 att det är möjligt för Turkiet att bli medlem i Europeiska unionen.
- (2) Kommissionen lade den 4 mars 1998 inför rådet fram ett meddelande med rubriken "Europeisk strategi för Turkiet – Inledande konkreta förslag från kommissionen" i avsikt att förbereda Turkiet för anslutningen.
- (3) Europeiska rådet bedömde vid sitt möte i Cardiff den 15–16 juni 1998 att detta meddelande utgör en god grund för att förbättra och vidareutveckla förbindelserna mellan Europeiska unionen och Turkiet.
- (4) Kommissionen uppmanades vid Europeiska rådets möte i Cardiff att lägga fram de förslag som krävs för att genomföra den europeiska strategin.
- (5) Europeiska rådet erinrade vid sitt möte i Cardiff om att den europeiska strategin kräver ekonomiskt stöd.
- (6) I rådets slutsatser av den 13 september 1999 hänvisades till det finansiella stödet till Turkiet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (7) Tullunionen mellan EG och Turkiet trädde i kraft den 31 december 1995 och Turkiet fortsätter att genomföra ekonomiska reformer.
- (8) Europeiska rådet förklarade vid sitt möte i Helsingfors den 10–11 december 1999 att Turkiet är ett kandidatland som har de nödvändiga förutsättningarna för att ansluta sig till unionen på grundval av samma kriterier som tillämpas för de övriga kandidatländerna.
- (9) Bestämmelserna i den här förordningen grundar sig på respekten för de demokratiska principerna, för rättsstaten, för de mänskliga rättigheterna och för de grundläggande friheterna, samt respekten för folkrätten, vilka ligger till grund för Europeiska gemenskapens och dess medlemsstaters politik.
- (10) Gemenskapen fäster vikt vid att förbättra demokratin i landet och respekten för de grundläggande mänskliga rättigheterna och göra det civila samhället mera delaktigt i.
- (12) Europaparlamentet, rådet och kommissionen avgav den 6 mars 1995 en förklaring om införande av finansiella bestämmelser i rättsakterna ⁽¹⁾.
- (13) Ett interinstitutionellt avtal om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽²⁾ slöts den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (10) Gemenskapen fäster stor vikt vid Turkiets behov av att förbättra och främja demokratin i landet och respekten för de grundläggande mänskliga rättigheterna och av att göra det civila samhället mera delaktigt i denna process.
- (11) Europaparlamentet har i olika resolutioner framför allt hänvisat till betydelsen av respekten för mänskliga rättigheter i Turkiet för utvecklingen av förbindelserna mellan Turkiet och Europeiska unionen, i synnerhet i resolutionerna av den 13 december 1995 om mänskliga rättigheter i Turkiet, av den 17 september 1998 om kommissionens rapporter om utvecklingen av relationerna med Turkiet efter tullunionens ikraftträdande, av den 3 december 1998 om meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om den vidare utvecklingen av förbindelserna med Turkiet och meddelandet från kommissionen till rådet "Europeisk strategi för Turkiet, inledande konkreta förslag från kommissionen" och av den 6 oktober 1999 om Turkiet ⁽³⁾.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 4.

⁽²⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 17, 22.1.1996, s. 46; EGT C 313, 12.10.1998, s. 176; EGT C 398, 21.12.1998, s. 57 respektive protokoll med detta datum.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(16) För att denna förordning skall kunna antas anges i fördraget inga andra befogenheter än den som fastställs i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemenskapen skall bidra till Turkiets ansträngningar att förbereda sig för anslutningen genom att närma landet till unionen på samtliga områden som rör en fördjupning av tullunionen.

Artikel 3

1. Projekten och åtgärderna inom detta samarbete skall inte vara öppna enbart för den turkiska staten och regionerna, utan även för lokala myndigheter, regionala organisationer, offentliga organ, lokala och traditionella samhällen, företagens stödorganisationer, kooperativ och det civila samhället, däribland föreningar, stiftelser och icke-statliga organisationer.

(14) Utan att det påverkar budgetmyndighetens befogenheter föreslås som finansiell ram för perioden 2000–2002 ett flerårigt referensbelopp avsett att spegla lagstiftarens intentioner. Denna referens skall ingå i den fleråriga finansiella ramen för Medelhavsområdet.

(15) De åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning utgör förvaltningsåtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾ och de bör antas enligt förvaltningsförfarandet i artikel 4 i nämnda beslut.

Oförändrat

Artikel 2

Den finansiella ram som speglar lagstiftarens intentioner skall uppgå till 15 miljoner euro för perioden 2000–2002. Denna referens skall inte påverka budgetmyndighetens befogenheter såsom dessa anges i fördraget. Budgetmyndigheten skall fastställa det årliga beloppet med utgångspunkt i de anslag som finns tillgängliga för varje budgetår och i samband med detta ta hänsyn till principerna för sund förvaltning i artikel 2 i budgetförordningen.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Om en väsentlig faktor för fullföljandet av stödåtgärderna till förmån för Turkiet saknas, såsom fallet är vid kränkning av de demokratiska principerna, av rättsstaten, av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt av internationell rätt, får rådet på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet besluta om att vidta lämpliga åtgärder.

Artikel 4

Finansiering av projekt och åtgärder inom samarbetet kan komma att omfatta följande områden:

- Stöd till anpassning av den turkiska lagstiftningen till gemenskapslagstiftningen och stöd till utvecklingen av institutionerna i samband med detta.
- Tillträde till den inre marknaden, bl.a. genom införandet av nödvändiga instrument för certifiering och kvalitetsstyrning.
- Stöd till en liberalisering av kapitalrörelser mellan gemenskapen och Turkiet.
- Samarbete med sikte på att fördjupa tullunionen mellan Europeiska gemenskapen och Turkiet, bl.a. genom att Turkiet införlivas med det Europa-täckande systemet för ursprungsregler och genom stöd till Turkiets anslutning till konventionerna om transitering och om det administrativa enhetsdokumentet.
- Stöd till en anpassning av Turkiets jordbrukspolitik så att de åtgärder inom den gemensamma jordbrukspolitiken som krävs för inrättande av den fria rörligheten för jordbruksprodukter antas.
- Samarbete på veterinär- och växtskyddsområdet.
- Deltagande i vissa gemenskapsprogram och i vissa gemenskapsorgans verksamhet, särskilt på områdena miljö, forskning, utbildning och ungdom.
- Samarbete i fråga om konkurrens- och konsumentpolitik, ny teknik och informationssamhället.
- Samarbete i fråga om rättsliga och inrikes frågor.
- Allt samarbete för att försvara och främja demokratin, rättsstaten, mänskliga rättigheter och skyddet av minoriteterna.

Kommissionen skall underrätta den kommitté som anges i artikel 7 i denna förordning samt den gemensamma parlamentariskommittén och den gemensamma ekonomiska och sociala kommittén EU-Turkiet om sin preliminära programplanering.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 5

Oförändrat

1. Det ekonomiska stöd som ges enligt denna förordning skall utgå i form av gåvobistånd.

2. De åtgärder som avses i denna förordning kan ha formen av tekniskt bistånd, utbildning eller andra tjänster, materiel och arbete, liksom revision och utvärderings- och kontrolluppdrag.

2. De åtgärder som avses i denna förordning kan ha formen av tekniskt bistånd, utbildning eller andra tjänster, materiel och arbete, liksom revision och utvärderings- och kontrolluppdrag, inom de gränser som budgetmyndigheten har fastställt under det årliga budgetförfarandet.

3. Gemenskapsfinansieringen kan bland annat täcka investeringar, förutom köp av fastigheter, och fasta kostnader (som får innefatta kostnader för administration, underhåll och drift). Avsikten är emellertid att stödmottagarna skall överta de fasta kostnaderna.

Oförändrat

4. De parter som anges i artikel 3 skall bidra ekonomiskt till varje åtgärd inom samarbetet. Storleken på detta bidrag skall avgöras med hänsyn till varje berörd partners möjligheter och med hänsyn till typen av åtgärd. I särskilda fall och då samarbetspartnern är antingen en icke-statlig organisation eller ett gemenskapsorgan kan bidrag ges in natura.

5. Möjligheterna till samfinansiering med andra bidragsgivare, särskilt medlemsstaterna, skall undersökas.

6. Nödvändiga åtgärder skall vidtas för att gemenskapskaraktären hos det stöd som ges i enlighet med denna förordning skall komma till uttryck.

7. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna ta alla nödvändiga initiativ för att säkerställa en god samordning med övriga berörda bidragsgivare.

Artikel 6

1. Kommissionen skall ansvara för förberedelser av, beslut om och förvaltning av åtgärder enligt denna förordning, i enlighet med gällande budgetförfaranden och andra förfaranden, särskilt enligt budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Vid utvärderingen av projekten och programmen skall man ta hänsyn till följande faktorer:

- Hur pass effektiva och genomförbara åtgärderna är.
- Kulturella och sociala aspekter samt jämställdhetsaspekten.
- Sådan utveckling av institutioner som krävs för att uppnå åtgärdens mål.
- Erfarenhet från andra åtgärder av samma typ.

3. Beslut som rör åtgärder vars finansiering i enlighet med denna förordning överstiger 2 miljoner euro per åtgärd skall fattas enligt det förfarande som anges i artikel 7.

Kommissionen skall kortfattat informera den kommitté som anges i artikel 7 om de beslut den har för avsikt att fatta rörande finansiering av projekt och program för vilka kostnaderna inte överstiger 2 miljoner euro. Sådan information skall lämnas senast en vecka innan beslutet fattas.

4. Kommissionen har, utan att inhämta synpunkter från den kommitté som anges i artikel 7, befogenhet att godkänna ytterligare åtaganden som är nödvändiga för att täcka förväntade eller konstaterade överskridanden i samband med åtgärderna, när överskridandet eller det ytterligare behovet inte överstiger 20 % av det ursprungliga åtagande som fastställts i finansieringsbeslutet.

När ett sådant ytterligare åtagande som åsyftas i första stycket är mindre än 4 miljoner euro, skall kommissionen informera den kommitté som åsyftas i artikel 7. När ett sådant ytterligare åtagande överstiger 4 miljoner ecu, men är mindre än 20 %, skall kommitténs synpunkter inhämtas.

5. I alla överenskommelser eller avtal om finansiering som ingås med stöd av denna förordning skall det föreskrivas att kommissionen och revisionsrätten får utföra kontroller på plats enligt de sedvanliga förfaranden som kommissionen har fastställt inom ramen för gällande bestämmelser, särskilt enligt budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

— Hur väl miljön bevaras och skyddas, på grundval av principerna för en hållbar utveckling.

Oförändrat

Kommissionen skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att underlätta för de små icke-statliga organisationerna som drivs utan vinstsyfte att få del av bidragen.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

6. I den mån åtgärderna tar sig uttryck i finansieringsöverenskommelser mellan gemenskapen och Turkiet skall det i dessa föreskrivas att betalning av skatter, tullar och avgifter inte skall finansieras av gemenskapen.

7. Deltagandet i anbudsförfaranden och upphandling är öppet för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna och i Turkiet på samma villkor.

8. Leveranserna skall ha sitt ursprung i medlemsstaterna eller i Turkiet.

Artikel 8

En gång om året skall ett åsiktsutbyte äga rum på grundval av en framställning som kommissionens företrädare skall göra om den preliminära de åtgärder som skall vidtas under det kommande året. Detta skall ske vid ett möte med den kommitté som avses i artikel 7.

Artikel 7

1. Kommissionen skall biträdas av Med-kommittén, som inrättats genom förordning (EG) nr 1488/96 av den 23 juli 1996 ⁽¹⁾, bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande.
2. När hänvisning sker till denna artikel skall förvaltningsförfarandet i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 i det beslutet skall iakttas.
3. Den period som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 8

En gång om året skall ett åsiktsutbyte äga rum på grundval av en framställning som kommissionens företrädare skall göra om den preliminära programplaneringen av de åtgärder som skall vidtas under det kommande året. Detta skall ske vid ett möte med den kommitté som avses i artikel 7. Europaparlamentet skall informeras om de förslag och resultat som diskussionerna utmynnar i.

Artikel 9

Kommissionen skall under årets första kvartal överlämna en årsrapport till Europaparlamentet och rådet. Denna årsrapport skall åtminstone innehålla

- a) en detaljerad sammanfattning av de åtgärder som har finansierats under föregående budgetår,
- b) preliminär programplanering för innevarande budgetår och uppgifter om i vilket utvecklingsskede åtgärderna i programmet befinner sig,
- c) beräkningar för programmet och de åtgärder som skall genomföras under det kommande budgetåret,
- d) en sammanfattning av de eventuella utvärderingar som har gjorts av särskilda åtgärder, och

⁽¹⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 10

Kommissionen skall regelbundet utvärdera de åtgärder som gemenskapen finansierar för att fastställa om de mål som ställts upp för dessa åtgärder har uppnåtts och för att ange riktlinjer för att förbättra framtida åtgärders effektivitet. Kommissionen skall överlämna en sammanfattning av de utvärderingar som gjorts till den kommitté som avses i artikel 7, vilka denna kommitté i förekommande fall skall kunna granska. Utvärderingsrapporterna skall finnas tillgängliga för de medlemsstater som önskar ta del av dem.

Artikel 11

Skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport med en utvärdering av samtliga åtgärder som har finansierats av gemenskapen i enlighet med denna förordning. Rapporten skall även innehålla förslag om framtiden för denna förordning, och, om så krävs, om ändringar som bör göras i den.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

e) uppgifter om de organ med vilka avtal har ingåtts och kontrakt slutits.

Oförändrat

Artikel 11

Sex månader innan den treåriga finansieringsplanen löper ut skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport med en utvärdering av samtliga åtgärder som har finansierats av gemenskapen i enlighet med denna förordning. Rapporten skall även innehålla förslag om framtiden för denna förordning, och, om så krävs, om ändringar som bör göras i den.

Oförändrat

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3922/91 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart

(2000/C 311 E/03)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 121 slutlig — 2000/0069(COD)

(Framlagt av kommissionen den 24 mars 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget,

och av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EEG) nr 3922/91⁽¹⁾ föreskrivs gemensamma säkerhetsnormer med avseende på konstruktion, tillverkning, drift och underhåll av luftfartyg, samt personal och organisationer som sysslar med dessa uppgifter enligt regler som förtecknas i bilaga II till den förordningen. Dessa harmoniserade säkerhetsnormer gäller samtliga luftfartyg som drivs av gemenskapens operatörer, vare sig de är registrerade i en medlemsstat eller i tredje land. Vad avser områden som inte finns förtecknade i bilaga II skall rådet enligt artikel 4.1 i förordningen anta gemensamma tekniska krav och administrativa förfaranden på grundval av artikel 80.2 i fördraget.
- (2) I artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 2407/92 av den 23 juli 1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag⁽²⁾ fastställs att det alltid skall vara ett villkor för utfärdandet av en operativ licens och för dess giltighet att det berörda företaget har ett gällande drifttillstånd att utöva trafikrättigheter som täcker den verksamhet som den operativa licensen omfattar och som uppfyller kraven i den relevanta rådsförordningen. Det är lämpligt att nu fastställa sådana kriterier.
- (3) De gemensamma luftfartsmyndigheterna, JAA (Joint Aviation Authorities), har antagit ett antal harmoniserade bestämmelser för kommersiell luftfart med flygplan, JAR-OPS 1. I JAR-OPS 1 (ändring 1 av den 1 mars 1998) fastställs den säkerhetsnivå som skall gälla för den här typen av verksamhet, och den är därför ett lämpligt underlag för gemenskapslagstiftning om drift av flygplan. Ändringar av texten måste dock göras så att den blir förenlig med ge-

menskapens lagstiftning och politik, med hänsyn till dess betydelse för den ekonomiska och sociala sektorn. Den ändrade texten skulle skilja sig från texten i JAR-OPS 1, och kan därför inte införlivas i gemenskapslagstiftningen genom en hänvisning till dess titel i bilaga II till förordning (EEG) nr 3922/91. Således måste en ny bilaga III, med de nödvändiga kraven tillfogas den förordningen.

- (4) Villkoren för lufttransportföretag bör vara tillräckligt flexibla så att de kan hantera oförutsedda operationella omständigheter, vare sig det gäller operationella behov under en begränsad period eller möjlighet att visa att de kan uppnå motsvarande säkerhetsnivå genom andra åtgärder än tillämpning av de gemensamma bestämmelserna i bilaga III. En sådan flexibilitet är också nödvändig vid tillämpningen av övriga gemensamma tekniska krav (Joint Aviation Requirements, JAR) som upptas i bilaga II till förordning (EEG) nr 3922/91. Medlemsstaterna bör därför ha rätt att bevilja undantag från de gemensamma tekniska kraven och administrativa förfarandena. Eftersom sådana undantag i vissa fall kan urholka de gemensamma säkerhetskraven eller skapa en snedvridning av marknaden bör deras tillämpningsområde snävt begränsas och gemenskapen på lämpligt sätt kontrollera beviljandet av dem.
- (5) Bestämmelserna om kommittéförfarandet bör ändras med hänsyn till rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.
- (6) Rådets förordning (EEG) nr 3922/91 bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 3922/91 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 skall ersättas med följande:

"1. Denna förordning gäller harmoniseringen av tekniska krav och administrativa förfaranden inom den civila luftfarten såsom anges i bilaga II och bilaga III och särskilt med avseende på

⁽¹⁾ EGT L 373, 31.12.1991, s. 4. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1069/1999 (EGT L 130, 26.5.1999, s. 16).

⁽²⁾ EGT L 240, 24.8.1992, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- a) konstruktion, tillverkning, drift och underhåll av luftfartyg,
- b) personal och organisationer som sysslar med dessa uppgifter."

2. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 skall de gemensamma tekniska krav och administrativa förfaranden som är tillämpliga inom gemenskapen på de områden som är förtecknade i bilaga II vara de relevanta regler som anges i den bilagan och som gäller den 1 januari 1992.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 skall de gemensamma tekniska krav och administrativa förfaranden som är tillämpliga inom gemenskapen vad gäller kommersiella transporter med flygplan vara de som anges i bilaga III."

3. Artikel 4.1 skall ersättas med följande:

"1. Vad avser områden som inte omfattas av bilaga II eller bilaga III skall rådet anta gemensamma tekniska krav och administrativa förfaranden på grundval av artikel 80.2 i fördraget. Kommissionen skall när det är lämpligt och så snart som möjligt överlämna lämpliga förslag inom dessa områden."

4. Artikel 8 skall ersättas med följande:

"Artikel 8

1. Bestämmelserna i artiklarna 3–7 skall inte hindra en medlemsstat från att omedelbart reagera på ett säkerhetsproblem som berör en produkt, en person eller en organisation som omfattas av bestämmelserna i denna förordning. I sådana fall skall medlemsstaten underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om de åtgärder som vidtagits och skälen till detta.

2. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2 fatta beslut om huruvida en otillräcklig säkerhetsnivå eller brister i de gemensamma tekniska kraven och administrativa förfarandena berättigar att de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 1 i denna artikel, skall få fortsatt giltighet. Kommissionen skall i så fall vidta nödvändiga åtgärder för att ändra de berörda gemensamma tekniska kraven och administrativa förfarandena i enlighet med artikel 4 eller 11. Om medlemsstatens åtgärder inte befinns vara berättigade skall medlemsstaten upphöra med åtgärderna i fråga.

3. Medlemsstaterna får bevilja undantag från de tekniska krav och administrativa förfaranden som anges i denna förordning i fall av oförutsedda och akuta operationella omständigheter eller operationella behov under en begränsad period. Kommissionen och övriga medlemsstater skall så snart som möjligt informeras om de beviljade undantagen.

4. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2 besluta att undantag som har beviljats i enlighet med punkt 3 i denna artikel inte överensstämmer

med de allmänna säkerhetsmålen i den här förordningen eller med andra bestämmelser i gemenskapslagstiftningen. Medlemsstaten skall i det fallet upphäva undantaget.

5. Om det är möjligt att med andra metoder uppnå en säkerhetsnivå som motsvarar den nivå som uppnås genom tillämpning av de gemensamma tekniska krav och administrativa förfaranden som ingår i bilagorna I, II och III till denna förordning, får medlemsstaterna, utan diskriminering på grund av den sökandes nationalitet och med beaktande av kravet att konkurrensen inte får snedvridas, godkänna avvikelser från dessa bestämmelser. Den berörda medlemsstaten skall i sådana fall underrätta kommissionen innan avvikelserna godkänns och motivera varför det finns behov av att avvika från de gemensamma tekniska kraven och administrativa förfarandena, samt ange på vilka villkor en motsvarande säkerhetsnivå skall kunna uppnås.

6. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2 besluta huruvida ett godkännande i enlighet med punkt 5 innebär en motsvarande säkerhetsnivå och således kan beviljas. I det fallet skall kommissionen meddela samtliga medlemsstater sitt beslut, vilka också skall ha rätt att tillämpa åtgärden. Tillämpliga bestämmelser i bilaga II och bilaga III får också ändras för att återspegla en sådan åtgärd.

Bestämmelserna i artiklarna 6.1 och 7 skall tillämpas på åtgärden i fråga."

5. Artikel 11.1 skall ersättas med följande:

"1. Enligt det förfarande som avses i artikel 12.2 skall kommissionen göra de ändringar som blivit nödvändiga på grund av vetenskapliga och tekniska framsteg i de gemensamma tekniska krav och administrativa förfaranden som anges i bilagorna."

6. I artikel 12 skall punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

"2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG (*) tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 och i artikel 8 i det beslutet skall iakttas.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

(*) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23."

7. Texten i bilagan till den här förordningen skall läggas till som bilaga III.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA

”BILAGA III

GEMENSAMMA TEKNISKA KRAV OCH ADMINISTRATIVA FÖRFARANDE FÖR KOMMERSIELLA TRANSPORTER MED LUFTFARTYG

OPS 1: Kommersiella flygtransporter (Flygplan)

Innehållsförteckning (Allmän översikt)

AVSNITT A	— Tillämplighet
AVSNITT B	— Allmänt
AVSNITT C	— Certifiering och tillsyn av operatörer
AVSNITT D	— Operativa förfaranden och procedurer
AVSNITT E	— Allvädersverksamhet
AVSNITT F	— Prestanda allmänt
AVSNITT G	— Prestandaklass A
AVSNITT H	— Prestandaklass B
AVSNITT I	— Prestandaklass C
AVSNITT J	— Massa och balans
AVSNITT K	— Instrument och utrustning
AVSNITT L	— Kommunikations- och navigeringsutrustning
AVSNITT M	— Flygplansunderhåll
AVSNITT N	— Flygbesättning
AVSNITT O	— Kabinbesättning
AVSNITT P	— Handböcker, loggböcker och journaler
AVSNITT R	— Transport av farligt gods med flyg
AVSNITT S	— Luftfartsskydd

AVSNITT A

Tillägg 1 till OPS 1.001

TILLÄMPLIGHET

Senare tillämpningsdatum i OPS 1

OPS 1.001

Tillämplighet

(Se tillägg 1 till OPS 1.001)

- a) OPS del 1 innehåller bestämmelser som skall tillämpas för sådana kommersiella flygtransporter med civila flygplan, som utförs av en operatör vars huvudkontor och i förekommande fall vars säte är beläget i en medlemsstat, härrefter kallad operatör. OPS 1 är inte tillämplig för flygplan när de används i militär-, tull- och polistjänst.
- b) Bestämmelserna i OPS 1 skall tillämpas
- av operatörer vars flygplans maximala startmassa överstiger 10 ton eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av 20 eller fler passagerare eller av operatörer som brukar en blandad flotta av flygplan med fler och färre passagerarsäten än detta gränstal, senast den ... om inte annat anges,
 - av operatörer av alla andra flygplan senast den ... om inte annat anges.

Vissa av bestämmelserna i OPS 1 har tillämpningsdatum som är senare än ikraftträdandedatum för OPS 1. Sådana bestämmelser med tillhörande senarelagda tillämpningsdatum är följande:

— OPS 1.470 f	...
— OPS 1.652 'Anmärkningar'	...
— OPS 1.652 m	...
— OPS 1.665 a.2	...
— OPS 1.668 a.1	...
— OPS 1.668 a.2	...
— OPS 1.670 a.3	...
— OPS 1.685	...
— OPS 1.705 a	...
— OPS 1.725 a	...
— OPS 1.780 a	...
— OPS 1.805 a.2	...
— OPS 1.805 c.2	...

AVSNITT B

ALLMÄNT

OPS 1.005

Allmänt

- a) En operatör får inte utföra kommersiella flygtransporter med flygplan på annat sätt än i enlighet med OPS 1.
- b) Operatören skall uppfylla luftvärdighetsbestämmelser som är tillämpliga för flygplan som används för kommersiella flygtransporter.
- c) Varje flygplan skall brukas i enlighet med villkoren i luftvärdighetsbeviset och inom godkända begränsningar i flyghandboken.

OPS 1.010

Dispenser

Med beaktande av det tillämpliga allmänna granskningsförfarandet kan myndigheten i undantagsfall lämna en tillfällig dispens från bestämmelserna i OPS 1 om myndigheten bedömer att det finns ett behov och under förutsättning att varje tilläggskrav uppfylls som myndigheten i varje särskilt fall bedömer nödvändigt för att säkerställa en godtagbar säkerhetsnivå.

OPS 1.015

Operativa direktiv

- a) Under beaktande av det tillämpliga granskningsförfarandet kan myndigheten genom ett operativt direktiv föreskriva att en operativ verksamhet av säkerhetsskäl förbjuds, begränsas eller bedrivs enligt vissa villkor.
- b) Operativa direktiv innehåller
1. anledningen till utgivningen,
 2. tillämpning och varaktighet samt
 3. åtgärder som krävs av operatören (operatörerna).
- c) Operativa direktiv utgör tillägg till bestämmelserna i OPS 1.

OPS 1.020

Lagar, bestämmelser och förfaranden – operatörens ansvar

En operatör skall säkerställa att

1. alla anställda görs medvetna om att de skall iaktta de lagar, bestämmelser och förfaranden som gäller i de stater där verksamhet bedrivs och som är tillämpliga på den tjänst de utför, och
2. alla besättningsmedlemmar känner till de lagar, bestämmelser och förfaranden som är tillämpliga på den tjänst de utför.

OPS 1.025

Gemensamt språk

- a) En operatör skall säkerställa att alla besättningsmedlemmar kan kommunicera på ett gemensamt språk.
- b) En operatör skall säkerställa att all operativ personal kan förstå det språk som används i de delar av drifhandboken som gäller för deras tjänst och ansvar.

OPS 1.030

Minimiutrustningslista – operatörens ansvar

- a) En operatör skall för varje flygplan upprätta en minimiutrustningslista (Minimum Equipment List, MEL) som skall vara godkänd av myndigheten. Den skall baseras på den relevanta grundläggande minimiutrustningslistan (Master Minimum Equipment List, MMEL), som godtagits av myndigheten (om sådan MMEL finns), men den får inte vara mindre restriktiv än denna.
- b) En operatör får inte utan myndighetens tillstånd bedriva verksamhet med flygplan annat än i enlighet med MEL. Ett sådant tillstånd medger under inga omständigheter att verksamhet bedrivs utanför begränsningarna i MMEL.

OPS 1.035

Kvalitetssystem

- a) En operatör skall upprätta endast ett kvalitetssystem och utse endast en kvalitetschef, för att övervaka uppfyllelsen av, och lämpligheten hos, de förfaranden som krävs för att säkerställa säkra operativa förfaranden och luftvärdiga flygplan. Övervakningen skall innefatta ett system för återrapportering till den verksamhetsansvarige chefen (se även OPS 1.175 h) för att säkerställa att erforderliga korrigerande åtgärder vidtas.
- b) Kvalitetssystemet skall innefatta ett program för kvalitetssäkring som innehåller förfaranden som kan verifiera att all verksamhet bedrivs enligt alla tillämpliga bestämmelser, standarder och förfaranden.
- c) Kvalitetssystemet och kvalitetschefen skall vara godtagbara för myndigheten.
- d) Kvalitetssystemet skall vara beskrivet i tillämplig dokumentation.
- e) Oavsett vad som föreskrivs i stycke a ovan kan myndigheten godta utnämningen av två kvalitetschefer, en för drift och en för underhåll, under förutsättning att operatören har inrättat en kvalitetsenhet för att säkerställa att kvalitetssystemet tillämpas enhetligt genom hela verksamheten.

OPS 1.037

Haveriförebyggande flygsäkerhetsprogram

En operatör skall upprätta ett haveriförebyggande flygsäkerhetsprogram som får integreras med kvalitetssystemet och som innefattar

1. ett program för att uppnå och bibehålla riskmedvetenhet hos alla personer som är involverade i verksamheten, och
2. utvärdering av relevant information angående haverier och tillbud och utfärdande av tillhörande information.

OPS 1.040

Extra besättningsmedlemmar

En operatör skall säkerställa att besättningsmedlemmar, som inte krävs som flyg- eller kabinbesättningsmedlemmar, har utbildats för de uppgifter de tilldelats och att de är kompetenta att utföra dessa.

OPS 1.050

Information om flygräddningstjänst

En operatör skall säkerställa att sådan information om flygräddningstjänst som är väsentlig för den avsedda flygningen är lätt tillgänglig i cockpit.

OPS 1.055

Information om nöd- och överlevnadsutrustning ombord

En operatör skall säkerställa att det finns förteckningar tillgängliga med information om den nöd- och överlevnadsutrustning som medförs ombord på operatörens alla flygplan. Förteckningarna skall omedelbart kunna delges räddningscentraler. Informationen skall i tillämpliga delar innefatta antal, färg och typ av livbåtar och pyroteknisk utrustning, utförlig beskrivning av medicinskt nödförråd, vattenförråd samt typ av bärbar nödradioutrustning och dess frekvens.

OPS 1.060

Nödlandning på vatten

En operatör får inte bruka ett flygplan, vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befördran av 30 eller fler passagerare, för flygning över hav på ett avstånd från landområde lämpligt för nödlandning, som är större än vad som motsvaras av 120 minuters flygning med marschfart eller 400 NM, varvid det minsta av dessa två avstånd skall gälla, såvida inte flygplanet uppfyller kraven för nödlandning på vatten enligt tillämpliga luftvärdighetsbestämmelser.

OPS 1.065

Transport av krigsmateriel

a) En operatör får inte transportera krigsmateriel med flyg, om inte tillstånd till detta har lämnats av alla berörda stater.

b) En operatör skall säkerställa att krigsmaterielen är

1. stuvad i flygplanet på en plats som är oåtkomlig för passagerarna under flygning, och

2. i fråga om skjutvapen, oladdade

såvida inte, innan flygningen påbörjas, tillstånd har lämnats av alla berörda stater att sådan krigsmateriel får transporteras under omständigheter som helt eller delvis skiljer sig från dem som anges i detta stycke.

c) En operatör skall säkerställa att befälhavaren, innan en flygning påbörjas, är underrättad om detaljerna kring och placeringen av den krigsmateriel som är avsedd att transporteras ombord på flygplanet.

OPS 1.070

Transport av sportvapen och ammunition

a) En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att han erhåller information om alla sportvapen som är avsedda att transporteras med flyg rapporteras till operatören.

b) En operatör som godtar att transportera sportvapen skall säkerställa att de är

1. stuvade i flygplanet på en plats som är oåtkomlig för passagerarna under flygning, om inte myndigheten har bedömt att detta är ogenomförbart och har godtagit att andra förfaranden får tillämpas och

2. i fråga om skjutvapen eller andra vapen som kan förses med ammunition, att dessa är oladdade.

c) Ammunition för sportvapen får medföras i passagerarnas incheckade bagage, dock med vissa begränsningar (se OPS 1.1160 b.5) i enlighet med ICAO Technical Instructions, som är definierade i OPS 1.1150 a.14.

OPS 1.075

Personbefördran

En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att ingen under flygning vistas i någon del av ett flygplan, som inte är utformad för personbefördran, såvida inte befälhavaren beviljat tillfälligt tillträde till en del av flygplanet

1. där det är nödvändigt att vidta åtgärder för flygplanets säkerhet eller för säkerheten för personer, djur eller gods ombord eller

2. där gods eller förnödenheter transporteras och som är utformad så att en person skall kunna ha tillträde till den under flygning.

OPS 1.085

Besättningens ansvar

a) En besättningsmedlem ansvarar för att han korrekt utför sina arbetsuppgifter som

1. är relaterade till flygplanets och de ombordvarandes säkerhet och som

2. är fastställda i drifhandbokens instruktioner och förfaranden.

b) En besättningsmedlem skall

1. till befälhavaren rapportera varje tillbud som har medfört fara eller skulle kunna ha medfört fara och skall

2. använda operatörens rapporteringssystem för tillbud i enlighet med OPS 1.420. Vid alla sådana tillfällen skall en kopia av rapporten (rapporterna) delges berörd befälhavare.

c) En besättningsmedlem får inte tjänstgöra i ett flygplan

1. under påverkan av någon drog som kan inverka menligt på hans förmåga att utföra tjänsten på ett säkert sätt,

2. efter djuphavsdykning om inte rimlig tid har förflutit,
 3. efter blodgivning om inte rimlig tid har förflutit,
 4. om han tvivlar på sin förmåga att utföra de uppgifter som tilldelats honom eller
 5. om han lider eller tror sig lida av trötthet eller på annat sätt känner sig opasslig i sådan utsträckning att flygningen kan utsättas för fara.
- d) En besättningsmedlem får inte
1. förtära alkohol mindre än 8 timmar innan han skall inställa sig till flygtjänst eller påbörja beredskapstjänst,
 2. påbörja en flygtjänstperiod med en alkoholhalt i blodet som överstiger 0,2 promille,
 3. förtära alkohol under flygtjänstperioden eller under beredskap.
- e) Befälhavaren skall
1. ansvara för att flygplanet handhas på ett säkert sätt samt för de ombordvarandes säkerhet under flygtid,
 2. ha bemyndigande att ge de order som han bedömer vara nödvändiga för flygplanets, de ombordvarandes och medförd egendoms säkerhet,
 3. ha bemyndigande att sätta i land personer eller gods, som enligt hans mening kan utgöra en risk för flygplanets eller de ombordvarandes säkerhet,
 4. inte tillåta att en person medföljer som verkar vara påverkad av alkohol eller droger i sådan utsträckning att flygplanet eller de ombordvarande kan antas utsättas för fara,
 5. ha rätt att vägra transportera avvisade passagerare och personer som utvisas eller som är tagna i förvar, om transporten av dessa kan innebära någon risk för flygplanets eller de ombordvarandes säkerhet,
 6. säkerställa att passagerarna har informerats om placeringen av nödutgångar samt placeringen och användningen av aktuell säkerhets- och nödutrustning,
 7. säkerställa att alla operativa procedurer och checklistor iakttas i enlighet med drifthandboken,
 8. inte tillåta att någon besättningsmedlem utför några andra uppgifter under start, första delen av stigningen, slutlig inflygning och landning än sådana som behövs, för att genomföra flygningen på ett säkert sätt,
 9. inte tillåta
 - i) att en färdregistrator görs obrukbar, stängs av eller raderas under flygning eller att registrerad information raderas efter flygning i händelse av ett haveri eller ett tillbud som det är krav på att rapportera,
 - ii) att en ljudregistrator görs obrukbar eller stängs av under flygning såvida han inte anser att den registrerade infor-

mationen, som annars skulle raderas automatiskt, bör bevaras för haveri- eller tillbudsutredning, ej heller tillåta att registrerad information manuellt raderas under eller efter flygning i händelse av ett haveri eller ett tillbud som det är krav på att rapportera,

10. besluta om att godta eller inte godta ett flygplan med felfunktioner som tillåts i enlighet med listan över konfigurationsavvikelser (Configuration Deviation List, CDL) eller enligt minimiutrustningslistan (MEL), samt

11. förvissa sig om att tillsyn före flygning har utförts.

- f) Befälhavaren skall i en nödsituation som kräver omedelbart beslut och åtgärd, vidta alla åtgärder han bedömer vara nödvändiga med hänsyn till omständigheterna. Vid sådana tillfällen får han av säkerhetsskäl göra avsteg från regler, operativa förfaranden och metoder.

OPS 1.090

Befälhavarens myndighet

En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att alla som medföljer flygplanet lyder de lagenliga order som befälhavaren ger för att trygga säkerheten för flygplanet och för personer och egendom ombord.

OPS 1.100

Tillträde till cockpit

- a) En operatör skall säkerställa att ingen annan än en flygbesättningsmedlem som är beordrad att tjänstgöra under en flygning, ges tillträde till eller medföljer i cockpit såvida inte personen

1. är en tjänstgörande besättningsmedlem,
2. är en representant för den myndighet som är ansvarig för certifiering, certifikatutfärdande eller inspektion, om detta krävs för att han skall kunna fullfölja sitt tjänsteuppdrag, eller
3. tillåts vistelse och transport i enlighet med instruktioner i drift-handboken.

- b) Befälhavaren skall säkerställa att

1. av säkerhetsskäl, tillträde till cockpit inte orsakar störningar och/eller hinder att genomföra flygningen och att
2. alla personer som medföljer i cockpit informeras om aktuella säkerhetsprocedurer.

- c) Det slutliga beslutet om tillträde till cockpit skall vara befälhavarens ansvar.

OPS 1.105

Obehörig transport

En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att ingen gömmer sig eller gömmer gods ombord på ett flygplan.

OPS 1.110

Bärbar elektronisk utrustning

En operatör får inte tillåta att någon använder bärbar elektronisk utrustning ombord på ett flygplan och operatören skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att ingen använder sådan utrustning ombord, om den på ett negativt sätt kan påverka funktionen hos flygplanets system och utrustning.

OPS 1.115

Alkohol och droger

En operatör får inte tillåta att någon går ombord eller vistas i ett flygplan och operatören skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att ingen går ombord eller vistas i ett flygplan om han är påverkad av alkohol eller droger i sådan omfattning att det är sannolikt att flygplanet eller de ombordvarandes säkerhet kan äventyras.

OPS 1.120

Fara för säkerheten

En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att ingen handlar hänsynslöst eller vårdslöst eller underlåter att handla

1. så att ett flygplan eller en person ombord utsätts för fara,
2. så att ett flygplan utgör eller tillåts utgöra en fara för någon person eller egendom.

OPS 1.125

Handlingar som skall medföras

- a) En operatör skall säkerställa att följande handlingar eller kopior av dessa medförs på varje flygning:
1. Nationalitets- och registreringsbevis.
 2. Luftvärdighetsbevis.
 3. Miljövårdighetsbevis (om tillämpligt).
 4. Drifttillstånd (Air Operator Certificate, AOC).
 5. Radiotillstånd.
 6. Bevis om ansvarsförsäkring(ar) till skydd för tredje man.
- b) Varje flygbesättningsmedlem skall på varje flygning medföra gällande certifikat för flygbesättningsmedlem med erforderlig(a) behörighet(er) för den avsedda flygningen.

OPS 1.130

Handböcker som skall medföras

En operatör skall säkerställa att

1. gällande delar av drifthandboken, som är relevanta för besättningens arbetsuppgifter medförs på varje flygning,
2. de delar av drifthandboken, som behövs för att utföra en flygning är lätt åtkomliga för besättningen ombord på flygplanet, samt
3. den gällande flyghandboken för flygplanet medförs i flygplanet såvida inte myndigheten har godtagit att drifthandboken enligt OPS

1.1045, tillägg 1, avsnitt B, innehåller relevant information om flygplanet.

OPS 1.135

Tilläggsinformation och formulär som skall medföras

- a) En operatör skall säkerställa att förutom de handlingar och handböcker som föreskrivs i OPS 1.125 och OPS 1.130, följande information och formulär, som är relevanta för flygningens art och det geografiska verksamhetsområdet, medförs på varje flygning:
1. Driftfärdplan som innehåller minst den information som krävs enligt OPS 1.1060.
 2. Teknisk journal för flygplan som innehåller minst den information som krävs enligt OPS 1.915 a.
 3. Uppgifter om den inlämnade ATS-färdplanen.
 4. Erforderlig NOTAM/AIS-dokumentation.
 5. Erforderlig meteorologisk information.
 6. Massa- och balansdokumentation enligt vad som anges i avsnitt J.
 7. Underrättelse om speciella kategorier av passagerare såsom säkerhetspersonal som inte betraktas som besättning, handikappade, avvisade passagerare, utvisade och sådana personer som är tagna i förvar.
 8. Underrättelse om speciell last, inklusive farligt gods, som innefattar sådan skriftlig information till befälhavaren som föreskrivs i OPS 1.1215 d.
 9. Gällande kartor med tillhörande dokument enligt OPS 1.290 b.7.
 10. All annan dokumentation som kan krävas av stater som berörs av flygningen, såsom lastspecifikation, passagerarlista etc.
 11. Formulär för att uppfylla myndighetens och operatörens rapporteringskrav.
- b) Myndigheten kan medge att den information som specificeras i stycke a ovan eller delar av den presenteras på annat sätt än i tryckt form. Godtagbar tillgänglighet, användbarhet och tillförlitlighet skall säkerställas.

OPS 1.140

Information som skall behållas på marken

- a) En operatör skall säkerställa att
- i) minst så länge varje flygning eller serie av flygningar pågår information som är relevant för flygningen och arten av verksamhet bevaras på marken, och
 - ii) informationen behålls, tills den har kopierats, på den plats där den kommer att förvaras i enlighet med OPS 1.1065 eller, om detta inte är genomförbart,
 - iii) samma information medförs i flygplanet i en brandsäker behållare.

b) Den information som avses i stycke a ovan innefattar:

1. En kopia av driftfärdplanen där så är tillämpligt.
2. Kopior av relevanta delar av flygplanets tekniska journal.
3. Sträckanpassad NOTAM-dokumentation om särskild sådan är utgiven av operatören.
4. Massa- och balansdokumentation om sådant krävs (se OPS 1.625).
5. Underrättelse om last av särskilt slag.

OPS 1.145

Rätt att inspektera

En operatör skall säkerställa att varje, av myndigheten utsedd person, när som helst tillåts att gå ombord på och flyga med varje flygplan, som brukas i enlighet med ett, av samma myndighet utfärdat drifttillstånd, samt att gå in i och vistas i cockpit med förbehåll för att befälhavaren får vägra tillträde till cockpit om flygplanets säkerhet enligt hans uppfattning därigenom skulle äventyras.

OPS 1.150

Uppvisande av dokumentation

a) En operatör skall

1. ge varje person, som är utsedd av myndigheten tillgång till all dokumentation som rör flygoperativa eller underhållstekniska verksamheter, och
2. på begäran av myndigheten visa upp all sådan dokumentation inom rimlig tid.

b) Befälhavaren skall, på begäran av någon som är utsedd av myndigheten, inom rimlig tid visa upp den dokumentation, som skall medföras ombord för denne.

OPS 1.155

Bevarande av dokument

En operatör skall säkerställa att

1. all dokumentation, i original eller kopia, som det krävs att han skall bevara, bevaras under föreskriven arkiveringsperiod, även om han upphör att vara flygplanets brukare,
2. om en besättningsmedlem, för vilken operatören har förvarat handlingar om flygtjänstgöring, tjänstgöring och viloperioder, blir besättningsmedlem hos en annan operatör, de handlingar görs tillgängliga för den nya operatören.

OPS 1.160

Bevarande, uppvisande och användning av registreringar från färd- och ljudregistrator

a) *Bevarande av registreringar*

1. I händelse av ett haveri skall brukaren av ett flygplan, som är utrustat med färd- och ljudregistrator, så långt möjligt bevara registrerade data i original som hör till haveriet, så som de finns

i registratorn, under en period av 60 dagar, såvida inte den utredande myndigheten beslutat annat.

2. Om inte förhandsmedgivande har lämnats av myndigheten skall brukaren av ett flygplan, som är utrustat med färd- och ljudregistrator, efter ett tillbud som det är krav på att rapportera, så långt möjligt bevara registrerade data som hör till tillbudet i original, så som det finns i registratorn, under en period av 60 dagar, såvida inte den utredande myndigheten beslutat annat.
3. Därutöver, om myndigheten så beslutar, skall brukaren av ett flygplan som är utrustat med färd- och ljudregistrator bevara registrerade data i original under en period av 60 dagar, såvida inte den utredande myndigheten beslutat annat.
4. När det krävs att ett flygplan skall vara utrustat med färdregistrator skall brukaren av flygplanet

i) spara registreringarna under den tid som krävs enligt OPS 1.715, 1.720 och 1.725 med undantag för provning och underhåll av färdregistratorn då upp till en timme av det äldsta registrerade materialet vid tiden för provningen får raderas, samt

ii) ha ett dokument som innehåller den information som är nödvändig för att ta fram och omvandla lagrad data till tekniska enheter.

b) *Uppvisande av registreringar*

Brukaren av ett flygplan som är utrustat med färd- och ljudregistrator, skall på begäran av myndigheten inom rimlig tid visa upp varje registrering som gjorts av färd- och ljudregistrator och som finns tillgänglig eller har bevarats.

c) *Användning av registreringar*

1. Registreringar från ljudregistratorn får inte utan samtliga berörda besättningsmedlemmars samtycke användas för andra ändamål än för utredning av ett haveri eller ett tillbud som det är krav på att rapportera.

2. Registreringar från färdregistratorn får inte användas för andra ändamål än för utredning av ett haveri eller ett tillbud som det är krav på att rapportera, förutom när sådana registreringar

i) används av operatören för luftvärdighets- eller underhållsändamål eller

ii) är avidentifierade eller

iii) görs tillgängliga på ett betryggande sätt.

OPS 1.165

In- och uthyrning

a) *Terminologi*

Begrepp som används i detta stycke har följande betydelse:

1. In- och uthyrning utan besättning (dry lease) – Flygplanet brukas i enlighet med inhyrarens drifttillstånd.
2. In- och uthyrning med besättning (wet lease) – Flygplanet brukas i enlighet med uthyrarens drifttillstånd.

b) In- och uthyrning av flygplan mellan operatörer

1. Uthyrning med besättning (wet lease-out)

En operatör, som tillhandahåller ett flygplan och komplett besättning till en annan operatör och som behåller alla funktioner och allt ansvar enligt avsnitt C, skall förbli flygplanets brukare.

2. All in- och uthyrning utom uthyrning med besättning

i) Utom i det fall som nämns i stycke b.1 ovan, skall en operatör, som använder ett flygplan från eller som tillhandahåller ett flygplan till en annan operatör, först inhämta godkännande från den berörda myndigheten. Alla villkor som ingår i godkännandet skall tas med i leasingavtalet.

ii) De delar av ett leasingavtal som är godkända av myndigheten, med undantag av leasingavtal som omfattar flygplan och komplett besättning och där ingen överföring av funktioner och ansvar är avsedd, skall med avseende på det hyrda flygplanet betraktas som ändringar av det drifttillstånd enligt vilket flygningarna sker.

c) In- och uthyrning av flygplan mellan en operatör och någon annan än en operatör

1. Inhyrning utan besättning (dry lease-in)

i) En operatör får inte utan myndighetens godkännande hyra in ett flygplan utan besättning från någon annan än en operatör. Alla villkor som ingår i godkännandet skall tas med i leasingavtalet.

ii) I fråga om flygplan som är inhyrda utan besättning skall operatören säkerställa att alla eventuella avvikelser från föreskrifterna i avsnitt K, L och/eller från tillämpliga luftvärdighetskrav är anmälda till och godtagbara för myndigheten.

2. Inhyrning med besättning (wet lease-in)

i) En operatör får inte utan myndighetens godkännande hyra in ett flygplan med besättning från någon annan än en operatör.

ii) En operatör skall säkerställa att i fråga om flygplan som är inhyrda med besättning

A) uthyrarens säkerhetsstandard med avseende på underhåll och drift är likvärdig med den som finns i JAR,

B) uthyraren är en operatör som har ett drifttillstånd utfärdat av en stat som har undertecknat Chicagokonventionen,

C) flygplanet har ett normalt luftvärdighetsbevis utfärdat i enlighet med ICAO Annex 8, samt

D) alla krav är uppfyllda som gjorts tillämpliga av inhyrarens myndighet.

3. Uthyrning utan besättning (dry lease-out)

En operatör får hyra ut ett flygplan utan besättning för kommersiella flygtransporter till en operatör i en stat som har undertecknat Chicagokonventionen under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

A) Myndigheten har lämnat operatören dispens från berörda krav i OPS 1 och tagit bort flygplanet från operatörens drifttillstånd efter det att den främmande myndigheten skriftligt har accepterat ansvaret för tillsyn av flygplanets underhåll och drift.

B) Flygplanet underhålls i enlighet med ett godkänt underhållsprogram.

4. Uthyrning med besättning (wet lease-out)

En operatör, som tillhandahåller ett flygplan och komplett besättning åt någon annan och som behåller alla funktioner och allt ansvar enligt avsnitt C, skall förbli flygplanets brukare.

AVSNITT C

CERTIFIERING OCH TILLSYN AV OPERATÖRER

OPS 1.175

Allmänna regler för certifiering av operatörer

Anm.1: Tillägg 1 till denna paragraf anger innehållet i och villkoren för ett drifttillstånd.

Anm.2: Tillägg 2 till denna paragraf anger kraven på ledning och organisation.

a) En operatör får inte bedriva verksamhet med flygplan som innebär kommersiella flygtransporter annat än inom ramen för och i enlighet med villkoren i ett drifttillstånd (Air Operator Certificate, AOC).

b) En sökande till ett drifttillstånd eller till en ändring av ett drifttillstånd skall medge att myndigheten undersöker alla säkerhetsaspekter på den avsedda verksamheten.

c) En sökande till ett drifttillstånd

1. får inte inneha ett drifttillstånd som är utfärdat av en annan myndighet såvida inte de berörda myndigheterna särskilt har godkänt detta,

2. skall ha sitt huvudkontor och i förekommande fall sitt säte i den stat som är ansvarig för att utfärda drifttillståndet,

3. skall visa myndigheten att han kan bedriva en säker verksamhet.

d) Om en operatör har flygplan registrerade i olika medlemsstater, skall lämpliga arrangemang vidtas för att säkerställa att säkerhetsöversyn utförs centralt av den myndighet som utfärdat drifttillståndet.

- e) Operatören skall ge myndigheten tillträde till sin organisation och sina flygplan och skall när det gäller underhåll, säkerställa att alla anlitade JAR-145-underhållsorganisationer ges tillträde, så att myndigheten kan konstatera att OPS fortlöpande efterlevs.
- f) Ett drifttillstånd ändras, försätts ur kraft eller återkallas om myndigheten inte längre är förvissad om att operatören kan upprätthålla en säker verksamhet.
- g) Operatören skall ha en ledningsorganisation som är kompetent att operativt leda och övervaka alla flygningar som sker enligt villkoren i drifttillståndet.
- h) Operatören skall ha utsett en verksamhetsansvarig chef som är godtagbar för myndigheten och som har befogenheter inom företaget att säkerställa att all operativ och underhållsteknisk verksamhet kan finansieras och utföras i enlighet med den standard som myndigheten kräver.
- i) Operatören skall ha utsett befattningshavare som är godtagbara för myndigheten och som ansvarar för,
1. flygverksamhet,
 2. underhållssystem,
 3. utbildning av besättningar, samt
 4. markbunden verksamhet.
- j) Operatören skall säkerställa att varje flygning utförs i enlighet med bestämmelserna i drifthandboken.
- k) Operatören skall ställa i ordning lämpliga inrättningar för den markbundna verksamheten för att säkerställa att flygningarna hanteras på ett säkert sätt.
- l) Operatören skall säkerställa att flygplanen är utrustade och att besättningarna har den kompetens som krävs med hänsyn till det geografiska verksamhetsområdet och verksamhetens art.
- m) Operatören skall uppfylla underhållsbestämmelserna i avsnitt M för alla flygplan som brukas i enlighet med villkoren i drifttillståndet.
- n) Operatören skall förse myndigheten med ett exemplar av den drift-handbok som föreskrivs i avsnitt P, liksom alla ändringar eller revisioner till denna.
- o) Som stöd för den operativa verksamheten skall operatören vid huvudbasen ha resurser som är anpassade till det geografiska verksamhetsområdet och verksamhetens art.
2. Underhållssystemet har godkänts av myndigheten i enlighet med avsnitt M.
3. Han har visat myndigheten att han har förmåga att,
- i) upprätta och vidmakthålla en fullgod organisation,
 - ii) upprätta och vidmakthålla ett kvalitetssystem i enlighet med OPS 1.035,
 - iii) genomföra erforderliga utbildningsprogram,
 - iv) uppfylla underhållskrav som överensstämmer med karaktären och omfattningen av den beskrivna verksamheten inklusive tillämpliga delar av vad som föreskrivs i OPS 1.175 g till o och
 - v) uppfylla kraven enligt OPS 1.175.
- b) Oaktat bestämmelserna i OPS 1.185 f skall operatören så snart som möjligt meddela myndigheten alla ändringar av de uppgifter som lämnats i enlighet med stycke a ovan.
- c) Om myndigheten inte är förvissad om att bestämmelserna i stycke a ovan har uppfyllts, kan myndigheten kräva att en eller flera demonstrationsflygningar genomförs, som om de vore kommersiella transportflygningar.

OPS 1.185

Administrativa krav

- a) En operatör skall säkerställa att följande uppgifter ingår i den första ansökan om ett drifttillstånd och när det är tillämpligt i varje ansökan om ändring eller förnyelse:
1. Sökandens namn, adress och postadress.
 2. En beskrivning av den avsedda verksamheten.
 3. En beskrivning av ledningsorganisationen.
 4. Namnet på den verksamhetsansvarige chefen.
 5. Namnen på de viktigaste befattningshavarna, inklusive de ansvariga för den flygoperativa verksamheten, underhållssystemet, besättningsutbildningen och för den markbundna verksamheten samt deras kvalifikationer och erfarenhet.
 6. Drifthandboken.
- b) När det enbart gäller operatörens underhållssystem skall följande uppgifter ingå i den första ansökan om ett drifttillstånd och när det är tillämpligt, i varje ansökan om ändring eller förnyelse samt för varje flygplanstyp som skall brukas:
1. Manualen för styrning av underhåll.
 2. Operatörens underhållsprogram för flygplan.
 3. Den tekniska journalen för flygplan.
 4. I tillämpliga fall, de tekniska specifikationerna i underhållsavtalet/en mellan operatören och varje underhållsorganisation som är godkänd enligt JAR-145.
 5. Antalet flygplan.

OPS 1.180

Utfärdande, ändring och fortsatt giltighet av ett drifttillstånd

- a) En operatör beviljas inte ett drifttillstånd eller en ändring av ett drifttillstånd och drifttillståndet förblir inte gällande, såvida inte:
1. De flygplan som brukas har ett normalt luftvärdighetsbevis som är utfärdat i enlighet med ICAO Annex 8 av en medlemsstat.

- c) Ansökan om ett första utfärdande av ett drifttillstånd skall inlämnas senast 90 dagar innan den avsedda verksamheten påbörjas, förutom att drifthandboken får ha inkommit senare, dock inte senare än 60 dagar innan den avsedda verksamheten påbörjas.
- d) Ansökan om ändring av ett drifttillstånd skall inges senast 30 dagar innan den avsedda verksamheten påbörjas, om inte annat särskilt medgivits.
- e) Ansökan om förnyelse av ett drifttillstånd skall ha inkommit senast 30 dagar före giltighetstidens utgång, om inte annat särskilt medgivits.
- f) Om det inte finns särskilda skäl, skall myndigheten underrättas senast 10 dagar innan en föreslagen ändring genomförs som rör en utsedd befattningshavare.

Tillägg 1 till OPS 1.175

Innehåll och villkor i ett drifttillstånd (AOC)

Ett drifttillstånd skall innehålla:

- a) Operatörens namn och baseringsort (huvudkontor).
- b) Datum för utfärdande samt giltighetstid.
- c) Beskrivning av godkända verksamhetsformer.
- d) Flygplanstyp(er) godkänd(a) för användning.
- e) Registreringsbeteckningar för godkända flygplan, förutom att operatörer kan erhålla ett godkännande av ett system, som ger information till myndigheten om registreringsbeteckningar för flygplan som brukas inom ramen för drifttillståndet.
- f) Godkända geografiska verksamhetsområden.
- g) Särskilda begränsningar.
- h) Särskilda auktorisationer/godkännanden till exempel:
- KAT II/KAT III (inklusive godkända minima).
 - (MNPS) Specifikationer för minimala navigeringsprestanda (Minimum Navigation Performance Specifications).
 - (ETOPS) Långdistansflygning med tvåmotoriga flygplan (Extended Range Operation Twin Engined Aeroplanes).
 - (RNAV) Områdesnavigering (Area Navigation).
 - (RVSM) Reducerade vertikala separationsminima.
 - Transport av farligt gods.

Tillägg 2 till OPS 1.175

Ledning och organisation för innehavare av drifttillstånd

a) *Allmänt*

1. En operatör skall ha en god och effektiv ledningsorganisation för att säkerställa att flygverksamheten bedrivs på ett säkert sätt. Utsedda befattningshavare skall ha styrkt kompetens inom civil luftfart.

2. I detta sammanhang avses med kompetens att en person i tillämplig omfattning har tekniska kvalifikationer och ledarerfarenhet som är godtagbara för myndigheten.

b) *Utsedda befattningshavare*

1. Drifthandboken skall innehålla en beskrivning av de utsedda befattningshavarnas uppgifter och ansvar, inklusive namn, och myndigheten skall underrättas skriftligt om varje avsedd eller faktisk förändring av befattningar eller uppgifter.
2. Operatören skall vidta åtgärder för att säkerställa kontinuitet i ledningen i utsedd befattningshavares frånvaro.
3. Operatören skall visa myndigheten att ledningsorganisationen är lämplig och rätt anpassad till det geografiska verksamhetsområdet och verksamhetens omfattning.
4. En person som utsetts till befattningshavare av drifttillståndsinnehavaren får inte utses till befattningshavare av en annan drifttillståndsinnehavare såvida detta inte har godtagits av myndigheten. Utsedda befattningshavare skall genom avtal ha förbundit sig att arbeta tillräckligt antal timmar, så att var och en kan fullgöra de ledningsuppgifter som är förenade med storleken och omfattningen av operatörens affärsverksamhet.
5. En person får utses till innehavare av mer än en befattning, om detta är godtagbart för myndigheten.

Anm.: De krav som gäller för utnämningen av den befattningshavare som ansvarar för underhållssystemet enligt OPS 1.175 i.2 anges i OPS 1.895.

c) *Personalresurser och personalledning*

1. *Besättningsmedlemmar*

Operatören skall anställa ett tillräckligt antal flyg- och kabinbesättningsmedlemmar för den planerade verksamheten, som skall vara utbildade och utcheckade i enlighet med avsnitt N och avsnitt O i tillämpliga avsnittar.

2. *Markpersonal*

i) Markpersonalens storlek är beroende av arten och omfattningen av verksamheten. I synnerhet avdelningarna för operativ verksamhet och marktjänster skall vara bemannade med utbildad personal som har mycket god förståelse för sitt ansvar inom organisationen.

ii) En operatör som ingår avtal med andra organisationer om att ombesörja vissa tjänster bibehåller ansvaret för att en tillfredsställande standard upprätthålles. I sådana fall skall en utsedd befattningshavare få uppgiften att säkerställa att varje anlitad leverantör uppfyller den standard som krävs.

3. *Arbetsledning*

i) Antalet arbetsledare som skall utses beror på organisationens struktur och antalet anställda personer. Arbetsuppgifter och ansvar för dessa arbetsledare skall beskrivas och förekommande flygtjänst skall anordnas så att de kan fullgöra sitt ledningsansvar.

ii) Arbetsledningen av alla besättningsmedlemmar skall utövas av personer som har tillräcklig erfarenhet och lämpliga personliga egenskaper för att säkerställa att den standard som anges i drifthandboken uppnås.

d) *Lokaler och utrustning*

1. En operatör skall säkerställa att tillräckliga arbetsutrymmen finns tillgängliga vid varje verksamhetsplats för personal vars arbete har anknytning till säkerheten för den operativa verksamheten. Hänsyn skall tas till markpersonalens behov och till dem som är engagerade i ledning och övervakning av flygverksamheten samt till förvaring och presentation av viktiga uppgifter och besättningsplanernas färdplanering.

2. Kontorstjänsten skall utan dröjsmål kunna distribuera operativa instruktioner och annan information till alla berörda.

e) *Dokumentation*

Operatören skall ordna för framtagning av handböcker, ändringar och annan dokumentation.

AVSNITT D

OPERATIVA FÖRFARANEN OCH PROCEDURER

OPS 1.195

Operativ kontroll och övervakning

En operatör skall utföra operativ kontroll samt upprätta och vidmakthålla en metod för övervakning av flygverksamhet som är godkänd av myndigheten.

OPS 1.200

Drifthandbok

En operatör skall upprätta en drifthandbok enligt avsnitt P för att användas av och vägleda den operativa personalen.

OPS 1.205

Den operativa personalens kompetens

En operatör skall säkerställa att all personal som utses till, eller är direkt engagerad i, mark- och flygverksamhet har givits ordentliga instruktioner, visat sin duglighet för sina särskilda uppgifter och är medveten om sitt ansvar och sambandet mellan sådana uppgifter och den operativa verksamheten i sin helhet.

OPS 1.210

Upprättande av förfaranden och procedurer

a) En operatör skall upprätta förfaranden och instruktioner för varje flygplanstyp, som omfattar markpersonalens och besättningsmedlemmarnas arbetsuppgifter inom alla verksamhetsområden på marken och i luften.

b) En operatör skall upprätta ett system av checklistor som i tillämpliga delar skall användas av besättningsmedlemmar under normala och onormala förhållanden samt i nödsituationer, för att säkerställa att de operativa procedurerna i drifthandboken iakttas.

c) En operatör får inte kräva att en besättningsmedlem utför några andra arbetsuppgifter under en flygnings kritiska faser än de som krävs för säker flygning.

OPS 1.215

Användning av flygtrafikledning

En operatör skall säkerställa att flygtrafikledning används vid alla flygningar när tjänsten finns tillgänglig.

OPS 1.220

Operatörens godtagande av flygplatser

En operatör får endast tillåta användning av flygplatser som är lämpliga för aktuell(a) flygplanstyp(er) och verksamhet(er).

OPS 1.225

Operativa minimivärden vid flygplats

a) En operatör skall specificera operativa minimikrav vid flygplats, fastställda i enlighet med OPS 1.430 för varje start-, destinations- eller alternativflygplats som godtagits för användning i enlighet med OPS 1.220.

b) Dessa minimikrav måste ta hänsyn till varje ökning av de angivna värdena som myndigheten fastställt.

c) Minimikraven för en viss typ av inflygnings- och landningsprocedur betraktas som tillämpliga om

1. den erforderliga markutrustningen, som visas på respektive karta/kort, för avsedd procedur, är i funktion,

2. de flygplanssystem som krävs för typen av inflygningsprocedur är i funktion,

3. de flygplansprestanda som krävs är uppfyllda och

4. besättningen är vederbörligen kvalificerad.

OPS 1.230

Instrumentprocedurer för start- och inflygning

a) En operatör skall säkerställa att de instrumentprocedurer för start och inflygning som fastställts av den stat i vilken flygplatsen är belägen används.

b) Oaktat stycke a ovan får en befälhavare acceptera att ett färdtillstånd avviker från en publicerad flygväg för avgående eller ankommande trafik, under förutsättning att kraven på hinderfrihet iakttas och att fullständig hänsyn tas till de operativa förhållandena. Den slutliga inflygningen skall ske visuellt eller i enlighet med den fastställda proceduren för instrumentinflygning.

c) Andra procedurer än de som skall användas i enlighet med stycke a ovan, får användas av en operatör endast under förutsättning att de, om så krävs, har godkänts av den stat i vilken flygplatsen är belägen samt att de har godtagits av myndigheten.

OPS 1.235

Bullerminskande procedurer

- a) En operatör skall upprätta operativa procedurer för bullerminskning under instrumentflygning enligt ICAO PANS OPS Del 1 (Doc 8168-OPS/611).
- b) Start-stigprocedurer för bullerminskning som specificerats av en operatör för en viss flygplanstyp skall vara de samma för alla flygplatser.

OPS 1.240

Flygvägar och geografiska verksamhetsområden

- a) En operatör skall säkerställa att flygning utförs endast längs sådana flygvägar eller inom sådana områden, för vilka
1. hjälpmedel och tjänster på marken, inklusive meteorologisk tjänst, tillhandahålls i tillräcklig omfattning för den planerade verksamheten,
 2. prestanda för det flygplan som avses användas är tillräcklig för att uppfylla bestämmelserna om minimiflyghöjd,
 3. utrustningen på det flygplan som avses användas uppfyller minimikraven för den planerade verksamheten,
 4. lämpliga kartor finns tillgängliga (se OPS 1.135 a.9),
 5. användbara flygplatser finns tillgängliga inom de tids-/distansbegränsningar som föreskrivs i OPS 1.245, i de fall då tvåmotoriga flygplan används,
 6. områden finns tillgängliga som medger att en säker nödlandning kan utföras, i de fall då enmotoriga flygplan används.
- b) En operatör skall säkerställa att verksamheterna utövas i överensstämmelse med eventuella restriktioner för flygvägarna eller geografiska verksamhetsområden som fastställts av myndigheten.

OPS 1.241

Flygning i luftrum med reducerade vertikala separationsminima (RVSM)

En operatör får inte bruka ett flygplan i definierade delar av luftrummet där, grundat på regionala överenskommelser för flygtrafiken, ett vertikalt separationsminimum på 300 m (1 000 ft) tillämpas, om inte operatören är godkänd för detta av myndigheten (RVSM-godkännande). (Se även OPS 1.872).

OPS 1.243

Flygning inom områden med särskilda krav på navigeringsnoggrannhet

En operatör får inte bruka ett flygplan inom definierade områden eller inom en definierad del av ett specificerat luftrum där, grundat på regionala överenskommelser för flygtrafiken, minimikrav för navigeringsnoggrannhet är föreskrivna, om inte operatören är godkänd för detta av myndigheten (MNPS/RNP/RNAV-godkännande). (Se även OPS 1.865 c.2 och OPS 1.870).

OPS 1.245

Maximalt avstånd från en användbar flygplats för tvåmotoriga flygplan som inte har ett ETOPS-godkännande

- a) Om myndigheten inte givit ett särskilt godkännande enligt OPS 1.246 a (ETOPS-godkännande) får en operatör inte bruka ett tvåmotorigt flygplan på en flygväg som har en punkt vars avstånd till en användbar flygplats är större än nedan angivna värden, när det gäller följande flygplanstyper:

1. Flygplan som tillhör prestandaklass A, som antingen

- i) har en godkänd kabinfiguration som är inrättad för befordran av 20 eller fler passagerare, eller
- ii) en maximal startmassa av 45 360 kg eller mer,

den distans som motsvarar 60 minuters flygning med marschfart för flygning med en motor ur funktion, som är bestämd i enlighet med stycke b nedan.

2. Flygplan som tillhör prestandaklass B eller C

- i) den distans som motsvarar 120 minuters flygning med marschfart för flygning med en motor ur funktion bestämd i enlighet med stycke b nedan eller
- ii) 300 NM,

varvid den lägsta av dessa två flygnivåer skall gälla.

- b) En operatör skall fastställa en hastighet för beräkningen av den maximala distansen till en användbar flygplats för samtliga tvåmotoriga flygplanstyper eller varianter därav som brukas. Denna hastighet får inte överstiga V_{MO} , baserad på den verkliga fart som flygplanet kan bibehålla med en motor ur funktion under följande förhållanden:

1. Standardatmosfär (ISA).

2. Planflykt:

- i) För jetflygplan på

A) FL 170, eller

B) den maximala flygnivå till vilken flygplanet med en motor ur funktion kan stiga med den verkliga stighastighet som anges i flyghandboken (AFM) och bibehålla denna flygnivå,

varvid den lägsta av dessa två flygnivåer skall gälla.

- ii) För propellerflygplan på

A) FL 80, eller

B) den maximala flygnivå till vilken flygplanet med en motor ur funktion kan stiga med den verkliga stighastighet som anges i flyghandboken (AFM) och bibehålla denna flygnivå,

varvid den lägsta av dessa två flygnivåer skall gälla.

3. Maximal kontinuerlig dragkraft eller effekt på den motor som är i funktion.

4. En flygplansmassa som inte är mindre än den som blir resultatet av

- i) start vid havsnivå med maximal startmassa och

- ii) stigning med alla motorerna i funktion till den optimala marschhöjden för långdistansflygning och

- iii) planflykt i marschfart för långdistansflygning på denna höjd med alla motorer i funktion,

till dess den tid som förflutit är lika med tillämpligt tröskelvärde som föreskrivs i stycke a ovan.

c) En operatör skall säkerställa att följande data, specifika för varje flygplanstyp eller variant därav, ingår i drifhandboken:

1. Marschfart med en motor ur funktion bestämd i enlighet med stycke b ovan.
2. Den maximala distansen från en användbar flygplats bestämd i enlighet med stycke a och b ovan.

Anm.: De farter och höjder (flygnivåer) som är angivna ovan är endast avsedda att användas för fastställande av den maximala distansen från en användbar flygplats.

OPS 1.246

Långdistansflygning med tvåmotoriga flygplan (ETOPS)

- a) En operatör får inte bedriva verksamhet bortom den tröskeldistans som bestämts i enlighet med OPS 1.245 om detta inte är godkänt av myndigheten (ETOPS-godkännande).
- b) Innan en ETOPS-flygning utförs skall en operatör säkerställa att ett lämpligt sträckalternativ för ETOPS är tillgängligt, antingen inom godkänd diversionstid eller diversionstid baserad på flygplanets funktionsstatus grundat på minimiutrustningslistan (MEL), varvid den kortaste av dessa tider skall gälla. (Se även OPS 1.297 d).

OPS 1.250

Fastställande av minimiflyghöjder

- a) En operatör skall, för alla segment av flygvägen som avses nyttjas, fastställa minimiflyghöjder och metoder för att beräkna dessa höjder, vilka skall ge föreskriven hinderfrihet varvid bestämmelserna i avsnitt F till I skall beaktas.
- b) Metoden för att fastställa minimiflyghöjder skall vara godkänd av myndigheten.
- c) När minimiflyghöjder fastställda av en stat som överflygs är högre än de som fastställts av operatören skall de högre värdena gälla.
- d) En operatör skall ta hänsyn till följande faktorer när minimiflyghöjder fastställs:
 1. Den noggrannhet med vilken flygplanets position kan bestämmas.
 2. De sannolika felindikeringarna hos de höjdmätare som används.
 3. Terrängförhållandena (t.ex. plötsliga höjdförändringar) längs flygvägarna eller inom de områden där verksamhet kommer att utövas.
 4. Sannolikheten för att möta ogynnsamma väderförhållanden (t.ex. svår turbulens och nersvep).
 5. Möjliga felaktigheter i flygkartorna.
- e) När bestämmelserna i stycke d ovan skall uppfyllas skall vederbörlig hänsyn tas till
 1. korrekationer för temperatur- och tryckvariationer från standardvärden,
 2. ATC-krav och
 3. samtliga händelser som kan förutses längs den planerade flygvägen.

OPS 1.255

Bränsleregler

- a) En operatör skall fastställa bränsleregler för flygplanering och för omplanering under flygning, för att säkerställa att det vid varje flygning medförs tillräcklig mängd bränsle för den planerade flygningen och reserver för avvikelser från den planerade flygningen.
- b) En operatör skall säkerställa att planeringen av flygningar enbart grundas på följande:
 1. Procedurer och uppgifter som ingår i eller härrör från drifhandboken eller från aktuellt underlag som är specifikt för flygplanet.
 2. De operativa förhållanden under vilka flygningen utförs inklusive
 - i) realistiska bränsleförbrukningsuppgifter för flygplanet,
 - ii) förutsedda värden för massa,
 - iii) förväntade väderförhållanden och
 - iv) flygtrafiktjänstens procedurer och restriktioner.
- c) En operatör skall säkerställa att beräkningen före flygning av den erforderliga, användbara bränslemängden för en flygning innefattar följande:
 1. Taxningsbränsle.
 2. Bränsle till destinationen.
 3. Reservbränsle bestående av
 - i) bränsle för oförutsedda händelser,
 - ii) bränsle till alternativ destination om alternativ för destinationen krävs, (detta utesluter inte att startflygplatsen väljs som alternativ för destinationen),
 - iii) slutlig bränslereserv (final reserve fuel) och
 - iv) ytterligare bränsle om detta krävs med hänsyn till art av verksamhet (t.ex. ETOPS).
 4. Extra bränsle om detta begärs av befälhavaren.
- d) En operatör skall säkerställa att procedurer för beräkning av den mängd användbart bränsle som behövs för omplanering i luften, när en flygning måste fortsätta längs en flygväg eller till en destination som är en annan än den ursprungligen planerade, innefattar följande:
 1. Bränsle för återstoden av flygningen.
 2. Reservbränsle bestående av
 - i) bränsle för oförutsedda händelser,
 - ii) bränsle till alternativ destination om alternativ för destinationen krävs, (detta utesluter inte att startflygplatsen väljs som alternativ för destinationen),

iii) slutlig bränslereserv (final reserve fuel) och

iv) ytterligare bränsle om detta krävs med hänsyn till art av verksamhet (t.ex. ETOPS).

3. Extra bränsle om detta begärs av befälhavaren.

OPS 1.260

Transport av personer med nedsatt rörelseförmåga

- a) En operatör skall fastställa förfaranden för transport av personer med nedsatt rörelseförmåga.
- b) En operatör skall säkerställa att personer med nedsatt rörelseförmåga inte tilldelas eller tar plats i ett säte där de kan
1. hindra besättningen i dess tjänstgöring.
 2. blockera tillträde till nödutrustning eller
 3. hindra nödevakueringen av flygplanet.
- c) Befälhavaren skall underrättas när personer med nedsatt rörelseförmåga skall transporteras.

OPS 1.265

Transport av avvisade passagerare samt av personer som är utvisade eller som är tagna i förvar

En operatör skall fastställa förfaranden för transport av avvisade passagerare samt av personer som är utvisade eller som är tagna i förvar för att trygga flygplanets och de ombordvarandes säkerhet. Befälhavaren skall underrättas när de ovan nämnda personerna skall transporteras.

OPS 1.270

Stuvning av bagage och gods

(Se tillägg 1 till OPS 1.270)

- a) En operatör skall fastställa förfaranden som säkerställer att endast sådant handbagage som kan stuvas på ett lämpligt och säkert sätt medförs i passagerarutrymmet.
- b) En operatör skall fastställa förfaranden som säkerställer att allt bagage och gods ombord som, om det förskjuts, kan förorsaka kroppsskada eller annan skada eller blockera gångar och utgångar, placeras i stuvningsutrymmen som är konstruerade för att förhindra förflyttning.

OPS 1.280

Placering av passagerare

En operatör skall fastställa förfaranden som säkerställer att passagerare placeras där de, i händelse av en nödutrymning, på bästa möjliga sätt kan bistå vid evakuering av flygplanet och inte hindra denna.

OPS 1.285

Information till passagerarna

En operatör skall säkerställa att:

a) *Allmänt*

1. Passagerare informeras muntligt om säkerhetsdetaljer. Hela eller delar av informationen får ske genom audiovisuell presentation.
2. Passagerare är försedda med en s.k. nödbroschyr på vilken instruktioner i bild visar hanteringen av nödutrustning och nödutgångar som kan komma att användas av passagerare.

b) *Före start*

1. Passagerare skall i tillämplig omfattning informeras om följande:
 - i) Regler för rökning.
 - ii) Stolsryggen skall vara i upprätt läge och serveringsbordet stuvat.
 - iii) Placering av nödutgångar.
 - iv) Placering och användning av markeringar för evakueringsväg längs golvet.
 - v) Stuvning av handbagage.
 - vi) Restriktioner för användning av bärbar elektronisk utrustning.
 - vii) Nödbroschyrens placering och innehåll.

och

2. Passagerare skall ges en demonstration av följande:

- i) Användningen av säkerhetsbälten och/eller axelremmar inklusive hur man spänner på och av sig dessa.
- ii) Placeringen och användningen av syrgasutrustning om sådan krävs (se OPS 1.770 och OPS 1.775). Passagerare skall också instrueras om att släcka alla rökvaror när syrgas används.
- iii) Placeringen och användningen av flytvästar, om sådana krävs (se OPS 1.825).

c) *Efter start*

Passagerare skall i tillämplig omfattning påminnas om följande:

- i) Regler för rökning.
- ii) Användning av säkerhetsbälten och/eller axelremmar.

d) *Före landning*

Passagerare skall i tillämplig omfattning påminnas om följande:

- i) Regler för rökning.
- ii) Användning av säkerhetsbälten och/eller axelremmar.
- iii) Stolsryggen skall vara i upprätt läge och serveringsbordet stuvat.
- iv) Omstuvning av handbagage.
- v) Restriktioner rörande användning av bärbar elektronisk utrustning.

e) *Efter landning*

Passagerare skall påminnas om följande:

- i) Regler för rökning.
 - ii) Användning av säkerhetsbälten och/eller axelremmar.
- f) I en nödsituation under flygning skall passagerare instrueras om de nödgärder som föranleds av omständigheterna.

OPS 1.290

Flygförberedelser

- a) En operatör skall säkerställa att en driftfärdplan utarbetas för varje tilltänkt flygning.
- b) Befälhavaren får inte påbörja en flygning om han inte är förvissad om att
 1. flygplanet är luftvärdigt,
 2. flygplanets konfiguration är i överensstämmelse med listan över konfigurationsavvikelser (CDL),
 3. instrument och utrustning finns tillgängliga som krävs för att flygningen skall kunna utföras i enlighet med avsnitt K och L,
 4. instrument och utrustning är i funktionsdugligt skick med undantag av vad som medges i minimiutrustningslistan (MEL),
 5. de delar av drifhandboken finns tillgängliga som krävs för att flygningen skall kunna utföras,
 6. dokument, ytterligare information och formulär som skall finnas tillgängliga enligt OPS 1.125 och OPS 1.135 finns ombord,
 7. aktuellt kartunderlag och tillhörande dokumentation eller motsvarande uppgifter finns tillgängliga och omfattar den planerade flygningen inklusive varje omplanering av färdvägen som rimligen kan förväntas,
 8. hjälpmedel på marken och tjänster som krävs för den planerade flygningen finns tillgängliga och är tillräckliga,
 9. bestämmelserna i drifhandboken om bränsle, olja och syrgas, minimiflyghöjder, operativa minimikrav vid flygplats samt tillgängligheten för alternativflygplatser, om sådana krävs, kan uppfyllas för den planerade flygningen,
10. lasten är fördelad på rätt sätt och säkert fixerad,
11. flygplanets massa vid påbörjad rullning för start kommer att vara sådan att flygningen i tillämplig omfattning kan utföras i enlighet med avsnitt F till I och att
12. alla operativa begränsningar, utöver de som innefattas av styckena 9 och 11 ovan, kan uppfyllas.

OPS 1.295

Val av flygplatser

- a) En operatör skall fastställa förfaranden för val av destination och/eller alternativflygplatser enligt OPS 1.220 vid planering av en flygning.

- b) En operatör skall välja ut och i driftfärdplanen specificera ett startalternativ om det inte skulle vara möjligt att återvända till startflygplatsen av meteorologiska- eller prestandaskäl. Startalternativet skall vara beläget inom följande område:

1. För tvåmotoriga flygplan, antingen

- i) en timmes flygtid med marschfart för flygning med en motor ur funktion enligt flyghandboken, i vindstilla under normalförhållanden och baserad på verklig startmassa eller

- ii) två timmars flygtid eller den godkända diversionstiden enligt ETOPS varav den kortaste av dessa två tider skall gälla, med marschfart för flygning med en motor ur funktion enligt flyghandboken, i vindstilla under normalförhållanden och med flygplan och besättningar som är behöriga för ETOPS.

2. Två timmars flygtid med marschfart med en motor ur funktion enligt flyghandboken, i vindstilla under normalförhållanden och baserad på verklig startmassa för tre- och fyrmotoriga flygplan.

3. I de fall flyghandboken inte innehåller marschfart för flygning med en motor ur funktion, skall den fart användas som erhålls med kvarvarande motor(er) gående med maximal kontinuerlig effekt.

- c) En operatör skall välja minst ett alternativ för destinationen vid varje IFR-flygning såvida inte

1. både

- i) den planerade flygningen från start till landning inte överskrider 6 timmar och

- ii) två separata banor finns tillgängliga på destinationen samt de rådande meteorologiska förhållandena är sådana att, under perioden från en timme före till en timme efter förväntad ankomsttid till destinationen, inflygningen från den relevanta lägsta sektorhöjden och landningen kan utföras i VMC,

eller

2. destinationen är isolerat belägen och det inte finns något användbart alternativ för destinationen.

- d) En operatör skall välja två alternativa destinationer när tillämpliga väderrapporter och prognoser för destinationen eller för varje kombination därav visar att

1. under en period som börjar en timme före och slutar en timme efter beräknad ankomsttid, väderförhållandena kommer att vara sämre än tillämpbara planeringsminima eller

2. när ingen meteorologisk information finns tillgänglig.

- e) En operatör skall i driftfärdplanen specificera varje alternativ som krävs.

OPS 1.297

Planeringsminima för IFR-flygningara) *Planeringsminima för startalternativ*

En operatör får inte välja en flygplats som startalternativ såvida inte tillämpliga väderrapporter eller prognoser eller varje kombination därav visar att, under en period som börjar en timme före och slutar en timme efter beräknad ankomsttid till flygplatsen, väderförhållandena kommer att vara lika med eller bättre än tillämpliga minimikrav för landning specificerade i enlighet med OPS 1.225. Molntäckeshöjden skall beaktas när de enda tillgängliga inflygningsförfarandena är icke-precisions- och/eller cirklingförfaranden. Varje begränsning avseende flygning med en motor ur funktion skall beaktas.

b) *Planeringsminima för destination och alternativ för destinationen*

En operatör får endast välja destination och/eller alternativ för destinationen när tillämpliga väderrapporter eller prognoser eller varje kombination därav visar att, under en period som börjar en timme före och slutar en timme efter beräknad ankomsttid till flygplatsen, väderförhållandena kommer att vara lika med eller bättre än tillämpliga planeringsminima enligt följande:

1. Planeringsminima för en destination:

- i) Bansynvidd (RVR)/sikt specificerad i enlighet med OPS 1.225.
- ii) För en icke-precisionsinflygning eller ett cirklingförfarande, med molntäckeshöjden lika med eller högre än minimihöjd för inflygning (MDH).

2. Planeringsminima för destinationsalternativ:

Tabell 1

Planeringsminima – Sträckalternativ och alternativ för destination

Typ av inflygning	Planeringsminima
Kat II och III	Kat I (Anm. 1)
Kat I	Icke-precision (Anm. 1 och 2)
Icke-precision	Icke-precision (Anm. 1 och 2) 200 ft/1 000 m
Cirkling	Cirkling

Anm. 1: Bansynvidd (RVR).

Anm. 2: Molntäckeshöjden skall vara lika med eller högre än minimihöjd för inflygning (MDH).

c) *Planeringsminima för ett sträckalternativ*

En operatör får inte välja en flygplats som ett sträckalternativ såvida inte tillämpliga väderrapporter eller prognoser eller varje kombination därav visar att, under en period som börjar en timme före och slutar en timme efter beräknad ankomsttid till flygplatsen, väderförhållandena kommer att vara lika med eller bättre än planeringsminima enligt tabell 1 ovan.

d) *Planeringsminima för ett ETOPS-sträckalternativ*

En operatör får inte välja en flygplats som ett ETOPS-sträckalternativ såvida inte tillämpliga väderrapporter eller prognoser eller varje kombination därav visar att, under en period som börjar en timme före och slutar en timme efter beräknad ankomsttid till flygplatsen, väderförhållandena kommer att vara lika med eller bättre än de planeringsminima som föreskrivs i tabell 2 nedan och är i enhetlighet med operatörens ETOPS-godkännande.

Tabell 2

Planeringsminima – ETOPS

Typ av inflygning	Planeringsminima	
(Bansynvidd (RVR)/sikt krävs och molntäckeshöjd om tillämpligt)		
	Flygplats med	
	minst 2 separata inflygningsförfaranden baserade på 2 separata hjälpmedel som är till för 2 separata banor (se IEM OPS 1.295 cc i och ii)	minst 2 separata inflygningsförfaranden baserade på 2 separata hjälpmedel som är till för 1 bana eller minst 1 inflygningsförfarande baserat på 1 hjälpmedel som är till för 1 bana
Precisionsinflygning Kat II, III (ILS, MLS)	Precisionsinflygning Kat I-minimum	Minimum för icke-precisionsinflygning
Precisionsinflygning Kat I (ILS, MLS)	Minimum för icke-precisionsinflygning	Cirklingsminimum eller om inte tillgängligt minimum för icke-precisionsinflygning plus 200 ft/1 000 m
Icke-precisionsinflygning	Det lägsta av minimum för icke-precisionsinflygning plus 200 ft/1 000 m, eller cirklingsminimum	Det högsta av cirklingsminimum eller minimum för icke-precisionsinflygning plus 200 ft/1 000 m
Cirkling	Cirklingsminimum	

OPS 1.300

Inlämning av ATS-färdplan

En operatör skall säkerställa att en flygning inte påbörjas såvida inte en ATS-färdplan har inlämnats eller tillräckliga uppgifter har lämnats i förvar för att vid behov medge att alarmeringstjänsten aktiveras.

OPS 1.305

Tankning medan passagerare går ombord, är ombord eller lämnar flygplanet

(Se tillägg 1 till OPS 1.305)

En operatör skall säkerställa, då passagerare går ombord, är ombord eller lämnar flygplanet, att inget flygplan tankas med eller töms på flygbensin (Avgas) eller med blandbränsle (wide cut type fuel, t.ex. Jet-B eller likvärdigt) eller då en blandning av dessa bränsletyper kan förekomma. I alla andra fall skall nödvändiga försiktighetsåtgärder vidtas och flygplanet skall vara riktigt bemannat med kvalificerad personal som är beredd att initiera och leda en evakuering av flygplanet på det mest praktiska och skyndsamma sätt som är möjligt.

OPS 1.307

Tankning med blandbränsle (wide cut fuel)

En operatör skall fastställa förfaranden för tankning med och tömning av blandbränsle (t.ex. Jet-B eller likvärdigt) om detta är aktuellt.

OPS 1.310

Besättningsmedlemmars uppehållsplatser**a) Flygbesättningsmedlemmar**

- Under start och landning skall varje flygbesättningsmedlem som skall tjänstgöra i cockpit sitta på avsedd plats.
- Under alla andra faser av flygningen skall varje flygbesättningsmedlem, som skall tjänstgöra i cockpit, stanna kvar på avsedd plats såvida det inte är nödvändigt att han på annan plats utför arbetsuppgifter med anknytning till flygningen eller utträttar fysiologiska behov, dock under förutsättning att minst en behörig pilot hela tiden finns kvar vid flygplanets manöverorgan.

b) Kabinbesättningsmedlemmar

På varje våningsplan i ett flygplan där passagerare uppehåller sig skall det antal kabinbesättningsmedlemmar som krävs, inta sina platser under start och landning samt när befälhavaren av säkerhetsskäl bedömer det nödvändigt.

OPS 1.315

Hjälpmiddel för nödevakuering

En operatör skall fastställa förfaranden som säkerställer att hjälpmedel för nödevakuering som utlöses automatiskt, armeras före taxning, start och landning när det är säkert och praktiskt att göra detta.

OPS 1.320

Säten, säkerhetsbälten och axelremmar**a) Besättningsmedlemmar**

- Under start och landning samt när befälhavaren av säkerhetsskäl bedömer det nödvändigt, skall varje besättningsmedlem vara ordentligt fastspänd med befintliga säkerhetsbälten och axelremmar.
- Under övriga faser av flygningen skall varje flygbesättningsmedlem i cockpit behålla säkerhetsbältet fastspänt när han befinner sig på sin plats.

b) Passagerare

- Före start och landning och under taxning och när det av säkerhetsskäl bedöms som nödvändigt skall befälhavaren säkerställa att varje passagerare ombord intar en sitt- eller sovplats med säkerhetsbälten eller axelremmar, om sådana finns, ordentligt fastspända.
- En operatör skall vidta åtgärder för och befälhavaren skall säkerställa, att samtidig användning av flygplanssäte endast tillåts i särskilt angivna säten och att det inte används annat än av en vuxen och ett småbarn, som är säkert fastspänt med ett extra bälte eller med annan kvarhållande anordning.

OPS 1.325

Säkring av passagerarutrymme och pentry(n)

- En operatör skall fastställa förfaranden som säkerställer att före taxning, start och landning inga utgångar och evakueringsvägar är blockerade.
- Befälhavaren skall säkerställa före start och landning och när han av säkerhetsskäl bedömer det nödvändigt, att all utrustning och allt bagage är ordentligt fixerat.

OPS 1.330

Nödutrustningens tillgänglighet

Befälhavaren skall säkerställa att relevant nödutrustning förblir lätt tillgänglig för omedelbar användning.

OPS 1.335

Rökning ombord

Befälhavaren skall säkerställa att ingen ombord tillåts röka

- närhelst det bedöms nödvändigt av säkerhetsskäl,
- medan flygplanet är på marken, såvida inte rökning uttryckligen är tillåten i enlighet med förfaranden angivna i drifhandboken,
- utanför markerade rökrområden, i mittgång(ar) eller på toalett(er),
- i lastutrymmen och/eller i andra utrymmen där last transporteras som inte är förvarad i brandsäkra behållare eller täckt med brandsäker packduk och
- i de delar av kabinen där syrgas ges.

OPS 1.340

Väderförhållanden

a) Vid en IFR-flygning får befälhavaren inte

1. påbörja start och inte heller
2. fortsätta bortom den punkt från vilken en reviderad färdplan gäller i händelse av omplanering i luften,

om inte information finns tillgänglig som visar att förväntade väderförhållanden vid destinationen och/eller erforderlig(a) alternativflygplats(er) som föreskrivs i OPS 1.295, är lika med eller bättre än de planeringsminima som föreskrivs i OPS 1.297.

b) Vid en IFR-flygning får befälhavaren inte fortsätta längre än till

1. beslutspunkten när proceduren för beslutspunkt används, eller
2. den förutbestämda punkten (PDP) när proceduren för förutbestämd punkt används,

om inte information finns tillgänglig som visar att de förväntade väderförhållandena vid destinationen och/eller erforderlig(a) alternativflygplats(er) som föreskrivs i OPS 1.295 är lika med eller bättre än tillämpliga operativa minimikrav för flygplats som föreskrivs i OPS 1.225.

c) Vid en IFR-flygning får befälhavaren inte fortsätta mot den planerade destinationsflygplatsen om inte senast tillgänglig information visar att väderförhållandena, vid destinationen eller minst en alternativflygplats vid beräknad ankomsttid, är lika med eller över de planeringsminima som är tillämpliga för flygplatsen.

d) Vid en VFR-flygning får befälhavaren inte påbörja start om inte aktuella väderrapporter eller en kombination av aktuella rapporter och prognoser visar att väderförhållandena längs färdvägen eller den del av färdvägen som skall flygas enligt VFR, vid aktuell tidpunkt är sådana att det är möjligt att uppfylla dessa regler.

OPS 1.345

Is och andra beläggningar

a) En operatör skall fastställa förfaranden som skall följas, när det är nödvändigt att avisa och förhindra isbildning på flygplanet (flygplanen) på marken samt när tillhörande inspektioner av flygplanet (flygplanen) ska utföras.

b) En befälhavare får inte påbörja en start om inte flygplanets utsida är fri från varje beläggning som negativt kan påverka flygplanets prestanda och/eller manövrerbarhet såvida det inte är tillåtet enligt flyghandboken.

c) En befälhavare får inte påbörja en flygning under kända eller förutsedda isbildningsförhållanden om inte flygplanet är certifierat och utrustat för att klara sådana förhållanden.

OPS 1.350

Bränsle och oljeförråd

En befälhavare får inte påbörja en flygning om han inte är förvissad om att flygplanet medför minst den planerade mängd bränsle och olja som är tillräcklig för att flygningen skall kunna slutföras säkert med hänsyn taget till förväntade operativa förhållanden.

OPS 1.355

Startförhållanden

Innan start påbörjas skall befälhavaren förvissa sig om, att vädret vid flygplatsen och förhållandena på den bana som avses användas, inte kommer att förhindra en säker start och utflygning, enligt den information som är tillgänglig för honom.

OPS 1.360

Tillämpning av minimikrav för start

Innan start påbörjas skall befälhavaren förvissa sig om att bansynvidd (RVR) eller sikt i flygplanets startriktning är lika med eller bättre än tillämpliga minimikrav.

OPS 1.365

Minimiflyghöjder

Befälhavaren eller den pilot till vilken ansvaret för flygningen har delegerats får inte underskrida angivna minimiflyghöjder förutom då det är nödvändigt för start och landning.

OPS 1.370

Simulering av onormala situationer under flygning

En operatör skall fastställa förfaranden för att säkerställa att onormala situationer eller nödsituationer, som helt eller delvis kräver att proceduren för onormala situationer eller nödsituationer tillämpas, inte simuleras under kommersiella transportflygningar, liksom ej heller att instrumentväderförhållanden (IMC) simuleras på konstgjord väg.

OPS 1.375

Bränslehantering under flygning

(Se tillägg 1 till OPS 1.375)

a) En operatör skall fastställa ett förfarande för att säkerställa att systematisk kontroll och hantering av bränsle sker under flygning.

b) En befälhavare skall säkerställa att kvarvarande mängd användbart bränsle under flygning inte är mindre än det bränsle som fordras för att fortsätta till en flygplats där en säker landning kan utföras med slutlig bränslereserv kvar.

c) Befälhavaren skall deklarerat att en nödsituation föreligger om aktuellt användbart bränsle ombord är mindre än slutlig bränslereserv.

OPS 1.385

Användning av extra syrgas

En befälhavare skall säkerställa att flygbesättningsmedlemmar som utför tjänster som är väsentliga för flygplanets säkerhet under flygning, fortlöpande använder extra syrgas när kabinhöjden överstiger 10 000 ft under en period som överstiger 30 minuter och alltid när kabinhöjden överstiger 13 000 ft.

OPS 1.390

Kosmisk strålning**a) Aktiv övervakning**

1. En operatör får inte bruka ett flygplan över 15 000 m (49 000 ft) såvida inte den utrustning som specificeras i OPS 1.680 är i funktion, och
2. befälhavaren eller den pilot till vilken ansvaret för flygningen har delegerats skall påbörja en nedgång så snart det är praktiskt möjligt, när de gränsvärden som specificeras i drifhandboken överskrids.

b) Passiv övervakning

Operatören skall ta hänsyn till den exponering av kosmisk strålning som dennes flygbesättning och kabinbesättning utsätts för under flygning och skall vidta följande åtgärder för de besättningsmedlemmar som kan utsättas för en exponering på mer än 1 mSv per år:

1. Fastställa deras exponering.
2. I tillämpliga fall planera deras arbetsschema så att exponeringen är lägre än 6 mSv per år.
3. Informera de berörda om de hälsorisker som är kopplade till den troliga exponeringen.
4. För kvinnliga besättningsmedlemmar som meddelat operatören att de är gravida, säkerställa att arbetsplanen gör att den ekvivalenta dosen för fostret hålls så låg rimligtvis är möjligt och att i varje fall säkerställa att dosen inte överstiger 1 mSv för den återstående graviditetstiden.
5. När exponeringen tros kunna bli större än 6 mSv per år, säkerställa att handlingar upprättas för varje berörd flyg- och kabinbesättningsmedlem och att erforderliga medicinska undersökningar utförs.

OPS 1.395

Terrängvarning

När för litet avstånd till terrängen upptäcks av någon flygbesättningsmedlem eller av ett terrängvarningssystem skall befälhavaren eller den pilot till vilken ansvaret för flygningen har delegerats säkerställa att korrigerande åtgärd omedelbart initieras för att återupprätta säkra flygförhållanden.

OPS 1.400

Förutsättningar för inflygning och landning

Innan en inflygning för landning påbörjas skall befälhavaren förvissa sig om att, enligt den information som är tillgänglig för honom, vädret vid flygplatsen och förhållandena på banan, som avses användas, inte kommer att förhindra en säker inflygning och landning eller avbruten inflygning, med beaktande av prestandauppgifterna i drifhandboken.

OPS 1.405

Inledning och fortsättning av inflygning

- a) Befälhavaren eller den pilot till vilken ansvaret för flygningen har delegerats får påbörja en instrumentinflygning utan hänsynstagande till rapporterad bansynvidd/sikt men inflygningen får inte fortsätta efter ytterfyren eller motsvarande punkt om rapporterad bansynvidd/sikt är lägre än tillämpliga minima.
- b) Där bansynvidd inte är tillgänglig kan den ansvarige piloten beräkna ett värde för bansynvidd genom att omvandla den rapporterade sikten i enlighet med tillägg 1 till OPS 1.430 h.
- c) Om rapporterad bansynvidd/sikt, efter passage av ytterfyren eller motsvarande punkt i enlighet med a ovan, går ner under tillämpliga minima får den ansvarige piloten fortsätta inflygningen till besluts höjd (DA/H) eller minimihöjd för nedgång (MDA/H).
- d) Då ingen ytterfyr eller motsvarande punkt finns, skall den ansvarige piloten besluta om inflygningen skall fortsätta eller avbrytas före nedgång under 1 000 ft över flygplatsen i segmentet för slutlig inflygning.
- e) En pilot får fortsätta inflygningen under beslutshöjd (DA/H) eller minimihöjd för nedgång (MDA/H) och landningen får avslutas under förutsättning att erforderlig visuell referens har upprättats vid DA/H eller MDA/H och kan bibehållas.

OPS 1.410

Flygoperativa procedurer – Höjd över tröskeln

En operatör skall fastställa operativa procedurer utformade för att säkerställa att ett flygplan som används för att utföra precisionsinflygningar passerar tröskeln med säker marginal och med flygplanet i konfiguration och attityd för landning.

OPS 1.415

Resedagbok

En befälhavare skall säkerställa att resedagboken fylls i.

OPS 1.420

Rapportering av händelser**a) Tillbud under flygning**

1. Ett flygplans operatör eller befälhavare skall avge rapport till myndigheten om varje tillbud som har eller kan ha utsatt en flygning för fara.
2. Rapporter skall avges inom 72 timmar efter händelsen om inte särskilda omständigheter förhindrar detta.

b) Tekniska felaktigheter och överskridande av tekniska begränsningar

En befälhavare skall säkerställa att alla tekniska felaktigheter och överskridanden av tekniska begränsningar som inträffar medan han är ansvarig för flygningen införs i flygplanets tekniska journal.

c) *Luftrafikstillbud*

En befälhavare skall avge rapport över ett luftrafikstillbud (ATIR) i enlighet med ICAO PANS RAC när ett flygplan under flygning har utsatts för

1. ett kollisionstillbud med annat flygande föremål eller
2. felaktiga flygtrafikledningsprocedurer eller bristande iakttagande av tillämpliga procedurer av flygtrafikledningstjänsten eller av flygbesättningen eller
3. ett fel hos ATS-hjälpmiddel.

d) *Fågel fara och fågelkollisioner*

1. En befälhavare skall omedelbart informera lämplig markstation när en potentiell fågelfara iakttas.
2. En befälhavare skall avge en skriftlig fågelkollisionsrapport efter landning när ett flygplan som han ansvarar för har utsatts för en fågelkollision.

e) *Nödsituationer under flygning med farligt gods ombord*

Om en nödsituation inträffar under flygning och omständigheterna tillåter det, skall befälhavaren underrätta berörd flygtrafikledningstjänst om farligt gods som finns ombord.

f) *Brottslig handling*

Efter en brottslig handling ombord på ett flygplan skall en befälhavare så snart som möjligt avge en rapport till den lokala myndigheten och/eller till den egna myndigheten.

g) *Driftstörningar i anordningar på marken och i navigationshjälpmedel samt riskfyllda förhållanden*

En befälhavare skall så snart som möjligt meddela berörd markstation om ett potentiellt riskfyllt förhållande, såsom

1. en driftstörning i en anordning på marken eller i ett navigationshjälpmedel eller
2. ett väderfenomen eller
3. ett moln av vulkanisk aska eller
4. en hög strålningsnivå,

inträffat under flygning.

OPS 1.425

Rapportering av haveri

- a) En operatör skall fastställa förfaranden för att säkerställa att närmaste berörda myndighet på snabbast möjliga sätt underrättas om varje haveri som inträffar med flygplanet och som resulterar i att någon person allvarligt skadas (se definition i ICAO Annex 13) eller avlider eller som resulterar i betydande skada på flygplanet eller på egendom.
- b) En befälhavare skall avge en rapport till myndigheten om varje olyckshändelse ombord som inträffar medan han är ansvarig för flygningen och som resulterar i att någon person ombord allvarligt skadas eller avlider.

Tillägg 1 till OPS 1.270

Stuvning av bagage och gods

Förfaranden som fastställs av en operatör för att säkerställa att handbagage och gods är lämpligt och säkert stuvat skall ta hänsyn till följande:

1. Varje föremål som medförs i ett passagerarutrymme skall stuvas endast på en plats där föremålet kan fasthållas.
2. Massabegränsningar som skyltats på eller intill stuvningsutrymmen får inte överskridas.
3. Stuvningsutrymme under ett säte får inte användas om inte sätet är försett med en kvarhållande anordning och bagaget är av sådan storlek att det på ett fullgott sätt kan kvarhållas av anordningen.
4. Föremål får inte stuvas på toaletter eller mot väggar som inte kan förhindra att föremålen rör sig framåt, i sidled eller uppåt om inte väggarna är försedda med en skylt som anger den största massa som får placeras där.
5. Bagage och gods som placerats i skåp får inte vara av sådan storlek att de förhindrar låsbara dörrar från att stängas ordentligt.
6. Bagage och gods får inte placeras där det kan hindra åtkomst av nödutrustning.
7. Kontroller skall i lämplig omfattning med avseende på flygfas göras före start, före landning och när den ansvarige piloten tänder skyltarna för fastsättning av säkerhetsbälten (eller på annat sätt beordrar detta) för att säkerställa att bagage är stuvat där det inte kan hindra evakuering från flygplanet eller kan förorsaka skada genom att falla (eller annan rörelse).

Tillägg 1 till OPS 1.305

Tankning medan passagerare går ombord, är ombord eller lämnar flygplanet

En operatör skall fastställa operativa procedurer för tankning och tömning av tankar då passagerare går ombord, är ombord eller lämnar flygplanet för att säkerställa att följande försiktighetsåtgärder är vidtagna:

1. En kvalificerad person skall finnas på en fastställd plats under tankning som sker med passagerare ombord. Denne kvalificerade person skall kunna leda nödförfaranden när det handlar om skydd mot eld och bekämpning av eld, att handha kommunikationer och initiera och leda en evakuering.
2. Besättning, personal och passagerare skall uppmärksammas på att tankning/tömning äger rum.
3. Skylten 'Fasten Seat Belts' skall vara släckt.
4. Skylten 'No Smoking' skall vara tänd, tillsammans med inre belysning så att nödutgångar kan identifieras.
5. Passagerare skall instrueras att ta av sina säkerhetsbälten och att inte röka.

6. Kvalificerad personal skall i tillräcklig omfattning finnas ombord och vara beredda på en omedelbar nödevakuering.
7. Om förekomst av bränsleångor upptäcks inne i flygplanet eller om någon annan fara uppstår under tankning/tömning skall tankningen omedelbart avbrytas.
8. Markytan nedanför utgångarna avsedda för nödevakuering och områden för att veckla ut nödrutschbanor skall hållas fria.
9. Förberedelser skall ha gjorts för en säker och snabb evakuering.

Tillägg 1 till OPS 1.375

Bränslehantering under flygning

a) *Bränslekontroller under flygning*

1. En befälhavare skall säkerställa att bränslekontroller med jämna mellanrum utförs under flygning. Kvarvarande bränslemängd skall noteras och utvärderas för att
 - i) jämföra verklig förbrukning med planerad förbrukning,
 - ii) kontrollera att kvarvarande bränslemängd är tillräcklig för att slutföra flygningen, och
 - iii) beräkna förväntad kvarvarande bränslemängd vid ankomst till destinationen.
2. De relevanta bränsleuppgifterna skall registreras.

b) *Bränslehantering under flygning*

Om en bränslekontroll under flygning visar att förväntad kvarvarande bränslemängd vid ankomst till destinationen är mindre än erforderligt bränsle till alternativet plus slutlig bränslereserv, skall befälhavaren ta hänsyn till trafiken och de operativa förhållanden som råder vid destinationen, längs den ändrade färdvägen till en alternativflygplats och vid alternativet för destinationen, när han beslutar att fortsätta till destinationen eller att avbryta flygningen, så att landning inte sker med mindre bränsle än slutlig bränslereserv.

c) Om en bränslekontroll under flygning till en isolerad destination visar att förväntad kvarvarande bränslemängd vid punkten för senast möjliga avbrytande av flygningen är mindre än summan av

1. bränsle för att avbryta och flyga till ett sträckalternativ valt i enlighet med OPS 1.297 c,
 2. bränsle för oförutsedda händelser och
 3. slutlig bränslereserv,
- skall befälhavaren antingen

- i) avbryta flygningen eller
- ii) fortsätta till destinationen, förutsatt att två separata banor är tillgängliga vid destinationen och de förväntade väderförhållandena vid destinationen uppfyller vad som gäller för planering enligt OPS 1.297 b.1.

AVSNITT E

ALLVÄDERSVERKSAMHET

OPS 1.430

Operativa minimikrav vid flygplats – allmänt

(Se tillägg 1 till OPS 1.430)

- a) En operatör skall för varje flygplats som avses användas fastställa operativa minimivärden som inte är lägre än de värden som anges i tillägg 1. Metoden för bestämning av sådana minimivärden skall vara godtagbar för myndigheten. Dessa minimivärden får inte vara lägre än de som kan ha fastställts för sådana flygplatser av den stat i vilken flygplatsen är belägen, såvida inte staten särskilt godkänner detta.

Anm.: Ovanstående stycke förhindrar inte beräkning av minima under flygning för en alternativflygplats som inte planerats, om beräkningarna sker i enlighet med en godtagen metod.

- b) Då operativa minima för flygplats fastställs, som avses gälla för en viss verksamhet, skall operatören i full utsträckning ta följande i beaktande:

1. Flygplanets typ, prestanda och flygegenskaper.
2. Flygbesättningens sammansättning, kompetens och erfarenhet.
3. Dimensioner och egenskaper hos de banor som kan komma att väljas för användning.
4. Tillgängliga visuella och icke-visuella markhjälpmedels användbarhet och prestanda.
5. Tillgänglig utrustning i flygplanet för navigering och/eller för kontroll av flygbanan i tillämplig omfattning, under start, inflygning, utflytning, landning, utrullning och avbruten inflygning.
6. Hinder i de områden för inflygning, avbruten inflygning och utflygning som krävs för att utföra alternativa procedurer och för att erhålla nödvändig hinderfrihet.
7. Lägsta höjd för hinderfrihet (OCA/H) för instrumentinflygningarna.
8. Medlen för att bestämma och rapportera väderförhållanden.

- c) Flygplanskategorierna som avses i detta avsnitt skall bestämmas enligt den metod som anges i tillägg 2 till OPS 1.430 c.

OPS 1.435

Terminologi

Begrepp som används i detta avsnitt och som inte är definierade i JAR-1 har följande innebörd:

1. Cirkling: Den visuella delen av en instrumentinflygning, som är avsedd att föra ett luftfartyg i läge för landning på en bana som inte är lämpligt belägen för en direktinflygning.
2. Procedurer vid låga siktvärden (LVP): Procedurer som tillämpas vid en flygplats för att säkerställa säker verksamhet under Kategori II- och III- inflygningar och vid starter vid låga siktvärden.

3. Start vid låga siktvärden (LVTO): En start under vilken bansynvidden (RVR) är lägre än 400 m.

OPS 1.445

Verksamhet vid låga siktvärden (LVP) – Flygplatsbedömningar

4. Styrssystem: Ett system som inkluderar ett automatiskt landningssystem och/eller ett hybridsystem för landning.

a) En operatör får inte använda en flygplats för Kategori II- eller III-verksamhet om inte flygplatsen är godkänd för sådan verksamhet av den stat i vilken flygplatsen är belägen.

5. Felpassivt (Fail-Passive) styrssystem: Ett styrssystem är felpassivt om, i händelse av en felfunktion, det inte finns någon betydande feltrimning eller avvikelser från flygbana eller attityd men landningen inte fullföljs automatiskt. I ett felpassivt automatiskt styrssystem (flygdirektor) återtar piloten kontrollen av flygplanet efter en felfunktion.

b) Operatören skall kontrollera att procedurer vid låga siktvärden (LVP) har fastställts och kommer att upprätthållas vid de flygplatser där verksamhet i låga siktvärden kommer att utföras.

OPS 1.450

Verksamhet vid låga siktvärden – Utbildning och kvalifikationer

(Se tillägg 1 till OPS 1.450)

6. Feloperativt (Fail-Operational) styrssystem: Ett styrssystem är feloperativt om, i händelse av en felfunktion under varningshöjden, inflygningen, utflytningen och landningen, kan fullföljas automatiskt. I händelse av en felfunktion kommer det automatiska landningssystemet att fungera som ett felpassivt system.

En operatör skall, innan start vid låga siktvärden (LVTO) och Kategori II- och III-verksamheter utförs, säkerställa följande:

7. Feloperativt hybridsystem för landning (Fail-operational hybrid landing system): Ett system som består av ett primärt felpassivt automatiskt landningssystem och ett sekundärt oberoende vägledningssystem som gör det möjligt för piloten att fullfölja en landning manuellt efter felfunktion i det primära systemet.

1. Att varje flygbesättningsmedlem

i) fullgör de krav på utbildning och kontroll som föreskrivs i tillägg 1, innefattande simulatorflygning ner till de gränsvärden för RVR- och beslutshöjd (DH) som är tillämpliga enligt operatörens Kategori II/III-godkännande och

Anm.: Ett typiskt sekundärt vägledningssystem består av en övervakad siktlinjesindikator (Head-up Display) som ger vägledning vilken normalt utgörs av styrkommandon men som alternativt kan vara läges- eller avvikelseinformation.

ii) är kvalificerad i enlighet med tillägg 1.

8. Visuell inflygning: En inflygning då antingen del av eller hela instrumentinflygningsförfarandet inte fullföljs och inflygningen utförs med marksikt.

2. Att utbildningen och kontrollen har utförts i enlighet med en detaljerad kursplan som har godkänts av myndigheten och är intagen i drifhandboken. Denna utbildning utgör komplement till vad som föreskrivs i avsnitt N.

OPS 1.440

Verksamhet vid låga siktvärden – Allmänna operativa bestämmelser

(Se tillägg 1 till OPS 1.440)

a) En operatör får inte utföra Kategori II- eller III-verksamhet om inte

3. Att flygbesättningens kvalifikationer är specifika för verksamheten och flygplanstypen.

OPS 1.455

Verksamhet vid låga siktvärden – Operativa procedurer

(Se tillägg 1 till OPS 1.455)

1. varje berört flygplan är certifierat för verksamhet med beslutshöjder under 200 ft, eller utan beslutshöjd och är utrustat i enlighet med JAR-AWO eller likvärdiga föreskrifter godtagna av myndigheten,

a) En operatör skall fastställa procedurer och instruktioner för att användas vid start vid låga siktvärden (LVTO) och vid Kategori II- och III-verksamheter. Dessa procedurer skall ingå i drifhandboken och innehålla flygbesättningsmedlemmarnas uppgifter under taxning, start, inflygning, utflytning, landning, utrullning och avbruten inflygning, i tillämplig omfattning.

2. ett lämpligt system för registrering av lyckade och misslyckade inflygningar och/eller automatiska landningar har upprättats och vidmakthålls för att övervaka den totala säkerheten i verksamheten,

b) Befälhavaren skall förvissa sig om att

3. verksamheterna är godkända av myndigheten,

1. de visuella och icke-visuella hjälpmedlens status är tillräcklig innan en start vid låga siktvärden (LVTO) eller en Kategori II- eller III-inflygning påbörjas,

4. flygbesättningen består av minst 2 piloter och

2. procedurer vid låga siktvärden (LVP), enligt information från flygtrafikledningen, är i användning innan en start vid låga siktvärden (LVTO) eller en Kategori II- eller III-inflygning påbörjas och

5. beslutshöjd bestäms med hjälp av en radiohöjdmätare.

b) En operatör får inte utföra starter vid låga siktvärden (LVTO) vid RVR som är lägre än 150 m (Kategori A-, B- och C-flygplan) eller 200 m (Kategori D-flygplan) om detta inte är godkänt av myndigheten.

3. flygbesättningsmedlemmarna är vederbörligen kvalificerade innan en start vid låga siktvärden med ett RVR lägre än 150 m (Kategori A-, B- och C-flygplan) eller 200 m (Kategori D-flygplan) eller en Kategori II- eller III-inflygning påbörjas.

OPS 1.460

Verksamhet vid låga siktvärden – Minimiutrustning

- a) En operatör skall i drifhandboken ange den minimiutrustning som enligt flyghandboken (AFM) eller annan godkänd handling skall vara funktionsduglig vid påbörjandet av en start vid låga siktvärden (LVTO) eller en Kategori II- eller III-inflygning.
- b) Befälhavaren skall övertyga sig om att flygplanets status och relevanta flygburna system är tillräcklig för den särskilda verksamhet som skall utövas.

OPS 1.465

Operativa minimivärden för VFR

(Se tillägg 1 till OPS 1.465)

En operatör skall säkerställa att:

- VFR-flygning utförs i enlighet med visuelflygreglerna och i enlighet med tabellen i tillägg 1 till OPS 1.465.
- Speciell VFR-flygning inte påbörjas när sikten är lägre än 3 km och i övrigt inte utförs när sikten är lägre än 1,5 km.

Tillägg 1 till OPS 1.430

Operativa minimivärden vid flygplats

a) Minimivärden för start

1. Allmänt

- Minimivärden för start fastställda av operatören skall uttryckas som sikt- eller RVR-begränsningar med hänsyn tagen till alla faktorer som rör varje flygplats som avses användas samt till flygplanets egenskaper. Där det finns ett särskilt behov av att upptäcka och undvika hinder vid start och/eller för en nödlandning, skall ytterligare villkor (t.ex. molntäckeshöjd) anges.
- Befälhavaren får inte påbörja start om inte väderförhållandena vid startflygplatsen är lika med eller bättre än tillämpliga minimivärden för landning vid denna flygplats såvida inte en lämplig flygplats finns tillgänglig som startalternativ.
- När rapporterad meteorologisk sikt är lägre än vad som krävs för start och RVR inte är rapporterad får en start påbörjas endast om befälhavaren kan fastställa att RVR/sikt längs startbanan är lika med eller bättre än de minimivärden som krävs.
- När ingen rapporterad meteorologisk sikt eller RVR finns tillgänglig får start påbörjas endast om befälhavaren kan fastställa att RVR/sikt längs startbanan är lika med eller bättre än de minimivärden som krävs.

2. Visuell referens.

Minimivärden för start skall väljas för att säkerställa tillräckliga referenser för flygplanets manövrering både i händelse av en avbruten start under ogynnsamma omständigheter och i händelse av en fortsatt start efter bortfall av den kritiska motorn.

3. Erforderlig RVR/sikt

- För flermotoriga flygplan, vars prestanda är sådana att i händelse av bortfall av kritisk motor under någon del av starten, flygplanet kan antingen stanna eller fortsätta starten till en höjd av 1 500 ft över flygplatsen under det att hinder

passeras med föreskriven marginal, skall de startminima som fastställs av en operatör uttryckas i RVR/sikt-värden som inte är lägre än de som anges i tabell 1 nedan med undantag av vad som framgår av stycke 4 nedan:

Tabell 1

RVR/sikt vid start

Start-RVR/sikt	
Hjälpmedel	RVR/sikt (Anm. 3)
Inga (endast dagar)	500 m
Bankantljus och/eller centrumlinjemarkering	250/300 m (Anm. 1 & 2)
Bankant- och centrumlinjeljus	200/250 m (Anm. 1)
Bankant- och centrumlinjeljus samt RVR-information från flera mätpunkter	150/300 m (Anm. 1 & 4)

Anm. 1: De högre värdena gäller för kategori D-flygplan.

Anm. 2: För flygning under mörker krävs minst bankants- och banändsljus.

Anm. 3: Det rapporterade RVR/sikt-värdet för den första delen av startrullsträckan får ersättas av pilotens bedömning.

Anm. 4: Det RVR-värde som krävs skall erhållas för alla relevanta RVR-rapportpunkter med det undantag som anges i anm. 3 ovan.

- För flermotoriga flygplan, vars prestanda är sådana att de inte kan uppfylla prestandakraven i stycke a.3 i ovan i händelse av bortfall av kritisk motor, kan det finnas ett behov av att åter landa omedelbart liksom att se och undvika hinder i startområdet. Sådana flygplan får flygas med följande minimivärden för start under förutsättning att de kan uppfylla tillämpliga hinderfrihetskrav i händelse av motorbortfall vid den specificerade höjden. De minimivärden för start som fastställs av en operatör skall grundas på den höjd från vilken netto-stigbanan med en motor ur funktion kan konstrueras. De minimivärden för RVR som används får inte vara lägre än något av de värden som anges i tabell 1 ovan eller tabell 2 nedan.

Tabell 2

Antagen höjd över banan i förhållande till RVR/sikt vid motorbortfall

Start-RVR/sikt – stigbana	
Antagen höjd över startbanan vid motorbortfall	RVR/sikt (Anm. 2)
Mindre än 50 ft	200 m
51–100 ft	300 m
101–150 ft	400 m
151–200 ft	500 m
201–300 ft	1 000 m
Mer än 300 ft	1 500 m (Anm. 1)

Anm. 1: 1 500 m gäller även i de fall ingen positiv startstigbana kan konstrueras.

Anm. 2: Det rapporterade RVR/sikt-värdet för den första delen av startrullsträckan får ersättas av pilotens bedömning.

Tabell 3

Minimivärden för system för hjälpmedel vid icke-precisionsinflygning

Minimivärden för system	
Hjälpmedel	Lägsta MDH
ILS (ingen glidbana – LLZ)	250 ft
SRA (avslutad vid 0,5 NM)	250 ft
SRA (avslutad vid 1 NM)	300 ft
SRA (avslutad vid 2 NM)	350 ft
VOR	300 ft
VOR/DME	250 ft
NDB	300 ft
VDF (QDM och QGH)	300 ft

iii) När rapporterad RVR eller meteorologisk sikt inte finns tillgänglig, får befälhavaren inte påbörja start om han inte kan fastställa att de faktiska förhållandena uppfyller tillämpliga minimivärden för start.

4. Undantag från stycke a.3 i ovan:

i) Under förutsättning av myndighetens godkännande och förutsatt att kraven i stycke A till E nedan har uppfyllts, får en operatör reducera startminima till 125 m RVR (Kategori A-, B- och C-flygplan) eller 150 m (Kategori D-flygplan) när

A) procedurer vid låga siktvärden (LVP) tillämpas,

B) högintensiva centrumlinjeljus i banan med ett inbördes avstånd av 15 m eller mindre och högintensiva bankantljus med ett inbördes avstånd av 60 m eller mindre används,

C) flygbesättningsmedlemmar har tillfredsställande genomfört utbildning i en simulator som är godkänd för denna procedur,

D) ett synligt segment på 90 m är tillgängligt från cockpit då rullning för start påbörjas och

E) det erforderliga RVR-värdet har erhållits för alla relevanta RVR-rapportpunkter.

ii) Under förutsättning av myndighetens godkännande får en operatör som använder ett flygplan utrustat med ett godkänt system som ger vägledning i sidled under starten, reducera minimivärdet för start till ett RVR som är mindre än 125 m (kategori A-, B- och C-flygplan) eller 150 m (kategori D-flygplan) men inte lägre än 75 m förutsatt att banans skydd och hjälpmedel är likvärdiga med de som krävs för Kategori III-landningar och är tillgängliga.

b) Icke-precisionsinflygning

1. Minimivärden för system

En operatör skall säkerställa att minimivärden för system för procedurer för icke-precisionsinflygningar, som är baserade på användning av ILS utan glidbana (enbart LLZ), VOR, NDB, SRA och VDF inte är lägre än de MDH-värden som anges i tabell 3 nedan.

2. Lägsta plané höjd (MDH)

En operatör skall säkerställa att den lägsta planéhöjden för en icke-precisionsinflygning inte är lägre än antingen

i) OCH/OCL för flygplanskategorin eller

ii) minimivärdet för systemet.

3. Visuell referens

En pilot får inte fortsätta en inflygning under MDA/MDH om inte minst en av följande visuella referenser till avsedd bana är tydligt synbar och identifierbar för piloten:

i) Delar av inflygningsljussystemet.

ii) Tröskeln.

iii) Tröskelmarkeringarna.

iv) Tröskelljusen.

v) Tröskelidentifieringsljusen.

vi) Den visuella glidbaneindikeringen.

vii) Sättningszonen eller sättningszonsmarkeringarna.

viii) Sättningszonsljusen.

ix) Bankantsljusen.

x) Andra visuella referenser godtagna av myndigheten.

4. Erforderligt RVR

De lägsta minimivärden som får användas av en operatör för icke-precisionsinflygningar är:

Tabell 4a

RVR för icke-precisionsinflygning – fullständiga hjälpmedel

Icke-precisionsinflygning Fullständiga hjälpmedel (Anm. 1, 5, 6 och 7)				
MDH	RVR/Flygplanskategori			
	A	B	C	D
250–299 ft	800 m	800 m	800 m	1 200 m
300–449 ft	900 m	1 000 m	1 000 m	1 400 m
450–649 ft	1 000 m	1 200 m	1 200 m	1 600 m
650 ft och däröver	1 200 m	1 400 m	1 400 m	1 800 m

Tabell 4b

RVR för icke-precisionsinflygning – hjälpmedel av mellanklass

Icke-precisionsinflygning Hjälpmedel av mellanklass (Anm. 2, 5, 6 och 7)				
MDH	RVR/Flygplanskategori			
	A	B	C	D
250–299 ft	1 000 m	1 100 m	1 200 m	1 400 m
300–449 ft	1 200 m	1 300 m	1 400 m	1 600 m
450–649 ft	1 400 m	1 500 m	1 600 m	1 800 m
650 ft och däröver	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m

Tabell 4c

RVR för icke-precisionsinflygning – enkla hjälpmedel

Icke-precisionsinflygning Enkla hjälpmedel (Anm. 3, 5, 6 och 7)				
MDH	RVR/Flygplanskategori			
	A	B	C	D
250–299 ft	1 200 m	1 300 m	1 400 m	1 600 m
300–449 ft	1 300 m	1 400 m	1 600 m	1 800 m
450–649 ft	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m
650 ft och däröver	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m

Tabell 4d

RVR för icke-precisionsinflygning – inga inflygningsljus

Icke-precisionsinflygning Inga inflygningsljus (Anm. 4, 5, 6 och 7)				
MDH	RVR/Flygplanskategori			
	A	B	C	D
250–299 ft	1 000 m	1 500 m	1 600 m	1 800 m
300–449 ft	1 500 m	1 500 m	1 800 m	2 000 m
450–649 ft	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m
650 ft och däröver	1 500 m	1 500 m	2 000 m	2 000 m

Anm. 1: Fullständiga hjälpmedel omfattar banmarkeringar, 720 m eller mer HI/MI inflygningsljus, bankantsljus, tröskelljus och banändsljus. Ljusen skall vara tända.

Anm. 2: Hjälpmedel av mellanklass omfattar banmarkeringar, 420–719 m HI/MI inflygningsljus, bankantsljus, tröskelljus och banändsljus. Ljusen skall vara tända.

Anm. 3: Enkla hjälpmedel omfattar banmarkeringar, mindre än 420 m HI/MI inflygningsljus, av LI inflygningsljus (oavsett längd), bankantsljus, tröskelljus och banändsljus. Ljusen skall vara tända.

Anm. 4: Inga inflygningsljus omfattar banmarkeringar, bankantsljus, tröskelljus, banändsljus eller inga ljus alls.

Anm. 5: Tabellerna är tillämpliga endast på konventionella inflygningar med en nominell glidbanevinkel som inte överstiger 4 grader. Större glidbanevinklar kräver vanligen även att visuell glidbaneindikering (t.ex. PAPI) är synlig på minimihöjden (MDH).

Anm. 6: Ovanstående värden är antingen rapporterad RVR eller meteorologisk sikt omvandlad till RVR enligt stycke h nedan.

Anm. 7: MDH omnämnt i tabell 4a, 4b, 4c, och 4d avser den inledande beräkningen av MDH. Vid val av tillhörande RVR behöver man inte ta hänsyn till avrundning till närmaste tio-tal fot, vilket kan ske av operativa skäl, t.ex. vid omvandling till MDA.

5. Flygning under mörker

För flygning under mörker skall minst bankants-, tröskel- och banändsljus vara tända.

c) *Precisionsinflygning – Kategori I-verksamhet*

1. Allmänt

Ett Kategori I-förfarande är en precisionsinflygning och landning med användning av ILS, MLS eller PAR med en beslutshöjd som inte är lägre än 200 ft och en bansynvidd som inte är lägre än 550 m.

2. Beslutshöjd

En operatör skall säkerställa att den beslutshöjd som skall användas vid en precisionsinflygning enligt Kategori I inte är lägre än

- i) beslutshöjden angiven i flyghandboken (AFM), om sådan angivits,
- ii) den lägsta höjd till vilken precisionsinflygningshjälpmedlet kan användas utan den visuella referens som krävs,
- iii) OCH/OCL för flygplanskategorin eller
- iv) 200 ft.

3. Visuell referens

En pilot får inte fortsätta under beslutshöjden för Kategori I, bestämd i enlighet med stycke c.2 ovan, om inte minst en av följande visuella referenser till avsedd bana är tydligt synbar och identifierbar för piloten:

- i) Delar av inflygningsljussystemet.
- ii) Tröskeln.
- iii) Tröskelmarkeringarna.
- iv) Tröskelljusen.
- v) Tröskelidentifieringsljusen.
- vi) Den visuella glidbaneindikeringen.
- vii) Sättningszonen eller sättningszonsmarkeringarna.
- viii) Sättningszonljusen.
- ix) Bankantljusen.

4. Erforderligt RVR

De lägsta minimivärde som får användas av en operatör för Kategori I-förfaranden är:

Tabell 5

RVR för Kategori I-inflygningar i förhållande till hjälpmedel och DH

DH (Anm. 7)	Kategori I-minima			
	Hjälpmedel/RVR (Anm. 5)			
	Fullständiga (Anm. 1 & 6)	Mellanklass (Anm. 2 & 6)	Enkla (Anm. 3 & 6)	Inga (Anm. 2 & 6)
200 ft	550 m	700 m	800 m	1 000 m
201–250 ft	600 m	700 m	800 m	1 000 m
251–300 ft	650 m	800 m	900 m	1 200 m
301 ft och däröver	800 m	900 m	1 000 m	1 200 m

Anm. 1: Fullständiga hjälpmedel omfattar banmarkeringar, 720 m eller mer HI/MI inflygningsljus, bankantsljus, tröskelljus och banändsljus. Ljusen skall vara tända.

Anm. 2: Hjälpmedel av mellanklass omfattar banmarkeringar, 420–719 m HI/MI inflygningsljus, bankantsljus, tröskelljus och banändsljus. Ljusen skall vara tända.

Anm. 3: Enkla hjälpmedel omfattar banmarkeringar, mindre än 420 m HI/MI inflygningsljus, av LI inflygningsljus (oavsett längd), bankantsljus, tröskelljus och banändsljus. Ljusen skall vara tända.

Anm. 4: Inga inflygningsljus omfattar banmarkeringar, bankantsljus, tröskelljus, banändsljus eller inga ljus alls.

Anm. 5: Ovanstående värden är antingen rapporterad RVR eller meteorologisk sikt omvandlad till RVR i enlighet med stycke h.

Anm. 6: Tabellen är tillämplig på konventionella inflygningar med en glidbanevinkel till och med 4° grader.

Anm. 7: DH omnämnt i tabell 5 avser den inledande beräkningen av DH. Vid val av tillhörande RVR behöver man inte ta hänsyn till avrundning till närmaste tio-tal fot, vilket kan ske av operativa skäl (t.ex. vid omvandling till DA).

5. Enpilotsverksamhet

För enpilotsverksamhet skall en operatör beräkna lägsta RVR för alla slag av inflygningar i enlighet med OPS 1.430 och detta tillägg. Ett RVR lägre än 800 m är inte tillåtet utom vid användning av lämplig autopilot kopplad till ILS eller MLS, då normala minimivärden gäller. Den beslutshöjd som används får inte vara lägre än 1,25 multiplicerat med autopilotens lägsta användningshöjd.

6. Flygning under mörker

För flygning under mörker skall minst bankants-, tröskel- och banändsljus vara tända.

d) *Precisionsinflygning – Kategori II-förfaranden*

1. Allmänt

Kategori II-förfaranden är precisionsinflygning och landning med användning av ILS eller MLS med

- i) en beslutshöjd lägre än 200 ft men inte lägre än 100 ft och
- ii) en bansynvidd som inte är mindre än 300 m.

2. Beslutshöjd

En operatör skall säkerställa att beslutshöjden för Kategori II-förfarande inte är lägre än

- i) beslutshöjden som är angiven i AFM, om sådan finns angiven,

ii) den lägsta höjd till vilken precisionsinflygningshjälpmedlet kan användas utan den visuella referens som krävs,

iii) OCH/OCL för flygplanskategorin,

iv) den beslutshöjd till vilken flygbesättningen har godkänts att operera eller

v) 100 ft.

3. Visuell referens

En pilot får inte fortsätta en inflygning under beslutshöjden för Kategori II som bestämts i enlighet med stycke d.2 ovan såvida inte visuell referens kan uppnås och bibehållas till ett segment bestående av minst 3 på varandra följande ljus, som utgör inflygningsljusens centrumlinje eller sättningszonsljus eller banans centrumlinjeljus eller bankantsljus eller en kombination av dessa. Denna visuella referens skall innefatta en tvärsgående del av belysningsystemet på marken t.ex. ett tvärstycke (crossbar) i inflygningsljuset eller landningströskeln eller en baret i sättningszonljuset.

4. Erforderligt RVR

De lägsta minimivärden som får användas av en operatör för Kategori II-verksamhet är:

Tabell 6

RVR för Kategori II-inflygning i förhållande till DH

Minimivärden för Kategori II		
Beslutshöjd	Autokopplad till en höjd under DH (Se anm. 1)	
	RVR/flygplanskategori A, B och C	RVR/Flygplanskategori D
100 ft–120 ft	300 m	300 m (Anm. 2)/350 m
121–140 ft	400 m	400 m
141 ft och däröver	450 m	450 m

Anm. 1: Hänvisningen i denna tabell till 'autokopplad till en höjd under DH' avser fortsatt användning av flygdirektorn ner till en höjd som inte är större än 80 % av tillämplig DH. Följaktligen kan luftvärdighetskrav rörande lägsta höjd med inkopplad flygdirektor påverka den DH som skall gälla.

Anm. 2: 300 m får användas för ett Kategori D-flygplan som utför automatisk landning.

e) Precisionsinflygning – Kategori III-förfarande

1. Allmänt

Kategori III-förfaranden är indelade enligt följande:

i) Kategori III A-förfaranden

En precisionsinflygning och landning med användning av ILS eller MLS med

A) en beslutshöjd som är lägre än 100 ft och

B) ett RVR som inte är mindre än 200 m.

ii) Kategori III B-förfaranden

En precisionsinflygning och landning med användning av ILS eller MLS med

A) en beslutshöjd som är lägre än 50 ft eller ingen beslutshöjd och

B) ett RVR som är mindre än 200 m men inte lägre än 75 m.

2. Beslutshöjd

För verksamhet vid vilken en beslutshöjd används skall en operatör säkerställa att beslutshöjden inte är lägre än

i) beslutshöjden som är angiven i AFM, om sådan finns angiven,

ii) den lägsta höjd till vilken precisionsinflygningshjälpmedlet kan användas utan den visuella referens som krävs, eller

iii) den beslutshöjd till vilken flygbesättningen har godkänts att operera.

3. Verksamhet utan beslutshöjd

Verksamhet utan beslutshöjd får utföras endast om

i) verksamheten utan beslutshöjd är godkänd i AFM,

ii) inflygningshjälpmedlet och flygplatsens utrustning är i stånd att säkerställa verksamhet som sker utan beslutshöjd,

och

iii) operatören innehar godkännande för Kategori III-förfaranden utan beslutshöjd.

Anm.: I fråga om en Kategori III-bana får det antas att verksamhet utan beslutshöjd kan utföras såvida detta inte särskilt begränsats genom publicering i AIP eller NOTAM.

4. Visuell referens

i) Vid Kategori III A-verksamhet får en pilot inte fortsätta en inflygning under den beslutshöjd som bestämts i enlighet med stycke e.2 ovan, om inte visuell referens uppnås och kan bibehållas till ett segment bestående av minst 3 på varandra följande ljus, som utgör inflygningsljusens centrumlinje eller sättningszonsljus eller banans centrumlinjeljus eller bankantsljus eller en kombination av dessa.

ii) Vid Kategori III B-verksamhet som utförs med beslutshöjd får en pilot inte fortsätta en inflygning under den beslutshöjd som bestämts i enlighet med stycke e.2 ovan, om inte visuell referens till minst ett centrumlinjeljus uppnås och kan bibehållas

iii) Vid Kategori III-förfaranden som utförs utan beslutshöjd finns inget krav på visuell kontakt med banan före sättningspunkt.

5. Erforderligt RVR

De lägsta minimivärden som får användas av en operatör för Kategori III-förfaranden är:

Tabell 7

RVR för Kategori III-inflygningar i förhållande till styrsystem och DH

Minimivärden för Kategori III					
Inflygningskategori	Beslutshöjd (ft)	Felpassiv	Styrsystem/RVR (meter)		
			Utan utrullningssystem	Feloperativt	
				Med system för vägledning eller styrning av utrullning	
Felpassiv	Felpassiv	Feloperationell			
III A	Mindre än 100 ft	200 m (Anm. 1)	200 m	200 m	200 m
III B	Mindre än 50 ft	Inte tillåtet	Inte tillåtet	125 m	75 m
III B	Utan DH	Inte tillåtet	Inte tillåtet	Inte tillåtet	75 m

Anm. 1: För verksamhet med verkliga RVR-värden som är mindre än 300 m, förutsätts att ett pådrag sker i händelse av ett autopilotfel på eller under DH.

f) Cirkling

- De lägsta minimivärden som får användas av en operatör för cirkling är:

Tabell 8

Sikt och MDH för cirkling i förhållande till flygplanskategori

	Flygplanskategori			
	A	B	C	D
MDH	400 ft	500 ft	600 ft	700 ft
Minsta meteorologiska sikt	1 500 m	1 600 m	2 400 m	3 600 m

- Cirkling med föreskrivna flygvägar är en godtagen procedur inom ramen för denna paragraf.

g) Visuell inflygning

En operatör får inte använda ett RVR som är lägre än 800 m för en visuell inflygning.

h) Omvandling av rapporterad meteorologisk sikt till RVR

- En operatör skall säkerställa att omvandling av meteorologisk sikt till RVR inte används för beräkning av minimivärden för start, minimivärden för Kategori II eller III eller används när rapporterad RVR finns tillgänglig.
- Vid omvandling av meteorologisk sikt till RVR under alla andra förhållanden än de som omnämns i stycke h.1 ovan, skall en operatör säkerställa att följande tabell används:

Tabell 9

Omvandling av sikt till RVR

Belysningsanordningar i användning	RVR = Rapporterad meteorologisk sikt multiplicerad med	
	Dag	Natt
HI inflygnings- och banbelysning	1,5	2,0
Vilken typ av belysning som helst förutom ovanstående	1,0	1,5
Ingen belysning	1,0	Inte tillämpligt

Tillägg 2 till OPS 1.430 c

Flygplanskategorier – Allvädersverksamhet

a) Klassificering av flygplan

Det kriterium som tas i beaktande för klassificering av flygplan i kategorier är den indikerade farten vid tröskeln (V_{AT}), som motsvarar stallfarten (V_{SO}) multiplicerad med 1,3 eller V_{S1G} multiplicerad med 1,23 i landningskonfiguration vid maximal certifierad landningsmassa. Om både V_{SO} och V_{S1G} finns tillgängliga, skall det värde användas som ger högsta V_{AT} . Flygplanskategorierna och motsvarande V_{AT} -värden återfinns i tabellen nedan:

Flygplanskategori	V_{AT}
A	Lägre än 91 kt
B	Från 91 till 120 kt
C	Från 121 till 140 kt
D	Från 141 till 165 kt
E	Från 166 till 210 kt

Den landningskonfiguration till vilken hänsyn skall tas skall definieras av operatören eller av flygplanstillverkaren.

b) *Permanent ändring av kategori (maximal landningsmassa)*

1. En operatör får begagna sig av en permanent, lägre landningsmassa och använda denna massa för att bestämma V_{AT} om detta är godkänt av myndigheten.
2. Den kategori som är definierad för ett visst flygplan skall alltid gälla och således vara oberoende av varierande förhållanden i den dagliga verksamheten.

Tillägg 1 till OPS 1.440

Verksamhet vid låga siktvärden – Allmänna operativa bestämmelser

a) *Allmänt*

Följande förfaranden gäller vid introduktion och godkännande av verksamheter vid låga siktvärden.

b) *Operativ demonstration av flygburna system*

En operatör skall iaktta föreskrifterna som anges i stycke c nedan när en flygplanstyp som är ny för medlemsstaterna introduceras i Kategori II- eller III-verksamhet.

Anm.: För flygplanstyper som redan används i Kategori II- eller III-verksamhet i en annan medlemsstat, gäller i stället det program för att påvisa driftsäkerhet som finns intaget i stycke f.

1. *Operativ tillförlitlighet*

Frekvensen av lyckade Kategori II- och III-inflygningar får inte vara lägre än den som krävs i JAR-AWO.

2. *Kriterier för en lyckad inflygning*

En inflygning anses vara lyckad om

- i) kriterierna är desamma som specificeras i JAR-AWO eller i motsvarande bestämmelser,
- ii) inget relevant fel uppstår i flygplanets system.

c) *Datainsamling under demonstration av flygburet system – Allmänt*

1. En operatör skall upprätta ett rapporteringssystem för att kunna genomföra kontroller och periodiska granskningar under den operativa utvärderingsperioden innan operatören godkänts att utföra Kategori II- eller III-verksamhet. Rapporteringssystemet skall omfatta alla lyckade och misslyckade inflygningar, inklusive anledning till de senare, och skall innehålla en förteckning över komponentfel i systemen. Rapporteringssystemet skall baseras på rapporter från flygbesättningen och på automatiska registreringar på sätt som föreskrivs i stycke d och e nedan.

2. Registreringarna av inflygningar får göras under normala produktionsflygningar eller under andra flygningar som utförs av operatören.

d) *Datainsamling under demonstration av flygburet system – Verksamheter med DH som inte är lägre än 50 ft*

1. För verksamhet med DH som inte är lägre än 50 ft, skall data insamlas och utvärderas av operatören samt vid behov utvärderas av myndigheten.
2. Det är tillräckligt om följande data registreras av flygbesättningen:

i) Flygplats och använd bana.

ii) Väderförhållanden.

iii) Tidpunkt.

iv) Anledning till fel som förorsakar en avbruten inflygning.

v) Uppgift om att tillfredsställande fartkontroll uppnåtts.

vi) Trimläge vid tidpunkten för urkoppling av flygdirektorn.

vii) Överensstämmelse mellan flygdirektorn och rådata.

viii) En angivelse av flygplanets läge i förhållande till instrumentlandningssystemets (ILS) centrumlinje vid nedgång genom 30 m (100 ft).

ix) Sättningspunkt.

3. Antalet inflygningar som, enligt myndighetens godkännande, utförs under den inledande utvärderingen, skall vara tillräckligt för att visa att systemets funktion i verklig flygverksamhet resulterar i ett 90 %-ig konfidensintervall och 95 % lyckade inflygningar.

e) *Datainsamling under demonstration av flygburet system – Verksamheter med DH som är lägre än 50 ft eller som utförs utan DH*

1. För verksamheter med DH lägre än 50 ft eller utan DH skall en färdregistrator eller annan utrustning som ger lämplig information användas utöver flygbesättningens rapporter, för att bekräfta att systemet fungerar som avsett i verklig flygtjänst. Följande uppgifter krävs:

i) Fördelning av ILS-avvikelser vid passage av 30 m (100 ft), vid sättningspunkt och i tillämpliga fall vid urkoppling av styrsystemet för utrullning samt de maximala värdena för avvikelserna mellan dessa punkter.

ii) Sjunkhastighet vid sättningspunkt.

2. Varje avvikelse vid landning skall utredas fullständigt med användning av alla tillgänglig data för att fastställa anledningen.

f) *Demonstration av driftsäkerhet*

Anm.: En operatör som uppfyller kraven i stycke b ovan anses ha tillgodosett kraven att kunna påvisa driftsäkerhet som finns intagna i denna paragraf.

1. Systemet skall visa driftsäkerhet och funktion under produktionsflygning som sker under normala operativa förhållanden. Ett tillräckligt antal lyckade landningar, som bestämts av myndigheten, skall utföras under dessa produktionsflygningar, inkluderande skolflygningar, då de system för automatisk landning och utruddning som finns installerade i respektive flygplanstyp används.
2. Demonstrationen skall utföras med användning av Kategori II- eller III-ILS. Operatören får dock välja att utföra demonstrationen på andra ILS-er om tillräcklig mängd data registreras för att fastställa anledningen till otillfredsställande funktion.
3. Om en operatör använder samma grundläggande styr- och presentationssystem på olika varianter av samma flygplanstyp eller använder olika grundläggande styr- och presentationssystem på samma flygplanstyp, skall operatören visa att varianterna uppfyller de grundläggande kriterierna för systemfunktion, men operatören behöver inte utföra full operativ demonstration för varje variant.
4. För en operatör som introducerar en flygplanstyp som redan har godkänts av en myndighet i en medlemsstat för Kategori II- eller III-verksamhet, kan ett reducerat demonstrationsprogram godkännas.

g) Fortlöpande övervakning

1. Efter att ha erhållit det första godkännandet skall verksamheten fortlöpande övervakas av operatören för att upptäcka icke önskvärda trender innan de utgör en fara. Rapporter från flygbesättningsarna får användas för att uppnå detta.
2. Följande uppgifter skall förvaras under en period av 12 månader:

i) Det totala antalet inflygningar per flygplanstyp, där den flygburna Kategori II- eller III-utrustningen användes för att utföra godtagbara, verkliga eller övade inflygningar till tillämpliga minimikrav för Kategori II eller III.

ii) Rapporter över icke godtagbara inflygningar och/eller automatiska landningar, per flygplats och flygplansindivid, i följande kategorier:

- A) Fel på den flygburna utrustningen.
- B) Svårigheter med markhjälpmedlen.
- C) Avbrutna inflygningar på grund av instruktioner från ATC.
- D) Andra orsaker.

3. En operatör skall fastställa en procedur för att övervaka funktionen hos varje flygplans automatiska landningssystem.

h) Övergångsperioder

1. Operatörer utan tidigare Kategori II- eller III-erfarenhet

i) En operatör utan tidigare operativ erfarenhet av Kategori II eller Kategori III kan godkännas för Kategori II- eller III A-verksamhet efter att ha erhållit minst 6 månaders erfarenhet av Kategori I-verksamhet på flygplanstypen.

ii) Efter att ha avslutat 6 månaders Kategori II- eller III A-verksamhet på flygplanstypen kan operatören godkännas för Kategori III B-verksamhet. Vid utfärdande av ett sådant godkännande kan myndigheten kräva högre minimivärden än de lägsta tillämpliga under en tilläggsperiod. Ökningen av minimivärden avser normalt endast RVR och/eller en begränsning av möjligheten att utöva verksamhet som sker utan beslutshöjd och skall väljas så att de inte kräver någon ändring av de operativa procedurerna.

2. Operatörer med tidigare Kategori II- eller III-erfarenhet

En operatör med tidigare erfarenhet av Kategori II eller III kan efter ansökan till myndigheten få en reducerad övergångsperiod godkänd.

- i) Underhåll av Kategori II-, Kategori III- och LVTO-utrustning

Underhållsinstruktioner för flygburna vägledningssystem skall fastställas av operatören i samarbete med tillverkaren och skall tas in i företagets program för flygplansunderhåll föreskrivet i OPS 1.910, vilket skall godkännas av myndigheten.

Tillägg 1 till OPS 1.450

Verksamhet vid låga siktvärden – Utbildning och kvalifikationer

- a) Allmänt

En operatör skall säkerställa att utbildningsprogram för flygbesättningsmedlemmar beträffande verksamhet vid låga siktvärden innehåller schemalagda kurser för mark-, simulator- och/eller flygträning. Operatören får förkorta kursinnehållet som föreskrivs i stycke 2 och 3 nedan förutsatt att den förkortade kursens innehåll är godtagbart för myndigheten.

1. Flygbesättningsmedlemmar utan Kategori II- eller Kategori III-erfarenhet skall genomföra hela det utbildningsprogram som föreskrivs i stycke b, c och d nedan.
2. Flygbesättningsmedlemmar med Kategori II- eller Kategori III-erfarenhet från en annan operatör får genomgå en förkortad kurs vad gäller markbunden utbildning.
3. Flygbesättningsmedlemmar med Kategori II- eller Kategori III-erfarenhet hos operatören får genomgå en förkortad kurs i såväl markbunden utbildning som simulator- och/eller flygträning. Den förkortade kursen skall innehålla minst kraven i stycke d.1, i tillämplig omfattning d.2 i eller d.2 ii samt d.3 i.

b) *Markbunden utbildning*

En operatör skall säkerställa att den grundläggande markbundna utbildningen för verksamhet vid låga siktvärden omfattar minst följande:

1. Egenskaper och begränsningar hos ILS och/eller MLS.
2. De visuella hjälpmedlens egenskaper.
3. Dimmas egenskaper och kännetecken.
4. De aktuella flygburna systemens operativa förmåga och begränsningar.
5. Effekterna av nederbörd, isbeläggning, vindskjuvning på låg höjd och turbulens.
6. Inverkan av speciella felfunktioner hos flygplanet.
7. Användningen av och begränsningarna hos system för att bestämma RVR.
8. Principerna för hinderfrihetskrav.
9. Igenkännande av och åtgärder att vidta i händelse av fel på markutrustning.
10. Procedurer och försiktighetsåtgärder som ska följas med avseende på markrörelse vid utövande av verksamhet då RVR är 400 m eller lägre samt de ytterligare procedurer som krävs för start då RVR är mindre än 150 m (200 m för Kategori D-flygplan).
11. Betydelsen av beslutshöjder baserade på radiohöjdmätare och effekten av terrängprofilen i inflygningsområdet på radiohöjdmätaravläsningar och på de automatiska systemen för inflygning/landning.
12. Vikten och innebörden av varningshöjd (alert height) om sådan är tillämplig samt åtgärder i händelse av fel över eller under varningshöjden.
13. Kvalifikationskraven för pilot för att erhålla och vidmakthålla godkännande att utföra starter vid låga siktvärden och Kategori II- eller III-verksamhet.
14. Vikten av rätt sittställning och ögonläge.

c) *Simulatorträning och/eller flygträning*

1. En operatör skall säkerställa att simulator- och/eller flygträning för verksamhet vid låga siktvärden innefattar följande:
 - i) Kontroller av utrustningens funktionsduglighet på marken och under flygning.
 - ii) Påverkan på minimivärden orsakad av ändringar i markanordningarnas status.
 - iii) Övervakning av indikeringsanordningar för flygdirektorn och system för automatisk landning med betoning på de åtgärder som krävs i händelse av felfunktion på sådana system.
 - iv) Åtgärder som krävs i händelse av felfunktion såsom till exempel hos motorer, elektriska system, hydraulik eller styrsystem.

v) Inverkan av kända felfunktioner och användning av mini-miustrustningslistor.

vi) Operativa begränsningar som följer av luftvärdighetscertifiering.

vii) Orientering om de visuella referenser som krävs på beslutshöjden jämte uppgift om maximalt tillåten avvikelse från glidbana eller kurssändarens grundlinje.

viii) Vikten och betydelsen av varningshöjd, om sådan är tillämplig, samt åtgärder i händelse av felfunktioner över eller under varningshöjden.

2. Operatören skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem är utbildad att utföra sina uppgifter och är instruerad om den samordning som krävs med andra besättningsmedlemmar. Maximal användning av lämpligt utrustade flygsimulatorer bör ske med detta syfte.

3. Träning skall indelas i faser som omfattar normal verksamhet utan felfunktioner i flygplan eller utrustning men som skall innehålla alla de väderförhållanden som kan påträffas samt detaljerade scenarier vid felfunktioner hos flygplan och utrustning som kan påverka Kategori II- eller III-verksamhet. Om flygplanssystemet innefattar användning av hybridssystem eller andra särskilda system (sådana som siktlinjesindikator (Head-up Display) eller utrustning för förstärkt seende (Enhanced Vision)) skall flygbesättningsmedlemmarna träna användningen av dessa system vid normala och onormala funktioner under utbildningens simulatorfas.

4. Procedurer för inkapacitet som är tillämpliga på starter i nedsatt sikt och på Kategori II- och III-verksamhet skall tränas.

5. För flygplan som saknar typbunden simulator skall operatörer säkerställa att flygträningsfasen som är specifik för de visuella scenarierna vid Kategori II-verksamhet utförs i en simulator som är godkänd av myndigheten för det ändamålet. Sådan träning skall innefatta minst 4 inflygningar. Den träning och de procedurer som är typbundna skall genomföras i flygplanet.

6. Den första Kategori II- och III-träningen skall innehålla minst följande övningar:

i) Inflygning med användning av lämpliga väglednings-, autopilot- och styrsystem, installerade i flygplanet, ner till den tillämpliga beslutshöjden och övergång till visuell flygning och landning.

ii) Inflygning med alla motorer i funktion med användning av lämpliga väglednings-, autopilot- och styrsystem installerade i flygplanet, ner till den tillämpliga beslutshöjden, följd av avbruten inflygning, allt utan yttre visuell referens.

iii) I tillämplig omfattning inflygningar med användning av automatiska system för utflytning, landning och utrullning.

iv) Normal användning av tillämpliga system med och utan erhållande av visuella referenser på beslutshöjden.

7. Efterföljande faser av träningen skall innehålla minst följande:

i) Inflygningar med motorbortfall i olika skeden av inflygningen.

ii) Inflygningar med kritiska utrustningsfel (t.ex. elektriska system, system för automatisk flygning, markbundna och/eller flygburna ILS/MLS-system och enheter för statusövervakning).

iii) Inflygningar där fel på utrustning för automatisk flygning på låg höjd kräver antingen,

A) övergång till manuell flygning för att genomföra utflytning, landning och utrullning eller avbruten inflygning, eller

B) övergång till manuell flygning eller till en nedsatt funktionsnivå hos automatiken för att genomföra avbrutna inflygningar före, på eller under beslutshöjden inklusive de inflygningar som kan resultera i en sättning på banan.

iv) Systemfelfunktioner som resulterar i onormalt stora avvikelser från grundlinjen och/eller glidbanan, såväl över som under beslutshöjden och i de lägsta visuella förhållanden som godkänts för verksamheten. Dessutom skall fortsättning till en manuell landning övas om siktlinjesindikatorn (Head-up Display) utgör en nedsatt funktionsnivå hos det automatiska systemet eller siktlinjesindikatorn utgör den enda funktionen för utflytning.

v) Fel och procedurer som är specifika för flygplanstypen eller varianten.

8. Den praktiska utbildningen skall ge övning i felhantering, som kräver övergång till högre minimivärden.

9. Programmet för praktisk utbildningen skall innehålla hantering av flygplanet när, under en felpassiv Kategori III-inflygning, felet förorsakar urkoppling av autopiloten på eller under beslutshöjden och senast rapporterad RVR är 300 m eller lägre.

10. I de fall starter utförs i RVR som är 400 m och lägre skall praktisk utbildning i systemfelshantering och motorbortfall som resulterar i så väl fortsatt som avbruten start genomföras.

d) *Krav på övergångsutbildning för att utföra start vid låga siktvärden och Kategori II- och III-verksamhet*

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomför följande praktiska utbildning i procedurer tillämpliga vid låga siktvärden (LVP) om övergång sker till en ny flygplanstyp eller -variant, i vilken start vid låga siktvärden och Kategori II- och III-verksamhet kommer att utföras. Erfarenhetskrav på flygbesättningsmed-

lemmar för att dessa skall få genomgå en förkortad kurs finns föreskrivna i stycke a.2 och a.3 ovan:

1. Markbunden utbildning

Tillämpliga krav föreskrivna i stycke b ovan, med hänsynstagande till flygbesättningsmedlemmarnas Kategori II- och III-träning och erfarenhet.

2. Simulator- och/eller flygträning

i) Minst 8 inflygningar och/eller landningar i en simulator godkänd för ändamålet.

ii) I de fall ingen typanpassad simulator finns tillgänglig krävs minst 3 inflygningar i flygplanet, innefattande minst ett pådrag.

iii) Lämplig ytterligare träning om speciell utrustning krävs, såsom siktlinjesindikatorer (Head-up Display) eller utrustning för förstärkt seende (Enhanced Vision).

3. Flygbesättningens kvalifikationer

Kvalifikationskraven för flygbesättningen är specifika med avseende på operatören och den typ av flygplan som brukas.

i) Operatören skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår en kontroll innan Kategori II- eller III-verksamhet utförs.

ii) Kontrollen föreskriven i stycke i ovan får ersättas av simulator- och/eller flygträning föreskriven i stycke d.2 ovan som genomförts med godkänt resultat.

4. Produktionsflygning under övervakning

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår följande produktionsflygning under övervakning:

i) För Kategori II, då manuell landning krävs, minst 3 landningar från urkoppling av autopiloten.

ii) För kategori III, minst 3 automatiska landningar med undantaget att endast en automatisk landning krävs när den träning som föreskrivs i stycke d.2 ovan har genomförts i en flygsimulator användbar för flygträning utan flygning i luftfartyg (Zero Flight Time).

e) *Typ- och befälhavarerfarenhet*

Innan Kategori II- eller Kategori III-verksamhet påbörjas gäller följande tilläggföreskrifter för befälhavare eller piloter till vilken ledningen av flygningen har delegerats, om dessa är nya på flygplanstypen:

1. 50 timmar eller 20 flygningar på typen inkluderande produktionsflygning under övervakning och

2. 100 m skall läggas till tillämpliga minimikrav för RVR för Kategori II- eller Kategori III, såvida inte piloten tidigare har varit kvalificerad för Kategori II- eller III-flygning hos en operatör, till dess 100 timmar eller 40 flygningar, inkluderande produktionsflygning under övervakning, har erhållits på typen.
3. Myndigheten kan medge att ovan nämnda krav på befälhavareerfarenhet reduceras för flygbesättningsmedlemmar som har befälhavareerfarenhet av Kategori II- eller Kategori III-flygning.
- f) *Start vid låga siktvärden (LVTO) med RVR lägre än 150/200 m*
1. En operatör skall säkerställa att följande utbildning genomförs innan godkännande ges att utföra starter i RVR mindre än 150 m (mindre än 200 m för Kategori D-flygplan):
- i) Normal start med lägsta godkända minimivärde för RVR.
- ii) Start med lägsta godkända minimivärde för RVR med ett motorbortfall mellan V_1 och V_2 eller så snart som säkerheten tillåter.
- iii) Start med lägsta godkända minimivärde för RVR med ett motorbortfall före V_1 som resulterar i en avbruten start.
2. En operatör skall säkerställa att den utbildning som krävs i stycke 1 ovan utförs i en godkänd simulator. Denna träning skall innefatta användning av varje särskild procedur och utrustning. I de fall ingen godkänd simulator finns kan myndigheten godkänna att sådan träning utförs i ett flygplan, utan kravet på lägsta minimivärde för RVR.
3. En operatör skall säkerställa att en flygbesättningsmedlem i tillämpliga fall har genomgått en kontroll innan starter vid låga siktvärden utförs med RVR lägre än 150 m (lägre än 200 m för Kategori D-flygplan). Kontrollen får endast ersättas av en med godkänt resultat genomförd simulator- eller flygträning föreskriven i stycke f.1 vid den första övergången till en flygplans-typ.
- g) *Repetitionsutbildning och kontroll – Verksamhet vid låga siktvärden (LVO)*
1. En operatör skall säkerställa att, i samband med den normala repetitionsutbildningen och operatörens kompetenskontroll, en pilots kunskap och förmåga att utföra de arbetsuppgifter som är förenade med de särskilda verksamhetskategorierna för vilka han är godkänd, kontrolleras. Erforderligt antal inflygningar som skall utföras inom giltighetstiden för operatörens kompetenskontroll (föreskriven i OPS 1.965 b) skall vara minst tre, av vilka en får ersättas av en inflygning och landning i flygplanet med användning av godkända Kategori II- eller Kategori III-procedurer. En avbruten inflygning skall utföras under operatörens kompetenskontroll. Om operatören är godkänd att utföra start med RVR mindre än 150/200 m, skall minst en start vid låga siktvärden (LVTO) med lägsta tillämpliga minimivärde utföras under operatörens kompetenskontroll.
2. För Kategori III-verksamhet skall en operatör använda en simulator som är godkänd för Kategori III-utbildning.
3. Operatören skall säkerställa att, för Kategori III-flygningar med flygplan utrustade med ett felpassivt styrsystem, en avbruten inflygning till följd av ett autopilotfel på eller under beslutshöjden när senast rapporterad RVR var 300 m eller mindre genomförs, minst en gång under en period av tre på varandra följande av operatörens kompetenskontroller.
4. Myndigheten kan godkänna repetitionsutbildning och kontroll för Kategori II- och LVTO-verksamhet i en flygplans-typ för vilken ingen godkänd simulator finns tillgänglig.
- Anm.: Aktuell flygerfarenhet för LVTO och Kategori II/III grundat på automatiska inflygningar och/eller automatiska landningar (autolands) upprätthålls genom den repetitionsutbildning och kontroll som föreskrivs i denna paragraf.*
- Tillägg 1 till OPS 1.455*
- Verksamhet vid låga siktvärden (LVO) – Operativa procedurer**
- a) *Allmänt*
- Verksamhet vid låga siktvärden innefattar
1. manuell start (med eller utan elektroniska vägledningssystem),
2. autokopplad inflygning ner till en höjd under DH med manuell utflytning, landning och utrullning,
3. autokopplad inflygning följd av automatisk utflytning, automatisk landning och manuell utrullning och
4. autokopplad inflygning följd av automatisk utflytning, automatisk landning och automatisk utrullning,
- när tillämpligt RVR är lägre än 400 m.
- Anm. 1: Ett hybridssystem får användas med vilken som helst av dessa metoder.*
- Anm. 2: Andra slag av vägledningssystem och displayer kan certifieras och godkännas.*
- b) *Procedurer och operativa instruktioner*
1. Den exakta utformningen och omfattningen av utgivna procedurer och instruktioner beror på den flygburna utrustning som används och de flygoperativa procedurer i cockpit som tillämpas. En operatör skall klart definiera flygbesättningsmedlemmarnas uppgifter under start, inflygning, utflytning, utrullning och avbruten inflygning i drifhandboken. Särskild vikt skall läggas vid flygbesättningens ansvar under övergång från icke-visuella till visuella förhållanden och på procedurer som skall användas i sikt som försämras eller när fel inträffar. Särskild uppmärksamhet skall ägnas arbetsfördelningen i cockpit för att säkerställa att arbetsbelastningen på den pilot som fattar beslutet att landa eller att utföra en avbruten landning, gör det möjligt för honom att ägna sig åt övervakning och åt beslutsprocessen.

2. En operatör skall ange de detaljerade operativa procedurerna och instruktionerna i drifhandboken. Instruktionerna skall vara i överensstämmelse med begränsningarna och de obligatoriska procedurerna i flyghandboken (AFM) och omfatta särskilt följande punkter:

- i) Kontroller av flygplansutrustningens funktionsduglighet före start och under flygning.
- ii) Påverkan på minimivärden orsakat av ändringar i markanordningarnas och den flygburna utrustningens status.
- iii) Procedurer för start, inflygning, utflytning, landning, utrullning och avbruten inflygning.
- iv) Procedurer som skall följas i händelse av fel, varningar och andra onormala situationer.
- v) Minsta visuella referens som krävs.
- vi) Vikten av rätt sittställning och ögonläge.
- vii) Åtgärder som kan bli nödvändiga vid en försämring av den visuella referensen.

viii) Fördelning av besättningsuppgifter vid utförandet av procedurerna enligt stycke i till iv och vi ovan, för att göra det möjligt för befälhavaren att huvudsakligen ägna sig åt övervakning och beslutsfattande.

- ix) Kravet att alla höjduprop under 200 ft skall baseras på radiohöjdmätaren och att en pilot skall fortsätta att övervaka flygplanets instrument till dess landningen är avslutad.
- x) Kravet att det känsliga området för ILS-ens kurssändare skall skyddas.
- xi) Användningen av information angående vindhastighet, vindskjuvning, turbulens, kontamination på banan och användning av RVR-mätningar från flera mätpunkter.
- xii) Procedurer att användas för att öva inflygning och landning på banor där fullständiga flygplatsprocedurer för Kategori II eller Kategori III inte är i användning.
- xiii) Operativa begränsningar som följer av luftvärdighetscertifiering.
- xiv) Uppgifter om maximalt tillåten avvikelse från ILS-glidbana och/eller kurssändare.

Tillägg 1 till OPS 1.465

Minimivärden för sikt för VFR-verksamhet

Luftrumsklass	B	C D E	F G
			Den högsta höjden av följande: över 900 m (3 000 ft) AMSL eller över 300 m (1 000 ft) över terrängen
			Den högsta höjden av följande: på och under 900 m (3 000 ft) AMSL eller 300 m (1 000 ft) över terrängen
Avstånd från moln	Fritt från moln	1 500 m horisontellt 300 m (1 000 ft) vertikalt	Fritt från moln och med sikt till marken/vattnet
Flygsikt	8 km på eller över 3 050 m (10 000 ft) AMSL (Anm. 1) 5 km under 3 050 m (10 000 ft) AMSL		5 km (Anm. 2)

Anm. 1: När genomgångshöjden är lägre än 3 050 m (10 000 ft) AMSL bör FL 100 användas i stället för 10 000 ft.

Anm. 2: Kategori A- och B-flygplan får flygas i flygsikt ner till 3 000 m, om vederbörande ATS-myndighet tillåter användning av flygsikt lägre än 5 km och förhållandena är sådana att sannolikheten att möta annan trafik är låg samt att IAS är 140 kt eller lägre.

AVSNITT F

PRESTANDA ALLMÄNT

OPS 1.470

Tillämplighet

- a) En operatör skall säkerställa att flermotoriga flygplan som är försedda med turbopropmotorer och vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare eller vars maximala startmassa överstiger 5 700 kg samt att alla flermotoriga flygplan som är försedda med jetmotorer brukas i enlighet med avsnitt G (prestandaklass A).
- b) En operatör skall säkerställa att propellerflygplan vars kabinkonfiguration är inrättad för befordran av högst 9 passagerare och vars maximala startmassa inte överstiger 5 700 kg brukas i enlighet med avsnitt H (prestandaklass B).
- c) En operatör skall säkerställa att flygplan som är försedda med kolvmotorer och vars kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare eller vars maximala startmassa överstiger 5 700 kg brukas i enlighet med avsnitt I (prestandaklass C).
- d) I de fall kraven i tillämpliga avsnitt inte kan uppfyllas på grund av särskilda konstruktionsegenskaper (t.ex. överljudsflygplan eller sjöflygplan), skall operatören tillämpa godkända prestandakrav som säkerställer en säkerhetsnivå som är likvärdig med nivån i tillämpligt avsnitt.
- e) Flermotoriga flygplan som är försedda med turbopropmotorer och vars kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare och med en maximal startmassa av högst 5 700 kg kan av myndigheten medges verksamhet under alternativa operativa begränsningar till de som gäller för prestandaklass A, vilka inte får vara mindre restriktiva än relevanta krav i avsnitt H.
- f) Bestämmelserna i stycke e ovan upphör att gälla den 1 april 2000.

OPS 1.475

Allmänt

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanets massa
1. vid påbörjandet av starten,
- eller i händelse av en omplanering under flygning,
2. vid den punkt från vilken den reviderade driftfärdplanen gäller,
- inte är större än den massa vid vilken bestämmelserna i tillämpligt avsnitt kan uppfyllas för den flygning som skall utföras, med hänsyn tagen till förväntad minskning av massan under flygningens gång och till sådan dumpning av bränsle som medges enligt den berörda bestämmelsen.
- b) En operatör skall säkerställa att det godkända prestandaunderlag som ingår i flyghandboken (AFM) används för att fastställa att bestämmelserna i tillämpligt avsnitt uppfylls, vid behov kompletterat med annat underlag godtagbart för myndigheten på sätt som är

föreskrivet i relevant avsnitt. Vid tillämpning av de föreskrivna faktorerna i tillämpligt avsnitt får de operativa faktorer tas med i beräkning, som redan ingår i flyghandbokens prestandaunderlag så att dubbel tillämpning av faktorerna undviks.

- c) Vid uppfyllandet av bestämmelserna i tillämpligt avsnitt skall vederbörlig hänsyn tas till flygplanets konfiguration, omgivande förhållanden och användningen av system som har en ogynnsam inverkan på prestandan.
- d) För prestandaändamål får en fuktig bana betraktas som torr om banan inte är en gräsbana.

OPS 1.480

Terminologi

- a) Begrepp som används i avsnitt F, G, H, I och J och som inte är definierade i JAR-1 har följande innebörd:
1. Tillgänglig start-stoppräck (Accelerate-stop distance available, ASDA): Längden av tillgänglig startsträck plus utrullningsområdets längd, om sådant utrullningsområde har förklarats tillgängligt av berörd myndighet och kan bära flygplanets massa under rådande operativa förhållanden.
 2. Kontaminerad bana (Contaminated runway): En bana betraktas som kontaminerad när mer än 25 % av banans yta (oavsett om det är i avgränsade områden eller ej) inom den längd och bredd som krävs och används, är täckt av följande:
 - i) Ytvatten som är mer än 3 mm (0,125 tum) djupt eller snöslask eller lös snö motsvarande mer än 3 mm (0,125 tum) vatten.
 - ii) Snö som har pressats samman till en fast massa som inte kan pressas samman ytterligare och som håller samman eller bryts i bitar om de lyfts upp (packad snö).
 - iii) Is, inkluderande våt is.
 3. Fuktig bana (Damp runway): En bana betraktas som fuktig när ytan inte är torr, dock utan att fukten på den ger den ett blankt utseende.
 4. Torr bana (Dry runway): En torr bana är varken våt eller kontaminerad och den inkluderar de belagda banor som har blivit speciellt preparerade med räfflor eller med porös beläggning och är underhållna för att behålla en 'i praktiken torr' bromsverkan även när det är fuktigt.
 5. Tillgänglig landningssträck (Landing distance available, LDA): Den banlängd som är förklarad tillgänglig av berörd myndighet och som är lämplig för ett landande flygplans rullning på marken.
 6. Godkänd kabinkonfiguration: Det maximala antalet passagerarsäten i ett enskilt flygplan vilket används av operatören och som är godkänt av myndigheten och angivet i drifhandboken. Undantagna är, i tillämpliga fall, pilotsäten eller andra säten i cockpit och kabinbesättningsäten.

7. Tillgänglig startsträcka (Take-off distance available, TODA): Längden av tillgänglig startrullsträcka plus längden av tillgängligt hinderfritt stigområde.
8. Startmassa: Flygplanets startmassa skall förstås som dess massa inklusive allt och alla som medförs då rullningen för start påbörjas.
9. Tillgänglig startrullsträcka (Take-off run available, TORA): Den banlängd som är förklarad tillgänglig av berörd myndighet och som är lämplig för ett startande flygplans rullning på marken.
10. Våt bana (Wet runway): En bana betraktas som våt när banans yta är täckt med vatten eller motsvarande, dock mindre än vad som specificeras i stycke a.2 ovan, eller när det finns tillräckligt med fukt på banans yta för att få den att uppfattas som reflekterande men utan att det förekommer betydande områden med stående vatten.
- b) Begreppen 'start-stoppräckan', 'startsträcka', 'startrullsträcka', 'netto-stigbana', 'nettoflygbana på sträcka med en motor ur funktion' (one engine inoperative en-route net flight path) och 'nettoflygbana på sträcka med två motorer ur funktion' (two engines inoperative en-route net flight path) med avseende på flygplanet är definierade i de luftvärdighetsbestämmelser enligt vilka flygplanet certifierades eller som är angivna av myndigheten om denna finner att sådan definition är otillräcklig för att visa att de operativa prestandabegränsningarna uppfylls.
- b) Operatören skall uppfylla följande krav vid fastställande av den maximalt tillåtna startmassan:
1. Start-stoppräckan får inte överstiga den tillgängliga start-stoppräckan.
 2. Startsträckan får inte överstiga den tillgängliga startsträckan där längden av det hinderfria stigområdet inte överstiger hälften av den tillgängliga startrullsträckan.
 3. Startrullsträckan får inte överstiga den tillgängliga startrullsträckan.
 4. För att uppfylla kraven i denna paragraf skall samma värde på V_1 användas för avbruten och fullföljd start.
 5. På en våt eller kontaminerad bana får startmassan inte överstiga den som är tillåten för start på en torr bana under samma förhållanden.
- c) Vid uppfyllandet av kraven i stycke b ovan skall operatören ta hänsyn till följande:

1. Tryckhöjden vid flygplatsen.
2. Den omgivande lufttemperaturen vid flygplatsen.
3. Banbeskaffenheten och typ av banbeläggning.
4. Banlutningen i startriktningen.
5. Högst 50 % av den rapporterade motvindskomponenten eller minst 150 % av den rapporterade medvindskomponenten.
6. Eventuell förlust av banlängd på grund av upplinjerig av flygplanet före start.

AVSNITT G

PRESTANDAKLASS A

OPS 1.485

Allmänt

- a) En operatör skall, för att kunna fastställa överensstämmelse med kraven i detta avsnitt, säkerställa att det godkända prestandaunderlaget i flyghandboken (AFM) i erforderlig omfattning kompletteras med annat underlag som är godtagbart för myndigheten, om det godkända prestandaunderlaget i flyghandboken är otillräckligt i fråga om punkter som:
1. Hänsynstagande till ogynnsamma verksamhetsförhållanden, som rimligen kan förväntas, såsom start och landning på kontaminerade banor.
 2. Beaktande av risken för motorbortfall i alla flygfaser.
- b) Operatören skall säkerställa, i fråga om våt och kontaminerad bana, att prestandaunderlag som är fastställt i enlighet med JAR 25 X 1591 eller likvärdiga krav som är godtagbara för myndigheten används.

OPS 1.490

Start

- a) En operatör skall säkerställa att startmassan inte överskrider den maximala startmassan som anges i flyghandboken för tryckhöjden och den omgivande lufttemperaturen vid den flygplats där start skall ske.

OPS 1.495

Hinderfrihet vid start

- a) En operatör skall säkerställa att nettostigbanan går fri från alla hinder med en vertikal marginal av minst 35 ft eller med en horisontell marginal av minst 90 m plus $0,125 \times D$, där D är den horisontella sträcka som flygplanet har tillryggalagt från slutet av den tillgängliga startsträckan eller från slutet av startsträckan om en sväng är planerad före slutet av den tillgängliga startsträckan. För flygplan med mindre än 60 m spännvidd får en horisontell hinderfrihet av halva flygplanets spännvidd plus 60 m plus $0,125 \times D$ användas.
- b) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a ovan skall operatören beakta följande:

1. Flygplanets massa då rullningen för start påbörjas.
2. Tryckhöjden vid flygplatsen.
3. Den omgivande lufttemperaturen vid flygplatsen.

4. Högst 50 % av den rapporterade motvindskomponenten eller minst 150 % av den rapporterade medvindskomponenten.

OPS 1.500

På sträcka – en motor ur funktion

- c) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a ovan:

1. Förändringar av färdlinje får inte tillåtas upp till den punkt där nettostigbanan har nått en höjd som motsvarar halva spännvidden, dock inte lägre än 50 ft över den tillgängliga startrullsträckans slut. Därefter förutsätts upp till en höjd av 400 ft, att flygplanet inte bankas mer än 15°. Över 400 ft kan större bankningsvinklar än 15° planeras, dock inte större än 25°.
2. Varje del av nettostigbanan där flygplanet bankas mer än 15° skall gå fri från alla hinder inom den horisontella marginal som specificeras i stycke a, d och e i denna paragraf med en vertikal marginal av minst 50 ft.
3. Operatören skall använda särskilda procedurer, som skall godkännas av myndigheten, för att få öka bankningsvinklarna till högst 20° mellan 200 ft och 400 ft eller högst 30° över 400 ft (se tillägg 1 till OPS 1.495 c.3).
4. Adekvat hänsyn skall tas till bankningsvinkelns påverkan på flygfarter och flygbana inklusive de distansökningar som blir följden av ökade flygfarter.

- d) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a ovan behöver operatören, i de fall den planerade flygbanan inte kräver färdlinjesändringar som är större än 15°, inte ta hänsyn till de hinder som har en marginal i sidled som är större än

1. 300 m, om piloten kan bibehålla föreskriven navigeringsnoggrannhet genom det område inom vilket hänsyn skall tas till hinder, eller
2. 600 m, för flygningar under alla andra förhållanden.

- e) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a ovan behöver operatören, i de fall den planerade flygbanan kräver färdlinjesändringar som är större än 15°, inte ta hänsyn till de hinder som har en marginal i sidled som är större än,

1. 600 m, om piloten kan bibehålla föreskriven navigeringsnoggrannhet genom det område inom vilket hänsyn skall tas till hinder, eller
2. 900 m, för flygningar under alla andra förhållanden.

- f) Operatören skall fastställa procedurer för oförutsedda händelser för att uppfylla kraven i OPS 1.495 och åstadkomma en säker färdväg där hinder undviks och för att göra det möjligt för flygplanen att antingen uppfylla sträckkraven enligt OPS 1.500 eller landa på startflygplatsen eller på alternativet för startflygplatsen.

- a) En operatör skall säkerställa att underlaget för nettoflygbanan gällande för sträcka med en motor ur funktion, som finns i flyghandboken och som är tillämpligt för de meteorologiska förhållanden som förväntas under flygningen, uppfyller kraven antingen i stycke b eller i stycke c längs hela sträckan. Nettoflygbanan skall ha en positiv gradient på 1 500 ft över den flygplats där landningen antas utföras efter motorbortfall. Under meteorologiska förhållanden som kräver användning av system för skydd mot is, skall hänsyn tas till deras påverkan på nettoflygbanan.

- b) Nettoflygbanans gradient skall vara positiv på minst 1 000 ft över terrängen och över hinder längs sträckan inom 9,3 km (5 NM) på båda sidor av planerad färdlinje.

- c) Nettoflygbanan skall medge att flygplanet fortsätter flygningen från marschhöjden till en flygplats där landning kan utföras i enlighet med kraven i OPS 1.515 eller i tillämpliga fall 1.520, varvid nettoflygbanan med minst 2000 ft vertikal marginal skall gå fri från terrängen och från hinder längs sträckan inom 9,3 km (5 NM) på båda sidor av den planerade färdvägen i enlighet med stycke 1 till 4 nedan:

1. Motorbortfallet skall antas ske vid den mest kritiska punkten längs sträckan.

2. Hänsyn skall tas till vindarnas påverkan på flygbanan.

3. Dumpning av bränsle är tillåtet i den omfattning som behövs för att nå flygplatsen med föreskrivna bränslereserver, om ett säkert dumpningsförfarande används.

4. Flygplatsen där flygplanet antas landa efter motorbortfall skall uppfylla följande kriterier:

- i) Prestandakraven vid förväntad landningsmassa skall vara uppfyllda.

- ii) Väderrapporter och prognoser eller varje kombination därav och rapporter om fältförhållanden skall visa att en säker landning kan utföras vid den beräknade tiden för landning.

- d) Vid uppfyllandet av OPS 1.500, skall operatören öka sidomarginalerna i stycke b och c ovan till 18,5 km (10 NM) om navigeringsnoggrannheten inte uppfyller 95 % täckningsgrad.

OPS 1.505

På sträcka – flygplan med tre eller fler motorer, två motorer ur funktion

- a) En operatör skall säkerställa att ett flygplan, som har tre eller fler motorer, inte vid någon punkt längs den planerade färdvägen med marschfart för långdistansflygning med alla motorerna i funktion, vid normal temperatur och vindstilla, är mer än 90 minuter från en flygplats vid vilken prestandakraven tillämpliga vid förväntad landningsmassa uppfylls, såvida flygplanet inte uppfyller kraven i stycke b till f nedan.

- b) Nettoflygbanan för sträcka med två motorer ur funktion skall medge att flygplanet fortsätter flygningen, i förväntade meteorologiska förhållanden, från den punkt där två motorer antas sluta fungera samtidigt, till en flygplats vid vilken det är möjligt att landa till fullt stopp genom att använda föreskrivna förfaranden för landning med två motorer ur funktion. Nettoflygbanan skall med minst 2 000 ft vertikalt gå fri från terrängen och alla hinder längs sträckan inom 9,3 km (5 NM) på båda sidor av den avsedda flygvägen. På flyghöjder och i meteorologiska förhållanden som kräver användning av fungerande system för skydd mot is, skall hänsyn tas till deras påverkan på nettoflygbanan. Om navigeringsnoggrannheten inte uppfyller 95 % täckningsgrad, skall operatören öka den sidomarginal som anges ovan till 18,5 km (10 NM).
- c) De två motorerna antas sluta att fungera vid den mest kritiska punkten av den del av sträckan där flygplanet med marschfart för långdistansflygning med alla motorerna i funktion vid normal temperatur och vindstill, är mer än 90 minuter från en flygplats vid vilken prestandakraven tillämpliga vid den förväntade landningsmassan uppfylls.
- d) Nettoflygbanan skall ha en positiv gradient på 1 500 ft över den flygplats där landning antas ske efter det att två motorer slutat fungera.
- e) Dumpning av bränsle är tillåtet i den omfattning som behövs för att nå flygplatsen med föreskrivna bränslereserver, om ett säkert dumpningsförfarande används.
- f) Den förväntade flygplansmassan vid den punkt där de två motorerna antas sluta att fungera får inte vara mindre än den massa som skulle innehålla tillräcklig mängd bränsle dels för att fortsätta till en flygplats där landning kan antas ske och dels för att anlända dit på minst 1 500 ft över landningsområdet och därefter flyga i planflykt i 15 minuter.
1. För flygplan försedda med jetmotorer inom 60 % av den tillgängliga landningssträckan.
 2. För flygplan försedda med turbopropmotorer inom 70 % av tillgänglig landningssträcka.
 3. För procedurer för brant inflygning kan myndigheten i tillämpliga fall godkänna användning av underlag för landningssträcka beräknad i enlighet med stycke a.1 och a.2 ovan och grundad på en passagehöjd över tröskeln som är mindre än 50 ft men inte mindre än 35 ft. (Se tillägg 1 till OPS 1.515 a.3.)
 4. Vid uppfyllandet av kraven i stycke a.1 och a.2 ovan, kan myndigheten i undantagsfall, när den bedömer att det finns ett behov (se tillägg 1), godkänna användningen av kortlandning (Short Landing Operations) enligt tillägg 1 och 2 jämte varje annat tilläggsvillkor som myndigheten bedömer nödvändigt för att säkerställa en godtagbar säkerhetsnivå i varje särskilt fall.
- b) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a ovan skall operatören beakta följande:
1. Höjden vid flygplatsen.
 2. Högst 50 % av motvindskomponenten eller minst 150 % av medvindskomponenten.
 3. Banlutningen i landningsriktningen om den är större än $\pm 2\%$.
- c) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a ovan skall det förutsättas att,
1. flygplanet kommer att landa på den gynnsammaste banan, i vindstill, och
 2. flygplanet kommer att landa på den bana som det mest troligt blir anvisat med beaktande av sannolik vindhastighet och vindriktning och flygplanets manövreringsegenskaper på marken, och med beaktande av andra förhållanden såsom landningshjälpmedel och terräng.

OPS 1.510

Landning – Destinations- och alternativflygplatser

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanets landningsmassa, bestämd i enlighet med OPS 1.475 a, inte överstiger den maximala landningsmassa som är specificerad för den höjd och omgivande lufttemperatur som förväntas vid destinationsflygplatsen och alternativflygplatsen vid den beräknade tiden för landning.
- b) För instrumentinflygningar med beslutshöjder under 200 ft skall operatören kontrollera att flygplanets massa vid inflygning, med hänsyn tagen till startmassan och det bränsle som förväntas åtgå under flygning, tillåter en stiggradient för avbruten inflygning, med den kritiska motorn ur funktion och med farten och konfigurationen för pådrag, som är minst 2,5 % eller den publicerade gradienten, varvid den största av de två gradienterna skall gälla. Användning av en alternativ metod skall vara godkänd av myndigheten.
- d) Om operatören inte kan uppfylla kraven i stycke c.1 ovan för en destinationsflygplats som har endast en bana och där en landning är beroende av en specificerad vindkomponent, får ett flygplan avgå om två alternativflygplatser är angivna som medger att kraven i stycke a, b och c helt kan uppfyllas. Innan en inflygning för landning påbörjas vid destinationsflygplatsen skall befälhavaren övertyga sig om att en landning kan utföras helt i enlighet med OPS 1.510 och med stycke a och b ovan.
- e) Om operatören inte kan uppfylla kraven i stycke c.2 ovan för destinationsflygplatsen, får ett flygplan avgå om en alternativflygplats är angiven som medger att kraven i stycke a, b och c ovan helt kan uppfyllas.

OPS 1.515

Landning – torra banor

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanets landningsmassa, bestämd i enlighet med OPS 1.475 a, för den beräknade landningstiden på destinationsflygplatsen eller på varje alternativflygplats tillåter landning till fullt stopp från 50 ft höjd över tröskeln enligt följande:

OPS 1.520

Landning – våta och kontaminerade banor

- a) En operatör skall, när tillämpliga väderrapporter och prognoser eller en kombination därav visar att banan vid den beräknade ankomsttiden kan vara våt, säkerställa att den tillgängliga landningssträckan är minst 115 % av den erforderliga landningssträckan, bestämd i enlighet med OPS 1.515.

- b) Operatören skall, när tillämpliga väderrapporter och prognoser eller en kombination därav visar att banan vid den beräknade ankomsttiden kan vara kontaminerad, säkerställa att den tillgängliga landningssträckan är minst den landningssträcka som bestämts enligt stycke a ovan eller minst 115 % av den landningssträcka som bestämts i enlighet med godkänt underlag för landningssträcka på kontaminerad bana eller enligt likvärdigt underlag godtaget av myndigheten, varvid den längsta sträckan skall gälla.
- c) En landningssträcka på en våt bana som är kortare än den som krävs i stycke a ovan men som inte är kortare än den som krävs i OPS 1.515 a får användas om flyghandboken innehåller särskild tilläggsinformation om landningssträckor på våta banor.
- d) En landningssträcka på en särskilt preparerad kontaminerad bana som är kortare än den som krävs i stycke b ovan, men som inte är kortare än den som krävs i OPS 1.515 a får användas om flyghandboken innehåller särskild tilläggsinformation om landningssträckor på kontaminerade banor.
- e) Vid uppfyllande av kraven i stycke b, c och d ovan skall kriterierna enligt OPS 1.515 tillämpas med undantaget att OPS 1.515 a.1 och a.2 inte skall tillämpas på stycke b ovan.

Tillägg 1 till OPS 1.495 c.3

Godkännande av ökad bankningsvinkel

För användning av ökade bankningsvinklar som kräver särskilt godkännande, skall följande kriterier vara uppfyllda:

1. Flyghandboken skall innehålla godkänt underlag för den erforderliga ökningen av flygfart och underlag som medger konstruktion av flygbanan med beaktande av de ökade bankningsvinklarna och farterna.
2. Visuell vägledning skall finnas tillgänglig för noggrann navigering. Väderminima och vindbegränsningar skall vara angivna för varje bana och vara godkända av myndigheten.
3. Utbildning skall ske i enlighet med OPS 1.975.

Tillägg 1 till OPS 1.515 a.3

Procedurer för brant inflygning

Myndigheten kan godkänna tillämpning av procedurer för brant inflygning med glidbanevinklar som är 4,5° eller större och med passagehöjder över tröskeln som är lägre än 50 ft men inte lägre än 35 ft, under förutsättning att följande kriterier är uppfyllda:

1. Flyghandboken skall för den branta inflygningen ange den maximalt godkända glidbanevinkeln, varje annan begränsning, normala och onormala procedurer eller nödförfaranden liksom ändringar till data för banlängd när kriterier för brant inflygning används.
2. Ett lämpligt system för glidbanereferens skall finnas tillgängligt som åtminstone innehåller ett system för visuell glidbaneindikering vid varje flygplats där procedurer för brant inflygning kommer att utföras.

3. Väderminima skall vara angivna och godkända för varje bana som avses användas med brant inflygning. Hänsyn skall tas till följande:

- i) Hindersituationen.
- ii) Typen av glidbanereferens och banvägledning såsom visuella hjälpmedel, MLS, 3D-NAV, ILS, LLZ, VOR, NDB.
- iii) Den minsta visuella referensen som krävs på DH och MDA.
- iv) Tillgänglig flygburen utrustning.
- v) Kvalifikationer för pilot och särskild flygplatskännedom som piloten har.
- vi) Begränsningar och procedurer i flyghandboken.
- vii) Kriterier för avbruten inflygning.

Tillägg 1 till OPS 1.515 a.4

Kortlandningar

För tillämpning av OPS 1.515 a.4 gäller att distansen som används för beräkning av den tillåtna landningsmassan får bestå av användbar längd hos det deklarerade säkerhetsområdet plus den deklarerade tillgängliga landningssträckan. Myndigheten kan godkänna sådan verksamhet i enlighet med följande kriterier:

1. Bevis för behovet av kortlandningar. Det måste finnas ett otvetydigt allmänt intresse och operativa behov för verksamheten, beroende antingen på flygplatsens avlägsna läge eller fysiska begränsningar avseende förlängning av banan.
2. Flygplanskriterier och operativa kriterier.
 - i) Kortlandningar kommer endast att godkännas för flygplan där det vertikala avståndet mellan banan för pilotens ögon och banan för den understa delen på hjulen inte överstiger 3 m, med flygplanet i normal glidbana.
 - ii) När operativa minima för flygplats fastställs får sikten/bansynvidden inte vara mindre än 1,5 km. Dessutom skall vindbegränsningar vara angivna i drifhandboken.
 - iii) Förarens lägsta erfarenhetsnivå, utbildningskrav och särskild flygplatskännedom skall anges för sådan verksamhet i drifhandboken.
3. Det förutsätts att passagehöjden över början av det deklarerade säkerhetsområdets användbara längd är 50 ft.
4. Tilläggs-kriterier. Myndigheten kan föreskriva sådana ytterligare villkor som bedöms nödvändiga för en säker verksamhet med hänsyn tagen till flygplantypens egenskaper, orografiska egenskaper för inflygningsområdet, tillgängliga inflygningshjälpmedel och överväganden beträffande avbruten inflygning/avbruten landning. Sådana ytterligare villkor kan t.ex. vara krav på visuell glidbaneindikering av VASI/PAPI-typ.

Tillägg 2 till OPS 1.515 a.4

Flygplatskriterier för kortlandningar

Flygplatskriterier

1. Användningen av säkerhetsområdet skall vara godkänd av flygplatsmyndigheten.
2. Den användbara längden av det deklarerade säkerhetsområdet får, inom ramen för bestämmelserna i 1.515 a.4 och detta tillägg, inte överskrida 90 meter.
3. Det deklarerade säkerhetsområdets bredd får inte vara mindre än två gånger banbredden eller två gånger spännvidden, varav det största värdet skall gälla, och bredden skall vara centrerad på banans förlängda centrumlinje.
4. Det deklarerade säkerhetsområdet skall vara fritt från hinder eller fördjupningar som skulle kunna utsätta ett flygplan som minuslandar för fara och inget rörligt föremål får tillåtas på det deklarerade säkerhetsområdet när banan används för kortlandningar.
5. Det deklarerade säkerhetsområdet får inte ha en positiv lutning som överstiger 5 % och inte en negativ lutning som överstiger 2 % i landningsriktningen.
6. För denna verksamhet gäller att bärighetskraven i OPS 1.480 a.5 inte behöver tillämpas på det deklarerade säkerhetsområdet.

AVSNITT H

PRESTANDAKLASS B

OPS 1.525

Allmänt

- a) En operatör får inte bruka ett enmotorigt flygplan
 1. under mörker eller
 2. under instrumentväderförhållanden (IMC) med undantag för speciell VFR-flygning.

Anm.: Begränsningar för verksamhet med enmotoriga flygplan ingår i OPS 1.240 a.6.
- b) Operatören skall behandla tvåmotoriga flygplan som inte uppfyller stigraven i tillägg 1 till OPS 1.525 b såsom enmotoriga flygplan.

OPS 1.530

Start

- a) En operatör skall säkerställa att startmassan inte överskrider den maximala startmassan som anges i flyghandboken för tryckhöjden och den omgivande lufttemperaturen vid den flygplats där start skall ske.
- b) Operatören skall säkerställa att den nominella startsträcka som anges i flyghandboken inte överstiger

1. när den multiplicerats med faktorn 1,25, den tillgängliga startrullsträckan eller
2. när utrullningsområde och/eller hinderfritt stigområde finns tillgängligt, följande,
 - i) den tillgängliga startrullsträckan,
 - ii) när den multiplicerats med faktorn 1,15, den tillgängliga startsträckan och
 - iii) när den multiplicerats med faktorn 1,3, den tillgängliga start-stoppräckan.
- c) Vid uppfyllandet av kraven i stycke b ovan skall operatören ta hänsyn till följande:
 1. Flygplanets massa då rullningen för start påbörjas.
 2. Tryckhöjden vid flygplatsen.
 3. Den omgivande lufttemperaturen vid flygplatsen.
 4. Banbeskaffenheten och typ av banbeläggning.
 5. Banlutningen i startriktningen.
 6. Högst 50 % av den rapporterade motvindskomponenten eller minst 150 % av den rapporterade medvindskomponenten.

OPS 1.535

Hinderfrihet vid start – flermotoriga flygplan

- a) En operatör skall säkerställa att startstigbanan för flygplan med två eller flera motorer, bestämd i enlighet med detta stycke, går fri från alla hinder med en vertikal marginal av minst 50 ft eller med en horisontell marginal av minst 90 m plus $0,125 \times D$, där D är den horisontella sträcka flygplanet har tillryggalagt från slutet av den tillgängliga startsträckan eller från slutet av startsträckan om en sväng är planerad före slutet av den tillgängliga startsträckan med undantag för vad som anges i stycke b och c nedan. Vid uppfyllandet av kraven i detta stycke skall det förutsättas att,
 1. stigbanan börjar på en höjd av 50 ft över markytan vid slutet av den startsträcka som föreskrivs i OPS 1.530 b och slutar på en höjd av 1 500 ft över markytan,
 2. flygplanet inte bankas innan flygplanet har nått en höjd av 50 ft över markytan och att bankningsvinkeln därefter inte överstiger 15°,
 3. motorbortfall på den kritiska motorn inträffar i den punkt på stigbanan med alla motorerna i funktion, där visuell referens för att undgå hinder förväntas gå förlorad,
 4. stigbanans gradient från 50 ft till den höjd där motorbortfall antas inträffa är lika stor som medelgradienten för stigning med alla motorer i funktion och övergång till planflyktskonfigurationen multiplicerad med faktorn 0,77 och

5. stigbanans gradient från den höjd som nås enligt stycke 4 ovan till slutet av stigbanan är lika stor som stiggradienten på sträcka med en motor ur funktion, angiven i flyghandboken.
- b) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a ovan behöver operatören, i de fall den planerade flygbanan inte kräver färdlinjesändringar som är större än 15°, inte ta hänsyn till de hinder som har en marginal i sidled som är större än
- 300 m, om flygningen utförs under förhållanden som medger navigation baserad på visuella referenser eller om navigeringshjälpmedel finns tillgängliga som gör det möjligt för piloten att bibehålla den planerade flygbanan med samma noggrannhet (se tillägg 1 till OPS 1.535 b.1 och c.1), eller
 - 600 m, för flygningar under alla andra förhållanden.
- c) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a ovan behöver operatören, i de fall den planerade flygbanan kräver färdlinjesändringar större än 15°, inte ta hänsyn till de hinder som har en marginal i sidled som är större än
- 600 m för flygningar under förhållanden som medger navigation baserad på visuella referenser (se tillägg 1 till OPS 1.535 b.1 och c.1),
 - 900 m, för flygningar under alla andra förhållanden.
- d) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a, b och c ovan skall operatören ta hänsyn till följande:

- Flygplanets massa då rullningen för start påbörjas.
- Tryckhöjden vid flygplatsen.
- Den omgivande lufttemperaturen vid flygplatsen.
- Högst 50 % av den rapporterade motvindskomponenten eller minst 150 % av den rapporterade medvindskomponenten.

OPS 1.540

På sträcka – flermotoriga flygplan

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanet, under de meteorologiska förhållanden som förväntas för flygningen och i händelse av motorbortfall på en motor med återstående motorer i funktion inom specificerade värden för maximal kontinuerlig effekt, kan fortsätta flygningen på eller över tillämpliga minimiflyghöjder för säker flygning angivna i drifhandboken, till en punkt 1 000 ft över en flygplats vid vilken prestandakraven kan uppfyllas.
- b) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a ovan:
- Flygplanet får inte förutsättas flyga på en höjd som överstiger den på vilken stighastigheten motsvarar 300 ft per minut med alla motorer i funktion inom specificerade värden för maximal kontinuerlig effekt.
 - Den antagna sträckgradienten med en motor ur funktion skall vara den verkliga sjunk- eller stiggradienten enligt vad som är tillämpligt, ökad respektive minskad med en gradient av 0,5 %.

OPS 1.542

På sträcka – enmotoriga flygplan

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanet, under de meteorologiska förhållanden som förväntas för flygningen och i händelse av motorbortfall, kan nå en plats vid vilken en säker nödlandning kan utföras. För landflygplan krävs en plats på land, om inte annat är godkänt av myndigheten.
- b) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a ovan:
- Flygplanet får inte antas flyga, med motorn i funktion inom specificerade värden för maximal kontinuerlig effekt, på en höjd som överstiger den på vilken stighastigheten motsvarar 300 ft per minut.
 - Den antagna sträckgradienten skall vara den verkliga sjunkgradienten ökad med en gradient av 0,5 %.

OPS 1.545

Landning – Destinations- och alternativflygplatser

En operatör skall säkerställa att flygplanets landningsmassa, bestämd i enlighet med OPS 1.475 a, inte överstiger den maximala landningsmassa som är specificerad för den höjd och omgivande lufttemperatur som förväntas vid destinationsflygplatsen och alternativflygplatsen vid den beräknade tiden för landning.

OPS 1.550

Landning – torr bana

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanets landningsmassa, bestämd i enlighet med OPS 1.475 a, för den beräknade landningstiden tillåter en landning till fullt stopp från 50 ft höjd över tröskeln inom 70 % av den tillgängliga landningssträckan på destinationsflygplatsen och på varje alternativflygplats.
- Myndigheten kan godkänna användning av data för landningssträcka beräknad i enlighet med denna paragraf, grundad på procedurer för brant inflygning med användande av en passagehöjd över tröskeln som är mindre än 50 ft men inte mindre än 35 ft. (Se tillägg 1 till OPS 1.550 a.)
 - Myndigheten kan godkänna kortlandningar (Short Landing Operations) i enlighet med kriterier i tillägg 2 till OPS 1.550 a.
- b) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a ovan skall operatören ta hänsyn till följande:
- Höjden vid flygplatsen.
 - Högst 50 % av motvindskomponenten eller minst 150 % av medvindskomponenten.
 - Banbeskaffenheten och typ av banbeläggning.
 - Banlutningen i landningsriktningen.

c) För att ett flygplan ska få avgå i enlighet med stycke a ovan skall antas att

1. flygplanet kommer att landa på den gynnsammaste banan, i vindstilla, och
2. flygplanet kommer att landa på den bana som det mest troligt blir anvisat med beaktande av sannolik vindhastighet och vindriktning och flygplanets manövreringsegenskaper på marken, och med beaktande av andra förhållanden såsom landningshjälpmedel och terräng.

d) Om operatören inte kan uppfylla kraven i stycke c.2 ovan för destinationsflygplatsen, får ett flygplan avgå om en alternativflygplats är angiven som medger att kraven i stycke a, b och c ovan helt kan uppfyllas.

OPS 1.555

Landning – våta och kontaminerade banor

- a) En operatör skall när tillämpliga väderrapporter och prognoser eller en kombination därav visar att banan vid den beräknade ankomsttiden kan vara våt, säkerställa att den tillgängliga landningssträckan är lika lång eller längre än den erforderliga landningssträckan, bestämd i enlighet med OPS 1.550, multiplicerad med faktorn 1,15.
- b) Operatören skall, när tillämpliga väderrapporter och prognoser eller en kombination därav visar att banan vid den beräknade ankomsttiden kan vara kontaminerad, säkerställa att landningssträckan, bestämd genom att använda data som är godtagbara för myndigheten för dessa förhållanden, inte överstiger den tillgängliga landningssträckan.
- c) En landningssträcka på en våt bana som är kortare än den som krävs i stycke a ovan men som inte är kortare än den som krävs i OPS 1.515 a får användas om flyghandboken innehåller särskild tilläggsinformation om landningssträckor på våta banor.

Tillägg 1 till OPS 1.525 b

Allmänt – stigning vid start och landning

Bestämmelserna i detta tillägg baseras på JAR-23.63 c.1 och JAR-23.63 c.2, gällande från den 11 mars 1994.

a) Stigning vid start

1. Alla motorerna i funktion

Den stabiliserade stiggradienten (steady gradient of climb) efter start skall vara minst 4 % med

- A) starteffekt på varje motor,
- B) landningsstället utfällt, med undantaget att landningsstället får antas vara infällt om det kan fällas in på mindre än 7 sekunder,
- C) vingklaffarna i startläge(n), och
- D) en stighastighet som inte är mindre än den största av $1,1 V_{MC}$ och $1,2 V_{SI}$.

2. En motor ur funktion

- i) Den stabiliserade stiggradienten på en höjd av 400 ft över startytan skall vara mätbart positiv med
 - A) den kritiska motorn ur funktion och dess propeller i läge för minsta motstånd,
 - B) den återstående motorn med starteffekt,
 - C) landningsstället infällt,
 - D) vingklaffarna i startläge(n), och
 - E) en stighastighet som är lika med den som erhålls på 50 ft.
- ii) Den stabiliserade stiggradienten får inte vara mindre än 0,75 % på en höjd av 1 500 ft över startytan med

- A) den kritiska motorn ur funktion och dess propeller i läge för minsta motstånd,
- B) den återstående motorn med en effekt som inte är högre än maximal kontinuerlig effekt,
- C) landningsstället infällt,
- D) vingklaffarna infällda och
- E) en stighastighet som inte är mindre än $1,2 V_{SI}$.

b) Stigning vid landning

1. Alla motorerna i funktion

Den stabiliserade stiggradienten skall vara minst 2,5 % med

- A) högst den effekt eller dragkraft som är tillgänglig 8 sekunder efter påbörjande av manövrering av motorreglagen från det lägsta flygtomgångsläget,
- B) landningsstället utfällt,
- C) vingklaffarna i landningsläget och
- D) en stighastighet som är lika med V_{REF} .

2. En motor ur funktion

Den stabiliserade stiggradienten får inte vara mindre än 0,75 % på en höjd av 1 500 ft över landningsytan med

- A) den kritiska motorn ur funktion och dess propeller i läge för minsta motstånd,
- B) den återstående motorn med en effekt som inte är högre än maximal kontinuerlig effekt,
- C) landningsstället infällt,
- D) vingklaffarna infällda och
- E) en stighastighet som inte är mindre än $1,2 V_{SI}$.

Tillägg 1 till OPS 1.535 b.1 och c.1

Startstigbana – navigation baserad på visuella referenser

För att tillåta navigation baserad på visuella referenser skall en operatör säkerställa att rådande väderförhållanden vid tiden för verksamhet, inklusive molntäckeshöjd och sikt, är sådana att hinder och/eller markreferenser kan ses och identifieras. Drifhandboken skall för de berörda flygplatserna specificera de sämsta väderförhållanden som gör det möjligt för flygbesättningen att kontinuerligt bestämma och bibehålla den korrekta flygbanan med avseende på markreferenser, för att ge en säker marginal med avseende på hinder och terräng enligt följande:

- a) Proceduren skall vara klart definierad med avseende på markreferenser så att den färdväg som skall flygas kan analyseras i förhållande till hinderfrihetskrav.
- b) Proceduren skall ligga väl inom ramen för flygplanets kapacitet med avseende på fart framåt, bankningsvinkel och vindpåverkan.
- c) En skriftlig och/eller illustrerad beskrivning av proceduren skall tillhandahållas för besättningens bruk.
- d) De begränsande miljöförhållandena skall specificeras (t.ex. vind, moln, sikt, dager/mörker, omgivande ljus, hinderljus).

Tillägg 1 till OPS 1.550 a

Procedurer för brant inflygning

Myndigheten kan godkänna tillämpning av procedurer för brant inflygning med glidbanevinklar som är 4,5° eller mer och med passagehöjder över tröskeln som är lägre än 50 ft men inte lägre än 35 ft, under förutsättning att följande kriterier uppfylls:

1. Flyghandboken skall för den branta inflygningen ange den maximalt godkända glidbanevinkeln, varje annan begränsning, normala och onormala procedurer eller nödförfaranden liksom ändringar till data för banlängd när kriterier för brant inflygning används.
2. Ett lämpligt system för glidbanereferens skall finnas tillgängligt som åtminstone innehåller ett system för visuell glidbaneindikering vid varje flygplats där procedurer för brant inflygning kommer att utföras.
3. Väderminima skall vara angivna och godkända för varje bana som avses användas med brant inflygning. Hänsyn skall tas till följande:
 - i) Hindersituationen.
 - ii) Typen av glidbanereferens och banvägledning såsom visuella hjälpmedel, MLS, 3D-NAV, ILS, LLZ, VOR, NDB.
 - iii) Den minsta visuella referensen som krävs på DH och MDA.
4. Proceduren skall innehålla följande:
 - i) En tydlig beskrivning av de väderförhållanden som tillåter brant inflygning.
 - ii) En tydlig beskrivning av de väderförhållanden som inte tillåter brant inflygning.
 - iii) En tydlig beskrivning av de väderförhållanden som tillåter brant inflygning endast under vissa förhållanden.
 - iv) Tillgänglig flygburen utrustning.
 - v) Kvalifikationer för pilot och särskild flygplatskännedom som piloten har.
 - vi) Begränsningar och procedurer i flyghandboken.
 - vii) Kriterier för avbruten inflygning.

Tillägg 2 till OPS 1.550 a

Kortlandningar

För tillämpning av OPS 1.550 a.2 gäller att distansen som används för beräkning av den tillåtna landningsmassan får bestå av användbar längd hos det deklarerade säkerhetsområdet plus den deklarerade tillgängliga landningssträckan. Myndigheten kan godkänna sådan verksamhet i enlighet med följande kriterier:

1. Användningen av det deklarerade säkerhetsområdet skall vara godkänd av flygplatsmyndigheten.
2. Det deklarerade säkerhetsområdet skall vara fritt från hinder eller fördjupningar som skulle kunna utsätta ett flygplan som minuslandar för fara och inget rörligt föremål får tillåtas på det deklarerade säkerhetsområdet när banan används för kortlandningar.
3. Det deklarerade säkerhetsområdets lutning får inte ha en positiv lutning som överstiger 5 % och inte en negativ lutning som överstiger 2 % i landningsriktningen.
4. Den användbara längden av det deklarerade säkerhetsområdet får, inom ramen för bestämmelserna i detta tillägg, inte överskrida 90 meter.
5. Det deklarerade säkerhetsområdets bredd får inte vara mindre än två gånger banbredden och området skall vara centrerat på banans förlängda centrumlinje.
6. Det förutsätts att passagehöjden över början av det deklarerade säkerhetsområdets användbara längd inte är mindre än 50 ft.
7. För denna verksamhet gäller att bärighetskraven i OPS 1.480 a.5 inte behöver tillämpas på det deklarerade säkerhetsområdet.
8. Väderminima skall vara specificerade och godkända för varje bana som skall användas och de får inte vara lägre än de högsta av VFR-minima eller minima för icke-precisionsinflygning.
9. Krav på piloten skall specificeras (se OPS 1.975 a).
10. Myndigheten kan föreskriva sådana ytterligare villkor som bedöms nödvändiga för en säker verksamhet med hänsyn tagen till flygplantypens egenskaper, inflygningshjälpmedel och överväganden beträffande avbruten inflygning/avbruten landning.

AVSNITT I

PRESTANDAKLASS C

OPS 1.560

Allmänt

För att kunna fastställa överensstämmelse med kraven i detta avsnitt skall en operatör säkerställa att det godkända prestandaunderlaget i flyghandboken (AFM) i erforderlig omfattning kompletteras med annat underlag som är godtagbart för myndigheten, om det godkända prestandaunderlaget i flyghandboken är otillräckligt.

OPS 1.565

Start

- a) En operatör skall säkerställa att startmassan inte överskrider den maximala startmassan som anges i flyghandboken för tryckhöjden och den omgivande lufttemperaturen vid den flygplats där start skall ske.
- b) Operatören skall, beträffande flygplan vars flyghandbok innehåller banlängdsunderlag för start som inte tar hänsyn till motorbortfall, säkerställa att den sträcka från påbörjandet av rullning för start som flygplanet kräver för att nå en höjd av 50 ft över markytan med alla motorer i funktion inom specificerade värden för maximal starteffekt, när den multipliceras med en faktor av antingen

1. 1,33 för flygplan försedda med två motorer eller
2. 1,25 för flygplan försedda med tre motorer eller
3. 1,18 för flygplan försedda med fyra motorer,

inte överstiger den tillgängliga startrullsträckan vid den flygplats där start skall ske.

- c) Operatören skall beträffande flygplan vars flyghandbok innehåller banlängdsunderlag för start som tar hänsyn till motorbortfall, säkerställa att följande krav uppfylls i enlighet med specifikationerna i flyghandboken:

1. Start-stoppräckan får inte överstiga den tillgängliga start-stoppräckan.
2. Startsträckan får inte överstiga den tillgängliga startsträckan där längden av det hinderfria stigrådet inte överstiger hälften av den tillgängliga startrullsträckan.
3. Startrullsträckan får inte överstiga den tillgängliga startrullsträckan.
4. För att uppfylla kraven i denna paragraf skall samma värde på V_1 användas för avbruten och fullföljd start.
5. På en våt eller kontaminerad bana får startmassan inte överskrida den som är tillåten för start på en torr bana under samma förhållanden.

- d) För att uppfylla kraven i stycke b och c ovan skall operatören ta hänsyn till följande:

1. Tryckhöjden vid flygplatsen.

2. Den omgivande lufttemperaturen vid flygplatsen.

3. Banbeskaffenheten och typ av banbeläggning.

4. Banlutningen i startriktningen.

5. Högst 50 % av den rapporterade motvindskomponenten eller minst 150 % av den rapporterade medvindskomponenten.

6. Eventuell förlust av banlängd på grund av upplinjerig av flygplanet före start.

OPS 1.570

Hinderfrihet vid start

- a) En operatör skall säkerställa att startstigbanan med en motor ur funktion går fri från alla hinder med en vertikal marginal av minst 50 ft plus $0,01 \times D$ eller med en horisontell marginal av minst 90 m plus $0,125 \times D$, där D är den horisontella sträcka ett flygplan har tillryggalagt från slutet av den tillgängliga startsträckan. För flygplan med mindre än 60 m spännvidd får en horisontell hinderfrihet av halva flygplanets spännvidd plus 60 m plus $0,125 \times D$ användas.

- b) Startstigbanan skall börja på en höjd 50 ft över markytan vid slutet av den startsträcka som krävs i OPS 1.565 b eller om tillämpligt c och sluta på en höjd av 1 500 ft över markytan.

- c) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a skall operatören beakta följande:

1. Flygplanets massa då rullningen för start påbörjas.
2. Tryckhöjden vid flygplatsen.

3. Den omgivande lufttemperaturen vid flygplatsen.

4. Högst 50 % av den rapporterade motvindskomponenten eller minst 150 % av den rapporterade medvindskomponenten.

- d) För att uppfylla kraven i stycke a ovan får inte färdlinjeändringar tillåtas upp till den punkt där stigbanan har nått en höjd av 50 ft över markytan. Därefter förutsätts upp till en höjd av 400 ft, att flygplanet inte bankas mer än 15° . Över 400 ft får större bankningsvinkel än 15° planeras, dock inte större än 25° . Adekvat hänsyn skall tas till bankningsvinkelns påverkan på flygfarter och flygbana inklusive de distansökningar som blir följden av ökade flygfarter.

- e) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a ovan behöver operatören inte, i de fall den planerade flygbanan inte kräver färdlinjeändringar större än 15° , ta hänsyn till de hinder på ett avstånd i sida som är större än

1. 300 m, om piloten kan bibehålla föreskriven navigeringsnoggrannhet genom det område inom vilket hänsyn skall tas till hinder, eller
2. 600 m, för flygningar under alla andra förhållanden.

f) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a ovan behöver operatören inte, i de fall den planerade flygbanan kräver färdlinjeändringar större än 15°, ta hänsyn till de hinder på ett avstånd i sida som är större än

1. 600 m, om piloten kan bibehålla föreskriven navigeringsnoggrannhet genom det område inom vilket hänsyn skall tas till hinder, eller
2. 900 m, för flygningar under alla andra förhållanden.

g) Operatören skall fastställa procedurer för oförutsedda händelser för att uppfylla kraven i OPS 1.570 och åstadkomma en säker färdväg där hinder undviks och för att göra det möjligt för flygplanen att antingen uppfylla sträckkraven enligt OPS 1.580 eller landa på startflygplatsen eller på alternativet för startflygplatsen.

OPS 1.575

På sträcka – alla motorer i funktion

En operatör skall säkerställa att flygplanet, under de meteorologiska förhållanden som förväntas för flygningen, vid varje punkt längs dess sträcka eller vid varje planerad avvikelse därifrån kan hålla en stighastighet av minst 300 ft/minut med alla motorer i funktion och gående inom specificerade värden för maximal kontinuerlig effekt på

1. de minimiflyghöjder för säker flygning som gäller för varje delsträcka som skall flygas eller för varje planerad avvikelse därifrån, vilka är specificerade i eller beräknade med hjälp av information i drifhandboken avseende flygplanet och
2. de minimiflyghöjder som är nödvändiga för att uppfylla de villkor som föreskrivs i OPS 1.580 och i tillämpliga fall i 1.585.

OPS 1.580

På sträcka – en motor ur funktion

a) En operatör skall säkerställa att flygplanet, under de meteorologiska förhållanden som förväntas för flygningen, i händelse av att någon motor faller ur vid någon punkt på sträckan eller under varje planerad avvikelse därifrån och med den andra motorn eller de andra motorerna gående inom specificerade värden för maximal kontinuerlig effekt, skall kunna fortsätta flygningen från marschhöjden till en flygplats där en landning kan utföras i enlighet med OPS 1.595 eller i tillämpliga fall OPS 1.600, fritt från hinder inom 9,3 km (5 NM) på båda sidor av den avsedda färdvägen med en vertikal marginal av minst

1. 1 000 ft om stighastigheten är noll eller större eller
2. 2 000 ft om stighastigheten är mindre än noll.

b) Flygbanan skall ha en positiv lutning på en höjd av 450 m (1 500 ft) över den flygplats där landningen antas ske efter bortfall av en motor.

c) Vid tillämpning av detta stycke skall flygplanets tillgängliga stighastighet antas vara 150 ft per minut mindre än den specificerade verkliga stighastigheten.

d) För att uppfylla kraven i detta stycke, skall en operatör öka sidomarginalerna i stycke a ovan till 18,5 km (10 NM) om navigeringsnoggrannheten inte uppfyller 95 % täckningsgrad.

e) Dumpning av bränsle är tillåtet i den omfattning som behövs för att nå flygplatsen med föreskrivna bränslereserver, om ett säkert dumpningsförfarande används.

OPS 1.585

På sträcka – flygplan med tre eller fler motorer, två motorer ur funktion

a) En operatör skall säkerställa att ett flygplan som är utrustat med tre eller fler motorer inte, vid någon punkt längs den planerade färdvägen, med marschfart för bästa räckvidd och med alla motorerna i funktion vid normal temperatur och vindstill, befinner sig mer än 90 minuter från en flygplats vid vilken de tillämpliga prestandakraven med den förväntade landningsmassan uppfylls såvida flygplanet inte uppfyller kraven i styckena b till och med e nedan.

b) Den flygbana som anges för två motorer ur funktion skall tillåta flygplanet att fortsätta flygningen, under förväntade meteorologiska förhållanden, fritt från alla hinder inom 9,3 km (5 NM) på båda sidor om den planerade färdvägen med en vertikal marginal av minst 2 000 ft, till en flygplats vid vilken tillämpliga prestandakraven uppfylls med den förväntade landningsmassan.

c) De två motorerna antas sluta att fungera vid den mest kritiska punkten av den del av sträckan där flygplanet med marschfart för långdistansflygning med alla motorerna i funktion vid normal temperatur och vindstill, är mer än 90 minuter från en flygplats vid vilken prestandakraven tillämpliga vid den förväntade landningsmassan uppfylls.

d) Flygplanets förväntade massa i den punkt där de två motorerna antas gå ur funktion får inte vara mindre än den massa som skulle innehålla tillräcklig mängd bränsle för att fortsätta till en flygplats där landning kan antas ske och för att anlända dit på minst 450 m (1 500 ft) över landningsområdet och för att därefter flyga i planflykt i 15 minuter.

e) Vid tillämpning av detta stycke skall flygplanets tillgängliga stighastighet antas vara 150 ft per minut mindre än den specificerade.

f) För att uppfylla kraven i detta stycke, skall en operatör öka sidomarginalerna i stycke a ovan till 18,5 km (10 NM) om navigeringsnoggrannheten inte uppfyller 95 % täckningsgrad.

g) Dumpning av bränsle är tillåtet i den omfattning som behövs för att nå flygplatsen med föreskrivna bränslereserver, om ett säkert dumpningsförfarande används.

OPS 1.590

Landning – Destinations- och alternativflygplatser

En operatör skall säkerställa att flygplanets landningsmassa, bestämd i enlighet med OPS 1.475 a, inte överstiger den maximala landningsmassa som är specificerad i flyghandboken för höjden och, om hänsyn till detta har tagits i flyghandboken, för den omgivande lufttemperatur som förväntas vid destinationen och alternativflygplatsen vid den beräknade tiden för landning.

OPS 1.595

Landning – torra banor

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanets landningsmassa bestämd i enlighet med OPS 1.475 a vid den beräknade landningstiden tillåter en landning till fullt stopp från 50 ft höjd över tröskeln inom 70 % av den tillgängliga landningssträckan på destinationsflygplatsen och på varje alternativflygplats.
- b) Vid uppfyllandet av kraven i stycke a ovan skall operatören beakta följande:
1. Höjden vid flygplatsen.
 2. Högst 50 % av motvindskomponenten eller minst 150 % av medvindskomponenten.
 3. Typ av banyta.
 4. Banlutningen i landningsriktningen.
- c) För att flygplanet skall få avgå i enlighet med stycke a ovan skall det antas att
1. flygplanet kommer att landa på den gynnsammaste banan i vindstilla och
 2. flygplanet kommer att landa på den bana som det mest troligt blir anvisat med beaktande av sannolik vindhastighet och vindriktning och flygplanets manövreringsegenskaper på marken, och med beaktande av andra förhållanden såsom landningshjälpmedel och terräng.
- d) Om operatören inte kan uppfylla kraven i stycke b.2 ovan för destinationsflygplatsen, får flygplanet avgå om en alternativflygplats är angiven som medger att kraven i stycke a, b och c ovan helt kan uppfyllas.

OPS 1.600

Landning – våta och kontaminerade banor

- a) En operatör skall när tillämpliga väderrapporter och prognoser eller en kombination därav visar att banan vid den beräknade ankomsttiden kan vara våt, säkerställa att den tillgängliga landningssträckan är lika lång eller längre än den erforderliga landningssträckan, bestämd i enlighet med OPS 1.595, multiplicerad med faktorn 1,15.
- b) Operatören skall när tillämpliga väderrapporter och prognoser eller en kombination därav visar att banan vid den beräknade ankomsttiden kan vara kontaminerad, säkerställa att landningssträckan bestämd genom användning av data godtagbara för myndigheten för dessa förhållanden, inte överstiger den tillgängliga landningssträckan.

AVSNITT J

MASSA OCH BALANS

OPS 1.605

Allmänt

(Se tillägg 1 till OPS 1.605)

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanets lastning, massa och tyngdpunkt under varje verksamhetsfas uppfyller de begränsningar som är specificerade i den godkända flyghandboken (AFM) eller i drifthandboken om denna är mer restriktiv.
- b) Operatören skall fastställa varje flygplans massa och tyngdpunkt genom verklig vägning innan det för första gången tas i bruk och därefter med fyra års intervall om individuell flygplansmassa används och med nio års intervall om massa för flygplansflotta används. Den samlade verkan på massa och balans beroende på modifieringar och reparationer skall beaktas och vederbörligen dokumenteras. Vidare skall omvägning av flygplanen ske, om modifieringarnas inverkan på massa och balans inte är väl känd.
- c) Operatören skall bestämma massan av all driftutrustning och av besättningsmedlemmar som innefattas i flygplanets grundtommassa genom vägning eller genom att använda värden för standardmassa. Inverkan av utrustningens och besättningsmedlemmarnas placering på flygplanets tyngdpunkt skall bestämmas.
- d) Operatören skall fastställa nyttolastens massa, inklusive barlast, genom verklig vägning eller genom att bestämma nyttolastens massa i enlighet med de värden för standardmassor för passagerare och bagage som är specificerade i OPS 1.620.
- e) Operatören skall bestämma bränslelastens massa med användande av den verkliga tätheten eller, om denna inte är känd, tätheten beräknad i enlighet med en metod specificerad i drifthandboken.

OPS 1.607

Terminologi

- a) *Grundtommassa (Dry Operating Mass)*

Flygplanets totala massa med flygplanet färdigt för en angiven art av verksamhet, exklusive allt utnyttbart bränsle och all nyttolast. Denna massa inkluderar sådana objekt som

1. besättning och besättningsbagage,
2. catering och flyttbar utrustning för passagerarservice och
3. dricksvatten och toalettmedel.

- b) *Maximal massa utan bränsle (Maximum Zero Fuel Mass)*

Maximalt tillåten flygplansmassa utan användbart bränsle. Den bränslemassa som finns i särskilda tankar skall inkluderas i 'massan utan bränsle' när den är uttryckligen nämnd i begränsningarna i flyghandboken (AFM).

c) *Maximal strukturell landningsmassa (Maximum Structural Landing Mass)*

Flygplanets maximalt tillåtna totala massa vid landning under normala förhållanden.

d) *Maximal strukturell startmassa (Maximum Structural Take Off Mass)*

Flygplanets maximalt tillåtna totala massa vid påbörjande av rullning för start.

e) *Klassificering av passagerare*

1. Vuxna, män och kvinnor, definieras som personer som är 12 år eller däröver.
2. Barn definieras som personer som är två år och däröver men som är under 12 år.
3. Småbarn definieras som personer som är under två år.

f) *Nyttolast (Traffic Load)*

Den totala massan av passagerare, bagage och gods, inklusive all icke-kommersiell last.

OPS 1.610

Lastning, massa och balans

En operatör skall i drifhandboken specificera de principer och metoder som gäller för lastningen och det massa- och balanssystem som uppfyller bestämmelserna i OPS 1.605. Detta system skall omfatta alla slag av tilltänkta verksamheter.

OPS 1.615

Massa för besättningen

a) En operatör skall använda följande värden för massa för att bestämma grundtommassan,

1. verkliga värden för massa inklusive allt besättningsbagage, eller
2. standardvärden för massa, inklusive handbagage, som är 85 kg för flygbesättningsmedlemmar och 75 kg för kabinbesättningsmedlemmar, eller
3. andra standardvärden för massa som är godtagbara för myndigheten.

b) Operatören skall korrigera grundtommassan med hänsyn till extra bagage. Hänsyn skall tas till läget för detta extra bagage när flygplanets tyngdpunktsläge fastställs.

OPS 1.620

Massa för passagerare och bagage

a) En operatör skall beräkna passagerarnas och det incheckade bagagets massa genom att antingen använda verklig vägd massa för varje person och verklig vägd massa för bagage eller värden för standardmassa specificerade i tabell 1 till 3 nedan, utom då antalet tillgängliga passagerarsäten är mindre än 10. I sådana fall får passagerar-massan fastställas genom muntlig uppgift lämnad av eller för varje passagerare och genom att lägga till en förutbestämd konstant för att ta hänsyn till handbagage och kläder. (Den procedur som specificerar när verkliga respektive standardvärden för massa skall väljas och förfarandet som skall följas när muntliga uppgifter används skall vara intagna i drifhandboken).

b) Om verklig massa fastställs genom vägning skall operatören säkerställa att passagerarnas personliga tillhörigheter och handbagage inkluderas. Sådan vägning skall utföras omedelbart före påstigning och på en närbelägen plats.

c) Om passagerarnas massa fastställs genom att använda standardvärden för massa, skall standardvärden i tabell 1 och 2 nedan användas. Värden för standardmassa inkluderar handbagage och massan för varje småbarn under 2 år som medförs av en vuxen i ett passagerarsäte. Småbarn som upptar särskilda passagerarsäten skall betraktas som barn vid tillämpning av detta stycke.

d) *Massavärden för passagerare – 20 passagerarsäten eller fler*

1. Då det totala antalet tillgängliga passagerarsäten i ett flygplan är 20 eller fler gäller värden för standardmassa för manliga och kvinnliga passagerare enligt tabell 1. Som ett alternativ gäller massavärden för 'Alla vuxna' i tabell 1 om det totala antalet tillgängliga passagerarsäten är 30 eller fler.
2. Vid tillämpning av tabell 1, avser semestercharter en charterflygning som uteslutande är avsedd som en del av en paketresa. Massavärden för semestercharter gäller under förutsättning att inte mer än 5 % av de passagerarsäten, som är installerade i flygplanet används för icke-kommersiell transport av vissa kategorier av passagerare.

Tabell 1

Passagerarsäten	20 och fler		30 och fler Alla vuxna
	Män	Kvinnor	
Alla flygningar förutom semestercharter	88 kg	70 kg	84 kg
Semestercharter	83 kg	69 kg	76 kg
Barn	35 kg	35 kg	35 kg

e) *Massavärden för passagerare – 19 passagerarsäten eller färre*

1. Då ett flygplans totala antal tillgängliga passagerarsäten är 19 eller färre gäller värden för standardmassa enligt tabell 2.
2. På flygningar där inget handbagage medförs i kabinen eller där handbagage beräknas separat, får 6 kg dras av från ovanstående värden för manlig och kvinnlig massa. Artiklar såsom en överrock, ett paraply, en liten väska eller handväska, litteratur eller en liten kamera betraktas inte som handbagage vid tillämpning av detta stycke.

Tabell 2

Passagerarsäten	1-5	6-9	10-19
Män	104 kg	96 kg	92 kg
Kvinnor	86 kg	78 kg	74 kg
Barn	35 kg	35 kg	35 kg

f) Massavärden för bagage

1. Då flygplanets totala tillgängliga passagerarsäten är 20 eller fler gäller de standardvärden för massa som anges i tabell 3 för varje kולי incheckat bagage. För flygplan med 19 passagerarsäten eller färre skall det incheckade bagagets verkliga massa, bestämd genom vägning, användas.

2. Vid tillämpning av tabell 3:

i) Inrikesflygning betyder en flygning med avgångs- och destinationsflygplats inom en och samma stats gränser.

ii) Flygningar inom europaområdet avser andra flygningar än inrikesflygningar, vilkas avgångs- och destinationsflygplatser ligger inom det område som definieras i tillägg 1 till OPS 1.620 f.

iii) Interkontinental flygning avser andra flygningar än flygningar inom europaområdet, vilkas avgångs- och destinationsflygplatser ligger på olika kontinenter.

Tabell 3

20 eller fler säten

Art av flygning	Standardmassa för bagage
Inrikes	11 kg
Inom europaområdet	13 kg
Interkontinentalt	15 kg
Alla andra flygningar	13 kg

g) Om operatören önskar använda andra värden för standardmassa än de som omfattas av tabell 1 till 3 ovan, skall operatören meddela myndigheten sina skäl för detta och i förväg erhålla dess godkännande. Operatören skall också för godkännande inkomma med en detaljerad plan för en vägningsundersökning och tillämpa den statistiska analysmetod som anges i tillägg 1 till OPS 1.620 g. Efter att myndigheten har kontrollerat och godkänt resultatet av vägnings-

undersökningen, är de reviderade värdena för standardmassa tillämpbara endast för den operatören. De reviderade värdena för standardmassa får användas endast under förhållanden som överensstämmer med de som gällde då undersökningen genomfördes. Då värden för reviderad standardmassa överstiger de i tabell 1-3 skall sådana högre värden användas.

h) Vid varje flygning som visar sig ha ett betydande antal passagerare vars massa, inklusive handbagage, antas överskrida standardmassan för passagerare, skall operatören bestämma den verkliga massan för sådana passagerare genom vägning eller genom en lämplig ökning av massan.

i) Om värden för standardmassa används för incheckat bagage och ett betydande antal av passagerarnas incheckade bagage antas överskrida standardmassan för bagage, skall operatören bestämma den verkliga massan för sådant bagage genom vägning eller genom en lämplig ökning av massan.

j) Operatören skall säkerställa att befälhavaren underrättas när lastens massa har bestämts genom användning av en metod som inte är standard och att denna metod är angiven i dokumentationen av massa och balans.

OPS 1.625

Dokumentation av massa och balans

(Se tillägg 1 till OPS 1.625)

a) En operatör skall före varje flygning upprätta dokumentation av massa och balans som specificerar lasten och dess fördelning. Dokumentationen skall göra det möjligt för befälhavaren att fastställa att lasten och dess fördelning är sådan att flygplanets begränsningar för massa och balans inte överskrids. Den person som färdigställt dokumentationen för massa och balans skall vara namngiven på dokumentet. Den person som övervakar lastningen av flygplanet skall med sin namnteckning bekräfta att lasten och dess fördelning överensstämmer med dokumentationen av massa och balans. Detta dokument skall vara godtagbart för befälhavaren, vilket skall anges genom kontrasignering eller motsvarande. (Se även OPS 1.1055 a.12.)

b) Operatören skall specificera förfaranden för sena förändringar (Last Minute Changes) av lasten.

c) Operatören får, med myndighetens godkännande, använda ett alternativ till de förfaranden som krävs i paragraferna a och b ovan.

Tillägg 1 till OPS 1.605

Massa och balans – Allmänt

a) Fastställande av ett flygplans grundtommassa

1. Vägning av ett flygplan

i) Nya flygplan är normalt vägda vid fabriken och kan tas i drift utan omvägning om underlaget för massa och balans har justerats för ändringar eller modifieringar av flygplanet. Flygplan överförda från en operatör med ett godkänt program för kontroll av massa till en annan operatör med ett godkänt program behöver inte vägas före användning av den mottagande operatören om inte mer än 4 år har förflutit sedan den senaste vägningen.

ii) Varje flygplans individuella massa och tyngdpunktsläge skall periodiskt kontrolleras och på nytt fastställas. Längsta intervall mellan två vägningar skall definieras av operatören och uppfylla kraven i OPS 1.605 b. Dessutom gäller att varje flygplans massa och tyngdpunkt på nytt skall fastställas antingen genom

A) vägning eller

B) beräkning, om operatören kan visa upp underlag som i tillräcklig omfattning styrker tillförlitligheten av den beräkningsmetod som valts,

närhelst de sammanlagda förändringarna av grundtommassan överskrider $\pm 0,5\%$ av den maximala landningsmassan eller den sammanlagda förändringen av tyngdpunktsläget överskrider $0,5\%$ av den aerodynamiska medelkordan.

2. Massa och tyngdpunktsläge för flygplansflotta

i) För en flotta eller grupp av flygplan av samma modell och konfiguration får ett medelvärde för grundtommassa och tyngdpunktsläge användas under förutsättning att värdena för grundtommassa och tyngdpunktslägen för de individuella flygplanen uppfyller de toleranskrav som specificeras i stycke ii nedan. Vidare gäller de kriterier som är specificerade i stycke iii, iv och a.3 nedan.

ii) Toleranser

A) Om grundtommassan för något vägt flygplan eller den beräknade grundtommassan för något flygplan i en flotta varierar med mer än $\pm 0,5\%$ av den maximala strukturella landningsmassan från den fastställda grundtommassan för flottan eller om tyngdpunktsläget varierar med mer än $\pm 0,5\%$ av den aerodynamiska medelkordan från tyngdpunktsläget för flottan, skall flygplanet tas ur flottan. Separata flottor får upprättas, var och en med olika medelmasa för flottan.

B) I de fall flygplanets massa är inom toleransen för flottans grundtommassa men dess tyngdpunktsläge faller utanför tillåten tolerans för flottan, får flygplanet fortfarande brukas med tillämplig grundtommassa för flottan men med ett individuellt tyngdpunktsvärde.

C) Om ett individuellt flygplan jämfört med andra flygplan i flottan har en fysisk, helt klar skillnad (t.ex. pentry eller säteskonfiguration), som förorsakar överskridande av toleranserna för flottan, får detta flygplan bibehållas i flottan under förutsättning att lämpliga korrekationer läggs till massan och/eller tyngdpunktsläget för det flygplanet.

D) Flygplan, för vilka ingen aerodynamisk medelkorda har publicerats, skall brukas med sina individuella värden för massa och tyngdpunktsläge eller bli föremål för en särskild studie och ett särskilt godkännande.

iii) Användning av värden för en flotta

A) Efter vägningen av ett flygplan, eller om någon ändring inträffar i flygplanets utrustning eller konfiguration, skall operatören kontrollera att flygplanet ligger inom toleranserna som är specificerade i stycke 2 ii ovan.

B) Flygplan, som inte har blivit vägda sedan den senaste bedömningen av flottans massa, kan bibehållas i flottan och brukas med de värden som gäller för flottan, under förutsättning att de individuella värdena är reviderade genom beräkning och förblir inom de toleranser som anges i stycke 2 ii ovan. Om dessa individuella värden inte längre faller inom de tillåtna toleranserna skall operatören antingen bestämma nya värden för flottan som uppfyller villkoren i stycke 2 i och 2 ii ovan eller bruka de flygplan, som inte faller inom gränsvärdena, med deras individuella värden.

C) För att tillföra ett flygplan till en flotta som brukas med värden för flottan, skall operatören genom vägning eller beräkning verifiera att dess verkliga värden faller inom de toleranser som specificeras i stycke 2 ii ovan.

iv) För att uppfylla stycke 2 i ovan skall värden för flottan uppdateras åtminstone i slutet av varje utvärdering av flottans massa.

3. Antal flygplan som skall vägas för att erhålla värden för flotta

i) Om n är antalet flygplan i flottan som använder värden för flotta skall operatören, i perioden mellan två utvärderingar av flottans massa, väga minst det antal flygplan som anges i tabellen nedan:

Antal flygplan i flottan	Minsta antalet vägningar
2 eller 3	n
4 till 9	$(n + 3)/2$
10 eller fler	$(n + 51)/10$

ii) Vid val av flygplan som skall vägas, skall de flygplan i flottan väljas ut för vilka det var längst tid sedan de vägdes.

iii) Intervallet mellan 2 utvärderingar av flottans massa får inte överstiga 48 månader.

4. Vägningförfarande

i) Vägningen skall utföras antingen av tillverkaren eller av en godkänd underhållsorganisation.

ii) Normal försiktighet skall iaktas enligt god praxis såsom,

A) kontroll av att flygplanet och dess utrustning är komplett,

B) fastställande av att vätskor är beräknade på rätt sätt,

C) säkerställande av att flygplanet är rent och

D) säkerställande av att vägningen sker i en tillsluten byggnad.

iii) All utrustning som används för vägning skall vara rätt kalibrerad, nollställd och använd i enlighet med tillverkarens anvisningar. Varje våg skall vara kalibrerad antingen av tillverkaren, av en statlig institution för vikter och mått eller av en vederbörligen auktoriserad organisation, inom 2 år eller inom en tidsperiod fastställd av vägningsutrustningens tillverkare varav den kortaste av de två tiderna skall gälla. Utrustningen skall noggrant kunna fastställa flygplanets massa (se tillägg 1 till OPS 1.605, stycke a.4 iii).

b) *Särskild standardmassa för nyttolasten*

Förutom standardmassa för passagerare och incheckat bagage kan operatören, för myndighetens godkännande, föreslå värden för standardmassa för andra slag av last.

c) *Lastning av flygplan*

1. En operatör skall säkerställa att lastningen av operatörens flygplan utförs under övervakning av kvalificerad personal.
2. Operatören skall säkerställa att lastningen av frakten sker i överensstämmelse med det underlag som använts för beräkning av flygplanets massa och balans.
3. Operatören skall iaktta ytterligare förekommande strukturella begränsningar såsom begränsningar av golvhållfasthet, maximal last per löpmeter, maximal massa per lastutrymme och/eller begränsningar av maximalt antal säten.

d) *Tyngdpunktsbegränsningar*

1. *Operativ tyngdpunktsenvelop*

Om inte fördelning av säten tillämpas och inverkan av antalet passagerare per sätesrad samt av last i varje enskilt lastutrymme och av bränsle i varje enskild tank inte noggrant har beaktats i balansberäkningen, skall operativa marginaler läggas till i den certifierade tyngdpunktsenvelopen. Vid bestämning av tyngdpunktsmarginaler skall hänsyn tas till tänkbara avvikelser från den förutsatta lastfördelningen. Om fri passagerarplacering tillämpas skall operatören införa procedurer som säkerställer att flyg- eller kabinbesättningen vidtar korrigerande åtgärder om det förekommer extrema val av säten i flygplanets längdled. Tyngdpunktsmarginalerna och åtföljande operativa procedurer, inklusive antaganden beträffande passagerarplacering, skall vara godtagbara för myndigheten.

2. *Tyngdpunktsläge under flygning*

Utöver vad som krävs i stycke d.1 ovan skall operatören visa att procedurerna tar full hänsyn till de större tyngdpunktsförflyttningar som under flygning orsakas av passagerarnas/besättningens rörelser och av förbrukning/förflyttning av bränsle.

Tillägg 1 till OPS 1.620 f

Definition av området för flygningar inom europaregionen

Vid tillämpning av OPS 1.620 f är andra flygningar inom europaregionen än inrikesflygningar, sådana flygningar som utförs inom det område som begränsas av loxodromlinjerna mellan följande punkter:

— N7200	E04500
— N4000	E04500
— N3500	E03700
— N3000	E03700
— N3000	W00600
— N2700	W00900
— N2700	W03000
— N6700	W03000
— N7200	W01000
— N7200	E04500

såsom avbildat i figur 1 nedan:

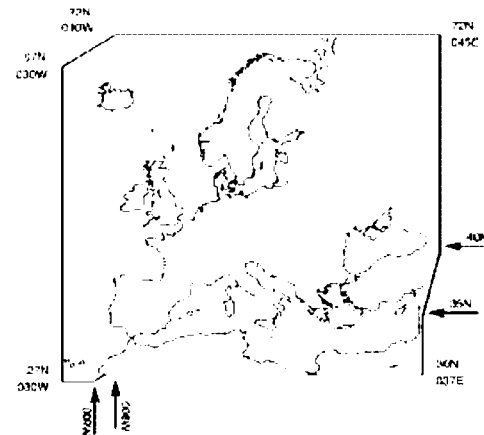

Figure 1 - Europaregionen

Figur 1
Europaregionen

Tillägg 1 till OPS 1.620 g

Förfarande för att fastställa reviderade värden för standardmassa för passagerare och bagage

a) *Passagerare*

1. *Metod för stickprovsundersökning av vikt*

Medelmassa för passagerarna och deras handbagage skall bestämmas genom stickprovsvägning. Valet av stickprov skall till sin utformning och omfattning vara representativt för passagerarvolymen och skall ta hänsyn till art av verksamhet, antalet flygningar på olika sträckor, ankommande/avgående flygningar, tillrämlig årstid och flygplanets säteskapacitet.

2. Stickprovets omfattning

Vägningsplanen skall minst omfatta vägning av det största antalet av följande:

- i) Ett antal passagerare beräknat vid ett försöksprov med användande av normala statistiska förfaranden och baserat på ett relativt konfidensområde (noggrannhet) av 1 % för medelmassan för gruppen alla vuxna och 2 % för medelmassan för grupperna manliga respektive kvinnliga passagerare.

ii) För flygplan:

- A) med en passagerarkapacitet på 40 eller fler, totalt 2 000 passagerare eller
- B) med en passagerarkapacitet på färre än 40, totalt $50 \times$ (passagerarkapaciteten).

3. Värden för passagerarmassa

Värden för passagerarmassa skall inkludera passagerarnas tillhörigheter som medförs när de går ombord på flygplanet. När stickprov tas på värden för passagerarmassa, skall småbarn vägas tillsammans med den medföljande vuxne. (Se även OPS 1.620 c, d och e).

4. Plats för vägning

Platsen för vägning av passagerare skall väljas så nära flygplanet som möjligt, där det är osannolikt att förändringar av passagerarnas massa inträffar genom att passagerarna gör sig av med personliga tillhörigheter eller skaffar sig ytterligare sådana innan de går ombord på flygplanet.

5. Vågutrustning

Vågutrustningen som skall användas för vägning av passagerare skall ha en kapacitet av minst 150 kg. Massan skall visas med en minsta gradering av 500 g. Vågutrustningen skall ha en noggrannhet av 0,5 % eller 200 g, varav det största värdet skall gälla.

6. Registrering av värden för massa

För varje flygning skall passagerarnas massa, motsvarande passagerarkategori (t.ex. män/kvinnor/barn) och flygningens linjenummer registreras.

b) Incheckat bagage

Det statistiska förfarandet för att bestämma reviderade värden för standardmassa för bagage, baserat på medelvärden för bagagemassa för ett stickprov av minsta föreskriven storlek, är i huvudsak desamma som för passagerare och som anges i stycke a.1. För bagage är det relativa konfidensområdet (noggrannheten) 1 %. Minst 2 000 kollin incheckat bagage skall vägas.

c) Bestämning av reviderade värden för standardmassa för passagerare och incheckat bagage.

1. För att säkerställa att användningen av reviderad standardmassa för passagerare och bagage, då sådan föredras framför verklig massa bestämd genom vägning, inte på ett negativt sätt påverkar säkerheten i verksamheten, skall en statistisk analys genomföras.

En sådan analys ger medelvärden för massa för passagerare och bagage jämte andra uppgifter.

2. På flygplan med 20 eller fler passagerarsäten gäller dessa medelvärden såsom reviderade värden för standardmassa för män och kvinnor.
3. På mindre flygplan skall följande tillägg göras till passagerarnas medelmassa för att erhålla de reviderade värdena för standardmassa:

Antal passagerarsäten	Föreskrivet tillägg till massan
1–5	16 kg
6–9	8 kg
10–19	4 kg

Alternativt får alla värden för reviderad standardmassa (medelvärden) för vuxna tillämpas på flygplan med 30 eller fler passagerarsäten. Värden för reviderad standardmassa (medelvärden) för incheckat bagage är tillämpliga på flygplan med 20 eller fler passagerarsäten.

4. Operatörer har möjlighet att inkomma till myndigheten med en detaljerad undersökningsplan för godkännande och därefter med en avvikelse från det reviderade värdet för standardmassa under förutsättning att detta avvikande värde är bestämt genom användning av det förfarande som beskrivits i detta tillägg. Sådana avvikelser skall omprövas vid intervaller som inte överstiger 5 år.
5. Alla värden för reviderad standardmassa för vuxna skall baseras på ett förhållande mellan män/kvinnor på 80/20 avseende alla flygningar utom semestercharter, där förhållandet 50/50 gäller. Om en operatör önskar erhålla godkännande av en annan proportion på särskilda sträckor eller flygningar skall underlag inlämnas till myndigheten som visar att det alternativa förhållandet mellan män/kvinnor är konservativt och omfattar minst 84 % av det verkliga förhållandet mellan män/kvinnor i ett prov omfattande minst 100 representativa flygningar.
6. Erhållna medelvärden för massa avrundas till närmaste hela antal kg. Värden för massa för incheckat bagage avrundas i tillämpliga fall till närmaste 0,5 kg.

Tillägg 1 till OPS 1.625

Dokumentation av massa och balans

a) Dokumentation av massa och balans

1. Innehåll

- i) Dokumentation av massa och balans skall innehålla följande uppgifter:

- A) Flygplanets registrering och typ.
- B) Flygningens linjenummer och datum.
- C) Befälhavarens identitet.

D) Den persons identitet som iordningställde dokumentet.

AVSNITT K

INSTRUMENT OCH UTRUSTNING

E) Flygplanets grundtommassa och motsvarande tyngdpunktsläge.

OPS 1.630

F) Bränslets massa vid start och massan av bränsle som behövs för flygning till destinationen.

Inledning

G) Massan av andra förbrukningsbara ämnen än bränsle.

a) En operatör skall säkerställa att en flygning inte påbörjas om inte de instrument och den utrustning som krävs i detta avsnitt är

H) Lastens beståndsdelar inkluderande passagerare, bagage, frakt och barlast.

1. godkända, med undantag för vad som anges i stycke c, och installerade i enlighet med för dem tillämpliga bestämmelser, inklusive minimistandard för prestanda samt drift- och luftvärdighetsbestämmelserna och är

I) Startmassan, landningsmassan och massan utan bränsle.

2. funktionsdugliga för den art av verksamhet som utövas med undantag för vad som föreskrivs i minimiutrustningslistan (MEL) (ref. OPS 1.030).

J) Lastfördelningen.

K) Flygplanets aktuella tyngdpunktslägen.

b) Minimistandarder för prestanda hos instrument och utrustning är de som föreskrivs i tillämpliga JTSO (Joint Technical Standard Orders), förtecknade i JAR-TSO, om inte andra standarder för prestanda föreskrivs i drift- och luftvärdighetsbestämmelserna. Instrument och utrustning som uppfyller andra konstruktions- och prestanda-specifikationer än JTSO när OPS träder i kraft får fortfarande användas eller installeras, såvida inte ytterligare krav föreskrivs i detta avsnitt. Instrument och utrustning som redan godkänts behöver inte uppfylla en reviderad JTSO eller en reviderad specifikation annan än JTSO, om det inte anges att den är retroaktiv.

L) Begränsande värden för massa och tyngdpunkt.

ii) Operatören får, med myndighetens godkännande, utelämnas vissa av dessa uppgifter i dokumentationen av massa och balans.

c) För följande enheter krävs inte ett utrustningsgodkännande:

2. Sen ändring (Last Minute Change)

Om en sen ändring inträffar efter upprättandet av dokumentationen för massa och balans, skall befälhavaren uppmärksammas på detta och den sena ändringen skall införas i dokumentationen för massa och balans. Den maximalt tillåtna ändringen i fråga om antal passagerare eller försenad last som kan accepteras som sen ändring, skall specificeras i drifthandboken. Om detta antal överskrider skall ny dokumentation för massa och balans upprättas.

1. Säkringar, ref. OPS 1.635.

2. Elektriska handlampor, ref. OPS 1.640 a.4.

3. Precisionsur, ref. OPS 1.650 b och 1.652 b.

4. Karthållare, ref. OPS 1.652 n.

5. Förbandslådor, ref. OPS 1.745.

6. Sjukvårdssats för nödsituationer, ref. OPS 1.755.

7. Megafoner, ref. OPS 1.810.

8. Överlevnadsutrustning och pyroteknisk signalutrustning, ref. OPS 1.835 a och c.

9. Ankare och utrustning för förtöjning, ankring eller manövrering av sjö- och amfibieflygplan på vatten, ref. OPS 1.840.

b) Datoriserade system

Då dokumentation för massa och balans beräknas genom ett datoriserat system för massa och balans skall operatören kontrollera de utmatade uppgifternas riktighet. Operatören skall upprätta ett system för att kontrollera att ändringar av inmatade uppgifter rätt införlivas i systemet och att systemet kontinuerligt fungerar korrekt genom kontroll av utmatade uppgifter vid intervaller, som inte överskrider 6 månader.

c) Flygburet system för massa och balans

En operatör skall inhämta myndighetens godkännande om denne önskar att använda ett flygburet datorsystem för massa och balans som primär källa för beslut om en flygnings avgång.

d) Datalänk

När dokumentation för massa och balans sänds till flygplan via datalänk skall en kopia av den slutliga dokumentationen för massa och balans, som godtagits av befälhavaren, finnas tillgänglig på marken.

d) Om utrustning skall användas av endast en flygbesättningsmedlem från dennes arbetsposition under flygning, skall den vara användbar utan svårighet därifrån. När en enskild utrustningsenhet skall användas av mer än en flygbesättningsmedlem skall den vara installerad så att utrustningen är användbar utan svårighet från varje plats där utrustningen skall kunna användas.

e) De instrument som används av någon av flygbesättningsmedlemmarna skall vara anordnade så att de tillåter flygbesättningsmedlemmen att lätt se indikeringarna från sin position med minsta möjliga avvikelse från den ställning och synlinje som han normalt har när han ser framåt längs flygbanan. När ett enskilt instrument krävs i ett flygplan som flygs av mer än en flygbesättningsmedlem skall det vara installerat så att instrumentet är synligt från varje tillämplig position som är avsedd för flygbesättningen.

OPS 1.635

Skyddsanordningar för strömkretsar

En operatör får inte bruka ett flygplan i vilket smältsäkringar används om det inte finns reservsäkringar tillgängliga under flygning, som motsvarar minst 10 % av antalet säkringar av varje amperestyrka eller tre av varje amperestyrka, varav det största antalet skall gälla.

OPS 1.640

Flygplansljus

En operatör får inte bruka ett flygplan om det inte är utrustat med följande:

a) För flygning under dager

1. kollisionvarningsljus,
2. ljus, försörjt av flygplanets elektriska system, som ger tillräckligt ljus till alla instrument och all utrustning som är nödvändig för att flygplanet skall kunna brukas på ett säkert sätt,
3. ljus, försörjt av flygplanets elektriska system, som ger ljus i alla passagerarutrymmen och
4. en elektrisk handlampa för varje erforderlig besättningsmedlem, som är lätt åtkomlig för besättningsmedlemmarna när de befinner sig på sina angivna platser.

b) För flygning under mörker, utöver utrustning som specificeras i stycke a ovan

1. navigationsljus och
2. två landningsstrålkastare eller en strålkastare som har två separat matade glödtrådar och
3. ljus i överensstämmelse med de internationella reglerna för att förhindra kollisioner till sjöss, om flygplanet är ett sjö- eller amfibieflygplan.

OPS 1.645

Vindrutetorkare

En operatör får inte bruka ett flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg om inte varje pilotplats är utrustad med en vindrutetorkare eller motsvarande anordning för att hålla en del av vindrutan fri från nederbörd.

OPS 1.650

VFR-verksamhet under dager – Flyg- och navigeringsinstrument och tillhörande utrustning

En operatör får inte bruka ett flygplan under dager enligt visuelflyg-reglerna (VFR) om det inte är utrustat med de flyg- och navigeringsinstrument och tillhörande utrustning samt, i tillämpliga fall, flygs under de förhållanden som anges i följande stycken:

- a) En magnetkompass.
- b) Ett precisionsur med tim-, minut- och sekundindikering.
- c) En känslig tryckhöjdmätare, graderad i fot och med hPa/mb-skala, inställbar för de barometertryck som kan behöva ställas in under flygning.
- d) En fartmätare graderad i knop.
- e) En variometer.
- f) En girindikator eller en svängkoordinator som innefattar en glidindikator.
- g) En attitydindikator.
- h) En stabiliserad kursindikator.
- i) En anordning för indikering i cockpit av den omgivande temperaturen, graderad i Celsius.
- j) För flygningar, som inte varar mer än 60 minuter, som startar och landar på samma flygplats och som håller sig inom 50 NM från denna flygplats, får alla de instrument, som föreskrivs i stycke f, g och h ovan och i stycke k.4, k.5 och k.6 nedan, ersättas av antingen en girindikator eller en svängkoordinator som innefattar en glidindikator, eller av en attitydindikator jämte en glidindikator.
- k) När två piloter krävs skall den biträdande pilotens plats vara försedd med separata instrument enligt följande:
 1. En känslig tryckhöjdmätare graderad i fot och med hPa/mb-skala, inställbar för varje barometertryck som kan behöva ställas in under flygning.
 2. En fartmätare graderad i knop.
 3. En variometer.
 4. En girindikator eller en svängkoordinator som innefattar en glidindikator.
 5. En attitydindikator.
 6. En stabiliserad kursindikator.
- l) Varje fartmätarsystem skall vara försett med pitotrörsuppvärmning eller motsvarande anordning för att förhindra felvisning på grund av kondensation eller isbildning i
 1. flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befördran av fler än 9 passagerare,

2. flygplan vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades den 1 april 1999 eller senare.
- m) När dubbla instrument krävs innebär kravet separata indikatorer för varje pilot och separata omkopplare eller annan tillhörande utrustning i tillämpliga fall.
- n) Alla flygplan skall vara utrustade med en anordning som indikerar när energiförsörjningen inte är tillräcklig till de flyginstrument som krävs.
- o) Alla flygplan med kompressibilitetsbegränsningar som inte indikeras i de fartmätare som krävs, skall vara utrustade med maktalsindikator vid varje pilotplats.

OPS 1.652

Verksamhet enligt IFR eller under mörker – flyg- och navigeringsinstrument och tillhörande utrustning

En operatör får inte bruka ett flygplan enligt instrumentflygreglerna (IFR) eller under mörker enligt visuelflygreglerna (VFR) om det inte är utrustat med de flyg- och navigeringsinstrument och tillhörande utrustning samt, i tillämpliga fall, flygs under de förhållanden som anges i följande stycken:

- a) En magnetkompass.
- b) Ett precisionsur med tim-, minut- och sekundindikering.
- c) Två känsliga tryckhöjdmätare graderade i fot och med hPa/mb-skala, inställbar för varje barometertryck som kan behöva ställas in under flygning.
- d) Ett fartmätarsystem med pitotrörsuppvärmning eller likvärdig anordning för förhindrande av felvisning på grund av kondensation eller isbildning, inkluderande varningsindikering för fel på pitotrörsuppvärmningen. Kravet på varningsindikering för fel på pitotrörsuppvärmningen gäller inte för flygplan vars godkända kabin-konfiguration är inrättad för befordran av högst 9 passagerare eller som har en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg och vars individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före den 1 april 1998.
- e) En variometer.
- f) En girindikator.
- g) En attitydindikator.
- h) En stabiliserad kursindikator.
- i) En anordning för indikering i cockpit av den omgivande temperaturen, graderad i Celsius.
- j) Två av varandra oberoende statiska trycksystem, med undantaget att för propellerdrivna flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg, tillåts ett statiskt trycksystem och en alternativ källa för statiskt tryck.
- k) När två piloter krävs skall den biträdande pilotens plats vara försedd med separata instrument enligt följande:

1. En känslig tryckhöjdmätare, graderad i fot och med hPa/mb-skala, inställbar för de barometertryck som kan behöva ställas in under flygning och som får vara en av de två höjdmätare som krävs i stycke c ovan.
2. Ett fartmätarsystem med pitotrörsuppvärmning eller likvärdig anordning för förhindrande av felvisning på grund av kondensation eller isbildning, inkluderande varningsindikering för fel på pitotrörsuppvärmningen. Kravet på varningsindikering för fel på pitotrörsuppvärmningen gäller inte för flygplan vars godkända kabin-konfiguration är inrättad för befordran av högst 9 passagerare eller som har en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg och vars individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före den 1 april 1998.
3. En variometer.
4. En girindikator.
5. En attitydindikator.
6. En stabiliserad kursindikator.
- l) De flygplan, som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller vars godkända kabin-konfiguration är inrättad för befordran av 9 eller fler passagerare skall vara utrustade med ytterligare en attitydindikator i reserv (artificiell horisont), som kan användas från båda pilotplatserna och som
1. är kontinuerligt kraftförsörd under normal verksamhet och som efter ett totalt bortfall av det normala strömgenereringssystemet drivs från en källa som är oberoende av det normala strömgenereringssystemet,
2. fungerar tillförlitligt under minst 30 minuter efter ett totalt bortfall av det normala strömgenereringssystemet och som tar hänsyn till andra belastningar på nödkraftförsörjningen och till operativa procedurer,
3. fungerar oberoende av varje annat system för attitydindikering,
4. fungerar automatiskt efter ett totalt bortfall av det normala strömgenereringssystemet och
5. är ändamålsenligt belyst under alla faser av verksamhet,
- med undantag för flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg, som var registrerade i en medlemsstat den 1 april 1995 och som är utrustade med reservattitydindikator på befälhavarens instrumentpanelen.
- m) För att uppfylla kraven i stycke l ovan skall det vara uppenbart för flygbesättningen när den reservattitydindikator som krävs i nämnda stycke drivs av nödkraft. I de fall reservattitydindikatorn har sin egen kraftkälla skall det finnas en tillhörande indikering, antingen på instrumentet eller på instrumentpanelen, som visar när denna kraftkälla är i användning. Detta krav skall vara uppfyllt senast den 1 april 2000.
- n) Karthållare på lätt läsbar plats som kan belysas vid mörkerflygning.

- o) Om systemet för reservvattityndikator är installerat och användbart för indikering av alla flyglägen (360°) i looping- och rollplanet, får girindikatorer ersättas av glidindikatorer. Med användbart avses att systemet kan fungera för indikering av alla flyglägen (360°) i looping- och rollplanet utan att tumla.
- p) När dubbla instrument krävs innebär kravet separat indikering för varje pilot och separata omkopplare eller annan tillhörande utrustning i tillämpliga fall.
- q) Alla flygplan skall vara utrustade med en anordning som indikerar när energiförsörjningen inte är tillräcklig till de flyginstrument som krävs.
- r) Alla flygplan med kompressibilitetsbegränsningar som inte indikeras i de fartmätare som krävs, skall vara utrustade med machtsalsindikator vid varje pilotplats.

OPS 1.655

Tilläggsutrustning för enpilotsverksamhet enligt IFR eller i mörker

En operatör får inte utföra enpilotsverksamhet enligt IFR om inte flygplanet är utrustat med en autopilot med minst höjdhållning och kursfunktion.

OPS 1.660

Höjdvarningssystem

En operatör får inte bruka ett turbopropflygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare eller ett turbinmotordrivet flygplan om det inte är utrustat med ett höjdvarningssystem som kan

1. varna flygbesättningen när förvald höjdställning närmar sig vid stigning eller nedgång, och
2. varna flygbesättningen genom åtminstone en ljudsignal, om avvikelser över eller under en förvald höjd sker,

med undantag för flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg och vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare och vars första individuella luftvärighetsbevis utfärdades före 1 april 1972 och som var registrerade i en medlemsstat den 1 april 1995.

OPS 1.665

Terrängvarningssystem

- a) En operatör får inte bruka ett turbinmotordrivet flygplan
1. som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 15 000 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 30 passagerare eller

2. som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare efter den 1 januari 1999

om det inte är utrustat med ett terrängvarningssystem.

- b) Det terrängvarningssystem som krävs i detta stycke skall automatiskt genom ljudsignaler som får kompletteras med visuella varningar, i rätt tid och tydligt varna flygbesättningen för sjunkhastighet, närhet till terrängen, höjdförlust efter start eller pådrag, felaktig landningskonfiguration och avvikelse nedåt från glidbanan.

OPS 1.668

Flygburet kollisionsvarningssystem

En operatör får inte bruka ett turbinmotordrivet flygplan

1. som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 15 000 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 30 passagerare efter den 1 januari 2000 eller
2. som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg, men som inte överstiger 15 000 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 19 men inte fler än 30 passagerare efter den 1 januari 2005,

om det inte är utrustat med ett flygburet kollisionsvarningssystem med prestanda som är minst i nivå med ACAS II.

OPS 1.670

Flygburen väderradarutrustning

a) En operatör får inte bruka

1. ett flygplan utrustat med tryckkabin eller
2. ett flygplan utan tryckkabin som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller
3. ett flygplan utan tryckkabin vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare efter den 1 april 1999,

om det inte är utrustat med flygburen väderradarutrustning när flygplanet brukas under mörker eller under instrumentväderförhållanden i områden där åska eller andra potentiellt riskfyllda väderförhållanden, som anses möjliga att upptäcka med flygburen väderradar, kan förväntas längs sträckan.

- b) För propellerdrivna flygplan utrustade med tryckkabin som har en maximal certifierad startmassa som inte överstiger 5 700 kg och vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av högst 9 passagerare, får den flygburna väderradarutrustningen ersättas av annan utrustning som kan upptäcka åska och andra potentiellt riskfyllda väderförhållanden som anses möjliga att upptäcka med flygburen väderradarutrustning, förutsatt myndighetens godkännande.

OPS 1.675

Utrustning för verksamhet under isbildningsförhållanden

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan under förväntade eller verkliga isbildningsförhållanden om det inte är certifierat och utrustat för verksamhet under isbildningsförhållanden.
- b) Operatören får inte bruka ett flygplan under förväntade eller verkliga isbildningsförhållanden under mörker om det inte är utrustat med en anordning för att belysa eller upptäcka bildandet av is. Den belysning som används skall vara av en typ som inte orsakar bländning eller reflexer som kan skapa svårigheter för besättningsmedlemmarna att utföra sina arbetsuppgifter.

OPS 1.680

Utrustning för upptäckt av kosmisk strålning

En operatör skall säkerställa att flygplan som avses att brukas på en höjd över 15 000 m (49 000 ft) är utrustade med ett instrument för att kontinuerligt mäta och indikera den mängd total kosmisk strålning som tas upp (dvs den totala joniserande strålningen och neutronstrålningen med galaktiskt ursprung eller solursprung) och den ackumulerade dosen under varje flygning.

OPS 1.685

Internkommunikationssystem för flygbesättningen

En operatör får inte bruka ett flygplan som kräver mer än en flygbesättningsmedlem om det inte är utrustat med ett system för internkommunikation för flygbesättningen, inkluderande headset och mikrofoner, vilka inte får vara handhållna, för användning av varje medlem av flygbesättningen, med undantag för flygplan som var registrerade i en medlemsstat den 1 april 1995 och vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före den 1 april 1975 för vilka krävs ett internkommunikationssystem för flygbesättningen från den 1 april 2002.

OPS 1.690

Internkommunikationssystem för besättningsmedlemmarna

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 15 000 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 19 passagerare, om det inte är utrustat med ett system för internkommunikation för besättningsmedlemmar med undantag för flygplan vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före 1 april 1965 och som var registrerat i en medlemsstat den 1 april 1995.
- b) Det system för internkommunikation för besättningsmedlemmar som krävs i denna paragraf skall uppfylla följande krav:
1. Fungera oberoende av systemet för information till passagerarna, med undantag för telefonlurar, headset, mikrofoner, omkopplare och signalanordningar.
 2. Utgöra ett medel för dubbelriktad kommunikation mellan flygbesättningsutrymmet och

i) varje passagerarutrymme,

ii) varje pentry beläget på annan plats än på passagerarkabinens nivå och

iii) varje avsides beläget besättningsutrymme som inte ligger på passagerarkabinens nivå och som inte är lätt åtkomligt från passagerarutrymmet.

3. Vara lätt åtkomligt för användning från varje plats som krävs för flygbesättningen i flygbesättningsutrymmet.
4. Vara lätt åtkomligt för användning vid de platser som krävs för kabinbesättningen nära varje enskild nödutgång eller par av nödutgångar i golvhöjd.
5. Ha ett larmsystem som innefattar ljudsignaler eller visuella signaler så att flygbesättningsmedlemmarna kan alarmera kabinbesättningen och så att kabinbesättningsmedlemmarna kan alarmera flygbesättningen.
6. Ha en anordning som möjliggör för mottagaren av ett anrop att avgöra om anropet är normalt eller är ett nödanrop.
7. På marken utgöra ett medel för dubbelriktad kommunikation mellan markpersonal och minst två flygbesättningsmedlemmar.

OPS 1.695

System för information till passagerarna

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 19 passagerare om inte ett system för information till passagerarna är installerat.
- b) Det informationssystem som krävs i detta stycke skall
1. fungera oberoende av systemen för internkommunikation med undantag för telefonlurar, headset, mikrofoner, omkopplare och signalanordningar,
 2. vara lätt åtkomligt för omedelbar användning från varje föreskriven plats för flygbesättningsmedlem,
 3. för varje föreskriven nödutgång i golvhöjd för passagerare som har ett närliggande säte för kabinbesättningsmedlem, ha en mikrofon som är lätt åtkomlig för den sittande kabinbesättningsmedlemmen, med undantaget att en mikrofon får betjäna mer än en utgång, under förutsättning att närheten till utgångarna tillåter muntlig kommunikation utan hjälp mellan sittande kabinbesättningsmedlemmar,
 4. kunna användas inom 10 sekunder av en kabinbesättningsmedlem vid var och en av de platser i utrymmet från vilket systemet är tillgängligt för användning och
 5. vara hörbart och förståeligt vid alla passagerarsittplatser, på toaletter och vid sitt- och arbetsplatser för kabinbesättningen.

OPS 1.700

Ljudregistrator – 1

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades den 1 april 1998 eller senare, som
1. är flermotorigt, turbinmotor drivet och vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare eller

2. har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg,

om det inte är utrustat med en ljudregistrator som, med referens till en tidskala, registrerar

- i) talkommunikation som sänds från eller tas emot i cockpit via radio,
 - ii) ljudmiljön i cockpit inkluderande, utan avbrott, de ljudsignaler som tas emot från varje bom- eller maskmikrofon som används,
 - iii) flygbesättningsmedlemmarnas talkommunikation i cockpit när flygplanets system för internkommunikation används,
 - iv) tal eller ljudsignaler som identifierar navigerings- eller inflygningshjälpmedel och som tas upp i hörtelefon eller högtalare, och
 - v) flygbesättningsmedlemmarnas talkommunikation i cockpit när systemet för information till passagerarna används om sådant är installerat.
- b) Ljudregistratorn skall kunna lagra registrerad information under minst de senaste 2 timmarna av dess användningstid med undantag för de flygplan som har en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg, för vilka denna tid får reduceras till 30 minuter.
- c) Ljudregistratorn skall automatiskt påbörja registrering innan flygplanet förflyttar sig av egen kraft och skall fortsätta att registrera till dess att flygningen är avslutad och flygplanet inte längre kan förflytta sig av egen kraft. Dessutom skall ljudregistratorn, beroende på tillgång till elkraft, börja registrera så tidigt som möjligt under kontrollerna i cockpit före motorstart vid flygningens början och fortsätta till kontrollerna i cockpit omedelbart efter motoravstängningen vid flygningens slut.
- d) Ljudregistratorn skall vara försedd med en anordning som underlättar lokalisering av registratorn i vatten.
- e) För att uppfylla kraven i detta stycke får, i flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg ljudregistratorn vara sammanbyggd med färdregistratorn.
- f) Ett flygplan får avgå med den ljudregistrator som krävs i detta stycke ur funktion, under förutsättning att
1. det inte är praktiskt möjligt att reparera eller byta ut ljudregistratorn innan flygningen påbörjas,
 2. flygplanet inte utför mer än ytterligare 8 på varandra följande flygningar med ljudregistratorn ur funktion,
 3. inte mer än 72 timmar har förflutit sedan det konstaterades att ljudregistratorn var ur funktion, och

4. varje föreskriven färdregistrator är funktionsduglig såvida den inte är sammanbyggd med en ljudregistrator.

OPS 1.705

Ljudregistrator – 2

- a) Efter den 1 april 2000 får en operatör inte bruka ett flermotorigt flygplan med turbinmotorer, vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades under tiden från och med den 1 april 1990 till och med den 31 mars 1998 och som har en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg och vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare, om det inte är utrustat med en ljudregistrator som registrerar
1. talkommunikation som sänds från eller tas emot i cockpit via radio,
 2. ljudmiljön i cockpit, inkluderande där det är praktiskt möjligt, utan avbrott, de ljudsignaler som tas emot från varje bom- eller maskmikrofon som används,
 3. flygbesättningsmedlemmarnas talkommunikation i cockpit när flygplanets system för internkommunikation används,
 4. tal eller ljudsignaler som identifierar navigerings- eller inflygningshjälpmedel och som tas upp i hörtelefon eller högtalare, och
 5. flygbesättningsmedlemmarnas talkommunikation i cockpit när systemet för information till passagerarna används om sådant är installerat.
- b) Ljudregistratorn skall kunna lagra registrerad information under minst de senaste 30 minuterna av dess användning.
- c) Ljudregistratorn skall påbörja registrering innan flygplanet förflyttar sig av egen kraft och fortsätta att registrera till dess att flygningen är avslutad och flygplanet inte längre kan förflytta sig av egen kraft. Dessutom skall ljudregistratorn, beroende på tillgång till elkraft, börja registrera så tidigt som möjligt under kontrollerna i cockpit före flygningen och fortsätta till kontrollerna i cockpit omedelbart efter motoravstängningen vid flygningens slut.
- d) Ljudregistratorn skall vara försedd med en anordning som underlättar lokalisering av registratorn i vatten.
- e) Ett flygplan får avgå för flygning med den ljudregistrator som krävs i detta stycke ur funktion, under förutsättning att
1. det inte är praktiskt möjligt att reparera eller byta ut ljudregistratorn innan flygningen påbörjas,

2. flygplanet inte utför mer än ytterligare 8 på varandra följande flygningar med ljudregistratorn ur funktion,

3. inte mer än 72 timmar har förflutit sedan det konstaterades att ljudregistratorn var ur funktion, och

4. varje föreskriven färdregistrator är funktionsduglig såvida den inte är sammanbyggd med en ljudregistrator.

OPS 1.710

Ljudregistrator – 3

a) En operatör får inte bruka ett flygplan, som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg och vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före den 1 april 1998 om det inte är utrustat med en ljudregistrator som registrerar

1. talkommunikation som sänds från eller tas emot i cockpit via radio,

2. ljudmiljön i cockpit,

3. flygbesättningsmedlemmarnas talkommunikation i cockpit när flygplanets system för internkommunikation används,

4. tal eller ljudsignaler som identifierar navigerings- eller inflygningshjälpmedel och som tas upp i hörtelefon eller högtalare, och

5. flygbesättningsmedlemmarnas talkommunikation i cockpit när systemet för information till passagerarna används om sådant är installerat.

b) Ljudregistratorn skall kunna lagra registrerad information under minst de senaste 30 minuterna av dess användning.

c) Ljudregistratorn skall påbörja registrering innan flygplanet förflyttar sig av egen kraft och fortsätta att registrera till dess att flygningen är avslutad och flygplanet inte längre kan förflytta sig av egen kraft.

d) Ljudregistratorn skall vara försedd med en anordning som underlättar lokalisering av registratorn i vatten.

e) Ett flygplan får avgå för flygning med den ljudregistrator som krävs i detta stycke ur funktion, under förutsättning att

1. det inte är praktiskt möjligt att reparera eller byta ut ljudregistratorn innan flygningen påbörjas,

2. flygplanet inte utför mer än ytterligare 8 på varandra följande flygningar med ljudregistratorn ur funktion,

3. inte mer än 72 timmar har förflutit sedan det konstaterades att ljudregistratorn var ur funktion, och

4. varje föreskriven färdregistrator är funktionsduglig.

OPS 1.715

Färdregistrator – 1

a) En operatör får inte bruka ett flygplan vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades den 1 april 1998 eller senare, som

1. är flermotorigt, turbinmotordrivet och vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare eller

2. har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg,

om det inte är utrustat med en färdregistrator som använder digital teknik för att registrera och lagra data och det finns en metod tillgänglig för att enkelt hämta dessa data ur lagringsmediet.

b) Färdregistratorn skall kunna lagra registrerade data under minst de senaste 25 timmarna av dess användningstid, med undantag för flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg, för vilka denna tid får minskas till 10 timmar.

c) Färdregistratorn skall, med referens till en tidskala, registrera,

1. de parametrar som är nödvändiga för att bestämma höjd, fart, kurs, acceleration, flygplanets läge i looping- och rollplanet, manövrering av sändartangent, dragkraft eller effekt på varje motor, lyftkrafts- och bromsanordningars lägen, lufttemperatur, användning av automatiska styrsystem och anfallsvinkel,

2. för de flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 27 000 kg, de ytterligare parametrar som är nödvändiga för att bestämma lägen för primära styrorgan och höjdrim, radiohöjd och primär navigeringsinformation presenterad för flygbesättningen, varningar i cockpit och landställets läge samt

3. för flygplan specificerade i stycke a ovan, skall färdregistratorn registrera varje sådan parameter som kan hänföras till en ny eller unik konstruktion eller till flygoperativa egenskaper hos flygplanet.

d) Data skall erhållas från källor i flygplanet som möjliggör noggrann korrelation med den information som visas för flygbesättningen.

e) Färdregistratorn skall automatiskt påbörja registrering av data innan flygplanet kan förflytta sig av egen kraft och skall automatiskt stanna efter det flygplanet inte längre kan förflytta sig av egen kraft.

f) Färdregistratorn skall vara försedd med en anordning som underlättar lokalisering av registratorn i vatten.

g) I flygplan som har en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg får färdregistratorn vara sammanbyggd med ljudregistratorn.

h) Ett flygplan får avgå för flygning med den färdregistrator som krävs i detta stycke ur funktion, under förutsättning att

1. det inte är praktiskt möjligt att reparera eller byta ut färdregistratorn innan flygningen påbörjas,
2. flygplanet inte utför mer än ytterligare 8 på varandra följande flygningar med färdregistratorn ur funktion,
3. inte mer än 72 timmar har förflutit sedan det konstaterades att färdregistratorn var ur funktion och
4. varje föreskriven ljudregistrator är funktionsduglig, såvida den inte är sammanbyggd med färdregistratorn.

OPS 1.720

Färdregistrator – 2

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan, vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades under tiden från och med den 1 januari 1989 till och med den 31 mars 1998 som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg, om det inte är utrustat med en färdregistrator som använder digital teknik för att registrera och lagra data och det finns tillgängligt en metod för att enkelt hämta dessa data ur lagringsmediet.
- b) Färdregistratorn skall kunna lagra registrerade data under minst de senaste 25 timmarna av dess användningstid.
- c) Färdregistratorn skall, med referens till en tidskala, registrera,
 1. de parametrar som är nödvändiga för att bestämma höjd, fart, kurs, acceleration, flygplanets läge i looping- och rollplanet, manövrering av sändartangent om det inte finns ett alternativt sätt som möjliggör synkronisering av registreringarna i färdregistratorn och ljudregistratorn, dragkraft eller effekt på varje motor, lyftkraft- och bromsanordningars lägen, lufttemperatur, användning av automatiska styrsystem och anfallsvinkel samt
 2. för de flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 27 000 kg, de ytterligare parametrar som är nödvändiga för att bestämma lägen för primära styrorgan och höjdrim, radiohöjd och primär navigeringsinformation presenterad för flygbesättningen, varningar i cockpit och landställets läge.
- d) Data skall erhållas från källor i flygplanet som möjliggör noggrann korrelation med den information som visas för flygbesättningen.
- e) Färdregistratorn skall påbörja registrering av data innan flygplanet kan förflytta sig av egen kraft och skall avsluta densamma efter det flygplanet inte längre kan förflytta sig av egen kraft.
- f) Färdregistratorn skall vara försedd med en anordning som underlättar lokalisering av registratorn i vatten.

g) Ett flygplan får avgå för flygning med den färdregistrator som krävs i detta stycke ur funktion, under förutsättning att

1. det inte är praktiskt möjligt att reparera eller byta ut färdregistratorn innan flygningen påbörjas,
2. flygplanet inte utför mer än ytterligare 8 på varandra följande flygningar med färdregistratorn ur funktion,
3. inte mer än 72 timmar har förflutit sedan det konstaterades att färdregistratorn var ur funktion och
4. varje föreskriven ljudregistrator är funktionsduglig, såvida den inte är sammanbyggd med färdregistratorn.

OPS 1.725

Färdregistrator – 3

- a) En operatör får inte bruka ett turbinmotordrivet flygplan, för vilket OPS 1.715 eller OPS 1.720 inte är tillämpligt och som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg, om det inte är utrustat med en färdregistrator som använder digital teknik för att registrera och lagra data och det finns tillgängligt en metod för att enkelt hämta dessa data ur lagringsmediet med undantaget att för flygplan, som redan var registrerade i en medlemsstat den 1 april 1995 och vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före den 1 april 1975 är fortsatt användning av icke-digitala registratorer godtagbar till den 1 april 2000.
- b) Färdregistratorn skall kunna lagra registrerade data under minst de senaste 25 timmarna av dess användningstid.
- c) Färdregistratorn skall, med referens till en tidskala, registrera följande:
 1. För flygplan vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades före den 1 januari 1987:
 - i) De parametrar som är nödvändiga för att bestämma höjd, fart, kurs och normal acceleration.
 - ii) För de flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 27 000 kg och som är av en typ som först typcertifierades efter den 30 september 1969, de ytterligare parametrar som är nödvändiga för att bestämma
 - A) manövrering av sändartangent, om det inte finns ett alternativt sätt som möjliggör synkronisering av registreringarna i färdregistratorn och ljudregistratorn,
 - B) flygplanets attityd som ger dess flygbana och
 - C) de grundläggande krafter som verkar på flygplanet och som resulterar i den erhållna flygbanan och dessa krafter ursprung.

2. För flygplan vars första individuella luftvärdighetsbevis utfärdades den 1 januari 1987 eller senare, dock före den 1 januari 1989:
- i) De parametrar som är nödvändiga för att bestämma höjd, fart, kurs och normal acceleration.
 - ii) För de flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 27 000 kg och som är av en typ som först typcertifierades efter den 30 september 1969, de ytterligare parametrar som är nödvändiga för att bestämma
 - A) manövrering av sändartangent, om det inte finns ett alternativt sätt som möjliggör synkronisering av registreringsarna i färdregistratorn och ljudregistratorn, och
 - B) flygplanets läge i looping- och rollplanet, dragkraft eller effekt på varje motor, lyftkraft- och bromsanordningars lägen, lufttemperatur, användning av automatiska styrsystem, lägen för primära styrorgan och höjdrim, radiohöjd och primär navigeringsinformation presenterad för flygbesättningen, varningar i cockpit och landställets läge.
- d) Data skall erhållas från källor i flygplanet som möjliggör noggrann korrelation med den information som visas för flygbesättningen.
- e) Färdregistratorn skall påbörja registrering av data innan flygplanet kan förflytta sig av egen kraft och skall avsluta densamma efter det flygplanet inte längre kan förflytta sig av egen kraft.
- f) Färdregistratorn skall vara försedd med en anordning som underlättar lokalisering av registratorn i vatten.
- g) Ett flygplan får avgå med den färdregistrator som krävs i detta stycke ur funktion, under förutsättning att
1. det inte är praktiskt möjligt att reparera eller byta ut färdregistratorn innan flygningen påbörjas,
 2. flygplanet inte utför mer än ytterligare 8 på varandra följande flygningar med färdregistratorn ur funktion,
 3. inte mer än 72 timmar har förflutit sedan det konstaterades att färdregistratorn var ur funktion och
 4. varje föreskriven ljudregistrator är funktionsduglig, såvida den inte är sammanbyggd med färdregistratorn.

OPS 1.730

Säten, säkerhetsbälten, axelremmar och anordningar för att hålla fast barn

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan om det inte är utrustat med följande:
1. En sitt- eller liggplats för varje person som är två år eller äldre.
 2. Ett säkerhetsbälte med eller utan diagonal rem eller axelremmar som kan användas i varje passagerarsäte för passagerare som är två år eller äldre.

3. Ett kompletteringsbälte eller annan fasthållande anordning för varje barn under 2 år.
4. Förutom vad som krävs i stycke b nedan, ett säkerhetsbälte med axelremmar för varje flygbesättningsäte och för varje säte vid sidan av ett pilotsäte försett med en anordning som automatiskt håller fast den som sitter i sätet i händelse av en hastig retardation.
5. Förutom vad som krävs i stycke b nedan, ett säkerhetsbälte med axelremmar för varje kabinbesättnings- och observatörsäte. Detta krav utesluter emellertid inte att kabinbesättningsmedlemmar som medföljer utöver föreskriven kabinbesättning använder passagerarsäten.
6. Säten för kabinbesättningsmedlemmar placerade nära de nödutgångar i golvhöjd som krävs, med det undantaget att om nödutrymningen skulle förbättras genom att placera kabinbesättningsmedlemmar på annan plats, är andra placeringar godtagbara. Sådana säten skall vara framåt- eller bakåtriktade inom 15° från flygplanets längdaxel.

- b) Alla säkerhetsbälten med axelremmar skall ha en enpunkts frigöringsmekanism.
- c) Ett säkerhetsbälte med en diagonal rem i flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 5 700 kg eller ett säkerhetsbälte för flygplan med en maximal certifierad startmassa av högst 2 730 kg, kan tillåtas i stället för ett säkerhetsbälte med axelremmar om det inte är praktiskt möjligt att anbringa de senare.

OPS 1.731

Skyltar med information om fastspänning av säkerhetsbälten och om rökförbud

En operatör får inte bruka ett flygplan i vilket alla passagerarsäten inte är synliga från cockpit, om det inte är utrustat med en anordning som visar för alla passagerare och all kabinbesättning när säkerhetsbälten skall spännas fast och när rökning inte är tillåten.

OPS 1.735

Inre dörrar och förhängen

En operatör får inte bruka ett flygplan om inte följande utrustning är installerad:

- a) I flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 19 passagerare, en dörr mellan passagerarutrymmet och cockpit med en skylt 'crew only' och en låsanordning för att hindra passagerare från att öppna dörren utan tillåtelse av en flygbesättningsmedlem.
- b) En anordning för att öppna varje dörr som avskiljer ett passagerarutrymme från ett annat utrymme som är försett med nödutgångar. Öppningsanordningen skall vara lätt åtkomlig.

- c) Om det är nödvändigt att passera genom en dörröppning eller ett förhänge som avskiljer passagerarkabinen från andra utrymmen för att nå en föreskriven nödutgång från ett passagerarsäte, skall dörren eller förhänget vara försett med en anordning som håller dörren eller förhänget i öppet läge.
- d) En skylt på varje inre dörr eller intill ett förhänge som utgör väg till nödutgång för passagerare, som anger att dörren eller förhänget skall säkras i öppet läge under start och landning.
- e) Ett hjälpmedel för samtliga besättningsmedlemmar för att öppna varje dörr som normalt är tillgänglig för passagerare och som kan låsas av passagerare.

OPS 1.745

Förbandslådor

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan om det inte är utrustat med förbandslådor som är lätt åtkomliga för användning och till följande antal:

Antal installerade passagerarsäten	Antal förbandslådor som krävs
0 till 99	1
100 till 199	2
200 till 299	3
300 och fler	4

- b) En operatör skall säkerställa att förbandslådorna
- kontrolleras periodiskt för att bekräfta, så långt möjligt, att innehållet bibehålls i det skick som är nödvändigt för att de skall kunna användas och att de
 - fylls på regelbundet, i enlighet med instruktioner på deras påskrifter, eller som omständigheterna motiverar.

OPS 1.755

Sjukvårdssats för nödsituationer

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 30 passagerare om det inte är utrustat med en sjukvårdssats för nödsituationer, om det i någon punkt längs den planerade flygvägen befinner sig mer än 60 minuters flygtid (vid normal marschfart) från en flygplats vid vilken kvalificerad medicinsk hjälp kan förväntas vara tillgänglig.
- b) Befälhavaren skall säkerställa att läkemedel inte handhas av andra än kvalificerade läkare, sjuksköterskor eller på liknande sätt kvalificerad personal.
- c) *Villkor för transport*
- Sjukvårdssatsen för nödsituationer skall vara damm- och fuktsäker och skall transporteras under säkra förhållanden och där det är praktiskt möjligt i cockpit.

2. Operatören skall tillse att sjukvårdssatserna

- kontrolleras periodiskt för att bekräfta, så långt möjligt, att innehållet bibehålls i det skick som är nödvändigt för att det skall kunna användas på avsett sätt och
- att de fylls på regelbundet, i enlighet med instruktioner på deras påskrifter, eller som omständigheterna motiverar.

OPS 1.760

Syrgas – första hjälpen

- En operatör får inte bruka ett flygplan försett med tryckkabin på höjder över 25 000 ft när det krävs att en kabinbesättningsmedlem skall finnas ombord, om det inte är utrustat med ett förråd av ren syrgas för passagerare som av fysiologiska skäl kan behöva syrgas efter en förlust av kabintrycket. Mängden syrgas skall beräknas genom att använda ett medelflöde av minst 3 liter/minut/person under standardförhållanden (STPD – Standard Temperature Pressure Dry) och som ges under hela flygningen efter förlust av kabintrycket på kabintryckshöjder över 8 000 ft till minst 2 % av passagerarna ombord, dock inte i något fall till mindre än en person. Det skall finnas ett tillräckligt antal fördelningsenheter, dock inte i något fall mindre än två, och med möjlighet för kabinbesättningen att använda förrådet.
- Den mängd syrgas för första hjälpen som krävs för en särskild flygning skall bestämmas på grundval av tryckhöjder i kabinen och flygtid, som står i överensstämmelse med de operativa procedurer som fastställts för varje verksamhet och sträcka.
- Den syrgasutrustning som tillhandahålls skall kunna ge ett flöde till varje användare av minst fyra liter per minut, STPD. Åtgärder får vidtas för att minska flödet till lägst två liter per minut, STPD, oavsett höjd.

OPS 1.770

Extra syrgas – flygplan med tryckkabin

(Se tillägg 1 till OPS 1.770)

- a) *Allmänt*
- En operatör får inte bruka ett flygplan med tryckkabin på tryckhöjder över 10 000 ft om det inte är försett med extra syrgasutrustning som kan lagras och fördela den syrgas som krävs i denna paragraf.
 - Erforderlig mängd extra syrgas skall bestämmas på grundval av tryckhöjd i kabinen, flygtid och antagandet att ett fel på kabintrycket kommer att ske på den tryckhöjd eller punkt på flygningen som är mest kritisk med avseende på syrgasbehov och att, efter felet, flygplanet kommer att sjunka i enlighet med nödförfaranden i flyghandboken (AFM) ner till en säker höjd för den sträcka som skall flygas och som medger fortsatt säker flygning och landning.

3. Efter ett fel på kabintrycket skall tryckhöjden i kabinen antas vara densamma som flygplanets tryckhöjd, om det inte har visats för myndigheten att inget sannolikt fel på kabinen eller på trycksystemet kommer att resultera i en tryckhöjd i kabinen som är lika stor som flygplanets tryckhöjd. Under dessa omständigheter får den demonstrerade maximala tryckhöjden för kabinen användas som grund för bestämning av syrgasförråd.

b) *Krav på syrgasutrustning och försörjning*

1. Flygbesättningsmedlemmar

i) Varje flygbesättningsmedlem i tjänst i cockpit skall förses med extra syrgas i enlighet med tillägg 1. Om alla som intar säten i cockpit förses med syrgas från flygbesättningens syrgasförråd skall de betraktas som flygbesättningsmedlemmar med tjänst i cockpit vad avser syrgasförsörjning. De som intar säten i cockpit och inte försörjs av flygbesättningens förråd skall betraktas som passagerare vad avser syrgasförsörjning.

ii) Flygbesättningsmedlemmar som inte innefattas av stycke b.1 i ovan, skall betraktas som passagerare vad avser syrgasförsörjning.

iii) Syrgasmasker skall vara placerade så att de omedelbart kan nås av flygbesättningsmedlemmarna när de befinner sig på sina tjänstgöringsplatser.

iv) Syrgasmasker som skall användas av flygbesättningsmedlemmar i flygplan med tryckkabin som brukas på tryckhöjder över 25 000 ft, skall vara av snabbt applicerbar masktyp (Quick donning type).

2. Kabinbesättningsmedlemmar, extra besättningsmedlemmar och passagerare

i) Kabinbesättningsmedlemmar och passagerare skall förses med extra syrgas i enlighet med tillägg 1, utom när stycke v nedan gäller. Kabinbesättningsmedlemmar som medföljer utöver det minsta antalet besättningsmedlemmar som krävs och extra besättningsmedlemmar skall betraktas som passagerare vad avser syrgasförsörjning.

ii) Flygplan som avses brukas på tryckhöjder över 25 000 ft skall vara försedda med tillräckligt antal reservuttag och masker och/eller tillräckligt antal portabla syrgasenheter med masker för att användas av alla kabinbesättningsmedlemmar som krävs. Reservuttag och/eller portabla syrgasenheter skall fördelas jämnt över kabinen för att säkerställa omedelbar tillgång till syrgas för varje kabinbesättningsmedlem som krävs, oavsett dennes placering vid tiden för fel på kabintrycket.

iii) Flygplan som avses brukas på tryckhöjder över 25 000 ft skall vara försedda med utrustning för fördelning av syrgas som är ansluten till syrgasuttag och omedelbart tillgänglig för varje person oavsett var denne sitter. Det totala antalet sådana

enheter och uttag skall överskrida antalet säten med minst 10 %. De extra enheterna skall fördelas jämnt över kabinen.

iv) Flygplan som avses brukas på tryckhöjder över 25 000 ft eller som, om de brukas på eller under 25 000 ft, inte kan sjunka säkert inom 4 minuter till 13 000 ft och för vilka det första individuella luftvärdighetsbeviset utfärdades den 9 november 1998 eller senare, skall vara försedda med syrgasutrustning som kan utlösas automatiskt och som är omedelbart tillgänglig för varje person oavsett var denne sitter. Det totala antalet sådana enheter och uttag skall överskrida antalet säten med minst 10 %. De extra enheterna skall fördelas jämnt över kabinen.

v) De krav på syrgasförsörjning som specificeras i tillägg 1, får reduceras för flygplan som inte är certifierade för flygning över 25 000 ft till att gälla den totala flygtiden då kabintryckshöjden är mellan 10 000 ft och 13 000 ft för alla kabinbesättningsmedlemmar som krävs och för minst 10 % av passagerarna, om flygplanet i alla punkter längs den sträcka som skall flygas kan sjunka säkert inom 4 minuter till en kabintryckshöjd av 13 000 ft.

OPS 1.775

Extra syrgas – flygplan utan tryckkabin

(Se tillägg 1 till OPS 1.775)

a) *Allmänt*

1. En operatör får inte bruka ett flygplan utan tryckkabin på höjder över 10 000 ft om det inte är försett med utrustning för extra syrgas, som kan lagras och fördela den syrgas som krävs.

2. Mängden extra syrgasförråd för inandning som behövs för en viss verksamhet skall bestämmas på grundval av flyghöjder och flygtid som står i överensstämmelse med de operativa procedurer som fastställts för varje verksamhet i drifhandboken och med de sträckor som skall flygas samt med nödprocedurerna specificerade i drifhandboken.

3. Ett flygplan som avses brukas på tryckhöjder över 10 000 ft skall vara försett med utrustning som kan lagras och fördela den syrgas som krävs.

b) *Krav på syrgasförsörjning*

1. Flygbesättningsmedlemmar

Varje flygbesättningsmedlem i tjänst i cockpit skall förses med extra syrgas i enlighet med tillägg 1. Om alla som intar säten i cockpit förses med syrgas från flygbesättningens syrgasförråd skall de betraktas som flygbesättningsmedlemmar med tjänst i cockpit vad avser syrgasförsörjning.

2. Kabinbesättningsmedlemmar, extra kabinbesättningsmedlemmar och passagerare

Kabinbesättningsmedlemmar och passagerare skall förses med syrgas i enlighet med tillägg 1. Kabinbesättningsmedlemmar som medförs utöver det minsta antal kabinbesättningsmedlemmar som föreskrivs och extra besättningsmedlemmar, skall betraktas som passagerare vad avser syrgasförsörjning.

OPS 1.780

Andningsskydd för besättningen

a) En operatör får inte bruka ett flygplan med tryckkabin eller, efter den 1 april 2000, ett flygplan utan tryckkabin som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 19 passagerare om det inte har följande:

1. Utrustning för att skydda ögonen, näsan och munnen på varje flygbesättningsmedlem som tjänstgör i cockpit och för att ge syrgas under en period av minst 15 minuter. Tillförseln till andningsskyddet får ske från den extra syrgas som krävs i OPS 1.770 b.1 eller OPS 1.775 b.1. När flygbesättningen är fler än en och kabinbesättning inte medföljer skall därutöver portabelt andningsskydd medföras för att skydda ögonen, näsan och munnen på en medlem av flygbesättningen och för att ge andningsgas under en period av minst 15 minuter.

2. Tillräckligt antal portabla andningsskydd för att skydda ögonen, näsan och munnen på alla föreskrivna kabinbesättningsmedlemmar och för att ge andningsgas under en period av minst 15 minuter.

b) Andningsskydd för flygbesättningen skall vara lämpligt placerade i cockpit och vara lätt åtkomliga för omedelbar användning av varje föreskriven flygbesättningsmedlem från tilldelad tjänstgöringsplats.

c) Andningsskydd för kabinbesättningen skall vara installerade intill varje föreskriven kabinbesättningsmedlems tjänstgöringsplats.

d) Ytterligare ett, lätt åtkomligt portabelt andningsskydd skall finnas och vara placerat vid eller nära intill de handbrandsläckare som krävs enligt OPS 1.790 c och d med det undantaget att i de fall brandsläckarna är placerade inne i ett lastutrymme skall andningsskyddet vara stuvat utanför men intill ingången till det utrymme.

e) Andningsskydd får inte förhindra kommunikation som är föreskriven i OPS 1.685, OPS 1.690, OPS 1.810 och OPS 1.850.

OPS 1.790

Handbrandsläckare

En operatör får inte bruka ett flygplan om inte handbrandsläckare finns tillgängliga för användning i besättnings- och passagerarutrymmen och, i tillämpliga fall, i lastutrymmen och pentryn enligt följande:

a) Typ och mängd av släckningsmedel skall vara lämpligt för de slag av bränder som kan antas inträffa i det utrymme där brandsläckaren är avsedd att användas och skall, för personalutrymmen, vara sådant att det begränsar risken för giftiga gaskoncentrationer.

b) Minst en handbrandsläckare som innehåller Halon 1211 (bromkloridfluormetan, CBrClF₂) eller likvärdigt släckningsmedel, skall vara lämpligt placerad i cockpit för användning av flygbesättningen.

c) Minst en handbrandsläckare skall vara placerad i, eller vara lätt åtkomlig för användning i varje pentry som inte är beläget på samma nivå som flygplanets huvudsakliga passagerarutrymme.

d) Minst en lätt åtkomlig handbrandsläckare skall finnas tillgänglig för användning i varje last- eller bagageutrymme av klass A eller klass B och i varje lastutrymme av klass E som är åtkomligt för besättningsmedlemmar under flygning.

e) Minst följande antal handbrandsläckare skall finnas lämpligt placerade i passagerarutrymmet:

Godkänd kabinkonfiguration	Antal handbrandsläckare
7 till 30	1
31 till 60	2
61 till 200	3
201 till 300	4
301 till 400	5
401 till 500	6
501 till 600	7
601 eller fler	8

När två eller flera brandsläckare krävs, skall de fördelas jämnt i passagerarutrymmet.

f) Minst en av de föreskrivna brandsläckarna som är placerad i passagerarutrymmet på ett flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av minst 31 och högst 60 passagerare, samt minst två av brandsläckarna som är placerade i passagerarutrymmet på ett flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av 61 eller fler passagerare, skall innehålla Halon 1211 (bromkloridfluormetan, CBrClF₂) eller likvärdigt släckningsmedel.

OPS 1.795

Katastrofyxor och kofötter

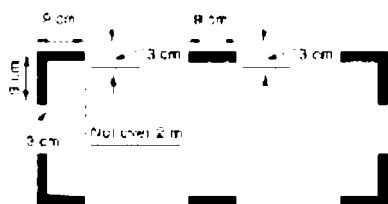
a) En operatör får inte bruka ett flygplan som har en maximal certifierad startmassa som överstiger 5 700 kg eller vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare om det inte är utrustat med minst en katastrofyxa eller kofot placerad i cockpit. Om flygplanets godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 200 passagerare skall ytterligare en katastrofyxa eller kofot medföras och vara placerad i eller nära det pentry som ligger längst bak.

- b) Katastrofyxor och kofötter som är placerade i passagerarutrymmet får inte vara synliga för passagerarna.

OPS 1.800

Märkning av områden lämpliga för inbrytning

Om förutbestämda områden, som är lämpliga för inbrytning av räddningspersonal i en nödsituation, finns tillgängliga på flygplanskroppen, skall en operatör säkerställa att sådana områden markeras på sätt som visas nedan. Färgen på markeringarna skall vara röd eller gul och om nödvändigt skall de vara konturmålade i vitt för att ge kontrast till bakgrunden. Om hörnmarkeringarna är åtskilda med mer än 2 meter skall mellanliggande linjer om 9 cm × 3 cm tilläggas så att avståndet mellan närliggande markeringar inte överstiger 2 meter.

OPS 1.805

Hjälpmedel för nödutrymning

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan vars passagerarnödutgångar har tröskelhöjder

- som är mer än 1,83 m (6 ft) över marken när flygplanet är på marken med landstället utfällt, eller
- som skulle vara mer än 1,83 m (6 ft) över marken efter ett landstallsbrott eller efter ett misslyckat försök att falla ut ett eller flera av landstallsbenen och för vilket den första ansökan om typcertifikat gjordes den 1 april 2000 eller senare,

om det inte har utrustning eller anordningar tillgängliga vid varje utgång, för vilka stycke 1 eller 2 gäller, som gör det möjligt för passagerare och besättning att säkert nå marken i en nödsituation.

- b) Sådan utrustning eller sådana anordningar behöver inte finnas vid nödutgångar belägna över en vinge om den angivna platsen på flygplanet, där den särskilda utrymningsvägen slutar, är mindre än 1,83 m (6 ft) över marken när flygplanet står på marken med landstället utfällt och klaffarna i läge för start eller landning, varvid det klaffläge skall gälla som är högst över marken.

- c) I flygplan för vilka det krävs en separat nödutgång för flygbesättningen och

- för vilka nödutgångens lägsta punkt är mer än 1,83 m (6 ft) över marken med landstället utfällt eller

- för vilka den första ansökan om typcertifikat gjordes den 1 april 2000 eller senare och nödutgången skulle vara mer än 1,83 m (6 ft) över marken efter ett landstallsbrott eller efter ett misslyckat försök att falla ut ett eller flera av landstallsbenen,

skall det finnas en anordning som hjälper flygbesättningsmedlemmarna att säkert ta sig ner och nå marken i en nödsituation.

OPS 1.810

Megafoner

En operatör får inte bruka ett flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 60 passagerare och transporterar en eller flera passagerare om det inte är utrustat med bärbara batteridrivna megafoner lätt åtkomliga för användning av besättningsmedlemmarna under en nödutrymning, till följande antal:

- För varje passagerardäck

Kabinkonfiguration	Föreskrivet antal megafoner
61 till 99	1
100 eller fler	2

- För flygplan med mer än ett passagerardäck krävs, vid alla tillfällen när det totala antalet passagerarsäten är mer än 60, minst 1 megafon.

OPS 1.815

Nödbelysning

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan för transport av passagerare vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 9 passagerare, om det inte är utrustat med ett system för nödbelysning med oberoende kraftförsörjning för att underlätta utrymningen av flygplanet. Systemet för nödbelysning skall inkludera:

- För flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 19 passagerare

- utrustning för allmän belysning i kabinen,
- invändig belysning av områden med nödutgångar i golvhöjd och
- belysta markeringar av nödutgångar och anvisningsskyltar.

- För flygplan vars ansökan om typcertifikatet eller motsvarande registrerades före den 1 maj 1972, krävs vid flygning under mörker yttre nödbelysning vid alla nödutgångar belägna över en vinge och vid utgångar försedda med hjälpmedel för att ta sig ner.

v) För flygplan vars ansökan om typcertifikatet eller motsvarande registrerades den 1 maj 1972 eller senare, krävs vid flygning under mörker yttre nödbelysning vid alla nödutgångar avsedda för passagerare.

vi) För flygplan vars typcertifikat först utfärdades den 1 januari 1958 eller senare, krävs i passagerarutrymmen system för markering av evakueringsväg nära golvet.

2. För flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av högst 19 passagerare och som är certifierade enligt JAR-25 eller enligt de tillämplbara kraven på flygplan i kategorierna allmän-, bruks-, konst- och matarflyg krävs,

i) utrustning för allmän belysning i kabinen,

ii) invändig belysning av områden med nödutgångar och

iii) belysta markeringar av nödutgångar och anvisningsskyltar.

3. För flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av högst 19 passagerare och som inte är certifierade enligt JAR-25 eller enligt de tillämplbara kraven på flygplan i kategorierna allmän-, bruks-, konst- och matarflyg krävs en utrustning för allmän belysning i kabinen.

b) Efter den 1 april 1998 får en operatör, för passagerartransport under mörker, inte bruka ett flygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av högst 9 passagerare, om det inte är utrustat med en utrustning för allmän belysning i kabinen för att underlätta utrymningen av flygplanet. Systemet får använda takbelysning eller andra redan monterade belysningsutrustningar i flygplanet, som kan fortsätta fungera efter det att flygplanet har stängts av.

OPS 1.820

Automatisk nödradiosändare

a) En operatör får inte bruka ett flygplan om det inte är utrustat med en automatisk nödradiosändare (ELT) monterad på flygplanet på ett sådant sätt att sannolikheten för att ELT skall sända en sökbar signal i händelse av ett haveri är den största möjliga och att möjligheten för nödradiosändning vid varje annan tidpunkt är den minsta möjliga.

b) Operatören skall säkerställa att nödradiosändaren kan sända på de nödfrekvenser som föreskrivs i ICAO Annex 10.

OPS 1.825

Flytvästar

a) Landflygplan

En operatör får inte bruka ett landflygplan

1. för verksamhet över vatten och på ett avstånd överstigande 50 NM från land eller

2. vid start eller landning på en flygplats där start- eller inflygningsvägen är förlagd över vatten på sådant sätt att i händelse av ett missöde en landning på vatten vore sannolik,

om det inte är utrustat med flytvästar, försedda med ljus för att lokalisera överlevande, för varje person ombord. Varje flytväst skall vara placerad där den är lätt åtkomlig från den persons sitt- eller liggplats för vars användning den är avsedd. Flytvästar för barn under 2 år får ersättas av andra godkända flythjälpmedel försedda med ljus för att lokalisera överlevande.

b) Sjö- och amfibieflygplan

En operatör får inte bruka ett sjö- eller amfibieflygplan på vatten om det inte, för varje person ombord, är utrustat med flytvästar försedda med ljus för att lokalisera överlevande. Varje flytväst skall vara placerad där den är lätt åtkomlig från den persons sitt- eller liggplats för vars användning den är avsedd. Flytvästar för barn under 2 år får ersättas av andra godkända flythjälpmedel försedda med ljus för att lokalisera överlevande.

OPS 1.830

Livbåtar och överlevnads-ELT för utsträckt flygning över vatten

a) Vid flygning över vatten får en operatör inte bruka ett flygplan på ett avstånd från land, lämpligt för nödlandning, som är större än vad som motsvarar

1. 120 minuters flygning med marschfart eller 400 NM, varav det minsta avståndet skall tillämpas, i fråga om flygplan som kan fortsätta flygningen till en flygplats när kritisk(a) motor(er) har slutat att fungera i någon punkt längs sträckan eller planerade avvikelser från denna eller

2. 30 minuters flygning med marschfart eller 100 NM, varav det minsta avståndet skall tillämpas, i fråga om alla andra flygplan, om inte den utrustning som specificeras i stycke b och c nedan medförs.

b) Tillräckligt antal livbåtar för att rymma samtliga personer ombord. Om det inte finns extra livbåtar med tillräcklig kapacitet, skall livbåtarna ha en flytförmåga och sittkapacitet utöver livbåtarnas angivna kapacitet som är tillräcklig för att rymma samtliga flygplanets ombordvarande i händelse av förlust av en livbåt med den största angivna kapaciteten. Livbåtarna skall vara utrustade med

1. ljus för att lokalisera överlevande och

2. livräddningsutrustning, inkluderande hjälpmedel för att uppehålla livet, anpassad till den flygning som skall utföras.

c) Minst två nödradiosändare för överlevnad (ELT) som kan sända på de nödfrekvenser som föreskrivs i ICAO Annex 10, Volym V, kapitel 2.

OPS 1.835

Överlevnadsutrustning

En operatör får inte bruka ett flygplan över områden inom vilka flygräddningstjänst skulle bli särskilt svår, om det inte är utrustat med följande:

- a) Signalutrustning för att avge de pyrotekniska nödsignaler som anges i ICAO Annex 2.
- b) Minst två nödradiosändare för överlevnad (ELT) som kan sända på de nödfrekvenser som föreskrivs i ICAO Annex 10, Volym V, kapitel 2.
- c) Ytterligare överlevnadsutrustning för den sträcka som skall flygas med hänsyn till antalet personer ombord

med det undantaget att den utrustning som specificeras i stycke c inte behöver medföras om flygplanet antingen

1. blir kvar inom ett avstånd från ett område där flygräddningstjänst inte är särskilt svår, som motsvarar
 - i) 120 minuters flygning vid marschfart med en motor ur funktion, i fråga om flygplan som kan fortsätta flygningen till en flygplats när kritisk(a) motor(er) har upphört att fungera i någon punkt längs sträckan eller planerade avvikelser från denna eller
 - ii) 30 minuters flygning vid marschfart i fråga om alla andra flygplan,
 eller
2. i fråga om flygplan certifierade enligt JAR-25 eller motsvarande, inte avlägsnar sig mer än vad som motsvarar 90 minuters flygning vid marschfart från ett område på vilket det är lämpligt att utföra en nödlandning.

OPS 1.840

Sjö- och amfibieflygplan – diverse utrustning

En operatör får inte bruka ett sjö- och amfibieflygplan på vatten om det inte är utrustat med

1. ett ankare och annan utrustning som är nödvändig för att underlätta förtöjning, ankring eller manövrering av luftfartyget på vatten och som är lämplig i fråga om storlek, vikt och hanteringsegenskaper och

2. utrustning för att i tillämpliga fall avge de ljudsignaler som är föreskrivna i de internationella bestämmelserna för att förhindra kollisioner till sjöss.

Tillägg 1 till OPS 1.770

Syrgas – minimikrav på extra syrgas för flygplan med tryckkabin under och efter nödnedgång (Anm. 1)

Tabell 1

a)	b)
Försörjning till	Varaktighet och kabintryckshöjd
1. Alla som under tjänstgöring intar säten i cockpit	Under hela flygtiden när kabintryckshöjden överstiger 13 000 ft och under hela flygtiden när kabintryckshöjden överstiger 10 000 ft men inte 13 000 ft efter de 30 första minuterna på dessa höjder, dock aldrig mindre än: <ol style="list-style-type: none"> i) 30 minuter för flygplan som är certifierade att flyga på höjder som inte överstiger 25 000 ft (Anm. 2) ii) 2 timmar för flygplan som är certifierade att flyga på höjder som inte överstiger 25 000 ft (Anm. 3).
2. Alla erforderliga kabinbesättningsmedlemmar	Under hela flygtiden när kabintryckshöjden överstiger 13 000 ft, dock inte mindre än 30 minuter (Anm. 2) och under hela flygtiden när kabintryckshöjden är högre än 10 000 ft men inte överstiger 13 000 ft efter de 30 första minuterna på dessa höjder.
3. 100 % av passagerarna (Anm. 5)	Under hela flygtiden när kabintryckshöjden överstiger 15 000 ft men aldrig mindre än 10 minuter (Anm. 4).
4. 30 % av passagerarna (Anm. 5)	Under hela flygtiden när kabintryckshöjden överstiger 14 000 ft men inte 15 000 ft.
5. 10 % av passagerarna (Anm. 5)	Under hela flygtiden när kabintryckshöjden överstiger 10 000 ft men inte 14 000 ft efter de första 30 minuterna på dessa höjder.

Anm. 1: Syrgasförsörjningen skall ta hänsyn till kabintryckshöjden och sjunkprofilen för aktuella sträckor.

Anm. 2: Föreskrivet minimiförråd är den mängd syrgas som är nödvändig för en nedgång med konstant sjunkhastighet från flygplanets certifierade tjänstetopphöjd till 10 000 ft under 10 minuter följt av 20 minuters flygning på 10 000 ft.

Anm. 3: Föreskrivet minimiförråd är den mängd syrgas som är nödvändig för en nedgång med konstant sjunkhastighet från flygplanets certifierade tjänstetopphöjd till 10 000 ft under 10 minuter följt av 110 minuters flygning på 10 000 ft. Den syrgas som krävs i OPS 1.780 a.1 får inkluderas vid bestämning av erforderligt förråd.

Anm. 4: Föreskrivet minimiförråd är den mängd syrgas som är nödvändig för en nedgång med konstant sjunkhastighet från flygplanets certifierade tjänstetopphöjd till 15 000 ft.

Anm. 5: I denna tabell avses med passagerare det verkliga antal passagerare som medförs inklusive barn under 2 år.

Tillägg 1 till OPS 1.775

Extra syrgas för flygplan utan tryckkabin

Tabell 1

a)	b)
Försörjning till	Varaktighet och tryckshöjd
1. Alla som under tjänstgöring intar säten i cockpit	Hela flygtiden på tryckhöjder som överstiger 10 000 ft
2. Alla erforderliga kabinbesättningsmedlemmar	Hela flygtiden på tryckhöjder som överstiger 13 000 ft och för varje tidsperiod som överstiger 30 minuter på tryckhöjder som överstiger 10 000 ft men inte 13 000 ft.
3. 100 % av passagerarna (se anm.)	Hela flygtiden på tryckhöjder som överstiger 13 000 ft.
4. 10 % av passagerarna (se anm.)	Hela flygtiden efter 30 minuter på tryckhöjder som överstiger 10 000 ft men inte 13 000 ft.

Anm.: I denna tabell avses med passagerare det verkliga antal passagerare som medförs inklusive spädbarn under 2 år.

AVSNITT L

KOMMUNIKATIONS- OCH NAVIGERINGSUTRUSTNING

OPS 1.845

Inledning

- a) En operatör skall säkerställa att en flygning inte påbörjas om inte den kommunikations- och navigeringsutrustning som krävs i detta avsnitt är:
- Godkänd och installerad i enlighet med för dem tillämpliga bestämmelser inklusive minimistandard för prestanda samt drift- och luftvärdighetsbestämmelserna.
 - Installerad så att ett fel i en enskild enhet, som krävs antingen för kommunikations- eller navigeringsändamål eller för båda, inte resulterar i ett fel i en annan enhet som krävs för kommunikations- eller navigeringsändamål.
 - I funktionsdugligt skick för den art av verksamhet som utövas med undantag för vad som anges i MEL (ref. OPS 1.030).
 - Anordnad så att utrustningen, om den skall användas av en flygbesättningsmedlem från dennes plats under flygning, är användbar utan svårighet därifrån. När en enskild utrustningsenhet skall användas av mer än en flygbesättningsmedlem skall den vara installerad så att utrustningen är användbar utan svårighet från varje plats där utrustningen skall kunna användas.

- b) Minimistandarder för kommunikations- och navigeringsutrustning är de som föreskrivs i tillämpliga JTSO (Joint Technical Standard Orders), förtecknade i JAR-TSO, om inte andra standarder för prestanda föreskrivs i drift- eller luftvärdighetsbestämmelserna. Kommunikations- och navigeringsutrustning som uppfyller andra konstruktions- och prestandaspecifikationer än JTSO då OPS träder ikraft får fortsätta att användas eller installeras, om inte ytterligare krav föreskrivs i detta avsnitt. Kommunikations- och navigeringsutrustning som redan har godkänts behöver inte uppfylla en reviderad JTSO eller en reviderad specifikation annan än JTSO, om det inte föreskrivs att den är retroaktiv.

OPS 1.850

Radioutrustning

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan om det inte är utrustat med radioutrustning i den omfattning som krävs för det slag av verksamhet som utövas.
- b) När två av varandra oberoende (separata och kompletta) radiosystem krävs i detta avsnitt, skall varje system ha en oberoende antenninstallation utom i de fall då fast monterade antenner används, som inte är av wiretyp eller andra antenninstallationer med likvärdig tillförlitlighet, varvid endast en antenn krävs.
- c) Den radiokommunikationsutrustning som krävs för att uppfylla stycke a ovan skall ge möjlighet till kommunikation även på nödfrekvensen för luftfart 121,5 MHz.

OPS 1.855

Audioväljarpanel

En operatör får inte bruka ett flygplan enligt IFR om det inte är utrustat med en audioväljarpanel som är åtkomlig för varje föreskriven flygbesättningsmedlem.

OPS 1.860

Radioutrustning för verksamhet enligt VFR på sträckor där navigering sker genom visuella referenser till marken

En operatör får inte bruka ett flygplan enligt VFR på sträckor där navigering kan ske genom visuella referenser till marken, om det inte är utrustat med radioutrustning (kommunikations- och SSR-transponderutrustning) som är nödvändig för att under normala förhållanden kunna uppfylla följande:

- Kommunicera med lämpliga markstationer.
- Kommunicera med lämpliga enheter för flygtrafikkontroll från varje punkt i kontrollerat luftrum inom vilket flygningar avses utföras.
- Mottaga meteorologisk information.
- Besvara SSR-frågor enligt de krav som gäller för den sträcka som flygs.

OPS 1.865

Kommunikations- och navigeringsutrustning för verksamhet enligt IFR eller enligt VFR på sträckor där navigeringen inte sker med visuella referenser till marken

a) En operatör får inte bruka ett flygplan enligt IFR eller enligt VFR på sträckor där navigeringen inte kan ske med visuella referenser till marken om flygplanet inte är utrustat med kommunikations- och navigeringsutrustning i enlighet med flygtrafikledningstjänstens krav i det (de) område(n) där verksamhet utövas.

b) *Radioutrustning*

En operatör skall säkerställa att radioutrustningen består av minst

1. två av varandra oberoende radiokommunikationssystem som är nödvändiga för att under normala förhållanden kunna kommunicera med lämplig markstation från varje punkt på sträckan inkluderande diversioner,
2. SSR-transponderutrustning enligt kraven för den sträcka där flygning utförs.

c) *Navigeringsutrustning*

En operatör skall säkerställa att navigeringsutrustning

1. omfattar minst

- i) en VOR-mottagare, en ADF, en DME,
 - ii) en ILS eller MLS där ILS eller MLS krävs för användning vid inflygning,
 - iii) ett mottagningssystem för markeringsfyror, där markeringsfyra krävs för navigeringsändamål vid inflygning,
 - iv) ett system för områdesnavigering, när områdesnavigering krävs för den sträcka där flygning utförs,
 - v) en extra DME på varje sträcka eller del därav, där navigering baseras på enbart DME-signaler,
 - vi) en extra VOR-mottagare på varje sträcka eller del därav, där navigering baseras på enbart VOR-signaler,
 - vii) en extra ADF på varje sträcka eller del därav, där navigering baseras på enbart NDB-signaler, eller
2. uppfyller den typ av navigeringsnoggrannhet (Required Navigation Performance, RNP type) som krävs för flygning i berört luftrum.
- d) En operatör får bruka ett flygplan som inte är utrustat med den navigeringsutrustning som specificeras i stycke a.5 och/eller a.6 ovan, förutsatt att det är utrustat med alternativ utrustning som är godkänd av myndigheten för den sträcka där flygning utförs.

Den alternativa utrustningens tillförlitlighet och noggrannhet skall tillåta säker navigering på den avsedda sträckan.

OPS 1.870

Extra navigeringsutrustning för flygning i MNPS-luftrum

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan i MNPS-luftrum om det inte är utrustat med navigeringsutrustning som uppfyller de minimikrav på navigeringsprestanda som föreskrivs i ICAO Doc 7030 benämmt 'Regional Supplementary Procedures'.
- b) Den navigeringsutrustning som krävs i detta stycke skall kunna ses och användas av båda piloterna från deras tjänstgöringsplatser.
- c) För flygning utan restriktioner i MNPS-luftrum skall ett flygplan vara utrustat med två av varandra oberoende system för långdistansnavigering (LRNS).
- d) För flygning i MNPS-luftrum längs angivna, särskilda sträckor skall ett flygplan vara utrustat med ett system för långdistansnavigering (LRNS), om inte annat anges.

OPS 1.872

Utrustning för flygning i luftrum där reducerade vertikala separationsminima (RVSM) tillämpas

(Se även OPS 1.241)

En operatör skall säkerställa att flygplan som flygs i RVSM-luftrum är utrustade med

1. två av varandra oberoende höjdvarningssystem,
2. ett höjdvarningssystem,
3. ett automatiskt system för höjdhållning och
4. en SSR transponder med höjdrapporteringsystem som kan anslutas till det höjdmätarsystem som är i användning för höjdhållning.

AVSNITT M

FLYGPLANSUNDERHÅLL

OPS 1.875

Allmänt

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan om det inte är underhållet och förklarat tjänstdugligt av en organisation som är vederbörligen godkänd/godtagen i enlighet med JAR-145, med det undantaget att tillsyn före flygning inte nödvändigtvis behöver utföras av JAR-145-organisationen.

b) I detta avsnitt föreskrivs de krav på flygplansunderhåll som är nödvändiga för att uppfylla bestämmelserna för certifiering av operatörer i OPS 1.180.

OPS 1.880

Terminologi

Följande definitioner ur JAR-145 skall tillämpas i detta avsnitt:

- a) Tillsyn före flygning: betyder inspektion utförd före flygning för att säkerställa att flygplanet är i skick för den avsedda flygningen. Den innefattar inte åtgärdande av fel.
- b) Godkänd standard: betyder en standard för tillverkning/konstruktion/underhåll/kvalitet godkänd av myndigheten.
- c) Godkänd av myndigheten: betyder godkänd av myndigheten direkt eller i enlighet med en procedur godkänd av myndigheten.

OPS 1.885

Ansökan om och godkännande av operatörens underhållssystem

- a) För godkännande av underhållssystemet skall en sökande, när det gäller det första utfärdandet, en ändring eller en förnyelse av ett drifttillstånd, inkomma med de dokument som specificeras i OPS 1.185 b.
- b) En sökande av det första utfärdandet, en ändring eller en förnyelse av ett drifttillstånd, som uppfyller bestämmelserna i detta avsnitt i kombination med en vederbörligen godkänd/godtagen beskrivning av underhållsorganisationen enligt JAR-145, är berättigad till ett myndighetsgodkännande av underhållssystemet.

Anm.: Detaljerade bestämmelser finns i OPS 1.180 a.3 och OPS 1.180 b, och i OPS 1.185.

OPS 1.890

Underhållsansvar

- a) En operatör skall säkerställa flygplanets luftvärdighet och tjänstugligheten hos såväl drifts- som nödutrustning genom att
1. utföra tillsyn före flygning,
 2. åtgärda varje fel och skada, som har inverkan på verksamhetens säkerhet, till en godkänd standard, med hänsyn tagen till minimiutrustningslistan (MEL) och listan över konfigurationsavvikelser (CDL) om sådana finns för flygplanstypen,
 3. utföra allt underhåll i enlighet med operatörens godkända program för flygplansunderhåll som specificeras i OPS 1.910,

4. analysera effektiviteten i operatörens godkända program för flygplansunderhåll,

5. iaktta varje operativt direktiv, luftvärdighetsdirektiv och varje annat krav som rör fortsatt luftvärdighet och som förklarats obligatoriskt av myndigheten, och

6. utföra modifieringar i enlighet med godkänd standard och för icke-obligatoriska modifieringar upprätta en policy för deras införande.

b) Operatören skall säkerställa att luftvärdighetsbeviset för varje flygplan som brukas förblir gällande med avseende på

1. kraven i stycke a ovan,

2. varje förfalldatum som anges i beviset och

3. varje annat underhållsvillkor som anges i beviset.

c) De krav som anges i stycke a ovan skall fullgöras i enlighet med procedurer som är godtagbara för myndigheten.

OPS 1.895

Ledning av underhållsverksamheten

a) En operatör skall vara vederbörligen godkänd i enlighet med JAR-145, för att fullgöra de krav som anges i OPS 1.890 a.2, 3, 5 och 6 utom i de fall då myndigheten är förvissad om att underhållet genom avtal kan utföras av en vederbörligt godkänd/godtagen JAR-145-organisation.

b) Operatören skall anställa en person eller en grupp av personer som kan godtas av myndigheten, för att säkerställa att allt underhåll utförs i rätt tid till godkänd standard, så att de krav på underhållsansvar som föreskrivs i OPS 1.890 uppfylls och för att säkerställa funktionen hos det kvalitetssystem som krävs i OPS 1.900. Personen, eller i förekommande fall den överordnade personen, är den utsedde befattningshavare som det hänvisas till i OPS 1.175 i.2.

c) När operatören inte är vederbörligen godkänd i enlighet med JAR-145, skall överenskommelse träffas med en sådan organisation, för att uppfylla de krav som specificeras i OPS 1.890 a.2, 3, 5 och 6. Ett skriftligt underhållsavtal skall träffas mellan operatören och den enligt JAR-145 godkända/godtagbara underhållsorganisationen, i vilket det detaljerat skall anges de funktioner som anges i OPS 1.890 a.2, 3, 5 och 6 och som definierar kvalitetsfunktionernas stöd enligt OPS 1.900. Detta avtal liksom alla ändringar, skall vara godtagbart för myndigheten. Myndigheten behöver inte godkänna de kommersiella delarna av ett underhållsavtal.

d) Operatören skall tillhandahålla ändamålsenliga och lämpligt belägna kontorsutrymmen för den personal som anges i stycke b ovan.

OPS 1.900

Kvalitetssystem

- a) För underhållsändamål skall operatörens kvalitetssystem, som krävs enligt OPS 1.035, dessutom omfatta minst följande funktioner:
1. Övervakning av att aktiviteterna i OPS 1.890 utförs enligt de godtagna procedurena.
 2. Övervakning av att allt kontrakterat underhåll utförs enligt kontraktet.
 3. Övervakning av att kraven i detta avsnitt fortlöpande uppfylls.
- b) När operatören är godkänd enligt JAR-145 får operatörens kvalitetssystem kombineras med det kvalitetssystem som krävs i JAR-145.

OPS 1.905

Operatörens handbok för styrning av underhåll (Operator's Maintenance Management Exposition)

- a) En operatör skall ta fram en handbok för styrning av underhåll (MME), som innehåller detaljer om organisationsstrukturen och som innefattar,
1. den befattningshavare som utsetts att ansvara för det underhållssystem som krävs i OPS 1.175 i.2 och den person eller den grupp av personer som avses i OPS 1.895 b,
 2. de procedurer som skall följas för att uppfylla underhållsansvaret i OPS 1.890 och kvalitetsfunktionerna i OPS 1.900, med undantaget att då operatören är vederbörligen godkänd som underhållsorganisation enligt JAR-145 får sådana detaljer inkluderas i JAR-145-beskrivningen.
- b) Operatörens handbok för styrning av underhåll (MME) och varje efterföljande ändring skall godkännas av myndigheten.

OPS 1.910

Operatörens program för flygplansunderhåll

- a) En operatör skall säkerställa att flygplanet underhålls i enlighet med operatörens program för flygplansunderhåll. Programmet skall i detalj beskriva allt underhåll som krävs inklusive underhållsintervaller. Krav på att programmet skall innehålla ett driftsäkerhetsprogram kommer att ställas, när myndigheten bedömer att ett sådant driftsäkerhetsprogram är nödvändigt.
- b) Operatörens program för flygplansunderhåll och alla efterföljande ändringar i det skall godkännas av myndigheten.

OPS 1.915

Operatörens tekniska journal för flygplan

- a) En operatör skall använda ett tekniskt journalsystem för flygplan som innehåller följande uppgifter för varje flygplan:
1. Information om varje flygning, som är nödvändig för att säkerställa fortsatt flygsäkerhet.
 2. Gällande underhållsintyg för flygplan.
 3. Gällande rapport om underhållsstatus som visar flygplanets underhållsläge i fråga om nästkommande och förskjutna (udda intervaller) underhåll, med det undantaget att myndigheten kan medge att rapporten förvaras på annan plats.
 4. Alla kvarstående fel som påverkar användningen av flygplanet.
 5. Alla nödvändiga instruktioner som rör underhållsåtgärder.
- b) Det tekniska journalsystemet för flygplan och varje efterföljande ändring skall godkännas av myndigheten.

OPS 1.920

Dokumentation av underhåll

- a) En operatör skall säkerställa att den tekniska journalen för flygplanet bevaras 24 månader efter datum för den sista noteringen.
- b) Operatören skall säkerställa att ett system har upprättats, i en form som är godtagbar för myndigheten, för att förvara följande dokumentation under de tider som anges:
1. All detaljerad underhållsdokumentation för flygplanet och varje installerad flygplanskomponent – 24 månader efter det att underhållsintyg utfärdades för flygplanet eller flygplanskomponenten.
 2. Den totala gångtiden och i tillämpliga fall antalet flygningar för flygplanet och alla tidsbegränsade flygplanskomponenter – 12 månader efter det att flygplanet permanent tagits ur tjänst.
 3. Gångtiden och i tillämpliga fall antalet flygningar efter senaste översyn av flygplanet eller flygplanskomponenten som är underkastad en översynsperiod – till dess att översyn av flygplanet eller flygplanskomponenten har ersatts av en annan översyn av likvärdig omfattning och detaljeringsgrad.
 4. Aktuell tillsynsstatus för flygplanet, så att överensstämmelse med operatörens godkända underhållsprogram kan fastställas – till dess att tillsynen av flygplanet eller flygplanskomponenten har ersatts av annan tillsyn av likvärdig omfattning och detaljeringsgrad.

5. Aktuell status beträffande luftvärdighetsdirektiv tillämpliga på flygplanet eller flygplanskomponenterna – 12 månader efter det att flygplanet permanent tagits ur tjänst.
 6. Detaljerad information om aktuella modifieringar och reparationer på flygplanet, motor(er), propeller/propellrar och varje annan flygplanskomponent av vital betydelse för flygsäkerheten – 12 månader efter det att flygplanet permanent tagits ur tjänst.
- c) När ett flygplan permanent överförs från en operatör till en annan operatör, skall operatören säkerställa att även den dokumentation som specificeras i stycke a och b överförs och att de föreskrivna tidsperioderna fortsätter att gälla för den nye operatören.

OPS 1.930

Drifttillståndets fortsatta giltighet vad gäller underhållssystemet

En operatör skall uppfylla OPS 1.175 och 1.180 för att säkerställa drifttillståndets fortsatta giltighet beträffande underhållssystemet.

OPS 1.935

Likvärdiga säkerhetsförhållanden

En operatör får inte införa alternativa procedurer till dem som föreskrivs i detta avsnitt om inte ett behov föreligger och om inte ett likvärdigt säkerhetsförhållande dessförinnan har godkänts med beaktande av det tillämpliga allmänna granskningsförfarandet samt att införandet har godkänts av myndigheten.

AVSNITT N

FLYGBESÄTTNING

OPS 1.940

Flygbesättningens sammansättning

(Se tillägg 1 och 2 till OPS 1.940)

- a) En operatör skall säkerställa att
1. flygbesättningens sammansättning och antalet flygbesättningsmedlemmar på bestämda besättningsplatser överensstämmer med och inte understiger minimikravet i flyghandboken (AFM),
 2. flygbesättningen innefattar ytterligare flygbesättningsmedlemmar när detta krävs på grund av verksamhetens art, och att den inte reduceras under det antal som anges i drifthandboken,
 3. alla flygbesättningsmedlemmar innehar tillämpliga och gällande certifikat som är godtagbara för myndigheten, och att de har lämpliga kvalifikationer och är kompetenta att utföra de uppgifter som tilldelats dem,
 4. förfaranden som är godtagbara för myndigheten är fastställda för att förhindra att oerfarna flygbesättningsmedlemmar bildar en besättning,

5. en pilot i flygbesättningen, kvalificerad som befälhavare (PIC) i enlighet med tillämpliga bestämmelser rörande certifiering av flygbesättning (FCL), är utsedd till befälhavare, vilken får överlämna ledningen av flygningen till en annan lämpligt kvalificerad pilot och
6. när en särskild systemoperatör krävs i AFM, flygbesättningen innefattar en besättningsmedlem som innehar certifikat för flygmaskinist eller är en lämpligt kvalificerad flygbesättningsmedlem som är godtagbar för myndigheten.
7. När flygbesättningsmedlemmar anlitas, som är egna företagare och/eller arbetar som frilans eller på deltid, skall operatören säkerställa att kraven i avsnitt N är uppfyllda. I detta avseende skall särskild uppmärksamhet ägnas det totala antalet flygplans-typer eller varianter som en flygbesättningsmedlem får flyga i kommersiella flygtransporter, vilket inte får överskrida kraven i OPS 1.980 och OPS 1.981, inklusive tjänstgöring hos en annan operatör.

b) Minimibesättning för verksamhet enligt IFR eller under mörker

För verksamhet enligt IFR eller under mörker skall operatören säkerställa att

1. i fråga om turbopropflygplan vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befördran av fler än 9 passagerare och i fråga om alla jetflygplan, minimibesättningen är 2 piloter eller att
2. andra flygplan än de som omfattas av stycke b.1 ovan flygs i en-pilotsystem endast om kraven i tillägg 2 till OPS 1.940 är uppfyllda. Om kraven i tillägg 2 inte är uppfyllda är minimibesättningen 2 piloter.

OPS 1.945

Övergångsutbildning och kontroll

(Se tillägg 1 till OPS 1.945)

a) En operatör skall säkerställa att

1. en flygbesättningsmedlem genomgår utbildning för typbehörighet som uppfyller kraven för flygbesättningscertifikat vid övergång från en flygplanstyp till en annan typ eller klass för vilken ny typ- eller klassbehörighet krävs,
2. En flygbesättningsmedlem genomgår operatörens övergångsutbildning innan produktionsflygning utan övervakning påbörjas
 - i) vid övergång till ett flygplan för vilken en ny typ- eller klassbehörighet krävs eller
 - ii) vid byte av operatör.
3. Övergångsutbildning utförs av lämpligt kvalificerade personer i enlighet med en detaljerad utbildningsplan, som ingår i drift-handboken och är godtagbar för myndigheten.

4. Omfattningen av den utbildning som krävs i operatörens övergångsutbildning fastställs efter det att vederbörlig hänsyn tagits till flygbesättningsmedlemmens tidigare utbildning, registrerad i dennes utbildningsprotokoll såsom föreskrivs i OPS 1.985.
 5. Minimikraven för flygbesättningsmedlemmarnas kvalifikationer och erfarenhet, som krävs innan övergångsutbildning påbörjas, är specificerade i drifthandboken.
 6. Varje flygbesättningsmedlem genomgår den kontroll som krävs i OPS 1.965 b och den utbildning och kontroll som krävs i OPS 1.965 d innan produktionsflygning under övervakning sker.
 7. Den kontroll som krävs i OPS 1.965 c utförs efter genomförd produktionsflygning under övervakning.
 8. En flygbesättningsmedlem inte utför flygtjänst på en annan typ eller klass, när operatörens övergångsutbildning har påbörjats, förrän utbildningen är genomförd eller avslutad.
 9. CRM-utbildning (Crew Resource Management) ingår i övergångsutbildningen.
- b) Vid byte av flygplanstyp eller klass får den kontroll som krävs i 1.965 b kombineras med flygprovet för typ- eller klassbehörighet.
- c) Operatörens övergångsutbildning och den typ- eller klassutbildning får kombineras.

OPS 1.950

Skillnadsutbildning och förtrogenhetsutbildning

- a) En operatör skall säkerställa att en flygbesättningsmedlem genomgår:
1. Skillnadsutbildning
 - i) vid tjänstgöring på en annan variant av samma flygplanstyp eller på en annan typ av samma klass som den han för tillfället tjänstgör på eller
 - ii) när en ändring av utrustning och/eller procedurer på de typer eller varianter på vilka han för tillfället tjänstgör, kräver ytterligare kunskap eller utbildning i ett lämpligt utbildningshjälpmedel.
 2. Förtrogenhetsutbildning
 - i) vid tjänstgöring på ett annat flygplan av samma typ eller variant, eller
 - ii) när en ändring av utrustning och/eller procedurer på de typer eller varianter på vilka han för tillfället tjänstgör, kräver att ytterligare kunskap förvärfas.
- b) Operatören skall i drifthandboken specificera när sådan skillnadsutbildning eller förtrogenhetsutbildning krävs.

OPS 1.955

Utnämning av befälhavare

- a) För befordran till befälhavare från biträdande pilot och för personer som kommer som befälhavare till en operatör, skall operatören säkerställa att,
1. en lägsta erfarenhetsnivå, som är godtagbar för myndigheten, anges i drifthandboken och
 2. i fråga om flerpilotverksamhet, piloten genomgår lämplig befälhavarutbildning.
- b) Den befälhavarutbildning som krävs i stycke a.2 ovan skall specificeras i drifthandboken och innehålla minst följande:
1. Utbildning i flygsimulator (inklusive produktionsinriktad flygträning, Line Oriented Flying Training) och/eller flygträning.
 2. Operatörens kompetenskontroll utförd som befälhavare.
 3. Befälhavares ansvar.
 4. Produktionsflygträning som befälhavare under övervakning. Minst 10 flygningar krävs för pilot som redan är kvalificerade på flygplanstypen.
 5. Kontroll av befälhavare under produktionsflygning i enlighet med OPS 1.965 c och kontroll av sträck- och flygplatskännedom i enlighet med OPS 1.975.
 6. CRM-utbildning.

OPS 1.960

Befälhavare som innehar trafikflygarcertifikat CPL

En operatör skall säkerställa att:

1. En innehavare av CPL inte utövar verksamhet som befälhavare på ett flygplan som enligt flyghandboken är certifierat för enpilotverksamhet, om inte följande gäller:
 - i) Föraren har minst 500 timmar total flygtid på flygplan eller innehar gällande IFR-behörighet då passagerarflygning enligt VFR utförs utanför en radie av 50 NM från startflygplatsen.
 - ii) Vid flygning på en flermotorig flygplanstyp enligt IFR, piloten har minst 700 timmar total flygtid på flygplan inkluderande 400 timmar som befälhavare av vilka 100 timmar varit enligt IFR, inkluderande 40 timmar på flermotorigt flygplan. De 400 timmarna som befälhavare får ersättas med timmar som biträdande pilot baserat på förutsättningen att två timmar som biträdande pilot motsvarar en timme som befälhavare och förutsatt att dessa timmar erhöles i ett fastställt flerpilotssystem, enligt kraven i drifthandboken.

2. Utöver vad som anges i stycke a.1 ii ovan, bestämmelserna föreskrivna i tillägg 2 till OPS 1.940 är uppfyllda vid enpilotverksamhet enligt IFR.
3. Vid flerpilotverksamhet, utöver stycke a.1 ovan och innan piloten tjänstgör som befälhavare, den befälhavarutbildning som krävs enligt OPS 1.955 a.2 är genomförd.

OPS 1.965

Repetitionsutbildning och kontroll

(Se tillägg 1 och 2 till OPS 1.965)

a) Allmänt

En operatör skall säkerställa att:

1. Varje flygbesättningsmedlem genomgår repetitionsutbildning och kontroll samt att all sådan utbildning och kontroll är relevant med avseende på den typ eller variant av flygplan på vilken besättningsmedlemmen är certifierad att tjänstgöra.
2. Ett repetitionsutbildnings- och kontrollprogram är fastställt i drifhandboken och godkänt av myndigheten.
3. Repetitionsutbildning leds av följande personal:
 - i) Markbunden utbildning och fortbildning – av lämpligt kvalificerad personal.
 - ii) Utbildning i flygplan/flygsimulator – av typinstruktör/typkontrollant eller av en typinstruktör (vid syntetisk flygträning).
 - iii) Utbildning och kontroll avseende nöd- och säkerhetsutrustning – av lämpligt kvalificerad personal.
 - iv) CRM-utbildning – av lämpligt kvalificerad personal.
4. Återkommande kontroller utförs av följande personal:
 - i) Operatörens kompetenskontroll – av typkontrollant.
 - ii) Kontroll under produktionsflygning – av befälhavare utsedda av operatören och godtagbara för myndigheten.
5. Varje besättningsmedlem genomgår operatörens kompetenskontroller som del av en normalt sammansatt flygbesättning.

b) Operatörens kompetenskontroll

1. En operatör skall säkerställa att
 - i) varje flygbesättningsmedlem genomgår operatörens kompetenskontroll för att visa sin förmåga att utföra normala och onormala procedurer samt nödlägen, och

- ii) kontrollen utförs utan yttre visuella referenser när det krävs att flygbesättningsmedlemmen skall kunna flyga enligt IFR.

2. Giltighetstiden för en operatörs kompetenskontroll skall vara 6 kalendermånader räknat från utgången av månaden för utfärdande. Om utfärdande har gjorts inom de 3 sista kalendermånaderna av giltighetstiden för föregående kontroll, skall giltighetstiden utsträckas från utfärdandedatum till 6 kalendermånader efter utgången av den föregående kontrollen.

c) Kontroll under produktionsflygning

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår kontroll under produktionsflygning i flygplanet för att visa sin förmåga att utföra normal produktionsflygning, beskriven i drift-handboken. Giltighetstiden för en sådan kontroll är 12 kalendermånader plus återstoden av utfärdandemånaden. Om utfärdandet skett inom de 3 sista kalendermånaderna av giltighetstiden för föregående kontroll under produktionsflygning, skall giltighetstiden utsträckas från utfärdandedatumet till 12 kalendermånader efter utgången av den föregående kontrollen.

d) Utbildning och kontroll avseende nöd- och säkerhetsutrustning

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår utbildning och kontroll som rör placering och användning av all nöd- och säkerhetsutrustning som medförs. Giltighetstiden för en sådan kontroll är 12 kalendermånader plus återstoden av utfärdandemånaden. Om utfärdandet skett inom de 3 sista kalendermånaderna av giltighetstiden för föregående nöd- och säkerhetskontroll, skall giltighetstiden utsträckas från utfärdandedatumet till 12 kalendermånader efter utgången av den föregående kontrollen.

e) Utbildning i besättningssamarbete (CRM)

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår CRM-utbildning såsom del av repetitionsutbildning.

f) Markbunden utbildning och fortbildning

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår markbunden utbildning och fortbildning minst var tolfte kalendermånad. Om utbildningen sker inom 3 kalendermånader före utgången av 12-månadersperioden, skall nästa markbundna utbildning och fortbildning genomgås inom 12 kalendermånader från det ursprungliga utgångsdatumet för föregående markbundna utbildning och fortbildning.

g) Flygplans-/flygsimulatorsutbildning

En operatör skall säkerställa att varje flygbesättningsmedlem genomgår flygplans-/flygsimulatorsutbildning minst var tolfte kalendermånad. Om utbildningen sker inom 3 kalendermånader före utgången av 12-månadersperioden, skall nästa flygplans-/flygsimulatorsutbildning genomgås inom 12 kalendermånader från det ursprungliga utgångsdatumet för föregående flygplans-/flygsimulatorsutbildning.

OPS 1.968

Krav på pilot för tjänstgöring i ettdera av pilotsätena

(Se tillägg 1 till OPS 1.968)

En operatör skall säkerställa att

1. en pilot som kan utses att tjänstgöra i ettdera av pilotsätena genomgår lämplig utbildning och kontroll, samt
2. utbildnings- och kontrollprogrammet är specificerat i drifthandboken och godtagbart för myndigheten.

OPS 1.970

Aktuell erfarenhet

a) En operatör skall säkerställa att:

1. Befälhavare: En pilot inte flyger ett flygplan som befälhavare om han inte under de föregående 90 dagarna har utfört minst tre starter och tre landningar som manövrerande pilot i ett flygplan av samma typ eller en flygsimulator som är kvalificerad och godkänd för ändamålet i enlighet med tillämpliga bestämmelser för utrustning för syntetisk flygträning för den flygplanstyp som skall användas.
 2. Biträdande pilot: En biträdande pilot inte tjänstgör vid manöverorganen under start och landning om han inte under de föregående 90 dagarna har tjänstgjort som pilot vid manöverorganen under start och landning i ett flygplan av samma typ eller i en flygsimulator som är kvalificerad och godkänd för ändamålet i enlighet med tillämpliga bestämmelser för utrustning för syntetisk flygträning för den flygplanstyp som skall användas.
- b) 90-dagarsperioden som föreskrivs i stycke a.1 och a.2 ovan får utsträckas till högst 120 dagar genom produktionsflygning under övervakning av en typinstruktör eller typkontrollant. För tidsperioder längre än 120 dagar uppfylls kravet på aktuell erfarenhet genom en träningsflygning eller genom användning av en godkänd flygsimulator.

OPS 1.975

Befälhavare – Sträck- och flygplatskännedom

- a) En operatör skall säkerställa att piloten, innan han utses till befälhavare har erhållit tillräckliga kunskaper om den sträcka som skall flygas och om de flygplatser (inklusive alternativ), hjälpmedel och procedurer som skall användas.
- b) Giltighetstiden för sträck- och flygplatskvalificering skall vara 12 kalendermånader plus återstoden av
 1. kvalificeringsmånaden, eller
 2. den månad då den senaste flygningen på sträckan eller till flygplatsen utfördes.

c) Sträck- och flygplatskvalificering skall förnyas genom flygning på sträckan eller till flygplatsen inom den giltighetsperiod som föreskrivs i stycke b ovan.

d) Om förnyelse sker inom de 3 sista kalendermånaderna av giltighetstiden för föregående sträck- och flygplatskvalificering skall giltighetstiden utsträckas från datumet för förnyelse till 12 kalendermånader efter utgången av den föregående sträck- och flygplatskvalificeringen.

OPS 1.978

Avancerat kvalificeringsprogram (AQP)

- a) Giltighetsperioderna i OPS 1.965 och 1.970 får utsträckas när myndigheten har godkänt ett avancerat kvalificeringsprogram som är upprättat av operatören.
- b) Det avancerade kvalificeringsprogrammet skall omfatta utbildning och kontroll som skapar och bibehåller en kompetens som inte är lägre än vad som krävs enligt OPS 1.945, 1.965 och 1.970.

OPS 1.980

Flygning med mer än en typ eller variant

(Se tillägg 1 till OPS 1.980)

- a) En operatör skall säkerställa att en flygbesättningsmedlem inte flyger på mer än en typ eller variant, såvida inte flygbesättningsmedlemmen är kompetent att göra detta.
- b) Då flygning på mer än en typ eller variant övervägs skall operatören säkerställa att skillnaderna och/eller likheterna mellan de berörda flygplanen motiverar sådan flygning med hänsyn tagen till följande:
 1. Teknisk nivå.
 2. Operativa procedurer.
 3. Manövreringsegenskaper.
- c) Operatören skall säkerställa att en flygbesättningsmedlem som flyger mer än en typ eller variant uppfyller samtliga de krav som föreskrivs i avsnitt N för varje typ eller variant, såvida inte myndigheten har godkänt att viss utbildning, kontroll och aktuell erfarenhet får tillgodoräknas.
- d) Operatören skall ange lämpliga procedurer och /eller operativa begränsningar, godkända av myndigheten, i drifthandboken för all flygning på mer än en typ eller variant omfattande,
 1. flygbesättningsmedlemmens lägsta erfarenhetsnivå,
 2. lägsta erfarenhetsnivå på en typ eller variant innan utbildning och flygning på en annan typ eller variant påbörjas,

3. den process genom vilken en flygbesättning som är behörig på en typ eller variant blir utbildad och behörig på en annan typ eller variant,
4. alla tillämpliga krav på aktuell erfarenhet för varje typ eller variant.

OPS 1.981

Flygning med helikopter och flygplan

När en flygbesättningsmedlem flyger både helikoptrar och flygplan skall

1. en operatör säkerställa att flygning med helikopter och flygplan är begränsad till en typ av vardera, och
2. operatören skall i drifhandboken ange lämpliga procedurer och/eller operativa begränsningar godkända av myndigheten.

OPS 1.985

Dokumentation av utbildning

En operatör skall

1. upprätta och bevara protokoll över all utbildning, kontroll och behörighet som föreskrivs i OPS 1.945, 1.955, 1.965, 1.968 och 1.975, som genomförts av en flygbesättningsmedlem, och
2. på begäran, göra alla protokoll som rör övergångs- och repetitionsutbildning och kontroll tillgängliga för berörda flygbesättningsmedlemmar.

Tillägg 1 till OPS 1.940

Avlösning av flygbesättningsmedlem under flygning

- a) En flygbesättningsmedlem får avlösas från sin tjänst vid manöverorganen under flygning av en annan lämpligt kvalificerad flygbesättningsmedlem.
- b) *Avlösning av befälhavaren*
Befälhavaren får avlösas av
 - i) en annan pilot som är kvalificerad som befälhavare, eller
 - ii) en ansvarig pilot som är kvalificerad på sätt som anges i stycke c nedan.
- c) *Minimikrav för en ansvarig pilot som avlöser befälhavaren*
 1. Gällande trafikflygarcertifikat ATPL,
 2. övergångsutbildning och kontroll (inklusive utbildning för typbehörighet) som föreskrivs i OPS 1.945,

3. all repetitionsutbildning och kontroll som föreskrivs i OPS 1.965,
4. aktuell erfarenhet som föreskrivs i OPS 1.970,
5. sträckkvalificering som ansvarig pilot som föreskrivs i OPS 1.975, och
6. flygning enbart på marschhöjd som ansvarig pilot och inte under flygnivå 200.

d) *Avlösning av biträdande piloten*

Den biträdande piloten får avlösas av

- i) en annan lämpligt kvalificerad pilot, eller
- ii) en biträdande avlösningspilot för sträckflygning, som är kvalificerad på sätt som anges i stycke e nedan.

e) *Minimikrav för en biträdande avlösningspilot för sträckflygning*

1. Gällande trafikflygarcertifikat CPL med IFR-bevis,
2. övergångsutbildning och kontroll inklusive utbildning för typbehörighet som föreskrivs i OPS 1.945 med undantag för kravet på utbildning i start och landning,
3. all repetitionsutbildning och kontroll som föreskrivs i OPS 1.965 med undantag för kravet på utbildning i start och landning, och
4. flygning enbart på marschhöjd som biträdande pilot och inte under flygnivå 200.
5. Aktuell erfarenhet som föreskrivs i OPS 1.970 krävs inte. Föraren skall emellertid utföra repetitionsträning för att upprätthålla aktuell flygerfarenhet och färdighet genom fortbildning i flygsimulator med intervaller som inte överstiger 90 dagar. Denna fortbildning får kombineras med den utbildning som föreskrivs i OPS 1.965.

f) *Avlösning av systemoperatören*

En systemoperatör får avlösas under flygning av en besättningsmedlem som innehar flygmaskinistcertifikat eller av en flygbesättningsmedlem med lämpliga kvalifikationer och som är godtagbara för myndigheten.

Tillägg 2 till OPS 1.940

Enpilotverksamhet enligt IFR eller under mörker

Flygplan som avses i OPS 1.940 b.2 får flygas enligt IFR eller under mörker av enbart en pilot när följande krav är uppfyllda:

1. Operatören skall i drifhandboken ta med ett program för pilotens övergångs- och repetitionsutbildning, vilket innehåller tilläggskrav för enpilotverksamhet.

2. Procedurerna i cockpit skall särskilt omfatta

- i) motorns handhavande och nödhantering,
 - ii) användning av checklistor för normala och onormala förhållanden och nödförfaranden,
 - iii) ATC-kommunikation,
 - iv) start- och inflygningsprocedurer,
 - v) handhavande av autopilot, och
 - vi) användning av förenklad dokumentation under flygning.
3. Återkommande kontroller som krävs i OPS 1.965 skall utföras i enpilotsystem på den aktuella flygplanstypen eller flygplansklassen och under förhållanden som är representativa för verksamheten.
4. Piloten skall ha minst 50 timmar flygtid enligt IFR på den aktuella flygplanstypen eller flygplansklassen, varav 10 timmar som ansvarig pilot.
5. Minimikrav avseende aktuell erfarenhet för en pilot som tjänstgör i enpilotsystem enligt IFR eller under mörker skall vara 5 IFR-flygningar, inklusive 3 instrumentinflygningar, utförda under de föregående 90 dagarna på flygplanstypen eller flygplansklassen i enpilotsystem. Detta krav får ersättas av en kontroll i instrumentinflygning enligt IFR på flygplanstypen eller flygplansklassen.

Tillägg 1 till OPS 1.945

Operatörens övergångsutbildning

- a) En operatörs övergångsutbildning skall omfatta,
1. markbunden utbildning och kontroll som innefattar flygplanssystem, normala och onormala procedurer och nödförfaranden,
 2. utbildning och kontroll som avser nöd- och säkerhetsutrustning, vilken skall vara genomförd innan utbildning i flygplan påbörjas,
 3. CRM-utbildning,
 4. flygplans-/flygsimulatorsutbildning och kontroll, samt
 5. produktionsflygning under övervakning och kontroll under produktionsflygning.
- b) Övergångsutbildningen skall utföras i den ordningsföljd som anges i stycke a ovan.
- c) När en flygbesättningsmedlem inte tidigare har genomgått en operatörs övergångsutbildning, skall operatören säkerställa att flygbesättningsmedlemmen, i tillägg till stycke a ovan, genomgår allmän utbildning i första hjälpen och i tillämpliga fall utbildning i procedurer för nödlandning på vatten med användning av utrustningen i vatten.

Tillägg 1 till OPS 1.965

Repetitionsutbildning och kontroll – piloter

a) Repetitionsutbildning

Repetitionsutbildning skall omfatta:

1. Markbunden utbildning och fortbildning

- i) Programmet för markbunden utbildning och fortbildning skall innehålla
 - A) flygplanssystem,
 - B) operativa procedurer och krav inkluderande avisning och förhindrande av isbildning på marken och inkapacitet hos piloten, och
 - C) genomgång av haverier/tillbud och störningar.
- ii) Kunskaper från den markbundna utbildningen och fortbildningen skall styrkas genom ett frågeformulär eller på annat lämpligt sätt.

2. Flygplans-/flygsimulatorsutbildning

- i) Programmet för flygplans-/flygsimulatorsutbildning skall utformas så att alla större systemfel i flygplanet och därtill hörande procedurer kommer att ha behandlats under föregående treårsperiod.
- ii) När manövrer med motorbortfall utförs i ett flygplan skall motorbortfallet simuleras.
- iii) Flygplans-/flygsimulatorsutbildning får kombineras med operatörens kompetenskontroll.

3. Utbildning som avser nöd- och säkerhetsutrustning

- i) Utbildning som avser nöd- och säkerhetsutrustning får kombineras med kontroll av nöd- och säkerhetsutrustning och skall utföras i ett flygplan eller ett lämpligt alternativt utbildningshjälpmedel.
- ii) Programmet för utbildning som avser nöd- och säkerhetsutrustning skall varje år innehålla följande:
 - A) Verklig påtagning av flytväst, om sådan medförs.
 - B) Verklig påtagning av andningsskydd, om sådant medförs.
 - C) Verkligt handhavande av brandsläckare.
 - D) Instruktion om placering och användning av all nöd- och säkerhetsutrustning som medförs i flygplanet.
 - E) Instruktion om placering och användning av alla typer av utgångar.
 - F) procedurer för luftfartsskydd.

iii) Vart tredje år skall utbildningsprogrammet inkludera följande:

- A) Verklig användning av alla typer av utgångar.
- B) Demonstration av det förfaringsätt som används för att hantera en nödrutschbana, om sådan är installerad.
- C) Verklig brandbekämpning, med användning av utrustning, som är representativ för den som medförs i flygplanet, utförd på en verklig eller simulerad brand, förutom att ett alternativt förfarande, som är godtagbart för myndigheten, får användas för halonbrandsläckare.
- D) Effekterna av rök i ett slutet utrymme och verklig användning av all relevant utrustning i en simulerad rökfylld miljö.
- E) Verkligt handhavande av pyroteknisk utrustning, verklig eller simulerad, där det är lämpligt.
- F) Demonstration av användning av livbåt(ar) om sådan(a) medförs.

4. CRM-utbildning

b) Återkommande kontroll

Återkommande kontroll skall omfatta:

1. Operatörens kompetenskontroller:

- i) I tillämpliga fall skall operatörens kompetenskontroll innefatta följande manövrer:
 - A) Avbruten start när en flygsimulator kan användas, i annat fall endast träning av handgrepp.
 - B) Start med motorbortfall mellan V_1 och V_2 eller så snart säkerhetsöverväganden tillåter.
 - C) Precisionsinflygning till minima med en motor ur funktion i fråga om flermotoriga flygplan.
 - D) Icke-precisionsinflygning till minima.
 - E) Avbruten inflygning på instrument från minima med en motor ur funktion i fråga om flermotoriga flygplan.
 - F) Landning med en motor ur funktion. För enmotoriga flygplan krävs en nödlandningsövning.

ii) När manövrer med motor ur funktion utförs i ett flygplan skall motorbortfallet simuleras.

iii) Utöver de kontroller som krävs i stycke i.A till F ovan skall kraven i reglerna för utfärdande av certifikat för flygbesättningar uppfyllas var tolfte månad och får kombineras med operatörens kompetenskontroll.

iv) För en pilot som enbart flyger enligt VFR får kontrollerna som krävs i stycke i.C till E ovan utgå med undantag för en inflygning och pådrag i ett flermotorigt flygplan med en motor ur funktion.

v) Operatörens kompetenskontroller skall utföras av en typkontrollant.

2. Kontroller av nöd- och säkerhetsutrustning

De delar som skall kontrolleras är de som varit föremål för utbildning i enlighet med stycke a.3 ovan.

3. Kontroll under produktionsflygning

i) Kontroll under produktionsflygning skall påvisa förmågan att tillfredsställande genomföra en komplett produktionsflygning innefattande procedurerna före och efter flygning och användningen av den utrustning som finns och som är specificerad i drifthandboken.

ii) Flygbesättningens färdigheter i fråga om CRM skall bedömas.

iii) När pilot är utsedda att tjänstgöra både som manövrerande (Pilot flying, PF) och icke-manövrerande (Pilot non-flying, PNF) pilot skall båda funktionerna kontrolleras.

iv) Kontroll under produktionsflygning skall genomföras i ett flygplan.

v) Kontroll under produktionsflygning skall utföras av befälhavare som är utsedda av operatören och godtagbara för myndigheten.

Tillägg 2 till OPS 1.965

Repetitionsutbildning och kontroll – systemoperatörer

a) Repetitionsutbildningen och kontrollen av systemoperatörer skall uppfylla kraven för pilot och alla ytterligare särskilda arbetsuppgifter med undantag för de uppgifter som inte är tillämpliga för systemoperatörer.

b) Repetitionsutbildning och kontroll av systemoperatörer skall, när så är möjligt, ske samtidigt med att en pilot genomgår repetitionsutbildning och kontroll.

c) En kontroll under produktionsflygning skall utföras av en befälhavare som är utsedd av operatören och godtagbar för myndigheten eller av en typinstruktör eller typkontrollant för systemoperatörer.

Tillägg 1 till OPS 1.968

Krav på pilot för tjänstgöring i ettdera av pilotsätena

- a) Befälhavare vars tjänst även kräver att de tjänstgör i det högra sätet och utför den biträdande pilotens uppgifter, eller befälhavare som åläggs att genomföra utbildning eller examination från det högra sätet, skall genomgå tilläggsutbildning och kontroll specificerad i drifthandboken och den skall ske i samband med operatörens kompetenskontroller som föreskrivs i OPS 1.965 b. Tilläggsutbildningen skall omfatta minst följande:
1. Motorbortfall under start.
 2. Inflygning med en motor ur funktion och pådrag.
 3. Landning med en motor ur funktion.
- b) När manövrer med motor ur funktion utförs i ett flygplan skall motorbortfallet simuleras.
- c) Vid tjänstgöring i det högra sätet skall dessutom kontrollerna som föreskrivs i OPS för tjänstgöring i det vänstra sätet vara gällande och aktuella.
- d) En pilot som avlöser befälhavaren som ansvarig pilot skall, i samband med operatörens kompetenskontroller som föreskrivs i OPS 1.965 b, visa kunskap om handgrepp och förfaranden, vilka annars skulle vara befälhavarens ansvar som ansvarig pilot. Där skillnaderna mellan vänster och höger säte inte är betydande (till exempel på grund av användning av autopilot) får träning genomföras i vilket säte som helst av de båda.
- e) En annan pilot än befälhavaren, som intar det vänstra sätet skall, i samband med operatörens kompetenskontroller som föreskrivs i OPS 1.965 b, visa kunskap om handgrepp och förfaranden, vilka annars skulle ha varit befälhavarens ansvar vid tjänstgöring som icke-manövrerande pilot. Där skillnaderna mellan vänster och höger säte inte är betydande (till exempel på grund av användning av autopilot) får träning genomföras i vilket säte som helst av de båda.

Tillägg 1 till OPS 1.980

Flygning med mer än en typ eller variant

- a) När en flygbesättningsmedlem flyger mer än en flygplanstyp eller flygplansvariant som omfattar en eller flera typbenämningar i certifikatet (typ – flerpilot), skall en operatör säkerställa att,
1. sammansättningen av minimiflygbesättning angiven i drifthandboken är densamma för varje typ eller variant som skall flygas,
 2. en flygbesättningsmedlem inte flyger mer än två flygplanstyper eller flygplansvarianter för vilka det krävs skilda typbenämningar i certifikatet, och
 3. endast flygplan som omfattas av en gemensam typbenämning i certifikatet flygs under en och samma flygtjänstperiod, om inte operatören fastställt procedurer för att säkerställa tillräcklig tid för förberedelser.
- b) När en flygbesättningsmedlem flyger mer än en flygplansklass, -typ eller -variant (klass och/eller typ enpilot) som inte omfattas av en gemensam typbenämning i certifikatet, skall operatören uppfylla följande:
1. En flygbesättningsmedlem får inte flyga mer än
 - i) tre kolvmotordrivna flygplanstyper eller -varianter, eller
 - ii) tre turbopropflygplanstyper eller -varianter, eller
 - iii) en turbopropflygplanstyp eller -variant och en kolvmotordriven flygplanstyp eller -variant, eller
 - iv) en turbopropflygplanstyp eller -variant och vilket flygplan som helst inom en särskild klass.
 2. OPS 1.965 för varje typ eller variant som flygs om inte operatören har demonstrerat särskilda procedurer och/eller operativa begränsningar som är godtagbara för myndigheten.
- c) När en flygbesättningsmedlem flyger mer än en flygplanstyp eller -variant (typ enpilot och typ flerpilot), som inte har en gemensam typbenämning i certifikatet, skall operatören uppfylla följande:
1. Stycke a.1, a.2 och a.3 ovan.
 2. Stycke d nedan.
- d) När en flygbesättningsmedlem flyger mer än en flygplanstyp eller -variant enligt förteckningen i AMC FCL 1.220 B (typ flerpilot) som inte har en gemensam typbenämning i certifikatet, skall operatören uppfylla följande:
1. Stycke a.1, a.2 och a.3 ovan.
 2. Innan befogenheterna, som erhålls genom två typbenämningar i certifikatet, utövas:
 - i) Flygbesättningsmedlemmar skall ha genomgått två på varandra följande kompetenskontroller hos operatören och skall ha 500 timmar i den relevanta befattningen i kommersiella flygtransporter hos samma operatör.
 - ii) När det gäller en pilot som har erfarenhet hos en operatör och utövar befogenheterna som följer av två typbenämningar i certifikatet och som sedan befordras till befälhavare hos samma operatör på en av dessa typer, är kravet på minimierfarenhet 6 månader som befälhavare och 300 timmar och piloten skall ha genomgått två på varandra följande kompetenskontroller hos operatören innan han åter är berättigad att utöva två typbenämningar i certifikatet.
 3. Innan utbildning och flygning på en annan typ eller variant påbörjas skall flygbesättningsmedlemmar ha genomfört 3 månader och 150 flygtimmar på det första flygplanet innefattande minst en kompetenskontroll.
 4. Sedan den första kontrollen under produktionsflygning på den nya typen genomförts, skall 50 flygtimmar eller 20 flygningar utföras uteslutande på flygplan inom den nya typbehörigheten.

5. OPS 1.970 skall vara uppfylld för varje typ som flygs såvida inte lättnader har medgivits av myndigheten i enlighet med stycke 7 nedan.
6. Den period inom vilken erfarenhet från produktionsflygning krävs på varje typ skall vara angiven i drifthandboken.
7. Där lättnader söks för att reducera kraven på utbildning och kontroll och aktuell erfarenhet mellan flygplanstyper, skall operatören påvisa för myndigheten vilka delar som inte behöver repeteras på varje typ eller variant på grund av likheter.
- i) OPS 1.965 b kräver två kompetenskontroller hos operatören varje år. När lättnader ges i enlighet med stycke 7 ovan för operatörens kompetenskontroller att alternera mellan de två typerna, gäller varje kompetenskontroll även för den andra typen. Under förutsättning att perioden mellan kompetenskontroller knutna till certifikatet inte överskrider den som föreskrivs i tillämpliga bestämmelser rörande certifiering av flygbesättning (FCL) för varje typ, är de relevanta kraven för certifiering av flygbesättning uppfyllda. Dessutom skall relevant och godkänd repetitionsutbildning vara angiven i drifthandboken.
- ii) OPS 1.965 c kräver en kontroll under produktionsflygning varje år. När lättnader medges i enlighet med stycke 7 ovan för kontroll under produktionsflygning att alternera mellan typer eller varianter, gäller varje kontroll även för den andra typen eller varianten.
- iii) Årlig utbildning och kontroll avseende nöd- och säkerhetsutrustning skall omfatta alla krav för varje typ.
8. OPS 1.965 skall vara uppfylld för varje typ eller variant som flygs om inte lättnader har medgivits av myndigheten i enlighet med stycke 7 ovan.
- e) När en flygbesättningsmedlem flyger kombinationer av flygplanstyper eller -varianter (klass enpilot och typ flerpilot), skall operatören påvisa att särskilda procedurer och/eller operativa begränsningar är godkända i enlighet med OPS 1.980 d.

AVSNITT O

KABINBESÄTTNING

OPS 1.988

Tillämplighet

En operatör skall säkerställa att alla besättningsmedlemmar som inte är flygbesättningsmedlemmar och som operatören utsett att tjänstgöra i flygplanets passagerarutrymme uppfyller bestämmelserna i detta avsnitt och tillämpliga säkerhetsregler med undantag för extra besättningsmedlemmar som utsetts enbart till arbetsuppgifter som inte rör säkerheten.

OPS 1.990

Antal och sammansättning av kabinbesättningen

- a) En operatör får inte bruka ett flygplan, vars godkända kabinkonfiguration är inrättad för befordran av fler än 19 passagerare, när en eller fler passagerare medförs, om inte minst en kabinbesättningsmedlem ingår i besättningen för att utföra arbetsuppgifter för passagerarnas säkerhet, specificerade i drifthandboken.
- b) För att uppfylla stycke a ovan skall operatören säkerställa att det minsta antalet kabinbesättningsmedlemmar är det största av
1. en kabinbesättningsmedlem för varje 50-tal, eller del av 50-tal, passagerarsäten som är installerade på samma däck på flygplanet, eller
 2. det antal kabinbesättningsmedlemmar som aktivt deltog i flygplanets kabin under den relevanta nödutrymningsdemonstrationen eller som enligt den relevanta analysen antogs delta med undantaget, att om den godkända kabinkonfigurationen understiger det antal som evakuerades vid demonstrationen med minst 50 säten, får antalet kabinbesättningsmedlemmar minskas med 1 för varje hel multipel av 50 säten med vilken den godkända kabinkonfigurationen understiger den certifierade maximala kapaciteten.
- c) Myndigheten kan under särskilda omständigheter kräva av operatören att ytterligare kabinbesättningsmedlemmar skall ingå i besättningen.
- d) Under oförutsedda omständigheter får minimiantalet kabinbesättningsmedlemmar reduceras under förutsättning att
1. antalet passagerare har reducerats i enlighet med procedurer specificerade i drifthandboken, och
 2. rapport avges till myndigheten efter avslutad flygning.
- e) Operatören skall säkerställa att, när kabinbesättningsmedlemmar anlitas, som är egna företagare och/eller arbetar som frilans eller på deltid, bestämmelserna i kapitel O är uppfyllda. I detta avseende skall särskild uppmärksamhet ägnas det totala antalet flygplanstyper eller varianter som en kabinbesättningsmedlem får flyga i kommersiella flygtransporter, vilket inte får överskrida bestämmelserna i OPS 1.1030, inklusive tjänstgöring hos annan operatör.

OPS 1.995

Minimikrav

- a) En operatör skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem uppfyller de tillämpliga kraven på minimiålder och de medicinska kraven.
- b) Operatören skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem är kompetent att utföra sina arbetsuppgifter i enlighet med procedurerna i drifthandboken.

OPS 1.1000

Kabinchefer

- a) En operatör skall utse en kabinchef när mer än en kabinbesättningsmedlem är i tjänst.
- b) Kabinchefen ansvarar inför befälhavaren för ledning och samordning av kabinsäkerhetsprocedurer och nödförfaranden angivna i drift-handboken.
- c) När mer än en kabinbesättningsmedlem krävs enligt OPS 1.990 får operatören inte utse en person till befattningen som kabinchef om inte denne har minst ett års erfarenhet av tjänstgöring som kabinbesättningsmedlem och har genomgått en lämplig utbildning.
- d) Operatören skall fastställa förfaranden för att välja den nästkommande, mest lämpade kabinbesättningsmedlemmen att tjänstgöra som kabinchef i händelse av att den utsedde kabinchefen blir oförmögen att tjänstgöra. Sådana förfaranden skall vara godtagbara för myndigheten och skall ta hänsyn till kabinbesättningsmedlemmens operativa erfarenhet.

OPS 1.1005

Grundutbildning

En operatör skall tillse att varje kabinbesättningsmedlem med godkänt resultat genomgår grundutbildning, godkänd av myndigheten, enligt de tillämpliga kraven och innehar ett bevis för yrkesmässig kompetens som beskriver den utbildning som besättningsmedlemmen genomgått med godkänt resultat.

OPS 1.1010

Övergångs- och skillnadsutbildning

En operatör skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem innan vederbörande påbörjar tjänstgöring har genomgått lämplig utbildning enligt tillämpliga regler och enligt vad som anges i drift-handboken, enligt följande:

1. Övergångsutbildning

Övergångsutbildning skall vara fullgjord innan vederbörande

- i) första gången beordras av operatören att tjänstgöra som kabinbesättningsmedlem, eller
- ii) beordras att tjänstgöra på ytterligare en flygplanstyp.

2. Skillnadsutbildning

Skillnadsutbildning skall vara fullgjord innan vederbörande tjänstgör

- i) på en variant av en flygplanstyp på vilken tjänstgöring för närvarande sker, eller

- ii) med annan säkerhetsutrustning, annan placering av säkerhetsutrustning eller andra normala procedurer och nödförfaranden än på de flygplanstyper eller -varianter på vilka tjänstgöring för närvarande sker.

OPS 1.1012

Familjaritetsflygningar

En operatör skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem efter genomgången övergångsutbildning genomgår familjaritetsflygningar före tjänstgöring som en av minimibesättningen enligt OPS 1.990 b.

OPS 1.1015

Repetitionsutbildning

- a) En operatör skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem, i enlighet med tillämpliga krav, genomgår repetitionsutbildning omfattande de åtgärder som tilldelats varje kabinbesättningsmedlem i fråga om normala procedurer och nödförfaranden samt relevanta övningar med avseende på den/de flygplanstyp(er) och/eller -variant(er) på vilken/vilka de tjänstgör.
- b) Operatören skall säkerställa att programmet för repetitionsutbildning och kontroll, godkänt av myndigheten, innefattar teoretisk och praktisk instruktion jämte individuell övning.
- c) Giltighetstiden för repetitionsutbildning och tillhörande kontroll enligt OPS 1.1025 är 12 kalendermånader plus återstoden av utfärdandemånaden. Om utfärdande har gjorts inom de 3 sista kalendermånaderna av giltighetstiden för föregående kontroll, skall giltighetstiden utsträckas från utfärdandedatumet till 12 kalendermånader efter utgången av den föregående kontrollen.

OPS 1.1020

Fortbildning

(Se tillägg 1 till OPS 1.1020)

- a) En operatör skall säkerställa att varje kabinbesättningsmedlem som varit borta från all flygtjänst mer än 6 månader och vars föregående kontroll enligt OPS 1.1025 b.3 fortfarande är giltig, genomgår fortbildning angiven i drift-handboken enligt bestämmelserna i tillägg 1 till OPS 1.1020.
- b) Operatören skall säkerställa att när en kabinbesättningsmedlem, som inte har varit borta från all flygtjänst, men som under föregående 6 månader inte har tjänstgjort på en flygplanstyp som kabinbesättningsmedlem föreskriven i OPS 1.990 b, kabinbesättningsmedlemmen innan sådan tjänstgöring sker på typen ifråga antingen

1. genomgår fortbildning på typen, eller

2. genomför två flygningar vid kommersiell verksamhet för att åter bli förtrogen med typen.

OPS 1.1025

Kontroll

En operatör skall säkerställa att, under eller efter genomförd utbildning enligt OPS 1.1010 och 1.1015, varje kabinbesättningsmedlem genomgår en kontroll som täcker den utbildning som erhållits, för att bekräfta dennes förmåga att utföra normala säkerhetsuppgifter och nödförfaranden. Dessa kontroller skall utföras av personal som är godtagbar för myndigheten.

OPS 1.1030

Flygning med mer än en typ eller variant

- a) En operatör skall säkerställa att en kabinbesättningsmedlem inte tjänstgör på mer än tre flygplanstyper med undantaget att kabinbesättningsmedlemmen med myndighetens godkännande får tjänstgöra på fyra flygplanstyper under förutsättning att säkerhetsutrustning och nödförfaranden på minst två av typerna är lika.
- b) Vid tillämpning av stycke a ovan anses varianter av en flygplanstyp vara olika typer om de inte är lika i samtliga följande avseenden:
 1. Handhavande av nödutgångar.
 2. Placering och typ av säkerhetsutrustning.
 3. Nödförfaranden.

OPS 1.1035

Dokumentation av utbildning

En operatör skall

1. dokumentera all utbildning och kontroll enligt bestämmelserna i OPS 1.1005, 1.1010, 1.1015, 1.1020 och 1.1025, och
2. på begäran göra dokumentation tillgänglig över all övergångs- och repetitionsutbildning och kontroller för berörda kabinbesättningsmedlemmar.

*Tillägg 1 till OPS 1.1020***Fortbildning**

En operatör skall säkerställa att fortbildningen utförs av lämpligt kvalificerade personer och innefattar minst följande för varje kabinbesättningsmedlem:

1. Nödförfaranden inklusive pilotkapacitet.
2. Utrymningsförfaranden inklusive teknik för att kontrollera folksamlingar.
3. Handhavande och öppning av samtliga normala utgångar och nödutgångar för utrymning av passagerare i ett flygplan eller i en representativ träningsanordning.
4. Demonstration av handhavandet av samtliga andra utgångar inklusive cockpitfönster.
5. Placering och handhavande av nödutrustning inklusive syrgassystem samt påtagning av flytvästar, portabel syrgas och andningskydd.

AVSNITT P

HANDBÖCKER, LOGGBÖCKER OCH JOURNALER

OPS 1.1040

Allmänna regler för drifthandböcker

- a) En operatör skall säkerställa att drifthandboken innehåller alla instruktioner och all information, som är nödvändig för att den operativa personalen skall kunna utföra sina arbetsuppgifter.
- b) Operatören skall säkerställa att drifthandbokens innehåll, inklusive alla ändringar och revisioner, inte strider mot villkoren i drifttillståndet (AOC) eller några andra tillämpliga bestämmelser och att det är godtagbart för, eller i tillämpliga fall, godkänt av myndigheten.
- c) Om inte annat är godkänt av myndigheten, eller föreskrivet genom nationell lagstiftning, skall operatören upprätta drifthandboken på engelska. Dessutom får operatören översätta och använda handboken, eller delar därav, på ett annat språk.
- d) Skulle det bli nödvändigt för operatören att framställa nya drifthandböcker eller betydande delar/volymer därav, skall han uppfylla stycke c ovan. I alla andra fall skall operatören uppfylla stycke c ovan snarast möjligt och under inga omständigheter senare än den 1 december 2000.
- e) Operatören får ge ut en drifthandbok i separata volymer.
- f) Operatören skall säkerställa att all operativ personal har ett exemplar lätt tillgängligt av de delar av drifthandboken, som är relevanta för deras arbetsuppgifter. Dessutom skall operatören förse besättningsmedlemmar med ett personligt exemplar av, eller avsnitt ur, del A och B av drifthandboken, som är relevanta för personligt studium.
- g) Operatören skall säkerställa att drifthandboken ändras eller revideras så att instruktionerna och informationen i den hålls aktuella. Operatören skall säkerställa att all operativ personal görs medveten om sådana ändringar som är relevanta för deras arbetsuppgifter.
- h) Varje innehavare av en drifthandbok, eller tillämpliga delar av den, skall hålla den aktuell med avseende på de ändringar eller revisioner som tillhandahålls av operatören.
- i) Operatören skall förse myndigheten med de ändringar och revisioner som avses att göras före datumet för ikraftträdande. När ändringen rör någon del av drifthandboken som skall godkännas enligt OPS, skall detta godkännande erhållas innan ändringen träder i kraft. När omedelbara ändringar eller revisioner krävs av säkerhetsskäl får de ges ut och tillämpas omedelbart under förutsättning att ansökan har gjorts om varje godkännande som erfordras.

j) Operatören skall införa alla ändringar och revisioner som krävs av myndigheten.

OPS 1.1050

Flyghandbok

k) Operatören skall säkerställa att information som tas från godkända dokument och varje ändring av sådan godkänd dokumentation, återges korrekt i drifthandboken och att drifthandboken inte innehåller information som står i strid med någon godkänd dokumentation. Detta krav förhindrar dock inte operatören från att använda mer restriktiva data och förfaranden.

En operatör skall ha en aktuell godkänd flyghandbok eller ett motsvarande dokument för varje flygplan som brukas.

OPS 1.1055

Resedagbok

l) Operatören skall säkerställa att drifthandbokens innehåll ges en utformning som medger att det kan användas utan svårighet.

a) En operatör skall bevara följande uppgifter för varje flygning i form av en resedagbok:

m) Operatören kan få tillstånd av myndigheten att ge drifthandboken eller delar därav en annan utformning än på tryckt papper. I sådana fall skall godtagbar tillgänglighet, användbarhet och tillförlitlighet vara säkerställd.

1. Flygplanets registreringsbeteckning.

2. Datum.

n) Användning av en förkortad utformning av drifthandboken undantar inte operatören från bestämmelserna i OPS 1.130.

3. Namn på besättningsmedlem(mar).

4. Arbetsuppgift för besättningsmedlem(mar).

OPS 1.1045

Drifthandbok – struktur och innehåll

(Se tillägg 1 till OPS 1.1045)

a) En operatör skall säkerställa att drifthandbokens huvudsakliga struktur är följande:

Del A – Allmänt/grundläggande

Denna del skall omfatta alla icke-typrelaterade operativa riktlinjer, instruktioner och förfaranden som behövs för en säker verksamhet.

Del B – Operativa flygplansfrågor

Denna del skall omfatta alla typrelaterade instruktioner och förfaranden som behövs för en säker verksamhet. Den skall beakta varje olikhet mellan typer, varianter eller individuella flygplan som brukas av operatören.

Del C – Instruktioner och information för sträcka och flygplats

Denna del skall omfatta alla instruktioner och all information som behövs för verksamhetsområdet.

Del D – Utbildning

Denna del skall omfatta alla utbildningsinstruktioner för personal som krävs för en säker verksamhet.

b) Operatören skall säkerställa att drifthandbokens innehåll är i enlighet med tillägg 1 till OPS 1.1045 och relevant med avseende på verksamhetsområdet och verksamhetens art.

7. Avgångstid (tid från lastningsplats).

8. Ankomsttid (tid till avlastningsplats).

9. Antal flygtimmar.

10. Flygningens art.

11. Tillbud, eventuella iakttagelser.

12. Befälhavarens namnteckning (eller motsvarande).

b) Operatören kan få tillstånd av myndigheten att inte föra resedagbok för flygplan, eller del därav, om de relevanta uppgifterna finns tillgängliga i annan dokumentation.

c) Operatören skall säkerställa att alla noteringar görs löpande och att de inte kan raderas.

OPS 1.1060

Driftfärdplan

a) En operatör skall säkerställa att den driftfärdplan som används och de noteringar som görs i den under flygning innehåller följande punkter:

1. Flygplanets registreringsbeteckning.

2. Flygplanets typ och variant.

3. Flygningens datum.

4. Flygningens identifieringsbeteckning.

c) Operatören skall säkerställa att drifthandbokens detaljerade struktur är godtagbar för myndigheten.

5. Namn på flygbesättningsmedlemmar.
 6. Arbetsuppgift för flygbesättningsmedlemmar.
 7. Avgångsplats.
 8. Avgångstid (verklig tid från lastningsplats, starttid).
 9. Ankomstplats (planerad och verklig).
 10. Ankomsttid (verklig landningstid och tid till avlastningsplats).
 11. Art av verksamhet (ETOPS, VFR, överföringsflygning etc.).
 12. Sträcka och delsträckor med rapportpunkter/brytpunkter, distanser, tid och färdlinjer.
 13. Planerad marschfart och flygtider mellan rapportpunkter/brytpunkter. Beräknad och verklig passertid.
 14. Säkra flyghöjder och lägsta nivåer.
 15. Planerade flyghöjder och flygnivåer.
 16. Bränsleberäkningar (noteringar om bränslekontroller under flygning).
 17. Bränsle ombord vid start av motorerna.
 18. Alternativ för destinationsflygplats och, i tillämpliga fall, för start och sträcka, inklusive information som krävs i stycke 12, 13, 14 och 15 ovan.
 19. Första ATS-färdtillstånd och efterföljande ändrade färdtillstånd.
 20. Beräkningar vid omplanering under flygning.
 21. Relevant meteorologisk information.
- b) Punkter som är lätt tillgängliga i annan dokumentation eller från annan godtagbar källa eller som inte är tillämpliga med hänsyn till verksamhetens art får utelämnas i driftfärdplanen.
 - c) Operatören skall säkerställa att driftfärdplanen och dess användning är beskrivna i drifthandboken.
 - d) Operatören skall säkerställa att noteringar i driftfärdplanen görs löpande och att de inte kan raderas.

OPS 1.1065

Förvaringstider för dokument

En operatör skall säkerställa att alla noteringar och all relevant operativ och teknisk information från varje individuell flygning förvaras under de tidsperioder, som föreskrivs i tillägg 1 till OPS 1.1065.

OPS 1.1070

Operatörens handbok för styrning av underhåll (Operator's Maintenance Management Exposition)

En operatör skall ha en aktuell godkänd handbok för styrning av underhåll som föreskrivs i OPS 1.905.

OPS 1.1071

Teknisk journal för flygplan

En operatör skall ha en teknisk journal för flygplan enligt bestämmelserna i OPS 1.915.

Tillägg 1 till OPS 1.1045

Drifthandbokens innehåll

En operatör skall säkerställa att drifthandboken innehåller följande:

A – ALLMÄNT/GRUNDLÄGGANDE**0. ADMINISTRATION OCH KONTROLL AV DRIFTHANDBOKEN****0.1 Inledning**

- a) En uppgift att handboken uppfyller alla tillämpliga bestämmelser och villkoren i tillämpligt drifttillstånd.
- b) En uppgift om att handboken innehåller operativa instruktioner som skall iaktas av berörd personal.
- c) En förteckning över och en kortfattad beskrivning av de olika delarna, deras innehåll, tillämpning och användning.
- d) Förklaringar och definitioner av begrepp och ord som behövs för att använda handboken.

0.2 Ändrings- och revisionssystem

- a) Uppgifter om person(er) som ansvarar för att skicka ut och införa ändringar och revisioner.
- b) En förteckning över ändringar och revisioner med datum för insättning och ikraftträdande.
- c) En uppgift om att handskrivna ändringar och revisioner inte är tillåtna utom i situationer som kräver omedelbar ändring eller revision av säkerhetsskäl.
- d) En beskrivning av systemet för notering av sidor och datum för deras ikraftträdande.
- e) En förteckning över gällande sidor.
- f) Notering av ändringar (på textsidor och, så långt möjligt, på kartor och diagram).

g) Tillfälliga revisioner.

h) En beskrivning av distributionssystemet för handböckerna, ändringarna och revisionerna.

1. ORGANISATION OCH ANSVAR

1.1 Organisationsstruktur

En beskrivning av organisationsstrukturen inklusive den allmänna organisationsplanen för företaget och organisationsplanen för den operativa avdelningen. Organisationsplanen skall visa sambandet mellan den operativa avdelningen och andra avdelningar i företaget. I synnerhet skall hierarkin inom och rapporteringsvägar för alla sektioner, avdelningar etc., som hänför sig till flygverksamhetens säkerhet, visas.

1.2 Utsedda befattningshavare

Namn på varje utsedd befattningshavare som är ansvarig för flygverksamheten, underhållssystemet, besättningsutbildningen och marktjänster som föreskrivs i OPS 1.175 i. En beskrivning av deras funktion och ansvar skall ingå.

1.3 Den operativa ledningspersonalens ansvar och arbetsuppgifter

En beskrivning av arbetsuppgifter, ansvar och befogenheter för den operativa ledningspersonalen som har betydelse för flygverksamhetens säkerhet och ansvaret för att de tillämpliga bestämmelserna är uppfyllda.

1.4 Befälhavarens befogenheter, arbetsuppgifter och ansvar

En deklaration som preciserar befälhavarens befogenheter, arbetsuppgifter och ansvar.

1.5 Arbetsuppgifter och ansvar för andra besättningsmedlemmar än befälhavaren

2. OPERATIV STYRNING OCH ÖVERVAKNING

2.1 Operatörens övervakning av verksamheten

En beskrivning av systemet för operatörens övervakning av verksamheten (se OPS 1.175 g). Denna skall visa hur flygverksamhetens säkerhet och personalens kvalifikationer övervakas. Särskilt förfaranden som berör följande punkter skall beskrivas:

- Giltighet för certifikat och kvalifikationer.
- Den operativa personalens kompetens.
- Kontroll, analys och förvaring av uppgifter, dokumentation från flygning, ytterligare information och data.

2.2 System för att utfärda ytterligare operativa instruktioner och information

En beskrivning av varje system för att utfärda information som kan vara av operativ art men som utgör komplettering till den som ingår i

drifthandboken. Tillämpningen av denna information och ansvaret för att den utfärdas skall ingå.

2.3 Haveriförebyggande åtgärder och flygsäkerhetsprogram

En beskrivning av de huvudsakliga aspekterna på flygsäkerhetsprogrammet.

2.4 Operativ styrning

En beskrivning av förfaranden och ansvar som är nödvändiga för att utöva operativ styrning med avseende på flygsäkerhet.

2.5 Myndighetens befogenheter

En beskrivning av myndighetens befogenheter.

3. KVALITETSSYSTEM

En beskrivning av det kvalitetssystem som införts och som minst innehåller

- kvalitetspolicy,
- en beskrivning av kvalitetssystemets organisation, och
- fördelning av arbetsuppgifter och ansvar.

4. BESÄTTNINGSSAMMANSÄTTNING

4.1 Besättningssammansättning

En redogörelse för den metodik som tillämpas för att fastställa besättningssammansättningen med beaktande av följande:

- Den flygplanstyp som används.
- Verksamhetsområdet och arten av verksamhet som utövas.
- Flygningens skede.
- Kraven för minimibesättning och planerad tjänstgöringsperiod.
- Besättningsmedlemmarnas erfarenhet (totalt och på typen), aktuell flygstatus och kvalifikationer.
- Hur man utser befälhavaren och om så krävs beroende på flygningens längd, förfaranden för att lösa av befälhavaren eller andra flygbesättningsmedlemmar. (Se tillägg 1 till OPS 1.940).
- Hur man utser kabinchef och om så krävs beroende på flygningens längd, förfaranden för att lösa av kabinchefen och andra kabinbesättningsmedlemmar.

4.2 Sättet att utse befälhavaren

Regler tillämpliga för att utse befälhavaren.

4.3 Inkapacitet hos flygbesättningen

Instruktioner för den ordning i vilken befälhavarskapet tas över i händelse av inkapacitet hos flygbesättningen.

4.4 Flygning på mer än en typ

En uppgift som anger vilka flygplan som betraktas som en och samma typ vid

- a) flygbesättningsplanering, och
- b) kabinbesättningsplanering.

5. KVALIFIKATIONSKRAV

5.1 En beskrivning av certifikat, behörighet(er), kvalifikation/kompetens (t.ex. för sträckor och flygplatser), erfarenhet, utbildning, kontroll och aktuell flygstatus som krävs för att den operativa personalen skall kunna utföra sina arbetsuppgifter. Hänsyn skall tas till flygplans-typen, verksamhetens art och besättningssammansättning.

5.2 Flygbesättning

- a) Befälhavare.
- b) Förare för att lösa av befälhavaren.
- c) Biträdande pilot.
- d) Förare under övervakning.
- e) Systemoperatör.
- f) Flygning på mer än en typ eller variant.

5.3 Kabinbesättning

- a) Chef för kabinbesättning.
- b) Kabinbesättningsmedlem.
 - i) Erforderlig kabinbesättningsmedlem.
 - ii) Extra kabinbesättningsmedlem och kabinbesättningsmedlem under förtrogenhetsflygningar.
- c) Flygning på mer än en typ eller variant.

5.4 Personal för utbildning, kontroll och övervakning

- a) För flygbesättning.
- b) För kabinbesättning.

5.5 Annan operativ personal

6. FÖRSIKTIGHETSÅTGÄRDER AVSEENDE BESÄTTNINGARS HÄLSA

6.1 Försiktighetsåtgärder avseende besättningsars hälsa

Tillämpliga bestämmelser och råd till besättningsmedlemmar avseende deras hälsa och som innefattar:

- a) Alkohol och andra berusande drycker.
- b) Narkotika.
- c) Läkemedel.
- d) Sömntabletter.
- e) Farmaceutiska preparat.
- f) Vaccinering.
- g) Djupdykning.
- h) Blodgivning.
- i) Försiktighetsåtgärder rörande mat före och under flygning.
- j) Sömn och vila.
- k) Kirurgiska ingrepp.

7. FLYGTIDSBEGRÄNSNINGAR

7.1 Flyg- och tjänstgöringstidsbegränsningar och krav på vila

Det system som utarbetats av operatören i enlighet med förekommande nationella bestämmelser.

7.2 Överskridanden av flyg- och tjänstgöringstidsbegränsningar och/eller reduktion av viloperioder

Förhållanden under vilka flyg- och tjänstgöringstider får överskridas eller viloperioder reduceras samt procedurerna som används för att rapportera dessa förändringar.

8. OPERATIVA PROCEDURER

8.1 Instruktioner för flygförberedelse

I tillämplig omfattning med hänsyn till verksamheten:

8.1.1 Lägsta flyghöjder

En beskrivning av metoden för att bestämma och tillämpa lägsta flyghöjder innefattande

- a) en procedur för att fastställa lägsta flyghöjder/flygnivåer för VFR-flygningar, och

b) en procedur för att fastställa lägsta flyghöjder/flygnivåer för IFR-flygningar.

8.1.2 Kriterier för att bestämma flygplatsers användbarhet

8.1.3 Metoder för att bestämma operativa minima vid flygplats

Metoden för att fastställa operativa minima vid flygplats för IFR-flygningar i enlighet med OPS 1 avsnitt E. Hänvisning skall göras till procedurerna för att fastställa sikt och/eller bansynvidd och för att tillämpa den verkliga sikten observerad av piloterna, den rapporterade sikten och den rapporterade bansynvidden.

8.1.4 Operativa minima på sträckan för VFR-flygningar eller för delar av en flygning som flygs enligt VFR och, då enmotoriga flygplan används, instruktioner för val av sträcka med avseende på tillgängligheten av områden som medger en säker nödlandning.

8.1.5 Presentation och tillämpning av operativa minima för flygplats och sträcka

8.1.6 Tolkning av meteorologisk information

Förklarande material om tolkningen av väderprognoser (MET forecasts) och väderrapporter (MET reports) som är relevanta med avseende på verksamhetsområdet, inklusive tolkningen av väderfenomen och deras koder.

8.1.7 Bestämning av bränslemängder, olja och vattenmetanol som medförs

Metoderna med vars hjälp mängderna av bränsle, olja och vattenmetanol som skall medföras, bestäms och följs upp under flygning. Denna del skall också innehålla instruktioner för att mäta och fördela de vätskor som medförs ombord. Sådana instruktioner skall beakta alla förhållanden som kan uppstå under flygning, inklusive möjligheten av omplanering under flygning och av fel på en eller flera av flygplanets motorer. Systemet för att bevara bränsle- och oljedokumentation skall också beskrivas.

8.1.8 Massa och tyngdpunkt

De allmänna principerna för massa och tyngdpunkt innefattande

- a) definitioner,
- b) metoder, procedurer och ansvar för att utarbeta och godta massa- och tyngdpunktsberäkningar,
- c) policyn för användning av standard- och/eller verklig massa,
- d) metoden för att bestämma tillämpliga värden för passagerar-, bagage- och gods massa,
- e) tillämpliga värden för passagerar- och bagagemassa för olika arter av verksamheter och flygplanstyp,
- f) allmänna instruktioner och information som är nödvändig för verifikation av de olika slag av dokumentation av massa och balans som används,
- g) procedurer för ändringar i sista minuten (LMC),

h) densitet för bränsle, olja och vattenmetanol samt

i) policy/procedurer för placering av passagerare.

8.1.9 ATS-färdplan

Procedurer och ansvar för att utarbeta och inlämna ATS-färdplanen. Faktorer som skall beaktas inkluderar sättet för att lämna in såväl individuella färdplaner som upprepade färdplaner.

8.1.10 Driftfärdplan

Procedurer och ansvar för att utarbeta och godta driftfärdplanen. Användningen av driftfärdplanen skall beskrivas inklusive exempel på de färdplansformulär som används.

8.1.11 Operatörens tekniska journal för flygplan

Ansvar för och användning av operatörens tekniska journal för flygplan skall beskrivas, inklusive exempel på de formulär som används.

8.1.12 Förteckning över dokument, formulär och ytterligare information som skall medföras

8.2 Instruktioner för marktjänst

8.2.1 Tankningsprocedurer

En beskrivning av tankningsprocedurer, innefattande

- a) försiktighetsåtgärder under tankning och nkar som innefattar när ett reservkraftsaggregat (APU) är i användning eller när en turbinmotor är igång och propellerbromsarna är tillslagna,
- b) tankning och nkar när passagerare går ombord, är ombord eller stiger av, och
- c) försiktighetsåtgärder som skall vidtas för att undvika blandning av bränslen.

8.2.2 Säkerhetsprocedurer för hantering av flygplan, passagerare och gods

En beskrivning av de procedurer som skall användas vid tilldelning av säten och vid passagerares av- och påstigning samt vid lastning och lossning av flygplanet. Ytterligare procedurer för att uppnå säkerhet medan flygplanet befinner sig på uppställningsplattan skall också ingå. Procedurerna skall innefatta

- a) barn/småbarn, sjuka passagerare och personer med nedsatt rörelseförmåga,
- b) transport av avvisade passagerare samt personer som är utvisade eller som är tagna i förvar,
- c) tillåten storlek och vikt för handbagage,
- d) lastning och fixering av föremål i flygplanet,

- e) speciallast och klassificering av lastutrymmen,
- f) placering av markutrustning,
- g) handhavande av flygplansdörrar,
- h) säkerhet på rampen, inkluderande förebyggande av brand, områden med kraftiga luftströmmar och insugningsrisk,
- i) startprocedurer, avgång från och ankomst till rampen,
- j) flygplansservice,
- k) dokument och formulär för hantering av flygplan, samt
- l) placering av flera passagerare i samma flygplanssäte.

8.2.3 Procedurer för att vägra påstigning

Procedurer som säkerställer att personer, som uppträder berusade eller som genom sitt beteende eller genom fysiska tecken visar att de är påverkade av droger vägras påstigning, med undantag för medicinska patienter som tas om hand på lämpligt sätt. Detta gäller inte för medicinska patienter under vederbörlig vård.

8.2.4 Åtgärder på marken för avisning och för att förhindra isbildning

En beskrivning av policy och förfaranden för avisning och för att förhindra isbildning på flygplan på marken. Dessa skall innefatta beskrivningar av typerna och effekterna av isbildning och andra kontamineringar på flygplanet vid stillastående, under markrörelser och under start. Dessutom skall en beskrivning göras av de vätsketyper som används innefattande

- a) varumärke eller kommersiellt namn,
- b) egenskaper,
- c) effekter på flygplanets prestanda,
- d) skyddstider, och
- e) försiktighetsåtgärder vid användning.

8.3 Flygförfaranden

8.3.1 VFR/IFR-policy

En beskrivning av den policy som gäller för att tillåta att flygningar utförs enligt VFR eller som kräver att flygningarna skall utföras enligt IFR eller för övergång från den ena regeln till den andra.

8.3.2 Navigeringsförfaranden

En beskrivning av alla navigeringsförfaranden som är relevanta med avseende på verksamhetsart(er) och verksamhetsområde(n). Hänsyn skall tas till

- a) standardnavigeringsförfaranden inkluderande policy för att utföra oberoende dubbelkontroller av uppgifter som matas in via tangent-

bordet där dessa påverkar den flygbana som skall följas av flygplanet,

- b) MNPS och polarnavigering och navigering i andra angivna områden,
- c) RNAV,
- d) omplanering under flygning,
- e) förfaranden i händelse av systemdegradering, och
- f) RVSM

8.3.3 Procedurer för höjdmätarinställning

8.3.4 Procedurer för höjdvarningssystem

8.3.5 Procedurer för terrängvarningssystem (GPWS)

8.3.6 Policy och procedurer för användning av TCAS/ACAS

8.3.7 Policy och procedurer för bränslehantering under flygning

8.3.8 O gynnsamma och potentiellt riskfyllda atmosfäriska förhållanden

Förfaranden vid verksamhet i, och/eller för att undvika ogynnsamma och potentiellt riskfyllda atmosfäriska förhållanden innefattande

- a) åskväder,
- b) isbildningsförhållanden,
- c) turbulens,
- d) vindskjuvning,
- e) jetströmmar,
- f) moln av vulkanisk aska,
- g) kraftig nederbörd,
- h) sandstormar,
- i) låvågor, och
- j) signifikanta temperaturinversioner.

8.3.9 Vakturbulens

Kriterier för avstånd till turbulens efter flygplan med hänsyn tagen till flygplanstyp, vindförhållanden och banans läge.

8.3.10 Besättningsmedlemmar vid sina arbetspositioner

Kraven för besättningsmedlemmars bemanning av sina tilldelade arbetspositioner eller säten under de olika flygfasererna eller när det anses nödvändigt av säkerhetsskäl.

8.3.11 Användning av säkerhetsbälten av besättning och passagerare

Kraven för besättningsmedlemmarnas och passagerarnas användning av säkerhetsbälten och/eller axelremmar under de olika flygfaserna eller när det anses nödvändigt av säkerhetsskäl.

8.3.12 Tillträde till cockpit

Villkoren för tillträde till cockpit av andra personer än flygbesättningen. Policyn angående tillträde för inspektörer från myndigheten skall också ingå.

8.3.13 Användning av lediga besättningssäten

Villkoren och procedurerna för att använda lediga besättningssäten.

8.3.14 Inkapacitet hos besättningsmedlemmar

Procedurer som skall följas i händelse av inkapacitet hos besättningsmedlemmar under flygning. Exempel på typ av inkapacitet och metoder för att känna igen dem skall ingå.

8.3.15 Kabinsäkerhetskrav

Procedurer omfattande

- a) iordningställande av kabinen för flygning, krav som skall iakttas under flygning och förberedelse för landning inkluderande procedurer för säkring av kabin och pentryn,
- b) procedurer som säkerställer att passagerare placeras på ett sådant sätt att de i händelse av att en nödutrymning krävs, på bästa sätt kan assistera vid utrymningen av flygplanet och inte hindra denna,
- c) procedurer som skall följas vid passagerares på- och avstigning,
- d) procedurer i händelse av tankning med passagerare eller som går ombord eller stiger av,
- e) rökning ombord.

8.3.16 Procedurer för information till passagerarna

Innehåll, medel och tidpunkter för information till passagerarna i enlighet med OPS 1.285.

8.3.17 Procedurer för flygplan som brukas när det krävs att utrustning medförs för att upptäcka strålning från kosmos eller solen

Procedurer för användning av utrustning för att upptäcka strålning från kosmos eller solen och för att registrera dess värden inkluderande åtgärder som skall vidtas i händelse av att gränsvärden specificerade i drifhandboken överskrids. Dessutom de procedurer, inklusive ATS-procedurer, som skall följas i händelse av att beslut om att sjunka eller omdirigera tas.

8.4 Allvädersverksamhet

En beskrivning av de operativa procedurer som är förenade med allvädersverksamhet (se också OPS avsnitt D och E).

8.5 ETOPS

En beskrivning av de operativa ETOPS-procedurerna.

8.6 Användning av minimiutrustningslista, MEL, och lista/listor över konfigurationsavvikelser, CDL

8.7 Icke-kommersiella flygningar

Procedurer och begränsningar för

- a) skolflygningar,
- b) provflygningar,
- c) leveransflygningar,
- d) överföringsflygningar,
- e) demonstrationsflygningar, och
- f) positioneringsflygningar,

inklusive de olika slag av personer som får medföras på sådana flygningar.

8.8 Syrgasbestämmelser

8.8.1 En redogörelse över de förhållanden under vilka syrgas skall finnas tillgänglig och användas.

8.8.2 De syrgasbestämmelser som är specificerade för

- a) flygbesättning,
- b) kabinbesättning, och
- c) passagerare.

9. FARLIGT GODS OCH VAPEN

9.1 Information, instruktioner och allmänna råd avseende transport av farligt gods och som innefattar

- a) operatörens policy beträffande transport av farligt gods,
- b) råd som rör bestämmelser för att godtaga, märka, hantera, stuva och avskilja farligt gods,
- c) procedurer för att hantera nödsituationer som berör farligt gods,
- d) arbetsuppgifter för all personal enligt OPS 1.1215, och

e) instruktioner om medförande av personal som är anställd hos operatören.

9.2 De förhållanden under vilka vapen, krigsmateriel och sportvapen får medföras.

10. LUFTFARTSSKYDD

10.1 Instruktioner och anvisningar för luftfartsskydd av icke-konfidentiell natur som skall innefatta den operativa personalens befogenheter och ansvar. Policy och förfaranden för handhavande och rapportering av brott ombord såsom olagligt ingripande, sabotage, bombhot och kapning skall också ingå.

10.2 En beskrivning av förebyggande åtgärder och utbildning i luftfartsskydd.

Anm.: Delar av instruktionerna och anvisningarna för luftfartsskydd får vara konfidentiella.

11. BEHANDLING AV HAVERIER OCH STÖRNINGAR

Förfaranden för behandling, underrättelse om och rapportering av haverier och störningar

Denna del skall innehålla

- a) definitioner av haverier och störningar och det ansvar som är tillämpligt för alla berörda personer,
- b) beskrivningarna över vilka företagsavdelningar, myndigheter eller andra institutioner som skall underrättas samt med vilka medel och i vilken ordningsföljd detta skall ske i händelse av ett haveri,
- c) särskilda krav på underrättelse i händelse av ett haveri eller störning när farligt gods medförs,
- d) en beskrivning av bestämmelserna för rapportering av störningar av särskild art och haverier,
- e) de formulär som används för rapportering och förfaranden för överlämning av dem till myndigheten skall också ingå, och
- f) om operatören utvecklar ytterligare säkerhetsrelaterade rapporteringsförfaranden för egen intern användning, en beskrivning av tillämpningen och av de tillhörande formulär som skall användas.

12. TRAFIKREGLER FÖR LUFTFART

Trafikregler för luftfart innefattande

- a) visuell- och instrumentflygregler,
- b) territoriell tillämpning av trafikreglerna,
- c) kommunikationsförfaranden inklusive förfaranden vid avbrott i radioförbindelse,
- d) information och instruktioner som rör ingripande mot civila flygplan,
- e) de förhållanden under vilka radiopassning skall upprätthållas,

- f) signaler,
- g) tidsystem som används i verksamheten,
- h) ATC-färdtillstånd, följande av färdplan och positionsrapporter,
- i) visuella signaler som används för att varna ett flygplan som utan tillstånd flyger i eller är på väg in i ett restriktionsområde, förbjudet eller farligt område,
- j) förfaranden för piloter som iakttar ett haveri eller mottar ett nödanrop,
- k) visuella tecken för användning från marken till luften av överlevande, beskrivning och användning av signalhjälpmedel, och
- l) nöd- och ilsignaler.

B – OPERATIVA FLYGPLANSFRÅGOR – TYPRELATERADE

Med beaktande av skillnader mellan typer och typvarianter, under följande rubriker:

0. ALLMÄN INFORMATION OCH MÅTTENHETER

0.1 Allmän information (t.ex. flygplansdimensioner), inklusive en redogörelse för de måttenheter som används i verksamheten med den berörda flygplanstypen samt omräkningstabeller.

1. BEGRÄNSNINGAR

1.1 En beskrivning av de certifierade begränsningarna och de tillämpliga operativa begränsningarna innefattande

- a) certifieringsstatus (t.ex. JAR-23, JAR-25, ICAO Annex 16 (JAR-36 och JAR-34) etc.),
- b) kabinkonfiguration för varje flygplanstyp inklusive en illustrerad presentation,
- c) arter av verksamhet som är godkända (t.ex. VFR/IFR, Kategori II/III, RNP-typ, flygning under kända isbildningsförhållanden etc.),
- d) besättningsammansättning,
- e) massa och tyngdpunkt,
- f) fartbegränsningar,
- g) flygenvelopp(er),
- h) vindbegränsningar inklusive flygning på kontaminerade banor,
- i) prestandabegränsningar för tillämpliga konfigurationer,
- j) banlutning,
- k) begränsningar på våta eller kontaminerade banor,

- l) kontamination på flygkroppen, och
- m) systembegränsningar.

2. NORMALA PROCEDURER

2.1 De normala procedurer och arbetsuppgifter som är tilldelade besättningen, tillämpliga checklistor, systemet för användning av checklistorna och en deklaration om de koordineringsförfaranden mellan flyg- och kabinbesättning som är nödvändiga. Följande normala procedurer och arbetsuppgifter skall ingå:

- a) Före flygning.
- b) Före avgång.
- c) Höjdmätarinställning och -kontroll.
- d) Taxning, start och stigning.
- e) Reducering av buller.
- f) Planflykt och nedgång.
- g) Förberedelse och genomgång för inflygning och landning.
- h) VFR-inflygning.
- i) Instrumentinflygning.
- j) Visuell inflygning och cirkling.
- k) Avbruten inflygning.
- l) Normal landning.
- m) Efter landning.
- n) Flygning på våta och kontaminerade banor.

3. ONORMALA PROCEDURER OCH NÖDFÖRFARANDEN

3.1 De onormala procedurer, nödförfaranden och arbetsuppgifter som är tilldelade besättningen, tillämpliga checklistor, systemet för användning av checklistorna och en deklaration om de koordineringsförfaranden mellan flyg- och kabinbesättning som är nödvändiga. Följande onormala procedurer, nödförfaranden och arbetsuppgifter skall ingå:

- a) Inkapacitet hos besättningen.
- b) Brand- och rökövningar.
- c) Flygning utan övertryck och med partiellt övertryck.
- d) Överskridande av strukturella begränsningar såsom överviktslandning.
- e) Överskridande av begränsningar för kosmisk strålning.
- f) Blixtnedslag.
- g) Nödcommunication och larm av ATC om nödsituationer.

- h) Motorbortfall.
- i) Systemfel.
- j) Anvisningar för diversion i händelse av allvarligt tekniskt fel.
- k) Terrängvarning (GPW).
- l) TCAS-varning.
- m) Vindskjuvning.
- n) Nödlandning på land och på vatten.

4. PRESTANDA

4.0 Prestandadata skall presenteras på sådant sätt att den kan användas utan svårighet.

4.1 Prestandadata

Prestandaunderlag som är nödvändigt för att uppfylla prestandabestämmelserna i OPS 1 avsnitt F, G, H och I skall ingå för att göra det möjligt att fastställa

- a) begränsningar för stigning vid start – massa, höjd, temperatur,
- b) banlängd för start (torr, våt, kontaminerad),
- c) data för nettoflygbana avseende beräkning av hinderfrihet eller, i tillämpliga fall, stigflygbanan,
- d) gradientförlusterna för utflygning med bankning,
- e) begränsningar för stigning på sträcka,
- f) begränsningar för stigning vid inflygning,
- g) begränsningar för stigning vid landning,
- h) banlängd för landning (torr, våt, kontaminerad) innefattande effekterna av ett fel på ett system eller en anordning under flygning, om det påverkar landningssträckan,
- i) begränsningar i bromsenergi, samt
- j) farter tillämpliga för de olika flygfaserna (även med hänsyn tagen till våta eller kontaminerade banor).

4.1.1 Kompletterande data för flygningar under utbildningsförhållanden

Alla certifierade prestanda relaterade till en tillåten konfiguration, eller konfigurationsavvikelse, såsom slirskydd ur funktion, skall ingå.

4.1.2 Om data för prestanda, som krävs för tillämplig prestandaklass, inte är tillgängliga i den godkända flyghandboken, skall andra data som är godtagbara för myndigheten ingå. Alternativt får drifhandboken innehålla hänvisning till godkänd data i flyghandboken när det inte är troligt att sådan data används ofta eller i en nödsituation.

4.2 Ytterligare data för prestanda. Ytterligare data för prestanda när det är tillämpligt, innefattande

- a) stiggradienter med alla motorer i funktion,
- b) data för drift-down,
- c) effekt av vätskor för avisning/förhindrande av isbildning,
- d) flygning med utfällt landningsställ,
- e) i fråga om flygplan med 3 eller fler motorer, överföringsflygningar med en motor ur funktion, och
- f) flygningar som utförs enligt villkoren i listan för konfigurationsavvikelser (CDL).

5. FÄRDPLANERING

5.1 Data och instruktioner som är nödvändiga för planering före och under flygning innefattande faktorer såsom fartregister och motorinställningar. Där det är tillämpligt skall procedurer för flygning efter motorbortfall, ETOPS (särskilt marschfart med en motor ur funktion och maximalt avstånd till en användbar flygplats, bestämd i enlighet med OPS 1.245) och flygningar till isolerade flygplatser, ingå.

5.2 Metoden för att beräkna bränsle som behövs för olika skeden av flygning i enlighet med OPS 1.255.

6. MASSA OCH BALANS

Instruktioner och data för beräkning av massa och balans innefattande

- a) beräkningssystem (t.ex. indexsystem),
- b) information och instruktioner för att färdigställa massa- och balansdokumentation, inklusive manuella och datorgenererade former,
- c) begränsande värden för massa och tyngdpunktsläge för de typer, varianter eller individuella flygplan, som används av operatören, och
- d) grundtommassa och motsvarande tyngdpunktsläge eller index.

7. LASTNING

Förfaranden och villkor för lastning och säkring av last i flygplanet.

8. LISTA ÖVER KONFIGURATIONSÄVVIKELSER

Listan/listorna över konfigurationsavvikelser, CDL, om sådan/sådana givits ut av tillverkaren, med beaktande av de flygplantyper och -varianter som brukas, inklusive förfaranden som skall följas när ett flygplan medges avgå enligt villkoren i dess CDL.

9. MINIMIUTRUSTNINGSLISTA, MEL

Minimiutrustningslistan, MEL, som beaktar de flygplantyper och -varianter som används samt verksamhetsart(er)/verksamhetsområde(n).

MEL skall innefatta navigeringsutrustningen och ta hänsyn till de navigeringsprestanda som krävs för sträckan och verksamhetsområdet.

10. ÖVERLEVNADS- OCH NÖDUTRUSTNING INKLUSIVE SYRGAS

10.1 En förteckning över den överlevnadsutrustning som skall medföras för de sträckor som skall flygas och procedurerna för kontroll av funktionsdugligheten hos denna utrustning före start. Instruktioner som rör placering, tillgänglighet och användning av överlevnads- och nödutrustning samt tillhörande checklista/checklistor skall också ingå.

10.2 Förfarandet för att bestämma den mängd syrgas som krävs och den kvantitet som är tillgänglig. Flygprofil, antal ombordvarande och eventuell tryckförlust i kabinen skall beaktas. Den information som ges skall ha en utformning som gör att den kan användas utan svårighet.

11. NÖDUTRYMNINGSFÖRFARANDEN

11.1 Instruktioner för förberedelse av nödutrymning inkluderande besättningsamordning och tilldelning av nödpositioner.

11.2 Nödutrymningsförfaranden

En beskrivning av arbetsuppgifterna för alla besättningsmedlemmar så att en snabb utrymning av ett flygplan kan genomföras och passagerarna kan tas omhand i händelse av en nödlandning på land eller på vatten eller någon annan nödsituation.

12. FLYGPLANSSYSTEM

En beskrivning av flygplanssystemen, tillhörande reglage och indikeringar samt operativa instruktioner.

C – INSTRUKTIONER OCH INFORMATION FÖR STRÄCKA OCH FLYGPLATS

1. Instruktioner och information som rör kommunikation, navigering och flygplatser inklusive lägsta flygnivåer och flyghöjder för varje sträcka som skall flygas samt operativa minima för varje flygplats som planeras att användas, innefattande

- a) lägsta flygnivå/flyghöjd,
- b) operativa minima för start-, destinations- och alternativflygplatser,
- c) kommunikations- och navigeringshjälpmedel,
- d) data om rullbanan och flygplatshjälpmedel,
- e) procedurer för inflygning, avbruten inflygning och utflygning inklusive procedurer för reducering av buller,
- f) förfaranden vid avbrott i radioförbindelse,
- g) hjälpmedel för flygräddningstjänst i det område över vilket flygplanet skall flygas,

- h) en förteckning över de flygkartor som skall medföras ombord med hänsyn till arten av flygning och sträckan som skall flygas, inklusive metoden för att kontrollera deras giltighet,
- i) tillgänglighet av luftfartsinformation (AIS) och flygvädertjänst,
- j) COM/NAV-procedurer för sträcka,
- k) gradering av flygplatser med avseende på flygbesättningens kvalifikationer,
- l) särskilda flygplatsbegränsningar (prestandabegränsningar och operativa procedurer).

D – UTBILDNING

1. Utbildningsplaner och kontrollprogram för all operativ personal som är tilldelad operativa arbetsuppgifter i samband med förberedelse och/eller utförande av flygning.

2. Utbildningsplaner och kontrollprogram skall innefatta följande:

2.1 För flygbesättning: Alla relevanta punkter som föreskrivs i avsnitt E och N.

2.2 För kabinbesättning: Alla relevanta punkter som föreskrivs i avsnitt O.

2.3 För berörd operativ personal, inklusive besättningsmedlemmar:

a) Alla relevanta punkter som föreskrivs i avsnitt R (transport av farligt gods med flyg), och

b) alla relevanta punkter som föreskrivs i avsnitt S (luftfartsskydd).

2.4 För annan operativ personal än besättningsmedlemmar (t.ex. flygklarare, marktjänstpersonal etc.): Alla andra relevanta punkter som föreskrivs i OPS gällande deras arbetsområden.

3. Procedurer

3.1 Procedurer för utbildning och kontroll

3.2 Procedurer som skall tillämpas i händelse av att personalen inte erhåller eller upprätthåller föreskrivna standarder.

3.3 Procedurer för att säkerställa att onormala situationer eller nödsituationer som kräver tillämpning helt eller delvis av onormala procedurer eller nödförfaranden samt simulering av IMC med artificiella medel, inte simuleras under kommersiella flygtransporter.

4. Beskrivning av dokumentation som skall förvaras och förvaringstider. (Se tillägg 1 till OPS 1.625.)

Tillägg 1 till OPS 1.1065

Förvaringstider för dokument

En operatör skall säkerställa att följande information/dokumentation förvaras på ett godtagbart sätt, tillgängligt för myndigheten, under de tider som anges i nedanstående tabeller.

Anm.: Ytterligare information avseende underhållsdokumentation föreskrivs i avsnitt M.

Tabell 1

Information som används för att förbereda och genomföra en flygning

Information som används för att förbereda och genomföra flygningen såsom anges i OPS 1.135	
Driftfärdplan	3 månader
Teknisk journal för flygplan	24 månader efter datum för sista noteringen
Sträckanpassad NOTAM/AIS-dokumentation om sådan är utgiven av operatören	3 månader
Dokumentation av massa och balans	3 månader
Underrättelse om speciell last, inklusive farligt gods	3 månader

Tabell 2

Rapporter

Rapporter	
Resedagbok	3 månader
Rapport(er) från flygning med anteckning om detaljer från störningar, som föreskrivs i OPS 1.420 eller varje händelse som befälhavaren bedömer nödvändig att rapportera/anteckna	3 månader
Rapporter om överskridande av tjänstgöringstider och/eller om reducering av viloperioder	3 månader

Tabell 3

Flygbesättningsjournaler

Flygbesättningsjournaler	
Flygtjänstgöringstid och vilotid	15 månader
Certifikat	Så länge flygbesättningsmedlemmen utnyttjar certifikatets befogenheter hos operatören
Övergångsutbildning och kontroll	3 år
Befälhavarkurs (inkluderande kontroll)	3 år
Repetitionsutbildning och kontroll	3 år
Utbildning och kontroll för tjänstgöring på båda pilotplatserna	3 år
Aktuell erfarenhet (se OPS 1.970)	15 månader
Sträck- och flygplatskännedom (se OPS 1.975)	3 år
Utbildning och kvalifikation för särskilda verksamheter när detta krävs i OPS (t.ex. ETOPS, kategori II/III-verksamhet)	3 år
Farligt gods-utbildning i tillämpliga fall	3 år

Tabell 4

Kabinbesättningsjournaler

Kabinbesättningsjournaler	
Flygtid, tjänstgöringstid och vilotid	15 månader
Grundutbildning, övergångs- och skillnadsutbildning (inkluderande kontroll)	Så länge kabinbesättningsmedlemmen är anställd hos operatören
Repetitionsutbildning och fortbildning (inkluderande kontroll)	12 månader efter det kabinbesättningsmedlemmen har lämnat anställningen hos operatören
Farligt gods-utbildning i tillämpliga fall	3 år

Tabell 5

Journaler för annan operativ personal

Journaler för annan operativ personal	
Utbildnings-/kvalifikationsjournaler för annan personal för vilken ett godkänt utbildningsprogram krävs i OPS	De 2 senaste utbildningsjournalerna

Tabell 6

Andra journaler

Andra journaler	
Journal över doser av strålning från kosmos och solen	Till 12 månader efter det besättningsmedlemmen lämnat anställningen hos operatören
Journaler över kvalitetssystem	5 år

AVSNITT R

TRANSPORT AV FARLIGT GODS MED FLYG

OPS 1.1150

Terminologi

Begrepp som används i detta avsnitt har följande innebörd:

- Kontrollista för mottagning: Ett dokument som används för att kontrollera det yttre utseendet hos förpackningar som innehåller farligt gods och tillhörande transporthandlingar för att fastställa att alla tillämpliga bestämmelser har uppfyllts.
- Fraktluftfartyg: Varje luftfartyg som transporterar gods eller egendom men inte passagerare. I detta sammanhang anses följande personer inte vara passagerare:
 - En besättningsmedlem.
 - En anställd hos operatören som tillåts medfölja och som transporteras i enlighet med instruktionerna i drifhandboken.
 - En auktoriserad representant för en myndighet.
 - En person med arbetsuppgifter som rör en särskild försändelse ombord.
- Olycka med farligt gods: En händelse som har samband med och kan hänföras till transport av farligt gods och som resulterar i dödlig eller allvarlig skada på person eller betydande skada på egendom.

4. Tillbud med farligt gods: En händelse, annan än olycka med farligt gods, som har samband med och kan hänföras till transport av farligt gods, vilken inte nödvändigtvis sker ombord på ett luftfartyg, och som resulterar i skada på person eller egendom, brand, sönderslaget gods, spill, vätske- eller strålningsläckage eller annat tecken på att förpackningens hållbarhet inte har bibehållits. Varje händelse som kan hänföras till transport av farligt gods och som allvarligt utsätter luftfartyget eller de ombordvarande för fara anses också utgöra ett tillbud med farligt gods.
5. Transporthandling för farligt gods: En handling som är specificerad i Technical Instructions. Den är upprättad av den som överlämnar farligt gods för flygtransport och innehåller information om det farliga godset. Handlingen har en signerad deklaration som visar att det farliga godset är utförligt och riktigt beskrivet med sitt fullständiga försändelsenamn (Proper Shipping Name) och sitt UN-nummer (om sådant tilldelats) och att det är korrekt klassificerat, packat, märkt, adresserat och lämpat för transport.
6. Fraktbehållare: En fraktbehållare är en typ av transportutrustning avsedd för radioaktiva material, konstruerad för att underlätta transport av sådana material, antingen packade eller opackade, med ett eller flera transportslag. (Anm. Se standardiserad lastenhet (ULD) i de fall det farliga godset inte är radioaktivt.)
7. Markttjänstagent (handlingagent): En organisation som på uppdrag av operatören helt eller delvis utför den senares tjänster inklusive mottagning, lastning, avlastning, överföring (transfer) eller annan behandling av passagerare eller last.
8. Styckegodsenshet (overpack): En enhet som används av en enskild avsändare avsedd att innehålla en eller flera förpackningar och utgöra en transportenhet för att underlätta hantering och stuvning. (Anm. En standardiserad lastenhet (ULD) innefattas inte av denna definition.)
9. Förpackning: Den färdiga produkten av packningsförfarandet bestående av emballaget och dess innehåll klart för transport.
10. Emballage: Behållare eller andra komponenter eller material som är nödvändiga för att ytterhöljet skall fullgöra sin inneslutande funktion och för att säkerställa att packningsbestämmelserna uppfylls.
11. Allvarlig skada: Det namn som skall användas för att beskriva en särskild artikel eller ett särskilt ämne i alla transportdokument och i alla underrättelser som rör försändelsen och, i tillämpliga fall, på emballaget.
12. Fullständig försändelsenamn: En skada som en person har erhållit vid en olycka och som,
- kräver intagning på sjukhus under mer än 48 timmar, som påbörjats inom sju dagar räknat från det datum då skadan erhöles, eller
 - resulterar i fraktur på något ben (med undantag för enklare frakturer i fingrar, tår eller näsa), eller
 - försäkrar sår som ger allvarlig blödning, nerv- muskel- eller senskada, eller
 - medför skada på något inre organ, eller
- medför andra eller tredje gradens brännskador eller brännskador som drabbar mer än 5 % av kroppsytan, eller
 - medför bekräftad exponering för smittsamma ämnen eller skadlig strålning.
13. Ursprungsstat: Myndigheten inom vars territorium det farliga godset först lastades på ett luftfartyg.
14. Technical Instructions: Den senast gällande utgåvan av bestämmelserna för säker transport av farligt gods med flyg (Technical Instructions, Doc 9284 AN/905), inkluderande varje supplement och tillägg, som är godkända och utgivna genom beslut av den internationella civila luftfartsorganisationens (ICAO:s) råd.
15. UN-nummer: Det fyrsiffriga nummer som angivits av FN:s särskilda expertkommitté för transport av farligt gods, för att identifiera ett ämne eller en särskild grupp av ämnen.
16. Standardiserad lastenhet (ULD): Varje typ av behållare för luftfartyg, lastpall med ett nät avsedd för luftfartyg eller lastpall med ett nät över en igloo avsedd för luftfartyg. (Anm.: En styckegodsenshet innefattas inte av denna definition. För en behållare som innehåller radioaktiva material, se definitionen av fraktbehållare.)

OPS 1.1155

Godkännande av transport av farligt gods

En operatör får inte transportera farligt gods utan att vara godkänd för detta av myndigheten.

OPS 1.1160

Omfattning

- En operatör skall uppfylla villkoren i Technical Instructions vid alla tillfällen då farligt gods transporteras, oavsett om flygningen sker helt eller delvis inom eller helt utanför en stats territorium.
- Artiklar eller ämnen som annars skulle kunna klassificeras som farligt gods är undantagna från kraven i detta avsnitt i den utsträckning som specificeras i Technical Instructions, under följande förutsättningar:
 - De krävs ombord på flygplanet i enlighet med relevanta tillämpliga regler eller av operativa skäl.
 - De medförs som catering- eller kabinserviceförråd.
 - De medförs för att användas under flygning som veterinära hjälpmedel eller som ett humant avlivningsmedel för djur.
 - De medförs för att användas under flygning som medicinsk hjälp åt en patient, under förutsättning att,
 - gascylindrar har tillverkats speciellt i syfte att innehålla och transportera den särskilda gasen,

ii) droger, mediciner och andra medicinska ämnen hanteras av utbildad personal under den tid de används i flygplanet,

OPS 1.1180

Etikettering och märkning

iii) utrustning som innehåller våtcellsbatterier förvaras, och när det är nödvändigt säkras, i upprätt läge för att förhindra spill av elektrolyten, och

a) En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att förpackningar, styckegodsenheter och fraktbehållare etiketteras och märks på sätt som specificeras i Technical Instructions.

iv) lämplig åtgärd vidtas för att stuva och säkra all utrustning under start och landning och vid alla andra tidpunkter då befälhavaren av säkerhetsskäl bedömer det nödvändigt, eller

b) Då farligt gods transporteras på en flygning som sker helt eller delvis utanför en stats territorium, skall etikettering och märkning vara på det engelska språket utöver varje annat språkkrav.

5. De medförs av passagerare eller besättningsmedlemmar.

OPS 1.1185

Transporthandling för farligt gods

c) Artiklar eller ämnen som är avsedda som ersättning för dem i b1 ovan nämnda skall transporteras i ett flygplan på sätt som specificeras i Technical Instructions.

a) En operatör skall, utom då annat specificeras i Technical Instructions, säkerställa att farligt gods åtföljs av en transporthandling för farligt gods.

OPS 1.1165

Begränsningar vid transport av farligt gods

a) En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att artiklar och ämnen som är särskilt angivna genom namn eller allmän beskrivning i Technical Instructions som förbjudna att transportera under inga omständigheter medförs i ett flygplan.

b) Då farligt gods transporteras på en flygning som helt eller delvis äger rum utanför en stats territorium, skall det engelska språket användas i transporthandlingen för farligt gods utöver varje annat språkkrav.

OPS 1.1195

Mottagning av farligt gods

b) Operatören skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att artiklar och ämnen eller annat gods som är angivet i Technical Instructions som förbjudna för transport under normala förhållanden, endast transporteras när,

a) En operatör får inte ta emot farligt gods för transport förrän förpackningen, styckegodsenheten eller fraktbehållaren har kontrollerats i enlighet med procedurerna för mottagning i Technical Instructions.

1. de är undantagna av berörda stater enligt villkoren i Technical Instructions, eller

b) Operatören eller dennes marktjänstagent skall använda en kontrollista för mottagning. Kontrollistan för mottagning skall möjliggöra kontroll av alla relevanta detaljer och skall ha en utformning som medger registrering av resultatet av mottagningskontrollen genom manuella, maskinella eller datoriserade hjälpmedel.

2. Technical Instructions anger att de får transporteras enligt ett godkännande som lämnats av ursprungsstaten.

OPS 1.1200

Kontroll av skada, läckage eller kontamination

OPS 1.1170

Klassificering

En operatör skall säkerställa att:

En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att artiklar och ämnen klassificeras som farligt gods på sätt som specificeras i Technical Instructions.

1. Förpackningar, styckegodsenheter och fraktbehållare kontrolleras med avseende på tecken på läckage eller skada omedelbart före lastning i ett flygplan eller i en standardiserad lastenhet (ULD), på sätt som specificeras i Technical Instructions.

OPS 1.1175

Förpackning

2. En standardiserad lastenhet (ULD) inte lastas på ett flygplan, om den inte har kontrollerats på sätt som krävs i Technical Instructions och befunnits vara fri från varje tecken på läckage eller skada på det farliga gods som finns däri.

En operatör skall vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att farligt gods är förpackat på sätt som är specificerat i Technical Instructions.

3. Läckande eller skadade förpackningar, styckegodsenheter eller fraktbehållare inte lastas i ett flygplan.

4. Varje förpackning av farligt gods som påträffas i ett flygplan och som visar sig vara skadad eller läcker avlägsnas eller åtgärder vidtas så att de tas bort av vederbörlig myndighet eller organisation. I detta fall skall återstoden av fraktförsändelsen kontrolleras för att säkerställa att den är i lämpligt skick för transport och att ingen skada eller kontaminering på flygplanet eller dess last har skett.

5. Förpackningar, styckegodsenheter och fraktbehållare kontrolleras beträffande tecken på skada eller läckage vid avlastning från ett flygplan eller från en standardiserad lastenhet (ULD) och om det finns tecken på skada eller läckage, att området där det farliga godset var stuvat kontrolleras med avseende på skada eller kontaminering.

OPS 1.1205

Avlägsnande av kontaminering

En operatör skall säkerställa att

1. varje kontamination som påträffas och som är resultat av läckage eller skada på farligt gods avlägsnas utan dröjsmål, och
2. ett flygplan som blivit kontaminerat av radioaktivt material omedelbart tas ur tjänst och inte återinsätts förrän strålningsnivån vid varje åtkomlig yta och den kvarvarande kontamineringen, inte överstiger de värden som specificeras i Technical Instructions.

OPS 1.1210

Begränsningar vid lastninga) *Passagerarkabin och cockpit*

En operatör skall säkerställa att farligt gods inte transporteras i en flygplanskabin som upptas av passagerare eller i cockpit, om inte annat anges i Technical Instructions.

b) *Lastutrymmen*

En operatör skall säkerställa att farligt gods lastas, avskiljs, stuvats och säkras i ett flygplan på sätt som specificeras i Technical Instructions.

c) *Farligt gods avsett för transport endast i fraktluftfartyg*

En operatör skall säkerställa att förpackningar som innehåller farligt gods och som försetts med etiketten 'Cargo Aircraft Only' transporteras i fraktluftfartyg och lastas på sätt som specificeras i Technical Instructions.

OPS 1.1215

Krav på informationa) *Information till markpersonal*

En operatör skall säkerställa att

1. information lämnas till markpersonalen, så att de kan utföra sina arbetsuppgifter med avseende på transport av farligt gods, inkluderande de åtgärder som skall vidtas i händelse av tillbud och olyckor som berör farligt gods, och
2. i tillämpliga fall, att den information som det hänvisas till i stycke a.1 ovan också tillställs marktjänstagenten.

b) *Information till passagerare och andra personer*

1. En operatör skall säkerställa att information som krävs i Technical Instructions sprids så att passagerarna uppmärksammas på de typer av gods som de är förbjudna att medföra ombord på ett flygplan, och
2. operatören, och i tillämpliga fall dennes marktjänstagent, skall säkerställa att meddelanden som ger information om transport av farligt gods finns tillgängliga vid mottagningsställen för gods.

c) *Information till besättningsmedlemmar*

Operatören skall säkerställa att det i drifthandboken finns information, som gör det möjligt för besättningsmedlemmar att uppfylla sitt ansvar vad avser transport av farligt gods, inklusive de åtgärder som skall vidtas i händelse av att nödsituationer uppstår som berör farligt gods.

d) *Information till befälhavaren*

Operatören skall säkerställa att befälhavaren förses med skriftlig information på sätt som specificeras i Technical Instructions.

e) *Information i händelse av ett tillbud eller haveri med flygplan*

1. Operatören av ett flygplan, som är involverat i ett flygplanstillbud skall, på anmodan, förmedla all information som krävs för att begränsa de risker som åstadkoms av varje farligt gods som transporteras.
2. Operatören av ett flygplan som är involverat i ett flygplanshaveri skall, så snart som möjligt, underrätta vederbörlig myndighet i den stat där flygplanshaveriet inträffade om varje försändelse av farligt gods som transporteras.

OPS 1.1220

Utbildningsprogram

- a) En operatör skall upprätta och vidmakthålla utbildningsprogram för personal på sätt som krävs i Technical Instructions, vilka skall vara godkända av myndigheten.

b) Operatörer som inte innehar ett permanent godkännande för transport av farligt gods

En operatör skall säkerställa att:

1. Personal som är engagerad i allmän godshantering har erhållit utbildning för att utföra sina arbetsuppgifter avseende farligt gods. Denna utbildning skall minst omfatta de områden som anges i tabell 1, kolumn 1, och skall genomföras i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa att personalen har blivit medveten om de risker som är förenade med farligt gods och om hur man identifierar sådant gods.
2. Följande personal,
 - i) besättningsmedlemmar,
 - ii) personal som handhar passagerare, och
 - iii) personal för luftfartsskydd som är anställd av operatören och som hanterar säkerhetskontrollen av passagerare och deras bagage,

har erhållit utbildning, som minst omfattar de områden som anges i tabell 1, kolumn 2, och den skall genomföras i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa att personalen blivit medveten om de risker som är förenade med farligt gods, hur man identifierar det och vilka krav som gäller för att passagerarna skall få medföra sådant gods.

Tabell 1

Utbildningsområden	1	2
Allmänna principer	x	x
Begränsningar för flygtransport av farligt gods	x	x
Märkning och etikettering av förpackningar	x	x
Farligt gods i passagerarnas bagage		x
Nödprocedurer		x

Anm.: 'x' anger ett område som skall omfattas.

c) Operatörer som innehar ett permanent godkännande för transport av farligt gods

En operatör skall säkerställa att:

1. Personal som är engagerad i mottagandet av farligt gods har erhållit utbildning och är kvalificerade att utföra sina arbetsuppgifter. Denna utbildning skall minst omfatta de områden som

anges i tabell 2, kolumn 1, och skall genomföras i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa att personalen kan besluta om att ta emot eller avvisa farligt gods som lämnas för flygtransport.

2. Personal som är engagerad i marktjänst, lagerhållning och lastning av farligt gods har erhållit utbildning som gör det möjligt för dem att utföra sina arbetsuppgifter med avseende på farligt gods. Denna utbildning skall minst täcka de områden som anges i tabell 2, kolumn 2, och skall genomföras i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa att medvetenhet har erhållits om de risker som är förenade med farligt gods, hur man identifierar sådant gods och hur man skall handha och lasta det.
3. Personal som är engagerad i allmän godshantering har erhållit utbildning som gör det möjligt för dem att utföra sina arbetsuppgifter med avseende på farligt gods. Denna utbildning skall minst täcka de områden som anges i tabell 2, kolumn 3, och skall genomföras i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa att medvetenhet har erhållits om de risker som är förenade med farligt gods, hur man identifierar sådant gods och hur man skall handha och lasta det.
4. Flygbesättningsmedlemmar har erhållit utbildning som minst skall omfatta de områden som anges i tabell 2, kolumn 4. Utbildning skall genomföras i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa att flygbesättningsmedlemmarna blivit medvetna om de risker som är förenade med farligt gods och hur det skall transporteras i flygplanet.

5. Följande personal,

- i) personal som handhar passagerare,
- ii) personal för luftfartsskydd, anställd av operatören, som hanterar säkerhetskontrollen av passagerare och deras bagage, och

iii) andra besättningsmedlemmar än flygbesättningsmedlemmar,

har erhållit utbildning, som minst skall omfatta de områden som anges i tabell 2, kolumn 5. Utbildning skall genomföras i en omfattning som är tillräcklig för att säkerställa att denna personal blivit medveten om de risker som är förenade med farligt gods och om vilka bestämmelser som gäller för att passagerarna skall få medföra sådant gods eller vad som gäller generellt för transport i ett flygplan.

- d) Operatören skall säkerställa att all personal som erfordrar utbildning om farligt gods, erhåller repetitionsutbildning i intervaller som inte är längre än 2 år.
- e) Operatören skall säkerställa att journal över utbildning om farligt gods förs för all personal som är utbildad i enlighet med stycke d ovan.
- f) Operatören skall säkerställa att personalen hos hans marktjänstagent utbildas i enlighet med tillämplig kolumn i tabell 1 eller tabell 2.

Tabell 2

Utbildningsområden	1	2	3	4	5
Allmänna principer	x	x	x	x	x
Begränsningar för flygtransport av farligt gods	x	x	x	x	x
Klassificering och förteckning över farligt gods	x	x		x	
Allmänna packningsbestämmelser och packningsinstruktioner	x				
Förpackningsmärkningar	x				
Märkning och etikettering av förpackningar	x	x	x	x	x
Dokumentation från avsändaren	x				
Mottagning av farligt gods, inkluderande användningen av en kontrollista	x				
Lastning, lastningsbegränsningar och separation	x	x	x	x	
Kontroll av skada eller läckage och procedurer för avlägsnande av kontamination	x	x			
Krav på information till befälhavare	x	x		x	
Farligt gods i passagerarnas bagage	x			x	x
Nödprocedurer	x	x	x		x

Anm.: 'x' anger ett område som skall täckas.

OPS 1.1225

Rapporter om tillbud och olyckor med farligt gods

En operatör skall rapportera tillbud och olyckor med farligt gods till myndigheten. En första rapport skall avlämnas inom 72 timmar efter händelsen om inte särskilda omständigheter förhindrar detta.

AVSNITT 5

LUFTFARTSSKYDD

OPS 1.1235

Bestämmelser för luftfartsskydd

En operatör skall säkerställa att all berörd personal äger kännedom om och iakttar relevanta bestämmelser i de nationella programmen för luftfartsskydd i operatörens hemmastat.

OPS 1.1240

Utbildningsprogram

En operatör skall upprätta, vidmakthålla och genomföra godkända utbildningsprogram som gör det möjligt för operatörens personal att vidta lämpliga åtgärder för att förebygga olagliga handlingar såsom sabotage eller olagligt beslagtagande av flygplan och för att reducera följderna av sådana händelser om de skulle inträffa.

OPS 1.1245

Rapportering av olaglig handling

Efter en inträffad olaglig handling ombord på ett flygplan skall befälhavaren, eller i hans frånvaro operatören, utan dröjsmål insända en rapport om en sådan handling till vederbörlig lokal myndighet och myndigheten i operatörens hemmastat.

OPS 1.1250

Checklista för genomsökningsförfarande i flygplan

En operatör skall säkerställa att alla flygplan medför en checklista över de förfaranden som skall följas i aktuell typ vid genomsökning efter dolda vapen, sprängämnen eller andra farliga anordningar.

OPS 1.1255

Luftfartsskydd i cockpit

Om en cockpitdörr är installerad i ett flygplan som brukas för att transportera passagerare, skall denna kunna låsas inifrån cockpit för att förhindra obehörigt tillträde."

Ändrat förslag till rådets förordning om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/04)

KOM(2000) 75 slutlig — 1999/0102(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 30 mars 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 61 c i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer garanteras. I syfte att gradvis upprätta ett sådant område skall gemenskapen bland annat besluta om åtgärder på området för civilrättsligt samarbete som behövs för att den inre marknaden skall fungera väl.
- (2) En väl fungerande inre marknad kräver att man förbättrar och påskyndar översändande för delgivning mellan medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.
- (3) Detta område omfattas av det civilrättsliga samarbetet enligt artikel 65 i fördraget.
- (4) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget kan målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå. Denna förordning begränsas till vidtagandet av minsta antal åtgärder för att dessa mål skall kunna uppnås och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.
- (5) Rådet enades genom en akt av den 26 maj 1997 ⁽²⁾ om en konvention om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, och rekommenderade medlemsstaterna att ansluta sig till denna enligt sina respektive konstitutionella regler. Denna konvention har emellertid inte trätt i

kraft. Det är viktigt att bygga vidare på de resultat som har uppnåtts genom konventionen. I denna förordning återges alltså till största delen sakinhållet i konventionen.

- (6) Snabba och effektiva förfaranden inom det civilrättsliga området kräver att översändandet av handlingar i mål och ärenden mellan de myndigheter som utses som ansvariga kan ske direkt och genom kanaler som fungerar utan dröjsmål. Medlemsstaterna bör dock få uttrycka sin avsikt att hålla kvar ansvaret hos en central myndighet under fem år. Ett sådant övergångssystem är motiverat i fall där medlemsstatens nuvarande rutiner för översändande av handlingar behöver anpassas.
- (7) Kravet att översända handlingar snabbt bör motivera ett fritt val av sändningsmetod, även om vissa villkor i fråga om läslighet och garanti för äkthet också måste uppfyllas. För ett säkert översändande bör varje handling åtföljas av ett formulär, ifyllt på det lands språk där delgivning sker eller på ett annat språk som godtas av den mottagande medlemsstaten.
- (8) För att förordningen skall fungera effektivt bör det föreskrivas att delgivning endast får vägras under mycket exceptionella omständigheter.
- (9) Ett snabbt översändande av handlingar bör leda till att delgivning kan ske inom några dagar efter mottagandet. Om delgivning emellertid inte skett inom en månad bör det mottagande organet underrätta det sändande organet om detta. Det faktum att tidsgränsen på en månad överskridits bör emellertid inte innebära att ansökan bör skickas tillbaka till sändande organet om det fortfarande förefaller möjligt att delgivning kan genomföras inom rimlig tid.
- (10) I mottagarens intresse måste delgivning ske antingen på det språk som används där den skall äga rum eller på ett språk som används i den sändande medlemsstaten och som mottagaren förstår.
- (11) Med tanke på att förfaranderegler kan skilja sig åt mellan olika medlemsstater kan också det datum som registreras som delgivningsdag variera. I dessa fall bör förordningen föreskriva ett system med två olika datum som innebär att det är den mottagande medlemsstatens lag som är avgörande, såvida det inte gäller fall där delgivning måste ske inom en fastställd tid. Denna regel är avsedd att skydda såväl avsändare som mottagare.

⁽¹⁾ EGT C 247 E, 31.8.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 261, 27.8.1997, s. 1.

- (12) Denna förordning bör, i kontakterna mellan medlemsstaterna och parterna, ha företräde i förhållande till de bestämmelser på området som återfinns i internationella konventioner och avtal som slutits av medlemsstaterna, i synnerhet protokollet till 1968 års Brysselkonvention om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾ och Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Förordningen bör således inte hindra att medlemsstaterna bibehåller eller inför bestämmelser som syftar till att påskynda översändandet av handlingar, så länge dessa bestämmelser är i linje med förordningen.
- (13) Uppgifter som översänds enligt denna förordning bör omfattas av en ordning för skydd. Dessa uppgifter faller inom tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets förordning 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽²⁾ eller Europaparlamentets och rådets förordning 97/66/EG av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet⁽³⁾.
- (14) Kommissionen bör få ansvaret för att genomföra bestämmelser om tillämpning av denna förordning. Den bör därvid biträdas av en rådgivande kommitté.
- (15) Kommissionen bör senast tre år efter ikraftträdandet av denna förordning göra en översyn av hur den tillämpats och om så krävs föreslå ändringar.
- (16) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning har dessa två medlemsstater meddelat att de ämnar delta i antagandet av denna förordning. I enlighet med protokollet om Danmarks ställning deltar denna medlemsstat inte i antagandet av förordningen. Danmark är således inte bundet av förordningen, och dess bestämmelser är inte tillämpliga på det landet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning skall tillämpas då en handling i ett mål eller ärende av civil eller kommersiell natur skall sändas från en medlemsstat till en annan för delgivning.

⁽¹⁾ EGT C 27, 26.1.1998, s. 17.

⁽²⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 1.

2. Denna förordning är inte tillämplig när adressen till den person som skall delges eller personens vanliga vistelseort inte är känd.

Artikel 2

Sändande och mottagande organ

1. Varje medlemsstat skall utse tjänstemän, myndigheter eller andra personer, nedan kallade "sändande organ", med behörighet att översända handlingar i mål och ärenden som skall delges i en annan medlemsstat.
2. Varje medlemsstat skall utse tjänstemän, myndigheter eller andra personer, nedan kallade "mottagande organ", med behörighet att ta emot handlingar i mål och ärenden från en annan medlemsstat.
3. En medlemsstat kan utse endast ett sändande organ och endast ett mottagande organ, eller ett enda organ med båda funktionerna. En federal stat, en stat där flera rättssystem tillämpas eller en stat med autonoma territoriella administrationer har rätt att utse mer än ett sådant organ. Organen skall utses för en tid av fem år, med möjlighet till förlängning vart femte år.
4. Varje medlemsstat skall till kommissionen lämna uppgifter om
- a) namn på och adresser till de mottagande organ som avses i punkterna 2 och 3,
 - b) deras territoriella behörighetsområden,
 - c) de sätt på vilka de kan ta emot handlingar, och
 - d) de språk som kan användas för att fylla i standardformuläret i bilagan.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om varje senare ändring av sådana uppgifter.

Artikel 3

Central enhet

Varje medlemsstat skall utse en central enhet med ansvar för

- a) att ge information till de sändande organen,

- b) att söka lösningar på svårigheter som kan uppstå när handlingar översänds för delgivning och om adressen är felaktig,
- c) att, i undantagsfall och på begäran av ett sändande organ, vidarebefordra en framställning om delgivning till det behöriga mottagande organet.

En federal stat, en stat där flera rättssystem tillämpas eller en stat med autonoma territoriella administrationer har rätt att utse mer än en central enhet.

KAPITEL II

HANDLINGAR I MÅL ELLER ÄRENDEN

AVSNITT 1

ÖVERSÄNDNING OCH DELGIVNING AV HANDLINGAR I MÅL ELLER ÄRENDEN

Artikel 4

Översändande av handlingar

1. Handlingar i mål eller ärenden skall översändas direkt och snarast möjligt mellan de organ som utsetts på grundval av artikel 2.
2. Översändning av handlingar, framställningar, bekräftelser, kvitton, bevis och alla andra dokument mellan sändande organ och mottagande organ kan ske på varje lämpligt sätt, förutsatt att innehållet i den mottagna handlingen är riktigt och troget återger innehållet i den översända handlingen och att all information i denna är väl läslig.
3. Den handling som skall översändas skall åtföljas av en framställning som avfattats på standardformuläret i bilagan. Formuläret skall fyllas i på den anmodade medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där delgivningen skall ske, eller på något annat språk som den medlemsstaten har angivit som godtagbart. Varje medlemsstat skall ange det eller de av Europeiska unionens officiella språk som utöver dess eget eller egna godtas av den staten för ifyllandet av formuläret.

4. För de handlingar och andra dokument som översänds skall ingen legalisering eller motsvarande formalitet krävas.

5. Om det sändande organet önskar att ett exemplar av handlingen skall återsändas tillsammans med det bevis som avses i artikel 10, skall det sända handlingen i två exemplar.

Artikel 5

Översättning av handlingar

1. Det sändande organ till vilket sökanden överlämnar en handling för översändning skall upplysa sökanden om att adressaten kan vägra att ta emot handlingen därför att den inte är avfattad på något av de språk som avses i artikel 8.
2. Sökanden skall stå för alla översättningskostnader innan handlingen översänds, om inte annat följer av ett eventuellt senare beslut av domstol eller behörig myndighet om ersättningskyldighet för sådana kostnader.

Artikel 6

Det mottagande organets mottagande av handlingar

1. Det mottagande organet skall, genast efter mottagandet av handlingen, sända ett kvitto till det sändande organet på snabbast möjliga sätt så snart som möjligt, och i varje fall senast sju dagar efter mottagandet av handlingen, på standardformuläret i bilagan.
2. Om framställningen om delgivning inte kan tillgodoses på grundval av den information eller de handlingar som översänts, skall det mottagande organet ta kontakt med det sändande organet på snabbast möjliga sätt för att skaffa den information eller de handlingar som saknas.

Om det uppstår välgrundade tvivel om huruvida en framställning om delgivning ingår i tillämpningsområdet för denna förordning skall det sändande organets bedömning ha företräde, med det undantag som fastställs i punkt 3.

3. Om framställningen om delgivning på grund av uppenbart fel ligger utanför denna förordnings tillämpningsområde eller om delgivning inte kan ske på grund av att de formella kraven inte har uppfyllts, skall framställningen och de översända handlingarna genast efter mottagandet återsändas till det sändande organet tillsammans med returmeddelandet enligt standardformuläret i bilagan.

4. Det mottagande organ som tar emot en handling för delgivning men saknar territoriell behörighet, skall vidarebefordra den, tillsammans med framställningen, till det behöriga mottagande organet i samma medlemsstat om framställningen uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 4.3 och skall informera det sändande organet på standardformuläret i bilagan. Det senare mottagande organet skall meddela det sändande organet när det tar emot handlingen, på det sätt som anges i punkt 1.

Artikel 7

Delgivning av handlingar

1. Det mottagande organet skall delge eller låta delge handlingen, antingen enligt den mottagande medlemsstatens lag eller i en särskild form som begärts av det sändande organet, om denna inte är oförenlig med lagen i den medlemsstaten.

2. Alla åtgärder för att delge handlingen skall vidtas så snart som möjligt. Om det inte har varit möjligt att delge handlingen inom en månad efter mottagandet skall det mottagande organet underrätta det sändande organet med användande av beviset i standardformuläret i bilagan, vilket skall utarbetas i enlighet med artikel 10.2. Tiden skall räknas enligt den mottagande statens lag.

Artikel 8

Vägran att ta emot en handling

1. Det mottagande organet skall underrätta adressaten om att han eller hon kan vägra att ta emot den handling som skall delges, om den är avfattad på ett annat än något av följande språk:

a) Den anmodade medlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där delgivningen skall ske, eller

b) ett av den sändande medlemsstatens språk som adressaten förstår.

2. Om det mottagande organet underrättas om att adressaten vägrar att ta emot handlingen enligt punkt 1, skall det omedelbart underrätta det sändande organet med användande av det bevis som avses i artikel 10 och återsända framställningen och de handlingar som begärs översatta.

Artikel 9

Delgivningsdag

1. Dagen för delgivning av en handling enligt artikel 7 skall vara den dag då den delges i enlighet med den anmodade statens lag, om inte annat följer av tillämpningen av artikel 8.

2. Om en handling måste delges inom en viss tid i samband med ett kommande eller pågående förfarande i den översändande medlemsstaten, skall emellertid den dag som beaktas i förhållande till sökanden vara den dag som bestäms enligt den medlemsstatens lag.

Artikel 10

Delgivningsbevis och kopia på den delgivna handlingen

1. När formaliteterna för delgivning av handlingen har fullgjorts skall ett bevis om fullgörande av dessa formaliteter skrivas ut på standardformuläret i bilagan och tillställas det sändande organet, tillsammans med en kopia av den delgivna handlingen i de fall då artikel 4.5 skall tillämpas.

2. Beviset skall fyllas i på ursprungsmedlemsstatens officiella språk eller ett av dess officiella språk eller på något annat språk, som den medlemsstaten har angivit som godtagbart. Varje medlemsstat skall ange det eller de av Europeiska unionens officiella språk som utöver dess eget eller egna godtas av den staten för ifyllandet av formuläret.

Artikel 11

Kostnader för delgivning

1. För delgivning av handlingar i mål eller ärenden på begäran av en medlemsstat får den mottagande medlemsstaten inte utkräva avgift eller kostnadsersättning.

2. Om den anmodade medlemsstatens lagstiftning så fastställer skall den sökande betala eller ersätta kostnader som föranletts av

a) medverkan av stämmingsman eller annan person som är behörig enligt lagen i den mottagande medlemsstaten,

b) användandet av en särskild delgivningsform.

AVSNITT 2

ANDRA SÄTT ATT ÖVERSÄNDA OCH DELGE HANDLINGAR I MÅL ELLER ÄRENDEN

Artikel 12

Översändning på konsulär eller diplomatisk väg

Varje medlemsstat får i undantagsfall översända handlingar för delgivning på konsulär eller diplomatisk väg till de organ i en annan medlemsstat vilka utsetts enligt artikel 2 eller 3.

Artikel 13

Delgivning av handlingar genom diplomatiska eller konsulära tjänstemän

Varje medlemsstat får, i undantagsfall och utan användande av tvångsmedel, omedelbart genom sina egna diplomatiska eller konsulära tjänstemän delge personer som är bosatta i en annan medlemsstat handlingar.

Varje medlemsstat får förklara att den motsätter sig sådan delgivning på sitt territorium, om inte handlingarna skall delges en medborgare i den medlemsstat från vilken handlingarna härrör.

*Artikel 14***Delgivning med post**

1. Varje medlemsstat får delge handlingar i mål och ärenden med post direkt till personer som är bosatta i en annan medlemsstat.
2. Varje medlemsstat kan precisera villkoren för att den skall godta delgivning av handlingar i mål och ärenden med post.

*Artikel 15***Direkt framställning om delgivning**

Denna förordning skall inte innebära någon inskränkning i rätten för varje person som har ett intresse i ett rättsligt förfarande att låta delge handlingar i mål och ärenden omedelbart genom tjänstemän eller andra behöriga personer i den mottagande medlemsstaten.

KAPITEL III

ANDRA HANDLINGAR*Artikel 16***Översändande**

Andra handlingar får översändas för delgivning i en annan medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 17***Tillämpningsföreskrifter**

Kommissionen skall enligt förfarandet i artikel 18 fastställa bestämmelser som syftar till att

- a) utarbeta och årligen uppdatera en handbok som innehåller de uppgifter som medlemsstaterna skall lämna enligt artikel 2.4,
- b) utarbeta en ordlista på de officiella språken i Europeiska unionen över handlingar som kan delges enligt denna förordning,
- c) införa ändringar i formuläret i bilagan, samt att
- d) genomföra bestämmelser om tillämpning av förordningen i syfte att påskynda översändande av handlingar för delgivning.

*Artikel 18***Kommitté**

Kommissionen skall biträdas av en rådgivande kommitté. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.

Yttrandet skall protokollföras och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén avgett. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

*Artikel 19***När svaranden inte inställer sig**

1. Om en stämning eller motsvarande handling måste översändas till en annan medlemsstat för delgivning enligt bestämmelserna i denna förordning och svaranden inte inställer sig, får saken inte avgöras förrän det har konstaterats att

- a) handlingen delgivits enligt en delgivningsform som föreskrivs i den anmodade medlemsstatens lagstiftning för delgivning av handlingar i inhemska rättegångar mot personer som är bosatta på statens territorium, eller
- b) handlingen lämnats till svaranden eller i hans bostad på annat sätt som är tillåtet enligt denna förordning, och att delgivning enligt a eller b ägt rum i så god tid att svaranden haft möjlighet att avge svaromål.

2. Varje medlemsstat kan avge förklaring att domstol utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 får meddela avgörande även om bevis om delgivning inte mottagits, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Handlingen har översänts på ett sätt som föreskrivs i denna förordning.
- b) En tidsperiod som domstolen i varje särskilt fall anser skälig, dock minst sex månader, har förflutit sedan handlingen avsändes.
- c) Inget bevis av något slag har mottagits, trots att skäliga ansträngningar gjorts att få ett sådant från behöriga myndigheter i den mottagande staten.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 får domstolen i brådskande fall besluta om interimistiska åtgärder.

4. När en stämning eller motsvarande handling måste överlämnas till en annan medlemsstat för delgivning enligt bestämmelserna i denna förordning och ett avgörande har meddelats mot svaranden i hans uteläge, kan en domstol på ansökan av svaranden medge att saken får omprövas utan hinder av att fullföljdstiden utgått, om följande villkor är uppfyllda:

a) Svaranden har utan egen förskyllan inte fått kännedom om handlingen i sådan tid att han haft möjlighet att avge svaromål, och inte heller haft kännedom om avgörandet i sådan tid att han kunnat fullfölja talan.

b) Svaranden har visat sannolika skäl för sin talan.

En ansökan om omprövning måste inges i rimlig tid efter det att svaranden har fått kännedom om avgörandet.

Varje medlemsstat kan avge förklaring att ansökan kommer att avvisas om den inges efter utgången av en tidsperiod som skall anges i förklaringen men som dock aldrig skall vara kortare än ett år från dagen för avgörandet.

5. Punkt 4 är inte tillämplig på avgöranden angående personers status.

Artikel 20

Förhållande till avtal eller arrangemang som ingåtts av medlemsstaterna

1. Förordningen skall inom sitt tillämpningsområde ha företräde i förhållande till de bestämmelser på området som återfinns i internationella konventioner och avtal som slutits av medlemsstaterna, i synnerhet artikel IV i protokollet till 1968 års Brysselkonvention om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område och Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

2. Denna förordning hindrar inte att medlemsstaterna bibehåller eller inför bestämmelser som syftar till att påskynda överlämnandet av handlingar, så länge dessa bestämmelser är i linje med förordningen. Medlemsstaterna skall låta kommissionen ta del av förslagen till de bestämmelser de har för avsikt att anta för ändamålet.

Artikel 21

Rättshjälp

Denna förordning skall inte påverka tillämplig lagstiftning i rättshjälpsfrågor, och i synnerhet inte artikel 23 i konventionen av den 17 juli 1905 angående vissa till civilprocessen hörande ämnen, artikel 24 i konventionen av den 1 mars 1954 angående vissa till civilprocessen hörande ämnen och konventionen av den 25 oktober 1980 om internationell rättshjälp mellan de medlemsstater som har tillträtt dessa konventioner.

Artikel 22

Skydd för information

1. Uppgifter, särskilt personuppgifter, som överlämnas enligt denna förordning skall av det mottagande organet användas endast för det ändamål för vilket de överlämnas.

2. De mottagande organen skall säkerställa sekretessen för sådana uppgifter enligt den mottagande medlemsstatens lag.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte påverka sådana bestämmelser i tillämplig nationell lag som ger de personer om vilka uppgifter har överlämnats enligt denna förordning rätt till information om hur de uppgifter använts som överlämnats.

4. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av direktiv 95/46/EG och direktiv 97/66/EG.

Artikel 23

Offentliggörande

Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra de uppgifter som avses i artiklarna 2, 3, 4, 9, 10, 13, 14, 15 och 19 och som medlemsstaterna skall meddela kommissionen.

Artikel 24

Översyn

Senast tre år efter ikraftträdandet av denna förordning och därefter vart femte år skall kommissionen överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén, och särskilt övervaka hur effektivt de organ fungerar som utsetts i enlighet med artikel 2 i förordningen, samt den praktiska tillämpningen av artikel 3 c och artikel 9. Denna rapport skall även omfatta aspekter på elektroniskt överlämnande av handlingar och delgivning på elektronisk väg, för vilka man så snart som möjligt skall utarbeta bestämmelser på EU-nivå.

Artikel 25

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Den skall tillämpas från och med den 1 oktober 2000.

Artikel 26

Adressater

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA

FRAMSTÄLLNING OM DELGIVNING AV HANDLING
(Artikel 4.3 i förordningen)

Referensnummer

(*) Kan utelämnas

1. SÄNDANDE ORGAN

1.1 Namn:

1.2 Adress:

1.2.1 Gata + nummer/box:

1.2.2 Ort + postnummer:

1.2.3 Land:

1.3 Tfn:

1.4 Fax (*):

1.5 E-post (*):

2. MOTTAGANDE ORGAN

2.1 Namn:

2.2 Adress:

2.2.1 Gata + nummer/box:

2.2.2 Ort + postnummer:

2.2.3 Land:

2.3 Tfn:

2.4 Fax (*):

2.5 E-post (*):

3. SÖKANDE

3.1 Namn:

3.2 Adress:

3.2.1 Gata + nummer/box:

3.2.2 Ort + postnummer:

3.2.3 Land:

3.3 Tfn (*):

3.4 Fax (*):

3.5 E-post (*):

4. ADRESSAT

4.1 Namn:

4.2 Adress:

4.2.1 Gata + nummer/box:

4.2.2 Ort + postnummer:

4.2.3 Land:

4.3 Tfn (*):

4.4 Fax (*):

4.5 E-post (*):

4.6 Identitetsnummer eller personnummer eller motsvarande/organisationsnummer eller motsvarande (*):

5. DELGIVNINGSFORM

5.1 Enligt lagen i den mottagande medlemsstaten

5.2 Enligt följande särskilda form:

5.2.1 Om denna är oförenlig med lagen i den mottagande medlemsstaten skall handlingen/handlingarna delges i enlighet med den lagstiftningen:

5.2.1.1 ja

5.2.1.2 nej

6. HANDLING SOM SKALL DELGES

a) 6.1 Handlingens art

6.1.1 Rättslig

6.1.1.1 stämningsansökan

6.1.1.2 dom

6.1.1.3 överklagande

6.1.1.4 annan:

6.1.2 Utomrättslig

b) 6.2 Datum eller tidsfrist som anges i handlingen (*):

c) 6.3 Handlingens språk:

6.3.1 original: D EN DK ES FIN F GR I NL P S något annat:

6.3.2 översättning (*): D EN DK ES FIN F GR I NL P S något annat:

d) 6.4 Antal bilagor:

7. ÅTERSÄNDNING AV ETT EXEMPLAR AV HANDLINGEN TILLSAMMANS MED BEVIS PÅ DELGIVNINGEN (artikel 4.5 i förordningen)

7.1 Ja (i detta fall skall handlingen som skall delges översändas i två exemplar)

7.2 Nej

1. Enligt artikel 7.2 i förordningen är du skyldig att vidta alla åtgärder för att delge handlingen så snart som möjligt. Om det inte är möjligt att delge handlingen inom en månad efter mottagandet måste du under alla omständigheter meddela detta organ med användande av det bevis som avses i punkt 13.
2. Om framställningen inte kan tillgodoses på grundval av den information eller de handlingar som har översänts är du enligt artikel 6.2 i förordningen skyldig att på snabbast möjliga sätt ta kontakt med detta organ för att få den information eller de dokument som saknas.

Utfärdat i:

den:

Underskrift och/eller stämpel:

Mottagande organs referensnummer:

MOTTAGNINGSBEVIS
(Artikel 6.1 i förordningen)

Detta mottagningsbevis måste översändas på snabbast möjliga sätt så snart som möjligt efter mottagandet av handlingen och under alla omständigheter inom sju dagar efter mottagandet.

8. DATUM FÖR MOTTAGANDET:

Utfärdat i:

den:

Underskrift och/eller stämpel:

MEDDELANDE OM ÅTERSÄNDNING AV FRAMSTÄLLNING OCH HANDLING
(Artikel 6.3 i förordningen)

Framställningen och handlingen måste återsändas genast efter mottagandet.

9. ORSAK TILL ÅTERSÄNDNINGEN:

9.1 Framställningen ligger uppenbart utanför denna förordnings räckvidd:

9.1.1 handlingen är inte av civil eller kommersiell natur

9.1.2 delgivningen sker inte från en medlemsstat till en annan

9.2 De formella kraven har inte uppfyllts och därför är delgivningen omöjlig:

9.2.1 informationen är svårsläslig

9.2.2 fel språk används i formuläret

9.2.3 den mottagna handlingen överensstämmer inte med originalet

9.2.4 annan orsak (var vänlig ge närmare förklaring):

9.3 Delgivningsformen är oförenlig med lagstiftningen i den aktuella medlemsstaten (artikel 7.1 i förordningen)

Utfärdat i:

den:

Underskrift och/eller stämpel:

**MEDDELANDE OM VIDAREBEFORDRAN AV FRAMSTÄLLNING OCH HANDLING TILL BEHÖRIGT
MOTTAGANDE ORGAN
(Artikel 6.4 i förordningen)**

Framställningen och handlingen har vidarebefordrats till följande mottagande organ som har territoriell behörighet att delge den:

10.1 NAMN:

10.2 Adress:

10.2.1 Gata + nummer/box:

10.2.2 Ort + postnummer:

10.2.3 Land:

10.3 Tfn:

10.4 Fax (*):

10.5 E-post (*):

Utfärdat i:

den:

Underskrift och/eller stämpel:

Behöriga mottagande organs referensnummer:

**MEDDELANDE OM MOTTAGANDE FRÅN DET BEHÖRIGA MOTTAGANDE ORGANET TILL DET
SÄNDANDE ORGANET
(Artikel 6.4 i förordningen)**

Detta meddelande måste översändas på snabbast möjliga sätt så snart som möjligt efter mottagandet av handlingen och under alla omständigheter inom sju dagar efter mottagandet.

11. DATUM FÖR MOTTAGANDET:

Utfärdat i:

den:

Underskrift och/eller stämpel:

BEVIS PÅ DELGIVNING ELLER ICKE-DELGIVNING AV HANDLINGAR
(Artikel 10 i förordningen)

Delgivningen skall ske så snart som möjligt. Om det inte har varit möjligt att delge handlingen inom en månad efter mottagandet skall det mottagande organet under alla omständigheter underrätta det sändande organet (enligt artikel 7.2 i förordningen).

12. DELGIVNING

- a) 12.1 Datum och adress för delgivningen:
- b) 12.2 Dokumentet
- A) 12.2.1 delgavs i enlighet med den mottagande medlemsstatens lag, dvs.
- 12.2.1.1 överlämnades
- 12.2.1.1.1 till adressaten personligen
- 12.2.1.1.2 till en annan person
- 12.2.1.1.2.1 Namn:
- 12.2.1.1.2.2 Adress:
- 12.2.1.1.2.2.1 Gata + nummer/box:
- 12.2.1.1.2.2.2 Ort + postnummer:
- 12.2.1.1.2.2.3 Land:
- 12.2.1.1.2.3 Förhållande till adressaten:
familjemedlem anställd annat
- 12.2.1.1.3 till adressatens hemvist
- 12.2.1.2 delgavs med post
- 12.2.1.2.1 utan mottagningsbevis
- 12.2.1.2.2 med bifogat mottagningsbevis
- 12.2.1.2.2.1 från adressaten
- 12.2.1.2.2.2 från en annan person
- 12.2.1.2.2.2.1 Namn:
- 12.2.1.2.2.2.2 Adress:
- 12.2.1.2.2.2.2.1 Gata + nummer/box:
- 12.2.1.2.2.2.2.2 Ort + Postnummer:
- 12.2.1.2.2.2.2.3 Land:
- 12.2.1.2.2.2.3 Förhållande till adressaten:
familjemedlem anställd annat
- 12.2.1.3 delgavs på annat sätt (ange hur):
- B) 12.2.2 delgavs på följande särskilda sätt (ange hur):
- C) 12.2.3 delgavs av (titel, adress, telefonnummer eller faxnummer):
- c) 12.3 Adressaten underrättades [muntligt] [skriftligt] om att han eller hon kan vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på ett av de officiella språken på den plats där den delges eller på ett av de officiella språken i den sändande medlemsstaten som han eller hon förstår.

13. UNDERRÄTTELSE I ENLIGHET MED ARTIKEL 7.2

Det har inte varit möjligt att delge handlingen inom en månad från mottagandet.

14. VÅGRAN ATT TA EMOT HANDLINGEN

Adressaten vägrade att ta emot handlingen på grund av det språk den är avfattad på. Handlingarna bifogas.

15. ORSAK TILL ATT HANDLINGEN INTE DELGAVS ADRESSATEN

- 15.1 Okänd adress
- 15.2 Adressaten kunde inte nås
- 15.3 Delgivning kunde inte ske inom angiven tid enligt punkt 6.2
- 15.4 Annan (orsaken anges):

Handlingarna bifogas.

Utfärdat i:

den:

Underskrift och/eller stämpel:

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om genomförandet av åtgärder för att stödja Turkiets ekonomiska och sociala utveckling

(2000/C 311 E/05)

KOM(2000) 169 slutlig — 1998/0300(COD)

(Framlagt av kommissionen den 5 april 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 179 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i EG-fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Relationerna mellan Europeiska unionen och Turkiet bygger huvudsakligen på associeringsavtalet av den 12 september 1963 och på besluten i det associeringsråd som inrättats genom avtalet.
- (2) Turkiet fortsätter att genomföra betydande reformer i avsikt att förbättra den turkiska ekonomin, omstrukturera den offentliga sektorn och göra den mera effektiv, modernisera de ekonomiska och sociala infrastrukturerna och utveckla produktionssektorn.
- (3) Europeiska rådet bedömde vid sitt möte i Cardiff den 15-16 juni 1998 att det är viktigt att genomföra den europeiska strategin för Turkiet och uppmanade kommissionen att lägga fram de förslag som krävs, även ur ekonomisk synvinkel.
- (4) Inkomsterna är mycket ojämnt fördelade mellan Turkiets olika delar. För att följa upp slutsatserna från Europeiska rådet i Cardiff är det viktigt att åtgärda dessa skillnader genom att stödja de regioner som släpar efter i utvecklingen och genom att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen.
- (5) I rådets slutsatser av den 13 september 1999 hänvisades till det finansiella stödet till Turkiet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (6) Europeiska rådet förklarade vid sitt möte i Helsingfors den 10–11 december 1999 att Turkiet är ett kandidatland som har de nödvändiga förutsättningarna för att ansluta sig till unionen på grundval av samma kriterier som tillämpas för de övriga kandidatländerna.
- (7) Bestämmelserna i den här förordningen grundar sig på respekten för de demokratiska principerna, för rättsstaten, för de mänskliga rättigheterna och för de grundläggande friheterna, samt respekten för folkrätten, vilka ligger till grund för Europeiska gemenskapens och dess medlemsstaters politik,
- (8) Gemenskapen fäster vikt vid att förbättra demokratin i landet, främja respekten för de grundläggande mänskliga rättigheterna och göra det civila samhället mera delaktigt i.
- (11) Ett interinstitutionellt avtal om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet⁽¹⁾ slöts den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (7) Bestämmelserna i den här förordningen grundar sig på respekten för de demokratiska principerna, för rättsstaten, för de mänskliga rättigheterna och för de grundläggande friheterna, samt respekten för folkrätten, vilka ligger till grund för Europeiska gemenskapens och dess medlemsstaters politik, samt på de åtaganden som gjorts på detta område inom ramen för de olika avtalen.
- (8) Gemenskapen fäster stor vikt vid Turkiets behov av att förbättra och främja demokratin i landet, främja respekten för de grundläggande mänskliga rättigheterna och av att göra det civila samhället mera delaktigt i denna process.
- (9) Europaparlamentet har i olika resolutioner framför allt hänvisat till betydelsen av respekten för mänskliga rättigheter i Turkiet för utvecklingen av förbindelserna mellan Turkiet och Europeiska unionen, i synnerhet i resolutionerna av den 13 december 1995 om mänskliga rättigheter i Turkiet, av den 17 september 1998 om kommissionens rapporter om utvecklingen av relationerna med Turkiet efter tullunionens ikraftträdande, av den 3 december 1998 om meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om den vidare utvecklingen av förbindelserna med Turkiet och meddelandet från kommissionen till rådet "Europeisk strategi för Turkiet, inledande konkreta förslag från kommissionen" och av den 6 oktober 1999 om Turkiet⁽¹⁾.
- (10) De åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning utgör förvaltningsåtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾ och de bör antas enligt förvaltningsförfarandet i artikel 4 i nämnda beslut.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

⁽¹⁾ EGT C 17, 22.1.1996, s. 46, EGT C 313, 12.10.1998, s. 176, EGT C 398, 21.12.1998, s. 57, respektive protokoll med detta datum.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(12) Europaparlamentet, rådet och kommissionen avgav den 6 mars 1995 en förklaring om införande av finansiella bestämmelser i rättsakterna ⁽¹⁾.

(13) Denna referens skall ingå i den fleråriga finansiella ramen för Medelhavsområdet.

(14) De projekt och program som finansieras med hjälp av detta ekonomiska stöd bör bidra till Turkiets ekonomiska och, en reform av landets utvecklingspolitik och till en omstrukturering av dess institutioner.

(15) De projekt och program som finansieras med hjälp av detta ekonomiska stöd skall komma den befolkning till godo som drabbas av eftersläpningen i utvecklingen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemenskapen skall bidra till Turkiets ansträngningar i samband med landets ekonomiska och sociala utveckling.

ÄNDRAT FÖRSLAG

(13) Utan att det påverkar budgetmyndighetens befogenheter föreslås som finansiell ram för perioden 2000–2002 ett flerårigt referensbelopp avsett att spegla lagstiftarens intentioner. Denna referens skall ingå i den fleråriga finansiella ramen för Medelhavsområdet.

(14) De projekt och program som finansieras med hjälp av detta ekonomiska stöd bör bidra till Turkiets ekonomiska och sociala utveckling, främja skyddet av de mänskliga rättigheterna och respekten för och skyddet av de befintliga minoriteterna, samt bidra till en reform av landets utvecklingspolitik och till en omstrukturering av dess institutioner och rättssystem för att kunna garantera dessa principer.

(15) De projekt och program som finansieras med hjälp av detta ekonomiska stöd skall i synnerhet komma den befolkning till godo som drabbas av eftersläpningen i utvecklingen.

Oförändrat

Artikel 2

Den finansiella ram som speglar lagstiftarens intentioner skall uppgå till 135 miljoner euro för perioden 2000–2002. Denna referens skall inte påverka budgetmyndighetens befogenheter såsom dessa anges i fördraget. Budgetmyndigheten skall fastställa det årliga beloppet med utgångspunkt i de anslag som finns tillgängliga för varje budgetår och i samband med detta ta hänsyn till principerna för sund förvaltning i artikel 2 i budgetförordningen.

⁽¹⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 4.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Artikel 3

1. Projekten och åtgärderna inom detta samarbete skall inte vara öppna enbart för den turkiska staten och regionerna, utan även för lokala myndigheter, regionala organisationer, organ och, lokala och traditionella samhällen, företagens stödorganisationer, kooperativ och det civila samhället, däribland föreningar, stiftelser och icke-statliga organisationer.

2. Om en väsentlig faktor för fullföljandet av stödåtgärderna till förmån för Turkiet saknas, såsom fallet är vid kränkning av de demokratiska principerna, av rättsstaten, av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt av internationell rätt, får rådet på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet besluta om att vidta lämpliga åtgärder. underrätta

underrätta

Artikel 4

1. Inom samarbetet kan projekt och åtgärder som syftar till utveckling genomföras på följande områden:

- Modernisering av produktionssystemet, förbättring av institutionernas kapacitet och av infrastrukturerna, särskilt när det gäller miljö, energi och transporter.
- Främjande av industriellt samarbete, särskilt för att stödja en breddning av industrin och skapandet av små och medelstora företag.
- Samarbete inom telekommunikation, infrastruktur, landsbygdens utveckling och sociala tjänster.
- Förstärkning av den turkiska ekonomin, särskilt genom åtgärder som främjar en omstrukturering av den turkiska offentliga sektorn och privata initiativ.
- Samarbete på hälsoskyddsområdet.
- Samarbete om utbildningsfrågor.
- Regionalt och gränsöverskridande samarbete.
- Allt samarbete för att försvara och främja demokratin, rättsstaten, de mänskliga rättigheterna och skyddet av minoriteterna.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

1. Projekten och åtgärderna inom detta samarbete skall inte vara öppna enbart för den turkiska staten och regionerna, utan även för lokala myndigheter, regionala organisationer, offentliga organ och myndigheter inbegripet tullmyndigheten, lokala och traditionella samhällen, företagens stödorganisationer, kooperativ och det civila samhället, däribland föreningar, stiftelser och icke-statliga organisationer.

Oförändrat

Kommissionen skall underrätta den kommitté som anges i artikel 7 i denna förordning samt den gemensamma parlamentariskommittén och den gemensamma ekonomiska och sociala kommittén EU-Turkiet om sin preliminära programplanering.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- Samarbete om humanitära frågor.
- Främjande av den sociala dialogen i Turkiet och mellan Turkiet och Europeiska unionen.
- Allt stöd som främjar utvecklingen av relationerna mellan Europeiska unionen och Turkiet.
- Främjande av samarbetet mellan de båda parternas offentliga myndigheter när det gäller tillnärmning av lagstiftningarna och utbildning av personal, bland annat tullpersonal.

2. Om det skulle visa sig lämpligt skall åtgärder för att stödja ett strukturanpassningsprogram genomföras enligt följande principer:

- Stödprogrammen skall anpassas till Turkiets specifika situation och ta hänsyn till de ekonomiska och sociala villkoren.
- Inom stödprogrammen planeras åtgärder som syftar till att lindra de negativa följder som strukturanpassningsprocessen kan ha på det sociala planet och i fråga om sysselsättning, särskilt för mindre gynnade befolkningsgrupper.
- Hänsyn skall tas till Turkiets ekonomiska situation, och särskilt till landets skuldsättningsnivå och tyngden av räntor och amorteringar, till betalningsbalansen och valutatillgången, till den monetära situationen, bruttonationalprodukten per invånare samt arbetslösheten.

Artikel 5

1. Det ekonomiska stöd som ges enligt denna förordning skall utgå i form av gåvobistånd.

2. De åtgärder som avses i denna förordning kan ha formen av tekniskt bistånd, utbildning eller andra tjänster, materiel och arbete, liksom revision och utvärderings- och kontrolluppdrag.

- Stödprogrammen skall i så stor utsträckning som möjligt anpassas till Turkiets specifika situation och ta hänsyn till de ekonomiska och sociala villkoren.

- Hänsyn skall tas till Turkiets ekonomiska situation, och särskilt till den ekonomiska obalansen mellan olika regioner, landets skuldsättningsnivå och tyngden av räntor och amorteringar, till betalningsbalansen och valutatillgången, till den monetära situationen, bruttonationalprodukten per invånare samt arbetslösheten.

Oförändrat

2. De åtgärder som avses i denna förordning kan ha formen av tekniskt bistånd, utbildning eller andra tjänster, materiel och arbete, liksom revision och utvärderings- och kontrolluppdrag, inom de gränser som budgetmyndigheten har fastställt under det årliga budgetförfarandet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Gemenskapsfinansieringen kan bland annat täcka investeringar, förutom köp av fastigheter, och fasta kostnader (som får innefatta kostnader för administration, underhåll och drift). Syftet med projektet är emellertid att stödmottagarna skall överta de fasta kostnaderna.

Oförändrat

4. Ekonomiskt bidrag söks för varje åtgärd inom samarbetet från de partner som anges i artikel 3. Detta bidrag söks allt efter varje berörd partners möjlighet och i enlighet med typen av åtgärd. I särskilda fall och då samarbetspartnern är antingen en icke-statlig organisation eller ett gemenskapsorgan kan bidrag ges in natura.

5. Möjligheterna till samfinansiering med andra bidragsgivare, särskilt medlemsstaterna, skall undersökas.

6. Nödvändiga åtgärder skall vidtas för att gemenskapskaraktären hos det stöd som ges i enlighet med denna förordning skall komma till uttryck.

7. För att uppnå fördragets mål för sammanhållning och komplementaritet och för att kunna garantera att samtliga åtgärder är effektiva skall kommissionen vidta nödvändiga samordningsåtgärder, nämligen följande:

a) Inrättandet av ett system för utbyte och systematisk analys av uppgifter om.

a) Inrättandet av ett system för utbyte och systematisk analys av uppgifter om programplaneringen av de åtgärder som skall vidtas, godkännandet av de olika åtgärder vars finansiering undersöks av gemenskapen och medlemsstaterna, samt de redan godkända åtgärdernas utveckling.

b) Samordning på den plats där åtgärderna genomförs, genom regelbundna möten och utbyte av uppgifter mellan kommissionens och medlemsstaternas företrädare i.

b) Samordning på den plats där åtgärderna genomförs, genom regelbundna möten och utbyte av uppgifter mellan kommissionens och medlemsstaternas företrädare i mottagarlandet.

8. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna ta alla nödvändiga initiativ för att säkerställa en god samordning med övriga berörda bidragsgivare.

Oförändrat

Artikel 6

1. Kommissionen skall ansvara för förberedelser av, beslut om och förvaltning av åtgärder enligt denna förordning, i enlighet med gällande budgetförfaranden och andra förfaranden, särskilt enligt budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Vid bedömningen av projekten och programmen skall man ta hänsyn till följande faktorer:

- Hur pass effektiva och genomförbara åtgärderna är.
- Kulturella och sociala aspekter samt jämställdhetsaspekten.
- Bevarandet och skyddandet av miljön på grundval av principerna för en hållbar utveckling.
- Sådan utveckling av institutioner som krävs för att uppnå åtgärdens mål.
- Erfarenhet från andra åtgärder av samma typ.

3. Beslut som rör åtgärder vars finansiering i enlighet med denna förordning överstiger 2 miljoner euro per åtgärd skall fattas enligt det förfarande som anges i artikel 7.

Kommissionen skall kortfattat informera den kommitté som anges i artikel 7 om de beslut den har för avsikt att fatta rörande finansiering av projekt och program för vilka kostnaderna inte överstiger 2 miljoner euro. Sådan information skall lämnas senast en vecka innan beslutet fattas. skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att underlätta

4. Kommissionen har befogenhet att, utan att inhämta synpunkter från den kommitté som anges i artikel 7, godkänna ytterligare åtaganden som är nödvändiga för att täcka förväntade eller konstaterade överskridanden i samband med åtgärderna, när överskridandet eller det ytterligare behovet inte överstiger 20 % av det ursprungliga åtagande som fastställts i finansieringsbeslutet.

När ett sådant ytterligare åtagande som åsyftas i första stycket är mindre än 4 miljoner euro, skall kommissionen informera den kommitté som åsyftas i artikel 7. När ett sådant ytterligare åtagande överstiger 4 miljoner euro, men är mindre än 20 %, skall man inhämta kommitténs synpunkter.

5. I alla överenskommelser eller avtal om finansiering som ingås med stöd av denna förordning skall det föreskrivas att kommissionen och revisionsrätten får utföra kontroller på plats enligt de sedvanliga förfaranden som kommissionen har fastställt inom ramen för gällande bestämmelser, särskilt enligt budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

- Hur pass effektiva och ekonomiskt genomförbara åtgärderna är.

Oförändrat

Kommissionen skall kortfattat informera den kommitté som anges i artikel 7 om de beslut den har för avsikt att fatta rörande finansiering av projekt och program för vilka kostnaderna inte överstiger 2 miljoner euro. Sådan information skall lämnas senast en vecka innan beslutet fattas. Kommissionen skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att underlätta för de små icke-statliga organisationerna som drivs utan vinstsyfte att få del av bidragen.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

6. I den mån åtgärderna tar sig uttryck i finansieringsöverskommelser mellan gemenskapen och Turkiet skall det i dessa föreskrivas att betalning av skatter, tullar och avgifter inte skall finansieras av gemenskapen.

7. Deltagandet i anbudsförvaranden och upphandling är öppet för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna och i Turkiet på samma villkor.

8. Leveranserna skall ha sitt ursprung i medlemsstaterna eller i Turkiet.

Artikel 7

1. Kommissionen skall biträdas av Med-kommittén, som inrättats genom förordning (EG) nr 1488/96 av den 23 juli 1996 ⁽¹⁾, bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning sker till denna artikel skall förvaltningsförfarandet i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 och artikel 8 i det beslutet skall iakttas.

3. Den period som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 8

En gång om året skall ett åsiktsutbyte äga rum på grundval av en framställning som kommissionens företrädare skall göra om den preliminära av de åtgärder som skall vidtas under det kommande året. Detta skall ske vid ett möte med den kommitté som avses i artikel 7.

En gång om året skall ett åsiktsutbyte äga rum på grundval av en framställning som kommissionens företrädare skall göra om den preliminära programplaneringen av de åtgärder som skall vidtas under det kommande året. Detta skall ske vid ett möte med den kommitté som avses i artikel 7. Europaparlamentet skall informeras om de förslag och resultat som diskussionerna utmynnar i.

Artikel 9

Oförändrat

Kommissionen skall under årets första kvartal överlämna en årsrapport till Europaparlamentet och rådet. Denna årsrapport skall åtminstone innehålla

- a) en detaljerad sammanfattning av de åtgärder som har finansierats under föregående budgetår,
- b) preliminär programplanering för innevarande budgetår och uppgifter om i vilket utvecklingsskede åtgärderna i programmet befinner sig,
- c) beräkningar för programmet och de åtgärder som skall genomföras under det kommande budgetåret,

⁽¹⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- d) en sammanfattning av de eventuella utvärderingar som har gjorts av särskilda åtgärder, och
- e) uppgifter om de organ med vilka avtal har ingåtts och kontrakt slutits.

Artikel 10

Kommissionen skall regelbundet utvärdera de åtgärder som gemenskapen finansierar för att fastställa om de mål som ställts upp för dessa åtgärder har uppnåtts och för att ange riktlinjer för att förbättra framtida åtgärders effektivitet. Kommissionen skall överlämna en sammanfattning av de utvärderingar som gjorts till den kommitté som avses i artikel 7, vilka denna kommitté i förekommande fall skall kunna granska. Utvärderingsrapporterna skall finnas tillgängliga för de medlemsstater som önskar ta del av dem.

Oförändrat

Artikel 11

skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport med en utvärdering av samtliga åtgärder som har finansierats av gemenskapen i enlighet med denna förordning. Rapporten skall även innehålla förslag om framtiden för denna förordning, och, om så krävs, om ändringar som bör göras i den.

Sex månader innan den treåriga finansieringsplanen löper ut skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport med en utvärdering av samtliga åtgärder som har finansierats av gemenskapen i enlighet med denna förordning. Rapporten skall även innehålla förslag om framtiden för denna förordning, och, om så krävs, om ändringar som bör göras i den.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Oförändrat

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring för sjunde gången av rådets direktiv 76/768/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter

(2000/C 311 E/06)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 189 slutlig — 2000/0077(COD)

(Framlagt av kommissionen den 6 april 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 76/768/EEG⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/11/EG⁽²⁾, har medfört en omfattande harmonisering av medlemsstaternas lagar om kosmetiska produkter. Huvudsyftet med direktivet är att skydda folkhälsan. Av denna anledning är det nödvändigt att utföra vissa toxikologiska tester för att utvärdera kosmetiska produkters säkerhet för människors hälsa.
- (2) I enlighet med direktiv 76/768/EEG är det viktigt att sträva mot målet att avskaffa djurförsök och att ett förbud mot sådana försök blir effektivt på medlemsstaternas territorium.
- (3) Säkerheten när det gäller kosmetiska slutprodukter kan redan nu bedömas på grundval av kunskap om deras beståndsdelar och med hjälp av metoder som inte förutsätter att djur används. Därför bör djurförsök med slutprodukter förbjudas.
- (4) Det kommer långsamt men successivt att bli möjligt att säkerställa säkerheten avseende de beståndsdelar eller kombinationer av beståndsdelar som ingår i kosmetiska produkter, åtminstone när det gäller akuta effekter, utan att genomföra djurförsök genom att i stället tillämpa alternativa metoder som validerats på gemenskapsnivå av det euro-

peiska centrumet för validering av alternativa metoder (EC-VAM). Efter att Vetenskapliga kommittén för kosmetiska produkter och icke-livsmedelsprodukter avsedda för konsumenter (SCCNFP) rådfrågats om den validerade alternativa metoden är tillämplig på kosmetiska produkter, måste kommissionen omedelbart offentliggöra de validerade eller godkända metoder som erkänns som tillämpliga på sådana beståndsdelar. För att åstadkomma högsta möjliga djurskyddsnivå bör en tidpunkt fastställas för införandet av ett slutgiltigt förbud. Dagen för införandet av detta förbud bör emellertid skjutas upp om otillräckliga framsteg gjorts när det gäller att utveckla tillfredsställande metoder för att ersätta djurförsök som är vetenskapligt validerade och erbjuder en motsvarande skyddsnivå för konsumenten.

- (5) Alla insatser måste göras för att säkerställa att det etiska kravet angående djurs välbefinnande erkänns internationellt. Därför måste kommissionen verka för att de alternativa metoder som validerats på gemenskapsnivå snarast skall godkännas av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Kommissionen bör desutom, inom ramen för bilaterala avtal med tredje land, arbeta för ett erkännande av resultaten från de tester som utförts inom gemenskapen med hjälp av alternativa metoder, så att inte exporten av kosmetiska produkter för vilka sådana metoder använts hindras.
- (6) Det bör vara möjligt att på en kosmetisk produkt försäkra att inga djurförsök någonsin utförts på den kosmetiska slutprodukten, dess beståndsdelar eller kombinationer av beståndsdelar, även när det gäller syften som ligger utanför räckvidden för direktiv 76/768/EEG. Kommissionen bör i samråd med medlemsstaterna utarbeta riktlinjer i syfte att tillhandahålla tydlig praktisk vägledning åt kosmetikindustrin, europeiska lagstiftare och framför allt konsumenterna när det gäller användningen av en försäkran om djurförsök inom kosmetiksektorn. Målet med dessa riktlinjer bör vara att se till att gemensamma kriterier tillämpas på användningen av en sådan försäkran, att enhetlighet uppnås när det gäller förståelsen av den och, framför allt, att en sådan försäkran inte är missvisande för konsumenterna.
- (7) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförandet av detta direktiv är åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾, bör de antas genom det föreskrivande förfarande som fastställs i artikel 5 i nämnda beslut.

⁽¹⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 169.

⁽²⁾ EGT L 65, 14.3.2000, s. 22.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets direktiv 76/768/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.1 i) skall utgå.

2. Följande artikel skall läggas till som artikel 4 a:

"Artikel 4 a

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att förbjuda att djurförsök utförs inom deras territorium för att uppfylla kraven i detta direktiv

a) för tester som utförs på kosmetiska slutprodukter (från och med den 1 december 2001);

b) för tester som utförs på beståndsdelar eller kombinationer av beståndsdelar, så fort en alternativ metod har offentliggjorts av kommissionen, efter att den validerats vetenskapligt av det europeiska centrumet för validering av alternativa metoder (ECVAM) och ECVAM:s vetenskapliga rådgivande kommitté, och efter samråd med Vetenskapliga kommittén för kosmetiska produkter och icke-livsmedelsprodukter avsedda för konsumenter, och i vilket fall senast (den 1 december 2004). Om inte tillräckliga framsteg har uppnåtts i utvecklingen av tillfredsställande metoder som kan ersätta djurförsök vilka validerats vetenskapligt som likvärdiga i fråga om skyddsnyvån för konsumenterna, skall kommissionen senast (den 1 juni 2004) lämna förslag till åtgärder för att uppskjuta det datum då denna bestämmelse skall träda i kraft under rimlig tid, men i vart fall högst två år, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 10.

2. I detta direktiv avses med 'slutprodukt' den kosmetiska produkten som är avsedd att levereras i sitt befintliga tillstånd till slutanvändaren.

3. Kommissionen skall lämna en årlig rapport till Europaparlamentet och rådet om de framsteg som gjorts i utvecklingen, valideringen och det juridiska godkännandet av alternativa metoder som kan ersätta metoder som förutsätter djurförsök fram till dess att det förbud som avses i punkt 1 b träder i kraft. Denna rapport skall innehålla exakta uppgifter om hur många försök och vilken typ av försök avseende kosmetiska produkter som utförts på djur. Medlemsstaterna skall vara skyldiga att samla in sådana uppgifter utöver den statistik som skall samlas in enligt direktiv 86/609/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål. Kommissionen skall särskilt följa utvecklingen, valideringen och det juridiska godkännandet av försöksmetoder i vilka levande djur inte används."

3. Artikel 6.3 skall ändras på följande sätt:

a) Sista meningen i artikel 6.3 skall utgå.

b) Följande andra stycke skall läggas till:

"Dessutom kommer tillverkaren eller den som ansvarar för saluföringen av den kosmetiska produkten på gemenskapsmarknaden endast att få dra fördel, vad gäller produktens förpackning, dokument, meddelande, etikett, ring eller hylsa som medföljer eller avser denna produkt, av det faktum att inga djurförsök har utförts, under förutsättning att vare sig slutprodukten, dess prototyp eller några av de beståndsdelar som den innehåller någonsin har varit föremål för sådana försök, även när det gäller syften som ligger utanför detta direktivs räckvidd. Kommissionen skall i detta syfte i samråd med medlemsstaterna offentliggöra riktlinjer för genomförandet av denna princip."

4. I artikel 8.2 och artikel 8 a.3 skall "Vetenskapliga kosmetologikommittén" ersättas med "Vetenskapliga kommittén för kosmetiska produkter och icke-livsmedelsprodukter avsedda för konsumenter".

5. I artikel 9.1 skall "Kommittén för anpassning till teknisk utveckling av direktiv om avskaffande av tekniska handels hinder inom den kosmetiska produktsektorn" ersättas med "Ständiga kommittén för kosmetiska produkter".

6. Artikel 10 skall ersättas med följande:

"Artikel 10

1. Kommissionen skall biträdas av kommittén.

2. När hänvisning görs till denna punkt skall det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, jämte artikel 7.3 och artikel 8 i det beslutet.

3. Den period som föreskrivs i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader."

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast (den 1 december år 2000) och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets beslut om att på Europeiska gemenskapens vägnar ingå 1998 års protokoll till 1979 års konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar om tungmetaller

(2000/C 311 E/07)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 177 slutlig — 2000/0082(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 12 april 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 174.4 i detta, jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen, och artikel 300.3 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I Århus undertecknade gemenskapen den 24 juni 1998 protokollet till 1979 års konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar om tungmetaller (nedan kallat "protokollet").
- (2) Syftet med protokollet är att begränsa gränsöverskridande utsläpp av tungmetaller som orsakas av antropogen verksamhet, sprids via luften över stora avstånd och som sannolikt kommer att få negativa effekter på människors hälsa eller miljö
- (3) I protokollet fastställs att de totala årliga utsläppen till luften av kadmium, bly och kvicksilver skall minskas och att åtgärder för produktkontroll skall tillämpas.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i protokollet bidrar till att målen för gemenskapens miljöpolitik uppnås.

(5) Gemenskapen och medlemsstaterna samarbetar, inom ramen för respektive behörighet, med tredje länder och behöriga internationella organisationer.

(6) Gemenskapen bör därför godkänna protokollet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokollet till 1979 års konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar om tungmetaller som undertecknades den 24 juni 1998 godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Protokollstexten återfinns som bilaga till detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha mandat att deponera godkännandeinstrumentet hos Förenta nationernas generalsekreterare, i enlighet med artikel 16 i protokollet.

Artikel 3

Detta beslut kommer att offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

PROTOKOLL**Till konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar om tungmetaller**

PARTERNA

har FÖRESATT SIG att förverkliga konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar,

är OROADE över att utsläpp av vissa tungmetaller sprids över nationella gränser och kan orsaka skador på miljömässigt och ekonomiskt viktiga ekosystem och kan ha skadlig effekt på människors hälsa,

ANSER att förbränning och industriella processer är de dominerande antropogena källorna till utsläpp av tungmetaller i atmosfären,

ERKÄNNER att tungmetaller är naturliga beståndsdelar i jordskorpan och att många tungmetaller i vissa former och lämpliga koncentrationer är väsentliga för livet,

BEAKTAR befintlig vetenskaplig och teknisk information om utsläpp, geokemiska processer, spridning i atmosfären, tungmetallers effekter på människors hälsa och på miljön, liksom minskningskostnader och minskningsmetoder,

är MEDVETNA om att det finns tillgängliga metoder för att minska luftföroreningar som orsakas av utsläpp av tungmetaller,

INSER att länderna som omfattas av FN:s ekonomiska kommission för Europa (UN/ECE) har olika ekonomiska förutsättningar och att vissa länder har övergångsekonomi,

är FAST BESLUTNA att vidta åtgärder för att föregripa, förhindra eller minimera utsläpp av vissa tungmetaller och deras föreningar, och beaktar tillämpandet av förebyggande åtgärder enligt princip 15 i Riodeklarationen om miljö och utveckling,

BEKRÄFTAR PÅ NYTT att stater, i enlighet med Förenta nationernas stadga och grundsatserna i internationell lag, har suverän rätt att nyttja sina egna resurser i enlighet med sina egna riktlinjer för miljö och utveckling, och ansvarar för att aktiviteter inom den egna jurisdiktionen eller kontrollen inte skadar miljön i andra stater eller i områden utanför den nationella jurisdiktionens gränser,

INSER att åtgärder för att begränsa utsläpp av tungmetaller även skulle bidra till att skydda miljö och människors hälsa utanför UN/ECE-regionen, samt arktiska och internationella vatten,

KONSTATERAR att minskade utsläpp av specifika tungmetaller kan vara till ytterligare fördel för minskade utsläpp av andra föroreningar,

är MEDVETNA om att ytterligare och mer effektiva åtgärder för att kontrollera och minska utsläpp av vissa tungmetaller kan behövas och att t.ex. resultatbaserade studier kan ge grund för ytterligare åtgärder,

BEAKTAR de betydelsefulla bidragen från privata och allmänna sektorer beträffande kunskap om de verkningar som kan kopplas till tungmetaller, tillgängliga alternativ och utsläppsbegränsande åtgärder, samt deras roll vid minskning av utsläpp av tungmetaller,

är UPPMÄRKSAMMA på de aktiviteter som försiggår på nationell nivå och i internationella forum beträffande kontroll av tungmetaller,

OCH HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta protokoll används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *konvention*: konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar antagen i Genève den 13 november 1979.
2. *EMEP*: det gemensamma programmet för övervakning och utvärdering av långväga spridning av luftföroreningar i Europa.
3. *verkställande organ*: konventionens verkställande organ, som inrättades enligt konventionens artikel 10, punkt 1.
4. *kommission*: Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa.
5. *parter*: om inte annat framgår av sammanhanget, parterna i detta protokoll.
6. *EMEP:s geografiska räckvidd*: det område som definieras i artikel 1, punkt 4 i protokollet till 1979 års konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar angående den långsiktiga finansieringen av samarbetsprogrammet för övervakning och utvärdering av den långväga spridningen av luftföroreningar i Europa (EMEP) som antogs i Genève den 28 september 1984.
7. *tungmetaller*: de metaller, eller i vissa fall stabila metalloider, som har en högre densitet än $4,5 \text{ g/cm}^3$, och deras föreningar.
8. *utsläpp*: utsläpp av en substans i atmosfären, från ett ställe eller från en spridd källa.
9. *stationär anläggning*: en bestämd byggnad, struktur, anordning, anläggning eller utrustning som släpper ut, eller kan släppa ut någon av de tungmetaller som anges i bilaga I, direkt eller indirekt i atmosfären.
10. *ny stationär anläggning*: en stationär anläggning vars uppförande eller väsentliga modifiering påbörjats mer än två år efter ikraftträdandet av: i) detta protokoll, eller ii) en ändring av bilaga I eller II, där den stationära anläggningen lyder under villkoren i detta protokoll endast som en följd av denna ändring. Den nationella sakkunniga myndigheten skall avgöra om en modifiering är väsentlig eller ej, beaktande faktorer som t.ex. miljöfördelarna till följd av modifieringen.
11. *kategorin större stationär anläggning*: alla kategorier stationära anläggningar som tas upp i bilaga II och som bidrar till minst en procent av en parts totala utsläpp från stationära anläggningar av någon tungmetall som anges i bilaga I under det referensår som specificeras i enlighet med bilaga I.

Artikel 2

Mål

Målet med detta protokoll är att kontrollera utsläpp av tungmetaller vilka orsakats av människans aktiviteter och sprids långväga i atmosfären samt sannolikt har påtagligt skadlig verkan på miljö eller människors hälsa, i enlighet med villkoren i nedanstående artiklar.

Artikel 3

Grundläggande skyldigheter

1. Varje part skall minska sitt totala årliga utsläpp av de tungmetaller som anges i bilaga I, med utgångspunkt i utsläppsnivån för det referensår som anges i enlighet med denna bilaga, genom att vidta effektiva åtgärder lämpade för partens speciella omständigheter.
2. Varje part skall tillämpa följande, senast enligt tidsplanerna i bilaga IV:
 - a) Bästa tillgängliga teknik, beaktande bilaga III, för varje ny stationär anläggning inom kategorin större stationära anläggningar för vilken bästa tillgängliga teknik identifieras i bilaga III.
 - b) De gränsvärden som anges i bilaga V, för varje ny stationär anläggning inom kategorin större stationära anläggningar. En part kan även tillämpa andra strategier för utsläppsbegränsning som totalt sett ger likvärdiga utsläppsnivåer.
 - c) Bästa tillgängliga teknik, beaktande bilaga III, för varje befintlig stationär anläggning inom kategorin större stationära anläggningar för vilken bästa tillgängliga teknik identifieras i bilaga III. En part kan även tillämpa andra strategier för utsläppsbegränsning som totalt sett ger likvärdiga utsläppsnivåer.
 - d) De gränsvärden som anges i bilaga V, för varje befintlig stationär anläggning inom kategorin större stationära anläggningar, i den mån det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart. En part kan även tillämpa andra strategier för utsläppsbegränsning som totalt sett ger likvärdiga utsläppsnivåer.
3. Varje part skall vidta åtgärder för produktkontroll i enlighet med de villkor och tidsplaner som anges i bilaga VI.
4. Varje part bör överväga att vidta extra åtgärder för produktantering, med beaktande av bilaga VII.
5. Varje part skall utarbeta och underhålla utsläppsförteckningar för de tungmetaller som anges i bilaga I. Ett minimikrav är att parterna inom EMEP:s geografiska räckvidd skall använda de metoder och den tidsmässiga och geografiska fördelning som anges av EMEP:s styrande organ. Parterna utanför EMEP:s geografiska räckvidd skall som riktlinje använda de metoder som utvecklats genom verkställande organets arbetsplan.

6. Om en part efter att ha tillämpat punkterna 2 och 3 ovan inte kan uppfylla kraven i punkt 1 ovan för en tungmetall som anges i bilaga I, skall parten befrias från skyldigheterna i punkt 1 ovan för den tungmetallen.

7. Alla parter vars totala landsyta är större än 6 000 000 km² skall undantas från sina skyldigheter enligt punkterna 2 b), c) och d) ovan om parten kan visa att den senast åtta år efter detta protokolls ikraftträdande kommer att ha minskat sina utsläpp av varje tungmetall som anges i bilaga I, från de kategorier anläggningar som anges i bilaga II, med minst 50 procent jämfört med utsläppsnivåerna inom samma kategorier för det referensår som angetts i enlighet med bilaga I. En part som avser att handla i enlighet med denna punkt skall ange detta vid undertecknande av, eller anslutning till detta protokoll.

Artikel 4

Utbyte av information och teknik

1. Parterna skall, i överensstämmelse med lagar, bestämmelser och praxis i respektive länder, främja utbyte av information och teknik som utformats för att minska utsläpp av tungmetaller, inklusive, men inte begränsat till, utbyte som uppmuntrar utveckling av produkthanteringsåtgärder och tillämpning av bästa tillgängliga teknik, särskilt genom att främja följande:

- a) Kommersiellt utbyte av tillgänglig teknik.
- b) Direkta kontakter med industrin och industriellt samarbete, inklusive samriskföretag.
- c) Utbyte av information och erfarenheter.
- d) Tillhandahållande av teknisk hjälp.

2. Parterna skall vid främjande av de aktiviteter som anges i punkt 1 ovan skapa gynnsamma förutsättningar genom att främja kontakter och samarbete mellan organisationer och individer inom de privata och allmänna sektorer som kan tillhandahålla teknik, konstruktionstjänster, utrustning eller finansiering.

Artikel 5

Strategier, riktlinjer, program och åtgärder

1. Varje part skall utan otillbörliga förseningar utarbeta strategier, riktlinjer och program för att uppfylla sin skyldighet enligt detta protokoll.

2. En part kan dessutom

- a) använda ekonomiska instrument för att uppmuntra införande av kostnadseffektiva metoder för att minska utsläppen av tungmetall,
- b) utveckla avtal mellan regering och industri samt frivilliga överenskommelser,

c) uppmuntra till en mer effektiv användning av resurser och råmaterial,

d) uppmuntra till användning av mer miljövänliga energikällor,

e) vidta åtgärder för att utveckla och införa mer miljövänliga transportsystem,

f) vidta åtgärder för att utveckla vissa processer som inbegriper utsläpp av tungmetaller om det finns tillgängliga ersättningsprocesser i industriell skala,

g) vidta åtgärder för att utveckla och använda reningsprocesser i syfte att förebygga och kontrollera föroreningar.

3. Parterna får vidta strängare åtgärder än de som krävs i detta protokoll.

Artikel 6

Forskning, utveckling och övervakning

Parterna skall uppmuntra forskning, utveckling, övervakning och samarbete främst med fokus på de tungmetaller som anges i bilaga I, med avseende på, men inte begränsat till, följande:

a) Utsläpp, långväga spridning och nedfallsnivåer samt modellberäkning av dessa, befintliga nivåer i den biotiska och abiotiska miljön, utformning av procedurer för harmonisering av relevanta metoder.

b) Föroreningars spridningsvägar och förekomst i representativa ekosystem.

c) Relevanta effekter på miljö och människors hälsa och kvantifiering av dessa effekter.

d) Bästa tillgängliga teknik och metoder, och teknik för utsläppskontroll som för närvarande används av parterna eller som är under utveckling.

e) Uppsamling, återanvändning och om nödvändigt slutlig förvaring av produkter eller avfall som innehåller en eller fler tungmetaller.

f) Metoder som tillåter att socio-ekonomiska faktorer beaktas vid utvärdering av alternativa kontrollstrategier.

g) Ett resultatbaserat tillvägagångssätt som integrerar lämplig information, inklusive informationen i delpunkterna a) till e) ovan, med uppmätta eller modellberäknade miljonivåer, spridningsvägar och effekter på miljö och människors hälsa, i syfte att utforma framtida optimerade kontrollstrategier, vilka även beaktar ekonomiska och tekniska faktorer.

- h) Alternativ till användning av de tungmetaller som ingår i de produkter som anges i bilagorna VI och VII.
- i) Samla information om tungmetallnivåer i vissa produkter, om möjligheten att dessa metaller släpps ut under tillverkning, bearbetning, kommersiell distribution, användning eller slutförvaring av produkten, och om teknik som kan användas för att minska sådana utsläpp.

Artikel 7

Rapportering

1. I enlighet med respektive lands lagar om sekretess avseende kommersiell information gäller följande:
 - a) Varje part skall genom kommissionens sekretariatschef, på regelbunden basis, enligt vad som bestäms av de parter som träffas inom ramen för verkställande organet, rapportera till verkställande organet om åtgärder som parten vidtagit för att förverkliga detta protokoll.
 - b) Varje part inom EMEP:s geografiska räckvidd skall genom kommissionens sekretariatschef, på regelbunden basis enligt vad som bestäms av EMEP:s styrande organ och godkänns av parterna vid ett möte i verkställande organet, rapportera till EMEP om utsläppsnivåerna för de tungmetaller som anges i bilaga I med hjälp av åtminstone de metoder och den tidsmässiga och geografiska fördelning som specificeras av EMEP:s styrande organ. Parter utanför EMEP:s geografiska räckvidd skall tillhandahålla liknande information om verkställande organet kräver det. Varje part skall också, i förekommande fall, samla in och rapportera relevant information om utsläpp av andra tungmetaller, och då beakta riktlinjerna för de metoder och den tidsmässiga och geografiska fördelning som anges av EMEP:s styrande och verkställande organ.
2. Den information som skall rapporteras enligt punkt 1 a) ovan skall överensstämma med ett beslut beträffande format och innehåll, vilket skall godkännas av parterna vid ett möte i verkställande organet. Villkoren i detta beslut skall granskas vid behov för att identifiera ytterligare element beträffande format och innehåll för den information som skall inkluderas i rapporterna.
3. EMEP skall i god tid inför verkställande organets årliga möte tillhandahålla information om långväga spridning och nedfall av tungmetaller.

Artikel 8

Beräkningar

EMEP skall, med hjälp av lämpliga modeller och mätningar och i god tid inför verkställande organets årliga möte, tillstålla verkställande organet beräkningar beträffande gränsöverskridande flöden och nedfall av tungmetaller inom EMEP:s geografiska räckvidd. Parter i områden utanför EMEP:s geografiska räckvidd skall använda modeller som passar partens särskilda omständigheter.

Artikel 9

Efterlevnad

Granskning av hur varje part fullgör sina skyldigheter enligt detta protokoll skall utföras regelbundet. Den genomförandekommitté som bildades genom verkställande organets beslut 1997/2 vid dess femtonde möte skall utföra sådana granskningar och rapportera till parternas möte inom verkställande organet, i enlighet med villkoren i bilagan till detta beslut, inbegripet eventuella ändringar av dessa.

Artikel 10

Parternas granskning vid verkställande organets möten

1. Vid verkställande organets möten skall parterna, i enlighet med artikel 10, punkt 2 a) i konventionen, granska dels de uppgifter som parterna, EMEP och andra underordnade organ lämnat, dels rapporterna från den genomförandekommitté som omnämns i artikel 9 i detta protokoll.
2. Vid verkställande organets möten skall parterna granska de framsteg som gjorts för att uppfylla de skyldigheter som detta protokoll föreskriver.
3. Vid verkställande organets möten skall parterna undersöka huruvida de skyldigheter som detta protokoll föreskriver är tillräckliga och effektiva.
 - a) Vid dessa granskningar beaktas bästa tillgängliga vetenskapliga information om effekterna från nedfall av tungmetaller, bedömningar av teknisk utveckling samt ändrade ekonomiska förhållanden.
 - b) I ljuset av forskning, utveckling, övervakning och samarbete inom ramen för detta protokoll, skall sådana granskningar
 - i) utvärdera de framsteg som gjorts när det gäller att uppnå målet för detta protokoll,
 - ii) utvärdera om ytterligare minskning av utsläpp utöver de nivåer som krävs enligt detta protokoll garanterar en ytterligare minskning av de skadliga verkningarna på miljö och människors hälsa,
 - iii) överväga i vilken utsträckning det finns en tillfredsställande grund för användning av en resultatbaserad metod.
 - c) Procedurerna, metoderna och valet av tidpunkt för sådana granskningar skall specificeras av parterna på ett möte i verkställande organet.
4. Parterna ska, på basis av slutsatserna från de granskningar som nämns i punkt 3 ovan, och snarast görligt efter granskningens färdigställande, utarbeta en arbetsplan med ytterligare steg för att minska utsläpp i atmosfären av de tungmetaller som anges i bilaga I.

Artikel 11

Biläggande av tvister

1. Om en tvist uppstår mellan två eller flera parter rörande tolkningen eller tillämpningen av detta protokoll, skall de berörda parterna söka bilägga tvisten genom förhandlingar eller på annat fredligt sätt efter eget godtyckande. Parterna i tvisten skall underrätta verkställande organet om tvisten.

2. När en part som inte är en organisation för regional, ekonomisk integration ratificerar, godtar, godkänner eller ansluter sig till detta protokoll, eller vid vilken tidpunkt som helst därefter, kan denna part förklara i ett skriftligt dokument som överlämnas till depositarien att, vad gäller alla tvister rörande tolkningen eller tillämpningen av protokollet, parten ifråga erkänner en eller bägge av följande metoder för biläggande av tvist, i förhållande till en part som godtar samma förpliktelse, som i praktiken obligatorisk och utan särskild överenskomst:

- a) Att tvisten hänskjuts till internationella domstolen.
- b) Skiljedomsförfarande enligt förfaranden som skall antas av parterna vid ett möte i verkställande organet, så snart som detta är möjligt, i en bilaga om skiljedom.

En part som är en organisation för regional ekonomisk integration kan avge en förklaring med liknande verkan i samband med skiljedom enligt de förfaranden som anges i b) ovan.

3. En förklaring som avges enligt punkt 2 ovan skall förbli i kraft tills den upphör enligt sina villkor eller tills tre månader förflutit efter det att skriftligt meddelande om dess återkallande har deponerats hos depositarien.

4. En ny förklaring, ett meddelande om återkallande eller en förklarings upphörande skall inte på något sätt påverka pågående förhandlingar vid internationella domstolen eller skiljedomsstolen, såvida inte parterna i tvisten kommit överens om något annat.

5. Utom i det fall där parterna i en tvist har godtagit samma metod för tvistens biläggande enligt punkt 2, skall tvisten på endera partens begäran överlämnas till förlikning om tolv månader förflutit sedan en part underrättat den andra parten om att en tvist föreligger mellan dem, och de berörda parterna inte har kunnat bilägga tvisten med de metoder som omnäms i punkt 1 ovan.

6. Vad avser punkt 5 skall en förlikningskommission upprättas. Kommissionen skall bestå av medlemmar som parterna utsett med lika många vardera eller, när parterna i en förlikning delar samma intresse, av den grupp som delar detta intresse, samt en ordförande som väljs gemensamt av de medlemmar som utsetts på detta sätt. Kommissionen skall avge ett utslag av rekommenderande karaktär, som parterna skall överväga i god tro.

Artikel 12

Bilagor

Bilagorna till detta protokoll skall ingå som en integrerad del av protokollet. Bilagorna III och VII är av rekommenderande karaktär.

Artikel 13

Ändringar i protokollet

1. Varje part får föreslå ändringar i detta protokoll.

2. Förslag till ändringar skall skriftligen tillställas kommissionens sekretariatschef, som skall vidarebefordra dem till alla parter. Parterna som möts i verkställande organet skall diskutera de föreslagna ändringarna vid sitt nästa möte, förutsatt att förslagen har skickats ut av sekretariatschefen till parterna minst 90 dagar före mötet.

3. Ändringar i detta protokoll och dess bilagor I, II, IV, V och VI skall antas enhälligt av de parter som är närvarande vid ett möte i verkställande organet och skall träda i kraft för de parter som har godtagit dem den nittionde dagen efter den dag då två tredjedelar av parterna har deponerat sina godkännandeinstrument hos depositarien. Ändringar skall träda i kraft för varje annan part den nittionde dagen efter den dag då parten deponerade sitt godkännandeinstrument avseende dessa ändringar.

4. Ändringar i bilagorna III och VII skall antagas enhälligt av de parter som är närvarande vid ett möte i verkställande organet. Nittio dagar från den dag då kommissionens sekretariatschef delgav alla parter ändringen skall ändringar i en sådan bilaga träda i kraft för de parter som inte har lämnat ett meddelande till depositarien i enlighet med bestämmelserna i punkt 5 nedan, förutsatt att minst sexton parter inte har lämnat ett sådant meddelande.

5. En part som inte kan godkänna en ändring i bilaga III eller VII skall meddela depositarien skriftligt senast nittio dagar efter meddelandet om att ändringen godtagits. Depositarien skall utan dröjsmål underrätta samtliga parter om mottagandet av varje sådant meddelande. En part kan när som helst ersätta sitt tidigare meddelande med ett godkännande, och när ett godkännandeinstrument har deponerats hos depositarien, skall ändringar i en sådan bilaga träda i kraft för den parten.

6. Vid förslag om ändring av bilaga I, VI eller VII genom tillägg av en tungmetall, en produktkontrollåtgärd, en produkt eller en produktgrupp till detta protokoll, skall

a) förslagsställaren förse verkställande organet med den information som specificeras i verkställande organets beslut 1998/1, samt i ändringar av detta,

b) parterna utvärdera förslaget i enlighet med de förfaranden som läggs fram i verkställande organets beslut 1998/1, samt i ändringar av detta.

7. Alla beslut om ändring av verkställande organets beslut 1998/1 skall antas enhälligt av de parter som är närvarande vid ett möte i verkställande organet och skall träda i kraft sextio dagar efter dagen för antagandet.

Artikel 14

Undertecknande

1. Detta protokoll skall vara öppet för undertecknande i Århus (Danmark) från den 24 till 25 juni 1998, och därefter i Förenta nationernas högkvarter i New York till och med den 21 december 1998 för stater som är medlemmar av kommissionen liksom för stater med konsultativ status i kommissionen enligt punkt 8 i ekonomiska och sociala rådets resolution 36 (IV) den 28 mars 1947 och för organisationer för regional ekonomisk integration, upprättade av suveräna stater som är medlemmar av kommissionen, som är behöriga att förhandla, ingå och tillämpa internationella avtal i frågor som omfattas av protokollet, förutsatt att de berörda staterna och organisationerna är parter i konventionen.

2. I frågor inom deras behörighet skall sådana organisationer för regional ekonomisk integration självständigt utöva de rättigheter och uppfylla de skyldigheter som detta protokoll tillskriver deras medlemsstater. I sådana fall skall dessa organisationers medlemsstater inte ha rätt att utöva sådana rättigheter var och en för sig.

Artikel 15

Ratifikation, godtagande, godkännande och anslutning

1. Detta protokoll skall ratificeras, godtas eller godkännas av signatärerna.
2. Detta protokoll skall vara öppet för anslutning från den 21 december 1998 av de stater och organisationer som uppfyller kraven i artikel 14, punkt 1.

Artikel 16

Depositarie

Ratifikations-, antagande-, godkännande-, eller anslutningsinstrument skall deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare, som skall fungera som depositarie.

Artikel 17

Ikraftträdande

1. Detta protokoll träder i kraft den nittionde dagen efter den dag då det sextonde ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrumentet deponerades hos depositarien.

2. För varje stat eller organisation som avses i artikel 14, punkt 1, som ratificerar, godtar eller godkänner detta protokoll eller ansluter sig till det efter deponering av det sextonde ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrumentet, träder protokollet i kraft den nittionde dagen efter den dag då denna part deponerade sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument.

Artikel 18

Frånträde

När som helst fem år efter den dag då detta protokoll har trätt i kraft för en part får den parten frånträda protokollet genom skriftlig notifikation till depositarien. Varje sådant frånträde skall träda i kraft den nittionde dagen efter den dag då depositarien mottog notifikationen om frånträde, eller på senare dag som kan anges i notifikationen.

Artikel 19

Originaltexter

Originalen till detta protokoll, vars engelska, franska och ryska texter är lika giltiga, skall deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare.

Till bekräftelse härav har undertecknande, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta protokoll.

Upprättat i Århus (Danmark) den 24 juni 1998.

BILAGA I

TUNGMETALLER SOM HÄNVISAS TILL I ARTIKEL 3, PUNKT 1, OCH REFERENSÅRET FÖR SKYLDIGHETEN

Tungmetall	Referensår
Kadmium (Cd)	1990, eller något av åren 1985 till 1995 enligt specifikation av en part vid ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning
Bly (Pb)	1990, eller något av åren 1985 till 1995 enligt specifikation av en part vid ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning
Kvicksilver (Hg)	1990, eller något av åren 1985 till 1995 enligt specifikation av en part vid ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning

BILAGA II

KATEGORIER FÖR STATIONÄRA ANLÄGGNINGAR

I. INLEDNING

1. Denna bilaga omfattar inte anläggningar eller delar av anläggningar för forskning, utveckling och provning av nya produkter och processer.
2. De tröskelvärden som anges nedan avser i regel produktionskapacitet eller produktion. Om en operatör utför flera aktiviteter som faller under samma underrubrik vid samma anläggning eller på samma plats, räknas kapaciteten för sådana aktiviteter samman.

II. LISTA ÖVER KATEGORIER

Kategori	Beskrivning av kategorier
1	Förbränningsanläggningar med nettoberäknad värmeförsel som överstiger 50 MW
2	Metallmalmanläggningar (inklusive metallsulfidmalm) eller anläggningar för sligrostning eller sintring med en kapacitet som överstiger 150 ton sinter per dag för järnmalm eller slig, och 30 ton sinter per dag för rostning av koppar, bly eller zink samt all behandling av guld- och kvicksilvermalm
3	Anläggningar för tackjärns- eller ståltillverkning (primär- eller sekundärsmältning, inklusive elektriska ljusbågsugnar) inklusive stränggjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme
4	Järnmetallgjuterier med en produktionskapacitet som överstiger 20 ton per dag
5	Anläggningar för tillverkning av koppar, bly och zink från malm, slig eller returråvara genom metallurgiska processer med en kapacitet som överstiger 30 ton metall per dag för primäranläggningar och 15 ton metall per dag för sekundäranläggningar och för all primärproduktion av kvicksilver
6	Anläggningar för smältning (rening, gjutning etc.) inklusive legering av koppar, bly, zink och återvunna produkter, med en smältkapacitet som överstiger 4 ton per dag för bly och 20 ton per dag för koppar och zink
7	Anläggningar för tillverkning av cementklinker i roterugnar, med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dag eller i andra ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dag
8	Anläggningar för tillverkning av glas där bly används i processen, med en smältkapacitet som överstiger 20 ton per dag
9	Anläggningar för kloralkali-tillverkning genom elektrolys med hjälp av kvicksilvermetoden
10	Förbränningsanläggningar för farligt eller medicinskt avfall, med en kapacitet som överstiger 1 ton per timme eller för samförbränning av farligt eller medicinskt avfall som specificerats i enlighet med nationell lagstiftning
11	Förbränningsanläggningar för kommunalt avfall, med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme eller för samförbränning av farligt eller kommunalt avfall som specificerats i enlighet med nationell lagstiftning

BILAGA III

BÄSTA TILLGÄNGLIGA TEKNIK FÖR KONTROLL AV UTSLÄPP AV TUNGMETALLER OCH DERAS FÖRENINGAR FRÅN DE KATEGORIER ANLÄGGNINGAR SOM ANGES I BILAGA II

I. INLEDNING

1. Syftet med denna bilaga är att förse parterna med riktlinjer för identifiering av bästa tillgängliga teknik för stationära anläggningar, för att parterna skall kunna uppfylla sina skyldigheter enligt detta protokoll.
2. Med "bästa tillgängliga teknik" (Best available technique – BAT) menas de effektivaste och mest avancerade utvecklingsnivåerna vad gäller aktiviteter och motsvarande driftsmetoder som representerar praktiskt lämplig teknik som kan ligga till grund för utsläppsgrensvärden som fastställts för att förebygga och, när detta inte är möjligt, allmänt minska utsläppen och deras påverkan på miljön som helhet:

- Begreppet "teknik" inkluderar både den teknologi som används och det sätt på vilket anläggningen är konstruerad och byggd samt hur den underhålls, drivs och tas ur bruk.
- Med "tillgänglig" teknik avses teknik som utarbetats så att den kan användas inom den aktuella branschen, under ekonomiskt och tekniskt genomförbara förhållanden, med beaktande av kostnader och fördelar, oavsett om denna teknik används eller har tagits fram inom den aktuella partens territorium eller ej, så länge den är tillgänglig för operatören i rimlig utsträckning.
- "Bästa" avser mest effektiv för att uppnå en allmänt hög nivå på skyddet av miljön som helhet.

Vid fastställande av bästa tillgängliga teknik bör nedanstående faktorer särskilt beaktas, allmänt och i specialfall, liksom sannolika kostnader och fördelar till följd av en åtgärd samt principerna avseende försiktighetsmått och förebyggande åtgärder:

- Användning av lågavfallsteknologi.
- Användning av mindre farliga substanser.
- Främjande av återvinning och återanvändning av substanser som genereras och används i processen, och av avfall.
- Jämförbara processer, hjälpmedel eller driftsmetoder som med framgång provats industriellt.
- Tekniska framgångar och nya vetenskapliga insikter och förståelse.
- De berörda utsläppens beskaffenhet, effekter och omfattning.
- Datum för igångkörning av nya eller befintliga anläggningar.
- Tiden som behövs för att införa bästa tillgängliga teknik.
- Förbrukning av och beskaffenhet hos råmaterial (inklusive vatten) som används i processen, och dess energiutbyte.
- Behovet av att förebygga eller minimera utsläppens påverkan som helhet på miljön samt riskerna för miljön.
- Behovet av att förebygga olyckor och av att minimera olyckors konsekvenser för miljön.

Syftet med begreppet bästa tillgängliga teknik är inte att föreskriva någon särskild teknik eller teknologi, men att beakta den berörda anläggningens egenskaper, dess geografiska placering och de lokala miljöförhållandena.

3. Information beträffande åtgärder för kontroll av utsläpp och kostnader baseras på officiella dokument från verkställande organet och dess underordnade organ, särskilt dokument som mottagits och granskats av arbetsgruppen för tungmetallutsläpp och förberedelsegruppen för tungmetaller. Dessutom har annan internationell information om bästa tillgängliga teknik tagits i beaktande (t.ex. Europeiska gemenskapens tekniska anteckningar om BAT, PARCOM:s rekommendationer om BAT samt information direkt från experter).

4. Erfarenheterna från nya produkter och anläggningar som har processteknik för lågutsläpp, liksom från anpassning av befintliga anläggningar, ökar stadigt. Därför måste denna bilaga regelbundet omarbetas och ändras.
5. I bilagan anges ett antal kontrollåtgärder som omfattar ett urval av kostnader och verkningsgrader. Valet av åtgärder i varje specifikt fall beror på, och kan begränsas av, ett antal faktorer som t.ex. ekonomiska förhållanden, teknisk infrastruktur, befintliga anordningar för utsläppskontroll, säkerhet, energiförbrukning och om det är en ny eller befintlig anläggning.
6. Denna bilaga omfattar utsläpp av kadmium, bly och kvicksilver och deras föreningar i fast (partikelbunden) form och/eller i gasform. Här tas vanligen inte bildandet av dessa föreningar i beaktande. Icke desto mindre har hänsyn tagits till effektiviteten hos anordningar för utsläppskontroll med avseende på tungmetallens fysiska egenskaper, särskilt för kvicksilver.
7. De utsläppsvärden som uttrycks med mg/m^3 avser standardtillstånd (volym vid 273,15 K, 101,3 kPa, torr gas) utan korrigering av syrenehållet om inget annat anges, och beräknas i enlighet med utkast från CEN (Comité européen de normalisation) och i vissa fall nationell provtagnings- och övervakningsteknik.

II. ALLMÄNT FÖREKOMMANDE ALTERNATIV FÖR KONTROLL AV UTSLÄPP AV TUNGMETALLER OCH DERAS FÖRENINGAR

8. Det finns många metoder för kontroll och förebyggande av tungmetallutsläpp. Åtgärder för minskade utsläpp fokuseras på efteranpassningsteknik och processmodifieringar (inklusive underhåll och driftskontroll). Nedanstående åtgärder, vilka kan utföras beroende på de tekniska och ekonomiska omständigheterna, finns tillgängliga:
 - a) Tillämpning av processtekniker för lågutsläpp, särskilt i nya anläggningar.
 - b) Utsläppsrening (sekundäråtgärder för utsläppsbegränsning) med filter, skrubber, adsorberare etc.
 - c) Byte eller beredning av råmaterial, bränslen och/eller andra tillförda material (t.ex. använda råmaterial med låg halt av tungmetall).
 - d) De bästa hanteringsmetoderna såsom god hushållning, förebyggande underhållsprogram eller primäråtgärder som t.ex. inneslutning av softalstrande enheter.
 - e) Lämplig miljöhanteringsteknik för användning och slutförvaring av vissa produkter som innehåller Cd, Pb, och/eller Hg.
9. Det är nödvändigt att övervaka procedurer för utsläppsbegränsning för att garantera att kontrollåtgärder och metoder genomförs korrekt och ger en effektiv minskning av utsläppen. Övervakning av procedurer för utsläppsbegränsning skall omfatta följande:
 - a) Utarbeta en förteckning över de utsläppsbegränsande åtgärder som anges ovan och som redan utförts.
 - b) Jämföra den faktiska minskningen av utsläpp av Cd, Pb och Hg med målen i detta protokoll.
 - c) Med hjälp av lämplig teknik karakterisera kvantifierade utsläpp av Cd, Pb och Hg från relevanta källor.
 - d) Tillsynsmyndigheter som regelbundet granskar de utsläppsbegränsande åtgärderna för att garantera deras fortsatta effektivitet.
10. Utsläppsbegränsande åtgärder skall vara kostnadseffektiva. Kostnadseffektivitet kan grundas på totalkostnaderna per år per reduceringsenhet (inklusive kapital- och driftskostnader). Kostnaderna för minskade utsläpp bör även beaktas med hänsyn till hela processen.

III. KONTROLLTEKNIK

11. De största kategorierna när det gäller tillgängliga tekniska lösningar för kontroll av utsläppsbegränsning av Cd, Pb och Hg är primäråtgärder som t.ex. byte av råmaterial och/eller bränsle och processteknik för lågutsläpp, och sekundäråtgärder som t.ex. kontroll av flyktiga utsläpp och utsläppsrening. I kapitel IV specificeras sektorspecifika tekniska lösningar.

12. Data om effektivitet erhålls från driftserfarenhet och anses återspegla dugligheten för befintliga anläggningar. Den allmänna effektiviteten beträffande minskning av utsläpp av rökgaser och flyktiga ämnen beror i stor utsträckning på evakueringsprestanda för gas- och stoftavskiljare (t.ex. avsugningskåpor). En infångnings/avskiljningseffektivitet på över 99 % har påvisats. Erfarenheten visar att kontrollåtgärder kan minska totalutsläppen med 90 % eller mer i särskilda fall.
13. I fallet med partikelbundna utsläpp av Cd, Pb och Hg kan metallerna infångas med anordningar för stoftavskiljning. I tabell 1 anges typiska stoftkoncentrationer efter gasrening med utvalda tekniska lösningar. De flesta av dessa åtgärder har tillämpats över flera sektorer. I tabell 2 finns en översikt över lägsta förväntade prestanda vad gäller utvalda tekniska lösningar för infångande av gasformigt kvicksilver. Tillämpningen av dessa åtgärder beror på de specifika processerna och är mest relevant om det är en hög koncentrationen av kvicksilver i rökgaserna.

Tabell 1

Prestanda för anordningar för stoftavskiljning uttryckt som genomsnittlig stoftkoncentration per timme

	Stoftkoncentrationer efter rening (mg/m ³)
Textila spärrfilter	< 10
Textila spärrfilter, membrantyp	< 1
Torra elektrofilter	< 50
Våta elektrofilter	< 50
Högeffektiva skrubbers	< 50

Ann: Medium- och lågtrycksskrubbers och cyklonseparatorer är normalt mindre effektiva för stoftavskiljning.

Tabell 2

Lägsta förväntade prestanda för kvicksilverseparatorer uttryckt som genomsnittlig stoftkoncentration per timme

	Innehåll av kvicksilver efter rening (mg/m ³)
Selenfilter	< 0,01
Selenskrubber	< 0,2
Kolfilter	< 0,01
Kolinsprutning + stoftavskiljare	< 0,05
Odda Norzink-kloridprocessen	< 0,1
Blysvulfidprocessen	< 0,05
Bolkemprocessen (Tiosulfat)	< 0,1

14. Man bör vara noggrann med att säkerställa att dessa kontrolltekniker inte skapar andra miljöproblem. En särskild process bör inte väljas på grund av dess låga värden för utsläpp i luften om detta förvärrar den totala miljöpåverkan från utsläpp av tungmetaller, t.ex. beroende på ökad förorening av vatten genom vätskeformiga utsläpp. Även hanteringen av insamlat stoft vid förbättrad gasrening måste tas i beaktande. En negativ miljöpåverkan från hanteringen av sådant avfall reducerar vinsten från minskad stoftmängd och minskade utsläpp i luften från processen.
15. Utsläpps begränsande åtgärder kan fokuseras på processtekniska lösningar likväl som på utsläppsrening. Dessa två är inte oberoende av varandra. Valet av en specifik process kan utesluta vissa metoder för gasrening.

16. Valet av kontrollteknik beror på parametrar som t.ex. koncentration av och/eller bildande av föroreningar i rågasen, gasens flödesmängd och temperatur etc. Följaktligen kan användningsområdena överlappa varandra. I så fall måste den lämpligaste tekniken väljas i enlighet med omständigheterna i det specifika fallet.
17. Nedan beskrivs lämpliga åtgärder för att minska rökgasutsläpp inom olika sektorer. Flyktiga utsläpp måste beaktas. Kontroll av stoftutsläpp i samband med tömning, hantering och lagring av råmaterial eller biprodukter, även om det inte är relevant för långväga spridning, kan vara viktigt för den lokala miljön. Utsläppen kan minskas genom att dessa aktiviteter flyttas till helt slutna byggnader som kan utrustas med ventilation och stoftavskiljare, våtavskiljare eller andra lämpliga kontrollanordningar. Vid materiallagring utomhus bör materialet skyddas mot väder och vind. Lagerområden och -körbanor bör hållas rena.
18. De siffror för investeringar och kostnader som visas i tabellerna kommer från olika källor och är mycket fall-specifika. De uttrycks i US-dollar enligt 1990 års värde (1 US-dollar (1990) = 0,8 ECU (1990)). De beror på faktorer som t.ex. anläggningskapacitet, verkningsgraden hos reningen, rågaskoncentration, typ av teknik och val av nya anläggningar i motsats till anpassning av befintliga.

IV. SEKTORER

19. Detta kapitel innehåller en tabell per relevant sektor med de största utsläppskällorna, kontrollåtgärder baserade på bästa tillgängliga teknik och deras specifika reduceringsverkningsgrad samt tillhörande kostnader när de finns tillgängliga. Reduceringsverkningsgraden avser direkta utsläpp av rökgaser om inget annat anges i tabellerna.

Förbränning av fossila bränslen i allmännyttiga och industriella pannor (bilaga II, kategori 1)

20. Förbränningen av kol i allmännyttiga och industriella pannor är en huvudkälla till antropogena kvicksilverutsläpp. Halten av tungmetaller är normalt flera gånger större i kol än i olja eller naturgas.
21. Förbättrad verkningsgrad för energiomvandling och energibesparingar kommer att resultera i minskade tungmetallutsläpp beroende på minskat behov av bränsle. Förbränning av naturgas eller alternativa bränslen med låga halter tungmetall i stället för kol resulterar också i en signifikant minskning av utsläpp av t.ex. kvicksilver. Gaskombikraftverkteknik är en ny teknik med resurser för lågutsläpp.
22. Förutom kvicksilver släpps tungmetaller ut i fast form tillsammans med partiklar av flygaska. Olika tekniker för kolförbränning uppvisar alstring av flygaska i varierande omfattning. Mängden flygaska är 20–40 % vid användning av rostförbränningspannor, 15 % vid förbränning på fluidiserad bädd, 70–100 % vid användning av ångpanna (torr) (förbränning av pulvriserat kol). Man har konstaterat att tungmetallhalten är högre i små partiklar av flygaska.
23. Rening, t.ex. "tvättning" eller "bio-behandling" av kol minskar tungmetallinnehållet som är knutet till oorganiskt material i kolet. Graden av avlägsnade tungmetaller varierar emellertid kraftigt med denna teknik.
24. Mer än 99,5 % stoft kan avlägsnas med hjälp av elektrostatisk stoftavskiljning (Electrostatic precipitation ESP) eller textila spärffilter (Fabric filter FF) vilka kan uppnå stoftkoncentrationer på ca 20 mg/m³ i många fall. Förutom vad gäller kvicksilver kan tungmetallutsläpp minskas med åtminstone 90–99 %. Den lägre siffran anger de mer lättflyktiga ämnena. Låg filtertemperatur bidrar till att reducera halten av gasformigt kvicksilver i utsläppsgaserna.
25. Även tillämpning av tekniska lösningar för att minska utsläpp av kväveoxider, svaveldioxid samt stoft från förbränningsgasen kan avlägsna tungmetaller. Potentiell överföring till andra media bör undvikas genom lämplig behandling av avloppsvattnet.

26. Med ovan nämnda tekniska lösningar varierar effektiviteten vid avlägsnande av kvicksilver kraftigt från anläggning till anläggning, vilket kan ses i tabell 3. Forskning pågår för att utveckla tekniska lösningar för avlägsnande av kvicksilver, men bästa tillgängliga teknik för detta specifika ändamål kommer att identifieras först när sådana tekniska lösningar blir industriellt tillgängliga.

Tabell 3

Kontrollåtgärder, reduceringsverkningsgrad och kostnader för utsläpp vid förbränning av fossila bränslen

Utsläppskälla	Kontrollåtgärd(er)	Reduceringsverkningsgrad (%)	Kostnad för utsläppsbegränsande åtgärd
Förbränning av eldningsolja	Omställning från eldningsolja till gas	Cd och Pb: 100 Hg: 70–80	Mycket fallspecifika
Förbränning av kol	Omställning från kol till bränslen med lägre utsläpp av tungmetaller	Stoft: 70–100	Mycket fallspecifika
	ESP (kalla sidan)	Cd och Pb: > 90 Hg: 10–40	Speciella investeringar 5–10 USD/m ³ utsläppsgas per timme (> 200,000 m ³ /t)
	Avsvavling av våt rökgas (FGD) ⁽¹⁾	Cd och Pb: > 90 Hg: 10–90 ⁽²⁾	–
	Textila filter (FF)	Cd: > 95; Pb: > 99 Hg: 10–60	Speciella investeringar 8–15 USD/m ³ utsläppsgas per timme (> 200,000 m ³ /t)

⁽¹⁾ Effektiviteten vid avlägsnande av kvicksilver ökar i proportion till mängden joniskt kvicksilver. Anläggningar för selektiv katalytisk reduktion (SCR) främjar bildning av Hg(II).

⁽²⁾ Detta avser huvudsakligen minskning av SO₂. Minskningen av utsläpp av tungmetaller är en positiv bieffekt. (Speciell investering, 60–250 USD/kW_{el}.)

Primär järn- och stålindustri (bilaga II, kategori 2)

27. I detta avsnitt behandlas utsläpp från sinterverk, pelletanläggningar, masugnar och stålverk med LD-ugnar. Utsläpp av Cd, Pb och Hg sker i samband med partikulära utsläpp. Halten av dessa tungmetaller i stoftutsläppet beror på sammansättningen av råmaterialet och vilka typer av legeringsmetaller som tillsätts i ståltillverkningen. De viktigaste utsläppsbegränsande åtgärderna sammanfattas i tabell 4. Textila spärrfilter bör användas överallt där så är möjligt. Där detta inte är möjligt kan elektrostatiska stoftavskiljare och/eller högeffektiva skrubber-metoder användas.

28. När bästa tillgängliga teknik används inom primär järn- och stålindustri kan det totala stoftutsläppet som är direkt relaterat till processen minskas till följande nivåer:

Sinterverk: 40–120 g/Mg

Pelletanläggningar: 40 g/Mg

Masugnar: 35–50 g/Mg

LD-ugnar: 35–70 g/Mg.

29. Rökgasrening med textila spärrfilter minskar stoftinnehållet till mindre än 20 mg/m³, medan man med elektrostatiska avskiljare (elektrofilter) och skrubbar kan minska stoftinnehållet till 50 mg/m³ (medelvärde beräknat per timme). I många tillämpningar med textila spärrfilter inom primär järn- och stålindustri kan man dock uppnå avsevärt lägre värden.

Tabell 4

Utsläppskällor, kontrollåtgärder, reduceringsverkningsgrad och åtgärdskostnader inom primär järn- och stålindustri

Utsläppskälla	Kontrollåtgärd(er)	Reduceringsverkningsgrad (%)	Kostnad för utsläppsbegränsande åtgärd (total kostnad i USD)
Sinterverk	Utsläppsoptimerad sintring	ca. 50	–
	Skrubbar och elektrofilter	> 90	–
	Textila spärffilter	> 99	–
Pelletanläggningar	Elektrofilter + kalkstensreaktor + textila spärffilter	> 99	–
	Skrubbar	> 95	–
Masugnar	Textila spärffilter/elektrofilter	> 99	Elektrofilter: 0,24–1/Mg tackjärn
Rening av masugns gas	Våtskrubbar	> 99	–
	Våta elektrofilter	> 99	–
LD-ugnar	Primär stoftfiltrering: våt-avskiljare/elektrofilter/textila spärffilter	> 99	Torra elektrofilter: 2,25/Mg stål
	Sekundär stoftfiltrering: torra elektrofilter/textila spärffilter	> 97	Textila spärffilter: 0,26/Mg stål
Flyktiga utsläpp	Övertäckta transportband, kåpor, vätning av lagrade råvaror, vägregöring	80–99	–

30. Tekniska lösningar för direkt reduktion och smältning är under utveckling och kommer att kunna minska behovet av sinterverk och masugnar i framtiden. Möjligheten att använda dessa tekniska lösningar är beroende av malmkvaliteten och kräver att slutprodukten bearbetas i en elektrisk bågugn, för vilken tillräckliga utsläppsbegränsande åtgärder måste vidtas.

Sekundär järn- och ståltillverkning (bilaga II, kategori 3)

31. Det är av största vikt att alla utsläpp uppsamlas effektivt. Detta kan åstadkommas med hjälp av kapsling eller flyttbara huvar, eller genom evakuering av hela byggnaden. De uppsamlade utsläppen måste renas. För alla stoftutsläppande processer inom den sekundära järn- och stålindustrin räknas stoftuppsamling i textila spärffilter, som reducerar stoftinnehållet till mindre än 20 mg/m³, som bästa tillgängliga teknik. När bästa tillgängliga teknik används även för att begränsa flyktiga utsläpp kommer det specifika stoftutsläppet (inklusive flyktiga utsläpp som är direkt relaterade till processen) inte att överstiga 0,1 till 0,35 kg/Mg stål. Det finns många exempel på stoftkoncentrationer under 10 mg/m³ i renad gas när textila spärffilter används. Det specifika stoftutsläppet i sådana fall ligger normalt under 0,1 kg/Mg.

32. Två olika typer av ugnar används för smältning av skrot: martinugnar och elektriska bågugnar, varav martinugnar är på väg att avvecklas.

33. Halten av de aktuella tungmetallerna i stoftutsläppet beror på sammansättningen av det järn- och stålskrot som används samt på vilka typer av legeringsmetaller som tillsätts i ståltillverkningen. Mätningar av utsläpp från elektriska bågugnar har visat att 95 % av kvicksilverutsläppen och 25 % av kadmiumutsläppen sker i ångform. De viktigaste utsläppsbegränsande åtgärderna sammanfattas i tabell 5.

Tabell 5

Utsläppskällor, kontrollåtgärder, reduceringsverkningsgrad och åtgärdskostnader inom sekundär järn- och stålindustri

Utsläppskälla	Kontrollåtgärd(er)	Reduceringsverkningsgrad (%)	Kostnad för utsläppsbegränsande åtgärd (total kostnad i USD)
Elektrisk bågugn	Elektrofilter	> 99	–
	Textila spärrfilter	> 99,5	Textila spärrfilter: 24/Mg stål

Järngjuterier (bilaga II, kategori 4)

34. Det är av största vikt att alla utsläpp uppsamlas effektivt. Detta kan åstadkommas med hjälp av kapsling eller flyttbara huvar, eller genom evakuering av hela byggnaden. De uppsamlade utsläppen måste renas. I järngjuterier används kupolugnar och induktionsugnar. Direkta partikelutsläpp och gasformiga tungmetallutsläpp sker speciellt under smältningsprocessen, och ibland i mindre utsträckning under gjutningsprocessen. Flyktiga utsläpp sker vid råmaterialhantering, smältning, gjutning och rensning. De viktigaste utsläppsbegränsande åtgärderna sammanfattas i tabell 6, tillsammans med närliggande reduceringsverkningsgrader samt kostnader, när dessa uppgifter varit tillgängliga. Dessa åtgärder kan minska stoftkoncentrationen till 20 mg/m³ eller lägre.
35. Inom järngjuteribranschen finns en stor mängd olika anläggningar. För befintliga mindre anläggningar kan det visa sig att åtgärderna i tabell 6 inte är ekonomiskt genomförbara, och att de sålunda inte motsvarar bästa tillgängliga teknik.

Tabell 6

Utsläppskällor, kontrollåtgärder, reduceringsverkningsgrad och åtgärdskostnader inom järngjuteribranschen

Utsläppskälla	Kontrollåtgärd(er)	Reduceringsverkningsgrad (%)	Kostnad för utsläppsbegränsande åtgärd (total kostnad i USD)
Elektrisk bågugn	Elektrofilter	> 99	–
	Textila spärrfilter	> 99,5	Textila spärrfilter: 24/Mg järn
Induktionsugn	Textila spärrfilter/torr absorption + textila spärrfilter	> 99	–
Kallblästerkupolugn	Utsug under inmatningen: Textila spärrfilter	> 98	–
	Utsug i kupoltoppen: Textila spärrfilter + förfiltre- ring av stoft	> 97	8–12/Mg järn
	Textila spärrfilter + kemisk adsorption	> 99	45/Mg järn
Varmblästerkupolugn	Textila spärrfilter + förfiltre- ring av stoft	> 99	23/Mg järn
	Våtskrubber med roterande hjul/venturiskrubber	> 97	–

Primär- och sekundärindustri för andra metaller (bilaga II, kategori 5 och 6)

36. I detta avsnitt behandlas utsläpp och utsläppskontroll av Cd, Pb och Hg i primär- och sekundärtillverkning av andra metaller än järn, t.ex. bly, koppar, zink, tenn och nickel. Beroende på det stora antalet olika råmaterial och de olika processer som används, kan nästan alla typer av tungmetaller och tungmetallföreningar släppas ut från den här sektorn. Med tanke på de tungmetaller som behandlas i denna bilaga är tillverkning av koppar, bly och zink speciellt intressant.

37. Kvicksilvermalm och -koncentrat behandlas först genom krossning och ibland siktning. Malmutvinningsteknik används inte i någon större utsträckning, även om flotation har använts vid vissa anläggningar för utvinning av lågvärdig malm. Den krossade malmen hettas sedan upp antingen i retortrar vid små kvantiteter, eller i ugnar vid stora kvantiteter, till en temperatur vid vilken kvicksilversulfid sublimeras. Den utvunna kvicksilverången kondenseras i ett kylsystem och samlas upp som kvicksilvermetall. Sot från kondensorerna och sedimenteringstankarna bör tas bort och behandlas med kalksten eller återföras till retorten eller ugnen.
38. Följande tekniska lösningar kan användas för effektiv återvinning av kvicksilver:
- Tillämpa åtgärder som minskar stoftbildning under brytning och materiallagring, inkluderande begränsning av storleken på materiallagren.
 - Använda indirekt ugnsuppvärmning.
 - Hålla malmen så torr som möjligt.
 - Hålla gastemperaturen endast 10 till 20°C över daggpunkten när den förs in i kondensorn.
 - Hålla utloppstemperaturen så låg som möjligt.
 - Låta reaktionsgasen passera en efterkondenseringskrubber och/eller ett selenfilter.
- Stoftbildningen kan hållas låg genom indirekt uppvärmning, separat behandling av finkornig malm och kontroll av malmens vattenhalt. Stoffet bör separeras från de heta reaktionsgaserna med cyklonavskiljare och/eller elektrostatiska avskiljare innan de förs in i kondenseringsenheten.
39. Vid guldframställning med amalgamering kan man använda metoder som liknar dem som används för kvicksilver. Guld framställs också med andra metoder än amalgamering, vilka anses vara att föredra i nya anläggningar.
40. Andra metaller än järn framställs mest från sulfidhaltiga malmer. Av tekniska skäl och av kvalitetsskäl måste rökgaserna genomgå en grundlig stofffiltrering ($< 3 \text{ mg/m}^3$) och kan också kräva att ytterligare kvicksilver avlägsnas innan de kan föras vidare till fabriker som använder kontaktmetoden för SO_3 -framställning, något som också minimerar utsläpp av tungmetaller.
41. Textila spårfilter bör användas när detta är lämpligt. På detta sätt kan en stoftkoncentration som är lägre än 10 mg/m^3 uppnås. Stoft från all smältmetallurgisk bearbetning bör samlas upp och återanvändas inom anläggningen eller i annan anläggning för att undvika yrkessjukdomar.
42. När det gäller primär blyframställning, visar primära erfarenheter att det finns nya intressanta tekniska lösningar för smältreduktion utan sintring av koncentraten. Dessa processer är exempel på en ny generation av autogen smältningsteknik för bly som förorenar mindre och förbrukar mindre energi.
43. Sekundärt bly framställs mest från begagnade bil- och lastbilsbatterier som demonteras innan de matas in i smältugnar. Bästa tillgängliga teknik bör inkludera en smältoperation i en kort roterugn eller schaktugn. Med oxy-fuel-brännare kan rökgasvolym och flygstoft reduceras med 60 %. Rökgasrening med textila spårfilter möjliggör stoftkoncentrationer under 5 mg/m^3 .
44. Primär zinkframställning sker genom användandet av en hydrometallurgisk process (ett förfarande där man rostar, lakar och elektrolyserar). Trycklakning kan vara ett alternativ till rostning och kan anses som en bästa tillgängliga teknik för nya anläggningar beroende på koncentrationvärdena. Utsläpp från smältmetallurgisk zinkframställning i Imperial Smeltingugnar (IS-ugnar) kan minimeras genom att man använder dubbel klocka på masugnens uppsättningsmål, rengöring med högeffektiva skrubbrar, effektiv evakuering och rening av gaser från slagg och blygiutning, samt rening ($< 10 \text{ mg/m}^3$) av de CO-rika rökgaserna från ugnen.
45. Vid återvinning av zink från oxiderade restprodukter behandlas restprodukterna i en IS-ugn. Mycket lågvärdiga restprodukter och rökgasstoft (t.ex. från stålindustrin) behandlas först i roterugnar (Waelz-ugnar) i vilka en högvärdig zinkoxid framställs. Metallmaterial återanvänds genom smältning antingen i induktionsugnar eller i ugnar som värms upp direkt eller indirekt med naturgas eller flytande bränslen, eller i New Jersey-retortrar i vilka en stor variation av metalloxid- och metallinnehållande sekundärmaterial kan återanvändas. Zink kan även utvinnas ur slagg från blyugnar genom en "slag fuming"-process.

Tabell 7a)

Utsläppskällor, kontrollåtgärder, reduceringsverkningsgrad och åtgärds kostnader inom primärindustri för andra metaller än järn

Utsläppskälla	Kontrollåtgärd(er)	Reduceringsverkningsgrad (%)	Kostnad för utsläppsbegränsande åtgärd (total kostnad i USD)
Flyktiga utsläpp	Utsugshuvar, kåpor, etc. Rökgasrening med textila spärrfilter	> 99	–
Rostning/sintring	Dragsintring: elektrofilter + skrubber (före svavelsyrafabriker med dubbel kontaktmotod) + textila spärrfilter för restgaser	–	7–10/Mg H ₂ SO ₄
Konventionell smältning (reduktion i masugn)	Schaktugn: sluten överdel/effektiv evakuering vid tappningshål + textila spärrfilter, täckta tappningsrännor, dubbel klocka på masugnens uppsättningsmål	–	–
Imperial smelting	Högeffektiva skrubbar	> 95	–
	Venturiskrubbar Dubbel klocka på masugnens uppsättningsmål	–	– 4/Mg producerad metall
Trycklakning	Tillämpning beror på koncentratets laknings-egenskaper	> 99	beror på anläggningen
Direkta smältreduktionsprocesser	Direktsmältning, t.ex. Kivcet, Outokumpu- och Mitsubishi-processen	–	–
	Smältbad, t.ex. roterande konverter med luft-/syretillförsel uppfifrån, Ausmelt-, Isasmelt-, QSL- och Noranda-processen	Ausmelt: Pb 77, Cd 97; QSL: Pb 92, Cd 93	QSL: driftskostnader 60/Mg Pb

Tabell 7 b)

Utsläppskällor, kontrollåtgärder, reduceringsverkningsgrad och åtgärds kostnad inom sekundärindustri för andra metaller än järn.

Utsläppskälla	Kontrollåtgärd(er)	Reduceringsverkningsgrad (%)	Kostnad för utsläppsbegränsande åtgärd (total kostnad i USD)
Blyframställning	Kort roterugn: utsugshuvar för avtappningshål + textila spärrfilter, rörvärmeväxlare, oxyfuel-brännare	99,9	45/Mg Pb
Zinkframställning	Imperial smelting	> 95	14/Mg Zn

46. Generellt bör processer kombineras med effektiva stoftuppsamlingsanordningar för både primärgaser och flyktiga utsläpp. De viktigaste utsläppsbegränsande åtgärderna sammanfattas i tabell 7 a) och b). Med textila spärrfilter har i vissa fall stoftkoncentrationer under 5 mg/m³ uppnåtts.

Cementindustri (bilaga II, kategori 7)

47. I cementugnar kan sekundärbränslen såsom avfallsolja och begagnade bildäck användas. När avfall används, bör samma utsläppskrav som för avfallsförbränning tillämpas, och om farligt avfall används bör även utsläppskraven för förbränning av farligt avfall tillämpas, beroende på i vilka mängder det används. Detta avsnitt gäller dock ugnar som eldas med fossila bränslen.
48. Partikulärt material släpps ut i alla stadier av cementframställning, vilka omfattar materialhantering, råmaterialberedning (krossning, torkning), klinkertillverkning och cementberedning. Tungmetaller tillförs cementugnarna via råmaterialen, fossila bränslen och avfallsbränslen.
49. Följande ugnstyper används för klinkertillverkning: lång våt roterugn, lång torr roterugn, roterugnar med cyklonförvärmning, roterugnar med rostförvärmning och schaktugnar. Med avseende på energiåtgång och utsläppsbegränsning är roterugnar med cyklonförvärmning att föredra.
50. För att utnyttja värmeåtervinning leds rökgaserna från roterugnen genom förvärmningssystemet och vertikalkvarnarna (om sådana finns) innan de filtreras. Det uppsamlade stoftet återförs till råmaterialet.
51. Mindre än 0,5 % av det bly och kadmium som tillförs ugnen släpps ut i rökgaserna. Det höga alkali-innehållet och skrubberoperationen i ugnen bidrar till att metallerna hålls kvar i klinkern eller ugnsstoftet.
52. Tungmetallutsläpp i atmosfären kan minskas t.ex. genom att det uppsamlade stoftet leds bort och lagras i stället för att återföras till råmaterialmatningen. I varje enskilt fall bör man dock överväga konsekvenserna av att tungmetallerna släpps ut i upplaget. En annan möjlighet är att använda hetmjöls-bypass, där kalicinerat hetmjöl delvis tas bort direkt framför ugnöppningen och matas in i cementberedningen. Alternativt kan stoftet tillsättas till klinkret. En annan viktig åtgärd är en välkontrollerad stabil ugnsdrift så att nödstopp av de elektrostatiske avskiljarna undviks. Sådana nödstopp kan orsakas av för höga CO-koncentrationer. Det är viktigt att se till att nödstopp inte orsakar toppar av höga tungmetallutsläpp.
53. De viktigaste utsläppsbegränsande åtgärderna sammanfattas i tabell 8. För att minska direkt stoftutsläpp från krossar, kvarnar och torkar används vanligtvis textila spärffilter, medan rökgaser från ugnar och klinkerkylning kontrolleras med elektrostatiske avskiljare. Med elektrostatiske avskiljare kan stoftkoncentrationen reduceras till under 50 mg/m³. Med textila spärffilter kan stoftkoncentrationen i den renade gasen reduceras till 10 mg/m³.

Tabell 8

Utsläppskällor, kontrollåtgärder, reduceringsverkningsgrad och kostnader för cementindustrin

Utsläppskälla	Kontrollåtgärd(er)	Reduceringsverkningsgrad (%)	Kostnad för utsläppsbegränsning
Direkta utsläpp från krossar, kvarnar, torkar	Textila spärffilter	Cd, Pb: > 95	–
Direkta utsläpp från roterugnar, klinkerkylare	Elektrofilter	Cd, Pb: > 95	–
Direkta utsläpp från roterugnar	Koladsorption	Hg: > 95	–

Glasindustrin (bilaga II, kategori 8)

54. Inom glasindustrin är blyutsläpp speciellt relevanta i olika typer av glas där bly används som råvara (t.ex. kristallglas, katodstrålerör). För sodaglas är blyutsläppen beroende av kvaliteten på det recirkulerade glaset som används i processen. Blyinnehållet i stoftet från kristallglassmältning ligger normalt på 20–60 %.

55. Stoftutsläpp härrör främst från mängblandningen, ugnar, diffusa läckage från ugnöppningar samt slipning och blåstring av glasprodukter. De beror i synnerhet på vilket bränsle som används, ugnstyp och typ av glas som produceras. Oxy-fuel-brännare kan reducera volymen av utsläppsgaser och produktionen av flygaska med 60 %. Blyutsläppen från elektrisk uppvärmning är mycket lägre än från eldning med olja eller gas.
56. Mängden smälts i kontinuerliga vannor, dagvannor eller deglar. Under smältcykeln i diskontinuerliga ugnar varierar stoftutsläppet mycket. Stoftutsläppet från kristallglasvannor (< 5 kg/Mg smält glas) är högre än från andra vannor (< 1 kg/Mg smält soda- och pottaskeglas).
57. Några åtgärder för att minska de direkta metallinnehållande stoftutsläppen är: pelletering av glasmängden, byte av uppvärmningssystem från olje- eller gaseldning till elektrisk uppvärmning, tillsats av större del återvunnet glas i mängden och användning av bättre kvalitet på råvarorna (storleksfördelning) och återvunnet glas (genom att undvika blyinnehållande fraktioner). Gaserna kan renas med textila spärrfilter vilket minskar utsläppen till under 10 mg/m³. Med elektrofilter kan man uppnå 30 mg/m³. Motsvarande effektivitet för utsläppsreducering ges i tabell 9.
58. Utvecklingen av glas utan blyföreningar pågår.

Tabell 9

Utsläppskällor, kontrollåtgärder, reduceringsverkningsgrad och kostnader för glasindustrin

Utsläppskälla	Kontrollåtgärd(er)	Verkningsgrad för stoftreducering (%)	Kostnader för utsläpps-begränsning (total kostnad)
Direkta utsläpp	Textila spärrfilter	> 98	–
	Elektrofilter	> 90	–

Klor-alkaliindustrin (bilaga II, kategori 9)

59. I klor-alkaliindustrin produceras Cl₂, alkalihydroxider och vätgas genom elektrolys av saltlösning. I existerande anläggningar används normalt kvicksilverprocessen eller diafragmaprocessen, vilka båda kräver införande av god praxis för att undvika miljöproblem. Membranprocessen resulterar inte i några direkta kvicksilverutsläpp. Den uppvisar också en lägre elektrolytisk energi men högre värmebehov för alkalihydroxidkoncentrationer (den totala energibalansen resulterar i en svag fördel för membranmetoden i storleksordningen 10 till 15 %) samt en mer kompakt cellprocess. Därför anses detta alternativ vara att föredra vid nya anläggningar. Beslut 90/3 från den 14 juni 1990 av PARCOM (the Commission for the Prevention of Marine Pollution from Land-based Sources) rekommenderar att existerande klor-alkalifabriker som använder kvicksilvermetoden skall avvecklas så fort som är praktiskt möjligt, och målet skall vara en fullständig avveckling till 2010.
60. Investeringarna för att ersätta kvicksilverprocessen med membranprocessen har rapporterats ligga i området USD 700-1 000/Mg Cl₂-kapacitet. Fastän ytterligare kostnader kan uppkomma på grund av, bland annat, högre tillverkningsomkostnader och högre kostnader för att rena saltlösningen, kommer driftkostnaderna att sjunka i de flesta fall. Detta beror på att energikonsumtionen minskar och minskade kostnader för avloppsvattenrening och avfallshantering.
61. Källorna för kvicksilverutsläppen till omgivningen i kvicksilverprocessen är: cellsalsventilationen, processutsläpp, produkterna och då framförallt vätgasen samt avloppsvatten. Speciellt viktigt, när det gäller utsläpp till atmosfären, är det diffusa utsläppet av Hg från cellerna till cellsalen. Förebyggande åtgärder och kontroll är mycket viktigt och skall prioriteras med avseende på varje källas relativa betydelse i varje enskild anläggning. I vilket fall som helst krävs specifika kontrollåtgärder när kvicksilver återvinns ur slammet som kommer från processen.
62. Följande åtgärder kan vidtas för att minska utsläppet från befintliga kvicksilverprocessfabriker:
- Processkontroll och tekniska åtgärder för att optimera cellprocessen, underhåll och mer effektiva arbetsmetoder.
 - Täckning, tätning och kontrollerad ventilation genom undertryck.
 - Rengöring av cellsalarna och åtgärder som gör det lättare att hålla dem rena.
 - Rening av begränsade gasströmmar (vissa kontaminerade luftströmmar och vätgas).

63. Dessa åtgärder kan minska kvicksilverutsläppen till värden långt under 2,0 g/Mg Cl₂-produktionskapacitet, uttryckt som ett medelvärde per år. Det finns exempel på fabriker som har lyckats hålla utsläppen långt under 1,0 g/Mg Cl₂-produktionskapacitet. Som ett resultat av PARCOM-beslutet 90/3, var befintliga kvicksilverbaserade klor-alkali-fabriker tvungna att möta kravet på 2 g Hg/Mg Cl₂ till den 31 december 1996 när det gällde utsläpp som omfattades av konventionen för PARCOM (Convention for the Prevention of Marine Pollution from Land-based Sources). Eftersom utsläppen till stor del är beroende av GOP (Good Operating Practice), skall medelvärdet vara beroende av och innefatta underhållsperioder under ett år eller mindre.

Förbränning av kommunalt, medicinskt och farligt avfall (bilaga II, kategori 10 och 11)

64. Utsläpp av kadmium, bly och kvicksilver kommer från förbränning av kommunalt, medicinskt och farligt avfall. Kviksilvret, en stor del av kadmiumet och en mindre del bly förångas i processen. Speciella åtgärder måste vidtas både före och efter förbränningen för att minska dessa utsläpp.
65. Den bästa tillgängliga tekniken för stoffavskiljning anses vara textila spärrfilter i kombination med torra eller våta metoder för att kontrollera flyktiga ämnen. Elektrofilter i kombination med våta system kan också konstrueras för att nå låga stoftutsläpp, men de erbjuder färre möjligheter än textila spärrfilter, speciellt sådan som är ytbehandlade för adsorption av flyktiga föroreningar.
66. När BAT (bästa tillgängliga teknik) används för att rena rökgaser kan stoftkoncentrationerna reduceras till 10–20 mg/m³. I praktiken kan ännu lägre koncentrationer nås, och i vissa fall har koncentrationer under 1 mg/m³ rapporterats. Kviksilverkoncentrationen kan reduceras till mellan 0,05 och 0,10 mg/m³ (normaliserad till 11 % O₂).
67. De viktigaste utsläpps begränsande åtgärderna för att minska de sekundära utsläppen sammanfattas i tabell 10. Det är svårt att ange några generellt gällande uppgifter eftersom de relativa kostnaderna i USD/ton beror av anläggnings-specifika variabler, som till exempel avfallets sammansättning.
68. Tungmetaller hittas i alla fraktioner av det kommunala avfallet (t.ex. produkter, papper, organiskt material). Därför kan man minska tungmetallsutsläppen genom att reducera mängden kommunalt avfall som går till förbränning. Detta kan uppnås genom olika strategier för avfallshantering, som även innefattar återvinningsprogram och kompostering av organiskt material. Förutom detta tillåter några av de länder som sorterar under FN:s ekonomiska kommission för Europa (UN/EEC) att kommunalt avfall deponeras. I en välskött deponeringsanläggning elimineras utsläppen av kadmium och bly och kvicksilverutsläppen kan bli lägre än vid förbränning. Forskning om utsläpp av kvicksilver från avfallsdeponering pågår i flera länder som sorterar under UN/EEC.

Tabell 10

Utsläppskällor, kontrollåtgärder, reduceringsverkningsgrad samt kostnader för förbränning av kommunalt, medicinskt och farligt avfall

Utsläppskälla	Kontrollåtgärd(er)	Reduceringsverkningsgrad (%)	Kostnad för utsläpps begränsande åtgärd (total kostnad USD)
Rökgaser	Högeffektiva skrubbers	Pd, Cd: > 98; Hg: ca. 50	–
	Elektrofilter (3 fält)	Pb, Cd; 80–90	10–20/Mg avfall
	Våta elektrofilter (1 fält)	Pb, Cd: 95–99	–
	Textila spärrfilter	Pb, Cd: 95–99	15–30/Mg avfall
	Kolinsprutning+textila spärrfilter	Hg: > 85	driftkostnader: ca 2–3/Mg avfall
	Kolbäddfiltrering	Hg: > 99	driftkostnader ca 50/Mg avfall

BILAGA IV

TIDSPLANER FÖR TILLÄMPNING AV GRÄNSVÄRDEN OCH BÄSTA TILLGÄNGLIGA TEKNIK FÖR NYA OCH BEFINTLIGA STATIONÄRA ANLÄGGNINGAR

Tidsplanerna för tillämpning av gränsvärden och bästa tillgängliga teknik är:

- a) För nya stationära anläggningar: två år efter detta protokolls ikraftträdande.
- b) För befintliga stationära anläggningar: åtta år efter detta protokolls ikraftträdande. Om nödvändigt kan denna period förlängas för vissa befintliga stationära anläggningar för att anpassas till en amorteringsperiod som godkänds enligt vissa nationella lagar.

BILAGA V

GRÄNSVÄRDEN FÖR KONTROLL AV UTSLÄPP FRÅN STÖRRE STATIONÄRA KÄLLOR

I. INLEDNING

1. Det finns två typer av gränsvärden som är viktiga för utsläppskontrollen för tungmetaller:
 - värden för specifika tungmetaller eller grupper av tungmetaller
 - värden för utsläpp av partiklar i allmänhet.
2. Generellt kan gränsvärden för partiklar inte ersätta specifika gränsvärden för kadmium, bly och kvicksilver eftersom mängden metall som är förenad med partikelformigt utsläpp skiljer sig mellan olika processer. Emellertid bidrar uppfyllandet av dessa gränser till en betydande minskning av tungmetallutsläppet i allmänhet. Kontroll av partikelformiga utsläpp är normalt dessutom billigare än att kontrollera enstaka ämnen, och kontinuerlig mätning av enstaka tungmetaller är normalt inte möjligt. Därför har gränsvärdena för partiklar en stor praktisk betydelse och fastställs också i denna bilaga i de flesta fall för att komplettera eller ersätta specifika gränsvärden för kadmium, bly eller kvicksilver.
3. Gränsvärden, uttryckta i mg/m^3 , gäller för standardförhållanden (volym vid 273,15 K, 101,3 kPa, torr gas) och är beräknade som ett medelvärde för mätningar gjorda under en timme, vilka täcker flera timmars drift, som regel 24 timmar. Perioder för uppstart och avstängning skall uteslutas. Den genomsnittliga tiden kan förlängas när så behövs för att uppnå tillräckligt exakta mätresultat. Värden givna för utvalda större stationära källor skall tillämpas, med hänsyn tagen till syrenehållet i utsläppsgasen. Det är absolut förbjudet att göra utspädningar för att minska koncentrationerna av föroreningar i utsläppsgaserna. Gränsvärden för tungmetaller omfattar den fasta, gasformiga och förångade formen av metallen och dess föreningar uttryckt som metall. När gränsvärdena för totalt utsläpp är givna, uttryckta som g/produktionsenhet respektive g/kapacitetsenhet, hänför de sig till summan av utsläpp i form av rökgaser och flyktiga gaser, beräknat per år.
4. I fall då det inte går att utesluta att givna gränsvärden kommer att överskridas måste man övervaka antingen utsläppen eller en prestationsparameter, som visar om en kontrollutrustning hanteras och underhålls på ett riktigt sätt. Mätning av antingen utsläpp eller prestationsindikator skall ske kontinuerligt om massflödet av partikelutsläppet överstiger 10 kg/h. Om utsläpp övervakas, skall koncentrationen av luftföroreningar i kanaler som transporterar gas mätas på ett representativt sätt. Om partikelformigt material övervakas diskontinuerligt skall koncentrationerna kontrolleras med regelbundna intervall, med minst tre oberoende avläsningar per kontroll. Provtagning och analys av alla föroreningar liksom referensmätmetoden för kalibrering av automatiska mätsystem skall göras enligt standarder som fastställts av Comité européen de normalisation (CEN) eller the International Organization for Standardization (ISO). Under tiden som utveckling av CEN- eller ISO-standarder inväntas skall de nationella standarderna tillämpas. Nationella standarder kan också användas om de ger resultat som är likvärdiga dem som CEN- eller ISO-standarder ger.
5. Vid kontinuerlig övervakning, anses gränsvärdena efterlevas om inget av de beräknade medelvärdena för utsläppskoncentrationerna under 24 timmar överskrider gränsvärdet eller om medelvärdet över 24 timmar av parametern som övervakas inte överskrider det korrelerade värdet för parametern som fastställdes under en funktionstest då mätutrustningen hanterades och underhölls på ett riktigt sätt. Vid diskontinuerlig övervakning anses efterlevnad föreligga om medelvärdet per kontroll inte överstiger gränsvärdet. Efterlevnad anses föreligga för båda gränsvärdena, uttryckt som totalt utsläpp per produktionsenhet eller totalt årligt utsläpp, om det kontrollerade värdet inte överskrider, enligt beskrivning ovan.

II. SPECIFIKA GRÄNSVÄRDEN FÖR UTVALDA STÖRRE STATIONÄRA KÄLLOR

Förbränning av fossila bränslen (bilaga II, kategori 1):

6. Gränsvärdena avser 6 % O_2 i rökgaser för fasta bränslen och 3 % O_2 för flytande bränslen.
7. Gränsvärde för stoftutsläpp för fasta och flytande bränslen: 50 mg/m^3 .

Sinterverk (bilaga II, kategori 2):

8. Gränsvärde för stoftutsläpp: 50 mg/m^3 .

Pelletanläggningar (bilaga II, kategori 2):

9. Gränsvärde för stoftutsläpp:

a) malning, torkning: 25 mg/m³ och

b) pelletering: 25 mg/m³; eller

10. Gränsvärde för totalt stoftutsläpp: 40 g/Mg av producerade pellets.

Masugnar (bilaga II, kategori 3):

11. Gränsvärde för stoftutsläpp: 50 mg/m³.

Elektriska bågugnar (bilaga II, kategori 3):

12. Gränsvärde för stoftutsläpp: 20 mg/m³.

Framställning av koppars och zink, innefattande Imperial Smelting-ugnar (bilaga II, kategori 5 och 6):

13. Gränsvärde för stoftutsläpp: 20 mg/m³.

Blyframställning (bilaga II, kategori 5 och 6):

14. Gränsvärde för stoftutsläpp: 10 mg/m³.

Cementindustrin (bilaga II, kategori 7):

15. Gränsvärde för stoftutsläpp: 50 mg/m³.

Glasindustrin (bilaga II, kategori 8):

16. Gränsvärdena avser olika O₂-koncentrationer i rökgaserna beroende av ugnstyp: vannaugnar: 8 %, degelugnar och dagvannaugnar: 13 %.

17. Gränsvärde för blyutsläpp: 5 mg/m³.

Klor-alkaliindustrin (bilaga II, kategori 9):

18. Gränsvärdena avser den totala mängden kvicksilver som släpps ut i atmosfären av en fabrik, oberoende av källan till utsläppet och uttryckt som årligt medelvärde.

19. Gränsvärdena för befintliga klor-alkalifabriker skall utvärderas vid parternas möte med det verkställande organet senast två år efter datumet för ikraftträdandet av detta protokoll.

20. Gränsvärde för nya klor-alkalifabriker: 0,01 g Hg/Mg Cl₂-produktionskapacitet.

Förbränning av kommunalt, medicinskt och farligt avfall (bilaga II, kategori 10 och 11):

21. Gränsvärdena avser 11 % O₂-koncentration i rökgas.

22. Gränsvärde för stoftutsläpp:

a) 10 mg/m³ för förbränning av farligt och medicinskt avfall

b) 25 mg/m³ för förbränning av kommunalt avfall

23. Gränsvärde för kvicksilverutsläpp:

a) 0,05 mg/m³ för förbränning av farligt avfall

b) 0,08 mg/m³ för förbränning av kommunalt avfall

c) gränsvärde för kvicksilverinnehållande utsläpp från förbränning av medicinskt avfall skall utvärderas vid parternas möte med det verkställande organet senast två år efter datumet för ikraftträdandet av detta protokoll.

BILAGA VI

PRODUKTKONTROLLÅTGÄRDER

1. Om inte annat anges i denna bilaga får blyinnehållet i saluförd bensin avsedd för fordon som skall köras på väg inte överstiga 0,013 g/l senast sex månader efter datumet för ikraftträdandet av detta protokoll. Parter som saluför oblyad bensin med ett blyinnehåll som är lägre än 0,013 g/l skall sträva efter att upprätthålla eller sänka denna gräns.
2. Varje part skall sträva efter att säkerställa att ett byte till bränsle med det blyinnehåll som anges i paragraf 1 ovan resulterar i en reduktion, totalt sett, av de skadliga effekterna på människors hälsa och miljön.
3. Om en stat fastställer att en begränsning av blyinnehållet i den saluförda bensinen i enlighet med punkt 1 ovan skulle resultera i svåra socioekonomiska eller tekniska problem, eller att den inte skulle leda till fördelar totalt sett för miljön eller människors hälsa på grund av, bland annat, klimatsituationen i landet, får den förlänga tidsrymden som anges punkt 1 med upp till 10 år, under vilken den får saluföra blyad bensin med ett blyinnehåll som inte överstiger 0,15 g/l. I detta fall skall staten ange i en deklARATION – som skall deponeras tillsammans med sitt instrument för ratificering, godtagande, godkännande eller anslutning – att den avser att förlänga tidsrymden samt ge en skriftlig förklaring med information om anledningen till detta till det verkställande organet.
4. En part har tillåtelse att saluföra små kvantiteter blyad bensin, upp till 0,5 procent av dess totala bensinförsäljning, med ett blyinnehåll som inte överstiger 0,15 g/l för användning i äldre vägfordon.
5. Varje part skall senast 5 år efter datumet för ikraftträdandet av detta protokoll – eller tio år för länder med övergångsekonomi som förklarar sin avsikt att tillämpa en tioårsperiod i en deklARATION som skall deponeras med sitt instrument för ratificering, godtagande, godkännande eller anslutning – uppnå koncentrationsnivåer som inte överstiger
 - a) 0,05 viktprocent kvicksilver i alkaliska manganbatterier för förlängd användning under extrema förhållanden (t.ex. vid temperaturer under 0 °C eller över 50 °C, utsatta för stötar) och
 - b) 0,025 viktprocent kvicksilver i alla andra alkaliska manganbatterier.

Ovan nämnda gränser får överskridas för en ny tillämpning inom batteriteknologin, eller för användning av ett batteri i en ny produkt, om lämpliga skyddsåtgärder vidtas för att säkerställa att det resulterande batteriet eller produkten, för vilken batteriet är svårt att avlägsna, kan omhändertas på ett miljövänligt sätt. Alkaliska manganknappceller och batterier som består av knappceller skall också undantas från denna förpliktelse.

BILAGA VII

PRODUKTHANTERINGSÅTGÄRDER

1. Denna bilaga syftar till att ge parterna vägledning i frågor som rör produkthanteringsåtgärder.
2. Parterna kan överväga lämpliga produkthanteringsåtgärder (som de som anges nedan) när det finns en potentiell risk för skadliga effekter på hälsan eller miljön på grund av utsläpp av en eller flera tungmetaller som anges i bilaga I, och då man tagit hänsyn till alla relevanta risker och fördelar med sådan åtgärder, i syfte att säkerställa att ett byte av produkter resulterar i en reduktion totalt sett av skadliga effekter på människors hälsa och på miljön:
 - a) Ersättning av produkter som innehåller en eller flera av de tungmetaller som är angivna i bilaga I, vilken/vilka avsiktligt tillförts, om det existerar lämpliga alternativ.
 - b) Minimering av eller ersättning i produkter av en eller flera av de tungmetaller som är angivna i bilaga I, vilken/vilka avsiktligt tillförts.
 - c) Tillhandahållande av produktinformation, innefattande märkning, för att säkerställa att användarna är informerade om innehållet av en eller flera av de tungmetaller vilken/vilka avsiktligt tillförts, som finns angivna i bilaga I, samt om behovet av säker användning och avfallshantering.
 - d) Användning av ekonomiska incitament och frivilliga överenskommelser för att minska eller eliminera tungmetallhalten i produkter (med avseende på de tungmetaller som anges i bilaga I).
 - e) Utveckling och genomförande av program för miljövänlig insamling, återvinning eller bortskaffande av produkter som innehåller någon av de tungmetaller som anges i bilaga I.
3. Varje produkt eller produktgrupp nedan innehåller en eller flera av de tungmetaller som anges i bilaga I och är föremål för regleringar eller frivilliga åtgärder från åtminstone en av parterna i konventionen. Dessa åtgärder grundas till stor del på produktens bidrag till utsläpp av en eller flera av de tungmetaller som anges i bilaga I. Emellertid föreligger det än så länge inte tillräcklig information för att bekräfta att de är en betydande källa för alla parter, vilket berättigar medräknandet i bilaga VI. Varje part uppmanas att ta tillgänglig information i beaktande och, där man anser att det finns ett behov av förebyggande åtgärder, vidta sådana produkthanteringsåtgärder som är angivna i punkt 2 ovan för en eller flera av de produkter som anges nedan:
 - a) Kvicksilverinnehållande elektriska komponenter t.ex. apparater som innehåller en eller flera kontakter/givare för överföring av elektrisk ström som t.ex. reläer, termostater, nivåvakter, tryckvakter och andra brytare (vidtagna åtgärder omfattar förbud mot de flesta kvicksilverinnehållande elektriska komponenter, frivilliga program för utbytet av några kvicksilverinnehållande brytare mot elektroniska eller specialbrytare, frivilliga återvinningsprogram för brytare, och frivilliga återvinningsprogram för termostater).
 - b) Kvicksilverinnehållande mätinstrument som t.ex. termometrar, manometrar, barometrar, tryckmätare, tryckvakter och tryckgivare (vidtagna åtgärder omfattar förbud mot kvicksilverinnehållande termometrar och förbud mot mätinstrument).
 - c) Kvicksilverinnehållande lysrör (vidtagna åtgärder omfattar minskning av kvicksilverinnehållet per lampa genom både frivilliga program och regleringar samt frivilliga återvinningsprogram).
 - d) Kvicksilverinnehållande dentalamalgam (vidtagna åtgärder omfattar frivilliga åtgärder och ett förbud med dispens för användning av dentalamalgam och frivilliga program för att främja insamling av dentalamalgam innan det släpps ut från tandläkarmottagningar till vattenreningsverken).
 - e) Kvicksilverinnehållande pesticider inklusive betningsmedel (vidtagna åtgärder omfattar förbud mot alla kvicksilverpesticider inklusive betningsmedel och ett förbud mot kvicksilver som används som desinfektionsmedel).
 - f) Kvicksilverinnehållande färg (vidtagna åtgärder omfattar förbud mot all sådan färg, förbud mot sådan färg för inomhusbruk och för användning på leksaker och förbud mot användning i skeppsbottenfärg).
 - g) Kvicksilverinnehållande batterier andra än de som omfattas av bilaga VI (vidtagna åtgärder omfattar minskat kvicksilverinnehåll genom både frivilliga program och regleringar samt miljöavgifter och frivilliga återvinningsprogram).

Förslag till rådets förordning om ingående av ett protokoll om fastställande för perioden 3 december 1999–2 december 2002 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Mauritius regering om fiske i Mauritius vatten

(2000/C 311 E/08)

KOM(2000) 229 slutlig — 2000/0094(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 18 april 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 jämförd med artikel 300.2 och 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Mauritius regering om fiske i Mauritius farvatten⁽¹⁾ har de båda parterna förhandlat om att fastställa de ändringar eller tillägg som skall införas i avtalet när tillämpningsperioden går ut för det protokoll som bifogats avtalet.
- (2) Som en följd av dessa förhandlingar paraferades den 3 december 1999 ett nytt protokoll om fastställande för perioden 3 december 1999–2 december 2002 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som anges i ovan nämnda avtal.
- (3) Det ligger i gemenskapens intresse att godkänna detta protokoll.
- (4) Metoden för att fördela fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna bör fastställas på grundval av den traditionella fördelningen av fiskemöjligheter enligt fiskeavtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokollet om fastställande för perioden 3 december 1999–2 december 2002 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska gemen-

skapen och Mauritius regering om fiske i Mauritius vatten godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Protokollets text bifogas denna förordning.

Artikel 2

De fiskemöjligheter som fastställs i protokollet skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

- Notfartyg för tonfiskfiske: Frankrike 20, Spanien 20, Italien 2, Förenade kungariket 1.
- Fartyg som bedriver fiske med flytlinor: Spanien 19, Frankrike 13, Portugal 8.
- Fartyg som bedriver fiske med linor: Frankrike 25 BRT/månad som ett årsgenomsnitt

Om licensansökningarna från dessa medlemsstater inte täcker alla de fiskemöjligheter som fastställs i protokollet får kommissionen beakta licensansökningar från övriga medlemsstater.

Artikel 3

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse de personer som skall ha befogenhet att underteckna protokollet med bindande verkan för gemenskapen.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 2.

PROTOKOLL

om fastställande för perioden 3 december 1999–2 december 2002 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Mauritius regering om fiske i Mauritius vatten*Artikel 1*

Enligt artikel 2 i avtalet skall följande fiskemöjligheter beviljas för en treårsperiod från och med den 3 december 1999:

- Notfartyg för tonfiskfiske: licenser för 43 fartyg.
- Fartyg som bedriver fiske med flytlinor: licenser för 40 fartyg.
- Fartyg som bedriver fiske med linor: licenser för 25 BRT/månad som ett årsgenomsnitt.

Artikel 2

1. Den ekonomiska ersättning som avses i artikel 6 i avtalet skall för ovan nämnda period vara 206 250 euro per år.
2. Denna ersättning täcker en årlig fångstsvikt på 5 500 ton i Mauritius vatten. Om gemenskapsfartygens årsfångst i Mauritius vatten överstiger denna kvantitet skall ersättningen höjas med 50 euro för varje extra ton fångst.
3. Endast Mauritius får besluta om hur ersättningen skall användas.
4. Ersättningen skall betalas till ett konto som anges av Mauritius regering, i statskassans namn.

Artikel 3

Under den period som omfattas av protokollet skall gemenskapen bidra med ytterligare 618 750 euro för att finansiera nedanstående åtgärder, enligt följande fördelning:

1. 543 750 euro för vetenskapliga och tekniska program för att främja bättre förståelse för och förvaltning av fisket och de levande resurserna i Mauritius fiskezon, samt för att genomföra ett lämpligt övervaknings- och kontrollsystem som omfattar ett elektroniskt informationssystem för fiskeförvaltning baserat på fartygsövervakningssystemet.

2. 75 000 euro för stipendier för studier och yrkesutbildningspraktik inom olika vetenskapliga, tekniska och ekonomiska områden som berör fiske. Av detta belopp får upp till 25 000 euro, på begäran av Mauritius fiskemyndighet, användas för att täcka kostnaderna för att delta i internationella möten om fiskerelaterade frågor.
3. Mauritius fiskeriministerium skall tre månader efter det datum protokollet träder i kraft översända en årsrapport om genomförandet av dessa åtgärder och de resultat som uppnåtts till Europeiska kommissionens delegation i Mauritius. Kommissionen förbehåller sig rätten att begära ytterligare information om dessa resultat från Mauritius fiskemyndighet och att se över utbetalningarna mot bakgrund av hur åtgärderna faktiskt har genomförts.
4. Alla angivna belopp skall betalas till ett konto som anges av Mauritius regering, i statskassans namn.

Artikel 4

Om gemenskapen skulle underlåta att göra någon av de utbetalningar som avses i artiklarna 2 och 3, får avtalet upphävas tillfälligt.

Artikel 5

Bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Mauritius regering om fiske i Mauritius vatten skall härmed upphöra att gälla och ersättas med bilagan till detta protokoll.

Artikel 6

Detta protokoll med bilaga träder i kraft samma dag som det undertecknas.

Det skall tillämpas från och med den 3 december 1999.

BILAGA

VILLKOR FÖR ATT GEMENSKAPENS FARTYG SKALL FÅ UTÖVA FISKE I MAURITIUS VATTEN

1. FORMALITETER VID ANSÖKAN OM OCH UTFÄRDANDE AV LICENSER

Förfarandena för ansökan om och utfärdande av licenser som gör det möjligt för gemenskapens fartyg att fiska i Mauritius vatten skall vara följande:

- a) Europeiska gemenskapernas kommission skall senast 20 dagar före den begärda giltighetsperiodens början via sin representant i Mauritius till Mauritius myndigheter överlämna en ansökan från ägaren till varje fartyg som vill fiska enligt avtalet. Ansökan skall göras på de formulär som tillhandahålls av Mauritius för detta ändamål, enligt förlagan i tillägg 1.
- b) Varje licens skall utfärdas i fartygsägarens namn för fartyget. På begäran av Europeiska gemenskapernas kommission och i fall av force majeure, skall den licens som har utfärdats för ett fartyg ersättas av en licens för ett annat fartyg från gemenskapen.
- c) Licensen skall utfärdas av Mauritius myndigheter till Europeiska gemenskapernas kommissions representant på Mauritius.
- d) Licensen skall alltid förvaras ombord. Vid mottagandet av anmälan om förskottsbetalningen från Europeiska gemenskapernas kommission till Mauritius fiskemyndighet kommer fartyget att föras upp i en förteckning som skall anmälas till Mauritius myndigheter för fiskekontroll. En kopia av denna licens kan erhållas per fax i väntan på den egentliga licensen. Denna kopia, som skall förvaras ombord, tillåter fartyget att fiska i avvaktan på mottagande av licensen i original.
- e) Mauritius fiskemyndighet skall före den dag då protokollet träder i kraft meddela hur licensavgifterna skall betalas, främst vilket bankkonto och vilken valuta som skall användas.

2. LICENSERNAS GILTIGHET OCH BETALNING

I. Förskottsbetalningar

För notfartyg för tonfiskfiske och fartyg för fiske med flytlinor skall licenserna gälla ett år. De kan förnyas.

Avgiften skall vara 25 euro per ton fångst i Mauritius vatten.

För notfartygen för tonfiskfiske skall licenserna utfärdas vid förskottsbetalning av ett årsbelopp på 1 750 euro per notfartyg, vilket motsvarar avgifterna för 70 ton årlig fångst i Mauritius vatten.

För fartyg för fiske med flytlinor skall licenserna utfärdas vid förskottsbetalning till Mauritius av ett årligt belopp på 1 375 euro för fartyg större än 150 BRT och 1 000 euro för fartyg på högst 150 BRT. Dessa belopp motsvarar avgifterna för 55 respektive 40 ton årliga fångster i Mauritius vatten.

Licenserna för fartyg som fiskar med linor skall gälla i ett år, sex månader eller tre månader. Avgiften skall fastställas i relation till BRT enligt följande: 80 euro per år per BRT tidsproportionellt.

II. Slutlig sammanställning

Europeiska gemenskapernas kommission skall i slutet av varje kalenderår göra en slutlig sammanställning över avgifter för fiskeåret för notfartyg för tonfiskfiske och fartyg för fiske med flytlinor på grundval av fartygsägarnas fångstnoteringar som bekräftats av vetenskapliga institut som är behöriga att verifiera fångststatistik, t.ex. ORSTOM (Office of Overseas Scientific and Technical research), IEO (det spanska oceanografiska institutet), IPIMAR (Instituto Nacional das Pescas e do Mar) och de internationella fiskeriorganisationer i Indiska oceanen som Mauritius fiskemyndighet utnämner. Denna sammanställning skall samtidigt överlämnas till Mauritius myndigheter och till fartygsägarna. Fartygsägarna skall fullgöra sina ekonomiska förpliktelser inom 30 dagar efter det att de mottagit sammanställningen. Om avgiftsbeloppet för de faktiska fiskeinsatserna är lägre än förskottsbetalningen skall fartygsägaren inte kunna kräva tillbaka motsvarande inestående belopp.

3. REDOVISNING AV FÅNGSTER

Fartyg som enligt avtalet har rätt att fiska i Mauritius vatten skall meddela Mauritius myndigheter sin fångststatistik, och sända en kopia till Europeiska gemenskapernas delegation i Mauritius, enligt följande förfarande:

Notfartyg för tonfiskfiske skall fylla i en fiskeblankett som motsvarar förlagan i tillägg 2. Fartyg för fiske med flytlinor skall fylla i en fiskeblankett som motsvarar förlagan i tillägg 3. Fartyg som bedriver fiske med linor skall fylla i en fiskeblankett som motsvarar förlagan i tillägg 4.

Dessa formulär skall fyllas i läsligt och undertecknas av fartygets befälhavare. De måste dessutom fyllas i av alla fartyg som har fått licens, även om de inte har fiskat.

Blanketterna skall skickas till Mauritius myndigheter senast 45 dagar efter varje fiskeresä.

4. OBSERVATÖRER

Alla fartyg över 50 BRT skall på begäran av Mauritius myndigheter ta ombord en observatör som utnämns av dessa myndigheter för att kontrollera de fångster som gjorts i Mauritius vatten. Observatörerna skall erhålla alla hjälpmedel som krävs för att de skall kunna utföra sina uppgifter, bland annat tillgång till utrymmen och dokument. En observatör skall endast uppehålla sig på fartyget så länge som kontrollen pågår och skall få lämplig mat och inkvartering under sin vistelse ombord. Om ett fartyg med en mauritisk observatör ombord lämnar Mauritius vatten kommer alla åtgärder att vidtas för att se till att observatören återvänder till Mauritius så snart som möjligt, på fartygsägarens bekostnad.

5. RADIOKOMMUNIKATION

Fartyg över 50 BRT skall, när de inträder i och lämnar Mauritius vatten, samt var tredje dag vid fiske i Mauritius vatten, rapportera sin position och fångstvolymen ombord till en radiostation (namn, radioanrop och frekvens skall anges i licensen) eller per fax (nr 230 208 1929) eller per e-post (fish@intnet.mu).

6. FISKEZONER

Notfiskefartyg för tonfiskfiske och fartyg som bedriver fiske med flytlinor får bedriva fiske i Mauritius vatten i området innanför territorialvattengränsen 12 sjömil från baslinjen.

Fartyg som bedriver fiske med linor har endast tillåtelse att fiska i sina traditionella områden, nämligen Soudan Bank och East Soudan Bank.

7. LEVERANS TILL PRODUKTION AV TONFISKKONSERVER

Gemenskapens tonfiskfartyg skall bemöda sig om att sälja en del av sin fångst till Mauritius produktion av tonfiskkonserver till ett pris som skall fastställas i det gemensamma avtalet mellan gemenskapens fartygsägare och de mauritiska producenterna av tonfiskkonserver.

8. FÖRFARANDE VID BORDNING

I. Överföring av uppgifter

Mauritius fiskemyndighet skall inom 48 timmar underrätta delegationen och flaggstaten om bordning av ett fiskefartyg under en medlemsstats flagg som fiskar enligt fiskeavtalet i Mauritius fiskezon samt översända en kort rapport om omständigheter och orsaker till bordningen. Delegationen och flaggstaten skall hållas informerade om eventuella inledda förfaranden eller sanktioner.

II. Regler för bordning

I enlighet med fiskelagstiftningen och relevanta förordningar, får överträdelse av reglerna regleras

a) genom förlikning, i vilket fall bötesbeloppet skall fastställas i enlighet med mauritisk lagstiftning om minimi- och maximibelopp, eller

b) om förlikning inte är möjlig, genom rättsliga förfaranden i enlighet med mauritisk lag.

III. Fartyget skall släppas och dess besättning ges tillstånd att lämna hamnområdet

a) så snart som de förpliktelser som följer av förlikningsförfarandet har fullgjorts genom uppvisande av kvitto på betalningen, eller

b) mot uppvisande av bevis på att en bankgaranti har ställts i väntan på att det rättsliga förfarandet slutförs.

Tillägg 1

ANSÖKAN OM LICENS FÖR UTLÄNDSKT FISKEFARTYG

Sökandes namn:

Sökandes adress:

.....

Namn och adress för fartygens befraktare om annan än ovan:

.....

Namn och adress för eventuell representant i Mauritius:

.....

Fartygets namn:

Fartygstyp:

Registreringsland:

Hamn och registreringsnummer:

Fiskefartygets distriktsbeteckning:

Radioanropssignal och frekvens:

Fartygets faxnummer:

Fartygets längd:

Fartygets bredd:

Maskintyp och maskinstyrka:

Fartygets bruttoregisterton:

Fartygets nettoregisterton:

Minsta antal besättningsmän:

Typ av fiske:

Föreslagna målarter:

.....

Begärd giltighetsperiod:

Jag intygar att ovanstående uppgifter är korrekta.

Datum:

Namnsteckning:

Tillägg 2

FISKELOGGBOK FÖR TONFISKFARTYG

Fartygsnamn: Flaggstat: Registreringsnummer: Fartygsägare: Adress:	Bruttofön: Kapacitet (TM): Befälhavare: Antal besättningsmän: Rapportdatum: Rapporterat av:	Fartygets utträde: Fartyget återvände: Antal dagar till havs:	Månad Dag År	Havn,,,,,,,,,,,,,,,,,,	Fiskeemetod ☐ Långrev ☐ Vad/not ☐ Trålfiske ☐ Annat	Resa nummer:
---	--	--	--------------------	---	---	--------------------------------------

Datum	Område	Sätt nr	Lattud N/S	Longtud Ö/V	Yvatten T (°)	Ansträngning	Fångster													Använt bete				
							Ant.	kg	Ant.	kg	Ant.	kg	Ant.	kg	Ant.	kg	Ant.	kg	Ant.	kg	Ant.	kg	Makrillgäddfisk	Bläckfisk
							Antal användna krokar	Tonfisk <i>Thunnus maccoyi</i>	Gulfnad tonfisk <i>Thunnus albacares</i>	Störög tonfisk <i>Thunnus obsesus</i>	Långfenad tonfisk <i>Thunnus alalunga</i>	Svärdfisk <i>Xiphias gladius</i>	Vit marlin <i>Tetrapturus audax</i>	Svart marlin <i>Makaira indica</i>	Segelfisk <i>Istiophorus spp.</i>	Bonit <i>Katsuwonus pelamis</i>	Diverse fiskar	Total dagstängt	Ant.	kg				

Landningsvikt (kg)

Tillägg 3

FÅNGSTRAPPORT FÖR FARTYG SOM BEDRIVER FISKE MED FLYTLINOR

Fartygets namn: Befälhavarens namn:
 Dag för sätt:/..../... Resan började:/..../... /kl.:
 Resa nummer: Sätt nummer:

Vindriktning:	Styrka: (Beaufort)
Förhållanden på havet:	Dyningar:
Yttemperatur: °C	Ström: styrka: Riktning:
Måne: Nymåne + dagar	Månen går upp:
	0 till 24
	Månen går ned: tid

Uppgifter om sätt

Började kl.: Avslutades kl.:

Sektion	Position	Kurs	Hastighet	Anmärkningar
Avgång: Bojplats nummer 1				
Bojplats nummer 2				
Bojplats nummer 3				
Bojplats nummer 4				
Bojplats nummer 5				
Bojplats nummer 6				
Bojplats nummer 7				

Antal krokar:
Längd: Bojlinor: Tafsar:
Linans längd:
Linans uppmätta djup (ekolod):
Agn: Råkor: % Makrill: %

Uppgifter om fångsten

	Tid (0-24 H)		Latitud			Longitud		
Resans början								
Resans slut								

Art	Antal	Uppskattad vikt per enhet	Total vikt	Fisk för besättningens konsumtion
Svärdfisk (*)				
Gulfenad tonfisk (**)				
Storögd tonfisk (**)				
Marlin (**)				
Segelfisk (*)				
Guldmakrill				
Haj				
Annan (anges)				
Total vikt				

Total vikt av landad fångst (vägd)

(*) VDK

(**) med huvud, utan gälar

Ange typ av vikt (VAT, VDK, HEL) om annan än specificerad.

Tillägg 4

FISKE MED LINOR

Månad	
År	

Fartygets namn: Maskinstyrka: Fiskemetod:
 Nationalitet (flagg): Bruttofoton: Landningshamn:

Datum	Fiskeområde		Antal timmar	Antal fisketimmrar	Fiskart						Totalt	
	Longitud	Latitud										
1/												
2/												
3/												
4/												
5/												
6/												
7/												
8/												
9/												
10/												
11/												
12/												
13/												
14/												
15/												
16/												
17/												
18/												
19/												
20/												
21/												
22/												
23/												
24/												
25/												
26/												
27/												
28/												
29/												
30/												
31/												
											Totalt	

Ändrat förslag till rådets direktiv om genomförandet av principen om likabehandling av enskilda personer oavsett ras eller etniskt ursprung ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/09)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 328 slutlig — 1999/0253(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 26 april 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 116 E, 26.4.2000.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 13 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av yttrandet från Ekonomiska och sociala kommittén,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Fördraget om Europeiska unionen markerar en ny fas i processen för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken.

(2) Europeiska unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen. Dessa principer är gemensamma för alla medlemsstater. Enligt artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen skall unionen som allmänna principer för gemenskapsrätten respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

(3) Jämlikhet inför lagen och skydd mot diskriminering för alla är grundläggande rättigheter som erkänns i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, i FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, i den internationella konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering, i FN:s konventioner om medborgerliga och politiska rättigheter och om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, vilka har undertecknats av alla medlemsstater.

(3) Jämlikhet inför lagen och skydd mot diskriminering för alla är grundläggande rättigheter som erkänns i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, i FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, i den internationella konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering, i FN:s konventioner om medborgerliga och politiska rättigheter och om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter samt i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilka har undertecknats av alla medlemsstater.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (4) Enligt artikel 13 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen har rådet befogenhet att vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.
- (5) Vid sitt extra möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 uppmanade Europeiska rådet kommissionen att så snart som möjligt lägga fram förslag för att genomföra artikel 13 i EG-fördraget när det gäller kamp mot rasism och främlingsfientlighet.
- (6) I 1999 års riktlinjer för sysselsättningen, som Europeiska rådet i Wien enades om den 11 december 1998, framhålls behovet av att utveckla förutsättningarna för en arbetsmarknad som främjar social integrering genom utformning av enhetliga strategier för att motverka diskriminering av sådana grupper som t.ex. etniska minoriteter.
- (7) Diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung kan undergräva förverkligandet av målen i EG-fördraget, särskilt förverkligandet av hög sysselsättning och social trygghet, ökning av levnadsstandarden och livskvaliteten, ekonomisk och social sammanhållning och solidaritet. Sådan diskriminering kan även undergräva strävan att utveckla Europeiska unionen såsom ett område där frihet, säkerhet och rättvisa råder.
- (8) Kommissionen lade fram ett meddelande om rasism, främlingsfientlighet och antisemitism i december 1995 ⁽¹⁾

- a) Europaparlamentet har antagit flera resolutioner om att bekämpa rasism i Europeiska unionen.

Oförändrat

- a) Rådet antog den 15 juli 1996 en gemensam åtgärd om åtgärder mot rasism och främlingsfientlighet ⁽²⁾, enligt vilken ett effektivt rättsligt samarbete skall säkerställas när det gäller överträdelser som grundas på rasistiskt eller främlingsfientligt beteende.
- b) Vid genomförandet av principen om likabehandling oavsett ras eller etniskt ursprung bör gemenskapen sträva efter att undanröja bristande jämlikhet och främja jämställdhet mellan kvinnor och män, i synnerhet eftersom kvinnor ofta utsätts för diskriminering på flera grunder.

⁽¹⁾ KOM(95) 653 slutlig.

⁽²⁾ EGT L 185, 24.7.1996.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (9) För att demokratiska och toleranta samhällen där alla kan vara delaktiga, oavsett ras eller etniskt ursprung, skall kunna utvecklas, bör de särskilda åtgärder som vidtas mot diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung inbegripa mer än tillgång till förvärvsarbete och verksamhet som egenföretagare och även omfatta sådana områden som utbildning, socialt skydd och social trygghet, sociala förmåner, tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster.
- (10) I det syftet bör all direkt eller indirekt diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung på de områden som omfattas av detta direktiv förbjudas i hela gemenskapen. Detta förbud mot diskriminering bör även tillämpas på medborgare i tredje land. Förbudet gäller inte särbehandling på grund av medborgarskap.
- (11) Trakasserier på grund av ras eller etniskt ursprung som riktas mot en person eller en grupp av personer och som leder till att hotfulla, fientliga, kränkande eller störande stämningar skapas måste betraktas som diskriminering.
- (12) Förbudet mot diskriminering bör inte hindra att bestämmelser får bibehållas eller antas för att förhindra eller kompensera nackdelar för en grupp av personer av en viss ras eller ett visst etniskt ursprung.
- (13) Särbehandling kan vara berättigad i de fall då en egenskap som avser ras eller etniskt ursprung utgör en väsentlig yrkesmerit.
- (14) Människor som har diskriminerats på grund av ras och etniskt ursprung bör tillförsäkras ett lämpligt rättsligt skydd. För att tillhandahålla ett effektivare skydd bör föreningar, eller juridiska personer också ges befogenhet att på de utsatta personernas vägnar tillvarata deras rättigheter.
- (15) För att jämlikhetsprincipen skall kunna genomföras i praktiken krävs ett lämpligt civilrättsligt skydd mot repressalier och en anpassning av de allmänna reglerna om bevisbörda.
- Oförändrat
- (10) I det syftet bör all direkt eller indirekt diskriminering av fysiska eller juridiska personer på grund av ras eller etniskt ursprung på de områden som omfattas av detta direktiv förbjudas i hela gemenskapen. Detta förbud mot diskriminering bör även tillämpas på medborgare i tredje land. Förbudet gäller inte särbehandling på grund av medborgarskap.
- Oförändrat
- (14) Människor som har diskriminerats på grund av ras och etniskt ursprung bör tillförsäkras ett lämpligt rättsligt skydd. För att tillhandahålla ett effektivare skydd bör föreningar, organisationer eller andra juridiska personer också ges befogenhet att på de utsatta personernas vägnar tillvarata deras rättigheter.
- (15) För att jämlikhetsprincipen skall kunna genomföras i praktiken krävs ett lämpligt rättsligt skydd mot repressalier och en anpassning av de allmänna reglerna om bevisbörda i civilrättsliga och administrativa mål.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (16) Medlemsstaterna bör tillhandahålla lämplig information om de bestämmelser som antas enligt detta direktiv.
- (16) Medlemsstaterna bör tillhandahålla lämplig information om de bestämmelser som antas enligt detta direktiv, särskilt genom att framhålla behovet av att se till att särbehandling på grund av nationalitet, religion eller övertygelse inte utgör någon dold diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung.
- (17) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att ogiltigförklara eller ändra de bestämmelser som strider mot likabehandlingsprincipen i lagar och andra författningar, kollektivavtal, interna bestämmelser i företag eller bestämmelser för egenföretagare och fria yrkesutövare eller för arbetstagar- eller arbetsgivarorganisationer.
- Oförändrat
- (18) Medlemsstaterna bör främja den sociala dialogen mellan arbetsmarknadens parter för att motverka olika former av diskriminering.
- (18) Medlemsstaterna bör främja dialogen mellan arbetsmarknadens parter och bland icke-statliga organisationer för att motverka olika former av diskriminering.
- (19) Skyddet mot diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung skulle stärkas om varje medlemsstat hade ett oberoende organ med uppgift att analysera vilka problem som finns, undersöka tänkbara lösningar och ge praktiskt stöd till de människor som utsätts för diskriminering.
- Oförändrat
- (20) I detta direktiv bör minimikrav föreskrivas för att ge medlemsstaterna möjlighet att införa eller behålla gynnsammare bestämmelser. Genomförandet av detta direktiv bör inte kunna utgöra något skäl till inskränkningar i det skydd som för närvarande finns i varje medlemsstat.
- (21) Medlemsstaterna bör fastställa effektiva, proportionella och avskräckande påföljder som skall tillämpas när skyldigheterna enligt detta direktiv inte iakttas.
- (22) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i EG-fördraget kan målet för detta direktiv, nämligen att säkerställa en enhetlig och hög skyddsnivå mot diskriminering i Europeiska unionens medlemsstater, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. Detta mål kan därför med hänsyn till den föreslagna åtgärdens omfattning och verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv begränsas till minsta möjliga antal åtgärder för att uppnå detta mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att i alla medlemsstater förverkliga principen om likabehandling av enskilda personer oavsett ras eller etniskt ursprung.

Artikel 2

Begreppet diskriminering

1. I detta direktiv avses med likabehandlingsprincipen att det inte skall få förekomma någon direkt eller indirekt diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung.

2. Enligt punkt 1 skall

a) direkt diskriminering anses förekomma när en person på grund av ras eller etniskt ursprung behandlas mindre förmånligt än en annan person behandlas, har behandlats eller skulle behandlas,

b) indirekt diskriminering anses förekomma när en till synes neutral bestämmelse eller ett till synes neutralt kriterium eller förfaringssätt kan missgynna en person eller en grupp av personer av en viss ras eller ett visst etniskt ursprung såvida inte bestämmelsen, kriteriet eller förfaringssättet på ett objektivt sätt motiveras av ett berättigat mål som inte har samband med personens eller gruppens rastillhörighet eller etniska ursprung och om medlen för att uppnå detta mål är lämpliga och nödvändiga.

3. Trakasserier som riktas mot en person eller en grupp av personer med avseende på ras eller etniskt ursprung och som syftar till eller leder till att hotfulla, fientliga, kränkande eller störande stämningar skapas på något av de områden som avses i artikel 3 skall betraktas som diskriminering enligt punkt 1.

b) indirekt diskriminering anses förekomma när en till synes neutral bestämmelse eller ett till synes neutralt kriterium eller förfaringssätt i sig kan påverka personer av en viss ras eller ett visst etniskt ursprung och om detta kan leda till att dessa personer på något sätt missgynnas, såvida inte bestämmelsen, kriteriet eller förfaringssättet på ett objektivt sätt motiveras av ett berättigat mål som inte har samband med personens eller gruppens rastillhörighet eller etniska ursprung och om medlen för att uppnå detta mål är lämpliga och nödvändiga.

Oförändrat

4. En anvisning om eller uppmaning till diskriminering av enskilda personer på grund av ras eller etniskt ursprung skall betraktas som diskriminering enligt första stycket.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 3

Materiellt tillämpningsområde

Inom ramen för gemenskapens befogenheter skall detta direktiv gälla följande:

- a) Villkor för tillträde till anställning, verksamhet som egenföretagare och fri yrkesutövning, inklusive urvalskriterier och anställningsvillkor inom alla sektorer och verksamhetsgrenar på alla nivåer i arbetslivet, inbegripet befordran.
- b) Tillträde till all slags yrkesvägledning, yrkesutbildning, fortbildning och omskolning på alla nivåer.
- c) Anställnings- och arbetsvillkor, inklusive uppsägning och löner.
- d) Medlemskap och medverkan i arbetstagar- eller arbetsgivarorganisationer eller i andra organisationer vars medlemmar utövar ett visst yrke inbegripet de förmåner dessa organisationer tillhandahåller.
- e) Socialt skydd och social trygghet.
- f) Sociala förmåner.
- g) Utbildning, utbildningsstöd och stipendier, med full respekt för medlemsstaternas ansvar för undervisningens innehåll och utbildningsväsendets uppbyggnad och deras kulturella och språkliga skillnader.
- h) Tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster.

Artikel 4

Väsentliga yrkesmeriter

Utan hinder av artikel 2.1 och 2.2 får medlemsstaterna föreskriva att sådan särbehandling som grundas på en egenskap som har avseende på ras eller etniskt ursprung inte skall utgöra diskriminering, om denna egenskap utgör en väsentlig yrkesmerit på grund av den berörda yrkesverksamhetens art eller på grund av det sammanhang i vilket yrkesverksamheten utövas.

Oförändrat

Inom ramen för gemenskapens befogenheter skall detta direktiv gälla både den offentliga och den privata sektorn och offentliga organ i fråga om följande:

- a) Villkor för tillträde till anställning, verksamhet som egenföretagare och fri yrkesutövning, oavlönat och frivilligt arbete, inklusive urvalskriterier och anställningsvillkor inom alla sektorer och verksamhetsgrenar på alla nivåer i arbetslivet, inbegripet befordran.
- b) Tillträde till all slags yrkesvägledning, yrkesutbildning, fortbildning och omskolning på alla nivåer, inklusive praktik.

Oförändrat

- e) Socialt skydd, inklusive social trygghet och hälso- och sjukvård.

Oförändrat

- h) Tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster, inklusive bostäder.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 5

Positiv särbehandling

Detta direktiv skall inte påverka medlemsstaternas rätt att behålla eller anta bestämmelser som har till ändamål att förebygga eller avhjälpa nackdelar för en grupp av personer av en viss ras eller ett visst etniskt ursprung.

För att säkerställa full jämlikhet i praktiken skall principen om likabehandling inte hindra någon medlemsstat från att behålla eller anta särskilda bestämmelser för att förhindra eller kompensera nackdelar för personer av en viss ras eller visst etniskt ursprung.

Artikel 6

Minimikrav

1. Medlemsstaterna får införa eller behålla bestämmelser som är mer långtgående när det gäller att tillvarata likabehandlingsprincipen än de som anges i detta direktiv.

2. Genomförandet av detta direktiv får under inga omständigheter utgöra skäl för att inskränka det skydd mot diskriminering som redan finns i medlemsstaterna på de områden som omfattas av detta direktiv.

Oförändrat

KAPITEL II

**RÄTTSLIGA MEDEL OCH GENOMDRIVANDE AV
BESTÄMMELSERNA**

Artikel 7

Tillvaratagande av rättigheter

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att alla som anser sig förfördelade på grund av att likabehandlingsprincipen inte har tillämpats med avseende på dem har tillgång till rättsliga och/eller administrativa förfaranden för att se till att skyldigheterna enligt detta direktiv iaktas, även efter det att det anställningsförhållande i vilket diskrimineringen uppges ha förekommit har upphört.

2. Medlemsstaterna skall se till att föreningar, organisationer eller andra juridiska personer, på den klagande personens vägnar med hans eller hennes tillstånd, kan inleda de rättsliga och/eller administrativa förfaranden som finns för att se till att skyldigheterna enligt detta direktiv iaktas.

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att alla som anser sig förfördelade på grund av att likabehandlingsprincipen inte har tillämpats med avseende på dem har tillgång till rättsliga och/eller administrativa förfaranden, inklusive eventuella medlingsförfaranden, för att se till att skyldigheterna enligt detta direktiv iaktas, även efter det att det anställningsförhållande i vilket diskrimineringen uppges ha förekommit har upphört.

Oförändrat

Artikel 8

Bevisbörd

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med sina nationella rättsystem vidta nödvändiga åtgärder för att se till att svaranden är skyldig att bevisa att det inte föreligger något brott mot likabehandlingsprincipen när personer, som anser sig förfördelade på grund av att likabehandlingsprincipen inte har tillämpats med avseende på dem, inför domstol eller annan behörig myn-

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

dighet lägger fram sådana fakta som ger anledning att anta att det har förekommit direkt eller indirekt diskriminering.

2. Punkt 1 får inte hindra medlemsstaterna från att införa bevisregler som är förmånligare för den klagande.
3. Punkt 1 får inte tillämpas på straffrättsliga förfaranden, om inte medlemsstaterna beslutar det.
4. Punkterna 1, 2 och 3 skall tillämpas på de rättsliga förfaranden som inleds enligt artikel 7.2.

*Artikel 9***Repressalier**

Medlemsstaterna skall i sina rättsordningar införa nödvändiga bestämmelser för att skydda den enskilde mot sådan ogynnsam behandling eller sådana ogynnsamma följder som utgörs av motåtgärder till följd av ett klagomål eller ett rättsligt förfarande för att se till att likabehandlingsprincipen följs.

*Artikel 10***Tillhandahållande av information**

1. Medlemsstaterna skall se till att lämplig information om de bestämmelser som antas enligt detta direktiv tillhandahålls inom hela deras territorier, särskilt inom yrkesutbildningsområdet, till utbildningsorgan och på arbetsplatser.
2. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga offentliga myndigheterna på lämpligt sätt informeras om alla nationella åtgärder som vidtas enligt detta direktiv.

*Artikel 11***Social dialog**

1. Medlemsstaterna skall i syfte att främja lika behandling vidta lämpliga åtgärder för att öka den sociala dialogen mellan arbetsmarknadens parter, även genom att övervaka tillämpningen på arbetsplatser och i kollektivavtal, etiska regler, forskning eller utbyte av erfarenheter och god praxis.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Medlemsstaterna skall i sina rättsordningar införa nödvändiga bestämmelser för att skydda enskilda personer mot sådan ogynnsam behandling eller sådana ogynnsamma följder som utgörs av motåtgärder till följd av ett klagomål eller ett rättsligt förfarande för att se till att likabehandlingsprincipen följs.

Oförändrat

2. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga offentliga myndigheterna på lämpligt sätt informeras om alla nationella åtgärder som vidtas enligt detta direktiv. De skall särskilt framhålla behovet av att se till att särbehandling på grund av nationalitet, religion eller övertygelse inte utgör någon dold diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Medlemsstaterna skall uppmuntra arbetsmarknadens parter att på lämplig nivå, inklusive på företagsnivå, sluta överenskommelser om bestämmelser mot diskriminering på de områden som avses i artikel 3 och som faller inom ramen för förhandlingar om kollektivavtal. Dessa överenskommelser skall följa de minimikrav som föreskrivs i detta direktiv och motsvarande nationella genomförandeåtgärder.

3. Medlemsstaterna skall även uppmuntra dialogen med lämpliga icke-statliga organisationer som har ett berättigat intresse av att bidra till att motverka diskriminering på grund av ras och etniskt ursprung i syfte att främja principen om lika-behandling.

KAPITEL III

Oförändrat

OBEROENDE ORGAN FÖR ATT FRÄMJA LIKABEHANDLING*Artikel 12***Oberoende organ**

1. Medlemsstaterna skall inrätta ett eller flera oberoende organ för att främja lika behandling av personer av olika ras eller etniskt ursprung. Dessa organ får utgöra en del av oberoende organ som på nationell nivå har till uppgift att tillvarata de mänskliga rättigheterna eller att säkerställa enskildas rättigheter.

2. Medlemsstaterna skall se till att dessa oberoende organ bland annat skall kunna ta emot och utreda klagomål från enskilda om diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung, inleda undersökningar eller utföra studier om diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung samt lämna rekommendationer i frågor som rör diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung.

2. Medlemsstaterna skall se till att dessa oberoende organ bland annat har till uppgift att bistå personer som utsatts för diskriminering med att framföra sina klagomål om diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung, inleda undersökningar eller utföra studier om diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung samt lämna rekommendationer i frågor som rör diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung.

KAPITEL IV

Oförändrat

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 13***Efterlevnad**

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att

a) de lagar och andra författningar som strider mot likabehandlingsprincipen upphävs,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) de bestämmelser som strider mot likabehandlingsprincipen i individuella eller kollektiva avtal eller överenskommelser, i interna regler för företag samt i regler för vinstdrivande eller icke-vinstdrivande föreningar, för fria yrkesutövare och för arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer förklaras ogiltiga eller ändras.

*Artikel 14***Påföljder**

Medlemsstaterna skall bestämma det påföljdssystem som är tillämpligt på överträdelse av nationella bestämmelser som har utfärdats enligt detta direktiv och skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att dessa påföljder kan införas. Påföljderna skall vara effektiva, väl avvägda och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 15 och alla senare ändringar som gäller dem utan dröjsmål.

*Artikel 15***Genomförande**

Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

*Artikel 16***Rapportering**

Medlemsstaterna skall inom två år från den dag som anges i artikel 15 till kommissionen överlämna all information som kommissionen behöver, för att utarbeta en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv.

Medlemsstaterna skall inom två år från den dag som anges i artikel 15, och därefter vart femte år, till kommissionen överlämna all information som kommissionen behöver, inklusive uppgifter om synpunkter från arbetsmarknadens parter och relevanta icke-statliga organisationer, för att utarbeta en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv.

I enlighet med principen om integrering av jämställdhetsperspektivet skall denna rapport bland annat innehålla en bedömning av de vidtagna åtgärdernas inverkan på kvinnor och män.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 17

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 18

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Rapporten skall på lämpligt sätt även beakta de synpunkter som Europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet lämnar i sin årliga lägesrapport om rasism och främlingsfientlighet i gemenskapen, särskilt de slutsatser och synpunkter i rapporten som riktas till gemenskapen och dess medlemsstater.

Mot bakgrund av den information som mottagits skall kommissionens rapport vid behov även innehålla förslag till översyn och uppdatering av direktivet.

Oförändrat

Förslag till rådets beslut om ett flerårigt program för företag och företagsamhet, 2001–2005

(2000/C 311 E/10)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 256 slutlig — 2000/0107(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 28 april 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 157.3 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Företagens och företagandets betydelse för att nå gemenskapens mål och övervinna de svårigheter som företagen och företagarna står inför har varit ämnet för ett antal meddelanden, beslut och rapporter ⁽¹⁾, senast meddelandet "Näringslivspolitikens utmaningar i den kunskapsbaserade ekonomin" ⁽²⁾. I dessa har man fastställt huvudområdena för insatser på gemenskapsnivå.
- (2) Små och medelstora företag lämnar ett betydande bidrag till konkurrenskraften, forskningen, innovationen och sysselsättningen, men de står inför särskilda problem.

⁽¹⁾ Exempelvis meddelande om ett integrerat program för små och medelstora företag och hantverkssektorn (KOM(1996) 329); rapport från arbetsgruppen för enklare företagsvillkor (BEST-gruppen), vol. I och II, 1998; meddelande om att främja företagandets och konkurrenskraft (KOM(1998) 550 slutlig); rekommendation om förbättring och förenkling av företagsklimatet för nyetablerade företag (EGT L 145, 5.6.1997, s. 29); meddelande till rådet med titeln "Att uppmuntra företagandet i Europa: prioriteringar för framtiden" (KOM(1998) 222 slutlig); rapport om samordningen av stödåtgärder för små och medelstora företag och hantverksföretag (KOM(1997) 610 slutlig); beslut om åtgärder för finansiellt stöd till innovativa och sysselsättningskapande små och medelstora företag (EGT L 155, 29.5.1999); meddelande om överlåtelse av små och medelstora företag (EGT C 93, 28.3.1998, s. 2); meddelande om europeiska kapitalmarknader för små och medelstora företag (KOM(1997) 187); meddelande om riskkapital som en nyckel för sysselsättningskapande i Europeiska unionen (SEK(1998) 552 slutlig); rapport om åtgärder som samordnas med medlemsstaterna på området företagspolitik (KOM(1999) 569 slutlig); meddelande om de europeiska företagets konkurrenskraft i samband med globaliseringen (KOM(1998) 718 slutlig) samt rapport från rådet (industri) av den 9.11.1999 om integrering av hållbar utveckling och industripolitik i Europeiska unionen.

⁽²⁾ Kommissionens meddelande av den 5 april 2000.

- (3) Det krävs insatser för att hjälpa till att övervinna dessa problem. En rad program, i synnerhet det tredje fleråriga programmet för små och medelstora företag i Europeiska unionen (1997–2000) ⁽³⁾, som löper ut den 31 december 2000, har gett en ram för sådana insatser.

- (4) Den 29 juni 1999 rapporterade kommissionen i ett meddelande till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén ⁽⁴⁾ om den externa utvärderingen av det tredje fleråriga programmet för små och medelstora företag i Europeiska unionen (1997–2000).

- (5) Den 9 november 1999 godkände rådet rapporten om integrering av hållbar utveckling i Europeiska unionens industripolitik.

- (6) Det är nödvändigt att anta ett fortsatt program för den period som inleds den 1 januari 2001, och att se till att näringslivspolitikerna har tillräckliga medel för att nå sina mål. Det nya programmet bör inriktas på att uppnå ett begränsat antal mål.

- (7) Kommissionens möjligheter att genomföra insatser på närstående områden med andra åtgärder som rättslig grund skall inte påverkas av detta beslut.

- (8) Åtgärder som tjänar som grund för särskilda verksamheter bör antas av kommissionen. Statistiska utredningar och analyser inför sådana åtgärder samt spridning av resultaten från verksamheterna bör utföras av kommissionen på eget ansvar.

- (9) De åtgärder som behövs för genomförandet av detta beslut utgör förvaltningsåtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 ⁽⁵⁾ om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter, och de bör därför antas enligt förvaltningsförfarandet i artikel 4 i nämnda beslut.

- (10) Detta beslut utgör rättslig grund för särskilda kompletterande åtgärder som inte ingår i annan gemenskapspolitik och som inte kan genomföras bättre på medlemsstaternas nivå.

⁽³⁾ Rådets beslut 97/15/EG av den 9 december 1996 (EGT L 6, 10.1.1997, s. 25ff).

⁽⁴⁾ KOM(1999) 319 slutlig.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (11) Kommissionen har antagit ett meddelande med titeln "Mot ett europeiskt område för forskningsverksamhet" ⁽¹⁾.
- (12) Enligt tilläggsprotokollen till associeringsavtalen med länderna i Central- och Östeuropa kan dessa länder delta i gemenskapens program.
- (13) Cypern, Malta och Turkiet bör också beredas möjlighet att delta inom ramen för de associeringsavtal som ingåtts med dessa länder.
- (14) Det erkänns att europeiska stödnätverk för näringslivet är betydelsefulla för genomförandet av gemenskapens politik, och att deras förvaltning och dagliga verksamhet förutsätter att kommissionens avdelningar stöds med extern professionell och specialiserad expertis i lämplig infrastruktur.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härigenom antas ett program för gemenskapens politik för företag och företagande, särskilt för de små och medelstora företagen, för en period om fem år från och med den 1 januari 2001.

Artikel 2

1. Programmet har följande mål:
 - a) Att främja företagande som en värdefull och produktiv färdighet i livet, med kunden i centrum och med en bättre serviceanda.
 - b) Att främja ett gynnsamt klimat där hänsyn tas till hållbar utveckling och där forskning, innovation och företagande kan blomstra.
 - c) Att förbättra de små och medelstora företagens ekonomiska villkor.
 - d) Att stärka de små och medelstora företagens konkurrenskraft i den kunskapsbaserade ekonomin.
 - e) Att se till att företagen erbjuder samordnade stödnätverk och stöd tjänster.
2. Samordnade åtgärder och benchmarking kommer att användas till stöd för de mål som anges i artikel 2.1.

Artikel 3

1. Åtgärder inom detta program för genomförande av de mål som anges i artikel 2 skall antas i enlighet med bestämmelserna i artikel 4.
2. Med hänvisning till det europeiska statistiksystemet skall statistiska utredningar och analyser för genomförandet av detta

program samt spridning av resultaten av verksamheterna genomföras av kommissionen på eget ansvar.

Artikel 4

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
2. När hänvisning sker till denna punkt skall förvaltningsförfarandet i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 i beslutet skall iakttas.
3. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.
4. Företrädare för de kandidatländer som deltar i programmet i enlighet med överenskomna förfaranden skall ha ställning som observatörer i kommittén.

Artikel 5

1. Kommissionen skall utvärdera genomförandet av programmet och lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet före utgången av juni 2003.
2. Kommissionen skall senast i slutet av december 2004 lägga fram en utvärderingsrapport om genomförandet av programmet. I rapporten skall det bedömas huruvida programmets mål uppnåtts. En kostnads-effektanalys skall ingå jämte en bedömning av huruvida resultatindikatorerna uppfyllts.

Artikel 6

I detta program får följande länder delta:

- Efta-länderna i EES i enlighet med villkoren i EES-avtalet.
- De associerade länderna i Central- och Östeuropa i enlighet med villkoren i Europaavtalen och i tilläggsprotokollen till dessa och i enlighet med vad respektive associeringsråd beslutar.
- Cypern, på samma villkor som för länderna i EES-avtalet, med finansiering genom tilläggsanslag i enlighet med förfaranden som överenskomms med det landet.
- Malta och Turkiet, med finansiering genom tilläggsanslag i enlighet med fördragets bestämmelser.

Artikel 7

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2001 och gäller fram till den 31 december 2005.

De årliga anslagen skall beviljas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

⁽¹⁾ KOM(2000) 6 slutlig.

BILAGA 1

INSATSER INOM DET FLERÅRIGA PROGRAMMET FÖR FÖRETAG OCH FÖRETAGSAMHET, 2001–2005

Det är allmänt erkänt att företag, särskilt små och medelstora, är av avgörande betydelse för satsningar för att stimulera till ekonomisk tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättningskapande i Europeiska unionen. Som ett led i Europeiska unionens ekonomi- och näringslivspolitik ger det fleråriga programmet för företag och företagande, 2001–2005 ramen för en rad åtgärder avsedda att maximera företagets resultat och stimulera till produktivt företagande.

De åtgärder som genomförs inom det fleråriga programmet för företag och företagande, 2001–2005 skall tillföra ett mervärde på europeisk nivå till motsvarande politik på medlemsstaternas nivå, med hänsyn tagen till subsidiaritetsprincipen. Åtgärder som berör flera länder skall ge fördelar som inte kan uppnås genom liknande åtgärder på rent nationell nivå.

Ett antal befintliga gemenskapsinitiativ tacklar vissa av de problem som nämns i detta meddelande. Dessa omfattar Femte ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration ⁽¹⁾, Främjande av innovation samt stimulans av små och medelstora företags deltagande ⁽²⁾, Strategin för den inre marknaden ⁽³⁾ samt åtgärder inriktade på små och medelstora företag inom strukturfonderna. Det fleråriga programmet för företag och företagande är ett komplement till dessa insatser. Cardiffprocessen och de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik ⁽⁴⁾ integrerar de olika initiativen.

För att uppnå dessa mål kommer följande åtgärder att genomföras:

1. Att främja företagande som en värdefull och produktiv färdighet i livet, med kunden i centrum och med en bättre serviceanda

En stor del av arbetet kommer att inriktas på kartläggningen av bästa lösningar med hjälp av peer review och samordnade åtgärder, benchmarking-metoder samt en effektiv övervakning av framstegen (det nya Best-förfarandet). Som underlag skall studier och statistiska undersökningar användas.

2. Att främja ett regelsystem och ett näringsklimat där hänsyn tas till hållbar utveckling och där forskning, innovation och företagande kan blomstra

Systemet med bedömning av näringslivseffekter i fråga om förslag till gemenskapslagstiftning skall vidareutvecklas. Verksamhet för att bidra till bättre regleringsarbete i allmänhet skall genomföras i nära samarbete med medlemsstaterna och näringslivet. Bästa lösningar skall kartläggas med hjälp av peer review och samordnade åtgärder, benchmarking-metoder samt en effektiv övervakning av framstegen (det nya Best-förfarandet). Som underlag skall studier och statistiska undersökningar användas.

3. Att förbättra de små och medelstora företagens ekonomiska villkor

Det största hindret för de små och medelstora företagen när de söker finansiering är att få garantier. I enlighet med slutsatserna från Lissabonmötet skall den framtida garantipolicyn inriktas på venture capital, mikrolån och lån till små och medelstora företag (informations- och kommunikationsteknik, IKT). Dessa åtgärder skall administreras av Europeiska investeringsfonden (EIF) och genomföras med hjälp av de olika garantisystem finns i varje land.

Risckapital skall utvecklas ytterligare genom deltagande i risckapitalfonder (ETF-startordningen) och finansiering av fondernas driftskostnader. Dessa åtgärder skall drivas av Europeiska investeringsfonden.

SMF-garantin och ETF Start är åtgärder som ursprungligen genomfördes inom Initiativet för tillväxt och sysselsättning ⁽⁵⁾. De löper fram till 2001. Alla beslut om de skall drivas vidare kommer bland annat att bero på resultaten av en utvärdering av deras genomslagskraft.

Ett nätverk av företagsänglar skall utvecklas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 182/1999/EG av den 22 december 1998 (EGT L 26, 1.2.1999, s. 1).

⁽²⁾ Rådets beslut 1991/172/EG av den 25 januari 1999 (EGT L 64, 12.3.1999, s. 91).

⁽³⁾ KOM(1999) 624 slutlig.

⁽⁴⁾ KOM(2000) 214 slutlig.

⁽⁵⁾ Rådets beslut 98/347/EG av den 19 maj 1998 (EGT L 155, 29.5.1998).

Bästa lösningar skall kartläggas med hjälp av peer review och samordnade åtgärder, benchmarking-metoder samt en effektiv övervakning av framstegen (det nya Best-förfarandet). Detta omfattar anordnandet av rundabordssamtal mellan företrädare för banker och små och medelstora företag. Som underlag skall studier och statistiska undersökningar användas.

4. Att stärka de små och medelstora företagens konkurrenskraft i den kunskapsbaserade ekonomin

Bästa lösningar skall kartläggas med hjälp av peer review och samordnade åtgärder, benchmarking-metoder samt en effektiv övervakning av framstegen (det nya Best-förfarandet). Som underlag skall studier och statistiska undersökningar användas.

5. Att se till att företagen erbjuds samordnade stödnätverk och stödtjänster

Detta är för att se till att nätverket av euroinfocentrer och euroinfokontaktcentrer samt anordnandet av samarbets-evenemangen Europartenariat drivs på ett effektivt sätt. För denna verksamhet kan kommissionen ta hjälp av organisationer för tekniskt bistånd eller experter. Finansieringen av detta kan erhållas inom ramen för den övergripande finansieringen av detta program.

Information om näringslivspolitikerna skall tillhandahållas i tryckt form och på elektronisk väg.

6. Övrigt

Europeiska observationsorganet för små och medelstora företag skall vidareutvecklas. Utvärderingar av det fleråriga programmet är planerade.

BILAGA 2

GEMENSKAPENS FINANSIERINGSINSTRUMENT

1. VÄGLEDANDE PRINCIPER FÖR GENOMFÖRANDET AV EFT-STARTORDNINGEN

1.1 Inledning

ETF Start skall administreras av Europeiska investeringsfonden (EIF) som ett förvaltningsuppdrag. EIF skall investera de gemenskapsmedel som är anslagna till ordningen i lämpliga specialiserade riskkapitalfonder, särskilt i mindre eller nybildade fonder, fonder som är verksamma regionalt eller som är inriktade på särskilda branscher eller teknikområden, eller också i riskkapitalfonder som finansierar resultatutlänning från forskning och utveckling, t.ex. fonder som är knutna till forskningscentrum och teknikbyar, vilka i sin tur tillhandahåller riskkapital till små och medelstora företag. ETF-startordningen skall förstärka den europeiska finansieringsordningen, som har inrättats av EIB i samarbete med EIF genom att följa en investeringspolitik med en högre riskprofil, både i fråga om de förmedlade fonderna och deras investeringspolitik.

1.2 Förmedlare

EIF skall i största möjliga utsträckning rikta investeringarna till mindre eller nybildade fonder, fonder som täcker särskilda regioner, oavsett om de är stödområden eller inte, eller som är inriktade på särskilda branscher eller teknikområden, eller också i riskkapitalfonder som är knutna till forskningscentrum och teknikbyar. Förmedlarna skall väljas i enlighet med god affärssed och marknadspraxis på ett rättvist och öppet sätt för att undvika eventuell snedvridning av konkurrensen och med iakttagande av målet att verksamheten skall ske via ett brett spektrum av specialiserade fonder.

1.3 Maximal investering

Högsta samlade investering i en förmedlande riskkapitalfond skall vara 25 % av denna fonds totala samlade kapital eller högst 35 % i undantagsfall, t.ex. i fråga om nya fonder som förväntas få särskilt stor betydelse som katalysator för utvecklingen av riskkapitalmarknader för någon särskild teknik eller någon särskild region. Inget åtagande i en enskild riskkapitalfond får överstiga 10 miljoner ecu. De förmedlande riskkapitalfonderna skall följa etablerad marknadspraxis i fråga om diversifiering av portföljnehav.

1.4 Facilitetens varaktighet

ETF-startordningen bildas som en långsiktig facilitet som normalt skall inta positioner på fem till tolv år i riskkapitalfonder. EIF skall så långt möjligt placera alla medel som anslagits till faciliteten senast under det kalenderår som följer på det år då de aktuella budgetmedlen betalades ut. Investeringarna får inte i något fall avse en period på mer än 16 år från den dag då samarbetsavtalet undertecknades.

1.5 Realisation av investeringar

Eftersom de flesta av de investeringar som skall göras inom ETF-startordningen skall ske i onoterade, olikvida riskkapitalfonder, skall realisationsvärdet på dessa investeringar bygga på utdelningen av det överskott som de förmedlande fonderna erhåller vid försäljningen av sina investeringar i små och medelstora företag.

1.6 Återinvestering av realisationsvinster från investeringar

Realisationsvinster från investeringar får återinvesteras under de första fyra åren av ordningen. Om utvärderingen av faciliteten är tillfredsställande 48 månader efter antagandet, kan återinvesteringsperioden förlängas med högst tre år.

1.7 Förvaltningskonto

Ett separat förvaltningskonto skall upprättas inom EIF för de budgetmedel som stödjer ordningen. Detta konto skall vara räntebärande. Den intjänade räntan skall tillföras facilitetens tillgångar. EIF:s investeringar inom ramen för ETF-startordningen samt dess förvaltningsarvoden och andra ersättningsberättigade kostnader skall debiteras förvaltningskontot, medan realisationsvinster från investeringar skall krediteras samma konto. När ordningen har tillämpats i fyra år eller, om återinvesteringsperioden har förlängts, efter utgången av den förlängda återinvesteringsperioden, skall eventuellt saldo på förvaltningskontot återföras till gemenskapsbudgeten, dock med undantag för medel som anslagits men ännu inte tillgodoräknats kontot eller investerats och skäligena medel som behövs för att täcka ersättningsberättigade kostnader och utgifter som t.ex EIF:s förvaltningsarvode.

1.8 Revisionsrätten

Lämpliga åtgärder skall vidtas för att göra det möjligt för Europeiska gemenskapernas revisionsrätt att utföra sina uppgifter för att kontrollera att utbetalningarna har skett på ett korrekt sätt.

2. VÄGLEDANDE PRINCIPER FÖR GENOMFÖRANDET AV SMF-GARANTI-FACILITETEN

2.1 Inledning

SMF-garantifaciliteten skall administreras av EIF som ett förvaltningsuppdrag. Medan EIF skall utfärda motgarantier eller i förekommande fall garantier som kompletterar de garantiordningar som används i medlemsstaterna samt direkta garantier då det gäller EIB eller andra lämpliga finansiella förmedlare, skall dess förluster från dessa garantier täckas av gemenskapsmedel. Därigenom kan programmet inriktas på små och medelstora företag med tillväxtpotential som möter särskilda finansieringssvårigheter på grund av den höga risknivå som lån till dem bedöms medföra, vilket t.ex. kan gälla små eller nybildade företag.

2.2 Förmedlare

Garantiordningar som används i medlemsstaterna inom den offentliga eller den privata sektorn, även ömsesidiga garantiordningar, EIB eller något annat lämpligt finansinstitut inom ramen för de risktagande arrangemang för små och medelstora företag som de gör tillgängliga. Förmedlarna skall väljas enligt god affärssed och marknadspraxis på ett rättvist och öppet sätt med beaktande av a) effekten på den lånefinansieringsvolym som görs tillgänglig för små och medelstora företag och/eller b) effekten på små och medelstora företags möjligheter till lånefinansiering och/eller c) effekten på risktagandet vid den aktuella förmedlarens utlåning till små och medelstora företag.

2.3 Berättigad utlåning till små och medelstora företag

De finansiella kriterier som avgör vad som skall krävas för att utlåning till små och medelstora företag skall vara berättigad till garantier enligt SMF-garantifaciliteten skall fastställas individuellt för varje förmedlare utifrån de garantiordningar denne redan förvaltar i syfte att nå så många små och medelstora företag som möjligt. Dessa bestämmelser skall ligga i linje med villkor och praxis på marknaden inom det aktuella territoriet. Garantier och motgarantierna skall i huvudsak ges för utlåning till små och medelstora företag med färre än 100 anställda. Särskild uppmärksamhet skall ägnas utlåning för att finansiera immateriella tillgångar.

2.4 EIF:s garantier

De garantier som utfärdas av EIF skall gälla enskilda lån inom en specifik låneportfölj, som antingen redan finns, om detta leder till en ökad utlåning till små och medelstora företag, eller skall läggas upp inom en särskilt angiven tid. De garantier som utfärdas av EIF skall täcka en del av den kreditrisk som är förknippad med den underliggande låneportföljen genom den risk som delas med den aktuella finansiella förmedlaren.

2.5 EIF:s tak för det samlade förlustbeloppet

EIF:s skyldighet att betala sin andel av låneförluster till förmedlaren skall fortsätta till dess att det samlade belopp som utbetalats för att täcka förluster på en enskild låneportfölj, minskat med det samlade beloppet av de återvunna förlusterna inom denna portfölj, uppgår till en i förväg fastställd summa, utöver vilken EIF:s garanti automatiskt upphävs.

2.6 EIF likställd med förmedlaren

De garantier som utfärdas av EIF skall normalt likställas med de garantier, eller i förekommande fall lån, som lämnas av förmedlaren.

2.7 Förvaltningskonto

Ett förvaltningskonto skall upprättas inom EIF för de budgetmedel som stödjer ordningen. Detta konto skall vara räntebärande och den intjänade räntan skall tillföras facilitetens tillgångar

2.8 EIF:s rätt att ta ut medel från förvaltningskontot

EIF skall ha rätt att debitera förvaltningskontot betalningar som krävs för att uppfylla dess skyldigheter upp till taket för det samlade förlustbeloppet och, efter avtal med kommissionen, för att täcka andra stödberättigade kostnader, t.ex. dess förvaltningskostnader, vissa rättsliga kostnader och kostnader för information om ordningen.

2.9 Återvunna förluster tillförs förvaltningskontot

Alla medel som återvinns från låneförluster för vilka betalningar har gjorts enligt garantier som har tagits i anspråk skall krediteras förvaltningskontot.

2.10 Programmets varaktighet

Det räknas med att de enskilda SMF-garantierna skall ha en löptid på 5–10 år. Förutsatt att tillräckliga medel finns på förvaltningskontot skall EIF teckna nya garantiåtaganden fram till den dag då fyra år gått sedan programmet antogs. Eventuella tillgodosaldon på förvaltningskontot då de utestående garantierna löper ut skall återföras till gemenskapsbudgeten.

2.11 Revisionsrätten

Lämpliga åtgärder skall vidtas för att göra det möjligt för Europeiska gemenskapernas revisionsrätt att utföra sina uppgifter för att kontrollera att utbetalningarna har skett på ett korrekt sätt.

3. VÄGLEDANDE PRINCIPER FÖR GENOMFÖRANDET AV SÄDDKAPITALÅTGÄRDEN

Syftet med såddkapitalåtgärden är följande:

- Att stimulera utbudet på finansiering av eget kapital eller av kapital av liknande slag som eget kapital för att etablera och överlåta nya småföretag med tillväxt- och sysselsättningspotential genom stöd till såddkapitalfonder eller liknande organisationer under deras första år.
- Att skapa ett gemenskapsomfattande nätverk av såddkapitalfonder och deras förvaltare. Genom detta nät kan fonderna utbyta information om goda arbetsmetoder och samarbeta om utbildning.

Denna nya åtgärd skall främst omfatta riskkapitalinvesteringar då småföretag och företag inom avancerade hantverkssektorer byter ägare.

Därför skall såddkapitalåtgärden stödja helt nya eller nyetablerade såddkapitalfonder genom att bevilja återbetalningsbara förskott som skall täcka högst 50 % av fondens driftskostnader.

De återbetalningsbara förskotten skall betalas ut i tre trancher under högst tre år: 30 % efter det att avtalet undertecknats, ytterligare 30 % på villkor att minst 30 % av fondens kapital har investerats i minst 5 småföretag. Slutbetalningen på upp till 40 % görs på villkor att 60 % av fondens kapital har investerats i minst 15 småföretag och varav minst hälften i såddinvesteringar. Den andra och den tredje utbetalningen skall vara beroende av att det lämnats in årsrapporter som är godkända av en revisionsbyrå.

Såddkapitalinvesteringen bör förbli i det investerande företaget under en längre period (5 år eller längre) för att bistå nybildade småföretag under den första svåra inledningsfasen, vilket underlättar deras utveckling och nedet av varaktiga arbetstillfällen. Dessutom bör fonderna ha möjlighet att öka sina investeringar i företagen och bidra till deras tillväxt. Om en fond dock skulle vilja dra tillbaka sin investering tidigare, skall kommissionen erhålla 10 % av den gjorda realisationsvinsten för varje utträde. Återbetalningar skall aldrig vara större än de erhållna förskotten.

Vid utgången av den period på tio år efter det att avtalet skrivits under skall kommissionen omvandla det återbetalningsbara förskottet till ett bidrag, med avdrag för avsättningar som gjorts för realisationsvinster från tidiga utträden som skall återbetalas till kommissionen. Genom denna åtgärd främjar kommissionen långsiktiga investeringar i småföretag för att förlänga deras livslängd och stödja skapandet av varaktiga arbetstillfällen.

Såddkapitalåtgärden skall administreras av EIB.

4. VÄGLEDANDE PRINCIPER FÖR GENOMFÖRANDET AV LÅNEGARANTIER FÖR SMÅFÖRETAGENS IKT-INVESTERINGAR

4.1 Inledning

Lånegarantier för småföretagens IKT-investeringar skall administreras av EIF som ett förvaltningsuppdrag. Medan EIF skall utfärda motgarantier eller i förekommande fall garantier som kompletterar de garantiordningar som används i medlemsstaterna samt direkta garantier då det gäller EIB eller andra lämpliga finansiella förmedlare, skall dess förluster från dessa garantier täckas av gemenskapsmedel. Därigenom kan programmet inriktas på småföretag med tillväxtpotential som vill modernisera sin verksamhet och utnyttja Internets och e-handels möjligheter genom förvärv av informations- och kommunikationsteknik (IKT) samt genom utbildningsinvesteringar och som möter särskilda finansieringssvårigheter på grund av den höga risknivå som lån till dem bedöms medföra, vilket t.ex. kan gälla små eller nybildade företag.

4.2 Förmedlare

Garantiordningar som används i medlemsstaterna inom den offentliga eller den privata sektorn, även ömsesidiga garantiordningar, EIB eller något annat lämpligt finansinstitut inom ramen för de risktagande arrangemang för små och medelstora företag som de gör tillgängliga. Förmedlarna skall väljas enligt god affärsed och marknadspraxis på ett rättvist och öppet sätt med beaktande av a) effekten på den lånefinansieringsvolym som görs tillgänglig för småföretag och/eller b) effekten på småföretags möjligheter till lånefinansiering och/eller c) effekten på risktagandet vid den aktuella förmedlarens utlåning till småföretag.

4.3 Berättigad utlåning till småföretag

De finansiella kriterier som avgör vad som skall krävas för att utlåning till småföretag skall vara berättigad till garantier enligt SMF-garantifaciliteten skall fastställas individuellt för varje förmedlare utifrån de garantiordningar denne redan förvaltar i syfte att nå så många småföretag som möjligt. Dessa bestämmelser skall ligga i linje med villkor och praxis på marknaden inom det aktuella området. Garantierna och motgarantierna skall i huvudsak ges för utlåning till småföretag med färre än 50 anställda. Särskild uppmärksamhet skall ägnas utlåning för att finansiera immateriella tillgångar.

4.4 EIF-garantier

De garantier som utfärdas av EIF skall gälla enskilda lån inom en specifik låneportfölj, som antingen redan finns, om detta leder till en ökad utlåning till småföretag för investeringar i IKT, eller skall läggas upp inom en särskilt angiven tid. De garantier som utfärdas av EIF skall täcka en del av den kreditrisk som är förknippad med den underliggande låneportföljen genom den risk som delas med den aktuella finansiella förmedlaren.

4.5 EIF:s tak för det samlade förlustbeloppet

EIF:s skyldighet att betala sin andel av låneförluster till förmedlaren skall fortsätta till dess att det samlade belopp som utbetalats för att täcka förluster på en enskild låneportfölj, minskat med det samlade beloppet av de återvunna förlusterna inom denna portfölj, uppgår till en i förväg fastställd summa, utöver vilken EIF:s garanti automatiskt upphävs.

4.6 EIF likställd med förmedlaren

De garantier som utfärdas av EIF skall normalt likställas med de garantier, eller i förekommande fall lån, som lämnas av förmedlaren.

4.7 Förvaltningskonto

Ett förvaltningskonto skall upprättas inom EIF för de budgetmedel som stödjer ordningen. Detta konto skall vara räntebärande och den intjänade räntan skall tillföras facilitetens tillgångar.

4.8 EIF:s rätt att ta ut medel från förvaltningskontot

EIF skall ha rätt att debitera förvaltningskontot betalningar som krävs för att uppfylla dess skyldigheter upp till taket för det samlade förlustbeloppet och, efter avtal med kommissionen, för att täcka andra stödberättigade kostnader, t.ex. dess förvaltningskostnader, vissa rättsliga kostnader och kostnader för information om ordningen.

4.9 Återvunna förluster tillförs förvaltningskontot

Alla medel som återvinns från låneförluster för vilka betalningar har gjorts enligt garantier som har tagits i anspråk skall krediteras förvaltningskontot.

4.10 Programmets varaktighet

Det räknas med att de enskilda småföretagsgarantierna skall ha en löptid på 5–10 år. Förutsatt att tillräckliga medel finns på förvaltningskontot skall EIF teckna nya garantiåtaganden fram till den dag då fyra år gått sedan programmet antogs. Eventuella tillgodosaldon på förvaltningskontot då de utestående garantierna löper ut skall återföras till gemenskapsbudgeten.

4.11 Revisionsrätten

Lämpliga åtgärder skall vidtas för att göra det möjligt för Europeiska gemenskapernas revisionsrätt att utföra sina uppgifter för att kontrollera att utbetalningarna har skett på ett korrekt sätt.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om utstationering av arbetstagare från tredje land i samband med tillhandahållande av tjänster över gränserna ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/11)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 271 slutlig — 1999/0012(COD)

(Framlagda av kommissionen den 8 maj 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 67, 10.3.1999, s. 12.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 57.2 och 66 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 47.2 och 55 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

Oförändrat

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189b i fördraget,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 3 c i fördraget är ett av gemenskapens mål att avskaffa hindren för fri rörlighet för tjänster mellan medlemsstaterna.

(1) Enligt artikel 3.1 c i fördraget är ett av gemenskapens mål att avskaffa hindren för fri rörlighet för tjänster mellan medlemsstaterna.

(2) Fri rörlighet för tjänster inbegriper även att en tjänsteleverantör skall ha rätt att utstationera sin personal, även om det rör sig om personer som inte är EU-medborgare utan tredjelandsmedborgare som vistas legalt inom gemenskapen. Till personalen hör även företagsledare.

Oförändrat

(3) Friheten att tillhandahålla tjänster skapar inte några direkta rättigheter för de berörda arbetstagarna och påverkar inte heller rättigheter som redan har erkänts på gemenskapsnivå, nationell nivå eller med stöd av internationella avtal, vilket även inbegriper de rättigheter som garanteras genom Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i synnerhet i fråga om familjelivet.

⁽¹⁾ EGT C 209, 22.7.1999, s. 5.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(4) När tjänsteleverantörer behöver utstationera en arbetstagare som är tredjelandsmedborgare möter de ofta svårigheter som leder till att de antingen tvingas avstå från att erbjuda tjänsten eller också får acceptera skadliga förseningar. Före utstationeringen genomför den medlemsstat där tjänsterna skall tillhandahållas en förhandskontroll, som gör om samma kontroll som genomförs i efterhand och etableringslandets kontroll.

(5) Myndigheterna i den medlemsstat där tjänster tillhandahålls har inga garantier för att tjänsteleverantören och den arbetstagare som skall utstationeras följer gällande bestämmelser i den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad. Medlemsstaterna har inte heller några garantier för att de utstationerade arbetstagarna kommer att återvända till den medlemsstat där de huvudsakligen arbetar sedan tjänsterna slutförts.

(6) En handling som betecknas EG-kortet för tillhandahållande av tjänster skall utfärdas av den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad bör vara ett sätt att underlätta utstationering, så att en tjänsteleverantör skall kunna överväga utstationering som ett aktuellt eller möjligt alternativ inom ramen för den reguljära verksamheten, även om en eller flera av arbetstagarna är tredjelandsmedborgare. Det bör vara tjänsteleverantörens sak att avgöra om han skall ansöka om EG-kortet för tillhandahållande av tjänster eller ej.

Detta direktiv påverkar inte heller gemenskapens och medlemsstaternas förpliktelser inom ramen för Allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS) ⁽¹⁾. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster bör endast innehålla nödvändiga uppgifter, med hänsyn till Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽²⁾.

(7) Den medlemsstat som utfärdar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster bör beakta den kamp som med hänsyn till den allmänna ordningen förs mot illegal invandring när den intygar att verksamheten bedrivs i enlighet med gällande bestämmelser i den medlemsstat där tjänsteleverantören är arbetsgivare för tredjelandsmedborgaren. Genom denna handling bör styrkas att den utstationerade arbetstagaren har sin huvudsakliga verksamhet i den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad. Denna handling bör därför göras säker så att det inte kan förfalskas. Något krav på inresevisum kommer därför inte längre att behöva ställas.

⁽¹⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 190.

⁽²⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

ÄNDRAT FÖRSLAG

(6) En handling som betecknas EG-kortet för tillhandahållande av tjänster skall utfärdas av den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad. Det är avsett att undanröja rättsosäkerheten vid utstationering och på detta sätt underlätta den fria rörligheten för tjänster. För att kunna tillhandahålla en eller flera tjänster i andra medlemsstater skall tjänsteleverantören ha möjlighet att ansöka om ett kort i den medlemsstat där han är etablerad. Beroende på hur ansökan är utformad skall kortet vara giltigt i en, flera eller samtliga medlemsstater.

(6a) Detta direktiv påverkar inte heller gemenskapens och medlemsstaternas förpliktelser inom ramen för Allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS) ⁽¹⁾. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster bör endast innehålla nödvändiga uppgifter, med hänsyn till Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽²⁾.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 190.

⁽²⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (8) EG-kortet för tillhandahållande av tjänster, som utfärdas av en medlemsstat, bör sålunda utgöra en tillräcklig garanti för att varje medlemsstat där en tjänst tillhandahålls skall bevilja en person inresa och vistelse för att tillhandahålla en eller flera olika tjänster, dvs. vistelse under och i samband med tillhandahållande av tjänster. Denna garanti bör också medföra en skyldighet att inte betrakta utstationeringen som ett avbrott i vistelse och godkänd förvärvsverksamhet, och framför allt att inte under några omständigheter vägra den utstationerade personen rätt till återinresa. Den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls bör följaktligen inte längre kunna tillämpa sina egna bestämmelser i fråga om inresa, vistelse och rätt till tillfälligt förvärvsarbete. Detta direktiv berör inte de tvingande bestämmelser gällande arbets- och anställningsvillkor som skall iakttas i den medlemsstat där en tjänst tillhandahålls, vilka fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster ⁽¹⁾.
- (9) Varje medlemsstat där tjänster tillhandahålls bör ha möjlighet att kräva att vistelsen samt den eller de tjänster för vilka arbetstagaren utstationeras skall anmälas innan den utstationerade arbetstagaren reser in på landets territorium. Genom anmälningsplikten får medlemsstaten i fråga möjlighet att inom ramen för detta direktiv vidta nödvändiga åtgärder av hänsyn till allmän ordning, säkerhet och hälsa när det gäller specifika fall. Varje medlemsstat där tjänster tillhandahålls bör också kunna kräva att ett tillfälligt uppehållsbevis skall utfärdas efter inresan, om tillhandahållandet av tjänster innebär att den utstationerade arbetstagaren kommer att vistas i landet i mer än sex månader under en tolv månadersperiod.
- (10) Varje medlemsstat bör därigenom kunna kontrollera att syftet med den utstationerade arbetstagarens vistelse är att tillhandahålla tjänster i denna medlemsstat, i synnerhet om ett tillfälligt uppehållsbevis utfärdas. Rätten att fritt tillhandahålla tjänster är alltid av tillfällig karaktär, vilket måste fastställas på grundval av tjänstens kontinuitet, frekvens och varaktighet. Giltighetstiden för det tillfälliga uppehållsbeviset bör kunna begränsas till den period som EG-kortet för tillhandahållande av tjänster är giltigt, med motiveringen att medlemsstaten avser att i enlighet med bestämmelserna om fri rörlighet för tjänster utfärda uppehållstillstånd enligt landets egna bestämmelser när det är fråga om utstationering som varar längre än sex respektive tolv månader.
- (8) EG-kortet för tillhandahållande av tjänster, som utfärdas av en medlemsstat, bör sålunda utgöra en tillräcklig garanti för att varje medlemsstat där en tjänst tillhandahålls skall bevilja en person inresa och vistelse för att tillhandahålla en eller flera olika tjänster, dvs. vistelse under och i samband med tillhandahållande av tjänster. Denna garanti bör också medföra en skyldighet att inte betrakta utstationeringen som ett avbrott i vistelse och godkänd förvärvsverksamhet, och framför allt att inte under några omständigheter vägra den utstationerade personen rätt till återinresa, t.ex. om anställningskontraktet med tjänsteleverantören upphör att gälla. Den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls bör följaktligen inte längre kunna tillämpa sina egna bestämmelser i fråga om inresa, vistelse och rätt till tillfälligt förvärvsarbete. Detta direktiv berör inte de tvingande bestämmelser gällande arbets- och anställningsvillkor som skall iakttas i den medlemsstat där en tjänst tillhandahålls, vilka fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster ⁽¹⁾.
- (9) Varje medlemsstat där tjänster tillhandahålls bör ha möjlighet att kräva att vistelsen samt den eller de tjänster för vilka arbetstagaren utstationeras skall anmälas innan den utstationerade arbetstagaren reser in på landets territorium. Genom anmälningsplikten får medlemsstaten i fråga möjlighet att inom ramen för detta direktiv vidta nödvändiga åtgärder av hänsyn till allmän ordning, säkerhet och hälsa när det gäller specifika fall. Samma sak gäller om anställningskontraktet plötsligt upphör och den utstationerade arbetstagaren följaktligen inte längre behöver vistas på landets territorium för att tillhandahålla tjänster. Varje medlemsstat där tjänster tillhandahålls bör också kunna kräva att ett tillfälligt uppehållsbevis skall utfärdas efter inresan, om tillhandahållandet av tjänster innebär att den utstationerade arbetstagaren kommer att vistas i landet i mer än sex månader under en tolv månadersperiod.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.⁽¹⁾ EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(11) För att detta direktiv skall få ändamålsenlig verkan krävs också likabehandling av tredjelandsmedborgare och EU-medborgare som utstationeras som arbetstagare i fråga om erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som har förvärvats inom gemenskapen. Likabehandling på grundval av detta direktiv bör endast kunna åberopas av den tjänsteleverantör som är tredjelandsmedborgarens arbetsgivare. Denna likabehandling bör inte omfatta utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som har förvärvats i tredje land och som erkänns i endast en medlemsstat.

(12) Medlemsstaterna bör inte få gynna tjänsteleverantörer som är etablerade utanför gemenskapen i förhållande till dem som är etablerade inom gemenskapen. Medlemsstaterna bör få avvika från detta direktiv med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa. Vilka avvikelser som tillåts måste avgöras med hänsyn till tjänsteleverantörer i deras egenskap av arbetsgivare samt arbetstagare från tredje land, på grundval av samordningen enligt rådets direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964 om samordningen av särskilda åtgärder som gäller utländska medborgares rörlighet och bosättning och som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 75/35/EEG ⁽²⁾ för att upprätta en enhetlig ram för tjänsteleverantören, oavsett arbetstagarnas nationalitet.

(13) För genomförandet av detta direktiv är det nödvändigt att säkerställa ett nära samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. Det är lämpligt att medlemsstaternas myndigheter enas om en enhetlig utformning av EG-kortet för tillhandahållande av tjänster. Kommissionen bör få befogenhet att besluta om utformning och andra bestämmelser i fråga om EG-kortet för tillhandahållande av tjänster i enlighet med det förfarande som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar ⁽³⁾.

(13 a) Eftersom de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta beslut är åtgärder med allmän räckvidd i enlighet med artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾, bör beslut om dessa åtgärder fattas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i det beslutet.

⁽¹⁾ EGT 56, 4.4.1964, s. 850.

⁽²⁾ EGT L 14, 20.1.1975, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 164, 14.7.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(14) Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas behörighet att avgöra vilka tredjelandsmedborgare som skall ges tillstånd att ägna sig åt förvärvsverksamhet, under vilka omständigheter detta tillstånd bör förlängas eller vilken yrkesverksamhet som skall vara lagreglerad eller ej på nationellt territorium.

Oförändrat

(15) I enlighet med proportionalitetsprincipen, så som den kommer till uttryck i artikel 3b tredje stycket i EG-fördraget, går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet om fri rörlighet för tjänster. Direktivet gäller endast kontroller som genomförs innan en tjänst tillhandahålls över gränserna, däremot inte efterhandskontroller i den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls. Det begränsas också till utstationering som inte under några omständigheter överskrider tolv månader, samt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som förvärvats inom gemenskapen.

(15) I enlighet med proportionalitetsprincipen, så som den kommer till uttryck i artikel 5 tredje stycket i EG-fördraget, går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet om fri rörlighet för tjänster. Direktivet gäller endast kontroller som genomförs innan en tjänst tillhandahålls över gränserna, däremot inte efterhandskontroller i den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls. Det begränsas också till utstationering som inte under några omständigheter överskrider tolv månader, samt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som förvärvats inom gemenskapen.

(16) Medlemsstaterna bör för tillämpningen av detta direktiv bestämma ett lämpligt sanktionssystem.

Oförändrat

(17) Senast fyra år efter det datum då detta direktiv skall ha överförts bör kommissionen granska tillämpningen av direktivet samt vid behov föreslå nödvändiga ändringar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv skall tillämpas på tjänsteleverantörer som är etablerade i en medlemsstat och som i samband med tillhandahållande av tjänster över gränserna utstationerar arbetstagare från tredje land på en annan medlemsstats territorium.

Artikel 2

1. När en tjänsteleverantör avser att inom ramen för sin reguljära verksamhet utstationera en arbetstagare från tredje land till en eller flera andra medlemsstater, enligt de förutsättningar som anges i artikel 1.3 a och 1.3 b i direktiv 96/71/EG skall den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad till tjänsteleverantören på ansökan utfärda en handling med beteckningen EG-kort för tillhandahållande av tjänster.

Artikel 2

1. När en tjänsteleverantör avser att inom ramen för sin reguljära verksamhet utstationera en arbetstagare från tredje land till en eller flera andra medlemsstater, för att utföra en eller flera tjänster, skall den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad till tjänsteleverantören på ansökan utfärda en handling med beteckningen EG-kort för tillhandahållande av tjänster.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Arbetstagaren omfattas av den behöriga medlemsstatens socialförsäkringssystem när det gäller sjukdoms- och arbets-skaderisk eller är försäkrad mot sjukdom och arbetsskada under utstationeringen till en eller flera medlemsstater.

2. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster skall vara giltigt under den period som arbetstagaren har en faktisk reguljär anställning, vilken får inte vara längre än

- a) tolv månader om det gäller en faktisk reguljär anställning på mer än tolv månader före utfärdandet,
- b) sex månader om det gäller en faktisk reguljär anställning på mer än sex månader före utfärdandet.

Med reguljär anställning avses arbete som utförs i enlighet med gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser, eller med tillstånd av den medlemsstat som utfärdar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster, vilket ger rätt till anställning antingen endast hos den tjänsteleverantör som har ansökt om tillstånd eller också hos en annan arbetsgivare som är etablerad i denna medlemsstat. och som inte är skyldig att lämna medlemsstatens territorium av skäl som rör uppehållstillståndet

1 a. Med utstationerad avses en arbetstagare som tjänsteleverantören avser att utstationera för sin egen räkning eller under sin ledning, antingen för att fullgöra ett eller flera avtal med en eller flera tjänstemottagare som bedriver verksamhet i en annan medlemsstat eller också för att arbeta på företag inom samma koncern som är etablerade i en annan medlemsstat. Kortet får endast utfärdas om tjänsteleverantören kan styrka att

- a) vederbörande inte är ett personaluthyrningsföretag som ställer arbetstagaren till ett annat företags förfogande,
- b) arbetstagaren under 12 månader eller längre lagligen vistas i denna medlemsstat i enlighet med medlemsstatens lagstiftning, vilket utesluter personer som endast kan uppvisa handlingar om att de får uppehålla sig i landet i väntan på utvisning,
- c) att arbetstagaren är försäkrad mot sjukdoms- och arbetsskaderisk i samband med utstationering till andra medlemsstater, antingen genom socialförsäkringen i den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad eller genom en privat försäkring.

2. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster skall vara giltigt under den period som arbetstagaren har en reguljär anställning. Giltighetstiden får inte vara längre än den period som arbetstagaren varit reguljärt anställd innan kortet utfärdades, och aldrig vara längre än tolv månader. Den reguljära anställningen innan kortet utfärdas får inte understiga sex månader.

Utgår

Med reguljär anställning avses förvärvsarbete som kan utföras, i enlighet med gemenskapslagstiftningen eller de lagar och andra författningar i den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad, av en arbetstagare som har sitt hemvist i denna medlemsstat och som inte är skyldig att lämna medlemsstatens territorium av skäl som rör uppehållstillståndet, vilket utesluter personer som endast kan uppvisa handlingar om att de får uppehålla sig i landet i väntan på utvisning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Med faktisk anställning avses arbete som utförs inom den medlemsstat som utfärdar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster.

3. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster kan endast förnyas om villkoren för utfärdande enligt punkterna 1 och 2 på nytt uppfylls.

4. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster skall vara en separat handling som är utställd på tjänsteleverantören och som denne ställer till den berörde arbetstagarens förfogande. Skall innehålla följande uppgifter:

- a) Uppgifter om tjänsteleverantören och den utstationerade arbetstagaren.
- b) Giltighetstiden.
- c) Utfärdande myndighet och medlemsstat.

Närmare bestämmelser om uppgifter, enhetlig utformning av det kort som skall utfärdas samt tekniska specifikationer för att förhindra förfalskningar skall fastställas genom en genomförandeförordning enligt det förfarande som fastställs genom artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95.

5. Den medlemsstat som utfärdar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster får inte betrakta utstationering med syftet att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat som ett avbrott i den utstationerade arbetstagarens vistelse eller förvärvsverksamhet.

Den medlemsstat som utfärdar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster får inte med stöd av nationell lagstiftning vägra den utstationerade arbetstagaren återinresa till landets territorium, oavsett motiv.

Utgår

3. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster kan endast förnyas om villkoren för utfärdande enligt punkterna 1, 1a och 2 på nytt uppfylls.

3 a. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster upphör att gälla om något av de villkor som avses i punkterna 1, 1a och 2 inte längre uppfylls på grund av händelser som inträffar efter det att kortet utfärdats.

4. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster skall vara en separat handling som är utställd på tjänsteleverantören och som denne ställer till den berörde arbetstagarens förfogande. Om kortet inte längre är giltigt, skall den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad kräva att kortet omedelbart sänds tillbaka till statens behöriga myndigheter. Kortet skall innehålla följande uppgifter:

Oförändrat

d) Den eller de medlemsstater där kortet skall vara giltigt.

4 a. Närmare bestämmelser om uppgifter, enhetlig utformning av det kort som skall utfärdas samt tekniska specifikationer för att förhindra förfalskningar skall fastställas genom en genomförandeförordning enligt det förfarande som fastställs genom artikel 5 a. 2.

Oförändrat

Den medlemsstat som utfärdar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster får inte med stöd av nationell lagstiftning vägra den utstationerade arbetstagaren återinresa till landets territorium, oavsett motiv, ej ens om något kontrakt mellan tjänsteleverantören och den utstationerade arbetstagaren inte längre existerar.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Artikel 3

1. Varje medlemsstat där tjänster tillhandahålls skall bevilja arbetstagare från tredje land rätt till inresa och vistelse på landets territorium i syfte att tillhandahålla en eller flera tjänster, under förutsättning att personen i fråga innehar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster, samt ett ID-kort eller pass som är giltigt för den period som tjänsterna tillhandahålls.

2. Ingen medlemsstat där tjänster tillhandahålls får kräva någon av följande handlingar av den utstationerade arbetstagaren eller av tjänsteleverantören i egenskap av arbetsgivare:

- a) Inrese- eller utresevisum.
- b) Annat uppehållstillstånd än det som avses i punkt 3.
- c) Arbetstillstånd.
- d) Någon handling som motsvarar den som avses i a, b eller c.

3. Varje medlemsstat där en tjänst tillhandahålls kan förelägga tjänsteleverantören att före arbetstagarens inresa på landets territorium anmäla den utstationerade arbetstagarens vistelse, vistelsens beräknade varaktighet samt den eller de tjänster för vilka arbetstagaren utstationeras

Om tillhandahållandet av tjänster totalt överstiger sex månader under en tolv månadersperiod, skall medlemsstaten efter den utstationerade arbetstagarens inresa utfärda ett tillfälligt uppehållsbevis som visar att vistelsen har beviljats.

4. För att underlätta tillhandahållandet av tjänster skall varje medlemsstat där tjänster tillhandahålls garantera att tredjelandsmedborgare och EU-medborgare som utstationeras som arbetstagare i syfte att tillhandahålla tjänster behandlas lika i fråga om erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som personen i fråga har förvärvat inom gemenskapen i syfte att utöva en viss verksamhet och som har utfärdats av behöriga myndigheter i en medlemsstat. Medlemsstaten skall se till att tjänsteleverantören i egenskap av arbetsgivare har lagstadgad rätt att överklaga beslut som inte följer principen om likabehandling.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

1. Varje medlemsstat där tjänster tillhandahålls skall bevilja arbetstagare från tredje land rätt till inresa och vistelse på landets territorium i syfte att tillhandahålla en eller flera tjänster, under förutsättning att personen i fråga innehar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster, ett ID-kort eller pass som är giltigt för den period som tjänsterna tillhandahålls samt ett intyg från tjänsteleverantören gällande uppdraget för den konkreta tjänst som skall tillhandahållas med uppgift om vistelsens beräknade varaktighet.

Oförändrat

3. Varje medlemsstat där en tjänst tillhandahålls kan förelägga tjänsteleverantören att före arbetstagarens inresa på landets territorium anmäla den utstationerade arbetstagarens vistelse, vistelsens beräknade varaktighet samt den eller de tjänster för vilka arbetstagaren utstationeras; medlemsstaten kan också förelägga tjänsteleverantören att omedelbart anmäla om anställningskontraktet upphör att gälla.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 4

1. Medlemsstaterna får inte gynna tjänsteleverantörer som är etablerade utanför gemenskapen i förhållande till dem som är etablerade inom gemenskapen.

2. Medlemsstaterna får avvika från detta direktiv endast när detta är berättigat med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa; detta regleras av direktiv 64/221/EEG i tillämpliga delar.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall utse de myndigheter som är behöriga att utfärda EG-kortet för tillhandahållande av tjänster och tillfälligt uppehållsbevis respektive ta emot de uppgifter som avses i artikel 3.3, och skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om dessa myndigheter. Medlemsstaterna skall också vidta nödvändiga åtgärder för att i möjligaste mån reducera de formaliteter, tidsfrister och förfaranden som krävs för att erhålla ovannämnda handlingar, vilka skall utfärdas kostnadsfritt eller mot betalning av ett belopp som inte överstiger de avgifter och skatter som tas ut vid utfärdande av identitetshandlingar till de egna medborgarna.

2. Medlemsstaterna skall planera ett samarbete mellan de offentliga myndigheter som i enlighet med nationell lagstiftning har behörighet inom de områden som gäller genomförandet av detta direktiv.

Detta samarbete skall särskilt bestå i att besvara motiverade förfrågningar om information. Det skall vara kostnadsfritt och ske med kortast möjliga dröjsmål.

Artikel 5 a

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95.

2. När det hänvisas till denna punkt, skall det föreskrivande förfarande som fastställs i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med artikel 7.3 och artikel 8 i det beslutet.

3. Den tid som föreskrivs i artikel 5.6 i beslut 1999/468/CE skall vara tre månader.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall bestämma ett sanktionssystem som är tillämpligt på överträdelser av de nationella bestämmelser som har antagits vid tillämpningen av detta direktiv och skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner skall kunna genomföras. Sanktionerna skall vara effektiva, väl avvägda och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast det datum som anges i artikel 8 samt alla senare ändringar som gäller dem så snart det är möjligt.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 7

Senast fyra år efter den tidsfrist som anges i artikel 8 skall kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna samt vid behov föreslå nödvändiga åtgärder.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2002 och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 9

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 10

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Ändrat förslag till rådets direktiv om en utvidgning av friheten att tillhandahålla tjänster över gränserna till tredjelandsmedborgare som har etablerat sig inom gemenskapen ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/12)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 271 slutlig — 1999/0013(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 8 maj 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 67, 10.3.1999, s. 17.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 59 andra stycket i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 49 andra stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag

Oförändrat

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 3 c i fördraget är ett av gemenskapens mål att avskaffa hindren för fri rörlighet för tjänster mellan medlemsstaterna. Fri rörlighet för tjänster kan utvidgas till egenföretagare som inte är EU-medborgare utan tredjelandsmedborgare som legalt har etablerat sig inom gemenskapen.

(1) Enligt artikel 3.1 c i fördraget är ett av gemenskapens mål att avskaffa hindren för fri rörlighet för tjänster mellan medlemsstaterna. Fri rörlighet för tjänster kan utvidgas till egenföretagare som inte är EU-medborgare utan tredjelandsmedborgare som legalt har etablerat sig inom gemenskapen.

(2) I EG-fördraget har möjligheten till en sådan utvidgning funnits inskriven i mer än 40 år. Det är inte rimligt att en tredjelandsmedborgare som har en faktisk och fortlöpande koppling till ekonomin i en medlemsstat endast kan dra fördel av den fria rörligheten för tjänster genom att bilda bolag i enlighet med artikel 58 i EG-fördraget, och att egenföretagare från tredje land inte kan dra fördel av detta i egenskap av fysiska personer.

(2) I EG-fördraget har möjligheten till en sådan utvidgning funnits inskriven i mer än 40 år. Det är inte rimligt att en tredjelandsmedborgare som har en faktisk och fortlöpande koppling till ekonomin i en medlemsstat endast kan dra fördel av den fria rörligheten för tjänster genom att bilda bolag i enlighet med artikel 48 i EG-fördraget, och att egenföretagare från tredje land inte kan dra fördel av detta i egenskap av fysiska personer.

⁽¹⁾ Yttrande av den 3.2.2000 (ännu inte offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ EGT C 209, 22.7.1999, s. 5.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(3) Arbetstagare från tredje land kan utstationeras, medan egenföretagare vars verksamhet skapar ett mervärde för ekonomin i en medlemsstat inte har någon möjlighet att bedriva verksamhet över gränserna inom hela den inre marknaden. En utvidgning av friheten att tillhandahålla tjänster till att även omfatta egenföretagare från tredje land inverkar inte på tillämpningen av de nationella bestämmelser som syftar till att ge dessa personer ett visst socialt skydd motsvarande det som gäller för arbetstagare.

(4) Det är därför lämpligt att föreskriva en sådan utvidgning samtidigt med att gemenskapen genom Europaparlamentets och rådets direktiv .../EG klargör vilka villkor som gäller för utstationering av arbetstagare från tredje land i samband med tillhandahållande av tjänster. Med tanke på artikel 61.1 i fördraget kan den personkrets på vilken detta direktiv är tillämpligt utsträckas till att omfatta tjänsteleverantörer på transportområdet endast genom att en särskild rättsakt antas enligt fördragets bestämmelser om den gemensamma transportpolitiken.

(5) En egenföretagare från tredje land bör inte ha någon etableringsrätt i den medlemsstat där han tillhandahåller sina tjänster. Detta direktiv påverkar inte andra rättigheter som redan har erkänts på gemenskapsnivå, nationell nivå eller med stöd av internationella avtal, vilket även inbegriper de rättigheter som garanteras genom Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i synnerhet i fråga om familjelivet.

(6) Om tillhandahållandet av en tjänst är av tillfällig karaktär skall bedömas inte bara i förhållande till tjänstens varaktighet, utan även i förhållande till hur ofta den ägt rum, dess regelbundenhet och kontinuitet. Detta utesluter inte möjligheten att en tjänsteleverantör förser sig med viss infrastruktur i den mån som detta är nödvändigt för att kunna fullgöra den ifrågavarande tjänsten.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

(4) Det är därför lämpligt att föreskriva en sådan utvidgning samtidigt med att gemenskapen genom Europaparlamentets och rådets direktiv .../EG klargör vilka villkor som gäller för utstationering av arbetstagare från tredje land i samband med tillhandahållande av tjänster. Med tanke på artikel 51.1 i fördraget kan den personkrets på vilken detta direktiv är tillämpligt utsträckas till att omfatta tjänsteleverantörer på transportområdet endast genom att en särskild rättsakt antas enligt fördragets bestämmelser om den gemensamma transportpolitiken.

Oförändrat

(5 a) En egenföretagare som är tredjelands medborgare får endast fritt tillhandahålla tjänster, om vederbörande bedriver sin huvudsakliga verksamhet i en medlemsstat och har rätt att uppehålla sig i landet i minst tolv månader framåt. Skulle det uppstå tvivel om huruvida en tredjelandsmedborgares verksamhet verkligen kan betraktas som egenföretagande, krävs det ett förtydligande från den person som omfattas av direktivet.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(7) Fri rörlighet för tjänster förutsätter rätt till inresa och vistelse i den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls. Eftersom det inte finns några enhetliga nationella handlingar som täcker in de olika aspekterna i samband med utstationering bör en handling som betecknas "EG-kortet för tillhandahållandet av tjänster" vara ett instrument som gör det lättare att tillhandahålla tjänster över gränserna i de fall där utstationering är ett aktuellt eller möjligt alternativ inom ramen för den reguljära verksamheten. Det bör vara tjänsteleverantörens sak att avgöra om han skall ansöka om EG-kortet för tillhandahållande av tjänster eller ej. Detta direktiv påverkar inte heller gemenskapens och medlemsstaternas förpliktelser inom ramen för Allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS) ⁽¹⁾. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster bör endast innehålla nödvändiga uppgifter, med hänsyn till Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽²⁾.

(8) Den medlemsstat som utfärdar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster bör beakta den kamp som med hänsyn till den allmänna ordningen förs mot illegal invandring, när den intygar att verksamheten bedrivs i enlighet med gällande bestämmelser i den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad. Genom denna handling bör styrkas att egenföretagaren har sin huvudsakliga verksamhet i den medlemsstat där han är etablerad. Denna handling bör därför göras säker så att den inte kan förfälskas. Något krav på inresevisum kommer därför inte längre att behöva ställas.

Oförändrat

(9) EG-kortet för tillhandahållande av tjänster, som utfärdas av den medlemsstat där egenföretagaren är etablerad, bör sålunda utgöra en tillräcklig garanti för att varje medlemsstat där en tjänst tillhandahålls skall bevilja en person inresa och vistelse för att tillhandahålla en eller flera olika tjänster, dvs. vistelse under och i samband med tillhandahållande av tjänster. Denna garanti bör också medföra en skyldighet att inte betrakta utstationeringen som ett avbrott i den vistelse och förvärvsverksamhet som först godkänts, och framför allt att inte under några omständigheter vägra den utstationerade personen återinresa. Den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls bör följaktligen inte längre kunna tillämpa sina egna bestämmelser i fråga om inresa, vistelse och rätt att bedriva egenföretagande.

⁽¹⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 190.

⁽²⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (10) Varje medlemsstat bör ha möjlighet att kräva att vistelsen samt den eller de tjänster som är grund för tjänsteleverantörens förflyttning skall anmälas innan tjänsteleverantören reser in på landets territorium. Genom anmälningsplikten får medlemsstaten i fråga möjlighet att inom ramen för detta direktiv vidta nödvändiga åtgärder av hänsyn till allmän ordning, säkerhet och hälsa när det gäller specifika fall. Varje medlemsstat där tjänster tillhandahålls bör också kunna kräva att tjänsteleverantören skall ansöka om ett tillfälligt uppehållsbevis om den period som egenföretagaren skall tillhandahålla tjänster överstiger sex månader under en tolv månadersperiod. Giltighetstiden för ett uppehållsbevis bör kunna begränsas till den period som EG-kortet för tillhandahållande av tjänster är giltigt, med motiveringen att medlemsstaten avser att utfärda uppehållstillstånd enligt landets egna bestämmelser när det är fråga om vistelse som överstiger tolv månader.
- (11) För att denna utvidgning skall få ändamålsenlig verkan krävs också likabehandling av tredjelandsmedborgare och EU-medborgare som är tjänsteleverantörer i fråga om erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som har förvärvats inom gemenskapen. Denna likabehandling bör vara begränsad till tillhandahållandet av tjänster. Den bör inte omfatta utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som har förvärvats i tredje land och erkänns i endast en medlemsstat.
- (12) Medlemsstaterna bör inte få gynna egenföretagare som är etablerade utanför gemenskapen i förhållande till dem som är etablerade inom gemenskapen. Medlemsstaterna bör få avvika från detta direktiv med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa. Vilka avvikelser som tillåts måste avgöras med hänsyn till de berörda tjänsteleverantörerna från tredje land, på grundval av samordningen enligt rådets direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964 om samordningen av särskilda åtgärder som gäller utländska medborgares rörlighet och bosättning och som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 75/35/EEG ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT 56, 4.4.1964, s. 850.

⁽²⁾ EGT L 14, 20.1.1975, s. 14.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(13) Det är nödvändigt att säkerställa ett nära samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. Det är lämpligt att medlemsstaternas myndigheter enas om en enhetlig utformning av EG-kortet för tillhandahållande av tjänster. Kommissionen bör få befogenhet att besluta om utformning och andra bestämmelser i fråga om EG-kortet för tillhandahållande av tjänster i enlighet med det förfarande som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visahandlingar ⁽¹⁾.

(14) Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas behörighet att avgöra vilka tredjelandsmedborgare som skall ges tillstånd att bedriva egen verksamhet, under vilka omständigheter detta tillstånd bör förlängas eller vilken yrkesverksamhet som skall vara lagreglerad eller ej.

(15) I enlighet med proportionalitetsprincipen, så som den kommer till uttryck i artikel 3 B tredje stycket i EG-fördraget, går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet om fri rörlighet för tjänster. Enligt direktivet har medlemsstaterna själva möjlighet att kontrollera om en tredjelandsmedborgare tillfälligt tillhandahåller en tjänst över gränserna eller stadigvarande bedriver egen verksamhet på en annan medlemsstats territorium än den där han har sin huvudsakliga etablering. Direktivet begränsas också till utstationering som inte överskrider tolv månader, samt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som förvärvats inom gemenskapen.

(16) Medlemsstaterna bör för tillämpningen av detta direktiv bestämma ett lämpligt sanktionssystem.

(17) Senast fyra år efter det datum då detta direktiv skall ha överförts bör kommissionen granska tillämpningen av direktivet samt vid behov föreslå nödvändiga ändringar.

(13 a) Eftersom de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta beslut är åtgärder med allmän räckvidd i enlighet med artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾, bör beslut om dessa åtgärder fattas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i det beslutet.

Oförändrat

(15) I enlighet med proportionalitetsprincipen, så som den kommer till uttryck i artikel 5 tredje stycket i EG-fördraget, går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet om fri rörlighet för tjänster. Enligt direktivet har medlemsstaterna själva möjlighet att kontrollera om en tredjelandsmedborgare tillfälligt tillhandahåller en tjänst över gränserna eller stadigvarande bedriver egen verksamhet på en annan medlemsstats territorium än den där han har sin huvudsakliga etablering. Direktivet begränsas också till utstationering som inte överskrider tolv månader, samt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som förvärvats inom gemenskapen.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 164, 14.7.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall se till att tredjelandsmedborgare som är etablerade inom gemenskapen kan dra fördel av den fria rörligheten för tjänster enligt bestämmelserna i detta direktiv.

2. Detta direktiv omfattar inte tredjelandsmedborgare som tar emot tjänster som tillhandahålls över gränserna och inte heller tillhandahållande av tjänster inom transportsektorn.

3. Med tjänsteleverantör avses i detta direktiv varje fysisk person från tredje land som i etableringslandet

a) legalt har etablerat sin huvudsakliga verksamhet, varigenom han i egenskap av egenföretagare har en faktisk och fortlöpande koppling till ekonomin i denna stat sedan minst tolv månader,

c) inte samtidigt är anställd.

Artikel 2

1. När tjänsteleverantören i denna sin egenskap avser att inom ramen för sin reguljära verksamhet resa in i och vistas i en eller flera andra medlemsstater skall den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad på ansökan utfärda en handling med beteckningen EG-kort för tillhandahållande av tjänster.

För att kunna fullgöra den skyldighet som framgår av första stycket måste medlemsstaten förvissa sig om att

Tjänsteleverantören omfattas av den behöriga medlemsstatens socialförsäkringssystem när det gäller sjukdoms- och arbetsskadetillstånd eller är försäkrad mot sjukdom och arbetsskada under utstationeringen till en eller flera andra medlemsstater.

a) legalt har etablerat sin huvudsakliga verksamhet, varigenom han i egenskap av egenföretagare har en faktisk och fortlöpande koppling till ekonomin i denna stat,

En faktisk och fortlöpande koppling anses den ha som sedan minst 12 månader har tillhandahållit tjänster mot ersättning från minst två tjänstemottagare i denna medlemsstat.

b) under 12 månader eller längre vistats i denna medlemsstat i enlighet med medlemsstatens lagstiftning, vilket utesluter personer som endast kan uppvisa handlingar om att de får uppehålla sig i landet i väntan på utvisning,

Oförändrat

1. När tjänsteleverantören i denna sin egenskap avser att inom ramen för sin reguljära verksamhet resa in i och vistas i en, flera eller alla andra medlemsstater skall den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad på ansökan utfärda en handling med beteckningen EG-kort för tillhandahållande av tjänster.

1 a. Kortet får endast utfärdas om tjänsteleverantören kan styrka att

a) villkoren i artikel 1.3 är uppfyllda,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster skall tolv månader.

Det kan endast förnyas om villkoren för utfärdande på nytt uppfylls.

3. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster skall vara en separat handling som är utställd på tjänsteleverantören och som skall innehålla följande uppgifter:

a) Uppgifter om tjänsteleverantören

b) Giltighetstiden.

c) Utfärdande myndighet och medlemsstat.

Närmare bestämmelser om ovannämnda uppgifter, om en enhetlig utformning av det kort som skall utfärdas samt tekniska specifikationer för att förhindra förfalskningar finns fastställda genom en genomförandeförordning artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95.

b) han är försäkrad mot sjukdoms- och arbetsskaderisk i samband med utstationering för att tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater, antingen genom socialförsäkringen i den medlemsstat där han är etablerad eller genom en privat försäkring.

2. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster skall utfärdas så att det är giltigt under den period som tjänsteleverantören fortsätter att vara stadigvarande bosatt i den medlemsstat där han är etablerad och samtidigt mot ersättning tillhandahåller tjänster till tjänstemottagare i den medlems, vilket inte innefattar personer som endast kan uppvisa handlingar om att de får uppehålla sig i landet i väntan på utvisning. Giltighetstiden får aldrig överstiga tolv månader.

2 a. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster kan endast förnyas om villkoren för utfärdande för den utsatta tiden enligt punkterna 1, 1 a och 2 på nytt uppfylls.

2 b. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster upphör att gälla om något av de villkor som avses i punkterna 1, 1 a och 2 inte längre uppfylls på grund av händelser som inträffar efter det att kortet utfärdats.

3. EG-kortet för tillhandahållande av tjänster skall vara en separat handling som är utställd på tjänsteleverantören. Om kortet inte längre är giltigt, skall medlemsstaten där tjänsteleverantören är etablerad kräva att kortet omedelbart sänds tillbaka till landets behöriga myndigheter. Kortet skall innehålla följande uppgifter:

a) Uppgifter om tjänsteleverantören samt verksamhetens inriktning i den medlemsstat där han är etablerad.

Oförändrat

d) Den eller de medlemsstater där kortet skall vara giltigt.

Närmare bestämmelser om ovannämnda uppgifter, om en enhetlig utformning av det kort som skall utfärdas samt tekniska specifikationer för att förhindra förfalskningar finns fastställda i artikel 5 a. 2.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

4. Den medlemsstat som utfärdar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster får inte betrakta utstationering med syftet att tillhandahålla tjänster som ett avbrott i tjänsteleverantörens vistelse eller egenföretagande på landets territorium,

Den medlemsstat som utfärdar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster får inte med stöd av nationell lagstiftning vägra en tjänsteleverantör återinresa till landets territorium, oavsett motiv.

Artikel 3

1. Varje medlemsstat där tjänster tillhandahålls skall bevilja egenföretagare rätt till inresa och vistelse för att tillhandahålla en eller flera tjänster, under förutsättning att personen i fråga innehar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster, samt ett ID-kort eller pass som är giltigt för hela den period som tjänsterna tillhandahålls.

2. Ingen medlemsstat där en tjänst tillhandahålls får av tjänsteleverantören kräva någon av följande handlingar:

a) Inrese- eller utresevisum.

b) Annat uppehållstillstånd än det som avses i punkt 3.

c) Tillstånd för att tillhandahålla tjänster, t.ex. ett arbetstillstånd, en ID-handling för utländska näringsidkare eller en yrkeslicens.

d) Någon handling som motsvarar dem som avses i a, b och c.

3. Varje medlemsstat där en tjänst tillhandahålls kan förelägga tjänsteleverantören att före inresa på landets territorium anmäla sin vistelse, vistelsens beräknade varaktighet samt den eller de tjänster för vilka tjänsteleverantören utstationeras. Om tjänsten eller tjänsterna tillhandahålls under en period som under en tolv månadersperiod totalt överstiger sex månader, skall medlemsstaten efter inresan i landet utfärda ett tillfälligt uppehållsbevis som visar att vistelsen har beviljats.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

1. Varje medlemsstat där tjänster tillhandahålls skall bevilja egenföretagare rätt till inresa och vistelse för att tillhandahålla en eller flera tjänster, under förutsättning att personen i fråga innehar EG-kortet för tillhandahållande av tjänster, ett ID-kort eller pass som är giltigt för hela den period som tjänsterna tillhandahålls, samt ett intyg från tjänstemottagaren gällande uppdraget för den konkreta tjänst som skall tillhandahållas med uppgift om vistelsens beräknade varaktighet.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. För att underlätta tillhandahållandet av tjänster skall varje medlemsstat där tjänster tillhandahålls garantera att tredjelandsmedborgare och EU-medborgare som är tjänsteleverantörer behandlas lika i fråga om erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som den berörda tjänsteleverantören har förvärvat inom gemenskapen i syfte att utöva en viss verksamhet och som har utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall inte gynna egenföretagare som är etablerade utanför gemenskapen i förhållande till dem som är etablerade inom gemenskapen.

2. Medlemsstaterna får avvika från detta direktiv endast när detta är berättigat med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa; detta regleras av direktiv 64/221/EEG i tillämpliga delar.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall utse de myndigheter som är behöriga att utfärda EG-kortet för tillhandahållande av tjänster och tillfälligt uppehållsbevis respektive ta emot de uppgifter som avses i artikel 3.3, och skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om dessa myndigheter. Medlemsstaterna skall också vidta nödvändiga åtgärder för att i möjligaste mån minska de formaliteter, tidsfrister och förfaranden som krävs för att erhålla ovannämnda handlingar, vilka skall utfärdas kostnadsfritt eller mot betalning av ett belopp som inte överstiger de avgifter och skatter som tas ut vid utfärdande av identitetshandlingar till de egna medborgarna.

2. Medlemsstaterna skall planera ett samarbete mellan de offentliga myndigheter som i enlighet med nationell lagstiftning har behörighet inom de områden som gäller genomförandet av detta direktiv.

Detta samarbete skall särskilt bestå i att besvara motiverade förfrågningar om information. Det skall vara kostnadsfritt och ske med kortast möjliga dröjsmål.

Artikel 5a

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 6

Medlemsstaterna skall bestämma ett sanktionssystem som är tillämpligt på överträdelse av de nationella bestämmelser som har antagits vid tillämpningen av detta direktiv och skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner skall kunna genomföras. Sanktionerna skall vara effektiva, väl avvägda och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast det datum som anges i artikel 8 samt alla senare ändringar som gäller dem så fort som möjligt.

Artikel 7

Senast fyra år efter den tidsfrist som fastställs i artikel 8 skall kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna samt vid behov föreslå nödvändiga åtgärder.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2002 och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 9

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 10

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

2. När det hänvisas till denna punkt, skall det föreskrivande förfarande som fastställs i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med artikel 7.3 i det beslutet.

3. Den tid som föreskrivs i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Oförändrat

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott

(2000/C 311 E/13)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 222 slutlig — 2000/0080(COD)

(Framlagt av kommissionen den 10 maj 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

enligt förfarandet i artikel 251 i fördraget,

och av följande skäl:

- (1) Antalet produkter som säljs i gemenskapen som livsmedel innehållande näringskoncentrat i syfte att komplettera näringsintaget från den normala kosten ökar ständigt.
- (2) Sådana produkter regleras av olika nationella bestämmelser i olika medlemsstater, vilket kan leda till hinder för deras fria rörlighet och till snedvriden konkurrens, och detta kan därigenom direkt påverka den inre marknadens funktion. Därför är det nödvändigt att anta gemenskapsbestämmelser avseende dessa produkter som säljs som livsmedel.
- (3) En tillräcklig och variationsrik kost bör normalt sett innehålla alla näringsämnen, som behövs för en normal utveckling och för att bibehålla hälsan, i sådana mängder som fastställs och rekommenderas i allmänt vedertagna vetenskapliga rön. Undersökningar visar dock att denna ideala situation inte alltid uppnås för alla näringsämnen och alla befolkningsgrupper runt om i gemenskapen.
- (4) Konsumenter kan därför, på grund av särskilda levnadsmönster eller av andra skäl, vilja komplettera sina intag av näringsämnen med kosttillskott.
- (5) För att garantera en hög skyddsnivå för konsumenterna och underlätta deras val måste de produkter som släpps ut på marknaden vara säkra och förses med adekvat och korrekt märkning.
- (6) Det finns ett stort antal näringsämnen och ingredienser som kan ingå i kosttillskott, bland annat vitaminer, mineralämnen, aminosyror, essentiella fettsyror, fibrer, olika växt- och örtextrakt osv. Detta direktiv bör dock i ett första stadium endast täcka kosttillskott som innehåller vitaminer och mineralämnen.
- (7) Endast sådana vitaminer och mineralämnen som normalt sett förekommer i, och konsumeras som del av kosten, och som anses vara grundläggande näringsämnen bör tillåtas i kosttillskott, även om detta inte innebär att de nödvändigtvis måste förekomma i tillskotten. Alla åsiktskillnader om dessa grundläggande näringsämners identitet som potentiellt kan uppkomma bör undvikas. Det är därför lämpligt att upprätta en förteckning över sådana vitaminer och mineralämnen som får förekomma i kosttillskott.
- (8) Sådana kemiska ämnen som används som källa för vitaminer och mineralämnen vid tillverkningen av kosttillskott måste vara säkra och vara i en form som kroppen kan tillgodogöra sig. Av detta skäl bör även en förteckning över sådana ämnen upprättas. Sådana ämnen som, utgående från nämnda kriterier, godkänts av Vetenskapliga livsmedelskommittén för användning vid tillverkningen av livsmedel för spädbarn och småbarn, och andra specialdestinerade livsmedel, får också användas vid tillverkningen av kosttillskott.
- (9) Det är viktigt att den nämnda förteckningen vid behov ses över snabbt för att hålla den à jour med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. En sådan översyn skulle vara en genomförandeåtgärd av teknisk art, och det bör därför anförtros kommissionen att besluta om dessa åtgärder för att förenkla och påskynda förfarandet.
- (10) För höga doser av vitaminer och mineralämnen kan leda till skadliga effekter, vilket innebär att det i förekommande fall måste fastställas säkra maximinivåer för dessa i kosttillskott. Dessa nivåer måste vara sådana att normal användning av produkten i enlighet med de anvisningar som tillverkaren tillhandahåller inte medför någon risk för konsumenten.
- (11) Därför bör man, när dessa säkra maximinivåer fastställs, ta hänsyn till de övre säkerhetsgränserna för intag av vitaminer och mineralämnen som fastställts genom vetenskaplig riskbedömning utgående från allmänt vedertagna vetenskapliga rön, till intaget av dessa näringsämnen i den normala kosten samt till det faktum att den övre säkerhetsnivån för vissa näringsämnen kan ligga nära den nivå som rekommenderas för intag av ämnet i fråga. Detta är särskilt viktigt i de fall där allmänt vedertagna vetenskapliga rön visar att för höga doser av de berörda vitaminerna eller mineralämnena kan vålla skada.

- (12) Kosttillskott köps av konsumenterna för att komplettera intaget från kosten. För att garantera att detta också sker skall vitaminer och mineralämnen som anges på etiketten till kosttillskottet också ingå i produkten i signifikanta mängder.
- (13) Antagandet av särskilda värden för maximi- och miniminivåer för vitaminer och mineralämnen i kosttillskott, utgående från de kriterier som fastställs i detta direktiv samt från relevanta vetenskapliga rön skulle vara en genomförandeåtgärd av teknisk art och bör därför anförtros kommissionen.
- (14) Allmänna märkningsbestämmelser och definitioner finns i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel⁽¹⁾, senast ändrat genom rådets och Europaparlamentets direktiv 97/4/EEG⁽²⁾, och behöver inte upprepas. Detta direktiv kan därför inskränkas till att omfatta alla nödvändiga ytterligare bestämmelser.
- (15) Rådets direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel⁽³⁾ gäller inte för kosttillskott. Upplysningar om näringsvärdet i kosttillskott är av avgörande betydelse, eftersom de ger konsumenten möjlighet att fatta väl underbyggda beslut och att använda produkterna på ett korrekt och säkert sätt. Med tanke på produkternas art bör dessa uppgifter inskränka sig till de näringsämnen som faktiskt förekommer i produkten, och bör vara obligatoriska.
- (16) Med tanke på kosttillskottens särskilda egenskaper bör övervakningsorganen förfoga över ytterligare befogenheter utöver vad som normalt sett ges till sådana organ, i syfte att garantera en effektiv övervakning av produkterna i fråga.
- (17) De åtgärder som behövs för genomförandet av detta direktiv utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁴⁾, och de bör därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i det beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv omfattar kosttillskott som säljs i färdigförpackad form som livsmedel, och som presenteras som sådana.

⁽¹⁾ EGT L 33, 8.2.1979, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 43, 14.2.1997, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 276, 6.10.1990, s. 40.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Detta direktiv skall inte tillämpas på

- a) specialdestinerade livsmedel enligt rådets direktiv 89/398/EEG⁽⁵⁾;
- b) livsmedel enligt rådets direktiv 65/65/EEG⁽⁶⁾.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) kosttillskott: livsmedel som utgör koncentrerade källor för näringsämnen enligt nedan, enskilt eller i kombination, och som säljs i avdelade doser, vars syfte är att komplettera intaget av dessa näringsämnen i den normala kosten.
- b) näringsämnen: följande ämnen:
- i) Vitaminer enligt förteckningen i punkt 1 i bilaga I.
- ii) Mineralämnen enligt förteckningen i punkt 2 i bilaga I.
- c) avdelade doser: i form av kapslar, tabletter, piller eller liknande, förpackningar med pulver, ampuller med vätska samt droppflaskor.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall se till att kosttillskott som innehåller de näringsämnen som anges i artikel 2 punkt b endast får säljas inom gemenskapen om de överensstämmer med de regler som fastställs i detta direktiv.

Artikel 4

1. Endast sådana vitaminer och mineralämnen som förtecknas i bilaga I samt sådana vitaminblandningar och tillåtna mineralämnen som förtecknas i bilaga II får användas vid tillverkningen av kosttillskott.

2. De renhetskriterier för ämnena som avses i punkt 1 skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 13.2.

3. Ändringar av de förteckningar som avses i punkt 1 skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 13.2.

⁽⁵⁾ EGT L 186, 30.6.1989, s. 27.

⁽⁶⁾ EGT 22, 9.2.1965, s. 369/65.

Artikel 5

1. Den av tillverkaren rekommenderade maximala dagliga dosen av de vitaminer och mineralämnen som ingår i ett kosttillskott skall fastställas utgående från följande:

- a) Den övre säkerhetsgränsen för intag av sådana vitaminer eller mineralämnen enligt vad som fastställts vid vetenskaplig riskbedömning utgående från allmänt vedertagna vetenskapliga rön.
- b) Referensintag av vitaminer och mineralämnen för befolkningen, om dessa ligger nära den övre säkerhetsgränsen.
- c) Intag av vitaminer och mineralämnen från andra kostkällor.

2. För att garantera att kosttillskotten innehåller signifikanta mängder av vitaminer och mineralämnen skall i förekommande fall minimimängder per daglig dos fastställas i enlighet med tillverkarens rekommendationer.

3. De maximi- och minimimängder av vitaminer och mineralämnen som avses i punkterna 1 och 2 skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13.2.

Artikel 6

1. Den beteckning under vilken produkter som omfattas av detta direktiv säljs skall innehålla ordet "tillskott" samt namnet på de(n) kategori(er) av näringsämnen som karaktäriserar produkten. Namnet på näringsämnets kategori kan kompletteras eller ersättas med det specifika namnet på de(t) näringsämne(n) som karaktäriserar produkten.

2. Den märkning som används samt presentationen av och reklamen för kosttillskotten får inte tillskriva dessa produkter egenskaper som uppges kunna förebygga, behandla eller bota mänskliga sjukdomar, eller antyda sådana egenskaper.

3. Utan att det påverkar kraven i direktiv 79/112/EEG skall följande obligatoriska uppgifter ingå i märkningen:

- a) Den dos av produkten som rekommenderas för dagligt intag.
- b) En varning om möjliga hälsorisker, om sådana kan uppstå om de rekommenderade dagliga doserna överskrids.
- c) En hänvisning till att kosttillskott inte skall användas som ett alternativ till en variationsrik kost.

4. Om produkten säljs i en form som liknar läkemedelsform, så som den definieras i läkemedelsförteckningar, skall texten "detta är inget läkemedel" ingå i märkningen.

Artikel 7

I märkningen av kosttillskott får det inte påstås eller antydast att en variationsrik och adekvat kost inte skulle tillhandahålla tillräckliga mängder näringsämnen.

Artikel 8

1. Mängden av de(t) näringsämne(n) som avses i artikel 2 punkt b och som ingår i produkten skall anges i numerisk form i märkningen. Därvid skall de enheter som anges i bilaga I användas.

2. De mängder av näringsämnet/näringsämnena som anges skall motsvara den mängd som ingår i den dos av produkten som på märkningen rekommenderas för dagligt intag, eller, om så är lämpligare, motsvara innehållet i en dosenheter. De angivna mängderna skall motsvara mängden i produkten vid försäljningen.

3. Alla uppgifter om vitaminer och mineralämnen skall desutom uttryckas som procentandel av de referensvärden som i förekommande fall anges i bilagan till direktiv 90/496/EEG.

Artikel 9

1. De angivna värdena enligt artikel 8.1 och 8.2 skall vara genomsnittsvärden som grundar sig på tillverkarens analys av produkten.

Regler för genomförandet av denna punkt, särskilt med hänsyn till skillnaderna mellan de deklarerade värdena och de värden som fastställs i samband med offentliga kontroller, skall beslutas enligt förfarandet i artikel 13.2.

2. Vitaminers och mineralämnens procentandel av referensvärdet enligt artikel 8.3 kan även anges i grafisk form.

Regler för genomförandet av denna punkt får antas enligt förfarandet i artikel 13.2.

Artikel 10

För att underlätta en effektiv övervakning av kosttillskott skall tillverkaren eller, om varan är tillverkad i tredje land, importören, när en sådan vara första gången släpps ut på marknaden underrätta den behöriga myndigheten i varje medlemsstat där varan saluförs genom att skicka in ett exemplar av den etikett som används för varan.

Medlemsstaterna kan välja att inte genomdriva detta krav om de kan visa för kommissionen att anmälan inte är nödvändig för en effektiv övervakning av dessa produkter på deras territorium.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna får inte förbjuda eller begränsa handeln med varor som avses i artikel 1 och som följer detta direktiv och, i förekommande fall, gemenskapsrättsakter som antagits för att genomföra detta direktiv av skäl som hänför sig till varornas sammansättning, framställningssätt, presentation eller märkning.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av relevanta bestämmelser i EG-fördraget, särskilt artiklarna 28 och 30, skall punkt 1 inte inverka på tillämpliga nationella bestämmelser som gäller så länge rättsakter för att genomföra detta direktiv inte antagits av gemenskapen.

Artikel 12

1. Om en medlemsstat, som en följd av ny information eller en omvärdering av befintlig information som gjorts efter det att detta direktiv eller någon av genomföranderättsakterna antagits, på goda grunder konstaterar att en produkt enligt artikel 1 utgör en fara för människors hälsa, trots att det följer dessa bestämmelser, får denna medlemsstat tillfälligt förbjuda eller begränsa tillämpningen av de aktuella bestämmelserna inom sitt territorium. Medlemsstaten skall omedelbart underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta och ange skälen för sitt beslut.

2. Kommissionen skall så snart som möjligt undersöka de skäl som anförts av den berörda medlemsstaten samt samråda med medlemsstaterna inom Ständiga livsmedelskommittén och därefter utan dröjsmål meddela sitt yttrande och besluta om lämpliga åtgärder.

3. Om kommissionen anser att ändringar i detta direktiv eller i genomföranderättsakterna är nödvändiga för att komma till rätta med de svårigheter som nämns i punkt 1 och för att säkerställa skyddet av människors hälsa, skall den inleda det förfarande som fastställs i artikel 13.2 för att anta dessa ändringar. Den medlemsstat som har vidtagit skyddsåtgärder får i så fall behålla dessa tills ändringarna har antagits.

Artikel 13

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga livsmedelskommittén, inrättad genom beslut 69/414/EEG ⁽¹⁾.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 och artikel 8 i det beslutet skall iakttas.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

Artikel 14

Innan bestämmelser som kan påverka folkhälsan antas skall Vetenskapliga livsmedelskommittén konsulteras.

Artikel 15

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 maj 2002 och skall genast underrätta kommissionen om detta.

Dessa lagar och andra författningar skall tillämpas på ett sådant sätt att

- a) handel med varor som följer detta direktiv tillåts från och med den 1 juni 2002,
- b) handel med produkter som inte uppfyller kraven i detta direktiv förbjuds från och med den 1 juni 2004.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 16

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 17

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 291, 19.11.1969, s. 9.

BILAGA I

Vitaminer och mineralämnen som får användas vid tillverkningen av kosttillskott

1. *Vitaminer*

Vitamin A (µg RE)
 Vitamin D (µg)
 Vitamin E (mg α-TE)
 Vitamin K (µg)
 Vitamin B1 (mg)
 Vitamin B2 (mg)
 Niacin (mg NE)
 Pantotensyra (mg)
 Vitamin B6 (µg)
 Folsyra (µg)
 Vitamin B12 (µg)
 Biotin (µg)
 Vitamin C (mg)

2. *Mineralämnen*

Kalcium (mg)
 Magnesium (mg)
 Järn (mg)
 Koppar (µg)
 Jod (µg)
 Zink (mg)
 Mangan (mg)
 Natrium (mg)
 Kalium (mg)
 Selen (µg)
 Krom (µg)
 Molybden (µg)
 Fluor (mg)
 Klor (mg)
 Fosfor (mg)

BILAGA II

Vitamin- och mineralämnen som får användas vid tillverkningen av kosttillskott

1. *Vitaminer*

VITAMIN A
 — retinol
 — retinylacetat
 — retinylpalmitat
 — betakaroten
 VITAMIN D
 — kolekalciferol
 — ergokalciferol
 VITAMIN E
 — D-alfa-tokoferol
 — DL-alfa-tokoferol
 — D-alfa-tokoferylacetat
 — DL-alfa-tokoferylacetat
 — D-alfa-tokoferylsuccinat
 VITAMIN K
 — fyllokinon (fytomenadion)
 VITAMIN B1
 — tiaminhydroklorid
 — tiaminmononitrat
 VITAMIN B2
 — riboflavin
 — riboflavin-5'-natriumfosfat
 NIACIN
 — nikotinsyra
 — nikotinamid

PANTOTENSYRA
 — D-pantotenat, kalcium
 — D-pantotenat, natrium
 — dexpanthenol
 VITAMIN B6
 — pyridoxinhydroklorid
 — pyridoxin-5'-fosfat
 FOLSYRA
 — pteroylmonoglutaminsyra
 VITAMIN B12
 — cyanokobalamin
 — hydroxokobalamin
 BIOTIN
 — D-biotin
 VITAMIN C
 — L-askorbinsyra
 — natrium-L-askorbat
 — kalcium-L-askorbat
 — kalium-L-askorbat
 — L-askorbyl-6-palmitat

2. *Mineralämnen*

kalciumkarbonat
 kalciumklorid
 kalciumsalter av citronsyra
 kalciumglukonat
 kalciumglycerolfosfat
 kalciumlaktat

kalciumsalter av ortofosforsyra	zinklaktat
kalciumhydroxid	zinkoxid
kalciumoxid	zinkkarbonat
	zinksulfat
magnesiumacetat	
magnesiumkarbonat	mangankarbonat
magnesiumklorid	manganklorid
magnesiumsalter av citronsyra	mangancitrat
magnesiumglukonat	manganglukonat
magnesiumglycerofosfat	manganglycerofosfat
magnesiumsalter av ortofosforsyra	mangansulfat
magnesiumlaktat	
magnesiumhydroxid	natriumbikarbonat
magnesiumoxid	natriumkarbonat
magnesiumsulfat	natriumklorid
	natriumcitrat
järn(II)karbonat	natriumglukonat
järn(II)citrat	natriumlaktat
järn(III)ammoniumcitrat	natriumhydroxid
järn(II)glukonat	natriumsalter av ortofosforsyra
järn(II)fumarat	
järn(III)natriumdifosfat	kaliumbikarbonat
järn(II)laktat	kaliumkarbonat
järn(II)sulfat	kaliumklorid
järn(III)difosfat (järnpyrofosfat)	kaliumcitrat
järn(III)sackarat	kaliumglukonat
ferrum reductum, elektrolytjärn, karbonyljärn	kaliumglycerofosfat
	kaliumlaktat
karbonat	kaliumhydroxid
citrat	kaliumsalter av ortofosforsyra
glukonat	
sulfat	natriumselenat
lysinkomplex	natriumväteselenit
	natriumselenit
natriumjodid	
natriumjodat	krom(III)klorid
kaliumjodid	krom(III)sulfat
kaliumjodat	
	ammoniummolybdat (molybden (VI))
zinkacetat	kaliummolybdat (molybden (VI))
zinkklorid	
zinkcitrat	kaliumfluorid
zinkglukonat	natriumfluorid

Förslag till rådets förordning om inrättande av mekanismen för akuta ingripanden

(2000/C 311 E/14)

KOM(2000) 119 slutlig — 2000/0081(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 18 maj 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Målet att bevara fred och frihet uttrycks i ingressen till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
- (2) Gemenskapen hyser farhågor för att spridningen av kriser som påverkar den politiska och sociala stabiliteten och säkerheten äventyrar inte bara den internationella freden och säkerheten utan också principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt rättsstatsprincipen.
- (3) För att kunna främja en hållbar ekonomisk och social utveckling är det nödvändigt att förhindra att kriser sprider sig eller trappas upp till väpnade konflikter.
- (4) I slutsatserna från Europeiska rådets möte i Helsingfors den 10–11 december 1999 konstateras att "en icke-militär mekanism för krishantering skall upprättas för att samordna och effektivisera de olika civila medel och resurser som, tillsammans med de militära resurserna, står till unionens och medlemsstaternas förfogande".
- (5) I ordförandeskapets rapport om icke-militär krishantering som bifogats de nämnda slutsatserna anges vidare att "ett system för snabb finansiering, tex. en kommissionsfond för snabba insatser, bör inrättas så att ekonomiska medel kan tillhandahållas snabbare för att stödja EU:s verksamhet, bidra till verksamhet som leds av andra internationella organisationer eller finansiera icke-statliga organisationers verksamhet".
- (6) I syfte att stödja befintliga gemenskapsprogram för samarbete med tredje land bör det vara möjligt att vidta snabba och verkningsfulla åtgärder för att främja säkerhet och stabilitet även utanför Europeiska unionens gränser, överallt där kvinnors och mäns liv och fysiska integritet samt respekten för mänsklig solidaritet är beroende av att EU ingriper.
- (7) Gemenskapens förmåga att upptäcka kriser på ett tidigt stadium och dess mekanismer för att snabbt reagera på kriser bör utvecklas ytterligare, så att det blir möjligt att snabbt mobilisera ekonomiska och andra resurser för att förhindra kriser från att spridas eller trappas upp till väpnade konflikter.
- (8) I säkerhetsrelaterade krissituationer bör det vara möjligt att med kort varsel sätta in mekanismer för ett påskyndat beslutsfattande beträffande specifika och omedelbara ingripanden med begränsad varaktighet, vilka vid behov fungerar som föregångare till gemenskapens sedvanliga instrument genom vilka genomförandet av åtgärderna senare kan fortsätta.
- (9) Gemenskapens ingripanden måste stå i samklang med helheten av Europeiska unionens agerande utåt inom ramen för dess utrikes- och säkerhetspolitik, dess politik på det ekonomiska och det sociala området samt dess utvecklingspolitik.
- (10) Åtgärder som omfattas av förordningen om ECHO, rådets förordning (EG) nr 1257/96 ⁽¹⁾, bör inte finansieras genom den här förordningen.
- (11) I enlighet med artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾ bör åtgärder för genomförande av denna förordning antas enligt det rådgivande förfarande som beskrivs i artikel 3 i det beslutet.
- (12) Det krävs största möjliga öppenhet vid genomförandet av gemenskapens finansiella bistånd och kontrollen av hur anslagen används.
- (13) Skyddet av gemenskapens finansiella intressen och kampen mot bedrägerier och oegentligheter bör utgöra en integrerad del av denna förordning.
- (14) I fördraget anges inte några andra befogenheter för att anta denna förordning än de som finns i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Syftet med denna förordning som skall komplettera gemenskapens befintliga program för samarbete med tredje land, är att fastställa förfaranden för att skapa en snabbverkande, effektiv och flexibel mekanism (nedan kallad "mekanismen för akuta ingripanden") för att bemöta krissituationer eller kriser under uppsegling och för att tillhandahålla omedelbar finansiering för icke-militära åtgärder i samband med akuta ingripanden för krishantering och konfliktförebyggande, i syfte att främja internationell fred och säkerhet och principerna om frihet och demokrati, respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt rättsstatsprincipen som grunder för ekonomisk och social utveckling i de berörda tredje länderna.

⁽¹⁾ EGT L 163, 2.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Mekanismen för akuta ingripanden skall utlösas vid kris-situationer eller i samband med att kriser uppstår, tex. vid omständigheter med ett tilltagande våld som sätter lag och ordning ur spel, vid fredsbrott, uppblossande av stridigheter, väpnade konflikter, omfattande befolkningsförflyttningar, exceptionella omständigheter med säkerhetsrelaterade konsekvenser och risker eller stora miljökatastrofer som hotar säkerheten och stabiliteten.

3. Mekanismen för akuta ingripanden bygger på de möjlig-heter till ingripande som finns enligt befintliga gemenskapsför-ordningar, med undantag för förordningen om ECHO, förord-ning (EG) nr 1257/96. Dess särskilda värde består i möjligheten att ingripa snabbt i spända lägen och att kombinera olika instrument för ingripande så att samlade och enhetliga åtgärder kan vidtas i säkerhetsrelaterade nödsituationer. Om åtgärder som det finns bestämmelser om i den här förordningen även omfattas av andra förordningar skall den här förordningen en-dast tillämpas om

a) åtgärden är avsedd att vara omedelbar och specifikt inriktad på de mest akuta säkerhetsrelaterade behoven för samhällen och människor i tredje land, och

b) åtgärden är tidsbegränsad, såsom närmare anges i artikel 7.

Artikel 2

1. De viktigaste målen för åtgärder inom ramen för meka-nismen för akuta ingripanden skall vara att, i krissituationer eller i samband med att kriser uppstår, bevara eller återupprätta allmän ordning och säkerhet, underlätta dialog, försoning och förlikning mellan olika grupper i ett samhälle, bekämpa brott mot de mänskliga rättigheterna och diskriminering på grund av etniskt ursprung, religion eller kön samt bekämpa våld.

2. Ingripanden som finansieras med stöd av denna förord-ning kan inbegripa vilka icke-militära åtgärder som helst som vidtas för att motverka eller lösa kriser under uppsegling och allvarliga hot om eller uppblossanden av konflikter, alla logis-tiska åtgärder som behövs för planering, genomförande, över-vakning och revision av sådana ingripanden, inbegripet infor-mations- och kommunikationshantering, tekniskt bistånd och utbildning, inköp och/eller leverans av viktiga produkter eller viktig utrustning, säkra transporter och alla administrativa ut-gifter som hör samman med sådana åtgärder, liksom åtgärder som behövs för att förbättra gemenskapens samordning med medlemsstaterna och andra givarländer, internationella organi-sationer och icke-statliga organisationer och med dessas före-trädare.

3. Om åtgärderna är berättigade till finansiering från ECHO, skall de finansieras enligt förordning (EG) nr 1257/96. Under särskilda omständigheter som berör säkerhet eller krishantering får kommissionen vid behov besluta att det är mera ändamåls-enligt att kombinera ingripanden genom mekanismen för akuta ingripanden med åtgärder som vidtas av ECHO. En klar upp-giftsfördelning mellan ECHO och mekanismen för akuta ingri-panden skall i dessa fall upprättas både centralt och på fältet,

men en nära samordning skall ändå upprätthållas i syfte att nå största möjliga enhetlighet och garantera biståndsarbetarnas sä-kerhet.

Artikel 3

1. Gemenskapens finansiering enligt denna förordning skall ha formen av bidrag.

2. De ingripanden som omfattas av denna förordning skall undantas från skatter, tullar och andra avgifter.

Artikel 4

1. Partner för genomförande som kan komma i fråga enligt denna förordning kan tex. vara nationella regeringar och deras underordnade enheter, regionala och internationella organisa-tioner och deras underordnade enheter, icke-statliga organisa-tioner samt offentliga och privata aktörer med lämpliga speci-alkunskaper och erfarenheter.

2. Kommissionen kan ingå ramavtal med behöriga rege-ringsenheter, internationella organisationer, icke-statliga organi-sationer samt privata eller offentliga aktörer på grundval av deras förmåga att snabbt genomföra ingripanden i krishante-ringssyfte. I situationer då unik personlig sakkunskap krävs eller då åtgärdens trovärdighet och parternas förtroende är beroende av en viss person, vilket kan vara fallet vid medling, skiljedomsförfaranden och rådgivningsverksamhet, får kommis-sionen underteckna kontrakt med enskilda organisationer och/eller aktörer, även om något ramavtal inte har ingåtts dess-förrinnan.

3. Efter det att kommissionen har fattat ett finansierings-beslut i enlighet med artikel 5 och så snart som det av prak-tiska skäl är möjligt skall ett finansieringsavtal att ingås med de icke-statliga organisationer och de privata eller offentliga aktö-rer som har valts ut för att vidta åtgärden, på grundval av bestämmelserna i respektive ramavtal.

4. Icke-statliga organisationer som kan komma i fråga för finansieringsavtal för genomförande av ingripanden enligt denna förordning skall uppfylla följande kriterier:

a) De skall vara ideella, oavhängiga organisationer.

b) De skall ha sitt huvudkontor i en av gemenskapens med-lemsstater eller i det tredje land som tar emot stödet från gemenskapen.

I undantagsfall kan huvudkontoret vara beläget i ett annat tredje land.

5. När en privat aktörs eller en icke-statlig organisations lämplighet för gemenskapsfinansiering avgörs, skall följande faktorer beaktas:

a) Dess administrativa förmåga och finansförvaltningsförmåga.

- b) Dess tekniska och logistiska kapacitet i förhållande till hur brådskande de planerade åtgärderna är.
- c) Dess erfarenheter på området i fråga.
- d) Dess beredskap att vid behov delta i specifika samordnings-system som kan komma att inrättas för att genomföra ingripandet.
- e) Dess tidigare meriter och garanterade opartiskhet vid utförandet av uppdraget.
6. Kommissionen kommer att underrätta den kommitté som inrättas genom artikel 8 om vilken enhet som valts för att genomföra åtgärder och skälen för detta val.

Artikel 5

Beslut om ingripanden enligt denna förordning skall fattas av kommissionen enligt de förfaranden som anges i denna förordning.

Ingripandena skall genomföras av kommissionen enligt gällande budgetförfaranden och andra förfaranden, däribland de som avses i artiklarna 116 och 118 i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Artikel 6

1. Alla finansieringsavtal eller kontrakt som ingås enligt denna förordning skall innehålla bestämmelser som ger kommissionen, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) och Revisionsrätten befogenhet att utföra kontroller på plats enligt gällande regler.
2. Kommissionen får utföra kontroller och undersökningar på plats enligt rådets förordning (EG) nr 2185/96 ⁽¹⁾. De åtgärder som kommissionen vidtar skall tillgodose ett lämpligt skydd av gemenskapens finansiella intressen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2988/95 ⁽²⁾.

Artikel 7

1. Gemenskapens bidrag till ingripanden som finansieras enligt denna förordning får inte överstiga 12 miljoner euro.
2. Genomförandetiden för ingripanden enligt denna förordning får inte överstiga nio månader.
3. Om det i undantagsfall visar sig att genomförandetiden på grund av den berörda krisens särart eller intensitet inte är tillräcklig för att de mål som anges i artikel 1.1 skall kunna uppnås, skall kommissionen lägga fram en rapport för den kommitté som inrättas genom artikel 8 senast en månad innan genomförandetiden för det ursprungliga ingripandet löper ut. Därefter kan kommissionen för kommittén lägga fram ett förslag till förlängning av ingripandet och därmed sammanhängande finansiella krav beträffande samma kris. Ett sådant förlängt ingripande skall uppfylla villkoren i artikel 1.

⁽¹⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.

4. Om ingripanden som avses i denna förordning förutsätter ett bidrag från gemenskapen som överstiger 5 miljoner euro, eller om det är fråga om en sådan undantagssituation som avses i punkt 3, skall kommissionen fatta sitt beslut efter att ha samrått med den kommitté som inrättas genom artikel 8.

Artikel 8

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté (nedan kallad "kriskommittén") som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
2. När hänvisning sker till denna punkt skall det rådgivande förfarandet i artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 i det beslutet skall iakttas.

Artikel 9

1. När kriskommittén antar sin arbetsordning i enlighet med artikel 7.1 i beslut 1999/468/EG skall den beakta de mål som ställts upp för mekanismen för akuta ingripanden och särskilt
- a) behovet av att beslutsfattandet och genomförandet sker snabbt med tanke på de exceptionella och brådskande omständigheterna kring den kris som utlöser mekanismen,
- b) den flexibilitet som krävs för att beakta det sätt på vilket krisen utvecklas.
2. Kriskommittén får också diskutera andra frågor i anslutning till genomförandet av denna förordning, särskilt formerna för att vid behov följa upp och överföra åtgärder på andra instrument så snart ingripandet enligt denna förordning är slutfört.

Artikel 10

1. Kommissionen skall, på grundval av ömsesidigt och regelbundet informationsutbyte, även sådant utbyte på plats, säkerställa en effektiv samordning mellan dess egna och medlemsstaternas krishanteringsåtgärder, i syfte att förbättra enhetligheten och komplementariteten vid alla ingripanden.
2. För att främja den övergripande enhetligheten i gemenskapens strategi för akuta ingripanden i kriser med icke-militära instrument kan kriskommittén även utgöra ett forum för informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen.
3. Kommissionen skall främja samordning och samarbete med internationella och regionala organisationer.
4. De åtgärder som är nödvändiga för att synliggöra gemenskapens bidrag skall vidtas.

Artikel 11

1. Kommissionen skall regelbundet utvärdera de ingripanden för krishantering som görs enligt denna förordning för att fastställa om målen för ingripandena har uppnåtts och lämna riktlinjer för hur framtida ingripanden kan göras mera effektiva.

2. Kommissionen skall för Europaparlamentet och rådet senast den 30 april varje år lägga fram en rapport med en kort redogörelse av gemenskapens akuta ingripanden under föregående år samt utvärdera genomförandet av de ingripanden som finansieras genom denna förordning efter det att de har slutförts.

Artikel 12

Tre år efter denna förordnings ikraftträdande skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en övergripande utvärdering av de ingripanden som gemenskapen finansierat enligt denna förordning tillsammans med förslag till ändringar i denna.

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur, om märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/15)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 301 slutlig — 1999/0204(COD)

(Framlagt av kommissionen den 18 maj 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 376 E, 28.12.1999, s. 42.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 152 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 19 i rådets förordning (EG) nr 820/97 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter ⁽¹⁾ skall det från och med den 1 januari år 2001 inrättas ett system för obligatorisk märkning av nötkött som skall vara obligatoriskt i alla medlemsstater. På förslag av kommissionen skall det enligt samma artikel även beslutas om allmänna bestämmelser för det obligatoriska systemet före detta datum.

(1) Enligt artikel 19 i rådets förordning (EG) nr 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter ⁽¹⁾ skall det från och med den 1 januari år 2000 inrättas ett system för obligatorisk märkning av nötkött som skall vara obligatoriskt i alla medlemsstater. På förslag av kommissionen skall det enligt samma artikel även beslutas om allmänna bestämmelser för det obligatoriska systemet före detta datum.

(2) I rådets förordning (EG) nr 2772/1999 av den 21 december 1999 om allmänna bestämmelser för ett system för obligatorisk märkning av nötkött ⁽²⁾ anges att dessa allmänna bestämmelser endast skall tillämpas tillfälligt under en period på maximalt åtta månader, dvs. från och med den 1 januari till och med den 31 augusti 2000.

⁽¹⁾ EGT L 117, 7.5.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr [...].

⁽¹⁾ EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 334, 28.12.1999, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (2) Dessa allmänna bestämmelser bör ingå i förordning (EG) nr 820/97. Av tydlighetsskäl bör den förordningen upphöra att gälla och ersättas med en ny förordning.
- (3) Marknaden för nötkött och nötköttsprodukter har destabiliserats på grund av krisen med bovin spongiform encefalopati. Förbättrad insyn i villkoren för produktionen och saluföringen av berörda produkter, särskilt när det gäller att "spåra" dem har haft positiv inverkan på nötköttskonsumtionen. För att behålla och öka konsumenternas förtroende för nötkött bör det utarbetas regler för vilka konsumentupplysningar som skall ges genom märkningen.
- (4) Av denna anledning är det ytterst angeläget att det införs dels ett effektivt system för identifiering och registrering av nötkreatur på produktionsstadiet, dels att det skapas ett särskilt och på objektiva kriterier grundat gemenskapssystem för märkning av nötkött i försäljningsledet.
- (5) De garantier som denna förbättring innebär kommer därför att medföra att vissa krav av allmänt intresse uppfylls, till exempel skydd av folk- och djurhälsan. Riktig rättslig grund för denna förordning är därför artikel 152 i fördraget.
- (6) Följaktligen kommer konsumenternas förtroende för nötköttets och nötköttsprodukternas kvalitet att uppmuntras.
- (7) I artikel 3.1 c i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden⁽¹⁾ fastslås att djur som är föremål för handel inom gemenskapen skall identifieras enligt kraven i gemenskapens bestämmelser och registreras på ett sådant sätt att den anläggning, central eller organisation som djuren ursprungligen kommer ifrån eller har passerat på vägen kan spåras samt att dessa system för identifiering och registrering före den 1 januari 1993 skall utsträckas till att omfatta även förflyttning av djur inom de enskilda medlemsstaternas territorier.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG (EGT L 62, 15.3.1993, s. 49).

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (3) Av tydlighetsskäl bör förordning (EG) nr 820/97 upphöra att gälla och ersättas med en ny förordning.
- (4) Marknaden för nötkött och nötköttsprodukter har destabiliserats på grund av krisen med bovin spongiform encefalopati. Förbättrad insyn i villkoren för produktionen och saluföringen av berörda produkter, särskilt när det gäller att "spåra" dem har haft positiv inverkan på nötköttskonsumtionen. För att behålla och öka konsumenternas förtroende för nötkött och för att inte vilseleda dem bör det utarbetas regler för vilka konsumentupplysningar som skall ges genom märkningen.
- (5) Av denna anledning är det ytterst angeläget att det införs dels ett effektivt system för identifiering och registrering av nötkreatur på produktionsstadiet, dels att det skapas ett särskilt och på objektiva kriterier grundat gemenskapssystem för märkning av nötkött i försäljningsledet.
- (6) De garantier som denna förbättring innebär kommer därför att medföra att vissa krav av allmänt intresse uppfylls, till exempel skydd av folk- och djurhälsan. Riktig rättslig grund för denna förordning är därför artikel 152 i fördraget.
- (7) Följaktligen kommer konsumenternas förtroende för nötköttets och nötköttsprodukternas kvalitet att uppmuntras.
- (8) I artikel 3.1 c i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden⁽²⁾ fastslås att djur som är föremål för handel inom gemenskapen skall identifieras enligt kraven i gemenskapens bestämmelser och registreras på ett sådant sätt att den anläggning, central eller organisation som djuren ursprungligen kommer ifrån eller har passerat på vägen kan spåras samt att dessa system för identifiering och registrering före den 1 januari 1993 skall utsträckas till att omfatta även förflyttning av djur inom de enskilda medlemsstaternas territorier.

⁽²⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG (EGT L 62, 15.3.1993, s. 49).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (8) I artikel 14 i rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importerats till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG ⁽¹⁾ fastslås det att identifiering och registrering som nämns i artikel 3.1 c i direktiv 90/425/EEG av sådana djur måste ske efter det att den veterinära kontrollen utförts, förutom om det gäller slaktdjur och registrerade hästdjur.
- (9) För förvaltningen av vissa av gemenskapens stödprogram på jordbruksområdet krävs det att vissa slag av boskap märks individuellt. Systemet för identifiering och registrering bör därför kunna användas för tillämpning och kontroll av sådana åtgärder.
- (10) Det är nödvändigt att säkerställa ett snabbt och effektivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna för en korrekt tillämpning av denna förordning. Gemenskapsbestämmelser har fastställts i rådets förordning (EEG) nr 1468/81 av den 19 maj 1981 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter samt om samarbete mellan de förra och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen ⁽²⁾ samt i rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor ⁽³⁾.
- (11) De gällande reglerna för identifiering och registrering av nötkreatur har fastställts i rådets direktiv 92/102/EEG av den 27 november 1992 om identifikation och registrering av djur ⁽⁴⁾ och i rådets förordning (EG) nr 820/97. Erfarenheterna visar att genomförandet av det direktivet när det gäller nötkreatur inte har varit helt tillfredsställande och bör förbättras ytterligare. Därför är det nödvändigt att anta en särskild förordning för nötkreatur för att förstärka bestämmelserna i direktivet.
- (12) För att upprättandet av ett förbättrat identifieringssystem skall kunna accepteras är det av avgörande betydelse att det inte ställs överdrivna byråkratiska krav på producenten. Rimliga tidsfrister för det genomförandet bör föreskrivas.
- (9) I artikel 14 i rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importerats till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG ⁽¹⁾ fastslås det att identifiering och registrering som nämns i artikel 3.1 c i direktiv 90/425/EEG av sådana djur måste ske efter det att den veterinära kontrollen utförts, förutom om det gäller slaktdjur och registrerade hästdjur.
- (10) För förvaltningen av vissa av gemenskapens stödprogram på jordbruksområdet krävs det att vissa slag av boskap märks individuellt. Systemet för identifiering och registrering bör därför kunna användas för tillämpning och kontroll av sådana åtgärder.
- (11) Det är nödvändigt att säkerställa ett snabbt och effektivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna för en korrekt tillämpning av denna förordning. Gemenskapsbestämmelser har fastställts i rådets förordning (EEG) nr 1468/81 av den 19 maj 1981 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter samt om samarbete mellan de förra och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen ⁽²⁾ samt i rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor ⁽³⁾.
- (12) De gällande reglerna för identifiering och registrering av nötkreatur har fastställts i rådets direktiv 92/102/EEG av den 27 november 1992 om identifikation och registrering av djur ⁽⁴⁾ och i rådets förordning (EG) nr 820/97. Erfarenheterna visar att genomförandet av det direktivet när det gäller nötkreatur inte har varit helt tillfredsställande och bör förbättras ytterligare. Därför är det nödvändigt att anta en särskild förordning för nötkreatur för att förstärka bestämmelserna i direktivet.
- (13) För att upprättandet av ett förbättrat identifieringssystem skall kunna accepteras är det av avgörande betydelse att det inte ställs överdrivna byråkratiska krav på producenten. Rimliga tidsfrister för det genomförandet bör föreskrivas.

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/43/EG (EGT L 162, 1.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 144, 2.6.1981, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 515/97 (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 351, 2.12.1989, s. 34.

⁽⁴⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 32. Direktivet senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/43/EG (EGT L 162, 1.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 144, 2.6.1981, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 515/97 (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 351, 2.12.1989, s. 34.

⁽⁴⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 32. Direktivet senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (13) För att snabbt och korrekt kunna "spåra" djur med hänsyn till kontrollen av gemenskapens stödprogram bör alla medlemsstater skapa databaser där djurets identitet, alla anläggningar på deras territorium och förflyttningar av djuren registreras enligt bestämmelserna i rådets direktiv 97/12/EG av den 17 mars 1997 om ändring och uppdatering av direktiv 64/432/EEG om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen ⁽¹⁾, i vilket de hygienkrav som gäller denna databas anges närmare.
- (14) Åtgärder bör vidtas för att skapa tekniska villkor som garanterar att producenterna på ett optimalt sätt kan kommunicera med databaserna och att dessa används i vid utsträckning.
- (15) För att göra det möjligt att "spåra" förflyttningar av nötkreatur bör djuren identifieras genom att ett öronmärke sätts fast på vardera örat och att de i princip åtföljs av ett pass vid varje förflyttning. Det som kännetecknar öronmärket och passet bör fastställas på gemenskapsnivå. I princip bör ett pass utfärdas för varje djur som har fått öronmärkning.
- (16) De djur som importerats från tredje land enligt direktiv 91/496/EEG bör underställas samma krav på identifiering.
- (17) Alla djur bör behålla öronmärkningen under resten av sin levnad.
- (18) På grundval av det arbete som utförs inom gemensamma forskningscentret undersöker kommissionen just nu om det är praktiskt möjligt att elektroniskt identifiera djuren.
- (19) Alla djurhållare, med undantag av transportörerna, bör föra aktuella register över djuren i sina anläggningar. Det som kännetecknar registret bör fastställas på gemenskapsnivå. Den behöriga myndigheten bör vid förfrågan ges tillgång till dessa register.
- (20) Medlemsstaterna kan låta hela nötköttssektorn bära de kostnader som uppstår vid tillämpningen av dessa åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 109, 25.4.1997, s. 1.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (14) För att snabbt och korrekt kunna "spåra" djur med hänsyn till kontrollen av gemenskapens stödprogram bör alla medlemsstater skapa databaser där djurets identitet, alla anläggningar på deras territorium och förflyttningar av djuren registreras enligt bestämmelserna i rådets direktiv 97/12/EG av den 17 mars 1997 om ändring och uppdatering av direktiv 64/432/EEG om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen ⁽¹⁾, i vilket de hygienkrav som gäller denna databas anges närmare.
- (15) Det är viktigt att medlemsstaterna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att deras nationella elektroniska databaser så snart som möjligt skall kunna tas i bruk.
- (16) Åtgärder bör vidtas för att skapa tekniska villkor som garanterar att producenterna på ett optimalt sätt kan kommunicera med databaserna och att dessa används i vid utsträckning.
- (17) För att göra det möjligt att "spåra" förflyttningar av nötkreatur bör djuren identifieras genom att ett öronmärke sätts fast på vardera örat och att de i princip åtföljs av ett pass vid varje förflyttning. Det som kännetecknar öronmärket och passet bör fastställas på gemenskapsnivå. I princip bör ett pass utfärdas för varje djur som har fått öronmärkning.
- (18) De djur som importerats från tredje land enligt direktiv 91/496/EEG bör underställas samma krav på identifiering.
- (19) Alla djur bör behålla öronmärkningen under resten av sin levnad.
- (20) På grundval av det arbete som utförs inom gemensamma forskningscentret undersöker kommissionen just nu om det är praktiskt möjligt att elektroniskt identifiera djuren.
- (21) Alla djurhållare, med undantag av transportörerna, bör föra aktuella register över djuren i sina anläggningar. Det som kännetecknar registret bör fastställas på gemenskapsnivå. Den behöriga myndigheten bör vid förfrågan ges tillgång till dessa register.
- (22) Medlemsstaterna kan låta hela nötköttssektorn bära de kostnader som uppstår vid tillämpningen av dessa åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 109, 25.4.1997, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (21) Det är lämpligt att utse den myndighet eller de myndigheter som är behörig/behöriga vid tillämpningen av varje avdelning i denna förordning.
- (22) Inom ramen för det system för märkning som införs genom denna förordning skall med nötkött avses vissa av de produkter som avses i artikel 1.1 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾.
- (23) Det bör inrättas ett system för obligatorisk märkning av nötkött som skall vara obligatoriskt i alla medlemsstater. Enligt detta obligatoriska system bör de aktörer och organisationer som saluför nötkött i märkningen ange vad som kännetecknar köttet och var det eller de djur som köttet kommer ifrån har slaktats.
- (24) Systemet för obligatorisk märkning av nötkött skall utvidgas från den 1 januari 2003. Enligt det obligatoriska systemet skall aktörer och organisationer som saluför nötkött i märkningen dessutom ange ursprung, särskilt var det eller de djur som köttet kommer från föddes, hölls och slaktades.
- (25) Det obligatoriska systemet för ursprungsmärkning kommer troligtvis inte att kunna införas förrän tidigast den 1 januari 2003. Den främsta anledningen till att det obligatoriska systemet för ursprungsmärkning inte införs förrän den 1 januari 2003 är att det endast krävs fullständiga uppgifter om förflyttningar av nötkreatur inom gemenskapen för djur som är födda efter den 1 januari 1998.
- (26) I allmänhetens intresse bör det obligatoriska systemet för märkning av nötkött även gälla nötkött som importeras till gemenskapen. Bestämmelser måste emellertid antas för de fall ett tredje lands aktör eller organisation inte har tillgång till alla de uppgifter som krävs för ursprungsmärkning. Det bör därför fastställas vilka uppgifter ett tredje land minst måste ange i märkningen.
- (27) För aktörer eller organisationer som producerar och saluför malet nötkött, slaktbiprodukter eller styckningsdelar av nötkött och aktörer eller organisationer som exporterar nötkött från tredje land till gemenskapen och som kanske inte har möjlighet att lämna all den information som krävs enligt det obligatoriska systemet för märkning av nötkött bör det fastställas undantag som garanterar ett visst minsta antal uppgifter.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (23) Det är lämpligt att utse den myndighet eller de myndigheter som är behörig/behöriga vid tillämpningen av varje avdelning i denna förordning.
- (24) Inom ramen för det system för märkning som införs genom denna förordning skall med nötkött avses vissa av de produkter som avses i artikel 1.1 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾.
- (25) Det bör inrättas ett system för obligatorisk märkning av nötkött som skall vara obligatoriskt i alla medlemsstater. Enligt detta obligatoriska system bör de aktörer och organisationer som saluför nötkött i märkningen ange vad som kännetecknar köttet och var det eller de djur som köttet kommer ifrån har slaktats.
- (26) Systemet för obligatorisk märkning av nötkött skall utvidgas från den 1 januari 2003. Enligt det obligatoriska systemet skall aktörer och organisationer som saluför nötkött i märkningen dessutom ange ursprung, särskilt var det eller de djur som köttet kommer från föddes, hölls och slaktades.
- (27) Det obligatoriska systemet för ursprungsmärkning kommer troligtvis inte att kunna införas förrän tidigast den 1 januari 2003. Den främsta anledningen till att det obligatoriska systemet för ursprungsmärkning inte införs förrän den 1 januari 2003 är att det endast krävs fullständiga uppgifter om förflyttningar av nötkreatur inom gemenskapen för djur som är födda efter den 1 januari 1998.
- (28) I allmänhetens intresse bör det obligatoriska systemet för märkning av nötkött även gälla nötkött som importeras till gemenskapen. Bestämmelser måste emellertid antas för de fall ett tredje lands aktör eller organisation inte har tillgång till alla de uppgifter som krävs för ursprungsmärkning. Det bör därför fastställas vilka uppgifter ett tredje land minst måste ange i märkningen.
- (29) För aktörer eller organisationer som producerar och saluför malet nötkött, slaktbiprodukter eller styckningsdelar av nötkött och aktörer eller organisationer som exporterar nötkött från tredje land till gemenskapen och som kanske inte har möjlighet att lämna all den information som krävs enligt det obligatoriska systemet för märkning av nötkött bör det fastställas undantag som garanterar ett visst minsta antal uppgifter.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (28) Syftet med märkningen är att medge största möjliga insyn i saluföringen av nötkött. Aktörer och organisationer som väljer att saluföra sitt kött med en etikett som gör det möjligt att spåra det enskilda djuret bör därför få märka köttet med en särskild logotyp.
- (29) För alla andra uppgifter än de som krävs enligt det obligatoriska systemet för märkning av nötkött krävs det en gemenskapsram. Med tanke på alla de olika beskrivningar som finns av nötkött som saluförs i gemenskapen är det mest lämpligt att upprätta ett frivilligt system för märkning av nötkött. För att märkningssystemet skall vara effektivt måste det vara möjligt att spåra det märkta nötköttet till ursprungsdjuret eller ursprungsdjuren. En aktörs eller organisations märkningssystem skall inte vara giltigt förrän den behöriga myndigheten har mottagit en specifikation inom en viss tidsfrist. För att på ett korrekt sätt kunna identifiera den person som ansvarar för uppgifterna på etiketten bör aktörer och organisationer endast få märka köttet om etiketten innehåller deras namn eller logotyp. För att etikettspecifikationerna skall kunna godkännas inom hela gemenskapen bör det ske ett ömsesidigt utbyte av information mellan medlemsstaterna.
- (30) Aktörer och organisationer som importerar nötkött som kommer från tredje land till gemenskapen kan också vilja märka sina produkter enligt det frivilliga märkningssystemet för nötkött. Bestämmelser bör alltså föreskrivas så att importerat nötkött kan omfattas av det systemet. Dessa bestämmelser bör garantera att de åtgärder som vidtas när det gäller märkning av importerat nötkött är lika tillförlitliga som de som har fastställts för gemenskapsnötkött.
- (31) Övergången från systemet i avdelning II i förordning (EG) nr 820/97 till det i denna förordning kan orsaka problem som inte tas upp i denna förordning. För att sådana problem skall kunna hanteras bör kommissionen vidta nödvändiga övergångsåtgärder. Den bör dessutom bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (30) Syftet med märkningen är att medge största möjliga insyn i saluföringen av nötkött. Aktörer och organisationer som väljer att saluföra sitt kött med en etikett som gör det möjligt att spåra det enskilda djuret bör därför få märka köttet med en särskild logotyp.
- (31) Bestämmelserna i denna förordning bör inte undergräva bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 ⁽¹⁾ om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel.
- (32) För alla andra uppgifter än de som krävs enligt det obligatoriska systemet för märkning av nötkött krävs det en gemenskapsram. Med tanke på alla de olika beskrivningar som finns av nötkött som saluförs i gemenskapen är det mest lämpligt att upprätta ett frivilligt system för märkning av nötkött. För att märkningssystemet skall vara effektivt måste det vara möjligt att spåra det märkta nötköttet till ursprungsdjuret eller ursprungsdjuren. En aktörs eller organisations märkningssystem skall inte vara giltigt förrän den behöriga myndigheten har mottagit en specifikation inom en viss tidsfrist. För att på ett korrekt sätt kunna identifiera den person som ansvarar för uppgifterna på etiketten bör aktörer och organisationer endast få märka köttet om etiketten innehåller deras namn eller logotyp. För att etikettspecifikationerna skall kunna godkännas inom hela gemenskapen bör det ske ett ömsesidigt utbyte av information mellan medlemsstaterna.
- (33) Aktörer och organisationer som importerar nötkött som kommer från tredje land till gemenskapen kan också vilja märka sina produkter enligt det frivilliga märkningssystemet för nötkött. Bestämmelser bör alltså föreskrivas så att importerat nötkött kan omfattas av det systemet. Dessa bestämmelser bör garantera att de åtgärder som vidtas när det gäller märkning av importerat nötkött är lika tillförlitliga som de som har fastställts för gemenskapsnötkött.
- (34) Övergången från systemet i avdelning II i förordning (EG) nr 820/97 till det i denna förordning kan orsaka problem som inte tas upp i denna förordning. För att sådana problem skall kunna hanteras bör kommissionen vidta nödvändiga övergångsåtgärder. Den bör dessutom bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(32) I syfte att garantera tillförlitligheten hos de märkningssystem som föreskrivs i denna förordning är det nödvändigt att tvinga medlemsstaterna att genomföra lämpliga och effektiva kontrollåtgärder. Dessa kontroller bör inte inverka på sådana kontroller som kommissionen kan genomföra genom analog tillämpning av artikel 9 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen⁽¹⁾. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör ha rätt att dra in godkännandet av alla specifikationer vid oegentligheter.

(33) Det är lämpligt att föreskriva lämpliga påföljder om bestämmelserna i denna förordning överträds.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

IDENTIFIERING OCH REGISTRERING AV NÖTKREATUR

Artikel 1

1. Varje medlemsstat skall upprätta ett system för identifiering och registrering av nötkreatur (härefter kallade "djur"), i enlighet med bestämmelserna i denna avdelning.

2. Bestämmelserna i denna avdelning skall tillämpas utan att det påverkar andra gemenskapsregler om utrotning eller bekämpning av djursjukdomar och utan att det påverkar direktiv 91/496/EEG och förordning (EEG) nr 3508/92. De bestämmelser i direktiv 92/102/EEG som särskilt gäller nötkreatur skall inte längre tillämpas från och med den tidpunkt då dessa djur skall vara identifierade enligt denna avdelning.

Artikel 2

I denna avdelning avses med:

- *djur*: nötkreatur enligt artikel 2 i direktiv 97/12/EG,
- *anläggning*: varje inrättning, byggnad eller, när det rör sig om en utomhusanläggning, varje plats på en medlemsstats territorium där de djur som avses i denna förordning hålls, föds upp eller vårdas,

⁽¹⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1036/1999 (EGT L 127, 21.5.1999, s. 4).

ÄNDRAT FÖRSLAG

(35) I syfte att garantera tillförlitligheten hos de märkningssystem som föreskrivs i denna förordning är det nödvändigt att tvinga medlemsstaterna att genomföra lämpliga och effektiva kontrollåtgärder. Dessa kontroller bör inte inverka på sådana kontroller som kommissionen kan genomföra genom analog tillämpning av artikel 9 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen⁽¹⁾. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör ha rätt att dra in godkännandet av alla specifikationer vid oegentligheter.

(36) Det är lämpligt att föreskriva lämpliga påföljder om bestämmelserna i denna förordning överträds.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1036/1999 (EGT L 127, 21.5.1999, s. 4).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- *djurhållare*: varje fysisk eller juridisk person som är ansvarig för djur, antingen permanent eller tillfälligt, även under transport eller på en marknad,
- *behörig myndighet*: en medlemsstats centrala myndighet eller myndigheter som är ansvarig/ansvariga för eller ålagda att utföra veterinära kontroller och att tillämpa denna avdelning eller, när det gäller bidragskontroll, de myndigheter som är ansvariga för att genomföra förordning (EG) nr 3508/92.

Artikel 3

Systemet för identifiering och registrering av nötkreatur skall omfatta följande delar:

- a) Öronmärken för individuell identifiering av djur.
- b) Databaser.
- c) Pass för djuren.
- d) Individuella register som förs i alla anläggningar.

Kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndighet skall ha tillgång till all information som avses i denna avdelning. Medlemsstaterna och kommissionen skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att dessa baser är tillgängliga för alla berörda, däribland berörda konsumentorganisationer som erkänns av medlemsstaten, under förutsättning av att den enligt nationell lagstiftning nödvändiga sekretessen och uppgiftsskyddet garanteras.

Artikel 4

1. Alla djur i en anläggning som är födda efter den 1 januari 1998 eller efter detta datum är avsedda för handel inom gemenskapen skall identifieras med hjälp av ett öronmärke som sätts fast i båda öronen och som är godkänt av den behöriga myndigheten. Båda öronmärkena skall bära samma identitetskod, genom vilken det är möjligt att identifiera varje djur individuellt på samma gång som den anläggning i vilken det föddes. Utan hinder av det föregående får djur som är födda före den 1 januari 1998 och som efter detta datum är avsedda för handel inom gemenskapen identifieras enligt direktiv 92/102/EEG fram till den 1 september 1998. Därutöver och som ett undantag till ovanstående får djur som är födda före den 1 januari 1998 och som efter detta datum är avsedda för handel inom gemenskapen för omedelbar slakt identifieras enligt direktiv 92/102/EEG fram till den 1 september 1999. Nötkreatur som är avsedda för kultur- eller tävlingsevenemang (utom mässor och utställningar) kan i stället för genom öronmärke identifieras genom ett identitetssystem som är godkänt av kommissionen och som ger samma garantier.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Öronmärket skall sättas fast inom en tidsfrist som bestäms av medlemsstaten redan vid djurets födelse och under alla förhållanden innan djuret lämnar den anläggning i vilken det föddes. Denna tidsfrist får inte överstiga 30 dagar fram till och med den 31 december 1999 och 20 dagar efter detta datum.

På begäran av en medlemsstat kan kommissionen emellertid, enligt det i artikel 10 avsedda förfarandet, fastställa under vilka förhållanden medlemsstaterna får förlänga den maximala tidsfristen.

Djur som är födda efter den 1 januari 1998 får inte flyttas från en anläggning utan att vara identifierade i enlighet med denna artikel.

3. Varje djur som importeras från ett tredje land och som har klarat de kontroller som avses i direktiv 91/496/EEG samt blir kvar på gemenskapens territorium skall genom ett öronmärke, som överensstämmer med bestämmelserna i denna artikel, identifieras i destinationsanläggningen inom en av medlemsstaten fastställd tidsfrist som inte skall överstiga 20 dagar efter det att djuret har genomgått förutnämnda kontroller och i varje fall innan det lämnar anläggningen.

Det är emellertid inte nödvändigt att identifiera djuret om destinationsanläggningen är ett slakteri beläget i den medlemsstat där kontrollerna genomförs och djuret slaktas inom 20 dagar efter kontrollerna.

Den ursprungliga identifiering som har genomförts av tredje land skall registreras i den i artikel 5 angivna databasen eller, om denna ännu inte är fullt fungerande, i de register som avses i artikel 3 samtidigt som den identitetskod som djuret tilldelats av destinationsmedlemsstaten.

4. Alla djur som kommer från en annan medlemsstat skall behålla sitt ursprungliga öronmärke.

5. Inget öronmärke får tas bort eller ersättas utan tillstånd från den behöriga myndigheten.

6. Öronmärkena skall tilldelas anläggningen, delas ut och sättas fast på djuren enligt ett förfarande som den behöriga myndigheten har bestämt.

7. Senast den 31 december 2001 skall parlamentet och rådet, på grundval av en rapport och eventuella förslag från kommissionen och enligt förfarandet i artikel 95 i fördraget, besluta om det är möjligt att införa elektronisk identifiering mot bakgrund av de framsteg som har uppnåtts på detta område.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 5

Medlemsstaternas behöriga myndighet skall upprätta en databas i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 14 och 18 i direktiv 97/12/EG.

Databaserna skall senast den 31 december 1999 vara fullt fungerande och från och med detta datum innehålla alla uppgifter som krävs enligt detta direktiv.

Artikel 6

1. Från och med den 1 januari 1998 skall den behöriga myndigheten inom 14 dagar efter det att den har underrättats om ett djurs födelse utfärda ett pass för varje djur som skall identifieras i enlighet med artikel 4, eller, när det gäller djur som importerats från tredje land, inom 14 dagar efter under rättelsen om att den berörda medlemsstaten har identifierat djuret i enlighet med artikel 4.3. Den behöriga myndigheten får på samma villkor utfärda pass till djur från en annan medlemsstat. I sådana fall skall det pass som åtföljer djuret när det anländer överlämnas till den behöriga myndigheten som skall återlämna det till den medlemsstat som utfärdat det.

Kommissionen kan emellertid på begäran av en medlemsstat och enligt det i artikel 10 avsedda förfarandet fastställa under vilka förhållanden som den maximala tidsfristen får förlängas.

2. När ett djur förflyttas skall det åtföljas av sitt pass.

3. Utan hinder av punkt 1 första meningen och punkt 2 kan medlemsstater:

— som före den 1 januari 2000 förfogar över en databas som kommissionen anser vara fullt fungerande i enlighet med artikel 5 bestämma att pass utfärdas endast för djur som är avsedda för handel inom gemenskapen och att djuren endast skall åtföljas av sitt pass om de förflyttas från den berörda medlemsstatens territorium till en annan medlemsstats territorium, i vilket fall passet skall innehålla uppgifter som bygger på denna databas,

I dessa medlemsstater skall det pass som åtföljer djuret när det importerats från en annan medlemsstat överlämnas till den behöriga myndigheten när djuret anländer.

— före den 1 januari 2000 tillåta beviljande av kollektiva pass för djurens förflyttningar inom medlemsstaten för djurbesättningar som har samma ursprung och samma destination, och som åtföljs av en hälsobehandling.

4. När ett djur dör skall djurhållaren lämna tillbaka passet till den behöriga myndigheten inom sju dagar efter det att djuret har dött. Om djuret skickas till ett slakteri, skall slakteriets driftsledare ansvara för att passet skickas tillbaka till den behöriga myndigheten.

— som förfogar över en databas som kommissionen anser vara fullt fungerande i enlighet med artikel 5 bestämma att pass utfärdas endast för djur som är avsedda för handel inom gemenskapen och att djuren endast skall åtföljas av sitt pass om de förflyttas från den berörda medlemsstatens territorium till en annan medlemsstats territorium, i vilket fall passet skall innehålla uppgifter som bygger på denna databas,

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Om ett djur exporteras till tredje land skall den senaste djurhållaren överlämna passet till den behöriga myndigheten i det land dit djuret exporteras.

Artikel 7

1. Varje djurhållare, med undantag för transportörer, skall:

— föra ett aktuellt register,

— när databasen är fullt fungerande senast inom 15 dagar, och från och med den 1 januari 2000 inom 7 dagar till den behöriga myndigheten rapportera alla förflyttningar till och från anläggningen och alla djur som föds och dör i anläggningen, tillsammans med angivelser av de datum då detta skett. På begäran av en medlemsstat kan kommissionen emellertid, enligt det i artikel 10 avsedda förfarandet, fastställa under vilka förhållanden medlemsstaterna får förlänga den maximala tidsfristen.

2. Varje djurhållare skall omedelbart vid varje djurs ankomst till anläggningen och innan det flyttas därifrån, om så är lämpligt och i enlighet med bestämmelserna i artikel 6, fylla i passet samt se till att passet åtföljer djuret.

3. Varje djurhållare skall, vid förfrågan, bistå den behöriga myndigheten med alla uppgifter om ursprung, identifiering och, om så är lämpligt, destination för de djur denne har ägt eller hållit, transporterat, sålt eller slaktat.

4. Registret skall vara i ett format som är godkänt av den behöriga myndigheten och föras för hand eller vara datoriserat och på begäran hela tiden vara tillgängligt i anläggningen för den behöriga myndigheten under en period som skall bestämmas av den behöriga myndigheten men som inte får vara kortare än tre år.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall utse den behöriga myndighet som skall se till att denna avdelning efterlevs. Varje medlemsstat skall meddela de andra medlemsstaterna och kommissionen vilken denna myndighet är.

Artikel 9

Medlemsstaterna kan låta djurhållarna som avses i artikel 2 bära de utgifter som är förenade med de system som avses i artikel 3 och de kontroller som föreskrivs i denna avdelning.

— när databasen är fullt fungerande inom 7 dagar till den behöriga myndigheten rapportera alla förflyttningar till och från anläggningen och alla djur som föds och dör i anläggningen, tillsammans med angivelser av de datum då detta skett. På begäran av en medlemsstat kan kommissionen emellertid, enligt det i artikel 10 avsedda förfarandet, fastställa under vilka förhållanden medlemsstaterna får förlänga den maximala tidsfristen och skall fastställa särskilda bestämmelser för nötkreatur som under sommarmånaderna går på fjällbete på olika platser.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 10

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 i rådets beslut 1999/468/EG ⁽¹⁾, skall kommissionen anta tillämpningsföreskrifter för denna avdelning i enlighet med förfarandet i artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 ⁽²⁾. Dessa föreskrifter skall särskilt omfatta:

- a) bestämmelser om öronmärkena;
- b) bestämmelser om passet;
- c) bestämmelser om registret;
- d) miniminivåer för de kontroller som skall genomföras;
- e) tillämpningen av administrativa påföljder;
- f) övergångsbestämmelser som underlättar tillämpningen av den här avdelningen.

AVDELNING II

**MÄRKNING AV NÖTKÖTT OCH
NÖTKÖTTSPRODUKTER***Artikel 11*

Om en aktör eller en organisation, enligt definitionen i artikel 12:

- enligt avsnitt I i denna avdelning måste märka nötkött på ett försäljningsställe, eller
- enligt avsnitt II i denna avdelning önskar märka nötkött på försäljningsstället med andra uppgifter än de som anges i artikel 13, när det gäller vissa kännetecken eller produktionsförhållanden för det märkta köttet eller djuret från vilket det kommer,

skall aktören eller organisationen göra det i enlighet med denna avdelning.

Denna avdelning skall emellertid tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i rådets direktiv 79/112/EEG

- enligt avsnitt I i denna avdelning måste märka nötkött inom alla led i försäljningskedjan, eller

Oförändrat

Denna avdelning skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av relevant gemenskapslagstiftning, särskilt beträffande nötkött.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Artikel 12

I denna avdelning avses med:

- *nötkött*: produkter som omfattas av KN-nummer 0201, 0202, 0206 10 95 och 0206 29 91,
- *märkning*: fastsättandet av en etikett på ett enskilt köttstycke eller köttstycken eller deras förpackning, inbegripet tillhandahållandet av information till konsumenten på försäljningsstället,
- *organisation*: en grupp aktörer från samma eller olika delar av nötköttsbranschen.

Avsnitt I

Obligatoriskt system för märkning av nötkött inom Europeiska gemenskapen

Artikel 13

Allmänna bestämmelser

1. Aktörer och organisationer som saluför nötkött inom gemenskapen skall märka köttet i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

Det obligatoriska märkningssystemet skall garantera ett samband mellan å ena sidan identifieringen av slaktkroppen, kvartsparten eller köttstyckena och, å andra sidan, det enskilda djuret, eller, där detta är tillräckligt för att kontrollera att uppgifterna på etiketten är korrekta, gruppen berörda djur.

2. Varje etikett skall innehålla följande:

- ett referensnummer eller en referenskod som säkerställer sambandet mellan köttet och djuret eller djuren. Detta nummer kan utgöras av identifieringsnumret för det enskilda djur från vilket nötköttet kommer eller identifieringsnumret för en grupp djur
- godkännandenummer för det slakteri där djuret eller gruppen djur slaktades samt region, medlemsstat eller tredje land där slakteriet är beläget. Märkningen skall lyda: "Slaktat i [namn på region, medlemsstat eller tredje land] [godkännandenummer]"
- godkännandenummer för den urbeningsanläggning där slaktkroppen eller gruppen slaktroppar urbenades samt region, medlemsstat eller tredje land där urbeningsanläggningen är belägen. Märkningen skall lyda "Urbanad i [namn på region, medlemsstat eller tredje land] [godkännandenummer]"

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

- *märkning*: fastsättandet av en etikett på ett enskilt köttstycke eller köttstycken eller deras förpackning, eller i det fall produkter inte är paketerade, lämplig skriftlig och synlig information som tillhandahålls konsumenten på försäljningsstället,

Oförändrat

- godkännandenummer för det slakteri där djuret eller gruppen djur slaktades samt medlemsstat eller tredje land där slakteriet är beläget. Märkningen skall lyda: "Slaktat i namn på medlemsstat eller tredje land och godkännandenummer"
- godkännandenummer för den urbeningsanläggning där slaktkroppen eller gruppen slaktroppar urbenades samt medlemsstat eller tredje land där urbeningsanläggningen är belägen. Märkningen skall lyda "Urbanad i [namn på medlemsstat eller tredje land] [godkännandenummer]"

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

— den djurkategori som köttet kommer från

Oförändrat

— slaktdatum för det djur eller den grupp djur som köttet kommer från

— nötköttets ideala minsta mörningstid.

Utgår

3. Medlemsstater där tillräckliga uppgifter finns tillgängliga i det system för identifiering och registrering av nötkreatur som föreskrivs i avdelning I, får emellertid besluta att det skall anges ytterligare uppgifter på etiketterna när det gäller kött från djur som fötts, hållits och slaktats i samma medlemsstat.

Oförändrat

4. Ett obligatoriskt system enligt punkt 3 får inte medföra störningar i handeln mellan medlemsstaterna.

Kommissionen skall på förhand samtycka till förfarandena för genomförandet i de medlemsstater som avser att tillämpa bestämmelserna i punkt 3.

5. Från och med den 1 januari 2003 skall aktörer och organisationer även ange följande på etiketterna:

— medlemsstat, region eller anläggning eller tredje land där djuret är fött,

— medlemsstat eller tredje land där djuret är fött,

— alla medlemsstater, regioner eller anläggningar, eller tredje land där djuret är gött,

— alla medlemsstater eller tredje land där djuret är gött,

— medlemsstat, region eller slakteri, eller tredje land där djuret slaktades

— medlemsstat eller tredje land där djuret slaktades.

— medlemsstat, region eller urbeningsanläggning, eller tredje land där djuret urbenades.

Utgår

Om köttet kommer från djur som fötts, hållits slaktats och urbenats

Om köttet kommer från djur som fötts, hållits och slaktats

— i samma medlemsstat kan detta anges som antingen "Ursprung: [medlemsstatens namn]" eller "Ursprung: EG",

— i samma medlemsstat kan detta anges som antingen "Ursprung: [medlemsstatens namn]",

— i fler än en medlemsstat kan detta anges som antingen "Ursprung: EG" eller "Ursprung: fler än en EG-medlemsstat",

Oförändrat

— in eller flera medlemsstater eller ett eller flera tredje länder kan detta anges som "Ursprung: EG och tredje land",

— i ett eller flera tredje länder kan detta anges som antingen "Ursprung: [tredje landets eller tredje ländernas namn]" eller "Ursprung: Tredje land".

— i en eller flera medlemsstater eller ett eller flera tredje länder kan detta anges som "Ursprung: EG och tredje land",

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 14

Undantag från det obligatoriska märkningssystemet

1. Utan hinder av artikel 13.2, de första tre strecksatserna i artikel 13.5 och artikel 13.6 skall en aktör eller organisation som producerar malet nötkött, slaktbiprodukter av nötkött eller styckningsdelar av nötkött på etiketten minst ange den medlemsstat, region eller urbaningsanläggning, eller det tredje land där nötköttet producerats.

Om detta nötkött är producerat:

- i samma region eller medlemsstat kan detta anges som antingen "Producerat i: [regionens eller medlemsstatens namn]" eller "Producerat i EG",
- i fler än en medlemsstat kan detta anges som antingen "Producerat i: [medlemsstaternas namn]" eller "Producerat i EG",
- i en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredje länder kan detta anges som antingen "Producerat i: [medlemsstaternas och tredje ländernas namn]" eller "Producerat i EG och tredje land",
- i ett eller flera tredje länder kan detta anges som antingen "Producerat i: [tredje landets eller tredje ländernas namn]" eller "Producerat i tredje land",

2. Utan hinder av artikel 13.2 sjätte strecksatsen får en aktör eller organisation märka kalvkött utan att ange köttets minsta mörningstid.

Artikel 15

Obligatorisk märkning för nötkött från tredje land

Utan hinder av artikel 13 skall nötkött som importeras till gemenskapen, och för vilket alla de uppgifter som anges i artikel 13 inte finns tillgängliga, märkas med följande uppgifter:

"Ursprung: Tredje land" eller "Slaktat i [tredje landets namn]".

Artikel 16

Nötkött som kan spåras till det enskilda djuret

En aktör eller organisation som säkerställer sambandet mellan identifieringen av köttet och det enskilda djur från vilket köttet kommer skall ha rätt att märka köttet med en särskild logotyp.

Artikel 14

Undantag från det obligatoriska märkningssystemet

Utan hinder av artikel 13.2, de första tre strecksatserna i artikel 13.5 och artikel 13.6 skall en aktör eller organisation som producerar malet nötkött, slaktbiprodukter av nötkött eller styckningsdelar av nötkött på etiketten minst ange den medlemsstat, region eller urbaningsanläggning, eller det tredje land där nötköttet producerats.

Oförändrat

Utgår

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Avsnitt II

Frivilligt märkningssystem*Artikel 17***Allmänna bestämmelser**

1. Varje aktör eller organisation skall för etiketter som innehåller andra uppgifter än de som anges i avsnitt I i denna avdelning överlämna en specifikation för kännedom till den behöriga myndigheten i varje medlemsstat där nötköttet i fråga produceras eller säljs. En sådan underrättelse i förväg skall göras minst en månad innan köttet märks. Den behöriga myndigheten kan även upprätta specifikationer som skall användas i den berörda medlemsstaten under förutsättning att det inte är obligatoriskt att använda dessa.

Denna specifikation för frivillig märkning skall ange:

- de uppgifter som skall finnas på etiketten,
- de åtgärder som skall vidtas för att garantera att dessa uppgifter är korrekta,
- det kontrollsystem som skall tillämpas i alla produktions- och försäljningsled, inbegripet de kontroller som skall utföras av ett oberoende organ som är godkänt av den behöriga myndigheten och utsett av aktören eller organisationen. Dessa organ skall uppfylla de kriterier som fastställs i den europeiska normen nr EN/45011,
- för en organisation, de åtgärder som kommer att vidtas vad beträffar varje medlem som inte följer specifikationen.

Medlemsstaterna får besluta att det oberoende organets kontroller kan ersättas av en behörig myndighets kontroller. Den behöriga myndigheten skall i så fall till sitt förfogande ha den kvalificerade personal och de resurser som krävs för att utföra nödvändiga kontroller.

Kostnaderna för de kontroller som föreskrivs i denna avdelning skall bäras av den aktör eller organisation som använder märkningssystemet.

Kostnaderna för de kontroller som föreskrivs i detta avsnitt skall bäras av den aktör eller organisation som använder märkningssystemet.

2. En specifikation skall också garantera ett samband mellan å ena sidan identifieringen av slaktkroppen, kvartsparten eller köttstycken och, å andra sidan, det enskilda djuret, eller, där detta är tillräckligt för att kontrollera att uppgifterna på etiketten är korrekta, de berörda djuren.

Oförändrat

3. En etikett skall innehålla uppgifter som:

- den behöriga myndigheten i förväg har underrättats om,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- är korrekta och kontrollerbara i enlighet med den specifikation som lämnats till den behöriga myndigheten,
- är klara och inte missvisande och som är gemensamma för allt nötkött som är blandat från olika djur.

4. Om den behöriga myndigheten inom en månad räknat från dagen efter den dag då specifikationen lämnades in inte har gjort några invändningar eller begärt kompletterande uppgifter till specifikationen skall den berörda aktören eller organisationen ha rätt att märka nötkött, i enlighet med specifikationen, förutsatt att etiketten innehåller aktörens eller organisationens namn eller logotyp.

5. Om produktion och/eller försäljning av nötkött äger rum i två eller flera medlemsstater skall de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter:

- ömsesidigt bistå varandra för att garantera effektivt informationsutbyte om de märkningsspecifikationer som används i en annan medlemsstat,
- godkänna de specifikationer som används i en annan medlemsstat.

*Artikel 18***Frivilligt system för märkning av nötkött från tredje land**

1. Om produktionen av nötkött helt eller delvis äger rum i ett tredje land skall aktörerna och organisationerna endast ha rätt att märka nötkött enligt detta avsnitt om de först har lämnat in sina specifikationer till den behöriga myndighet som utsetts för detta ändamål av vart och ett av de berörda tredje länderna och om den behöriga myndigheten senast en månad efter det att den tagit emot specifikationen inte har gjort några invändningar eller begärt kompletterande uppgifter om specifikationen.

2. För att en specifikation som används i ett tredje land skall vara giltig i gemenskapen skall det tredje landet i förväg underätta kommissionen om:

- den behöriga myndighet som utsetts,
- de förfaranden och kriterier som skall iaktas av den behöriga myndigheten när den granskar specifikationen,
- alla aktörer eller organisationer vars specifikationer den behöriga myndigheten har godkänt.

Kommissionen skall överlämna dessa uppgifter till medlemsstaterna.

Om kommissionen på grundval av denna information kommer fram till att de förfaranden och/eller kriterier som tillämpas i ett tredje land inte överensstämmer med de normer som föreskrivs i denna förordning skall kommissionen efter samråd med det berörda tredje landet besluta att specifikationer från det berörda tredje landet inte skall gälla inom gemenskapen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 19***Påföljder**

Utan att det påverkar någon åtgärd som vidtagits av organisationen själv eller det oberoende kontrollorgan som föreskrivs i artikel 17 får medlemsstaten, om det visar sig att en aktör eller en organisation inte har följt den specifikation som avses i artikel 17.1, ställa upp tillägsvillkor som skall följas för att märkningen skall fortsätta att gälla.

Avsnitt III

Allmänna bestämmelser*Artikel 20***Tillämpningsföreskrifter**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 i rådets beslut 1999/468/EG skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 43 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 anta tillämpningsföreskrifter för denna avdelning, och då särskilt definiera:

- det högsta antal djur i en grupp som avses i artikel 13,
- de djurkategorier som avses i artikel 13.2 fjärde strecksatsen,
- det malda kött, de köttbiprodukter eller styckningsdelar av nötkött som avses i artikel 14.1,
- den logotyp som avses i artikel 16,
- de särskilda uppgifter som får anges på etiketten.

2. Kommissionen skall i enlighet med samma förfarande även anta:

- a) de bestämmelser som är nödvändiga för att underlätta övergången från tillämpningen av förordning (EG) nr 820/97 till tillämpningen av denna avdelning,
- b) de bestämmelser som krävs för att lösa specifika praktiska problem. Sådana bestämmelser får, om det finns välmotiverade skäl till det, avvika från vissa delar av denna avdelning.

*Artikel 21***Utnämning av behöriga myndigheter**

Medlemsstaterna skall senast sex månader efter denna förordnings ikraftträdande utse den myndighet eller de myndigheter som skall ha ansvaret för genomförandet av bestämmelserna i denna avdelning.

*Artikel 21***Utnämning av behöriga myndigheter**

Medlemsstaterna skall senast två månader efter denna förordnings ikraftträdande utse den myndighet eller de myndigheter som skall ha ansvaret för genomförandet av bestämmelserna i denna avdelning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

AVDELNING III

Oförändrat

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att garantera att bestämmelserna i denna förordning efterlevs. De avsedda kontrollerna skall inte påverka de kontroller som kommissionen kan utföra i enlighet med artikel 9 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.

De påföljder som medlemsstaterna ådömer skall stå i proportion till hur allvarliga överträdelsena är. Påföljderna kan, där så berättigat, innebära en inskränkning av djurs förflyttning till eller från den berörda djurhållarens anläggning.

2. När en enhetlig tillämpning av kraven i denna förordning så kräver, får kommissionens veterinäre experter i samråd med behöriga myndigheter:

a) kontrollera att medlemsstaterna uppfyller de nämnda kraven,

b) utföra kontroller på platsen för att säkerställa att kontrollerna genomförs i enlighet med denna förordning.

3. En medlemsstat på vars territorium en inspektion utförs skall bistå kommissionens veterinäre experter med all den hjälp de kan behöva för att fullgöra sina uppgifter.

>Resultaten av kontrollerna skall diskuteras med den berörda medlemsstatens behöriga myndighet innan slutrapporten sammanställs och skickas ut.

4. Om kommissionen anser att kontrollresultaten så kräver, skall den ompröva situationen inom Ständiga veterinärkommittén. Den får fatta nödvändiga beslut i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22A.

5. Kommissionen skall övervaka utvecklingen. Mot bakgrund av denna utveckling och i enlighet med förfarandet i artikel 22A får kommissionen ändra eller upphäva de beslut som avses i punkt 3.

2. Kommissionens veterinäre experter skall i samråd med behöriga myndigheter:

Oförändrat

4. Om kommissionen anser att kontrollresultaten så kräver, skall den ompröva situationen inom Ständiga veterinärkommittén. Den får fatta nödvändiga beslut i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23.

5. Kommissionen skall övervaka utvecklingen. Mot bakgrund av denna utveckling och i enlighet med förfarandet i artikel 23 får kommissionen ändra eller upphäva de beslut som avses i punkt 3.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

6. Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna artikel skall antas, om så krävs, enligt förfarandet i artikel 22A.

Artikel 22a

1. Vid tillämpningen av artikel 22 skall kommissionen biträdas av den ständiga veterinärkommitté som inrättades genom beslut 68/361/EEG enligt det förfarande som föreskrivs i beslut 1999/468/EG och i enlighet med artikel 8 i detta.

2. Den period som anges i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 23

1. Förordning (EG) nr 820/97 upphör att gälla.

2. Hänvisningar till förordning (EG) nr 820/97 skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga I.

Artikel 24

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med [en månad efter den dag då den träder i kraft].

ÄNDRAT FÖRSLAG

6. Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna artikel skall antas, om så krävs, enligt förfarandet i artikel 23.

Artikel 23

Oförändrat

Artikel 24

Oförändrat

Artikel 25

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas på nötkött från djur som slaktats från och med den 1 september 2000.

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 820/97	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 24
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14.1	Artikel 17.1
Artikel 14.2	Artikel 17.2
Artikel 14.3	Artikel 17.5
Artikel 14.4	Artikel 17.4
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16.1	Artikel 17.3
Artikel 16.2	Artikel 17.3
Artikel 16.3	Artikel 13.2, första strecksatsen
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18	Artikel 20
Artikel 19	–
Artikel 20	Artikel 21
Artikel 21	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 24

Förslag till rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 när det gäller tillfälliga kvantitativa restriktioner för punktskattepliktiga varor som förs in i Sverige från andra medlemsstater

(2000/C 311 E/16)

KOM(2000) 295 slutlig — 2000/0118(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 22 maj 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 26.3 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor⁽¹⁾ får Sverige till och med den 30 juni 2000 fortsätta att tillämpa samma restriktioner som anges i Sveriges anslutningsakt för den kvantitet alkoholhaltiga drycker och tobaksvaror som får föras in på svenskt territorium av privatpersoner för eget bruk utan att ytterligare punktskatt betalas.

(2) Detta undantag medgavs eftersom ett omedelbart och fullständigt upphävande av skattebegränsningarna i ett Europa utan gränser, där skattesatserna varierar kraftigt, skulle ha medfört en oacceptabel omläggning av handel och inkomster samt snedvridning av konkurrensen i Sverige, som traditionellt tillämpat höga punktskatter på produkterna i fråga både som en viktig inkomstkälla och av hälsomässiga och sociala skäl.

(3) Finland och Danmark har bemyndigats att tillämpa liknande restriktioner till och med den 31 december 2003.

(4) Sverige har begärt bemyndigande att fortsätta att tillämpa sådana restriktioner under samma period som Finland och Danmark, eftersom mer tid behövs för att anpassa landets alkoholpolitik till en situation utan restriktioner.

(5) Samtidigt förbinder sig Sverige att i flera steg höja de nuvarande kvantitativa nivåerna för alkoholhaltiga drycker och tobaksvaror som förs in på svenskt territorium från andra medlemsstater för att successivt anpassa de svenska förhållandena till gemenskapsreglerna i artiklarna 8 och 9 i direktiv 92/12/EEG och för att tillse att restriktionerna inom gemenskapen för dessa produkter avskaffas fullständigt senast den 31 december 2003.

(6) Bestämmelserna i artikel 26 utgör ett undantag från en grundläggande princip för den inre marknaden, nämligen medborgarnas rätt att medföra varor som inköpts för eget bruk i hela gemenskapen utan att drabbas av nya avgifter. Det är därför nödvändigt att effekterna av artikeln begränsas så långt som möjligt.

(7) Det är därför lämpligt att medge ytterligare tid för anpassning i Sverige genom att förlänga den tidsfrist som anges i artikel 26.3 i direktiv 92/12/EEG till och med den 31 december 2003, utan möjlighet till förlängning, och att fastställa stegen i den successiva liberaliseringen av restriktionerna innan dessa avskaffas fullständigt vid nämnda tidpunkt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 92/12/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 26 skall punkt 3 ersättas med följande:

”3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 får Sverige tillämpa de restriktioner som anges i bilagan om kvantiteter av alkoholhaltiga drycker och tobaksvaror.

Tillståndet avser den kvantitet av alkoholhaltiga drycker och tobaksvaror som får föras in på svenskt territorium av privatpersoner för eget bruk utan att ytterligare punktskatt skall betalas.

Det skall gälla till och med den 31 december 2003.”

⁽¹⁾ EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/99/EG (EGT L 8, 11.1.1997, s. 12).

2. Bilagan till detta direktivs bilaga bifogas.

visning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall senast den 1 juli 2000 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hän-

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

"BILAGA

Artikel 26.3

Kvantiteter av alkoholhaltiga drycker och tobaksvaror som får föras in på svenskt territorium av privatpersoner för eget bruk utan att ytterligare punktskatt skall betalas

Alkoholhaltiga drycker

	Från 1 juli 2000	Från 1 januari 2001	Från 1 januari 2002	Från 1 januari 2003
Spritdrycker	1 l	1 l	2 l	5 l
Mellanprodukter	3 l	3 l	3 l	3 l
Vin (inbegripet mousserande vin)	20 l	26 l	26 l	52 l
Öl	24 l	32 l	32 l	64 l

Tobaksvaror

	Från 1 juli 2000
Cigaretter eller	400
cigariller eller	200
cigarrer eller	100
röktobak	550 g"

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om fastställande av krav och harmoniserade förfaranden för säker lastning och lossning av bulkfartyg

(2000/C 311 E/17)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 179 slutlig — 2000/0121(COD)

(Framlagt av kommissionen den 22 maj 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget,

och av följande skäl:

- (1) Med hänsyn till det stora antalet sjöfartsolyckor med bulkfartyg där människoliv går förlorade bör åtgärder vidtas inom ramen för den gemensamma transportpolitiken för att öka säkerheten inom sjöfarten.
- (2) Bedömningar av orsakerna till förlisningar av bulkfartyg visar att olämpliga förfaranden för lastning och lossning av fasta bulkklaster kan bidra till att bulkfartyg går förlorade, antingen genom att fartygskonstruktionen överbelastas eller genom mekaniska skador på bärande komponenter i lastrummen. Säkerheten hos bulkfartygen kan förbättras genom att åtgärder antas som syftar till att minska risken för skador på konstruktionen och förlisningar till följd av olämpliga lastnings- eller lossningsförfaranden.
- (3) På internationell nivå har Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) genom ett antal resolutioner antagit rekommendationer om säkerheten hos bulkfartyg där man tar upp aspekter som rör gränssnittet mellan fartyg och hamn i allmänhet och förfaranden för lastning och lossning i synnerhet.
- (4) Genom sin resolution A.862(20) antog IMO en kod för säker lastning och avlastning av bulkfartyg (BLU-koden) och uppmanade signatärstaterna att genomföra denna kod snarast möjligt samt att informera IMO om fall där koden inte iakttas. Med denna resolution uppmanade IMO vidare de signatärstater inom vilkas territorium det finns

terminaler för lastning och lossning av fasta bulkklaster att införa lagstiftning som innebar att ett antal grundprinciper som krävs för genomförandet av denna kod kan tillämpas.

- (5) Lastnings- och lossningsförfarandenas inverkan på bulkfartygens säkerhet är, med tanke på torrbulkfartygens globala handelsrutter, av internationell betydelse. Åtgärder för att förebygga förlisningar av bulkfartyg till följd av olämpliga lastnings- och lossningsförfaranden bör sålunda lämpligen utarbetas på gemenskapsnivå, eftersom de enskilda medlemsstaterna inte kan vidta tillräckliga och effektiva åtgärder.
- (6) Åtgärder på gemenskapsnivå är det mest effektiva sättet att fastställa harmoniserade krav och förfaranden för att genomföra rekommendationerna i IMO:s resolution A.862(20) och dess kod för säker lastning och lossning av bulkfartyg.
- (7) Med tanke på subsidiaritetsprincipen såsom den kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget utgör ett direktiv den lämpliga rättsliga formen, eftersom det ger medlemsstaterna en ram för en enhetlig och obligatorisk tillämpning av kraven och förfarandena för säker lastning och lossning av bulkfartyg, samtidigt som varje medlemsstat själv får besluta vilka genomförandemetoder som bäst passar deras nationella regelverk. I enlighet med proportionalitetsprincipen går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att de eftersträlvande målen skall kunna uppnås.
- (8) Säkerheten för bulkfartygen och deras besättningar kan bäst garanteras genom att man minskar riskerna för olämpliga lastnings- och lossningsförfaranden vid terminaler avsedda för torra bulkklaster. Detta kan åstadkommas genom fastställande av harmoniserade förfaranden för samarbete och kommunikation mellan fartyget och terminalen och lämplighetskrav för fartyg och terminaler.
- (9) För att förbättra säkerheten hos bulkfartyg och undvika snedvridningar av konkurrensen bör de harmoniserade förfarandena och lämplighetskriterierna vara tillämpliga på alla bulkfartyg, oberoende av vilken flagg de för, samt på alla terminaler i gemenskapen som dessa fartyg anlöper för att lasta eller lossa fasta bulkklaster.
- (10) Bulkfartyg som anlöper terminaler för att lasta eller lossa fasta bulkklaster bör lämpa sig för detta syfte. Terminalerna bör bekräfta att de besökande bulkfartygen uppfyller relevanta lämplighetskriterier i BLU-koden.

- (11) Terminalerna bör också lämpa sig för att ta emot och lasta eller lossa besökande bulkfartyg. De bör i detta syfte uppfylla de lämplighetskriterier i BLU-koden som rör kajanläggningar, lasthanterings- och vägningsutrustning samt terminalpersonalens utbildning och arbetsförhållanden.
- (12) För att förbättra samarbetet och kommunikationen med fartygets befälhavare i frågor som rör lastning och lossning av fasta bulklaster bör terminalerna utse en terminalrepresentant och tillhandahålla informationsbroschyrer om terminalens och hamnens krav till befälhavarna i enlighet med bestämmelserna i BLU-koden.
- (13) Ett kvalitetsförvaltningssystem som utvecklas, införs och upprätthålls av terminalerna skulle säkerställa att samarbets- och kommunikationsförfaranden samt terminalens faktiska lastnings- och lossningsförfaranden planeras och verkställs enligt harmoniserade ramar som är internationellt erkända och kontrollerbara. Med tanke på dess internationellt erkännande bör kvalitetsförvaltningssystemet baseras på standardserien ISO 9000, som antagits av Internationella standardiseringsorganisationen.
- (14) För att säkerställa att lastningen och lossningen förbereds nog, omfattas av en överenskommelse och genomförs på ett sådant sätt att risker för fartygets strukturella integritet undviks, bör befälhavarens och terminalrepresentantens ansvarsområden fastställas enligt relevanta bestämmelser i SOLAS-konventionen, IMO:s resolution A.862(20) och BLU-koden. I samma syfte bör också förfaranden för att förbereda, komma överens om och genomföra lastningen eller lossningen fastställas på grundval av dessa internationella instrument.
- (15) I gemenskapens allmänna intresse att hindra undermåliga fartyg från att anlöpa dess hamnar bör terminalrepresentantens ansvar också inbegripa skyldigheten att till hamnstatens inspektionsmyndighet anmäla möjliga brister ombord på ett bulkfartyg som kan hota säkerheten vid lastning eller lossning av fartyget.
- (16) Det är nödvändigt att de behöriga myndigheter i medlemsstaterna har rätt att hindra eller stoppa lastningen eller lossningen om bulkfartygens eller deras besättningsars säkerhet rapporteras vara hotad till följd av lasthanteringen. För att upprätthålla säkerheten bör dessa myndigheter också ingripa vid tvister mellan befälhavaren och terminalrepresentanten om tillämpningen av dessa förfaranden.
- (17) Det är nödvändigt att fastställa förfaranden för att säkerställa att skador på fartyg som uppstår vid lastning eller lossning rapporteras och om så krävs repareras. Om dessa skador kan hota fartygets säkerhet eller sjövärdighet bör beslutet om reparationer och när dessa skall utföras fattas av hamnstatens inspektionsmyndigheter i samråd med flaggstatens administration. För den tekniska expertis som krävs för att fatta detta beslut bör dessa myndigheter ha rätt att anlita en erkänd organisation för att inspektera skadan och ge dem råd om nödvändigheten av att reparera fartyget.
- (18) Tillämpningen av detta direktiv bör förbättras genom att ett övervakningssystem upprättas i medlemsstaterna, vilket bör inbegripa oannonserade inspektioner i samband med lastning och lossning. Genom att rapportera resultaten av denna övervakning ges värdefull information om effektiviteten hos de krav och harmoniserade förfaranden som fastställs i detta direktiv.
- (19) I sin resolution A.797(19) om säkerheten hos fartyg som fraktar torra bulklaster begärde IMO att hamnstaternas myndigheter skulle inkomma med en bekräftelse om att terminaler avsedda för lastning och lossning av fasta bulklaster uppfyller IMO:s koder och rekommendationer beträffande samarbetet mellan fartyg och hamn. Genom att anmäla antagandet av detta direktiv till IMO ger gemenskapen ett lämpligt svar på denna begäran och sänder en tydlig signal till det internationella sjöfartssamfundet att gemenskapen åtar sig att stödja de internationella insatserna för att öka säkerheten vid lastning och lossning av bulkfartyg.
- (20) De åtgärder som behövs för genomförandet av detta direktiv utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾ och de bör därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i det beslutet.
- (21) Vissa bestämmelser i detta direktiv bör kunna ändras i enlighet med det förfarandet för att anpassa dem till internationella instrument och gemenskapsinstrument som antas, ändras eller träder i kraft efter det att detta direktiv har trätt i kraft och för genomförandet av de förfaranden som föreskrivs i detta direktiv, utan att dess räckvidd utökas.
- (22) Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ⁽²⁾ och dess relevanta särdirektiv är fullt tillämpliga på arbete relaterat till lastning och lossning av bulkfartyg.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att öka säkerheten hos bulkfartyg som anlöper hamnterminaler i gemenskapen för att lasta eller lossa fasta bulklast, genom att minska riskerna för överbelastning och fysiska skador på fartygets konstruktion i samband med lastning eller lossning. Detta skall åstadkommas genom fastställande av

1. lämplighetskrav för dessa fartyg och terminaler,
2. harmoniserade förfaranden för samarbete och kommunikation mellan dessa fartyg och terminaler.

Artikel 2

Räckvidd

Detta direktiv omfattar

1. alla bulkfartyg, oberoende av vilken flagg de för, som anlöper en terminal för att lasta eller lossa fast bulklast,
2. alla terminaler inom medlemsstaternas territorium.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv och i dess bilagor används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

1. internationella konventioner: gällande konventioner som anges i artikel 2.1 i rådets direktiv 95/21/EG ⁽¹⁾.
2. 1974 års SOLAS-konvention: Internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss samt därtill hörande protokoll och ändringar.
3. BLU-koden: Koden för säker lastning och lossning av bulkfartyg (Code of Practice for the Safe Loading and Unloading of Bulk Carriers) såsom den återges i bilagan till IMO:s resolution A.862(20), som antogs av dess generalförsamling den 27 november 1997, samt därtill hörande ändringar.

4. bulkfartyg: ett sådant fartyg enligt definitionen i regel IX/1.6 i 1974 års SOLAS-konvention och tolkningen i resolution nr 6 från 1997 års SOLAS-konferens, det vill säga

— ett fartyg som är byggt med enkelt däck, topptankar och sidotankar i lastrummen, och som huvudsakligen är avsedda att frakta torra laster i bulk, eller

— ett malmfartyg, det vill säga ett havsgående fartyg med enkelt däck med två längsgående skott och en dubbel botten i hela lastområdet, och som är avsett att frakta malm endast i de mellersta lastrummen, eller

— ett kombinationsfartyg enligt definitionen i regel II-2/3.27 i 1974 års SOLAS-konvention.

5. torr last i bulk eller fast bulklast: Fast bulklast enligt definitionen i regel XII/1.4 i 1974 års SOLAS-konvention, med undantag för spannmål.

6. spannmål: spannmål enligt definitionen i regel VI/8.2 i 1974 års SOLAS-konvention.

7. terminal: varje fast, flytande eller rörlig anläggning som är utrustad och används för att lasta eller lossa torr last i bulk på eller från bulkfartyg.

8. terminaloperatör: ägaren av en terminal eller varje organisation eller person som har tagit över ansvaret för att driva terminalen från ägaren.

9. terminalrepresentant: en person som utsetts av terminaloperatören, och som har det övergripande ansvaret för och rätten att kontrollera den lastning eller lossning av ett enskilt bulkfartyg som sker vid terminalen.

10. befälhavare: den person som för befäl över ett bulkfartyg eller ett annat fartygsbefäl som befälhavaren utsett att svara för lastning eller lossning.

11. erkänd organisation: en organisation som erkänns i enlighet med artikel 4 i rådets direktiv 94/57/EG ⁽²⁾.

12. flaggstatens administration: de behöriga myndigheterna i den stat vars flagg bulkfartyget har rätt att föra.

13. hamnstatens inspektionsmyndighet: den myndighet i en medlemsstat som är behörig att utöva de inspektionsbestämmelser som anges i direktiv 95/21/EG.

14. behörig myndighet: en nationell, regional eller lokal myndighet i medlemsstaten som enligt den nationella lagstiftningen har befogenhet att genomföra och verkställa kraven i detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT L 157, 7.7.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 20.

15. lastinformation: de upplysningar om lasten som krävs enligt regel VI/2 i 1974 års SOLAS-konvention.
16. lastnings- eller lossningsplan: den plan som avses i regel VI/7.3 i 1974 års SOLAS-konvention och som har den form som anges i bilaga 2 till BLU-koden.
17. checklista för säkerheten i gränssnittet mellan fartyg och hamn: den checklista som avses i avsnitt 4 i BLU-koden och som har den form som anges i bilaga 3 till BLU-koden.
18. densitetsdeklaration för fast bulklast: de upplysningar om lastens densitet som skall lämnas enligt regel XII/10 i 1974 års SOLAS-konvention.

Artikel 4

Lämplighetskrav för bulkfartyg

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att terminaloperatörerna bekräftar bulkfartygens lämplighet för lastning eller lossning av fasta bulkklaster genom att kontrollera huruvida de uppfyller bestämmelserna i bilaga I.

Artikel 5

Lämplighetskrav för terminaler

Medlemsstaterna skall säkerställa att terminalerna

1. uppfyller bestämmelserna i bilaga II,
2. utser en terminalrepresentant för varje bulkfartyg som anlöper terminalen för att lasta eller lossa fasta bulkklaster,
3. har utarbetat informationsbroschyrer som innehåller terminalens och de behöriga myndigheternas krav samt de upplysningar om hamnen och terminalen som anges i bilaga I till BLU-koden och lämnar dessa informationsbroschyrer till befälhavaren på bulkfartyg som anlöper terminalen för att lasta eller lossa fasta bulkklaster,
4. har utvecklat, infört och upprätthåller ett kvalitetsförvaltningssystem som certifierats enligt standardserien ISO 9001:2000 och kontrolleras enligt riktlinjerna i ISO-standardens 10011:1991.

Artikel 6

Befälhavares och terminalrepresentanters ansvar

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att följande principer beträffande befälhavares och terminalrepresentanters ansvar iakttas och tillämpas:

1. Befälhavarens ansvar:

- a) Befälhavaren skall alltid ansvara för att det bulkfartyg han för befäl över lastas och lossas på ett säkert sätt.
- b) Befälhavaren skall i god tid före fartygets beräknade ankomsttid ge terminalen den information som anges i bilaga III.
- c) Innan någon fast bulklast lastas ombord skall befälhavaren säkerställa att han har fått den lastinformation som krävs enligt regel VI/7.2 i 1974 års SOLAS-konvention och, om så krävs, också en densitetsdeklaration för fast bulklast. Denna information skall anges på ett lastdeklarationsformulär enligt bilaga 5 till BLU-koden.
- d) Innan lasthanteringen påbörjas samt under lastning och lossning skall befälhavaren fullgöra de förpliktelser som anges i bilaga IV.

2. Terminalrepresentantens ansvar:

- a) Då terminalen tar emot fartygets första anmälan om dess beräknade ankomsttid skall terminalrepresentanten lämna befälhavaren de upplysningar som anges i bilaga V.
- b) Terminalrepresentanten skall försäkra sig om att befälhavaren så tidigt som möjligt fått ta del av de upplysningar som lämnats på lastdeklarationsformuläret.
- c) Terminalrepresentanten skall utan dröjsmål anmäla möjliga brister ombord på ett bulkfartyg som kan hota säkerheten vid lastning eller lossning av fasta bulkklaster till hamnstatens inspektionsmyndighet.
- d) Innan lasthanteringen påbörjas samt under lastning och lossning skall terminalrepresentanten fullgöra de förpliktelser som anges i bilaga VI.

Artikel 7

Förfaranden mellan bulkfartyg och terminaler

Medlemsstaterna skall säkerställa att följande förfaranden följs vid lastning eller lossning av bulkfartyg med fasta bulkklaster:

1. Innan fasta bulklaster lastas eller lossas skall befälhavaren och terminalrepresentanten komma överens om en lastnings- eller lossningsplan enligt bestämmelserna i regel VI/7.3 i 1974 års SOLAS-konvention. Lastnings- eller avlastningsplanen skall utarbetas i den form som anges i bilaga 2 till BLU-koden. Befälhavaren och terminalrepresentanten skall bekräfta sin överenskommelse genom att underteckna planen. Varje ändring av planen skall utarbetas och godkännas av bägge parterna i form av en reviderad plan. Fartyget och terminalen skall behålla den överenskomna lastnings- eller lossningsplanen och varje överenskommen revidering av denna under en period på sex månader, och en kopia av planen skall lämnas till den behöriga myndigheten.
2. Innan lastningen eller lossningen påbörjas skall checklistan för säkerheten i gränssnittet mellan fartyg och hamn gemensamt fyllas i och undertecknas av befälhavaren och terminalrepresentanten enligt riktlinjerna i bilaga 4 till BLU-koden.
3. Det skall alltid finnas en effektiv kommunikation mellan fartyget och terminalen, där parterna kan svara på förfrågningar efter information om lastnings- eller lossningsprocessen. Kommunikationen skall säkerställa ett snabbt verkställande om befälhavaren eller terminalrepresentanten beordrar att lastningen eller lossningen skall stoppas.
4. Befälhavaren och terminalrepresentanten skall utföra lastningen eller lossningen enligt den överenskomna planen. Terminalrepresentanten skall ansvara för att lastningen eller lossningen av den fasta bulklasten sker efter den lastrumsordning, kvantitet och lastnings- eller lossningstakt som anges i denna plan. Terminalrepresentanten får inte avvika från den överenskomna lastnings- eller lossningsplanen utan att först ha samrått och ingått en skriftlig överenskommelse med befälhavaren.
5. Då lastningen eller lossning är fullbordad skall befälhavaren och terminalrepresentanten skriftligen bekräfta att lastningen eller lossningen har utförts enligt planen, inklusive varje överenskommen ändring av denna. När det gäller lossning skall denna bekräftelse också inbegripa ett protokoll som anger att lastrummen har tömts och rengjorts enligt befälhavarens krav samt eventuella skador som åsamkats fartyget och reparationer av dessa.

Artikel 8

De behöriga myndigheternas roll

1. Medlemsstaterna skall, med förbehåll för befälhavarens rättigheter och skyldigheter enligt regel VI/7.7 i 1974 års SOLAS-konvention, säkerställa att deras behöriga myndigheter har

rätt att hindra eller stoppa lastningen eller lossningen av fasta bulklaster om fartygets säkerhet rapporteras vara hotad till följd av lastningen eller lossningen.

2. Om befälhavaren och terminalrepresentanten är oeniga om tillämpningen av de förfaranden som föreskrivs i artikel 7 skall den behöriga myndigheten ingripa om detta krävs för att upprätthålla säkerheten eller skydda den marina miljön.

Artikel 9

Reparationer av skador som uppstått i samband med lastning eller lossning

1. Om fartygets konstruktion eller utrustning skadas i samband med lastning eller lossning skall terminalrepresentanten rapportera detta till befälhavaren, och skadorna skall om så krävs repareras.
2. Om skadan skulle försämra fartygskonstruktionens hållfasthet, skrovets integritet eller fartygets väsentliga tekniska system, skall flaggstatens administration, eller en organisation som den erkänner och företräds av, och hamnstatens inspektionsmyndighet informeras och besluta huruvida det krävs omedelbara reparationer eller om detta kan göras senare. Beslutet skall fattas av hamnstatens inspektionsmyndighet med beaktande av utlåtandet från flaggstatens administration eller från den organisation som den erkänner och företräds av.
3. I syfte att fatta de beslut som avses i punkt 2 kan hamnstatens inspektionsmyndighet anlita en erkänd organisation för att inspektera skadan och ge råd om nödvändigheten att genomföra reparationer eller om detta kan göras senare.

Artikel 10

Övervakning och rapportering

1. Medlemsstaterna skall regelbundet kontrollera att terminalerna uppfyller kraven i artiklarna 5.1, 6.2 och 7. Denna övervakning skall inbegripa oannonserade inspektioner i samband med lastning och lossning.
2. Medlemsstaterna skall vartannat år lämna en rapport till kommissionen om resultaten av denna övervakning. Rapporten skall också innehålla en bedömning av effektiviteten hos de harmoniserade förfaranden för samarbete och kommunikation mellan bulkfartyg och terminaler som föreskrivs i detta direktiv. Rapporten skall läggas fram senast den 30 april det år som följer på den tvåårsperiod som rapporten avser.

*Artikel 11***Anmälan till IMO**

Europaparlamentet, rådet och kommissionen skall tillsammans informera IMO om antagandet av detta direktiv, varvid de skall hänvisa till punkt 1.7 i bilagan till IMO:s resolution A.797(19) av den 23 november 1995 om säkerheten hos fartyg som fraktar fasta bulklaster.

*Artikel 12***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 12.1 i rådets direktiv 93/75/EEG⁽¹⁾.
2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7.3 och 8 i det beslutet skall iakttas.
3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG fastställs till tre månader.

*Artikel 13***Ändringsförfarande**

1. Alla definitioner, hänvisningarna till internationella konventioner och koder och till IMO:s resolutioner och cirkulär, hänvisningarna till ISO-standarder och till gemenskapsinstrument samt bilagorna kan ändras enligt det förfarande som avses i artikel 12.2 för att anpassa dem till internationella instrument och gemenskapsinstrument som antas, ändras eller träder i kraft efter det att detta direktiv har antagits, i den mån som detta inte utökar räckvidden för detta direktiv.
2. I enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.2 kan bestämmelser antas och införlivas i artikel 7 och i bilagorna för att genomföra de förfaranden som föreskrivs i detta direktiv, i den mån som dessa bestämmelser inte utökar räckvidden för detta direktiv.

*Artikel 14***Påföljder**

Medlemsstaterna skall fastställa ett påföljdssystem för överträdelser mot de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa påföljder tillämpas. De föreskrivna påföljderna skall vara effektiva, stå i proportion till överträdelserna och vara avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 15.1 första stycket och alla senare ändringar som gäller dem så snart som möjligt.

*Artikel 15***Genomförande och tillämpning**

1. Medlemsstaterna skall [inom 18 månader från direktivets ikraftträdande] anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2003.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 16***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 17***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 247, 5.10.1993, s. 19.

*BILAGA I***KONTROLL AV BULKFARTYGENS LÄMPLIGHET FÖR LASTNING OCH LOSSNING AV FASTA BULKCLASTER**

(enligt hänvisningen i artikel 4)

Bulkfartyg som anlöper terminaler i medlemsstaterna för att lasta eller lossa fasta bulkclaster skall kontrolleras med avseende på huruvida de uppfyller följande lämplighetskrav:

1. De skall vara utrustade med lastrum och lastluckor av tillräcklig storlek och av en sådan konstruktion att den fasta bulkclasten kan lastas, stuvras, trimmas och lossas på ett tillfredsställande sätt.
2. Deras lastluckor skall vara utrustade med identifieringsnummer som stämmer överens med dem i lastnings- eller lossningsplanen. Dessa nummer skall genom deras placering, storlek och färg vara väl synliga och identifierbara för den personal som sköter terminalens lastnings- och lossningsutrustning.
3. Deras lastluckor, system för styrning av lastluckor och säkerhetsanordningar skall vara i gott skick och bara användas i avsett syfte.
4. Lampor som indikerar att luckor är stängda skall testas före lastning eller lossning och påvisas vara fungerande.
5. Om det måste finnas ett godkänt instrument för belastningsmätning ombord skall detta vara certifierat och funktionsdugligt för att beräkna belastning i samband med lastning eller lossning.
6. Om fartygen har egen lasthanteringsutrustning ombord skall denna vara certifierad och väl underhållen samt enbart användas under allmänt överinseende av besättningsmedlemmar med lämpliga kvalifikationer.
7. Alla framdrivnings- och hjälpmotorer skall vara i väl fungerande skick.
8. Däcksutrustning som används vid förtöjningsförfaranden skall fungera och vara i gott skick.

*BILAGA II***LÄMPLIGHETSKRAV FÖR TERMINALER FÖR LASTNING OCH LOSSNING AV FASTA BULKCLASTER**

(enligt hänvisningen i artikel 5.1)

1. Terminaloperatörer skall säkerställa att de bara godtar sådana bulkfartyg för lastning eller lossning vid sin terminal som på ett säkert sätt kan angöra kajen längs lastnings- eller lossningsanordningen med beaktande av kajplatsens djup, fartygets maximilängd, förtöjningsarrangemang, fendorar, ett säkert tillträde och möjliga hinder för lastningen eller lossningen.
 2. Terminalens lastnings- och lossningsutrustning skall vara korrekt certifierad och hållas i gott skick i enlighet med relevanta regler och normer. Utrustningen får bara skötas av personal som har lämpliga kvalifikationer och erforderliga certifikat.
 3. Terminalerna skall använda lastvägningsutrustning som är väl underhållen och som provas och justeras regelbundet för att säkerställa en noggrannhet på 1 % för normala lastningsvikter.
 4. Terminalpersonalen skall vara utbildad i alla aspekter som rör säker lastning och lossning av bulkfartyg, i proportion till deras ansvarsområden. Utbildningen skall vara utformad för att ge kännedom om de allmänna risker som är förknippade med lastning och lossning av fasta bulkclaster samt om de negativa följder som felaktiga lastnings- och lossningsförfaranden kan få för fartygets säkerhet.
 5. Terminaloperatörer skall säkerställa att den personal som är delaktig i lastning och lossning tillhandahålls och använder personlig skyddsutrustning samt ges tillfälle till tillräcklig vila för att undvika olyckor till följd av utmattning.
-

BILAGA III

INFORMATION SOM BEFÄLHAVAREN SKALL LÄMNA TILL TERMINALEN

(enligt hänvisningen i artikel 6.1 b)

1. Fartygets beräknade ankomsttid till hamnen skall meddelas så tidigt som möjligt. Denna information skall uppdateras efter behov.
 2. I samband med den första ankomsttiden skall följande upplysningar lämnas:
 - a) Namn, anropssignal, IMO-nummer, flagg, registreringsort.
 - b) Lastnings- eller lossningsplan med angivande av lastens kvantitet, stuvning per lastrum, lastnings- eller lossningsorder samt den kvantitet som skall lastas ombord i varje omgång eller lastas av vid varje steg i lossningen.
 - c) Djupgående vid ankomst och förslag på djupgående vid avgång.
 - d) Tid som krävs för ballastning eller avballastning.
 - e) Fartygets totala längd och bredd samt lastområdets längd från den främre luckarmen på den främsta lastluckan till den bakre luckarmen på den bakersta lastluckan genom vilka last skall lastas eller lossas.
 - f) Avståndet från vattenlinjen till det första lastrum som skall lastas eller lossas samt avståndet från fartygets sida till lastluckan.
 - g) Fallrepstrappans belägenhet.
 - h) "Air draught", dvs. fartygets högsta punkt över vattenlinjen.
 - i) Detaljuppgifter och kapacitet beträffande fartygets lasthanteringsutrustning om sådan finns.
 - j) Antal och typ av förtöjningslinor.
 - k) Särskilda önskemål, såsom trimning eller fortlöpande mätning av lastens vatteninnehåll.
 - l) Uppgifter om eventuella nödvändiga reparationer som kan försena angörandet av terminalkajen, påbörjandet av lastning eller lossning, eller fartygets avgång efter att lastning eller lossning fullbordats.
 - m) Varje annan upplysning som terminalen begär om fartyget.
-

BILAGA IV

BEFÄLHAVARENS FÖRPLIKTELSER FÖRE OCH UNDER LASTNING ELLER LOSSNING

(enligt hänvisningen i artikel 6.1 d)

Före och under lastningen eller lossningen skall befälhavaren säkerställa att

1. lastning eller lossning samt utsläpp eller intag av ballastvatten kontrolleras av ansvarigt fartygsbefäl,
2. lastens och ballastvattnets fördelning övervakas under hela lastnings- eller lossningsprocessen för att säkerställa att fartygets konstruktion inte överbelastas,
3. fartyget hålls upprätt eller, om det av praktiska skäl krävs en viss slagsida, att denna hålls så liten som möjligt,
4. fartyget hela tiden är säkert förtöjt med beaktande av lokala väderförhållanden och väderprognoser,
5. ett tillräckligt antal befäl och besättningsmän hålls kvar ombord för att de skall kunna justera förtöjningslinorna eller hantera varje normal situation eller nödsituation med beaktande av behovet att ge besättningen tillräckliga viloperioder för att undvika utmattning,
6. terminalrepresentanten informeras om fartygets trimningsbehov, vilka skall tillgodoses i enlighet med förfarandena i BC-koden (IMO Code of Safe Practice for Solid Bulk Cargoes),
7. terminalrepresentanten informeras om kraven på balans mellan ballastning eller avballastning och lastning eller lossning av befälhavarens fartyg samt om varje avvikelse från avballastnings- eller ballastningsplanen, eller om varje annan fråga som kan påverka lastningen eller lossning,
8. ballastvatten stäpps ut i en takt som stämmer överens med den överenskomna lastningsplanen och inte svämmar över kajen eller kringliggande fartyg; om det inte är praktiskt möjligt för fartyget att helt fullborda utsläppet av ballastvatten före lastningsprocessens trimningsfas, skall befälhavaren komma överens med terminalrepresentanten om vid vilka tidpunkter och hur länge lastningen kan behöva skjutas upp,
9. det finns en överenskommelse med terminalrepresentanten när det gäller de åtgärder som skall vidtas i händelse av regn eller andra förändringar av väderförhållandena om lastens karaktär är sådan att risker kan uppstå vid sådana förändringar,
10. inget svetsarbete utförs ombord eller i fartygets närhet medan fartyget ligger längs kajen, förutom med terminalrepresentantens tillstånd och i enlighet med eventuella krav från den behöriga myndigheten,
11. en ingående tillsyn utövas över lastnings- eller lossningsarbetet samt av fartyget under de sista stegen av lastningen eller lossningen,
12. terminalrepresentanten varnas omedelbart om lastnings- eller lossningsprocessen har orsakat skador, skapat en riskfylld situation eller löper risk att göra detta,
13. terminalrepresentanten informeras när den slutliga trimningen av fartyget måste påbörjas så att transportsystemet skall kunna tömmas,
14. lossningen av babords sida nära matchar lossningen av styrbords sida i samma lastrum för att undvika vridningar i fartygskonstruktionen,
15. risken för utsläpp av eventuella lättantändliga ångor från lastrummen när ett eller flera lastrum förses med ballast beaktas och försiktighetsåtgärder vidtas innan eventuella svetsarbeten tillåts intill eller ovanför dessa lastrum.

BILAGA V

INFORMATION SOM TERMINALEN SKALL LÄMNA TILL BEFÄLHAVAREN

(enligt hänvisningen i artikel 6.2 a)

1. Namn på den kajplats vid vilken lastning eller lossning skall ske och beräknade tidpunkter för angörande och fullbordande av lastning eller lossning ⁽¹⁾.
 2. Beskrivning av lastnings- eller lossningsutrustningens egenskaper, inklusive terminalens nominella lastnings- eller lossningstakt och det antal lastnings- eller lossningsenheter som skall användas, samt en uppskattning av den tid som krävs för att fullborda varje lastningsomgång eller en uppskattning av den tid som krävs för varje steg i lossningen.
 3. Sådana egenskaper hos kajplatsen eller angöringsbryggan som befälhavaren kan behöva känna till, inklusive placering av fasta och rörliga hinder, fendrar, pollare och förtöjningsanordningar.
 4. Minsta vattendjup längs kajen och i inseglings- och avseglingsleder ⁽¹⁾.
 5. Vattendensitet vid kajen.
 6. Maximiavstånd mellan vattenlinjen och toppen av skyddet för lastluckor eller luckarmar beroende på vilket av dessa avstånd som är relevant för lastningen eller lossningen samt maximal "air draught".
 7. Arrangemang kring landgångar och tillträde.
 8. Vilken av fartygets sidor som skall ligga längs med kajen.
 9. Maximal tillåten hastighet vid inseglingen samt tillgång till bogserbåtar, inklusive deras typ och pollardragkraft.
 10. Lastningssekvensen för olika laster och varje annan begränsning om det inte är möjligt att ta lasten eller lastrummen i den ordning som fartyget önskar.
 11. Eventuella egenskaper hos den last som skall lastas ombord som kan medföra risker om den kommer i kontakt med laster eller rester som finns ombord.
 12. Förhandsinformation om de föreslagna lastnings- eller lossningsförfarandena eller ändringar av befintliga lastnings- eller lossningsplaner.
 13. Huruvida terminalens lastnings- eller lossningsutrustning är fast, eller har några begränsningar i fråga om rörlighet.
 14. Krav på förtöjningslinor.
 15. Förvarning om ovanliga förtöjningsarrangemang.
 16. Eventuella begränsningar för ballastning eller avballastning.
 17. Maximalt djupgående som den behöriga myndigheten tillåter.
- Varje annan upplysning som befälhavaren begär om terminalen.

⁽¹⁾ Information om beräknade tidpunkter för angörande och avgång samt om minsta vattendjup vid kajplatsen skall uppdateras regelbundet och förmedlas till befälhavaren vid mottagandet av uppdaterade meddelanden om beräknad ankomsttid. Uppgifter om minsta vattendjup i inseglings- och avseglingsleder skall tillhandahållas av antingen terminalen eller hamnmyndigheten.

BILAGA VI

TERMINALREPRESENTANTENS FÖRPLIKTELSER FÖRE OCH UNDER LASTNING ELLER LOSSNING

(enligt hänvisningen i artikel 6.2 d)

Före och under lastningen eller lossningen skall terminalrepresentanten

1. informera befälhavaren om namn och förfaranden för att kontakta den terminalpersonal eller den skeppsklarerare som kommer att ansvara för lastningen eller lossningen, och med vilka befälhavaren kommer att stå i kontakt,
 2. vidta alla försiktighetsåtgärder för att undvika att lastnings- eller lossningsutrustningen orsakar skador på fartyget samt, om skador uppstår, informera befälhavaren,
 3. om det rör sig om laster med hög densitet eller om enskilda lastomgångar är stora, informera befälhavaren om att det kan förekomma höga lokala belastningar på fartygskonstruktionen till dess att ballasttanken helt täcks av last, särskilt om det är tillåtet att släppa last från hög höjd och man är särskilt försiktig när lastningen av varje lastrum påbörjas,
 4. säkerställa att det finns en överenskommelse mellan befälhavaren och terminalrepresentanten under alla steg av och avseende alla aspekter av lastningen eller lossningen, och att befälhavaren informeras om varje ändring av den överenskomna lastningstakten samt vid fullbordandet av varje omgång av den vikt som lastas ombord,
 5. protokollföra vikten hos och fördelningen av den last som lastas eller lossas samt säkerställa att lastvikten i lastrummen inte avviker från den överenskomna lastnings- eller lossningsplanen,
 6. säkerställa att den lastkvantitet som krävs för att uppnå erforderligt djupgående och trim inför avgången gör det möjligt att tömma terminalens transportsystem på last vid lastningens fullbordande; i detta syfte skall terminalrepresentanten informera befälhavaren om den nominella vikten på last som finns i terminalens transportsystem och om eventuella krav på tömning av transportsystemet då lastningens fullbordats,
 7. om det rör sig om lossning, ge befälhavaren alla varningar om det hålls för avsikt att öka eller minska antalet lossningsenheter som används samt informera befälhavaren när lossningen anses vara fullbordad i varje lastrum,
 8. säkerställa att inget svetsarbete utförs ombord eller i fartygets närhet medan fartyget ligger längs med kajen, förutom med befälhavarens tillstånd och i enlighet med eventuella krav från den behöriga myndigheten.
-

Förslag till rådets direktiv om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta

(2000/C 311 E/18)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 303 slutlig — 2000/0127(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 24 maj 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.2 a och 63.2 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Utarbetandet av en gemensam asylpolitik och ett gemensamt europeiskt asylsystem är ett grundläggande inslag i Europeiska unionens målsättning att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, öppet för alla som av omständigheterna tvingas att söka skydd inom Europeiska unionen.
- (2) Antalet fall av massiv tillströmning av fördrivna personer som inte kan återvända till sitt ursprungsland har ökat betydligt de senaste åren i Europa. I sådana fall är det ofta nödvändigt att införa undantagsbestämmelser för att omedelbart ge tillfälligt skydd åt dessa människor, och därigenom undvika risken för att asylsystemet utsätts för allvarliga störningar.
- (3) Medlemsstaterna och Europeiska gemenskapens institutioner gav uttryck för sin oro för de fördrivna personernas situation i slutsatserna om personer som fördrivits till följd av konflikten i före detta Jugoslavien, antagna av ministrarna med ansvar för invandring vid deras möten i London den 30 november och 1 december 1992 respektive i Köpenhamn den 1 och 2 juni 1993.
- (4) Den 25 september 1995 antog rådet en resolution om ansvarsfördelning vid mottagande av fördrivna personer och tillfälligt uppehälle för fördrivna personer⁽¹⁾. Den 4 mars 1996 antog rådet beslut 96/198/RIF om ett varnings- och beredskapsförfarande för ansvarsfördelning vid mottagande av och tillfällig vistelse för fördrivna personer⁽²⁾.

(5) Till de åtgärder som enligt rådets och kommissionens handlingsplan av den 3 december 1998⁽³⁾ skall vidtas så snart som möjligt i enlighet med bestämmelserna i Amsterdamfördraget hör miniminormer för att ge tillfälligt skydd åt fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland och åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot fördrivna personer och bära följderna av detta.

(6) Rådet antog den 27 maj 1999 slutsatser om fördrivna personer från Kosovo. I slutsatserna uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att dra lärdom av sina insatser under Kosovokrisen för att vidta åtgärder i enlighet med fördraget.

(7) Vid Europeiska rådets särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 erkändes behovet av nå en överenskommelse om frågan om tillfälligt skydd för fördrivna personer på grundval av solidaritet mellan medlemsstaterna.

(8) Det är således nödvändigt att införa miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och att vidta åtgärder för att säkerställa en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta.

(9) Dessa miniminormer och åtgärder är kopplade till och beroende av varandra av hänsyn till effektivitet, samstämmighet och solidaritet och för att undvika att fördrivna personer förflyttar sig mellan medlemsstaterna och trygga det gemensamma europeiska asylsystemet. Normerna och åtgärderna bör därför införas i en enda rättsakt.

(10) Det är viktigt att det tillfälliga skyddet är förenligt med medlemsstaternas internationella åtaganden i fråga om flyktingars rättigheter. Skyddet får framför allt inte vara till hinder för erkännande av flyktingstatus enligt Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, i dess ändrade lydelse enligt New Yorkprotokollet av den 31 januari 1967, som alla medlemsstater har ratificerat.

⁽¹⁾ EGT C 262, 7.10.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 63, 13.3.1996, s. 10.

⁽³⁾ EGT C 19, 23.1.1999, s. 1.

- (11) Förenta nationernas flyktingkommissariat har ett mandat över flyktingar och andra personer i behov av internationellt skydd. Detta mandat bör respekteras. Vidare bör man i samband med tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer ge verkan åt förklaring nr 17 om artikel 73k (numera artikel 63) i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, som fogats till Amsterdamfördraget.
- (12) Det bör föreskrivas att detta direktiv inte skall vara tillämpligt på personer som tagits emot och fått tillfälligt skydd innan direktivet trädde i kraft.
- (13) Det ligger i miniminormernas natur att medlemsstaterna är behöriga att föreskriva eller behålla bestämmelser som är mer förmånliga för personer med tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer.
- (14) Tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer är en åtgärd av särskild karaktär. Det är omöjligt att på förhand kvantitativt ange när det är fråga om en massiv tillströmning. Därför är det nödvändigt att bestämma en längsta giltighetstid för detta skydd och att vidta åtgärden först när rådet har fattat ett beslut om det. Beslutet bör vara obligatoriskt i alla medlemsstater med avseende på de fördrivna personer som avses i beslutet. Villkor för när beslutet skall upphöra att gälla bör också föreskrivas.
- (15) Medlemsstaterna bör tillåtas att, om de så önskar, låta andra grupper få tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer, under förutsättning att dessa personer fördrivits av samma orsaker och från samma ursprungsland som de personer som avses i rådets beslut och att fastställa villkoren för detta.
- (16) Det är viktigt att fastställa medlemsstaternas skyldigheter i fråga om mottagande och vistelse för personer med tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer. Skyldigheterna bör vara rättvisa och ge de berörda personerna en tillräcklig skydds nivå.
- (17) All diskriminering som kan vara skadlig för målet att göra Europeiska unionen till ett område med säkerhet, rättvisa och frihet bör undvikas, även i fråga om asylpolitiken och tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer.
- (18) Regler bör fastställas om möjligheten till asylprövning i samband med tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer. Reglerna måste överensstämma med medlemsstaternas internationella åtaganden och bestämmelserna i fördraget.
- (19) Det är lämpligt att fastslå de principer och åtgärder som skall gälla för återvändande till ursprungslandet och för situationen i medlemsstaterna när det tillfälliga skyddet vid massiv tillströmning av fördrivna personer upphör.
- (20) Det måste finnas bestämmelser om solidaritet vilka kan bidra till att uppnå en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot en massiv tillströmning av fördrivna personer och bära följderna av detta. Bestämmelserna omfattar två aspekter. Först och främst den ekonomiska. Den andra aspekten är själva mottagandet av personer i medlemsstaterna. Bestämmelserna bygger här på ömsesidigt samtycke från mottagarmedlemsstaterna och de fördrivna personerna. Det måste finnas möjlighet att avböja mottagande och bestämmelser om detta.
- (21) Genomförandet av tillfälligt skydd kräver administrativt samarbete.
- (22) Det är viktigt att ange villkoren för att undanta personer från tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer.
- (23) Medlemsstaterna måste införa ett påföljdssystem för brott mot detta direktiv.
- (24) Direktivets genomförande bör utvärderas regelbundet.
- (25) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget kan målen för den planerade åtgärden, nämligen införandet av miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och främjandet av en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv inskränker sig till det minimum som krävs för att dessa mål skall kunna uppnås och går inte utöver vad som är nödvändigt för det ändamålet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syftet med detta direktiv är att införa miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland och att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta.

Artikel 2

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) tillfälligt skydd vid massiv tillströmning: åtgärd av undantagskaraktär som, vid massiv tillströmning av fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland, säkrar ett omedelbart och tillfälligt skydd för dessa personer, om det finns risk för att tillströmningen inte kan hanteras av asylsystemet utan negativa följder för detta systems funktion, i berörda personers och i övriga skyddsökandes intresse; nedan kallat "tillfälligt skydd".
- b) Genèvekonventionen: konventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, i dess ändrade lydelse enligt New York-protokollet av den 31 januari 1967.
- c) fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland: medborgare i tredje land eller statslösa personer vilka har måst lämna sitt ursprungsland och inte kan återvända på trygga och människovärdiga villkor på grund av de förhållanden som råder i det landet och vilka eventuellt kan omfattas av artikel 1.A i Genèvekonventionen eller av andra internationella eller nationella skyddsregler. Detta omfattar i synnerhet personer som
 - flytt från områden där det råder väpnad konflikt eller ständigt återkommande utbrott av våld, eller
 - är utsatta för en allvarlig risk för eller som har blivit offer för systematiska eller omfattande kränkningar av de mänskliga rättigheterna.
- d) massiv tillströmning: ankomst till Europeiska gemenskapen av ett betydande antal fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland, med ursprung i ett bestämt land eller ett bestämt geografiskt område.
- e) flyktingar: medborgare i tredje land eller statslösa personer som omfattas av artikel 1.A i Genèvekonventionen.
- f) underåriga utan medföljande vuxen: medborgare i tredje land som är yngre än arton år och som anländer till medlemsstaternas territorium utan att vara i sällskap med en vuxen som enligt lag eller sedvana ansvarar för dem, och så länge de inte faktiskt tas om hand av en sådan person.
- g) uppehållstillstånd: tillstånd som utfärdats av myndigheterna i en medlemsstat i enlighet med dennas lagstiftning och som ger en medborgare i tredje land tillstånd att bosätta sig på dess territorium.
- h) den som ansöker om familjeåterforening (sökande): en medborgare i tredje land med tillfälligt skydd i en medlemsstat och som ansöker om att återförenas med en eller flera familjemedlemmar.

Artikel 3

1. Tillfälligt skydd hindrar inte erkännande av flyktingstatus enligt Genèvekonventionen.
2. Medlemsstaterna skall ge tillfälligt skydd i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna såsom dessa garanteras i Europakonventionen angående skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950.
3. Införandet, genomförandet och upphörandet av tillfälligt skydd skall vara föremål för regelbundna samråd med Förenta Nationernas flyktingkommissariat (nedan kallat flyktingkommissariatet) och andra berörda organisationer.
4. Direktivet är inte tillämpligt på personer som har tagits emot enligt andra bestämmelser om tillfälligt skydd innan direktivet trädde i kraft.
5. Direktivet är inte till hinder för att medlemsstaterna inför eller behåller bestämmelser som är mer förmånliga för personer med tillfälligt skydd.

KAPITEL II

Det tillfälliga skyddets giltighetstid och införande

Artikel 4

Tillfälligt skydd gäller i ett år. Det tillfälliga skyddet förlängs automatiskt med sex månader i taget i högst ett år till, om inte skyddet upphävs enligt artikel 6.1 b.

Tillfälligt skydd får inte gälla längre än två år.

Artikel 5

1. Rådet beslutar att det råder massiv tillströmning av fördrivna personer; beslutet skall fattas med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen, som även prövar en begäran från en medlemsstat om att kommissionen skall lägga fram ett sådant förslag till rådet. Rådets beslut innebär att de fördrivna personer som avses i beslutet i samtliga medlemsstater får tillfälligt skydd enligt detta direktiv. Beslutet skall åtminstone innehålla följande:

- a) En redogörelse för vilka grupper av personer som skall få tillfälligt skydd.
- b) Vilken dag det tillfälliga skyddet börjar gälla.
- c) Medlemsstaternas förklaringar enligt artikel 25.

2. Rådets beslut skall grundas på följande:

- a) En lägesbedömning och folkomflyttningarnas omfattning.
- b) En bedömning av behovet av att införa tillfälligt skydd, med hänsyn till möjligheterna att erbjuda nödhjälp och göra brådskande insatser på plats eller att sådan hjälp och sådana insatser är otillräckliga.
- c) Uppgifter från medlemsstaterna, kommissionen, flyktingkommissariatet och andra berörda organisationer.

3. Bestämmelserna om brådskande fall i rådets arbetsordning får tillämpas i relevanta delar.

4. Europaparlamentet skall underrättas om rådets beslut.

Artikel 6

1. Det tillfälliga skyddet upphör

- a) när den längsta tillåtna giltighetstiden har löpt ut, eller
- b) om rådet vid något tillfälle beslutar om detta med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, som även bedömer en begäran från en medlemsstat om att kommissionen skall lägga fram ett förslag till rådet.

2. Rådets beslut skall grundas på ett fastslående av att läget på lång sikt i ursprungslandet gör det möjligt för de fördrivna personerna att tryggt och under människovärdiga förhållanden återvända, i överensstämmelse med artikel 33 i Genèvekonventionen och med Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Europaparlamentet skall underrättas om rådets beslut.

Artikel 7

En medlemsstat får ge tillfälligt skydd åt ytterligare grupper av personer, som fördrivits av samma skäl och från samma ursprungsland och som inte omfattas av rådets beslut enligt artikel 5. Medlemsstaten skall genast underrätta rådet och kommissionen om detta.

KAPITEL III

Medlemsstaternas skyldigheter gentemot personer med tillfälligt skydd

Artikel 8

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att personer med tillfälligt skydd skall få uppehållstillstånd under den tid som det tillfälliga skyddet varar. Handlingar skall utfärdas för detta.

2. Oavsett giltighetstid för de uppehållstillstånd som anges i punkt 1 får medlemsstaterna inte ge personer med tillfälligt skydd en mindre förmånlig behandling än den som anges i artiklarna 9 till 15.

3. Medlemsstaterna skall ge personer som tillåts resa in på deras territorium för att få tillfälligt skydd all hjälp som behövs för att skaffa visum, däribland transitvisum. Viseringarna skall vara kostnadsfria. Formaliteterna skall begränsas i största möjliga utsträckning med hänsyn till det brådskande läget.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall utfärda en handling till personer med tillfälligt skydd på ursprungslandets och mottagarlandets officiella språk, där bestämmelserna om tillfälligt skydd tydligt anges.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall tillåta personer med tillfälligt skydd att utföra avlönat eller oavlönat arbete på samma villkor som flyktingar. Personer med tillfälligt skydd och flyktingar skall även behandlas lika när det gäller ersättningar, social trygghet knuten till det avlönade eller oavlönade arbetet och andra arbetsvillkor.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att personer med tillfälligt skydd får lämplig inkvartering eller medel till att skaffa sig bostad.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva att personer med tillfälligt skydd vilka saknar tillräckliga medel, får sina behov tillgodosedda när det gäller socialt bistånd och uppehälle samt sjukvård. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4, skall sjukvården åtminstone innefatta akutsjukvård och behandling av sjukdomar.

3. Om personer med tillfälligt skydd utför avlönat eller oavlönat arbete, skall deras förmåga att själva tillgodose sina behov beaktas vid fastställandet av biståndsnivån.

4. Medlemsstaterna skall föreskriva att lämpligt bistånd i form av sjukvård och annat skall ges till personer med tillfälligt skydd vilka har särskilda behov därför att de är underåriga utan medföljande vuxen eller har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall ge underåriga med tillfälligt skydd tillträde till utbildningsväsendet på samma villkor som medborgarna i mottagarlandet. Medlemsstaterna får begränsa tillträdet till att gälla det offentliga utbildningsväsendet. Underårig är den som inte uppnått myndig ålder enligt lagstiftningen i medlemsstaten i fråga.

2. Medlemsstaterna skall ge vuxna med tillfälligt skydd tillträde till det allmänna utbildningsväsendet samt till yrkesutbildning, vidareutbildning och omskolning.

Artikel 13

1. Om omständigheterna kring den massiva tillströmningen har splittrat familjer som bildats i ursprungslandet, skall medlemsstaterna bevilja inresa och vistelse för följande personer:

- a) Make/måka eller ogift partner, om relationen är varaktig och lagstiftningen i den berörda medlemsstaten likställer ogifta par med gifta par.
- b) Ogifta barn till par som nämnts i led a eller till sökanden, under förutsättning att barnen är beroende av någon av ovanstående personer och utan avseende på om barnen är födda inom äktenskapet, utom äktenskapet eller adopterade.
- c) Andra familjemedlemmar, om de är beroende av sökanden eller om de har haft särskilt traumatiska upplevelser eller är i behov av särskild medicinsk behandling.

2. Familjeåterförening får ske under hela den tid som det tillfälliga skyddet gäller, dock senast två månader före utgången av den längsta giltighetstiden av det tillfälliga skyddet. Återförenade personer skall erhålla uppehållstillstånd för tillfälligt skydd.

3. Ansökan om familjeåterförening skall göras av sökanden i den medlemsstat där denne vistas. Medlemsstaterna skall förvissa sig om att familjemedlemmarna samtycker till återföreningen.

4. Avsaknad av bevis för familjeband skall inte i sig betraktas som ett hinder för ett beslut enligt punkt 1. Medlemsstaterna skall beakta samtliga faktiska omständigheter och särskilda förhållanden vid bedömningen av värdet av bevis och förklaringar från de berörda personerna.

5. Om medlemmar av samma familj, enligt punkt 1, har fått tillfälligt skydd i olika medlemsstater, skall medlemsstaterna tillåta dem att hålla samman familjen i en mottagarmedlemsstat som de själva väljer på de villkor som anges i punkt 2. Vid överföring för familjeåterförening till den medlemsstaten, dras uppehållstillståndet tillbaka i den medlemsstat som lämnas och alla skyldigheter knutna till tillfälligt skydd mot den eller de berörda personerna upphör i den medlemsstat som lämnas.

Ansökan om familjeåterförening skall göras i den medlemsstat där familjemedlemmarna vill återförenas. Medlemsstaterna skall förvissa sig om att familjemedlemmarna samtycker till återföreningen.

6. Den berörda medlemsstaten skall handlägga ansökan om familjeåterförening med största möjliga skyndsamhet. Ett beslut om avslag skall motiveras och kunna bli föremål för domstolsprövning. Vid prövningen av ansökan skall medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till att underåriga barns bästa skall komma i främsta rummet.

7. Genomförandet av denna artikel får ske i samarbete med berörda internationella organisationer.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall så snart som möjligt ordna så att underåriga med tillfälligt skydd utan medföljande vuxen får en lämplig företrädare genom en förmyndare, en företrädare för en organisation som ansvarar för underårigas vård och välfärd eller en annan lämplig företrädare.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva att underåriga utan medföljande vuxen under skyddsperioden skall placeras

- a) hos vuxna släktingar,
- b) i ett familjehem, eller
- c) på ett mottagningscentrum som är särskilt avpassat för underåriga eller på en annan förläggning som är lämpad för underåriga.

3. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att en underårig utan medföljande vuxen, vars släktingar inte har kunnat återfinnas, om möjligt skall kunna återförenas med en person eller personer som tagit hand om den underåriga under flykten. Medlemsstaterna skall förvissa sig om att den underåriga utan medföljande vuxen och den eller de berörda personerna samtycker till återförening.

Artikel 15

Medlemsstaterna skall fullgöra skyldigheterna i artiklarna 8 till 14 utan diskriminering mellan personer med tillfälligt skydd grundad på kön, ras, etniskt ursprung, nationalitet, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

KAPITEL IV

Rätt till asylprövning vid tillfälligt skydd

Artikel 16

1. De personer med tillfälligt skydd som så önskar skall tillförsäkras rätten att få tillgång till ett förfarande för att avgöra flyktingstatus.

2. Tillgång till prövning skall beviljas senast när det tillfälliga skyddet upphör. Om en asylansökan har inlämnats innan det tillfälliga skyddet infördes eller under skyddsperioden, och prövningen av ansökan har uppskjutits, får prövningen inte uppskjutas till efter det att tillfälliga skyddet har upphört att gälla. Medlemsstaterna får föreskriva sätt att bekräfta asylansökan med skäligen frister för dess prövning och tydlig information till de asylsökande.

Artikel 17

Kriterierna och mekanismerna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan skall tillämpas.

Artikel 18

1. Medlemsstaterna får föreskriva att en person inte får ges tillfälligt skydd samtidigt som personen har ställning som asylsökande medan ansökan prövas.

2. Om en asylansökan från en person som kan få tillfälligt skydd avslås, skall medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 29, ge personen i fråga tillfälligt skydd under resten av skyddsperioden.

KAPITEL V

Återvändande och andra åtgärder efter skyddsperiodens slut

Artikel 19

När det tillfälliga skyddet upphör, skall medlemsstaternas vanliga regler om utlännings skydd och om inresa och vistelse tillämpas.

Artikel 20

Medlemsstaterna skall pröva om det i enskilda fall finns starka humanitära skäl som kan göra det omöjligt eller föga realistiskt att återvända.

Artikel 21

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att underlätta frivilligt återvändande under trygga och mänskligt värdiga förhållanden för personer med tillfälligt skydd eller vilkas tillfälliga skydd har löpt ut. Medlemsstaterna skall se till att personerna i fråga fattar beslutet om återvändande med kännedom om följderna. Medlemsstaterna får föreskriva att studieresor får göras till ursprungslandet.

2. Så länge det tillfälliga skyddet inte har upphört, skall medlemsstaterna, med välvilja och med hänsyn till de förhållanden som råder i ursprungslandet, pröva ansökningar om återvändande till den mottagande medlemsstaten från personer som har haft tillfälligt skydd och utnyttjat sin rätt till frivilligt återvändande.

3. När det tillfälliga skyddet upphör, får medlemsstaterna i enskilda fall förlänga giltighetstiden för skyldigheterna i kapitel III till förmån för personer som har haft tillfälligt skydd och som deltar i ett program för frivilligt återvändande. Förlängningen skall gälla fram till dagen för återvändande.

Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs angående uppehållstillstånd för att personer som har haft tillfälligt skydd och som har särskilda behov av medicinsk eller psykologisk behandling eller dylikt, inte skall behöva avbryta behandlingen till nackdel för deras personliga medicinska behov trots att det tillfälliga skyddet har upphört.

2. Medlemsstaterna skall se till att familjer vilkas underåriga barn går i skolan i en medlemsstat, får uppehållstillstånd som gör det möjligt för barnen att fullfölja pågående termin eller läsår.

Artikel 23

Medlemsstaterna skall genom lämpliga åtgärder underlätta de vidarebosättningsprogram som kan vara nödvändiga, efter att ha inhämtat de berörda personernas samtycke och i samarbete med behöriga internationella organisationer.

KAPITEL VI

Solidaritet

Artikel 24

De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv kan få ekonomiskt stöd från Europeiska flyktingfonden, som bildades genom beslut ... , på de villkor som anges i det beslutet.

Artikel 25

1. Medlemsstaterna skall solidariskt ta emot personer som kan omfattas av tillfälligt skydd. De skall i siffror eller allmänt ange sin förmåga att ta emot personerna eller skälen till att de inte kan ta emot personerna. Mottagningsförmågan skall anges i en förklaring från medlemsstaterna som skall fogas till beslutet enligt artikel 5. Om en medlemsstat efter det att beslutet har antagits har ytterligare förmåga att ta emot personer, får den underrätta rådet och kommissionen om detta. Flyktingkommisariatet skall snabbt underrättas om mottagningsförmågan.

2. Medlemsstaterna skall i samarbete med behöriga internationella organisationer se till att personerna som anges i beslutet enligt artikel 5 och som ännu inte anlant till deras territorium, samtycker till att bli mottagna i respektive medlemsstat.

Artikel 26

1. Så länge det tillfälliga skyddet varar, skall medlemsstaterna samarbeta sinsemellan i syfte att vid behov överföra personer med tillfälligt skydd från en medlemsstat till en annan. De berörda personernas samtycke skall inhämtas.

2. En medlemsstat skall meddela de övriga medlemsstaterna sin begäran om överföring och underrätta kommissionen och flyktingkommissariatet. De övriga medlemsstaterna skall underrätta den medlemsstat som har gjort begäran om sin möjlighet att ta emot personer.

3. Om överföring sker från en medlemsstat till en annan, skall uppehållstillstånd och de skyldigheter som är knutna till tillfälligt skydd i den medlemsstat från vilken överföring sker upphöra att gälla. Den nya mottagarmedlemsstaten skall ge tillfälligt skydd till de berörda personerna.

4. Medlemsstaterna skall använda förlagan till laissez-passer i bilagan vid överföring mellan medlemsstater av personer med tillfälligt skydd.

Artikel 27

Tillämpningen av artiklarna 25 och 26 påverkar inte medlemsstaternas åtaganden i fråga om förbudet mot utvisning och avvísning (non-refoulement).

KAPITEL VII

Administrativt samarbete

Artikel 28

1. I syfte att bedriva det administrativa samarbete som behövs för att genomföra det tillfälliga skyddet, skall medlemsstaterna utse en nationell kontaktpunkt vardera, vars adressuppgifter de skall utbyta och underrätta kommissionen om. Medlemsstaterna skall tillsammans med kommissionen vidta alla åtgärder som behövs för att upprätta ett direkt samarbete och informationsutbyte mellan behöriga myndigheter.

2. Medlemsstaterna skall regelbundet och snabbt översända uppgifter om hur många personer som fått tillfälligt skydd och om alla lagar och andra författningar som är av betydelse för genomförandet av tillfälligt skydd.

KAPITEL VIII

Särskilda bestämmelser

Artikel 29

1. Medlemsstaterna får undanta en person från tillfälligt skydd, om denne kan anses utgöra ett hot mot den nationella säkerheten, om det finns allvarliga skäl att anta att personen har begått krigsförbrytelser eller brott mot mänskligheten eller om det under handläggningen av asylprövningen framkommit

att undantagen i artikel 1.F i Genèvekonventionen är tillämpliga.

2. Skälen för undantag får uteslutande grundas på den berörda personens egna handlingar. Beslut eller åtgärder för att undanta en person från tillfälligt skydd skall grundas på proportionalitetsprincipen. Personen i fråga skall ha rätt till domstolsprövning i den berörda medlemsstaten.

KAPITEL IX

Slutbestämmelser

Artikel 30

Medlemsstaterna skall bestämma det påföljdssystem som är tillämpligt på överträdelse av nationella bestämmelser som har utfärdats enligt detta direktiv och skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att dessa påföljder kan införas. Påföljderna skall vara effektiva, väl avvägda och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 32, och alla senare ändringar som gäller dem utan dröjsmål.

Artikel 31

1. Inom två år efter det datum som anges i artikel 32 skall kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna och eventuella ändringar som behövs. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna alla uppgifter som behövs för att utarbeta rapporten.

2. Efter den första rapporten enligt punkt 1, skall kommissionen minst vart femte år rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna.

Artikel 32

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 33

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 34

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

Förlaga till laissez-passer för överföring av personer med tillfälligt skydd

LAISSEZ-PASSER

Referensnummer (1):

Utfärdad med tillämpning av artikel 26 i rådets direktiv . . ./EG av den . . . om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta.

Uteslutande giltigt för att från (1) till (2) överföra den person som skall infinna sig i (3) före den (4)

Utfärdad i:

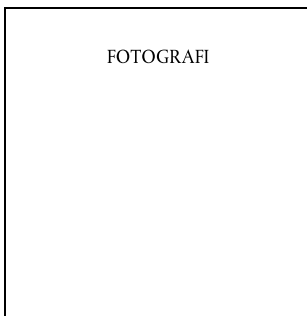
Efternamn:

Samtliga förnamn:

Födelseplats och födelsedatum:

Nationalitet:

Utfärdad den:

STÄMPEL

På vägnar

Innehavaren av detta laissez-passer har identifierats av myndigheterna genom (5) (6)

Denna handling utfärdas uteslutande enligt artikel 26 i direktiv . . ./EG av den . . . Handlingen får under inga omständigheter likställas med ett resedokument, som ger rätt att passera en yttre gräns, eller en identitetshandling.

(1) Referensnumret tilldelas av den medlemsstat från vilken överföringen till en annan medlemsstat sker.

(2) Den medlemsstat från vilken överföring sker.

(3) Den medlemsstat till vilken överföring sker.

(4) Plats som personen skall infinna sig på i den andra medlemsstaten.

(5) Den tidpunkt vid vilken personen skall infinna sig efter ankomsten till den andra medlemsstaten.

(6) På grundval av följande resedokument eller identitetshandlingar som uppvisats för myndigheterna.

(7) På grundval av andra handlingar än resedokument eller identitetshandlingar.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om Europeiska året för språk 2001 ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/19)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 321 slutlig — 1999/0208(COD)

(Framlagt av kommissionen den 25 maj 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 56 E, 29.2.2000.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 149 och 150 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i EG-fördraget,

Oförändrat

och av följande skäl:

(1) I ingressen till EG-fördraget anges att medlemsstaterna "är fast beslutna att främja utveckling av högsta möjliga kunskapsnivå för sina folk genom en bred tillgång till utbildning och kontinuerlig fortbildning".

(2) I artikel 18 i EG-fördraget fastställs att varje medborgare i Europeiska unionen skall ha rätt att "fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier", och förmågan att använda främmande språk är väsentlig för att i praktiken till fullo kunna utöva denna rättighet.

⁽¹⁾ COM(1999) 485 final, 13 oktober 1999.

⁽²⁾ CES 1129/99 (1999/0208COD).

⁽³⁾ CdR 465/99 fin.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (3) I enlighet med artikel 151 i EG-fördraget skall gemenskapen bidra till kulturens utveckling i medlemsstaterna med respekt för dessas nationella och regionala mångfald. Gemenskapen skall också beakta de kulturella aspekterna då den handlar enligt andra bestämmelser i fördraget. Bland dessa aspekter har de som berör språken stor betydelse.
- (4) Alla europeiska språk har i sin muntliga eller skriftliga utformning samma kulturella värde och dignitet och utgör en del av den europeiska kulturen och civilisationen.
- (5) Språkfrågorna utgör en utmaning i arbetet för att skapa ett enat Europa. Erfarenheterna från Europeiska språkåret kan därför ge viktig kunskap om hur man skall genomföra åtgärder för att främja kulturell och språklig mångfald.
- (6) I artikel 6 i Fördraget om Europeiska unionen fastställs att unionen skall respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950.
- (7) Tillgång till det omfattande litterära kulturarvet på originalspråken skulle bidra till ömsesidig förståelse och ge ett konkret innehåll åt begreppet unionsmedborgarskap.
- (8) Det är viktigt att lära sig språk eftersom det stärker medvetandet om kulturell mångfald och bidrar till att motverka främlingsfientlighet, rasism, antisemitism och intolerans.
- (9) Förutom fördelar på det mänskliga, kulturella och politiska planet ger språkinläring också stora ekonomiska möjligheter.
- (10) Att behärska sitt modersmål och kunskaper i de klassiska språken, framför allt latin och grekiska kan underlätta inläringen av andra språk.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (3) I rådets slutsatser av den 12 juni 1995 om den språkliga mångfalden och flerspråkighet i Europeiska unionen betonas man att "den språkliga mångfalden måste bevaras och flerspråkighet måste främjas i unionen, med samma respekt för språken i unionen och med hänsyn till subsidiaritetsprincipen", och i Europaparlamentets och rådets beslut 2493/95/EG av den 23 oktober 1995 om att utnämna 1996 till "Europeiska året för livslångt lärande" ⁽¹⁾ betonas vikten av livslångt lärande i utvecklingen av kunskaper, däribland språkkunskaper, under hela livet.
- (4) I kommissionens vitbok från 1995 Lära och lära ut: på väg mot kunskapssamhället ⁽²⁾ fastställs som fjärde mål kunskaper för alla i tre EU-språk och i kommissionens grönbok från 1996 Grundutbildning, vidareutbildning, forskning: hinder mot rörligheten över gränserna ⁽³⁾ anges att "inlärningen av minst två EU-språk har blivit en nödvändig förutsättning för att medborgarna i unionen skall kunna utnyttja de yrkesmässiga och personliga möjligheter som öppnas för dem genom den inre marknaden".
- (11) Det är viktigt att göra personer i ansvarsställning i såväl den offentliga som den privata sektorn medvetna om betydelsen av att människor lätt får tillgång till språkundervisning.
- (12) I rådets slutsatser av den 12 juni 1995 om den språkliga mångfalden och flerspråkighet i Europeiska unionen betonas man att "den språkliga mångfalden måste bevaras och flerspråkighet måste främjas i unionen, med samma respekt för språken i unionen och med hänsyn till subsidiaritetsprincipen", och i Europaparlamentets och rådets beslut 2493/95/EG av den 23 oktober 1995 om att utnämna 1996 till "Europeiska året för livslångt lärande" ⁽¹⁾ betonas vikten av livslångt lärande i utvecklingen av kunskaper, däribland språkkunskaper, under hela livet.
- (13) I kommissionens vitbok från 1995 Lära och lära ut: på väg mot kunskapssamhället ⁽²⁾ fastställs som fjärde mål kunskaper för alla i tre EU-språk och i kommissionens grönbok från 1996 Grundutbildning, vidareutbildning, forskning: hinder mot rörligheten över gränserna ⁽³⁾ anges att "inlärningen av minst två EU-språk har blivit en nödvändig förutsättning för att medborgarna i unionen skall kunna utnyttja de yrkesmässiga och personliga möjligheter som öppnas för dem genom den inre marknaden".
- (14) I rådets resolution av den 31 mars 1995 om ökad kvalitet och mångfald i inlärningen och undervisning av språk inom Europeiska unionens utbildningssystem ⁽⁴⁾ fastställs att elever generellt borde ha möjlighet att lära sig två språk utöver sitt eller sina modersmål, samt under den obligatoriska skolgången kunna studera varje språk under minst två år i följd och om möjligt under en längre period.
- ⁽¹⁾ EGT L 256, 26.10.1995.
- ⁽²⁾ Kommissionens vitbok Lära och lära ut: på väg mot kunskapssamhället (som grundar sig på KOM(95)590 slutlig, 29 november 1995), Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, Luxemburg, 1996.
- ⁽³⁾ Kommissionens grönbok Grundutbildning, vidareutbildning, forskning: hinder mot rörlighet över gränserna (som grundar sig på KOM(96) 462 slutlig, 2 oktober 1996), Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, Luxemburg, 1996.
- ⁽⁴⁾ EGT C 207, 12.8.1995, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(5) Insatserna i Lingua-programmet som antogs den 28 juli 1989 genom rådets beslut 89/489/EEG ⁽¹⁾ förstärktes och införlivades delvis som övergripande åtgärder i Sokrates-programmet som antogs den 14 mars 1995 genom Europaparlamentets och rådets beslut 819/95/EG ⁽²⁾ och som ändrades den 23 februari 1998 genom beslut 576/98/EG ⁽³⁾; dessa åtgärder har främjat förbättrade kunskaper i unionens språk och på så sätt bidragit till bättre förståelse och solidaritet mellan unionens folk. I sin gemensamma ståndpunkt av den 21 december 1998 föreslår rådet att dessa åtgärder utvecklas vidare och förstärks under Sokrates-programmets andra etapp ⁽⁴⁾.

(6) Inom Leonardo da Vinci-programmet, som inrättades den 6 december 1994 genom Europaparlamentets och rådets beslut 94/819/EG ⁽⁵⁾, har man tagit tillvara resultaten från Lingua-programmet och gett stöd till verksamhet som syftar till att utveckla språkfärdigheter som del i yrkesinriktad utbildning; detta stöd kommer att utvecklas ytterligare och stärkas under andra etappen av Leonardo da Vinci-programmet, som inrättades den 26 april 1999 genom rådets beslut 99/382/EG ⁽⁶⁾.

(7) Ett flerårigt program för att främja EU:s språkliga mångfald i informationsområdet inrättades genom rådets beslut 96/664/EG av den 21 november 1996.

⁽¹⁾ EGT L 239, 16.8.1989.

⁽²⁾ EGT L 87, 20.4.1995.

⁽³⁾ EGT L 77, 14.3.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 49, 22.2.1999, s. 42.

⁽⁵⁾ EGT L 340, 29.12.1994.

⁽⁶⁾ EGT L 146, 11.6.1999, s. 33.

ÄNDRAT FÖRSLAG

(15) Insatserna i Lingua-programmet som antogs den 28 juli 1989 genom rådets beslut 89/489/EEG ⁽¹⁾ förstärktes och införlivades delvis som övergripande åtgärder i Sokrates-programmet som antogs den 14 mars 1995 genom Europaparlamentets och rådets beslut 819/95/EG ⁽²⁾ och som ändrades den 23 februari 1998 genom beslut 576/98/EG ⁽³⁾; dessa åtgärder har främjat förbättrade kunskaper i unionens språk och på så sätt bidragit till bättre förståelse och solidaritet mellan unionens folk. I sin gemensamma ståndpunkt av den 21 december 1998 föreslår rådet att dessa åtgärder utvecklas vidare och förstärks under Sokrates-programmets andra etapp ⁽⁴⁾.

(16) Inom Leonardo da Vinci-programmet, som inrättades den 6 december 1994 genom Europaparlamentets och rådets beslut 94/819/EG ⁽⁵⁾, har man tagit tillvara resultaten från Lingua-programmet och gett stöd till verksamhet som syftar till att utveckla språkfärdigheter som del i yrkesinriktad utbildning; detta stöd kommer att utvecklas ytterligare och stärkas under andra etappen av Leonardo da Vinci-programmet, som inrättades den 26 april 1999 genom rådets beslut 99/382/EG ⁽⁶⁾.

(17) Programmet Kultur 2000 som inrättades den 14 februari 2000 genom Europaparlamentets och rådets beslut 508/2000/EG bidrar också till att förbättra de europeiska folkens ömsesidiga kunskaper om varandras kultur, framför allt genom att framhålla värdet med kulturell mångfald och mångspråkighet.

(18) Ett flerårigt program för att främja EU:s språkliga mångfald i informationsområdet inrättades genom rådets beslut 96/664/EG av den 21 november 1996.

⁽¹⁾ EGT L 239, 16.8.1989.

⁽²⁾ EGT L 87, 20.4.1995.

⁽³⁾ EGT L 77, 14.3.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 49, 22.2.1999, s. 42.

⁽⁵⁾ EGT L 340, 29.12.1994.

⁽⁶⁾ EGT L 146, 11.6.1999, s. 33.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (8) I rapporten från Högnivågruppen om fri rörlighet för personer⁽¹⁾ som lades fram för kommissionen den 18 mars 1997, anses att "mångfalden av europeiska språk [vara] ... en rikedom som man måste värna om" och man föreslår åtgärder för att främja utbildning i språk och användningen av gemenskapens språk.
- (9) I enlighet med subsidiaritetsprincipen som fastställs i artikel 5 i EG-fördraget, kan inte målen i den föreslagna insatsen uppnås på ett tillfredsställande sätt av medlemsstaterna, bland annat eftersom det behövs en sammanhållen informationskampanj som omfattar hela gemenskapen och i vilken man undviker dubbelarbete samt uppnår skal fördelar. Dessa mål kan bättre uppnås av gemenskapen, tack vare den gränsöverskridande dimensionen i gemenskapens insatser och åtgärder. Detta beslut går inte utöver det som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (10) Det är viktigt att utveckla ett adekvat samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Europarådet, för att se till att de insatser som genomförs på gemenskapsnivå och de insatser som Europarådet genomför är konsekventa; sådant samarbete omnämns tydligt i artikel 149 i EG-fördraget.
- (11) Det är viktigt att utveckla ett adekvat samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Europarådet, för att se till att de insatser som genomförs på gemenskapsnivå och de insatser som Europarådet genomför är konsekventa; sådant samarbete omnämns tydligt i artikel 149 i EG-fördraget.
- (12) Det är viktigt att utveckla ett adekvat samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Europarådet, för att se till att de insatser som genomförs på gemenskapsnivå och de insatser som Europarådet genomför är konsekventa; sådant samarbete omnämns tydligt i artikel 149 i EG-fördraget.
- (13) Det är viktigt att ta hänsyn till att Europeiska språkåret kommer att äga rum samtidigt som EU planerar för utvidgningen av unionen.
- (14) Det är viktigt att skapa ett nära samarbete och samordning mellan kommissionen och medlemsstaterna för att komplettera åtgärder på EU-nivå med småskaliga åtgärder på lokal, regional och nationell nivå som kan vara bättre anpassade till vissa målgruppers behov och situation och härigenom gynna den kulturella mångfalden.
- (15) Det är viktigt att skapa ett nära samarbete och samordning mellan kommissionen och medlemsstaterna för att komplettera åtgärder på EU-nivå med småskaliga åtgärder på lokal, regional och nationell nivå som kan vara bättre anpassade till vissa målgruppers behov och situation och härigenom gynna den kulturella mångfalden.
- (16) Det är viktigt att skapa ett nära samarbete och samordning mellan kommissionen och medlemsstaterna för att komplettera åtgärder på EU-nivå med småskaliga åtgärder på lokal, regional och nationell nivå som kan vara bättre anpassade till vissa målgruppers behov och situation och härigenom gynna den kulturella mångfalden.
- (17) Det är viktigt att skapa ett nära samarbete och samordning mellan kommissionen och medlemsstaterna för att komplettera åtgärder på EU-nivå med småskaliga åtgärder på lokal, regional och nationell nivå som kan vara bättre anpassade till vissa målgruppers behov och situation och härigenom gynna den kulturella mångfalden.
- (18) Det är viktigt att skapa ett nära samarbete och samordning mellan kommissionen och medlemsstaterna för att komplettera åtgärder på EU-nivå med småskaliga åtgärder på lokal, regional och nationell nivå som kan vara bättre anpassade till vissa målgruppers behov och situation och härigenom gynna den kulturella mångfalden.
- (19) I rapporten från Högnivågruppen om fri rörlighet för personer⁽¹⁾ som lades fram för kommissionen den 18 mars 1997, anses att "mångfalden av europeiska språk [vara]... en rikedom som man måste värna om" och man föreslår åtgärder för att främja utbildning i språk och användningen av gemenskapens språk.
- (20) I enlighet med subsidiaritetsprincipen som fastställs i artikel 5 i EG-fördraget, kan inte målen i den föreslagna insatsen uppnås på ett tillfredsställande sätt av medlemsstaterna, bland annat eftersom det behövs en sammanhållen informationskampanj som omfattar hela gemenskapen och i vilken man undviker dubbelarbete samt uppnår skal fördelar. Dessa mål kan bättre uppnås av gemenskapen, tack vare den gränsöverskridande dimensionen i gemenskapens insatser och åtgärder. Detta beslut går inte utöver det som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (21) Det är också viktigt att skapa ett nära samarbete och samordning mellan kommissionen och medlemsstaterna för att komplettera åtgärder på EU-nivå med småskaliga åtgärder på lokal, regional och nationell nivå som kan vara bättre anpassade till vissa målgruppers behov och situation och härigenom gynna den kulturella mångfalden.
- (22) Det är viktigt att utveckla ett adekvat samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Europarådet, för att se till att de insatser som genomförs på gemenskapsnivå och de insatser som Europarådet genomför är konsekventa; sådant samarbete omnämns tydligt i artikel 149 i EG-fördraget.
- (23) Det är viktigt att ta hänsyn till att Europeiska språkåret kommer att äga rum samtidigt som EU planerar för utvidgningen av unionen.

⁽¹⁾ Report of the High Level Panel on the Free Movement of Persons, chaired by Mrs Simone Veil, Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, Luxemburg, 1998, kapitel V.

⁽¹⁾ Report of the High Level Panel on the Free Movement of Persons, chaired by Mrs Simone Veil, Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, Luxemburg, 1998, kapitel V.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (11) I detta beslut fastställs för hela programmets löptid ett finansiellt ramverk som utgör den främsta referensen för budgetmyndigheten under det årliga budgetförfarandet, i den betydelse som återfinns i punkt 33 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 6 maj 1999 ⁽¹⁾.
- (12) I den gemensamma förklaringen som avgetts den 4 maj 1999 av Europaparlamentet, rådet och kommissionen anges det praktiska tillvägagångssättet för genomförandet av det förfarande som fastställs i artikel 251 i EG-fördraget ⁽²⁾.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (24) I detta beslut fastställs för hela programmets löptid ett finansiellt ramverk som utgör den främsta referensen för budgetmyndigheten under det årliga budgetförfarandet, i den betydelse som återfinns i punkt 33 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 6 maj 1999 ⁽¹⁾.
- (25) I den gemensamma förklaringen som avgetts den 4 maj 1999 av Europaparlamentet, rådet och kommissionen anges det praktiska tillvägagångssättet för genomförandet av det förfarande som fastställs i artikel 251 i EG-fördraget ⁽²⁾.
- (26) Nödvändiga åtgärder för att genomföra detta beslut skall antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Oförändrat

Artikel 1

Inrättande av Europeiska året för språk

1. År 2001 skall utses till "Europeiska året för språk" (nedan även kallat "Europeiska språkåret").

2. Under Europeiska året för språk skall man sprida information och vidta främjande åtgärder som rör språk, för att uppmuntra alla personer som är lagligt bosatta i medlemsstaterna att lära sig språk, bland annat genom att göra dem medvetna om betydelsen av språkkunskaper för livskvaliteten och för den ekonomiska konkurrenskraften. Dessa åtgärder kommer att omfatta gemenskapens officiella språk tillsammans med iriska, luxemburgska och andra språk som erkänns av medlemsstaterna.

2. Under Europeiska året för språk skall man sprida information och vidta främjande åtgärder som rör språk, för att uppmuntra alla personer som är bosatta i medlemsstaterna att lära sig språk. Dessa åtgärder kommer att omfatta gemenskapens officiella språk tillsammans med iriska, luxemburgska och andra språk som enligt medlemsstaterna skall omfattas av detta beslut.

⁽¹⁾ EGT C 172, 18.6.1999.

⁽²⁾ EGT C 148, 28.5.1999.

⁽¹⁾ EGT C 172, 18.6.1999.

⁽²⁾ EGT C 148, 28.5.1999.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 2

Oförändrat

Mål

Målen för Europeiska året för språk skall vara följande:

- a) Att göra människor medvetna om rikedomerna i den språkliga och kulturella mångfalden inom Europeiska unionen.
- a) Att göra människor medvetna om rikedomerna i den språkliga och kulturella mångfalden inom Europeiska unionen och om de samhälleliga och kulturella värden denna rikedom representerar och samtidigt beakta principen om att alla språk har lika stort kulturellt värde och samma dignitet samt uppmuntra flerspråkighet.
- b) Att göra en så stor allmänhet som möjligt uppmärksam på fördelarna med kunskaper i en rad språk, som en central faktor i den personliga utvecklingen, för mellankulturell förståelse, för att fullt ut använda de rättigheter som det europeiska medborgarskapet för med sig, och för att främja de ekonomiska möjligheterna hos enskilda, företag och samhället som helhet.
- b) Att göra en så stor allmänhet som möjligt uppmärksam på fördelarna med kunskaper i flera språk, som en central faktor för utvecklingen på det personliga och yrkesmässiga planet (och dessutom för möjligheterna att få en första anställning), för mellankulturell förståelse, för att fullt ut använda de rättigheter som unionsmedborgarskapet för med sig, och för att främja de ekonomiska och sociala möjligheterna hos enskilda, företag och samhället som helhet. Målgruppen skall bland annat omfatta skolbarn, studenter, föräldrar, arbetare, arbetssökande, personer som talar vissa språk, invånare i gränstrakter och randområden, kulturorgan, missgynnade socialgrupper och invandrare m.fl.
- c) Att uppmuntra alla som är lagligt bosatta i medlemsstaterna, oavsett ålder, bakgrund, social situation eller tidigare utbildning och utbildningsresultat, till att under hela livet lära sig språk och därmed förknippade färdigheter.
- c) Att uppmuntra alla som är bosatta i medlemsstaterna, oavsett ålder, bakgrund, social situation eller tidigare utbildning och utbildningsresultat, till att under hela livet och om så är lämpligt redan från förskola och lågstadium lära sig språk och därmed förknippade färdigheter som rör användningen av språk för speciella, framför allt yrkesmässiga, syften.
- d) Att samla in och sprida information om språkundervisning och språkinlärning, och om färdigheter, metoder och material som kan vara av hjälp i denna undervisning och inlärning samt att underlätta kommunikation mellan användare av olika språk.
- d) Att samla in och sprida information om språkundervisning och språkinlärning, och om färdigheter, metoder (särskilt nyskapande sådana) och material som kan vara av hjälp i denna undervisning och inlärning, däribland sådana som utarbetats inom ramen för andra gemenskapsåtgärder och initiativ, samt att underlätta kommunikation mellan användare av olika språk.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 3

Oförändrat

Innehåll i insatserna

De insatser som är avsedda att uppnå målen i artikel 2 ovan kan särskilt omfatta

De insatser som är avsedda att uppnå målen i artikel 2 första stycket kan särskilt omfatta

— användning av en gemensam logotyp eller slagord,

— användning av en gemensam logotyp eller slagord i samverkan med Europarådet, i enlighet med bestämmelserna i artikel 10,

— en informationskampanj i hela Europeiska unionen,

Oförändrat

— anordnande av möten, tävlingar,

— anordnande av möten, tävlingar, prisutdelningar och andra arrangemang.

— anordnande av tävlingar och priser på europeisk, gränsöverskridande, nationell, regional eller lokal nivå,

Utgår

— finansiellt stöd till initiativ, på gränsöverskridande, nationell, regional eller lokal nivå i vilka målen för Europeiska språkåret främjas.

Dessa insatser beskrivs närmare i bilagan.

Artikel 4

Artikel 4

Genomförande**Genomförande av beslutet och samarbetet mellan medlemsstaterna**

1. Kommissionen skall ha ansvaret för genomförandet av detta beslut.

1. Kommissionen skall övervaka genomförandet av de gemenskapsåtgärder som avses i detta beslut.

2. Varje medlemsstat skall utse ett lämpligt organ som skall organisera dess deltagande i Europeiska året för språk, samt ha ansvaret för samordning och genomförande på nationell nivå av de insatser som föreskrivs i detta beslut, däribland genom att medverka i det urvalsförfarande som beskrivs i artikel 7.

2. Varje medlemsstat skall utse ett eller flera lämpliga organ som skall organisera dess deltagande i Europeiska året för språk, samt ha ansvaret för samordning och genomförande på nationell nivå av de insatser som föreskrivs i detta beslut, däribland genom att medverka i det urvalsförfarande som beskrivs i artikel 7.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 5

Oförändrat

Kommitté

Kommissionen skall biträdas av en rådgivande kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder som skall vidtas. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.

Utgår

Yttrandet skall protokollföras och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén avger. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

2. När hänvisning görs till denna artikel skall artiklarna 3 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG tillämpas utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 8 i beslutet.

3. Kommittén skall själv besluta om sin arbetsordning.

Artikel 6

Oförändrat

Finansiella överenskommelser

1. Insatser som omfattar hela gemenskapen och som beskrivs i Del A i bilagan kan finansieras i sin helhet ur gemenskapens budget.

2. Insatser som är lokala, regionala, nationella eller gränsöverskridande och som beskrivs i Del B i bilagan, kan delvis finansieras ur gemenskapens budget, till högst 50 % av den totala kostnaden.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 7

Ansöknings- och urvalsförfarande

1. Ansökningar om finansiella bidrag till insatser ur gemenskapens budget enligt artikel 6.2 skall lämnas in till kommissionen via det eller de organ som avses i artikel 4.2.

2. Beslut om finansiering och samfinansiering av insatser enligt artikel 6 skall fattas av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 5. Kommissionen skall se till att det finns en jämn fördelning mellan medlemsstaterna och mellan de olika relevanta verksamhetsområdena.

1. Ansökningar om finansiella bidrag till insatser ur gemenskapens budget enligt artikel 6.2 skall lämnas in till kommissionen via det eller de organ som avses i artikel 4.2. Ansökningarna skall innehålla information som gör det möjligt att på grundval av objektiva kriterier bedöma de slutliga resultaten. Kommissionen skall ta största möjliga hänsyn till den utvärdering som görs av de berörda organen.

2. Beslut om finansiering och samfinansiering av insatser enligt artikel 6 skall fattas av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 5. Kommissionen skall se till att det finns en jämn fördelning mellan medlemsstaterna, i förekommande fall mellan de olika språk som avses i artikel 1 och mellan de olika relevanta verksamhetsområdena.

3. Kommissionen skall (främst via sina nationella och regionala ombud) och i samarbete med de organ som avses i artikel 4.2 säkerställa att tidsramarna för anbudsinfordringarna är tillräckliga och att dessa får så stor spridning som möjligt.

Artikel 8

Konsekvens

Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna se till att

— de insatser som föreskrivs i detta beslut och andra EG-insatser och initiativ är konsekventa, särskilt de insatser som gäller allmän och yrkesinriktad utbildning,

— det görs en optimal användning av komplementaritet mellan Europeiska språkåret och andra initiativ och resurser på europeisk, nationell och regional nivå, där sådana kan bidra till att uppnå målen för Europeiska språkåret.

Oförändrat

— de insatser som föreskrivs i detta beslut och andra EG-insatser och initiativ är konsekventa, särskilt de insatser som gäller allmän och yrkesinriktad utbildning samt kultur,

Oförändrat

Artikel 9

Budget

1. De finansiella ramarna för genomförandet av denna insats under tiden 1 januari–31 december 2001 skall vara 8 miljoner euro.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Anslagen skall beviljas av budgetmyndigheten inom gränserna för budgetplanerna.

*Artikel 10***Internationellt samarbete**

Inom ramen för Europeiska språkåret, och i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i artikel 5, får kommissionen samarbeta med lämpliga internationella organisationer. Kommissionen skall särskilt ingå lämpliga överenskommelser för samarbete med Europarådet.

Inom ramen för Europeiska språkåret, och i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i artikel 5, får kommissionen samarbeta med lämpliga internationella organisationer. Framför allt skall kommissionen upprätta ett nära samarbete och en nära samordning med Europarådet och genomföra gemensamma initiativ tillsammans med detta för att stärka banden mellan Europas folk.

*Artikel 11***Övervakning och utvärdering**

Kommissionen skall senast den 31 december 2002 till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén överlämna en rapport om genomförandet, resultaten och den övergripande bedömningen av de insatser som föreskrivs i detta beslut.

Oförändrat

Kommissionen skall senast den 31 december 2002 till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén överlämna en detaljerad rapport med objektiva fakta om genomförandet, resultaten och den övergripande bedömningen av alla de insatser som föreskrivs i detta beslut.

Artikel 12

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Det skall träda i kraft den dag det offentliggörs.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA

1. BESKRIVNING AV DE INSATSER SOM AVSES I ARTIKEL 3

Oförändrat

(A) Insatser som kan finansieras upp till 100 % ur gemenskapens budget

Till dessa insatser kunde avsättas ungefär 40 procent av den totala budgeten, som kommissionen skulle kunna anpassa i enlighet med det förfarande som avses i artikel 5.2.

1. Möten och evenemang:

Oförändrat

- a) anordnande av möten på EG-nivå,
- b) anordnande av evenemang för att göra den språkliga mångfalden mer synlig, däribland evenemang för att inviga respektive avsluta Europeiska språkåret,
- c) anordnande av en eller flera presentationer av Europeiska språkåret i varje medlemsstat.

- c) anordnande av en eller flera presentationer av Europeiska språkåret i varje medlemsstat som skall nå ut till ett stort antal människor med olika social bakgrund.

2. Informations- och reklamkampanjer, inbegripet

Oförändrat

- a) framtagning av en logotyp och slagord för Europeiska språkåret, som skall användas inom ramen för all verksamhet i samband med Europeiska språkåret,
- b) en EG-omfattande informationskampanj,
- c) framställning av material och hjälpmedel som skall användas i hela gemenskapen och som är avsedda att göra allmänheten mer medveten om förutsättningarna för lyckad språkinläring och om effektiva metoder för språkundervisning och språkinläring,
- d) anordnande av Europa-omfattande tävlingar i vilka man uppmärksammar vad man uppnått och erfarit inom de teman som ingår i Europeiska språkåret.

- b) en EG-omfattande informationskampanj som bland annat skall inbegripa inrättandet av en interaktiv webbsida samt information om projekten (inklusive de projekt som nämns under punkt (C)),

- c) framställning av material och hjälpmedel som skall användas i hela gemenskapen och som skall vara tillgängliga även för mindre gynnade personer och som är avsedda att göra allmänheten mer medveten om förutsättningarna för lyckad språkinläring och om effektiva metoder för språkundervisning och språkinläring,

3. Andra insatser:

Oförändrat

EG-omfattande enkäter och undersökningar som bland annat syftar till att närmare fastställa

EG-omfattande enkäter och undersökningar som bland annat syftar till att i görligaste mån närmare fastställa

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- situationen i Europa vad gäller språk, deras användning samt språkundervisning och språkinlärning,
- förväntningarna hos de olika målgrupperna vad gäller målen för Europeiska språkåret hur gemenskapen skulle kunna möta dessa förväntningar,
- hur gemenskapen skulle kunna möta dessa förväntningar både under Europeiska året och efteråt, särskilt inom ramen för programmen inom allmän och yrkesinriktad utbildning,
- utvärderingar beträffande Europeiska språkårets effektivitet och inverkan.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- situationen i Europa vad gäller språk (däribland teckenspråken och de klassiska språken), deras användning (även inom vetenskap och forskning samt vid universiteten) samt språkundervisning och språkinlärning, och tilläggnandet av tillhörande kunskaper; alla de språk som avses i artikel 1 skulle i den utsträckning det är möjligt kunna beröras,
- förväntningarna hos de olika målgrupperna (även i tvåspråkiga områden) vad gäller språkinlärning och hur gemenskapen skulle kunna möta dessa förväntningar,
- utvärderingar beträffande Europeiska språkårets effektivitet och inverkan genom att undersöka de bästa metoderna på området språkundervisning och språkutbildning och sprida resultaten i medlemsstaterna.

Utgår

(B) Insatser som delvis kan finansieras ur gemenskapens budget

Till dessa insatser kunde avsättas ungefär 60 procent av den totala budgeten, som kommissionen skulle kunna anpassa i enlighet med det förfarande som avses i artikel 5.2.

Insatser på lokal, regional, nationell eller gränsöverskridande nivå kan få bidrag ur gemenskapens budget till högst 50 % av kostnaderna, beroende på förslagens art och omständigheter. Förslagen kan bl.a. gälla följande:

Oförändrat

1. Evenemang kring målen för Europeiska språkåret
2. Informationsinsatser och insatser för att sprida exempel på goda rutiner, utöver dem som beskrivs i del 1 A) i denna bilaga
3. Anordnande av priser och tävlingar
4. Enkäter och undersökningar utöver dem som nämns i del 1 (A) ovan
5. Andra insatser för att främja språkundervisning och språkinlärning, under förutsättning att dessa insatser inte skulle kunna få finansiering inom gemenskapens befintliga program och initiativ.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(C) Insatser som inte får finansiella bidrag ur gemenskapens budget

Gemenskapen kommer att ge moraliskt stöd, inbegripet skriftligt tillstånd att använda logotypen och annat material förknippat med Europeiska språkåret, till initiativ som företas av offentliga eller privata organisationer, där dessa organisationer kan övertyga kommissionen om att initiativen är eller kommer att vara igång under 2001 och kan på ett betydande sätt bidra till att ett eller fler av målen för Europeiska språkåret uppnås.

2. TEKNISKT STÖD

I genomförandet av insatserna får kommissionen anlita organisationer för tekniskt stöd, som kan finansieras ur det övergripande anslaget för programmet. Kommissionen får anlita sakkunniga på samma villkor.

I genomförandet av insatserna får kommissionen anlita organisationer för tekniskt stöd, som kan finansieras ur det övergripande anslaget för programmet. Kommissionen får anlita sakkunniga på samma villkor. Kommissionen skall rådfråga den kommitté som anges i artikel 5 om de ekonomiska effekterna av detta stöd.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) i syfte att införa regler för förvaltningsbolag och förenklade prospekt ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/20)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 331 slutlig — 98/0242(COD)

(Framlagt av kommissionen enligt artikel 250.2 i EG-fördraget den 30 maj 2000)

⁽¹⁾ EGT C 272, 1.9.1998, s. 7.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 57.2 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

Oförändrat

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

enligt förfarandet i artikel 189b i fördraget, och av följande skäl:

enligt förfarandet i artikel 251 i fördraget, och av följande skäl:

(1) Direktiv 85/611/EEG om företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 88/220/EEG ⁽²⁾, har redan väsentligt bidragit till förverkligandet av den inre marknaden på detta område. När det gäller finansiella tjänster fastställs nämligen i det direktivet för första gången en princip om ömsesidigt erkännande av auktorisation och andra bestämmelser som underlättar den fria omsättningen inom Europeiska unionen av de andelar i företag för kollektiva investeringar (i form av värdepappersfonder, även kallade "unit trusts", och investeringsbolag) som omfattas av det direktivet.

(1) Direktiv 85/611/EEG om företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽²⁾, senast ändrat genom direktiv 95/96/EG ⁽³⁾, har redan väsentligt bidragit till förverkligandet av den inre marknaden på detta område. När det gäller finansiella tjänster fastställs nämligen i det direktivet för första gången en princip om ömsesidigt erkännande av auktorisation och andra bestämmelser som underlättar den fria omsättningen inom Europeiska unionen av de andelar i företag för kollektiva investeringar (i form av värdepappersfonder, även kallade "unit trusts", och investeringsbolag) som omfattas av det direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 100, 19.4.1988, s. 31.

⁽¹⁾ EGT C 116, 28.4.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 168, 18.7.1995, s. 7.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (2) I direktiv 85/611/EEG saknas dock omfattande regler för sådana företag som förvaltar företag för kollektiva investeringar (så kallade förvaltningsbolag). I synnerhet saknas i direktiv 85/611/EEG bestämmelser genom vilka det säkerställs att likvärdiga förutsättningar gäller för sådana företag i alla medlemsstater, både i fråga om regler för tillgång till marknaden och i fråga om villkor för verksamheten. I direktiv 85/611/EEG saknas dessutom bestämmelser om inrättandet av filialer och om sådana företags fria tillhandahållande av tjänster i andra medlemsstater än hemlandet.
- (3) Då ett förvaltningsbolag auktoriseras i hemlandet måste det ses till att investerarna och det finansiella systemets stabilitet skyddas. Den ståndpunkt som har intagits är att man bör genomföra den väsentliga harmonisering som är nödvändig och tillräcklig för att säkerställa ett ömsesidigt erkännande av auktorisation och tillsynssystem baserade på försiktighetsprincipen och att därmed göra det möjligt att lämna en enda, för hela gemenskapen gällande auktorisation och att låta hemlandet ansvara för tillsynen.
- (4) För att skydda investerarna är det nödvändigt att garantera intern av varje förvaltningsbolag, antingen genom att det finns två personer i ledningen eller genom lämpliga interna kontrollmekanismer.
- (5) Genom ett ömsesidigt erkännande får förvaltningsbolag med auktorisation i hemlandet tillhandahålla, inom hela Europeiska unionen, de tjänster som företagen auktoriserats att tillhandahålla, genom att etablera filialer eller enligt friheten att tillhandahålla tjänster. Förvaltningsbolagets hemland är behörigt att godkänna värdepappersfondernas fondbestämmelser.
- (6) När det gäller kollektiv portföljförvaltning (förvaltning av värdepappersfonder och investeringsbolag) bör ett förvaltningsbolag som auktoriserats i hemlandet ha rätt att bedriva följande verksamhet i värdlandet: att utbjuda andelar i de värdepappersfonder som företaget inrättat i hemlandet, att utbjuda aktier i de investeringsbolag som företaget förvaltar, att utöva alla andra verksamheter och uppgifter som omfattas av kollektiv portföljförvaltning, att förvalta tillgångarna i investeringsbolag med säte i andra medlemsstater än hemlandet, att med hjälp av en fullmakt utöva de verksamheter som omfattas av kollektiv portföljförvaltning på sådana förvaltningsbolags vägnar som har sitt säte i andra medlemsstater än hemlandet.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (2) I direktiv 85/611/EEG saknas emellertid dock omfattande regler för sådana företag som förvaltar företag för kollektiva investeringar (så kallade förvaltningsbolag). I synnerhet saknas i direktiv 85/611/EEG bestämmelser genom vilka det säkerställs att likvärdiga förutsättningar gäller för sådana företag i alla medlemsstater, både i fråga om regler för tillgång till marknaden och i fråga om villkor för verksamheten. I direktiv 85/611/EEG saknas dessutom bestämmelser om inrättandet av filialer och om sådana företags fria tillhandahållande av tjänster i andra medlemsstater än hemlandet.
- (4) För att skydda investerarna är det nödvändigt att garantera intern översyn av varje förvaltningsbolag, antingen genom att det finns två personer i ledningen eller genom lämpliga interna kontrollmekanismer.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(7) Detta direktiv är därför ett viktigt steg mot förverkligandet av den inre marknaden när det gäller företag för kollektiva investeringar.

(8) Principerna om ömsesidigt erkännande och om hemlandstillsyn kräver att medlemsstaternas behöriga myndigheter inte beviljar respektive återkallar auktorisation i sådana fall där verksamhetsplanen, den geografiska fördelningen eller faktisk bedriven verksamhet klart visar att ett förvaltningsbolag har valt en viss medlemsstats jurisdiktion i syfte att undgå de strängare normer som gäller i en annan medlemsstat, inom vars territorium det avser att bedriva eller redan bedriver större delen av sin verksamhet. Enligt detta direktiv måste ett förvaltningsbolag vara auktoriserat i den medlemsstat där det har sitt säte. Enligt principen om hemlandstillsyn kan endast den medlemsstat där förvaltningsbolaget har sitt säte anses behörig att godkänna dels fondbestämmelserna för de värdepappersfonder som företaget inrättat, dels valet av förvaringsinstitut.

(8) Principerna om ömsesidigt erkännande och om hemlandstillsyn kräver att medlemsstaternas behöriga myndigheter inte beviljar respektive återkallar auktorisation i sådana fall där verksamhetsplanen, den geografiska fördelningen eller faktisk bedriven verksamhet klart visar att ett förvaltningsbolag har valt en viss medlemsstats jurisdiktion i syfte att undgå de strängare normer som gäller i en annan medlemsstat, inom vars territorium det avser att bedriva eller redan bedriver större delen av sin verksamhet. Enligt detta direktiv måste ett förvaltningsbolag vara auktoriserat i den medlemsstat där det har sitt säte. Enligt principen om hemlandstillsyn kan endast den medlemsstat där förvaltningsbolaget har sitt säte anses behörig att godkänna dels fondbestämmelserna för de värdepappersfonder som företaget inrättat, dels valet av förvaringsinstitut. För att undvika s.k. tillsynsarbiterage och för att främja förtroende för effektiviteten i den tillsyn som hemlandsmedlemsstatens myndigheter utövar, måste ett krav för godkännande av ett fondföretag bestå i att det inte i någon juridisk mening skall vara förhindrat från att utbjudas i hemlandsmedlemsstaten. Detta påverkar inte det egna beslutet, när väl fondföretaget har blivit godkänt, att välja den eller de medlemsstater där fondföretagets fondandelar skall utbjudas i enlighet med detta direktiv.

(9) Enligt direktiv 85/611/EEG är förvaltningsbolagens verksamhet begränsad till förvaltningen av värdepappersfonder och investeringsbolag (kollektiv portföljförvaltning). Denna begränsning bör ses över för att ta hänsyn till medlemsstaternas aktuella lagstiftning och för att förvaltningsbolagen skall kunna utnyttja viktiga stordriftsfördelar. Förvaltningsbolagen bör därför ges tillstånd att också förvalta enskilda kunders investeringsportföljer (individuell portföljförvaltning), vilket även omfattar förvaltning av pensionsfonder och viss specifik kringverksamhet med anknytning till kärnverksamheten. En sådan utvidgning av förvaltningsbolagets verksamhetsområde skulle inte äventyra bolagens stabilitet. Det bör dock införas särskilda regler för att förebygga intressekonflikter då ett förvaltningsbolag auktoriseras att både bedriva kollektiv och individuell portföljförvaltning.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (10) Förvaltningen av investeringsportföljer är en investeringstjänst som redan omfattas av direktiv 93/22/EEG (direktivet om investeringstjänster) ⁽¹⁾. För att säkerställa en enhetlig rättslig ram på området bör de villkor för verksamheten som fastställs i det direktivet även gälla förvaltningsbolag som är auktoriserade för denna tjänst.
- (11) Ett hemland får som regel införa strängare regler än dem som har fastställts i detta direktiv, särskilt vad avser villkor för auktorisation, sundhetskrav och regler om rapportering och prospekt.
- (12) Det bör fastställas regler om de villkor på vilka ett förvaltningsbolag med hjälp av en fullmakt får delegera vissa uppgifter och funktioner till tredje part för att förbättra verksamhetens effektivitet. För att säkerställa att principerna om ömsesidigt erkännande och om hemlandstillsyn tillämpas på rätt sätt måste de medlemsstater som tillåter sådan delegering se till att ett förvaltningsbolag som de auktoriserat inte delegerar hela sin verksamhet till en eller flera tredje parter så att bolaget förvandlas till ett skenföretag. Hemlandet måste dessutom se till att förekomsten av sådan delegering inte hindrar en effektiv tillsyn över förvaltningsbolaget. Den omständigheten att ett förvaltningsbolag har delegerat delar av den egna verksamheten får dock under inga omständigheter påverka bolagets eller förvaringsinstitutets ansvar gentemot andelsägarna och de behöriga myndigheterna.
- (13) För att ta hänsyn till utvecklingen på området informationsteknik bör det nuvarande informationssystemet enligt direktiv 85/611/EEG ses över. Framför allt bör man vid sidan om det befintliga fullständiga prospektet införa ett nytt slags prospekt för fondföretag (förenklat prospekt). Detta nya prospekt bör ges en investerarvänlig utformning och vara en värdefull informationskälla för den genomsnittlige investeraren. Det bör förmedla grundläggande information om fondföretaget på ett klart, överskådligt och lättbegripligt sätt. Genom en tydlig hänvisning i det förenklade prospektet måste investeraren dock alltid upplysas om att närmare uppgifter återfinns i det fullständiga prospektet och i fondföretagets årsrapport och halvårsrapport, som på begäran tillhandahålls kostnadsfritt. Den som avser att teckna sig för förvärv av fondandelar måste innan avtalet ingås alltid erbjudas att kostnadsfritt få det förenklade prospektet. Detta är ett tillräckligt villkor för att uppfylla den rättsliga skyldigheten enligt direktivet att informera dem som avser att teckna sig för förvärv av fondandelar innan avtalet ingås.

⁽¹⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(14) Samma konkurrensvillkor måste gälla för finansiella intermediärer som tillhandahåller samma tjänster och det måste ses till att skyddet för investerare ligger på en harmoniserad miniminivå. Den avgörande förutsättningen för förverkligandet av den inre marknaden i fråga om dessa aktörer är en harmoniserad miniminivå för villkoren för att starta och driva verksamhet. Detta direktiv gäller endast den erforderliga miniminivån för harmoniseringen.

(15) För närvarande saknas harmoniserade regler för system för ersättning till andelsägare för det fall att ett förvaltnings- eller ett investeringsbolag är ur stånd att inlösa eller återköpa andelar från andelsägare. I direktiv 97/9/EG⁽¹⁾ fastställs harmoniserade regler för system för ersättning till investerare som efterfrågar investeringstjänster av värdepappersföretag (även banker). Enligt artikel 14 i det direktivet skall kommissionen senast den 31 december 1999 inför rådet och parlamentet framlägga en rapport om direktivets tillämpning. Beroende på utfallet av rapporten kommer kommissionen vid behov att lägga fram ett förslag om införandet av ett system för ersättning till andelsägare.

(15) Kommissionen kan komma att överväga att föreslå kodifiering i vederbörlig ordning efter det att förslagen har antagits.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Oförändrat

Artikel 1

Direktiv 85/611/EEG ändras på följande sätt:

1. Följande artikel skall läggas till som artikel 1a:

"Artikel 1a

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. förvaringsinstitut: institut som anförtrotts de uppgifter som nämns i artiklarna 7 och 14 och som omfattas av de övriga bestämmelserna i avdelningarna III och IV.

⁽¹⁾ EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. förvaltningsbolag: företag vars vanliga verksamhet består i förvaltning i värdepappersfonder och investeringsbolag (kollektiva portföljförvaltning),
3. ett förvaltningsbolags hemland: den medlemsstat inom vars territorium förvaltningsbolagets stadgeenliga säte är beläget.
4. ett förvaltningsbolags värdland: den medlemsstat, utom hemlandet, inom vars territorium förvaltningsbolaget har en filial eller tillhandahåller tjänster.
5. ett fondföretags hemland:
 - a) när det gäller fondföretag bildade som värdepappersfonder, den medlemsstat där förvaltningsbolagets stadgeenliga säte är beläget.
 - b) när det gäller fondföretag bildade som investeringsbolag, den medlemsstat där investeringsbolagets stadgeenliga säte är beläget.
6. ett fondföretags värdland: den medlemsstat där andelarna i värdepappersfonden eller i investeringsbolaget utbjuds.
7. filial: ett driftsställe som är en rättsligt osjälvständig del av ett förvaltningsbolag och som tillhandahåller de tjänster som förvaltningsbolaget har auktorisation att tillhandahålla. Alla driftsställen som har inrättats i samma medlemsstat av ett förvaltningsbolag med huvudkontor i en annan medlemsstat skall betraktas som en enda filial.
8. behöriga myndigheter: de myndigheter som varje medlemsstat utser enligt artikel 49 i direktiv 85/611/EEG.
9. nära förbindelser: situationen enligt artikel 2.1 i direktiv 95/26/EG ⁽¹⁾.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. förvaltningsbolag: företag vars vanliga verksamhet består i förvaltning av tillgångarna i ett fondföretag i form av värdepappersfonder och/eller investeringsbolag (fondföretags kollektiva portföljförvaltning), inbegripet de funktioner som anges i bilaga II.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 168, 8.7.1995, s. 7.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

10. kvalificerat innehav: varje direkt eller indirekt ägarandel i ett förvaltningsbolag som motsvarar 10 % procent eller mer av kapitalet eller av rösträtterna eller som på annat sätt gör det möjligt att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen i förvaltningsbolaget.

Vid tillämpningen av denna definition skall sådana rösträtter som avses i artikel 7 i direktiv 88/627/EEG ⁽¹⁾ beaktas.

11. direktivet om investeringstjänster: rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet ⁽²⁾.

12. företags gruppering: utgivare/organ med inbördes anknytning enligt beskrivningen i artikel 1.1 i direktiv 83/349/EEG ⁽³⁾; utgivare/organ i icke medlemsstater som är som på motsvarande sätt är knutna till utgivare/organ i en medlemsstat eller till sådana i en icke medlemsstat skall inbegripas."

2. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"3. De behöriga myndigheterna får inte auktorisera ett fondföretag, om förvaltningsbolaget inte uppfyller de villkor som fastställs i avsnitt III i detta direktiv. Dessutom får de behöriga myndigheterna inte auktorisera ett fondföretag, om de som ingår i den verkställande ledningen för investeringsbolaget eller förvaringsinstitutet inte har erforderlig vandel eller om de saknar tillräcklig erfarenhet för att kunna utföra sina uppgifter. För detta ändamål skall de behöriga myndigheterna utan dröjsmål underrättas om namnen på personerna i sådan ledande ställning samt namnen på var och en som efterträder dem.

Med den verkställande ledningen avses de personer som, i enlighet med lag eller annan författning eller bolagsordning, företräder investeringsbolaget eller förvaringsinstitutet eller som faktiskt bestämmer verksamhetsinriktningen för sådana företag."

3. Artiklarna 5 och 6 skall ersättas med följande:

"SECTION III

Skyldigheter för förvaltningsbolag

Oförändrat

"3. De behöriga myndigheterna får inte auktorisera ett fondföretag, om förvaltningsbolaget inte uppfyller de villkor som fastställs i avsnitt III i detta direktiv. Dessutom får de behöriga myndigheterna inte auktorisera ett fondföretag, om de som ingår i den verkställande ledningen för investeringsbolaget eller förvaringsinstitutet inte har erforderlig vandel eller saknar tillräcklig erfarenhet också i förhållande till den typ av fondföretag som skall förvaltas. För detta ändamål skall de behöriga myndigheterna utan dröjsmål underrättas om namnen på personerna i sådan ledande ställning samt namnen på var och en som efterträder dem.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 348, 17.12.1988, s. 62.

⁽²⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 193/1, 18.7.1983, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Avdelning A

Villkor för att starta verksamhet

Artikel 5

1. Ett krav för att driva förvaltningsbolag skall vara officiell förhandsauktorisering som skall ges av hemlandets behöriga myndigheter. Auktorisering som beviljas förvaltningsbolag enligt detta direktiv skall gälla i alla medlemsstater.

2. Ett förvaltningsbolag får inte ägna sig åt annan verksamhet än förvaltning av värdepappersfonder och investeringsbolag

Vid tillämpningen av detta direktiv skall med förvaltning av värdepappersfonder och investeringsbolag avses de verksamheter som nämns i bilaga 2,

3. Utöver förvaltningen av värdepappersfonder och investeringsbolag får en medlemsstat genom undantag punkt 2 auktorisera förvaltningsbolag att tillhandahålla följande tjänster:

— Förvaltning av värdepappersportföljer, även de som ägs av pensionsfonder, enligt särskilt uppdrag från enskilda investerare, om det i portföljen ingår ett eller flera av de instrument som anges i avsnitt B i bilagan till direktivet om investeringstjänster.

— Följande verksamhet vid sidan om kärnverksamheten:

a) Investeringsrådgivning avseende ett eller flera av de instrument som anges i avsnitt B i bilagan till direktivet om investeringstjänster.

b) förvaring och förvaltning som avser andelar i fondföretag.

2. Ett förvaltningsbolag får inte ägna sig åt annan verksamhet än förvaltning av fondföretag i form av värdepappersfonder och investeringsbolag med undantag av den ytterligare förvaltningen av andra företag för kollektiva investeringar som inte omfattas av detta direktiv och därför i enlighet med detta direktiv inte kan utbjudas i andra medlemsstater.

Vid tillämpningen av detta direktiv skall med förvaltning av värdepappersfonder och investeringsbolag avses de funktioner som nämns i bilaga 2, vilken inte är uttömmande.

3. Utöver förvaltningen av värdepappersfonder och investeringsbolag får en medlemsstat genom undantag från punkt 2 auktorisera förvaltningsbolag att tillhandahålla följande tjänster:

Oförändrat

b) förvaring och förvaltning som avser andelar i fondföretag som förvaltas av förvaltningsbolaget.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Förvaltningsbolag får enligt detta direktiv under inga omständigheter beviljas auktorisation att tillhandahålla enbart de tjänster som nämns i denna punkt.

4. Artiklarna 2.4, 8.2, 10, 11, 12.1 och 13 i direktivet om investeringstjänster skall tillämpas på förvaltningsbolag, som är auktoriserade för individuell portföljförvaltning enligt punkt 3 första strecksatsen.

Artikel 5a

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra allmängiltiga villkor som fastställs i nationell lagstiftning får de behöriga myndigheterna bevilja förvaltningsbolag auktorisation endast om

— det har ett tillräckligt startkapital enligt följande:

- a) bolag som endast auktoriserats för förvaltning av värdepappersfonder och investeringsbolag: 50 000 ecu,
- b) bolag som dessutom auktoriserats för individuell portföljförvaltning enligt artikel 5.3 första strecksatsen: utöver det kapital som nämns i punkt a) ett belopp beräknat enligt artikel 3.1 och 3.2 i direktiv 93/6/EEG⁽¹⁾ med hänsyn till den ifrågavarande tjänstens art,

— de personer som i praktiken leder verksamheten i förvaltningsbolaget har gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om den typ av fondföretag som bolaget förvaltar. Bolagets verksamhetsinriktning skall beslutas av minst två personer som uppfyller ovanstående villkor,

ÄNDRAT FÖRSLAG

Förvaltningsbolag får enligt detta direktiv under inga omständigheter beviljas auktorisation att tillhandahålla enbart de tjänster som nämns i denna punkt eller tillhandahålla tjänster vid sidan om kärnverksamheten utan att ha beviljats auktorisation att tillhandahålla den tjänst som anges i punkt 3, första strecksatsen.

4. Artiklarna 2.4, 8.2, 10, 11, 12.1 och 13 i direktivet om investeringstjänster skall tillämpas på tillhandahållande av de tjänster som anges i punkt 3 av förvaltningsbolag, som är auktoriserade för individuell portföljförvaltning enligt punkt 3 första strecksatsen.

5. De behöriga myndigheterna får inte bevilja auktorisation om ett fondföretag är juridiskt förhindrat (t.ex. genom en bestämmelse i fondreglerna eller bolagsordningen) att utbjuda sina fondandelar i sin hemmedlemsstat.

Oförändrat

— det har ett tillräckligt startkapital: EUR 125 000 och upprätthåller med avseende på var och en av den nedanstående situationerna ett ytterligare kapitalbelopp enligt följande:

- a) om förvaltningsbolaget förvaltar fondföretag som investerar i andra instrument än överlåtbara värdepapper: 0,05 % av värdet av den värdepappersportfölj fondföretaget förvaltar, upp till ett högsta belopp på EUR 10 000 000,
- b) om förvaltningsbolaget även erbjuder tjänster enligt artikel 5.3 första strecksatsen: ett ytterligare startkapital på EUR 125 000 som en medlemsstat kan reducera till EUR 50 000 om förvaltningsbolaget inte är auktoriserat att inneha kundernas penningmedel och/eller värdepapper; ett ytterligare rörelsekapital kan beräknas i enlighet med bilaga IV i direktiv 93/6/EEG⁽¹⁾.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 1.

⁽¹⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- ansökan om auktorisation åtföljs av en verksamhetsplan som bland annat skall omfatta förvaltningsbolagets organisationsstruktur,

- förvaltningsbolaget har sitt huvudkontor i samma medlemsstat som sitt stadgeenliga säte.

2. Om det dessutom finns nära förbindelser mellan förvaltningsbolaget och andra fysiska eller juridiska personer skall de behöriga myndigheterna endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.

De behöriga myndigheterna skall också vägra tillstånd om myndigheterna hindras från att utöva en effektiv tillsyn genom lagar, förordningar eller administrativa bestämmelser i ett tredje land, som gäller för en eller flera fysiska eller juridiska personer till vilka förvaltningsbolaget har nära förbindelser, eller på grund av svårigheter vid tillämpningen av dessa bestämmelser.

De behöriga myndigheterna skall kräva att förvaltningsbolagen förser dem med de uppgifter som krävs för att de fortlöpande skall kunna övervaka att bestämmelserna i denna punkt följs.

3. En sökande skall inom sex månader efter det att en fullständig ansökan har inlämnats underrättas om auktorisation har beviljats eller inte. Om auktorisation vägras skall skälen härför anges.

4. Ett förvaltningsbolag får inleda sin verksamhet så snart auktorisationen har beviljats.

5. De behöriga myndigheterna får endast återkalla en auktorisation som har beviljats ett förvaltningsbolag i enlighet med detta direktiv om bolaget

- a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen eller mer än sex månader tidigare har upphört med den verksamhet som omfattas av direktivet, om inte den berörda medlemsstaten har bestämmelser om att auktorisationen förfaller i sådana fall,
- b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen har lämnats,
- d) inte längre uppfyller kraven i direktiv 93/6/EEG för det fall att auktorisationen även omfattar individuell portföljförvaltning enligt artikel 5.3 första strecksatsen,
- e) allvarligt och systematiskt har brutit mot de bestämmelser som har antagits i enlighet med det här direktivet,
- f) omfattas av någon föreskrift enligt nationell lagstiftning som möjliggör återkallelse.

Artikel 5b

1. De behöriga myndigheterna får inte bevilja auktorisation att starta verksamhet som förvaltningsbolag förrän de har fått upplysning om vilka aktieägare eller andra delägare, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerat innehav, och om storleken av sådana innehav.

De behöriga myndigheterna skall vägra auktorisation om de, med hänsyn till behovet av en sund och ansvarsfull ledning av ett förvaltningsbolag, bedömer att lämpligheten hos aktieägare eller andra delägare som avses i första stycket inte är tillfredsställande.

2. I fråga om filialer till förvaltningsbolag som har stadgeenligt säte utanför Europeiska unionen och som påbörjar eller bedriver verksamhet får medlemsstaterna inte tillämpa bestämmelser som ger en mer förmånlig behandling än den som tillämpas för filialer till förvaltningsbolag som har stadgeenligt säte i en medlemsstat.

3. De behöriga myndigheterna i den andra berörda medlemsstaten skall i förväg tillfrågas om auktorisation av ett förvaltningsbolag som

- är dotterföretag till ett annat förvaltningsbolag, till ett värdepappersföretag eller till ett kreditinstitut med auktorisation i en annan medlemsstat,
- är dotterföretag till ett moderföretag till ett annat förvaltningsbolag, till ett värdepappersföretag eller till ett kreditinstitut som är auktoriserat i en annan medlemsstat,

eller

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- kontrolleras av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontroll över ett annat förvaltningsbolag, ett värdepappersföretag eller ett kreditinstitut som är auktoriserat i en annan medlemsstat.

*Avdelning B***Förhållandet till tredje land***Artikel 5c*

1. Förhållandet till tredje land skall regleras enligt tillämpliga bestämmelser i artikel 7 i direktiv 93/22/EEG.

Uttrycken 'företag' och 'värdepappersföretag' i artikel 7 i direktivet om investeringstjänster skall i det här direktivet avse 'förvaltningsbolag'; uttrycket 'tillhandahållande av investeringstjänster' i artikel 7.2 i direktivet om investeringstjänster skall avse 'tillhandahållande av tjänster'.

2. Medlemsstaterna skall också underrätta kommissionen om alla svårigheter av allmän natur som deras fondföretag möter vid försäljningen av sina andelar i tredje land.

*Avdelning C***Villkor för verksamheten***Artikel 5d*

1. De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemland skall kräva att ett förvaltningsbolag som de har auktoriserat alltid uppfyller villkoren i artiklarna 5, 5a.1 och 5a.2 i detta direktiv.

2. Tillsynen över ett förvaltningsbolag åligger de behöriga myndigheterna i hemlandet oavsett om förvaltningsbolaget etablerar en filial eller tillhandahåller tjänster i en annan medlemsstat, vilket inte skall påverka tillämpningen av de bestämmelser i detta direktiv som medför ett ansvar för de behöriga myndigheterna i värdlandet.

Artikel 5e

1. För kvalificerade innehav i förvaltningsbolag skall gälla samma regler som de som fastställs i artikel 9 i direktivet om investeringstjänster.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Uttrycken 'företag' och 'värdepappersföretag' i artikel 9 i direktivet om investeringstjänster skall i det här direktivet avse 'förvaltningsbolag'.

Artikel 5f

1. När det gäller förvaltningsbolag som endast är auktoriserade för förvaltning av värdepappersfonder och investeringsbolag, skall varje hemland fastställa tillsynsregler som dessa bolag alltid skall följa.

Med hänsyn till den typ av fondföretag som förvaltningsbolaget förvaltar skall hemlandets behöriga myndigheter framför allt kräva att bolaget har sunda förvaltnings- och redovisningsförfaranden, kontroll- och säkerhetssystem för elektronisk databehandling och lämpliga interna kontrollmekanismer för att bland annat se till att dess tillgångarna i de värdepappersfonder respektive investeringsbolag som förvaltningsbolaget förvaltar investeras i enlighet med fondbestämmelserna respektive bolagsordningen samt gällande lagstiftning.

2. Förvaltningsbolag som dessutom auktoriserats för individuell portföljförvaltning enligt artikel 5.3 första strecksatsen

— skall inte tillåtas investera investerarens portfölj, varken helt eller delvis, i andelar i de värdepappersfonder respektive investeringsbolag det förvaltar, om inte uppdragsgivaren godkänt detta på förhand,

— skall inte tillåtas utöva individuell portföljförvaltning för det förvaringsinstitut som gentemot förvaltningsbolaget åtagit sig uppgifter enligt artiklarna 7 och 14 i detta direktiv,

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Uttrycken 'företag' och 'värdepappersföretag' i artikel 9 i direktivet om investeringstjänster skall i det här direktivet avse 'förvaltningsbolag'.

Oförändrat

Med hänsyn till den typ av fondföretag som förvaltningsbolaget förvaltar skall hemlandets behöriga myndigheter framför allt kräva att bolaget har sunda förvaltnings- och redovisningsförfaranden, kontroll- och säkerhetssystem för elektronisk databehandling och lämpliga interna kontrollmekanismer för att bland annat se till att varje transaktion i vilken fonden medverkar är möjlig att rekonstruera med avseende på dess ursprung, de deltagande parterna, dess natur samt tiden och platsen då den ägde rum förutsatt att denna information är tillgänglig för förvaltningsbolaget och att dess tillgångarna i de värdepappersfonder respektive investeringsbolag som förvaltningsbolaget förvaltar investeras i enlighet med fondbestämmelserna respektive bolagsordningen samt gällande lagstiftning.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- skall omfattas av bestämmelserna enligt direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare ⁽¹⁾.

Artikel 5g

1. När en medlemsstat tillåter att ett förvaltningsbolag, på grundval av särskilda fullmakter och i syfte att förbättra verksamhetens effektivitet, till tredje part delegerar en eller flera av verksamheter som anges i bilaga 2, måste varje fullmakt lämnas in till de behöriga myndigheterna för förhandsgodkännande.

2. De behöriga myndigheterna skall fullmakten uppfyller följande villkor:

- Fullmakten får inte hindra en effektiv tillsyn över förvaltningsbolaget

- För att förebygga intressekonflikter får en fullmakt inte ges till förvaringsinstitutet eller till personer med kvalificerat innehav i förvaltningsbolagets eller förvaringsinstitutets kapital eller till någon annan person vars intressen kan kollidera med förvaltningsbolagets eller andelsägarnas intressen.

- Det skall ha vidtagits åtgärder för att se till att de personer som leder verksamheten i förvaltningsbolaget ständigt kan övervaka den befullmäktigade personen.

- Fullmakten får inte hindra de personer som leder verksamheten i förvaltningsbolaget att när som helst ge den person till vilken verksamheten delegerats ytterligare anvisningar och att när som helst återkalla fullmakten.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- skall med avseende på tjänsterna enligt artikel 5.3 omfattas av bestämmelserna enligt direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare ⁽¹⁾.

1. När en medlemsstat tillåter att ett förvaltningsbolag, och i syfte att förbättra verksamhetens effektivitet, till tredje part delegerar en eller flera av sina egna verksamheter som anges i bilaga 2, skall förvaltningsbolaget anmäla varje fullmakt till de behöriga myndigheterna. När det gäller kärnverksamheten investeringsförvaltning, får ett förvaltningsbolag delegera specifika investeringsbeslut till intermediärer, som är underställda stabilitetstillsyn, i överensstämmelse med investeringsfördelningskriterier som förvaltningsbolagen löpande fastställer.

2. De behöriga myndigheterna skall tillse att fullmakten uppfyller följande villkor:

- Fullmakten får inte hindra en effektiv tillsyn över förvaltningsbolaget och får i synnerhet inte hindra förvaltningsbolaget från att handla, eller fondföretaget från att förvaltas, med investerarnas bästa för handen.

- I de fall fullmakten ges till en intermediär från tredje land som omfattas av tillsyn, måste samarbete mellan de tillsynsmyndigheter som ansvarar för stabilitetstillsyn säkerställas.

- För att förebygga intressekonflikter får en fullmakt avseende kärnverksamheten investeringsförvaltning inte ges till förvaringsinstitutet eller till personer med kvalificerat innehav i förvaltningsbolagets eller förvaringsinstitutets kapital eller till någon annan person vars intressen kan kollidera med förvaltningsbolagets eller andelsägarnas intressen.

- Det skall ha vidtagits åtgärder för att se till att de personer som leder verksamheten i förvaltningsbolaget ständigt faktiskt kan övervaka den befullmäktigade personen.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.

⁽¹⁾ EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

— Den person till vilken verksamheter delegeras måste kunna ställa erforderliga ekonomiska garantier samt

— De verksamheter som förvaltningsbolaget får delegera skall anges i fondföretagets prospekt och reklammaterial.

3. Under inga omständigheter får förvaltningsbolagets eller förvaringsinstitutets ansvar påverkas av att förvaltningsbolaget delegerat egna verksamheter till tredje part.

Artikel 5h

Rådet och parlamentet noterar kommissionens uttalande om att kommissionen vid behov kommer att föreslå införandet av ett system för ersättning till andelsägare i fondföretag, beroende på utfallet av den rapport som kommissionen kommer att överlämna till rådet och parlamentet senast den 31 december 1999 i enlighet med artikel 14 i direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare.

*Avdelning D***Rätten till etablering och friheten att tillhandahålla tjänster***Artikel 6*

1. Medlemsstaterna skall se till att ett förvaltningsbolag som av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat auktoriserats i enlighet med detta direktiv inom deras territorium kan utöva den verksamhet den auktoriserats för, antingen genom att etablera en filial eller enligt friheten att tillhandahålla tjänster.

2. Medlemsstaterna får inte som villkor för etableringen av en filial eller tillhandahållandet av tjänster kräva auktorisation, kapitaltillskott eller andra åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 6a

1. Varje förvaltningsbolag som uppfyller villkoren enligt artiklarna 5 och 5a och som önskar etablera en filial inom en annan medlemsstats territorium skall anmäla detta till de behöriga myndigheterna i hemlandet.

ÄNDRAT FÖRSLAG

— Den person till vilken verksamheter delegeras måste besitta tillfredsställande sakkunskap och kompetens med hänsyn till de delegerade verksamheternas art.

Oförändrat

3. Under inga omständigheter får förvaltningsbolagets eller förvaringsinstitutets ansvar påverkas av att förvaltningsbolaget delegerat några verksamheter till tredje part.

Utgår

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Medlemsstaterna skall kräva att varje förvaltningsbolag som önskar etablera en filial inom en annan medlemsstats territorium i samband med anmälan enligt punkt 1 lämnar upplysningar och handlingar i fråga om följande:

I. Allmänna upplysningar:

a) Den medlemsstat inom vars territorium förvaltningsbolaget avser att etablera en filial.

b) ett plan för de olika tilltänkta verksamhets och filialens organisationsstruktur.

c) Den adress i värdlandet där handlingar kan erhållas.

d) Namnen på dem som leder filialens verksamhet.

II. Upplysningar om spridningen, i värdlandet, av andelarna i de värdepappersfonder och investeringsbolag som omfattas av direktiv och som förvaltas av förvaltningsbolaget:

a) Närmare upplysningar om hur det är tänkt att sprida andelarna i den andra medlemsstaten och om hur försäljningen har lagts upp.

b) För varje ifrågasatt värdepappersfond respektive investeringsbolag: fondbestämmelser eller bolagsordning, prospekt och i förekommande fall den senaste årsrapporten och alla följande halvårsrapporter.

3. Om inte de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemland har anledning att ifrågasätta bolagets administrativa struktur eller finansiella situation med beaktande av den avsedda verksamheten skall de inom tre månader efter att ha erhållit alla uppgifter som avses i punkt 2 vidarebefordra dessa till de behöriga myndigheterna i värdlandet och underrätta förvaltningsbolaget härom.

b) ett plan för verksamheten som beskriver de olika tilltänkta verksamhetsområdena och tjänsterna i enlighet med artikel 5.2 och 5.3 och filialens organisationsstruktur.

Oförändrat

II. En förteckning över de fondföretag som förvaltningsbolaget, förvaltar och som anmäls i enlighet med artikel 46, vars fondandelar skall utbjudas via filialen i värdmedlemsstaten

Utgår

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

De skall också översända

— upplysningar om alla ersättningssystem med syfte att skydda investerare.

— för varje värdepappersfond respektive investeringsbolag vars andelar sprids i värdlandet: ett intyg om att de villkor som fastställs i detta direktiv uppfylls.

Om hemlandets behöriga myndigheter vägrar att till värdlandets behöriga myndigheter översända de uppgifter som anges i punkt 2, skall det berörda förvaltningsbolaget underrättas om skälen för detta inom två månader från det att alla uppgifter kommit in. En sådan vägran liksom underlåtenhet att lämna besked skall kunna prövas av domstol i hemlandet.

4. Innan förvaltningsbolagets filial inleder sin verksamhet, skall värdlandets behöriga myndigheter inom två månader från det att uppgifterna enligt punkt 2 kommit in ha förberett tillsynen över förvaltningsbolaget och vid behov upplysa om de villkor till skydd för det allmänna bästa som verksamheten måste uppfylla i värdlandet, bland annat i fråga om de bestämmelser som nämns i artiklarna 44 och 45 och som gäller i värdlandet samt i fråga om de uppföranderegler som skall beaktas i samband med tjänster avseende portföljförvaltning enligt artikel 5.3.

5. Filialen får etableras och verksamheten inledas så fort ett meddelande från värdlandets behöriga myndigheter mottagits eller, i avsaknad av ett sådant meddelande, när den tid som fastställs i punkt 4 gått ut. Från och med denna tidpunkt får förvaltningsbolaget också börja sprida andelarna i de värdepappersfonder och investeringsbolag som omfattas av detta direktiv och som förvaltas av förvaltningsbolaget, såvida inte värdlandets behöriga myndigheter genom ett motiverat beslut före utgången av tvåmånadersperioden fastställer att organisationen av andelsförsäljningen inte överensstämmer med bestämmelserna enligt artiklarna 44.1 och 45, vilket i så fall skall meddelas hemlandets behöriga myndigheter.

Utgår

Oförändrat

4. Innan förvaltningsbolagets filial inleder sin verksamhet, skall värdlandets behöriga myndigheter inom två månader från det att uppgifterna enligt punkt 2 kommit in ha förberett tillsynen över förvaltningsbolaget och vid behov upplysa om de villkor till skydd för det allmänna bästa som verksamheten måste uppfylla i värdlandet, bland annat i fråga om de bestämmelser som nämns i artiklarna 44 och 45 och som gäller i värdlandet samt i fråga om de uppföranderegler som skall beaktas i samband med tjänster avseende portföljförvaltning enligt artikel 5.3 samt investeringsrådgivnings- och förvaringstjänster.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

6. Om några av de uppgifter som lämnats enligt punkt 2.I.b-d och 2.II ändras, skall förvaltningsbolaget skriftligen underrätta hem- och värdlandets behöriga myndigheter om detta senast en månad innan ändringen genomförs så att hemlandets respektive värdlandets behöriga myndigheter kan ta beslut om ändringen enligt punkt 3 respektive punkt 4.

7. Om några av de uppgifter som lämnats enligt punkt 3 andra stycket ändras, skall hemlandets behöriga myndigheter underrätta värdlandets behöriga myndigheter om detta.

Artikel 6b

1. Ett förvaltningsbolag som för första gången inom en annan medlemsstats territorium önskar bedriva verksamhet enligt friheten att tillhandahålla tjänster skall lämna följande upplysningar till hemlandets behöriga myndigheter:

I. Allmänna upplysningar:

Utgår

a) Den medlemsstat inom vars territorium förvaltningsbolaget avser att bedriva sin verksamhet.

Oförändrat

b) en plan för de olika tilltänkta verksamhets

b) en plan för verksamheten som anger de olika tilltänkta verksamhets områdena och tjänsterna i enlighet med artikel 5.2 och 5.3;

II. Upplysningar om spridningen, i värdlandet, av andelarna i de värdepappersfonder och investeringsbolag som omfattas av detta direktiv och som förvaltas av förvaltningsbolaget:

Utgår

a) Närmare upplysningar om hur det är tänkt att sprida andelarna i den andra medlemsstaten och om hur försäljningen har lagts upp.

b) för varje ifrågavarande värdepappersfond och investeringsbolag: fondbestämmelser eller bolagsordning, prospekt och i förekommande fall den senaste årsrapporten och alla följande halvårsrapporter.

2. Hemlandets behöriga myndigheter skall inom en månad efter att ha erhållit de uppgifter som avses i punkt 1 vidarebefordra dessa till värdlandets behöriga myndigheter.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

De skall också översända

- upplysningar om alla ersättningssystem med syfte att skydda investerare.
- för varje värdepappersfond respektive investeringsbolag vars andelar sprids i värdlandet: ett intyg om att de villkor som fastställs i detta direktiv uppfylls.

(3) Därefter får förvaltningsbolaget inleda sin verksamhet i värdlandet Spridningen av andelarna i de värdepappersfonder och investeringsbolag som omfattas av detta direktiv får påbörjas en månad efter det att värdlandets behöriga myndigheter erhållit de upplysningar som avses i punkterna 1 och 2, såvida inte värdlandets behöriga myndigheter genom ett motiverat beslut före utgången av en månadsperioden fastställer att organisationen av andelsförsäljningen inte överensstämmer med bestämmelserna enligt artiklarna 44.1 och 45, vilket i så fall skall meddelas hemlandets behöriga myndigheter.

Vid behov skall värdlandets behöriga myndigheter, då uppgifterna enligt punkt 1 lämnas, upplysa förvaltningsbolaget om de villkor till skydd för det allmänna bästa som förvaltningsbolaget måste uppfylla i värdlandet, bland annat i fråga om de uppföranderegler som skall beaktas i samband med tjänster avseende portföljförvaltning enligt artikel 5.3.

4. Om några av de uppgifter som lämnats enligt punkt 1.I.b och I.II ändras, skall förvaltningsbolaget skriftligen underrätta hem- och värdlandets behöriga myndigheter om detta innan ändringen genomförs så att värdlandets behöriga myndigheter vid behov kan upplysa bolaget om huruvida det krävs ändringar eller tillägg avseende de uppgifter som lämnats enligt punkt 2.

5. Ett förvaltningsbolag skall lämna de upplysningar som avses i denna artikel även i det fall att det överlåter andelsförsäljningen i värdlandet åt tredje part.

Artikel 6c

1. För statistiska ändamål får värdlandet kräva att förvaltningsbolag med filialer inom landets territorium skall lämna periodiska rapporter om sin verksamhet i värdlandet till värdlandets behöriga myndigheter.

Utgår

3. Därefter får förvaltningsbolaget inleda sin verksamhet i värdlandet oberoende av bestämmelserna i artikel 46.

Vid behov skall värdlandets behöriga myndigheter, då uppgifterna enligt punkt 1 lämnas, upplysa förvaltningsbolaget om de villkor till skydd för det allmänna bästa som förvaltningsbolaget måste uppfylla i värdlandet, bland annat i fråga om de uppföranderegler som skall beaktas i samband med tjänster avseende portföljförvaltning enligt artikel 5.3 samt investeringsrådgivnings- och förvaringstjänster.

4. Om några av de uppgifter som lämnats enligt punkt 1.I.b ändras, skall förvaltningsbolaget skriftligen underrätta hem- och värdlandets behöriga myndigheter om detta innan ändringen genomförs så att värdlandets behöriga myndigheter vid behov kan upplysa bolaget om huruvida det krävs ändringar eller tillägg avseende de uppgifter som lämnats enligt punkt 2.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Vid fullgörandet av sina skyldigheter enligt detta direktiv får värdlandet kräva att förvaltningsbolagens filialer lämnar samma uppgifter som för detta ändamål krävs av inhemska förvaltningsbolag.

Värdlandet får kräva att förvaltningsbolag som bedriver verksamhet inom dess territorium enligt friheten att tillhandahålla tjänster lämnar de upplysningar som behövs för att övervaka att de följer tillämpliga normer i värdlandet; dessa krav får dock inte vara strängare än de som samma medlemsstat ställer på etablerade förvaltningsbolag för att kontrollera att samma normer följs.

3. Om ett värdlands behöriga myndigheter finner att ett förvaltningsbolag som har en filial eller som tillhandahåller tjänster inom landets territorium överträder de lagar eller andra författningar som antagits med anledning av detta direktivs bestämmelser om befogenheter för landets behöriga myndigheter, skall myndigheterna kräva att det berörda förvaltningsbolaget upphör med överträdelsen.

4. Om det berörda förvaltningsbolaget inte följer denna uppmaning, skall värdlandets behöriga myndigheter underätta hemlandets behöriga myndigheter. Hemlandets behöriga myndigheter skall snarast vidta alla erforderliga åtgärder för att se till att förvaltningsbolaget upphör med överträdelsen. Värdlandets behöriga myndigheter skall underättas om vilka åtgärder som vidtas.

5. Om förvaltningsbolaget fortsätter att överträda de lagar och andra författningar enligt punkt 2 som gäller i värdlandet, trots att hemlandet vidtagit åtgärder eller på grund av att dessa åtgärder visar sig otillräckliga eller inte kan genomföras i den ifrågavarande medlemsstaten, får värdlandet, efter att ha underrättat hemlandets behöriga myndigheter, vidta lämpliga åtgärder för att hindra eller bestraffa ytterligare överträdelser och, i den mån det är nödvändigt, för att hindra förvaltningsbolaget från att inleda fler transaktioner inom landets territorium. Medlemsstaterna skall se till att de rättsliga handlingar som krävs för dessa åtgärder kan tillställas förvaltningsbolagen inom det egna territoriet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

6. Ovanstående bestämmelser skall inte påverka värdlandets behörighet att vidta nödvändiga åtgärder för att hindra eller bestraffa sådana oegentligheter inom sitt territorium som bryter mot lagar eller andra författningar till skydd för det allmänna bästa. Detta gäller också möjligheten att hindra det ifrågavarande förvaltningsbolaget från att inleda fler transaktioner inom landets territorium.

7. Varje åtgärd enligt punkterna 4, 5 eller 6 som omfattar påföljder för eller begränsningar av ett förvaltningsbolags verksamhet skall motiveras på vederbörligt sätt och meddelas det berörda förvaltningsbolaget. Varje sådan åtgärd skall kunna prövas av domstol i den medlemsstat vars myndigheter beslutat om åtgärden.

8. Innan de inleder något förfarande enligt punkterna 3, 4 eller 5, får värdlandets behöriga myndigheter i brådskande fall vidta de försiktighetsåtgärder som krävs för att skydda investerare och andra för vilka tjänster utförs. Kommissionen och de andra medlemsstaternas behöriga myndigheter skall snarast möjligt underrättas om sådana åtgärder.

Efter samråd med de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter får kommissionen besluta att värdlandet skall ändra eller återta dessa åtgärder.

9. Om en auktorisation återkallas, skall värdlandets behöriga myndigheter underrättas; de skall vidta nödvändiga åtgärder för att hindra det berörda förvaltningsbolaget från att inleda fler transaktioner inom landets territorium och för att skydda investerarnas intressen. Kommissionen skall vartannat år framlägga en rapport om sådana fall för den kontaktkommitté som inrättats enligt artikel 53.

10. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om antalet och arten av de fall där det förekommit vägran enligt artikel 6a eller där det vidtagits åtgärder enligt punkt 5. Kommissionen skall vartannat år framlägga en rapport om sådana fall för den kontaktkommitté som inrättats enligt artikel 53 i detta direktiv."

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. Före artikel 7 skall följande införas:

”SECTION IIIa

Skyldigheter för förvaringsinstitut”

5. Artikel 27.1 skall ersättas med följande:

”1. Ett investeringsbolag och ett förvaltningsbolag, det senare för varje värdepappersfond det förvaltar, skall offentliggöra:

- ett förenklat prospekt,
- ett fullständigt prospekt,
- en årsrapport för varje räkenskapsår, samt
- en halvårsrapport för räkenskapsårets första sex månader.”

6. Artikel 28.1 skall ersättas med följande:

”1. Både det förenklade och det fullständiga prospektet skall innehålla den information som krävs för att investerare skall kunna göra en välgrundad bedömning av den erbjudna investeringen, och, särskilt om den risk som är förenad med investeringen.

2. Det fullständiga prospektet skall innehålla minst den information som anges i lista A i bilagan till detta direktiv, såvida inte informationen redan framgår av de fondbestämmelser eller den bolagsordning som skall bifogas det fullständiga prospektet enligt artikel 29.1.

3. Det förenklade prospektet skall innehålla den grundläggande information som anges i lista C i bilagan till detta direktiv. Det skall vara upplagt och skrivet på ett sådant sätt att det är lättbegripligt för den genomsnittlige investeraren. Medlemsstaterna får tillåta att det förenklade prospektet bifogas det fullständiga prospektet som löstagbar del.

1. Både det förenklade och det fullständiga prospektet skall innehålla den information som krävs för att investerare skall kunna göra en välgrundad bedömning av den erbjudna investeringen, och, särskilt om den risk som är förenad med investeringen. Det fullständiga prospektet skall, oberoende av vilka finansiella instrument investeringen avser, innehålla en tydlig och lättbegriplig förklaring av fondens riskprofil.

Oförändrat

3. Det förenklade prospektet skall i sammanfattning innehålla den grundläggande information som anges i lista C i bilagan till detta direktiv. Det skall vara upplagt och skrivet på ett sådant sätt att det är lättbegripligt för den genomsnittlige investeraren. Medlemsstaterna får tillåta att det förenklade prospektet bifogas det fullständiga prospektet som löstagbar del. De förenklade prospekten kan användas som ett marknadsföringsverktyg som är utformat för att kunna användas i samtliga medlemsstater utan ändringar förutom översättning. Medlemsstaterna får därför inte därutöver kräva tillkommande handlingar eller ytterligare information.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. Både det fullständiga och det förenklade prospektet får ingå i ett skriftligt dokument eller lagras på ett sådant hållbart medium som av de behöriga myndigheterna tillerkänns samma rättsliga ställning."
7. Artikel 29 skall ersättas med följande:
- "Artikel 29*
1. Fondbestämmelserna eller investeringsbolagets bolagsordning skall utgöra en integrerad del av det fullständiga prospektet och skall bifogas detta.
2. De handlingar som avses i punkt 1 behöver dock inte bifogas det fullständiga prospektet om andelsägarna informerats om att de på begäran kommer att tillställas dessa handlingar eller få upplysning om var i varje medlemsstat, i vilken andelarna finns på marknaden, de kan ta del av handlingarna."
8. Artikel 30 skall ersättas med följande:
- "Artikel 30*
- All väsentlig information i det förenklade och det fullständiga prospektet skall hållas aktuell."
9. Artikel 32 skall ersättas med följande:
- "Artikel 32*
- Ett fondföretag skall till de behöriga myndigheterna ge in sina förenklade och fullständiga prospekt och eventuella ändringar och tillägg i dessa, liksom sina årsrapporter och halvårsrapporter."
10. Artikel 33 skall ersättas med följande:
- "Artikel 33*
1. Den som avser att teckna sig för förvärv av fondandelar skall innan avtalet ingås erbjudas att kostnadsfritt få det förenklade prospektet.
- På begäran skall den som avser att teckna sig för förvärv av fondandelar dessutom kostnadsfritt tillhandahållas det fullständiga prospektet samt de senaste års- och halvårsrapporterna.
2. Årsrapporterna och halvårsrapporterna skall på begäran kostnadsfritt tillställas andelsägarna.
3. Årsrapporterna och halvårsrapporterna skall finnas tillgängliga för allmänheten på de platser, eller på annat av de behöriga myndigheterna godkänt sätt, som anges i det fullständiga och i det förenklade prospektet."

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

11. Artikel 35 skall ersättas med följande:

"Artikel 35

Vid all marknadsföring av ett fondföretags andelar skall anges att prospekten finns och uppges var eller hur allmänheten kan få tillgång till prospekten."

12. Artikel 46 skall ersättas med följande:

"Artikel 46

Om ett investeringsbolag avser att utbjuda sina andelar i en annan medlemsstat än den där företaget är beläget, skall det först underrätta de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om detta. Företaget skall samtidigt till dessa myndigheter ge in:

- ett intyg från de behöriga myndigheterna som visar att företaget uppfyller de villkor som ställs upp i detta direktiv,
- sin bolagsordning,
- sitt fullständiga och sitt förenklade prospekt,
- om så är lämpligt sin senaste årsrapport och alla följande halvårsrapporter,
- upplysningar om hur försäljningen av företags andelar i den andra medlemsstaten är upplagd.

Ett investeringsbolag får börja utbjuda sina andelar i den andra medlemsstaten en månad efter det att sådan information givits in, såvida inte den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter genom ett motiverat beslut före utgången av en månadsperioden fastställer att organisationen av andelsförsäljningen inte överensstämmer med bestämmelserna enligt artiklarna 44.1 och 45."

13. Artikel 47 skall ersättas med följande:

"Artikel 47

Om ett fondföretag utbjuder sina andelar i en annan medlemsstat än den där företaget är beläget, skall det i denna andra medlemsstat, enligt de förfaranden som föreskrivs i hemlandet, tillhandahålla

Om ett förvaltningsbolag med avseende på det fondföretag det förvaltar eller om ett investeringsbolag avser att utbjuda sina andelar i en annan medlemsstat än den där företaget är beläget, skall det först underrätta de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om detta. Företaget skall samtidigt till dessa myndigheter ge in:

Oförändrat

— sina fondbestämmelser eller sin bolagsordning,

Oförändrat

Ett investeringsbolag eller ett förvaltningsbolag får börja utbjuda sina andelar i den andra medlemsstaten en månad efter det att sådan information givits in, såvida inte den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter genom ett motiverat beslut före utgången av en månadsperioden fastställer att organisationen av andelsförsäljningen inte överensstämmer med bestämmelserna enligt artiklarna 44.1 och 45."

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. det förenklade prospekt och de övriga upplysningar som avses i artiklarna 29 och 30 i detta direktiv på ett för värdlandets berörda investerare lättbegripligt språk,
2. det fullständiga prospektet samt års- och halvårsrapporterna på värdlandets officiella språk respektive på ett av värdlandets officiella språk eller på något annat språk under förutsättning att det sistnämnda språket är brukligt inom den ifrågavarande medlemsstatens finansbransch, att språket har godkänts av de behöriga myndigheterna och, i förekommande fall, att eventuella ytterligare villkor från myndigheternas sida är uppfyllda."

14. Efter artikel 52 skall följande artiklar införas:

"Artikel 52a

1. Då ett förvaltningsbolag genom att tillhandahålla tjänster eller genom att etablera filialer bedriver verksamhet i en eller flera värdländer, skall alla berörda medlemsstaters behöriga myndigheter ha ett nära samarbete.

De skall på begäran tillhandahålla varandra alla sådana uppgifter om förvaltningsbolagens ledning och ägandeförhållanden som kan tänkas underlätta tillsynen och alla upplysningar som kan förväntas underlätta övervakningen av sådana företag. Framför allt skall hemlandets myndigheter samarbeta för att se till att värdlandets myndigheter får tillgång till de uppgifter som avses i artikel 6c.2.

2. I den mån det är nödvändigt för att utöva tillsynen skall hemlandets behöriga myndigheter av värdlandets behöriga myndigheter underrättas om alla åtgärder som värdlandet vidtar i enlighet med artikel 6c.6 och som omfattar påföljder för eller begränsningar av ett förvaltningsbolags verksamhet.

Artikel 52b

1. När ett förvaltningsbolag som auktoriserats av en medlemsstat bedriver verksamhet i en annan medlemsstat genom en filial, skall värdlandet se till att de behöriga myndigheterna i hemlandet, antingen själva eller genom ett ombud, på plats kan kontrollera de uppgifter som avses i artikel 52a efter att ha underrättat värdlandets behöriga myndigheter.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Hemlandets behöriga myndigheter får också begära att värdlandets behöriga myndigheter låter genomföra en sådan kontroll. En myndighet som tar emot en sådan begäran skall inom ramen för sina befogenheter tillmötesgå denna genom att själv genomföra kontrollen eller genom att låta kontrollen utföras av den myndighet som begärt den eller av revisorer eller experter.

3. Vad gäller värdlandets behöriga myndigheter, skall denna artikel inte inverka på deras rätt att vid fullgörandet av sina skyldigheter enligt detta direktiv genomföra kontroller på plats av sådana filialer som etablerats inom värdlandets territorium.”

15. Lista A i bilagan skall ändras på följande sätt:

Efter punkt 1.2 i kolumnen ”Information om investeringsbolaget” skall följande införas:

”1.3. Då investeringsbolag har olika investeringsavdelningar, uppgift om avdelningarna.”

I punkt 1.13 i kolumnen ”Information om investeringsbolaget” skall följande mening införas:

”Då investeringsbolag har olika investeringsavdelningar, information om hur en andelsägare kan byta från en avdelning till en annan och vad det kostar.”

Efter punkt 4 skall följande punkter läggas till som punkter 5 och 6:

”5. Annan information om investeringar

5.1. Värdepappersfondens eller investeringsbolagets tidigare resultat (i tillämpliga fall).

5.2. Profil för den typiske investerare till vilken värdepappersfonden eller investeringsbolaget riktar sig.

6. Ekonomisk information

6.1. Eventuella avgifter eller provisioner utom de som nämns i punkt 1.17, med åtskillnad mellan de kostnader som betalas av andelsägaren och de som betalas med medel ur värdepappersfondens eller investeringsbolagets tillgångar.”

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 2

1. Värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i direktivet om investeringstjänster, som endast auktoriserats att tillhandahålla tjänster enligt avsnitten A.3, C.1 och C.6 i bilagan till direktiv 93/22/EEG, får inom ramen för detta direktiv auktoriseras att förvalta värdepappersfonder och investeringsbolag och att verka som "förvaltningsbolag". Värdepappersföretaget skall i så fall återlämna den auktorisation som erhållits enligt direktivet om investeringstjänster.

2. Förvaltningsbolag som redan före den 31 december 2002 har auktorisation att i hemlandet enligt direktiv 85/611/EEG förvalta värdepappersfonder och investeringsbolag skall anses ha auktorisation enligt detta direktiv, om lagstiftningen i hemlandet föreskriver att de för att inleda sådan verksamhet måste uppfylla villkor motsvarande dem i artikel 5a och 5b.

3. Förvaltningsbolag som auktoriserats redan före den 31 december 2002 och som inte ingår bland dem som avses i punkt 2 får fortsätta sin verksamhet under förutsättning att de senast den 31 december 2005 och i enlighet med hemlandets bestämmelser erhåller auktorisation att fortsätta sin verksamhet i enlighet med bestämmelserna om genomförande av detta direktiv.

Det är först när de beviljats sådan auktorisation som rätten till etablering och friheten att tillhandahålla tjänster enligt bestämmelserna i detta direktiv gäller för dessa förvaltningsbolag.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2002.

Dessa bestämmelser skall träda i kraft senast den 31 december 2002. Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA I

Lista C

Oförändrat

INNEHÅLLET I DET FÖRENKLADE PROSPEKTET

Kort presentation av fondföretaget

- Tidpunkten för fondföretagets, värdepappersfondens eller investeringsbolagets upprättande och uppgift om i vilken medlemsstat värdepappersfonden eller investeringsbolaget har sitt säte eller är beläget
- Förvaltningsbolag (i tillämpliga fall)
- Förväntad existensid (i tillämpliga fall)
- Förvaringsinstitut
- Revisorer
- Finanskoncern (t.ex. bank) som utbjuder fondföretaget

Investeringsinformation

- Kort definition av fondföretagets mål
- Om ett investeringsbolag har olika investeringsavdelningar skall detta anges
- Värdepappersfondens eller investeringsbolagets investeringsprinciper,
 - Värdepappersfondens eller investeringsbolagets investeringsprinciper samt en kortfattad bedömning av fondens riskprofil (inberäknat, i tillämpliga fall, upplysningar i överensstämmelse med artikel 24a och 24b),
- värdepappersfondens eller investeringsbolagets tidigare resultat (i tillämpliga fall)
 - Fondföretagets, värdepappersfondens eller investeringsbolagets tidigare resultat (i tillämpliga fall)
- Profil för den typiske investerare till vilken värdepappersfonden eller investeringsbolaget riktar sig

Oförändrat

Ekonomisk information

- Gällande skatteregler
- Kommission vid köp och försäljning
- Andra eventuella avgifter eller provisioner med åtskillnad mellan de kostnader som betalas av andelsägaren och de som betalas med medel ur värdepappersfondens eller investeringsbolagets tillgångar

Information om handel

- Hur man köper andelarna
- Hur man säljer andelarna

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- Då investeringsbolag har olika investeringsavdelningar, hur man byter från en avdelning till en annan och vad det kostar
- När och hur utdelning sker (i tillämpliga fall)
- Hur ofta, var och på vilket sätt priserna offentliggörs eller görs tillgängliga
- Uppgift om var man vid behov kan få ytterligare upplysningar (person eller avdelning, tider osv.)

Ytterligare information

- Upplysning om att det fullständiga prospektet samt års- och halvårsrapporterna kan erhållas kostnadsfritt både före och efter det att ett avtal ingåtts

*BILAGA II***Verksamhet som ingår i kollektiv**

- Investeringsverksamhet:
 - a) Investeringsförvaltning
 - b) Administration i samband med investeringar (exempelvis instruktioner till fondmäklare, avvecklingsarrangemang, instruktioner till förvaringsinstitutet om hur rösträtter skall användas)
 - Försäljning:
 - a) Framställning av broschyrer
 - b) Spridning av andelar i de värdepappersfonder och investeringsbolag som förvaltningsbolaget förvaltar
 - c) Relationer till distributörer
 - Administration:
 - a) Redovisningstjänster avseende fondförvaltningen och juridiska tjänster
 - b) Kundupplysning
 - c) Värdering och prissättning (inklusive skatt)
 - d) Övervakning av att lagstiftningen följs
 - e) Förteckning över andelsägare
 - f) Fördelning av intäkter
 - g) Emission och inlösen av andelar
 - h) Kundkontakt (inklusive utskick av certifikat)
 - i) Protokollföring
-

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/21)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 329 slutlig — 98/0243(COD)

(Framlagt av kommissionen enligt artikel 250.2 i EG-fördraget den 30 maj 2000)

⁽¹⁾ EGT C 280, 9.9.1998, s. 6.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 57.2 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

Oförändrat

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

enligt förfarandet i artikel 189b i fördraget, och

enligt förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

Oförändrat

(1) Räckvidden av rådets direktiv 85/611/EEG ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 88/220/EEG ⁽²⁾, var ursprungligen begränsad till sådana företag för kollektiva investeringar av öppen typ som utbjuder sina andelar till allmänheten inom gemenskapen och som har som enda syfte att investera i överlåtbara värdepapper (fondföretag). Enligt ingressen till direktiv 85/611/EEG skall företag som inte omfattas av direktivet bli föremål för samordning i ett senare skede.

(1) Räckvidden av rådets direktiv 85/611/EEG ⁽²⁾, senast ändrat genom direktiv 95/26/EG ⁽³⁾, var ursprungligen begränsad till sådana företag för kollektiva investeringar av öppen typ som utbjuder sina andelar till allmänheten inom gemenskapen och som har som enda syfte att investera i överlåtbara värdepapper (fondföretag). Enligt ingressen till direktiv 85/611/EEG skall företag som inte omfattas av direktivet bli föremål för samordning i ett senare skede.

(2) Med tanke på marknaden utveckling bör fondföretagens investeringsmöjligheter utökas till att omfatta andra, tillräckligt likvida, finansiella tillgångar än överlåtbara värdepapper.

(2) Med tanke på marknaden utveckling bör fondföretagens investeringsmöjligheter utökas till att omfatta andra, tillräckligt likvida, finansiella tillgångar än överlåtbara värdepapper. Sådana finansiella instrument som får ingå som tillgångar i ett fondföretags värdepappersportfölj anges i artikel 19.1. "Utlåning av värdepapper", som omnämns i artikel 21, är inte något "investeringsinstrument" utan en teknik för förbättring av portföljens avkastning. Att investera så att en portfölj återspeglar ett index är en förvaltningsteknik. De instrument som väljs för sådana investeringar är överlåtbara värdepapper eller derivat som omfattas av artikel 19.1.

⁽¹⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 100, 19.4.1988, s. 31.

⁽¹⁾ EGT C 116, 28.4.1999, s. 44.

⁽²⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 168, 18.7.1995, s. 7.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (3) De i detta direktiv angivna definitionerna för överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument gäller endast för detta direktiv och påverkar följaktligen inte de skiftande definitioner av finansiella instrument som används i nationell lagstiftning i andra sammanhang, exempelvis när det gäller skatter. Dessutom gäller definitionen av överlåtbara värdepapper endast för omsättningsbara instrument som normalt handlas på kapitalmarknaden. Denna definition omfattar följaktligen inte aktier och andra värdepapper som motsvarar aktier och som emitterats av sådana organ som hypoteksinstitut och industri- och utvecklingsfonder, där äganderätten i praktiken inte kan överföras på annat sätt än att det emitterande organet återköper dem.
- (4) Penningmarknadsinstrument omfattar de kategorier av överlåtbara instrument som normalt omsätts på penningmarknaden, till exempel statsskuldväxlar, kommunala skuldväxlar, inlåningsbevis, företagscertifikat och bankaccepter. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att själva enligt objektiva kriterier bestämma vilka penningmarknadsinstrument som skall räknas till denna kategori för att hänsyn skall kunna tas till befintliga strukturella skillnader mellan de olika ländernas penningmarknader.
- (5) Ett fondföretag bör ges tillstånd att investera sina tillgångar i andelar i andra företag för kollektiva investeringar av den öppna typen som också investerar i överlåtbara värdepapper och som tillämpar principen om riskspridning. Riskspridningskravet på de fondföretag som investerar i andra företag för kollektiva investeringar beaktas indirekt, eftersom fondföretag endast får investera i andelar som utgivits av sådana företag för kollektiva investeringar som uppfyller riskspridningskriterierna i direktiv 85/611/EEG. Det är viktigt att ett fondföretag bör i så fall på lämpligt sätt redovisar gentemot investerarna att det investerar i andelar i andra företag för kollektiva investeringar.
- (6) För att ta hänsyn till utvecklingen på marknaden och mot bakgrund av genomförandet av EMU bör fondföretag ges tillstånd att investera i banktillgodohavanden.
- (3) Den i detta direktiv angivna definitionen för överlåtbara värdepapper, inberäknat penningmarknadsinstrument, som handlas på reglerade marknader gäller endast för detta direktiv och påverkar följaktligen inte de skiftande definitioner av finansiella instrument som används i nationell lagstiftning i andra sammanhang, exempelvis när det gäller skatter. Dessutom gäller definitionen av överlåtbara värdepapper endast för omsättningsbara instrument som normalt handlas på kapitalmarknaden. Denna definition omfattar följaktligen inte aktier och andra värdepapper som motsvarar aktier och som emitterats av sådana organ som hypoteksinstitut och industri- och utvecklingsfonder, där äganderätten i praktiken inte kan överföras på annat sätt än att det emitterande organet återköper dem.
- (4) Penningmarknadsinstrument omfattar också de överlåtbara instrument som normalt inte handlas på reglerade marknader utan omsätts på penningmarknaden, till exempel statsskuldväxlar, kommunala skuldväxlar, inlåningsbevis, företagscertifikat och bankaccepter.
- (5) Det bör ses till att begreppet reglerade marknader i detta direktiv stämmer överens med det i direktiv 93/22/EEC ⁽¹⁾.
- (6) Ett fondföretag bör ges tillstånd att investera sina tillgångar i andelar i andra fondföretag och andra företag för kollektiva investeringar av den öppna typen som också investerar i överlåtbara värdepapper och som tillämpar principen om riskspridning. Fondföretag och andra företag för kollektiva investeringar som fondföretag investerar i bör också underkastas effektiv tillsyn. Investeringar i andelar i fondföretag och andra företag för kollektiva investeringar bör inte leda till korsvisa äganden, s.k. kaskadfonder. Ett fondföretag bör i så fall på lämpligt sätt redovisa gentemot investerarna att det investerar i andelar i fondföretag och/eller andra företag för kollektiva investeringar.
- (7) För att ta hänsyn till utvecklingen på marknaden och mot bakgrund av genomförandet av EMU bör fondföretag ges tillstånd att investera i banktillgodohavanden. För att säkerställa tillräcklig likviditet för sådana investeringar bör tillgodohavandena ha en uppsägningsklausul. Om tillgodohavandena finns i ett kreditinstitut i ett icke-medlemsland bör det finnas en effektiv tillsyn över detta.

⁽¹⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (7) Inte bara fondföretag som enligt de egna fondbestämmelserna eller den egna bolagsordningen investerar i banktillgodohavanden utan även alla andra fondföretag bör ges tillstånd att inneha kompletterande likvida tillgångar, såsom avistakonton eller kontanta medel. Att inneha sådana kompletterande likvida tillgångar kan exempelvis vara motiverat i följande fall: för att täcka löpande eller oförutsedda betalningar; vid försäljningar, fram tills det att man kan återinvestera i överlåtbara värdepapper eller andra finansiella tillgångar som avses i detta direktiv; för den tid under vilken det är absolut nödvändigt att skjuta upp investeringen i överlåtbara värdepapper eller andra finansiella tillgångar på grund av ogynnsamma marknadsvillkor.
- (8) Av försiktighetsskäl bör fondföretag undvika en orimlig koncentration av banktillgodohavanden till ett och samma kreditinstitut
- (9) Fondföretag bör ges tillstånd att investera sina tillgångar i standardiserade optioner och terminskontrakt som omsätts på reglerade derivatmarknader. För att säkerställa en rimlig täckning av de därmed förbundna riskerna bör fondföretaget i så fall alltid inneha tillgångar av tillräckligt stort värde och av rätt slag (exempelvis värdepapper, om riskexponeringen härrör från värdepapper; kontanta medel eller värdepapper som är uttryckta i rätt valuta eller som kortfristigt kan omvandlas till kontanta medel, om riskexponeringen härrör från investeringar på penningmarknaden). Även sådana fondföretag måste tillämpa principen om riskspridning. Värdet på sådana fondföretags portföljer kan fluktuera kraftigt, varför de endast bör rikta sig till erfarna investerare eller till sådana investerare vilkas finansiella situation tillåter dem att ta de risker som hänger ihop med sådana investeringar. I fondföretagens prospekt och reklammaterial bör de därmed förbundna riskerna på lämpligt sätt redovisas gentemot de potentiella investerarna.
- (10) Nya portföljförvaltningsmetoder för sådana företag för kollektiva investeringar som främst investerar i aktier bygger på efterbildningen av aktieindex. Fondföretag bör ges tillstånd att efterbilda välkända och erkända aktieindex. Det är därför nödvändigt att införa flexiblare riskspridningsregler för sådana fondföretag som investerar i aktier. För att sörja för öppenhet i fråga om de aktieindex som harmoniserade fondföretag enligt medlemsstaternas uppfattning får efterbilda och för att dessa aktieindex skall bli allmänt erkända, bör man se till att en förteckning över dessa aktieindex offentliggörs på lämpligt sätt
- (8) Inte bara fondföretag som enligt de egna fondbestämmelserna eller den egna bolagsordningen investerar i banktillgodohavanden utan även alla andra fondföretag bör ges tillstånd att inneha kompletterande likvida tillgångar, såsom avistakonton eller kontanta medel. Att inneha sådana kompletterande likvida tillgångar kan exempelvis vara motiverat i följande fall: för att täcka löpande eller oförutsedda betalningar; vid försäljningar, fram tills det att man kan återinvestera i överlåtbara värdepapper eller andra finansiella tillgångar som avses i detta direktiv; för den tid under vilken det är absolut nödvändigt att skjuta upp investeringen i överlåtbara värdepapper eller andra finansiella tillgångar på grund av ogynnsamma marknadsvillkor.
- (9) Av försiktighetsskäl bör fondföretag undvika en orimlig koncentration av banktillgodohavanden till ett och samma kreditinstitut eller institut som tillhör samma grupp.
- (10) Fondföretag bör ha uttryckligt tillstånd att investera i standardiserade derivat och finansiella OTC-instrument såväl inom ramen för sin allmänna investeringspolitik som i syfte att säkra tillgångar. För OTC-derivat måste ytterligare krav ställas upp för godkännande av motpart och instrument, likviditet och fortlöpande värdering av positionen. Syftet med sådana ytterligare krav är att säkra att investeraren har ett tillräckligt skydd, liknande det för derivat som handlas på reglerade marknader.
- (11) Nya portföljförvaltningsmetoder för sådana företag för kollektiva investeringar som främst investerar i aktier bygger på efterbildningen av aktieindex och/eller index för skuldebrev. Fondföretag bör ges tillstånd att efterbilda välkända och erkända aktieindex och/eller index för skuldebrev. Det är därför nödvändigt att införa flexiblare riskspridningsregler för sådana fondföretag som investerar i aktier och/eller skuldebrev. För att sörja för öppenhet i fråga om de index som harmoniserade fondföretag enligt medlemsstaternas uppfattning får efterbilda och för att dessa index skall bli allmänt erkända, bör man se till att en förteckning över dessa index offentliggörs på lämpligt sätt tillsammans med en anvisning om var man kan få aktuella uppgifter, eventuellt på elektronisk väg. Fondföretag får också efterbilda index genom lämpliga investeringar i andra instrument, till exempel standardiserade derivat. Inom gränserna för vad som tillåts genom detta direktiv kan indexspårande fondföretag också ägna en del av sina portföljer till att kompensera nedgångar i det efterbildade indexet i enlighet med sina uppgivna investerings syften.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (11) Det bör under inga omständigheter vara tillåtet att använda sådan teknik och sådana instrument för effektiv portföljförvaltning som inte överensstämmer med de principer som fastställs i direktivet och som hindrar de behöriga myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.
- (12) Mot bakgrund av de nya portföljförvaltningsmetoder som utvecklats under senare år bör fondföretag ges tillstånd att utnyttja alla slags derivatinstrument för att åstadkomma en effektiv portföljförvaltning. För att säkerställa investerarskyddet bör man sörja dels för en harmoniserad ram för transaktioner med finansiella derivatinstrument, dels för en tillräcklig täckning av den riskexponering som härrör från sådana transaktioner. Transaktioner med finansiella derivat som inte omsätts på särskilda derivatmarknader (OTC-derivat) är förbundna med risker som hänför sig till motparten. Motpart vid sådana transaktioner bör därför vara kvalificerade institutioner som godkänts av de behöriga myndigheterna med ansvar för fondföretag.
- (13) Utan hinder av artikel 41 i direktiv 85/611/EEG bör fondföretag ges tillstånd att bedriva utlåning av värdepapper för att åstadkomma en effektiv portföljförvaltning. För att begränsa de risker som är förbundna med sådana transaktioner måste man reglera de villkor på vilka ett fondföretag kan tillåtas uppträda som långgivare i samband med utlåning av värdepapper.
- (12) Transaktioner i derivat får aldrig användas för att kringgå principerna och reglerna i detta direktiv. För att säkra riskspridningen måste det i synnerhet finnas begränsningar för derivat på grundval av de underliggande tillgångarna. För OTC-derivat måste ytterligare regler finnas för riskspridningen vid exponering i förhållande till en enda motpart eller grupp av motparter. För att ett fondföretag ständigt skall vara medvetet om riskerna och åtagandena vid derivatransaktioner och kontrollera att investeringsgränserna hålls, måste det slutligen fortlöpande mäta och övervaka riskerna och åtagandena vid derivatransaktioner.
- (13) För att skydda investerarna måste ett fondföretags åtaganden i fråga om finansiella derivat begränsas, så att de inte överskrider vissa procentsatser av det totala nettovärdet av företagets portfölj. För att skapa skydd för investerarna genom öppenhet skall fondföretagen beskriva sin strategi, sina metoder och sina investeringsgränser för derivatransaktioner i relevanta handlingar som skall vara tillgängliga för allmänheten och behöriga myndigheter. Fondföretag som investerar i derivat skall vidare klargöra i en riskvarning till potentiella investerare, att en del av fonderna kommer att investeras i OTC-derivat, så att investerarna kan fatta beslut i medvetenhet om riskerna med investeringar i andelar i sådana fondföretag.
- (14) Utan hinder av artikel 41 i direktiv 85/611/EEG bör fondföretag ges tillstånd att bedriva utlåning av värdepapper. För att begränsa de risker som är förbundna med sådana transaktioner måste man reglera de villkor på vilka ett fondföretag kan tillåtas uppträda som långgivare i samband med utlåning av värdepapper. Med tanke på behovet av likviditet i ett fondföretags portfölj får utlåning av värdepapper göras endast för delar av portföljen och endast tillfälligt.
- (15) Utvecklingen av investeringsmöjligheter för fondföretag i andra fondföretag eller företag för kollektiva investeringar bör främjas. Det är viktigt att se till att sådan investeringsverksamhet inte minskar investerarnas skydd. Med hänsyn till karaktären hos investeringar i tillräckligt diversifierade företag för kollektiva investeringar kan det vara nödvändigt att begränsa fondföretagens möjligheter att kombinera sina direkta investeringar i en likvid finansiell tillgång med investeringar som görs genom andra företag för kollektiva investeringar. På grund av fondföretagens förbättrade möjligheter att investera i andelar i andra fondföretag och företag för kollektiva investeringar måste man fastställa regler om kvantitativa begränsningar, tillhandahållande av information och förhindrande av uppkomsten av s.k. kaskadfonder.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(14) Företag för kollektiva investeringar som omfattas av detta direktiv får inte användas i andra syften än kollektiv investering av medel från allmänheten i enlighet med de bestämmelser som fastställs i detta direktiv. Fondföretag får endast ha dotterföretag i de fall som räknas upp i detta direktiv, om detta är nödvändigt för att effektivt bedriva viss, i direktivet angiven verksamhet för fondföretagets räkning. Det är nödvändigt att sörja för en effektiv tillsyn av fondföretag. Fondföretag bör därför endast ges tillstånd att etablera dotterföretag i tredje land i de fall och på de villkor som anges i detta direktiv. Den allmänna skyldigheten att endast handla i andelsägarnas intressen och framför allt målet att förbättra kostnadseffektiviteten, kan under inga omständigheter rättfärdiga åtgärder från fondföretagets sida som kan hindra de behöriga myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.

(15) Det institut som förvarar fondföretagets tillgångar utövar avgörande kontrollfunktioner med avseende på huruvida fondföretaget följer gällande lagar, sina egna fondbestämmelser eller sin bolagsordning. Det är därför viktigt att se till att förvaltningsbolaget och förvaringsinstitutet verkligen är oberoende av varandra. I fall då både förvaltningsbolaget och förvaringsinstitutet tillhör samma ekonomiska grupp eller då antingen förvaringsinstitutet har ett kvalificerat innehav i förvaltningsbolagets kapital eller tvärtom, eller i alla andra fall där antingen förvaringsinstitutet kan utöva ett väsentligt inflytande över förvaltningsbolaget eller tvärtom, bör man vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de båda enheterna är oberoende av varandra. Då ett förvaltningsbolag för de värdepappersfonders eller investeringsbolags räkning som det förvaltar får genomföra transaktioner med förvaringsinstitutet, måste åtgärder vidtas för att undvika intressekonflikter och så att transaktionen överensstämmer med gällande lagar och fondföretagets fondbestämmelser respektive bolagsordning.

(16) Med hänsyn till förvaringsinstitutets förpliktelser gentemot förvaltningsbolaget och andelsägarna och med tanke på hur invecklade förvaringsinstitutets kontrollfunktioner är, bör endast sådana institutioner som har tillräckliga ekonomiska resurser och en lämplig organisationsstruktur och som är föremål för stabilitetstillsyn ingå i de institutskategorier som kommer i fråga som förvaringsinstitut.

ÄNDRAT FÖRSLAG

(16) Företag för kollektiva investeringar som omfattas av detta direktiv får inte användas i andra syften än kollektiv investering av medel från allmänheten i enlighet med de bestämmelser som fastställs i detta direktiv. Fondföretag får endast ha dotterföretag i de fall som räknas upp i detta direktiv, om detta är nödvändigt för att effektivt bedriva viss, i direktivet angiven verksamhet för fondföretagets räkning. Det är nödvändigt att sörja för en effektiv tillsyn av fondföretag. Fondföretag bör därför endast ges tillstånd att etablera dotterföretag i tredje land i de fall och på de villkor som anges i detta direktiv. Den allmänna skyldigheten att endast handla i andelsägarnas intressen och framför allt målet att förbättra kostnadseffektiviteten, kan under inga omständigheter rättfärdiga åtgärder från fondföretagets sida som kan hindra de behöriga myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.

(17) Fondföretag bör, vare sig dess investeringsprinciper går ut på att investera i flera likvida finansiella tillgångar eller på att specialisera sig på en särskild kategori av sådana tillgångar, av stabilitetsskäl undvika att ha alltför stor koncentration av likvida finansiella tillgångar som utställts och/eller tagits fram av ett enda organ.

(18) Det institut som förvarar fondföretagets tillgångar utövar avgörande kontrollfunktioner med avseende på huruvida fondföretaget följer gällande lagar, sina egna fondbestämmelser eller sin bolagsordning. Det är därför viktigt att se till att förvaltningsbolaget och förvaringsinstitutet verkligen är oberoende av varandra. I fall då både förvaltningsbolaget och förvaringsinstitutet tillhör samma ekonomiska grupp eller då antingen förvaringsinstitutet har ett kvalificerat innehav i förvaltningsbolagets kapital eller tvärtom, eller i alla andra fall där antingen förvaringsinstitutet kan utöva ett väsentligt inflytande över förvaltningsbolaget eller tvärtom, bör man vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de båda enheterna är oberoende av varandra. Då ett förvaltningsbolag för de värdepappersfonders eller investeringsbolags räkning som det förvaltar får genomföra transaktioner med förvaringsinstitutet, måste åtgärder vidtas för att undvika intressekonflikter och så att transaktionen överensstämmer med gällande lagar och fondföretagets fondbestämmelser respektive bolagsordning.

(19) Med hänsyn till förvaringsinstitutets förpliktelser gentemot förvaltningsbolaget och andelsägarna och med tanke på hur invecklade förvaringsinstitutets kontrollfunktioner är, bör endast sådana institutioner som har tillräckliga ekonomiska resurser och en lämplig organisationsstruktur och som är föremål för stabilitetstillsyn ingå i de institutskategorier som kommer i fråga som förvaringsinstitut.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(17) Man bör se till att ett större antal företag för kollektiva investeringar kan bedriva en fri och gränsöverskridande andelsförsäljning, samtidigt som en enhetlig miniminivå för investerarskyddet säkerställs. De uppsatta målen kan därför endast uppnås genom att de överenskomna miniminormerna fastställs i ett bindande gemenskapsdirektiv. Detta direktiv gäller endast den erforderliga miniminivån för harmoniseringen.

ÄNDRAT FÖRSLAG

(20) Man bör se till att ett större antal företag för kollektiva investeringar kan bedriva en fri och gränsöverskridande andelsförsäljning, samtidigt som en enhetlig miniminivå för investerarskyddet säkerställs. De uppsatta målen kan därför endast uppnås genom att de överenskomna miniminormerna fastställs i ett bindande gemenskapsdirektiv. Detta direktiv gäller endast den erforderliga miniminivån för harmoniseringen.

(21) De åtgärder som krävs för ändringen av detta direktiv är åtgärder med allmän räckvidd i den mening som avses i artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾. De bör därför antas med hjälp av det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5 i det beslutet.

(22) Kommissionen noterar Europaparlamentets förslag om kodifiering av texten. Den kan komma att föreslå kodifiering i sinom tid sedan förslagen har godkänts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Oförändrat

Artikel 1

Direktiv 85/611/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 första strecksatsen skall ersättas med följande:

”— som har till enda syfte att företa kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper eller i andra likvida finansiella tillgångar enligt artikel 19 med kapital från allmänheten och som tillämpar principen om risk-spridning.”

”— som har till enda syfte att företa kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper eller i andra likvida finansiella tillgångar enligt artikel 19.1 med kapital från allmänheten och som tillämpar principen om riskspridning, och”

2. I artikel 1 skall följande punkt införas:

Oförändrat

”8. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelse som här anges: *överlåtbara värdepapper*:

”8. I detta direktiv avses med *överlåtbara värdepapper*:

— aktier och andra värdepapper som motsvarar aktier,

— aktier och andra värdepapper som motsvarar aktier (nedan benämnda 'aktier'),

— obligationer eller andra skuldebrev som kan omsättas på kapitalmarknaden,

— obligationer eller andra skuldebrev som kan omsättas på kapitalmarknaden (nedan benämnda 'skuldebrev'),

— penningmarknadsinstrument som normalt handlas på reglerade marknader i den betydelse som avses i artikel 19.1 a, b och c, och

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

— omsättningsbara värdepapper av annat slag som ger rätt att förvärva sådana överlåtbara värdepapper genom teckning eller utbyte,

utom den teknik och de instrument som anges i artikel 21.

b) penningmarknadsinstrument: överlåtbara instrument, med vilka i detta direktiv avses överlåtbara värdepapper, av någon av de kategorier som normalt omsätts på penningmarknaden och som enligt medlemsstaterna

— är likvida och

— har ett värde som exakt kan fastställas när som helst eller i vart fall så ofta som anges i artikel 34, utom den teknik och de instrument som anges i artikel 21.”

3. I artikel 19 skall följande läggas till i punkt 1:

”e) andelar i andra företag för kollektiva investeringar enligt artikel 1.2 första och andra strecksatsen,

och/eller

ÄNDRAT FÖRSLAG

— omsättningsbara värdepapper av annat slag som ger rätt att förvärva sådana överlåtbara värdepapper genom teckning eller utbyte.”

Utgår

3. Artikel 19.1 a skall ersättas med följande:

”a) överlåtbara värdepapper som får omsättas på eller omsätts på en reglerad marknad enligt vad som avses i artikel 1.13 i direktiv 93/22/EEG i medlemsstaterna, och/eller”

4. I artikel 19 skall följande läggas till i punkt 1:

”e) andelar i fondföretag och andra företag för kollektiva investeringar enligt artikel 1.2 första och andra strecksatsen, förutsatt att dessa

— är auktoriserade enligt lagar som fastställer att de är föremål för tillsyn som av de behöriga myndigheterna med ansvar för fondföretag anses motsvara den tillsyn som fastställs i gemenskapslagstiftningen och att det anses säkerställt att det sker ett tillräckligt samarbete mellan myndigheterna,

— har en skyddsnivå för sina andelsägare motsvarande det skydd som ett fondföretags andelsägare har, särskilt genom att reglerna för in- och utlåning och försäljning av överlåtbara värdepapper som företaget inte innehar uppfyller villkoren i direktivet, och

— rapporterar om sin verksamhet halvårsvis och årsvis, så att det kan ske en värdering av tillgångar och skulder, intäkter och verksamhet under rapporteringsperioden, och/eller

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- f) banktillgodohavanden i kreditinstitut, och/eller
- g) standardiserade terminskontrakt, även motsvarande instrument med kontantavräkning, som omsätts på en reglerad marknad enligt punkterna b och c, nedan kallade 'standardiserade derivat', och/eller
- h) standardiserade optioner avseende alla instrument som hör till denna artikel, även motsvarande instrument med kontantavräkning, som omsätts på en reglerad marknad enligt punkterna b och c; denna grupp omfattar särskilt valuta- och ränteoptioner, och/eller
- och/eller
- i) penningmarknadsinstrument som inte omsätts på en reglerad marknad, utom om själva emissionen av instrumenten reglerats i syfte att skydda investerare och sparmedel och under förutsättning att de har

ÄNDRAT FÖRSLAG

- f) banktillgodohavanden i kreditinstitut, som antingen är avistakonton eller konton med högst 12 månaders uppsägningstid om kreditinstitutet har sitt säte i en medlemsstat, eller som innehas i ett kreditinstitut med säte i tredje land, som omfattas av tillsynsregler som av behöriga myndigheter med ansvar för fondföretag anses motsvara dem som fastställs i gemenskapslagstiftningen, och/eller
- g) standardiserade derivat, även motsvarande instrument med kontantavräkning, som omsätts på en reglerad marknad enligt punkterna a, b och c, nedan kallade 'standardiserade derivat', (denna grupp omfattar särskilt valuta- och ränteoptioner som omsätts på dessa marknader), och/eller
- h) finansiella derivat som omsätts på en OTC-marknad, nedan kallade OTC-derivat, förutsatt att
- motparterna vid sådana OTC-affärer är institutioner som omfattas av stabilitetstillsyn och tillhör de kategorier som godkänts av de behöriga myndigheterna med ansvar för fondföretag,
 - de underliggande tillgångarna utgörs av sådana instrument som avses i artikel 19.1, finansindex, räntesatser, växelkurser eller utländska valutor, i vilka fondföretaget kan investera utifrån de investeringsmål som det har angett i sina fondbestämmelser eller sin bolagsordning, och
 - OTC-derivaten blir föremål för tillförlitlig och verifierbar värdering och kan säljas eller lösas in från dag till dag.
- Oförändrat
- i) penningmarknadsinstrument enligt artikel 1.8 tredje strecksatsen utom sådana som omsätts på en reglerad marknad, utom om själva emissionen av instrumenten reglerats i syfte att skydda investerare och sparmedel och under förutsättning att de har

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- emitterats av en central, regional eller lokal myndighet, av en medlemsstats centralbank, av Europeiska centralbanken, av Europeiska unionen eller Europeiska investeringsbanken, av ett land utanför EU eller, när det handlar om förbundsstater, av en av de stater som utgör förbundsstaten eller av en internationell offentlig organisation som en eller flera medlemsstater tillhör,

- emitterats av ett företag, vars värdepapper är officiellt noterade på en fondbörs eller omsätts på andra reglerade marknader som fungerar fortlöpande, är erkända och öppna för allmänheten, eller

- emitterats eller garanterats antingen av en inrättning som är föremål för stabilitetstillsyn i enlighet med de kriterier som fastställs i gemenskapslagstiftningen eller av en inrättning som omfattas av och följer sådana tillsynsregler som av de behöriga myndigheterna anses minst lika strikta som de som fastställs i gemenskapslagstiftningen.”

4. Artikel 19.2 b och artikel 19.3 skall utgå.

5. Artikel 20 skall utgå.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

- emitterats av ett företag, vars värdepapper omsätts på andra reglerade marknader enligt styckena a, b eller c, eller

Oförändrat

5. Artikel 19.2 b och artikel 19.3 skall utgå.

6. Artikel 20 skall ersättas av följande:

”1. Medlemsstaterna skall regelbundet tillstålla kommissionen alla uppgifter som krävs enligt olika artiklar i detta direktiv. De skall också tillhandahålla alla ändringar av dessa uppgifter och ange en källa där aktuella uppgifter kan fås eller hämtas. Uppgifter enligt denna artikel skall offentliggöras på begäran av en uppgiftsinnehavare, om det inte offentliggörs av allmänna skäl.

2. Kommissionen skall överlämna de inkomna uppgifterna till de övriga medlemsstaterna tillsammans med de synpunkter den finner lämpligt att bifoga. Sådana meddelanden kan diskuteras i kontaktkommittén i i den ordning som föreskrivs i artikel 53.4. Kommissionen skall offentliggöra de mottagna uppgifterna och aktualiseringar av dessa i lämplig form i Europeiska gemenskapernas officiella tidning eller på annat lämpligt sätt göra uppgifterna offentligt tillgängliga.”

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

6. I artikel 21 skall följande punkter införas:

”3. Ett fondföretag får i detta sammanhang bedriva affärer med finansiella derivatinstrument, vilket även omfattar andra instrument än dem som nämns i artikel 24b under förutsättning att den därmed förbundna riskexponeringen täcks i enlighet med de regler som fastställs i artikel 24b.

Om fondföretaget bedriver affärer med sådana finansiella derivatinstrument som inte omsätts på en reglerad marknad (OTC-derivat), skall motparterna vid sådana affärer vara kvalificerade institutioner av de kategorier som godkänts av de behöriga myndigheterna med ansvar för fondföretag.”

4. Ett fondföretag får dessutom inom ramen för effektiv portföljförvaltning, bedriva utlåning av värdepapper i egenskap av långgivare, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Transaktioner avseende utlåning av värdepapper får endast genomföras med erkända clearingorganisationer för värdepapper eller med värdepappersbörser eller med en motpart som är en auktoriserad person med särskild inriktning på detta slags transaktioner och som står under stabilitetstillsyn på gemenskapsnivå, som är ett kreditinstitut i zon A enligt definitionen i direktiv 89/647/EEG eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 93/22/EEG, eller som är ett erkänt värdepappersföretag i tredje land som omfattas av och följer sådana tillsynsregler som av de behöriga myndigheterna med ansvar för fondföretag anses minst lika strikta som de som fastställs i direktiv 93/6/EEG;
- b) För varje transaktion avseende utlåning av värdepapper skall tillräckliga säkerheter ställas för att täcka risken för att låntagaren underlåter att betala. Säkerhetens värde måste under hela avtalsperioden vara åtminstone lika stor som de utlånade finansiella instrumentens totala värde.

När ett fondföretag får genomföra transaktioner avseende utlåning av värdepapper med det förvaringsinstitut som gentemot fondföretaget åtagit sig uppgifter enligt artiklarna 7 och 14 i detta direktiv, skall de behöriga myndigheterna se till att säkerheten under hela avtalsperioden anförtros en utomstående säkerhetsdepåhållare och att det vidtas åtgärder för att hindra förvaringsinstitutet från att använda säkerheten.”

7. Artikel 21 skall ersättas med följande:

Utgår

Ett fondföretag får i begränsad omfattning som regleras av medlemsstaterna bedriva utlåning av värdepapper i egenskap av långgivare, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Transaktioner avseende utlåning av värdepapper får endast genomföras med erkända clearingorganisationer för värdepapper eller med värdepappersbörser eller med en motpart som är en auktoriserad person med särskild inriktning på detta slags transaktioner och som står under stabilitetstillsyn på gemenskapsnivå, som är ett kreditinstitut i zon A enligt definitionen i direktiv 89/647/EEG ⁽¹⁾ eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 93/22/EEG, eller som är ett erkänt värdepappersföretag i tredje land som omfattas av och följer sådana tillsynsregler som av de behöriga myndigheterna med ansvar för fondföretag anses minst lika strikta som de som fastställs i direktiv 93/6/EEG ⁽²⁾;
- b) För varje transaktion avseende utlåning av värdepapper skall tillräckliga säkerheter ställas för att täcka risken för att låntagaren underlåter att betala. Säkerhetens värde måste under hela avtalsperioden vara åtminstone lika stor som de utlånade finansiella instrumentens totala värde och behållas som säkerhet.
- c) När transaktioner avseende utlåning av värdepapper genomförs med erkända clearingorganisationer för värdepapper eller med värdepappersbörser, måste säkerhet ställas enligt dessas regler om säkerhet. Den måste behållas som säkerhet och får inte utnyttjas av fondföretaget för nya investeringar.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 386, 30.12.1989, s. 14.

⁽²⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

7. Följande artikel skall läggas till som artikel 22a:

"Artikel 22a

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de gränsvärden som fastställs i artikel 25 får medlemsstaterna höja den gräns som anges i artikel 22 till högst 35 % för investeringar i aktier emitterade av samma organisation, då fondföretagets investeringsprinciper enligt fondbestämmelserna eller enligt bolagsordningen syftar till att efterbilda sammansättningen av ett visst aktieindex

8. Artikel 22.1, artikel 22.2 och andra stycket i artikel 22.5 skall ersättas med följande:

"1. Ett fondföretag får inte investera mer än 5 % av sina tillgångar i vart och ett av följande instrument som utfärdats av eller finns i samma organisation eller har samma organisation som motpart:

— Överlåtbara värdepapper.

— Penningmarknadsinstrument enligt artikel 19.1 i.

— Tillgodohavanden.

— OTC-derivat.

Medlemsstaterna kan tillåta samlade investeringar i olika instrument hos samma organisation eller motpart upp till gränsen 15 %. Företag inom samma grupp räknas som en organisation vid beräkningen av gränserna i denna artikel.

2. Medlemsstaterna får höja gränsen i första meningen i punkt 1 till högst 10 % och vid gruppinvesteringar till högst 15 %, varvid andra meningen i punkt 1 inte är tillämplig. När fondföretaget har investerat mer än 5 % av sina tillgångar i ett eller flera av de instrument som nämns i punkt 1 hos en enda organisation, motpart eller grupp, får det totala värdet av fondföretagets investeringar i sådana instrument emellertid inte överstiga 40 % av värdet på dess tillgångar.

5. (...)

De gränser som anges i punkterna 1, 2, 3 och 4 får inte kombineras, och ett fondföretags investeringar i sådana instrument som avses i artikel 19.1 hos en enda organisation, motpart eller grupp på det sätt som beskrivs i punkterna 1, 2, 3 och 4 får därför under inga omständigheter överskrida totalt 35 % av dess tillgångar."

9. Följande artikel skall läggas till som artikel 22a:

Oförändrat

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de gränsvärden som fastställs i artikel 25 får medlemsstaterna på följande villkor höja den gräns som anges i artikel 22 till högst 20 % för investeringar i aktier och/eller skuldebrev emitterade av samma organisation, då fondföretagets investeringsprinciper enligt fondbestämmelserna eller enligt bolagsordningen syftar till att efterbilda sammansättningen av ett visst aktieindex eller index för skuldebrev som är erkänd av den behöriga myndigheten med ansvar för fondföretag:

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Efterbildningsbara aktieindex skall vara de index som enligt medlemsstaternas uppfattning

— en tillräckligt diversifierad sammansättning,

— är lätta att efterbilda,

— utgör en lämplig referens för den kapitalmarknad de hänför sig till,

— offentliggörs på lämpligt vis.

3. Varje medlemsstat skall till kommissionen lämna en förteckning över de aktieindex som fondföretagen enligt deras uppfattning får efterbilda, tillsammans med en detaljerad beskrivning av dessa aktieindex. Varje ändring i denna förteckning skall meddelas på liknande sätt. Kommissionen skall minst en gång om året offentliggöra en fullständig lista över efterbildningsbara aktieindex samt ändringar i denna lista i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Denna förteckning kan göras till föremål för överväganden i kontaktkommittén i i den ordning som föreskrivs i artikel 53.4.

4. Fondföretagets fondbestämmelser eller bolagsordning, dess prospekt och allt reklammaterial skall innehålla en beskrivning av det efterbildade aktieindexet.

I dessa handlingar skall uppmärksamheten också genom en tydlig hänvisning fästas på att fondföretagets investeringsprinciper syftar till att efterbilda ett visst aktieindex och att det därför kan komma att investera en betydande del av sina tillgångar i aktier från en och samma emittent.”

8. Artikel 24 skall ersättas med följande:

”Artikel 24

1. Ett fondföretag får förvärva andelar i andra företag för kollektiva investeringar, enligt innebörden i artikel 1.2 första och andra strecksatsen, under förutsättning att det inte investerar mer än 10 % av sina egna tillgångar i andelar i ett enda fondföretag

Utgår

— Dess investeringsprinciper återspeglar indexets sammansättning.

— Det har en tillräckligt diversifierad sammansättning.

Utgår

— Indexet utgör en lämplig referens för den kapitalmarknad det hänför sig till.

— Indexet offentliggörs på lämpligt vis.

2. På det sätt som anges i artikel 20.1 skall varje medlemsstat till kommissionen lämna en förteckning över de index som fondföretagen enligt deras uppfattning får efterbilda, tillsammans med en detaljerad beskrivning av dessa index, i informationssyfte och i syfte att underlätta en gemensam hållning i frågan vilka index som bör erkännas. Därvid skall det förfarande som anges i artikel 20.2 användas.

Utgår

10. Artikel 24 skall ersättas med följande:

Oförändrat

1. Ett fondföretag får förvärva andelar i fondföretag och andra företag för kollektiva investeringar som anges i artikel 19.1 e, under förutsättning att inte mer än 10 % av dess tillgångar investeras i andelar i ett enda fondföretag eller annat företag för kollektiva investeringar. Medlemsstaterna får höja denna gräns till högst 20 %.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Medlemsstaterna får höja den gräns som anges i punkt 1 till högst 35 %. Fondföretagen måste dock i så fall investera i minst fem olika företag för kollektiva investeringar av det slag som avses i punkt 1.

3. Ett fondföretag får inte investera i andelar i sådana företag för kollektiva investeringar enligt artikel 1.2 första och andra strecksatsen som i sin tur investerar mer än 10 % av sina egna tillgångar i andelar i företag för kollektiva investeringar.

4. Placeringar i andelar i en värdepappersfond som förvaltas av samma förvaltningsbolag eller av ett annat företag till vilket förvaltningsbolaget är anknutet via gemensam företagsledning eller ägarkontroll eller genom ett betydande direkt eller indirekt ägande får tillåtas endast om det rör sig om en fond som, i enlighet med sina fondbestämmelser, har specialiserat sig på placeringar inom ett visst geografiskt område eller en viss ekonomisk sektor och förutsatt att sådana placeringar medges av de behöriga myndigheterna. Tillstånd skall ges endast om fonden har meddelat sin avsikt att utnyttja denna möjlighet och möjligheten uttryckligen angivits i dess fondbestämmelser.

Ett förvaltningsbolag får inte debitera några avgifter eller kostnader för transaktioner som hänför sig till en viss värdepappersfonds andelar i fall där några av en värdepappersfonds tillgångar är placerade i andelarna i en annan värdepappersfond som förvaltas av samma förvaltningsbolag eller av ett annat bolag till vilket förvaltningsbolaget är anknutet via gemensam företagsledning eller ägarkontroll eller genom ett betydande direkt eller indirekt ägande.

5. Punkt 4 skall även gälla i fall där ett investeringsbolag förvärvar fondandelar i ett annat investeringsbolag till vilket det är anknutet på det sätt som anges i föregående punkt.

Punkt 4 skall även gälla i fall där ett investeringsbolag förvärvar andelar i en värdepappersfond till vilken bolaget är anknutet eller där en värdepappersfond förvärvar andelar i ett investeringsbolag till vilket fonden är anknuten.

6. Fondföretagets fondbestämmelser eller bolagsordning, dess prospekt och allt reklammaterial skall innehålla en beskrivning av de andra företag för kollektiva investeringar i vilkas andelar fondföretaget är auktoriserat att investera.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Investeringar i andelar i företag för kollektiva investeringar som ej är fondföretag får sammanlagt inte överstiga 30 % av fondföretagets tillgångar.

Medlemsstaterna får, när ett fondföretag har förvärvat andelar av andra fondföretag eller företag för kollektiva investeringar, medge att värdet av fondföretaget eller företaget för kollektiva investeringar ej räknas med vid beräkningen av gränsen enligt artikel 22.

3. Ett fondföretag får inte investera i andelar i andra fondföretag och/eller företag för kollektiva investeringar som själva investerar mer än 10 % av sina egna tillgångar i andelar i andra fondföretag och/eller företag för kollektiva investeringar.

Oförändrat

Utgår

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

I dessa handlingar skall uppmärksamheten också genom en tydlig hänvisning fästas på att fondföretaget investerar alla sina tillgångar eller en del därav i andelar i andra företag för kollektiva investeringar.”

9. Följande artiklar skall läggas till som artiklarna 24a och 24b:

”Artikel 24a

1. Utan hinder av vad som fastställs i artikel 19.4 får ett fondföretag investera sina tillgångar i banktillgodohavanden i sådana kreditinstitut som kan ställa erforderliga ekonomiska garantier samt besitter tillfredsställande sakkunskap och kompetens, förutsatt att fondföretaget inte placerar mer än 10 % av sina tillgångar i banktillgodohavanden i samma kreditinstitut eller i kreditinstitut inom samma grupp.

2. Medlemsstaterna får höja den gräns som anges i punkt 1 till högst 35 %. Fondföretaget måste dock i så fall investera i banktillgodohavanden i minst fem olika kreditinstitut. Inom ramen för denna bestämmelse betraktas kreditinstitut inom samma grupp som ett enda institut.

3. I fondföretagets fondbestämmelser eller bolagsordning, i dess prospekt och i allt reklammaterial skall uppmärksamheten genom en tydlig hänvisning fästas på att fondföretaget investerar alla sina tillgångar eller en del därav i banktillgodohavanden i kreditinstitut.

4. Medlemsstaterna skall inte tillåta fondföretag att investera i banktillgodohavanden i sådana kreditinstitut som gentemot fondföretaget åtagit sig uppgifter som förvaringsinstitut enligt artiklarna 7 och 14.”

11. Följande artiklar skall läggas till som artiklarna 24a och 24b:

Oförändrat

Ett fondföretag som avser att placera sina tillgångar i andra instrument än överlåtbara värdepapper skall ha med följande i sina fondbestämmelser eller bolagsordning, sina prospekt och allt reklammaterial:

— Vid sådana investeringar som avses i artikel 22a: en beskrivning av det efterbildade indexet och en tydlig hänvisning till att fondföretagets investeringsprinciper syftar till att efterbilda ett visst index och att det därför kan komma att investera en betydande del av sina tillgångar i aktier från en och samma emittent.

— Vid sådana investeringar som avses i artikel 24: en tydlig hänvisning till att fondföretaget investerar i andelar i andra fondföretag och/eller företag för kollektiva investeringar och en beskrivning av de andra fondföretag eller företag för kollektiva investeringar i vilkas andelar fondföretaget är auktoriserat att investera.

— Vid sådana investeringar som avses i artikel 24b: en tydlig hänvisning till att fondföretaget investerar i standardiserade derivat och/eller OTC-derivat och en varning om att sådana instrument kan vara mer riskabla än andra och därför lämpliga endast för erfarna investerare och investerare med en finansiell situation som gör att de kan ta den risk det innebär att investera i andelar i ett sådant fondföretag.

— Vid investeringar i tillgodohavanden: en tydlig hänvisning till att fondföretaget investerar alla eller delar av sina tillgångar i tillgodohavanden i kreditinstitut.

— Om nettovärdet av ett fondföretags tillgångartenderar att ha hög volatilitet på grund av portföljens sammansättning och förvaltningsmetoderna: en tydlig hänvisning till detta kännetecken hos fondföretaget.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 24b

1. Utan hinder av vad som fastställs i artikel 21 får ett fondföretag, som ett led i sina allmänna investeringsprinciper, investera i sådana terminskontrakt och optioner som nämns i artikel 19.1 g och h, förutsatt att den högsta tänkbara riskexponering som är förbunden med var och en av dessa derivativ-transaktioner under hela avtalsperioden täcks genom tillgångar av tillräckligt stort värde och av rätt slag tillhörande fondföretaget

2. I fondföretagets fondbestämmelser eller bolagsordning, i dess prospekt och i allt reklammaterial skall uppmärksamheten genom en tydlig hänvisning fästas på att fondföretaget som ett led i sina allmänna investeringsprinciper investerar i terminskontrakt och optioner.

Dessa handlingar skall också innehålla en varning av vilken framgår att investeringar i andelar i ett sådant fondföretag endast bör göras av erfarna investerare eller av sådana investerare vilkas finansiella situation tillåter dem att ta de risker som hänger ihop med sådana investeringar.”

Oförändrat

1. Ett fondföretag får, som ett led i sina allmänna investeringsprinciper och i syfte att säkra tillgångar, investera i sådana finansiella derivat som nämns i artikel 19.1 g och h, förutsatt

— att förvaltnings- eller investeringsföretaget har en riskhanteringsprocess med vilken det dag för dag kan övervaka och mäta den materiella risken för ställningarna och hur de bidrar till portföljens riskprofil som helhet, och

— att förvaltnings- eller investeringsföretaget har en process för noggrann och oberoende bedömning av OTC-derivatens värde.

2. När ett fondföretag som ett led i sina allmänna investeringsprinciper eller i syfte att säkra tillgångar planerar att investera i sådana finansiella derivat som avses i artikel 19.1 g och h, skall det förklara denna sin avsikt i de handlingar som anges i artikel 24a. Den skall då särskilt räkna upp de instrument det kan komma att handla med och ange hur derivaten kommer att bidra till portföljens risker och avkastningar som helhet. Företaget skall också informera om de kvantitativa begränsningar som följer av antingen detta direktiv eller företagets investeringsmål för det dagliga exponeringen i sådana instrument, och om hur dessa begränsningar beräknas.

3. Under alla förhållanden gäller följande:

— Beloppet av samtliga åtaganden som fondföretaget har ingått genom derivattransaktioner får inte överstiga det totala nettovärdet av fondföretagets portfölj. När åtagandenas värde beräknas måste hänvisning göras till de underliggande tillgångarnas aktuella värde.

— Beloppet av samtliga åtaganden som fondföretaget har ingått genom transaktioner i OTC-derivat får inte överstiga 30 % av det totala nettovärdet av fondföretagets portfölj. När åtagandenas värde dag för dag beräknas måste hänvisning göras till de underliggande tillgångarnas aktuella värde.

4. När de underliggande tillgångarna för ett finansiellt derivat utgörs av instrument för vilka det i direktivet ställs kvantitativa begränsningar, skall tillgångarna ingå i beräkningen av begränsningarna. När ett överlåtbart värdepapper utgör underliggande tillgång till ett derivat, skall det senare ingå i beräkningen vid bedömningen av om kraven enligt denna artikel uppfylls.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Under alla omständigheter gäller följande:
- Ett fondföretag får inte göra avsteg från sina investeringsmål, så som dessa framgår av prospektet, på grund av användningen av derivat.
 - Ett fondföretag får inte göra transaktioner i finansiella derivat enligt artikel 19.1 g och h som motsvarar försäljning av överlåtbara värdepapper som det inte innehar.
6. Vid beräkningen av begränsningarna enligt artikel 22 för risker som hänför sig till motparter, skall styrelsen eller investeringsbolaget beräkna ett fondföretags exponering i förhållande till motparterna i fråga om OTC-derivat med den metod som beskrivs i punkt 5 i bilaga II i direktiv 93/6/EEG, så som den ändrats genom direktiv 98/33/EC ⁽¹⁾, utan riskviktning för motparter.”
10. I artikel 25.2 skall och följande strecksats läggas till:
- ”— 10 % av de penningmarknadsinstrument som emitterats av en enskild emittent.”
11. Andra meningen i artikel 25.2 skall ersättas med följande:
- ”De gränsvärden som anges i andra och fjärde strecksatserna behöver inte iaktas vid förvärvstillfället, om bruttomängden av skuldebrev eller av penningmarknadsinstrumenten eller nettomängden av de värdepapper som är under emission då inte kan uppskattas.”
12. Artikel 25.3 e skall ersättas med följande:
- e) Ett investeringsbolags aktieinnehav i dotterföretag som har sitt stadgeenliga säte i en medlemsstat och vars verksamhet består i förvaltning, rådgivning eller avsättning uteslutande för investeringsbolagets eller -bolagens räkning.”
12. I artikel 25.2 skall tredje strecksatsen ersättas med följande och följande fjärde strecksats läggas till:
- ”— 10 % av andelarna i ett enskilt fondföretag eller annat företag för kollektiva investeringar enligt artikel 1.2 första och andra strecksatsen,
- 10 % av de penningmarknadsinstrument enligt artikel 19.1 i som emitterats av en enskild emittent.”
13. Andra meningen i artikel 25.2 skall ersättas med följande:
- ”De gränsvärden som anges i andra, tredje och fjärde strecksatserna behöver inte iaktas vid förvärvstillfället, om bruttomängden av skuldebrev eller av penningmarknadsinstrumenten eller nettomängden av de värdepapper som är under emission då inte kan uppskattas.”
14. Artikel 25.3 e skall ersättas med följande:
- e) Ett eller flera investeringsbolags aktieinnehav i dotterföretag och vars verksamhet enbart består i förvaltning, rådgivning eller avsättning i det land där dotterföretaget är beläget, vid återköp av andelar på begäran av andelsägarna och uteslutande för investeringsbolagets eller -bolagens räkning.”

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 29.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

13. Andra meningen i artikel 26.1 skall ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får, med beaktande av principen om risk-spridning, tillåta nyligen auktoriserade fondföretag att under en tid av högst sex månader från auktorisationsdagen avvika från vad som föreskrivs i artiklarna 22, 22a, 23, 24, 24a och 24b.”

14. Artikel 41.2 skall ersättas med följande:

”2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte hindra sådana företag från att förvärva överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument enligt artikel 19.1 e, g, h och i som inte är till fullo betalda.”

15. Artikel 42 skall ersättas med följande:

Artikel 42

”Varken

- ett investeringsbolag eller
- ett förvaltningsbolag eller ett förvaringsinstitut som handlar för en värdepappersfonds räkning

får sälja överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument enligt artikel 19.1 e, g, h och i som de inte innehar.”

16. Efter artikel 53 skall följande artikel läggas till som artikel 53a:

”Artikel 53a

Genom ett direktiv om ändring av detta direktiv kommer i ett senare skede det förfarande att fastställas enligt vilket tekniska ändringar i detta direktiv skall antas med avseende på följande områden:

- Definitionsförtydliganden för att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv inom hela gemenskapen.
- Anpassning av de gränsvärden som nämns i avsnitt V och artikel 36.2 för att beakta utvecklingen på finansmarknaderna, där dessa anpassningar inte medför strängare krav på fondföretagen.
- Justering av definitionerna i fråga om terminologi och utformning i enlighet med senare rättsakter avseende fondföretag och närstående frågor.”

ÄNDRAT FÖRSLAG

15. Andra meningen i artikel 26.1 skall ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får, med beaktande av principen om risk-spridning, tillåta nyligen auktoriserade fondföretag att under en tid av högst sex månader från auktorisationsdagen avvika från vad som föreskrivs i artiklarna 22, 22a, 23, 24 och 24b.”

16. Artikel 41.2 skall ersättas med följande:

Oförändrat

17. Artikel 42 skall ersättas med följande:

Oförändrat

18. Efter artikel 53 skall följande artikel läggas till som artikel 53a:

Oförändrat

1. I tillägg till de funktioner som finns angivna i artikel 53.1 kan kontaktkommittén också sammanträda som en föreskrivande kommitté i enlighet med artikel 5 i beslut 1999/468/EG för att bistå Kommissionen med tekniska ändringar i detta direktiv på följande områden:

Oförändrat

Utgår

- Justering av definitionerna i fråga om terminologi och utformning i enlighet med senare rättsakter avseende fondföretag och närstående frågor.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5 i beslut 1999/468/EG skall vara tillämpligt, varvid artikel 7.3 och artikel 8 i samma beslut skall följas.

3. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.”

Artikel 2

Oförändrat

Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2002.

Dessa bestämmelser skall träda i kraft senast den 31 december 2002. Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av el från förnybara energikällor på den inre marknaden för el

(2000/C 311 E/22)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 279 slutlig – 2000/0116(COD)

(Framlagt av kommissionen den 31 maj 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Potentialen för utnyttjande av förnybara energikällor utnyttjas i dag inte till fullo i gemenskapen. Det är därför nödvändigt att vidta åtgärder för att se till att denna potential utnyttjas bättre inom ramen för den inre marknaden för el.
- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el⁽¹⁾ utgör ett viktigt steg i fullbordandet av den inre marknaden för el.
- (3) I artikel 6 i fördraget föreskrivs att miljöskyddskraven skall integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens politik och verksamhet.
- (4) Främjande av el från förnybara energikällor är, såsom beskrivs i vitboken om förnybara energikällor⁽²⁾ ("vitboken"), en viktig prioritering för gemenskapen, både av säkerhetsskäl och för att diversifiera energiutbudet, skydda miljön och främja den sociala och ekonomiska sammanhållningen. Detta underströks av rådet i dess resolution av den 8 juni 1998 om förnybara energikällor⁽³⁾ och av Europaparlamentet i dess resolution om det ovan nämnda meddelandet från kommissionen⁽⁴⁾.

(5) I sin resolution av den 8 juni 1998 stödde rådet särskilt målet att 12 % av gemenskapens totala inre bruttoförbrukning av el, värme och biobränslen skall härröra från förnybara energikällor senast 2010, såsom anges i vitboken och uppmanade till ökade ansträngningar på gemenskapsnivå och i medlemsstaterna, samtidigt som man påminde om att de olika nationella förutsättningarna måste beaktas.

(6) I vitboken räknades dessutom det vägledande målet på 12 % om till en bestämd andel av förbrukningen av el som framstälts från förnybara energikällor. Med hänsyn till det uppdaterade scenario för elförbrukning som beskrivs i detta direktiv resulterar detta vägledande mål på 12 % i en andel på 22,1 % el som producerats från förnybara energikällor.

(7) Ett harmoniserat regelverk för el från förnybara energikällor ingår i den handlingsplan som anges i vitboken.

(8) Den ökade användningen av el från förnybara energikällor utgör en viktig del av det åtgärds paket som behövs för att uppfylla Kyoto-protokollet, och i varje politiskt åtgärds paket för att uppfylla ytterligare åtaganden. Den nettoeffekt för miljön som olika förnybara energikällor kan innebära bör beaktas vid genomförandet av de olika åtgärderna.

(9) En ökad användning av el från förnybara energikällor är inte bara nödvändig för att minska växthusgaserna utan också för att minska andra skadliga utsläpp, t.ex. svaveldioxid och kväveoxider.

(10) Rådet i sin slutsats av den 11 maj 1999⁽⁵⁾ och Europaparlamentet i sin resolution av den 26 maj 1998 om el från förnybara energikällor⁽⁶⁾ har uppmanat kommissionen att lägga fram ett konkret förslag till gemenskapsregler om hur el från förnybara energikällor skall ges tillträde till den inre marknaden. Dessutom har Europaparlamentet i sin resolution av den 30 mars 2000 om el från förnybara energikällor och den inre marknaden för el⁽⁷⁾ betonat att det är nödvändigt med bindande och ambitiösa mål för förnybar energi på nationell nivå för att nå resultat och för att uppnå gemenskapsmålen.

⁽¹⁾ EGT L 27, 30.1.1997, s. 20.

⁽²⁾ KOM(97) 599 slutlig.

⁽³⁾ EGT C 198, 24.6.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ A4-0207/98.

⁽⁵⁾ 8013/99.

⁽⁶⁾ A4-0199/98.

⁽⁷⁾ A5-0078/2000.

- (11) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget måste allmänna principer som anger ramar och mål fastställas på gemenskapsnivå, men det närmare genomförandet av dem bör överlåtas på medlemsstaterna, vilket ger varje medlemsstat möjlighet att välja det sätt som bäst motsvarar dess speciella situation. Detta direktiv skall begränsas till minsta antal åtgärder för att dessa mål skall kunna uppnås och inte gå utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.
- (12) Även om el framställd vid stora vattenkraftverk för närvarande är den viktigaste formen av el från förnybara energikällor kan denna i allmänhet konkurrera med el från konventionella källor och den bör därför inte omfattas av detta direktiv, utom när det gäller bestämmelserna om nationella mål och ursprungscertifiering.
- (13) För att på medellång sikt åstadkomma en ökad marknadsandel för el från förnybara energikällor måste alla medlemsstater ställa upp nationella mål för förbrukningen av el från förnybara energikällor, liksom detaljerade planer för att uppnå dessa mål.
- (14) Dessa nationella mål måste, enskilt och sammantaget, vara förenliga med målet att uppnå en fördubbling av andelen förnybara energikällor av den totala energiförbrukningen i gemenskapen till år 2010 som anges i vitboken och med de åtaganden rörande klimatförändringen som gemenskapen gjorde i Kyoto och med eventuella nationella åtaganden rörande klimatförändringen som gjorts i detta sammanhang. En ram baserad på välgrundade och genomskådliga metoder bör fastställas för angivandet av sådana nationella mål.
- (15) Kommissionen bör utvärdera medlemsstaternas nationella mål och politik, särskilt i fråga om förenligheten med vitboken och de åtaganden rörande klimatförändringen som kommissionen accepterat i Kyoto, och bör om nödvändigt till Europaparlamentet och rådet lägga fram förslag till individuella och bindande nationella mål för att uppnå en sådan förenlighet.
- (16) Ökade möjligheter till handel och konkurrens skulle bidra till att öka andelen el från förnybara energikällor inom gemenskapen genom att leda till lägre kostnader och göra det lättare att till fullo utnyttja potentialen för att utveckla förnybara energikällor i gemenskapen, som bl.a. är beroende av geografiska omständigheter.
- (17) För att underlätta handeln med el från förnybara energikällor och för att öka tydligheten beträffande förbrukarnas möjlighet att välja mellan el producerad på konventionellt sätt och el från förnybara energikällor behövs certifiering som garanterar ursprunget för el från förnybara energikällor. Det är viktigt att alla former av el som framställs från förnybara energikällor omfattas av sådana ursprungsgarantier. Följaktligen bör bestämmelserna om ursprungsgaranti tillämpas på stora vattenkraftverk.
- (18) Offentligt stöd till el från förnybara energikällor grundas på antagandet att den på lång sikt kan konkurrera med konventionellt framställd el. Sådant stöd kommer att vara nödvändigt för att uppnå gemenskapens mål när det gäller utbredningen av sådan el, särskilt så länge elpriserna på den inre marknaden inte fullt ut avspeglar de sociala och miljömässiga kostnaderna respektive fördelarna med de energikällor som används. Behovet av offentligt stöd till förnybara energikällor erkänns därför i gemenskapens riktlinjer om statligt stöd för miljöskydd⁽¹⁾. Bestämmelserna i fördraget och särskilt artiklarna 87 och 88 i detta kommer emellertid att fortsätta att gälla för sådant stöd.
- (19) I medlemsstaterna finns olika stödmekanismer på nationell nivå för förnybara energikällor, bland annat investeringsstöd, skattebefrielser eller skattelättnader, skatteåterbetalningar och system med direkt prisstöd.
- (20) Det är för tidigt att fatta ett beslut om ett gemenskapsomfattande regelverk för stödssystem, med hänsyn till de begränsade erfarenheterna av nationella system och den nuvarande relativt låga andelen prisstött förnybar el inom gemenskapen.
- (21) Det är emellertid nödvändigt att på medellång sikt anpassa stödsystemen till principerna för den framväxande inre elmarknaden. Det är därför lämpligt att kommissionen övervakar situationen och lägger fram en rapport om de erfarenheter som har vunnits vid tillämpningen av nationella system. Om så är nödvändigt mot bakgrund av slutsatserna i den rapporten bör kommissionen lägga fram ett förslag till en gemenskapsram avseende stödssystem för el från förnybara energikällor. Detta förslag bör vara förenligt med principerna för den inre elmarknaden, ta hänsyn till olika teknikers särdrag, vara effektivt och enkelt samt omfatta tillräckliga övergångsbestämmelser för att bibehålla investerarnas förtroende och undvika kostnader som inte är täckta.
- (22) För att underlätta utvecklingen av en marknad för förnybara energikällor bör effekterna på sysselsättningen och den sociala sammanhållningen beaktas.
- (23) En ökad utbredning på marknaden för el från förnybara energikällor medför skal fördelar som minskar kostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.

- (24) Små och medelstora företag och oberoende kraftproducenter spelar en viktig roll vid produktionen av el från förnybara energikällor. Deras tillträde till marknaden för el från förnybara energikällor bör främjas och därmed förbättra sysselsättningsmöjligheterna för företag i denna sektor.
- (25) Hänsyn bör tas till att sektorn för förnybar energi har en särpräglad struktur med många små och medelstora företag, särskilt vid översynen av myndigheternas förfaranden för att lämna byggnadslov för anläggningar som producerar el från förnybara energikällor.
- (26) Kostnaderna för att ansluta nya elproducenter till nätet, som använder förnybara energikällor, bör vara öppna för insyn och icke-diskriminerande, och erforderlig hänsyn bör tas till den nytta lokala elproducenter innebär för nätet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syftet med detta direktiv är att skapa en gemensam ram för att främja en ökning av de förnybara energikällornas bidrag till elproduktionen på den inre marknaden för el.

Artikel 2

För det ändamål som avses i detta direktiv skall definitionerna i direktiv 96/92/EG tillämpas.

I detta direktiv avses med:

- förnybara energikällor:** förnybara icke-fossila energikällor (vindkraft, solenergi, jordvärme, våg- och tidvattenenergi och vattenkraftverk med en högsta kapacitet på 10 megawatt samt biobränslen, dvs. produkter från jordbruk och skogsbruk, vegetabiliskt avfall från jordbruk, skogsbruk och livsmedelsindustrin, obehandlat träavfall och korkavfall),
- el från förnybara energikällor:** elektricitet producerad i kraftverk där enbart förnybara energikällor används, inbegripet den andel av elkraften som produceras från förnybara energikällor i hybridkraftverk som använder konventionella energikällor, framför allt för reservproduktion,
- stödsystem:** en mekanism som på grundval av statlig reglering ger en elproducent direkt eller indirekt offentligt stöd, inbegripet bland annat direkt pristöd i form av en subvention per levererad och såld kilowattimme (t.ex. kvotssystem

som tillåter upphandling eller gröna certifikat, system med fasta inmatningspriser eller fasta premier), investeringsstöd och skattebefrielse,

- elförbrukning:** inhemskt producerad el plus importerad el minus exporterad el (bruttoförbrukning).

KAPITEL II

NATIONELLA MÅL FÖR FÖRBRUKNINGEN AV EL FRÅN FÖRNYBARA ENERGIKÄLLOR

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att förbrukningen av el från förnybara energikällor utvecklas i enlighet med de fastställda mål som avses i punkt 2. Vid tillämpningen av denna artikel skall vattenkraftverk med en kapacitet på över 10 megawatt betraktas som en förnybar energikälla.

2. Senast ett år efter detta direktivs ikraftträdande och därefter vart femte år skall medlemsstaterna anta och offentliggöra en rapport med nationella mål för den framtida förbrukningen av el från förnybara energikällor. Genom dessa mål skall den nationella förbrukningen av el från förnybara energikällor i framtiden fastställas uttryckt som årligen förbrukade kilowattimmar eller som en procentuell andel av elförbrukningen per år, för de följande tio åren. De skall vara förenliga med målet att förnybara energikällor skall stå för 12 % av den inre bruttoenergiförbrukning senast 2010, i enlighet med vitboken om förnybara energikällor och särskilt med målet om 22,1 % andel el från förnybara energikällor i gemenskapens totala elförbrukning senast 2010 som det hänvisas till i bilagan till detta direktiv. De skall dessutom vara förenliga med eventuella nationella åtaganden som gjorts i samband med de åtaganden rörande klimatförändringen som gemenskapen gjorde i Kyoto och därefter. I rapporten skall också redogöras för de åtgärder som vidtagits och som skall vidtas på nationell nivå för att uppnå dessa mål.

Medlemsstaterna skall varje år offentliggöra en rapport som skall innehålla en analys av framstegen när det gäller att uppfylla tidigare års nationella mål och som skall ange i vilken utsträckning de vidtagna åtgärderna är förenliga med nationella åtaganden beträffande klimatförändringen.

3. Kommissionen skall varje år på grundval av de rapporter från medlemsstaterna som avses i punkt 2 bedöma i vilken utsträckning de nationella målen, individuellt och kollektivt, är förenliga med de fastställda mål som avses i punkt 2 och offentliggöra sina slutsatser i en årlig rapport.

4. Om kommissionen mot bakgrund av den rapport som avses i punkt 3 bedömer att de nationella målen inte kan anses förenliga med de fastställda mål som avses i punkt 7, skall den inför Europaparlamentet och rådet lägga fram förslag om individuella och bindande nationella mål.

KAPITEL III

TILLTRÄDE FÖR EL FRÅN FÖRNYBARA ENERGIKÄLLOR TILL DEN INRE MARKNADEN FÖR EL

Artikel 4

Stödsystem

Kommissionen skall övervaka tillämpningen av stödsystem i medlemsstaterna, och senast fem år efter detta direktivs ikraftträdande lägga fram en rapport om den erfarenhet som har vunnits i samband med tillämpningen och samexistensen av olika nationella stödsystem i medlemsstaterna. Mot bakgrund av slutsatserna i denna rapport kommer kommissionen vid behov att lägga fram ett förslag till en gemenskapsram avseende stödsystem för el från förnybara energikällor. Detta förslag skall

- a) vara förenligt med principerna för den inre elmarknaden,
- b) ta hänsyn till särdragen för olika tekniker i samband med förnybara energikällor,
- c) vara effektivt och enkelt,
- d) omfatta tillräckliga övergångsbestämmelser för att behålla investerarnas förtroende.

Bestämmelserna i fördraget, särskilt artiklarna 87 och 88 skall gälla för stödsystemen.

Artikel 5

Ursprungsgaranti för el från förnybara energikällor

1. Medlemsstaterna skall, inom två år från detta direktivs ikraftträdande, se till att el från förnybara energikällor kan garanteras härröra från sådana energikällor i den mening som avses i detta direktiv i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier som fastställs av respektive medlemsstat. De skall utfärda garanticertifikat med detta innehåll. Vid tillämpningen av denna artikel skall vattenkraftverk med en kapacitet på över 10 megawatt betraktas som en förnybar energikälla. På certifikaten skall det anges vilken energikälla som elen härrör från och, när det gäller vattenkraftverk, om kapaciteten är över eller under 10 megawatt.

2. Garanticertifikat skall göra det möjligt för producenter av el från förnybara energikällor att visa att den el de säljer är el från förnybara energikällor enligt detta direktiv. Sådana certifikat skall erkännas ömsesidigt av medlemsstaterna. Vågran att erkänna sådana certifikat, särskilt skäl som hänför sig till bedrägeribekämpning, måste grundas på objektiva, tydliga och icke-diskriminerande kriterier. Tvister skall avgöras av kommissionen.

3. Medlemsstaterna skall för utfärdandet av sådana garanticertifikat, inom ett år efter detta direktivs ikraftträdande, utse

ett behörigt organ som skall vara oberoende i förhållande till producenter och distributörer.

4. Medlemsstaterna skall inrätta lämpliga mekanismer för att säkerställa att certifieringen är både riktig och tillförlitlig och de skall i den rapport som avses i artikel 3.2 andra stycket beskriva de åtgärder som vidtagits för att säkerställa certifierings-systemets tillförlitlighet.

5. Efter samråd med nationella experter skall kommissionen i den rapport som avses i artikel 8 beakta de former och tillvägagångssätt som medlemsstaterna bör följa vid certifiering av el från förnybara energikällor. Vid behov skall kommissionen föreslå Europaparlamentet och rådet att gemensamma regler antas om detta.

KAPITEL IV

MYNDIGHETSFÖRFARANDEN

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall se över nuvarande lagstiftning om tillståndsförfaranden för uppförande av kraftverk baserade på förnybara energikällor, för att få fram effektivare och snabbare förfaranden på lämplig myndighetsnivå och se till att reglerna är objektiva, öppna och icke-diskriminerande samt att full hänsyn tas till särdragen hos de olika tekniska lösningarna för förnybar energi.

2. Medlemsstaterna skall senast två år efter ikraftträdandet av detta direktiv offentliggöra en rapport om den översyn som avses i punkt 1 med en beskrivning av de åtgärder som skall vidtas för att minska lagstiftningshinder och andra hinder för att öka produktionen av el från förnybara energikällor. Rapporten skall särskilt omfatta följande frågor:

- a) Samordning mellan de olika myndigheter som sköter tillståndsgivningen för kraftverk baserade på förnybara energikällor.
- b) Rimliga maximala handläggningstider för ansökningar om tillstånd.
- c) Införande av ett snabbplaneringsförfarande för producenter av el från förnybara energikällor.
- d) Där så är tillämpligt, möjlighet att införa bestämmelser som innebär att en sökande automatiskt får tillstånd om den behöriga myndigheten inte inom en viss tid fattat beslut om ansökan.
- e) Inrättande av ett enda inlämningsställe på lämplig myndighetsnivå, för ansökningar om tillstånd att uppföra kraftverk baserade på förnybara energikällor.
- f) Identifiering av lämpliga platser på nationell, regional eller lokal nivå för uppförande av ny kraftproduktionskapacitet baserad på förnybara energikällor.

- g) Särskilda riktlinjer för planering av projekt för el från förnybara energikällor.
- h) Utseende av ett organ ett offentligt eller privat organ som skall vara medlare vid tvister mellan tillståndsgivande myndigheter och dem som ansöker om tillstånd.
- i) Införande av omfattande informations- och utbildningsprogram avseende teknik för att utnyttja förnybara energikällor, avsedda för personal som handlägger tillståndsärenden.

3. Kommissionen skall, i den rapport som avses i artikel 8 och på grundval av de rapporter som avses i punkt 2 i denna artikel göra en bedömning av bästa metoder för att minska lagstiftningshinder och andra hinder för att öka produktionen av el från förnybara energikällor.

KAPITEL V

ANSLUTNING TILL NÄTET

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att operatörer av kraftöverföringsnät och av eldistributionssystem beviljar prioriterat tillträde på sitt territorium för att överföra och distribuera el från förnybara energikällor.

2. Medlemsstaterna skall kräva att operatörer av kraftöverföringsnät och eldistributionsnät utarbetar och offentliggör standardregler om fördelningen av kostnader för sådana tekniska anpassningar, t.ex. nätanslutningar och nätutbyggnader, som behövs för att införliva en ny elproducent som skall mata nätet från förnybara energikällor.

Dessa regler skall grunda sig på objektiva och icke-diskriminerande kriterier som är öppna för insyn, och särskild hänsyn skall tas till framtida kostnader och nytta som anläggningarna i systemet med förnybara energikällor ger upphov till.

3. Operatörer av kraftöverföringsnät och eldistributionsnät skall förse en ny elproducent, som önskar bli ansluten, med en uttömmande och detaljerad beräkning av de kostnader som anslutningen medför.

4. Medlemsstaterna skall kräva att operatörer av kraftöverföringsnät och eldistributionsnät utarbetar och offentliggör standardregler för fördelningen av kostnader för systeminstallationer, t.ex. nätanslutningar och nätutbyggnader, mellan alla elproducenter som drar nytta av dem.

Kostnadsfördelningen skall genomföras med hjälp av ett lämpligt kompensationsystem och skall grunda sig på objektiva och icke-diskriminerande kriterier, som är öppna för insyn, varvid särskild hänsyn skall tas till den nytta som både de ursprungligen anslutna elproducenterna och de sedermera tillkomna samt överförings- och eldistributionsföretagen har av anslutningarna.

5. Medlemsstaterna skall i den rapport som avses i artikel 6.2 även överväga vilka åtgärder som bör vidtas för att underlätta tillgången till nätet för el från förnybara energikällor. I denna rapport skall särskilt behovet av att införa tvåvägsmätning underökas.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 8

På grundval av bland annat de resultat som uppnåtts i gemenskapen senast den 1 januari 2004 som en följd av direktiv 96/92/EG, samt de framsteg som gjorts när det gäller att uppfylla åtagandena avseende klimatförändringen, och med de rapporter som medlemsstaterna upprättat enligt artiklarna 3.2 och 6.2, skall kommissionen vid behov, två år efter ikraftträdandet av detta direktiv och under alla förhållanden senast den 31 december 2004, för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om genomförandet av detta direktiv.

Kommissionen skall utarbeta en slutrapport senast den 1 januari 2009.

Rapporterna skall beakta de framsteg som gjorts när det gäller att återspegla de externa kostnaderna för el som inte härstammar från förnybara energikällor samt effekterna av statligt stöd till el från icke-förnybara energikällor.

I slutrapporten skall hänsyn särskilt tas till medlemsstaternas möjligheter att uppfylla de mål som fastställts inom ramen för artikel 3 och förekomsten av diskriminering mellan olika energikällor.

Vid behov skall kommissionen tillsammans med rapporterna överlämna ytterligare förslag till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall senast den 31 maj 2001 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 10

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 11

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

VÄGLEDANDE SIFFROR FÖR MEDLEMSSTATERNAS MÅL

I denna bilaga ges den vägledning för fastställandet av nationella mål för el från förnybara energikällor, som det hänvisas till i skäl (14) i ingressen.

1. Analytisk grund

Följande faktorer har använts för analys och beräkning av de siffror som tabellen i avsnitt 3 innehåller:

- Uppdatering av "Bästa-metod-scenariot" i TERES II-studien ⁽¹⁾ med beaktande av den nya utvecklingen inom området förnybara energikällor.
- Officiell data från EUROSTAT 1997 angående förbrukningen av el från förnybara energikällor per medlemsstat.
- Bruttoelförbrukningen av el per medlemsstat, från det grundscenariot som finns i "Energy in Europe - European Union Energy Outlook to 2020", offentliggjord i november 1999 ⁽²⁾.
- Åtgärdsplaner, strategier, vitböcker etc. offentliggjorda av medlemsstaterna, samt olika sektoriella studier och nyligen utgivna rapporter i vilka potentialer och trender för förnybar energi analyseras, har använts som en viktig grund för analysen.

2. Metod

Beräkningen av medlemsstaternas vägledande mål för el från förnybara energikällor grundas på principen att målen sammanlagt skall överensstämja med målet i vitboken om att fördubbla bidraget av el från förnybara energikällor till 12 % av den inre bruttoförbrukningen av energi till år 2010 och att detta skulle kunna uppnås genom en gemensam ansträngning grundat på varje medlemsstats tekniska och ekonomiska potentialer.

I vitboken har denna andel om 12 % av de totala förnybara energikällorna av den inre bruttoförbrukningen av energi räknats om till en bestämd andel för förbrukningen av el som produceras från förnybara energikällor. Vitboken innehåller med andra ord prognoser för den utveckling av el från förnybara energikällor som behövs för att uppnå det totala målet om 12 %. Resultaten av dessa prognoser kräver en fördubbling av el från förnybara energikällor från 337 TWh (14,3 %) 1995 till 675 TWh (23,5 %) 2010. Dessa prognoser har använts som utgångspunkt för analysen.

En granskning av medlemsstaternas befintliga mål visar att de inte är tillräckligt ambitiösa för att sammanlagt nå målet om 12 % eller den bestämda andel el från förnybara energikällor som förutsägs i vitboken.

För att inrätta ett antal vägledande mål för medlemsstaterna som är förenliga med målet i vitboken har en uppdaterad version av den energimodell som används för förberedandet av vitboken använts som den huvudsakliga analytiska grunden, med beaktande av de senaste tillgängliga siffrorna (EUROSTAT-siffrorna från 1997 tillsammans med siffror för den inre bruttoförbrukningen av el från grundscenariot ⁽³⁾), använts i utformningsprocessen. Dessutom har ny teknisk utveckling, som t.ex. framsteg inom vindkraftstekniken, marknadspenetreringskurvor etc. inkluderats i beräkningen).

Den energimodell som används är SAFIRE (Strategic Assessment Framework for the Implementation of Rational Energy), som redan användes i undersökningen TERES II och som ursprungligen utvecklades inom ramen för programmet Joule II ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ TERES II – The European Renewable Energy Study, Europeiska kommissionen, 1997. Genom olika scenarier analyseras i TERES II graden av politiska åtgärder som är nödvändig för att uppfylla gemenskapens mål för utvecklingen av förnybara energikällor. TERES II förbereddes för Europeiska kommissionen inom ramen för ALTENER-programmet och användes som huvudsaklig analytisk grund för utkastet till vitboken.

⁽²⁾ Energy in Europe – European Union Energy Outlook to 2020, ett specialnummer från november 1999, Europeiska kommissionen – the Shared Analysis Project.

⁽³⁾ Se fotnot 14.

⁽⁴⁾ SAFIRE, Europeiska kommissionen, Generaldirektorat XII, Vetenskap, forskning och utveckling, 1995.

SAFIRE är en mycket sofistikerad databas och datamodell som bland annat innehåller landspecifika databaser med information om energiefterfrågan per sektor, energipriser, teknikkostnader och tillgängliga resurser för förnybar energi. För denna uppgift har SAFIRE tillämpats på landspecifik bas för de 15 EU-länderna genom att använda scenariot med bästa metod i TERES II-undersökningen vilket är det scenario som ligger bakom 12 %-målet i vitboken.

Medlemsstaternas senaste befintliga mål och strategier har använts som referenser för att godkänna resultaten av beräkningarna i uppdateringen av TERES II och att kontrollera om det finns någon möjlig överensstämmelse mellan modellprognoser och nuvarande mål i medlemsstaterna.

3. Vägledande siffror för medlemsstaternas mål

De procentsatser och antal TWh per medlemsstat som anges i tabellen nedan är ett resultat av den ovan beskrivna analysen. Medlemsstaternas vägledande mål överensstämmer sammanlagt med målet i vitboken, vilket i en uppdaterad analys leder till en total andel el från förnybara energikällor av EU:s sammanlagda elförbrukning på 22 % till år 2010 ⁽¹⁾. De vägledande målen per medlemsstat uttrycks som en procentsats av bruttoelförbrukningen år 2010 ⁽²⁾. Siffrorna i TWh anges som en referens.

Siffror som hänför sig till varje lands bruttoelförbrukning tas från grundscenariot "Energi i Europa". I detta grundscenario förutspås en ökning av den slutliga energiefterfrågan på 1,2 % årligen mellan 1995 och 2010. Om medlemsstaterna når en lägre bruttoelförbrukning än i grundscenariot skulle samma procentmål leda till en mindre förbrukning i TWh av el från förnybara energikällor.

Vägledande siffror för medlemsstaternas mål för de förnybara energikällornas bidrag till bruttoelförbrukningen år 2010

	Procentsats (*)	TWh
Österrike	78,1	55,3
Belgien	6,0	6,3
Danmark	29,0	12,9
Finland	35,0	33,7
Frankrike	21,0	112,9
Tyskland	12,5	76,4
Grekland	20,1	14,5
Irland	13,2	4,5
Italien	25,0	89,6
Luxemburg	5,7	0,5
Nederländerna	12,0	15,9
Portugal	45,6	28,3
Spanien	29,4	76,6
Sverige	60,0	97,5
Förenade kungariket	10,0	50,0
Europeiska unionen	22,1 %	674,9

(*) Förbrukning av el från förnybara energikällor som procentsats av den totala bruttoförbrukningen av el på 3 058 TWh som beräknats enligt grundscenariot

⁽¹⁾ Prognoserna i vitboken baserades på ett äldre scenario för elförbrukning. För denna beräkning har det nya scenariot om elförbrukningen från 1999 använts, och därigenom räknas procentsatsen el från förnybara elkällor om från 23,5 % till en andel på 22,1 %. En förbrukning på 675 TWh som förutspåddes i vitboken för att bidra till 12 %-målet för alla förnybara energikällor kommer att resultera i en andel av elen på 22,1 %.

⁽²⁾ I detta direktiv avses i artikel 2 med elförbrukning: inhemskt producerad el plus importerad el, minus exporterad el (bruttoförbrukning).

4. Medlemsstaternas officiella siffror enligt EUROSTAT för 1997 för el från förnybara energikällor jämfört med vägledande mål för 2010

	% el från förnybara energi­källor 1997	% el från förnybara energi­källor 2010	% el från förnybara energi­källor 1997 utan storskalig vattenkraft	% el från förnybara energi­källor 2010 utan storskalig vattenkraft
Österrike	72,7	78,1	10,7	21,1
Belgien	1,1	6,0	0,9	5,8
Danmark	8,7	29,0	8,7	29,0
Finland	24,7	35,0	10,4	21,7
Frankrike	15,0	21,0	2,2	8,9
Tyskland	4,5	12,5	2,4	10,3
Grekland	8,6	20,1	0,4	14,5
Irland	3,6	13,2	1,1	11,7
Italien	16,0	25,0	4,5	14,9
Luxemburg	2,1	5,7	2,1	5,7
Nederländerna	3,5	12,0	3,5	12,0
Portugal	38,5	45,6	4,8	21,5
Spanien	19,9	29,4	3,6	17,5
Sverige	49,1	60,0	5,1	15,7
Förenade kungariket	1,7	10,0	0,9	9,3
Europeiska unionen	13,9	22,1	3,2	12,5

Möjligheterna av att använda storskalig vattenkraft beror i stor utsträckning på de geografiska villkoren. För att ta hänsyn till detta anges ovanstående jämförelser både med och utan storskalig vattenkraft. Skillnaderna i landssiffrorna avseende den nuvarande andelen el från förnybara energikällor utan storskaligt vattenkraft visar i viss utsträckning om strategin för främjande av förnybara energikällor har genomförts framgångsrikt.

Det bör nämnas att utvecklingen efter 1997, för vilken inga officiella siffror om el från förnybara energikällor från EUROSTAT är tillgängliga, visar en positiv utveckling och kraftfulla främjandestrategier i flera länder.

Förslag till rådets förordning om ändring av budgetförordningen av den 21 december 1977 i syfte att göra åtskillnad mellan funktionerna för internrevision och förhandskontroll (artikel 24 femte stycket i budgetförordningen)

(2000/C 311 E/23)

KOM(2000) 341 slutlig — 2000/0135(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 31 maj 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 279 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 78 h i denna,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 183 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av revisionsrättens yttrande, och

med beaktande av följande:

- (1) Det faktum att styrekonomen enligt artikel 24 femte stycket andra meningen i budgetförordningen skall ansvara för både internrevision och förhandskontroll kan leda till en sammanblandning av de båda funktionerna utan att för den skull skapa jämvikt mellan dem.
- (2) I väntan på att den omarbetade budgetförordningen antas bör funktionen för internrevision snarast möjligt separeras från styrekonomens övriga arbetsuppgifter. Styrekonomen bör således fortsätta att utöva sina nuvarande befogenheter, inklusive förhandskontrollen, med undantag av ansvaret för den interna revisionen, som övergår till en internrevisor som är oberoende av styrekonomen.
- (3) Internrevisorn bör ha samma rättigheter och skyldigheter som styrekonomen idag har enligt artikel 24 i budgetförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 24 femte stycket i budgetförordningen skall ersättas med följande:

”Denna tjänsteman skall granska de dokument som berör utgifter och inkomster samt, vid behov, utföra kontroller på platsen.”

Artikel 2

En ny artikel 24 a med följande lydelse skall införas:

”Artikel 24 a

Den interna revisionen inom institutionen skall skötas av en internrevisor, som skall vara oberoende av styrekonomen. Varje internrevisor skall utnännas av sin respektive institution på samma villkor som styrekonomen och skall i sin tjänsteutövning ha tillgång till samma information som styrekonomen och omfattas av samma särskilda bestämmelser som denne i enlighet med artikel 24 sjunde, åttonde och nionde stycket, så att internrevisorns oberoende garanteras.

Den interna revisionen skall bland annat omfatta bedömning av förvaltnings- och kontrollsystemens effektivitet och kontroll av att transaktioner är korrekta. Dessa uppgifter skall utföras enligt de genomförandebestämmelser som avses i artikel 139.”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets beslut om ändring av beslut 2000/24/EG för att utvidga gemenskapsgarantin som beviljats Europeiska investeringsbanken till att omfatta lån till projekt i Kroatien

(2000/C 311 E/24)

KOM(2000) 289 slutlig — 2000/0122(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 6 juni 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

och av följande skäl:

- (1) Den 6 mars 1995 antog rådet (allmänna frågor) förhandlingsdirektiv för slutande av ett ekonomiskt och handelsrelaterat avtal, inklusive ett finansprotokoll, med Kroatien. Finansprotokollet bestod av en särskild lånefacilitet från Europeiska investeringsbanken (EIB) för Kroatien på 230 miljoner euro omfattande en femårsperiod. Den 4 augusti 1995 meddelade rådets ordförandeskap att förhandlingarna med Kroatien om det ekonomiska och handelsrelaterade avtalet skulle upphöra tills vidare på grund av militär aktivitet i Krajina.
- (2) Utvecklingen efter parlaments- och presidentsvalen i början av 2000 har i grunden förändrat det politiska scenariot i Kroatien. Den nya kroatiska regeringen har förbundit sig att genomföra ett politiskt och ekonomiskt reformprogram i linje med de villkor som fastställs i Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess för dessa länder i sydöstra Europa.
- (3) Rådet (allmänna frågor) antog den 24 januari 2000 ett särskilt uttalande om Kroatien och förklarade sig än en gång villigt att hjälpa Kroatien att möta de utmaningar landet står inför genom att utveckla närmare förbindelser med Europeiska unionen.
- (4) Rådet (allmänna frågor) uppmanade den 14 februari 2000 kommissionen att utarbeta en rapport om möjligheterna att inleda förhandlingar om ett stabiliserings- och associeringsavtal med Kroatien. Kommissionen avser att anta en sådan rapport senast i juni 2000.
- (5) Det är av yttersta vikt att Europeiska unionen ger Kroatien sitt stöd när landet nu skall genomföra ett politiskt och ekonomiskt reformprogram som utarbetats efter valen i början av 2000 i linje med Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess, och detta genom att stödja Kroatiens investeringar i infrastruktur och utveckling av den privata sektorn.

(6) Det är därför lämpligt att ge EIB ett garantimandat för att göra det möjligt för banken att underteckna låneprojekt i Kroatien. EIB har tillkännagivit att den kan och vill ge lån från sina egna resurser i Kroatien, i enlighet med sina stadgar.

(7) Den 31 oktober 1994 antog rådet förordning (EG, Euratom) nr 2728/94 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 1149/1999⁽²⁾.

(8) Genom rådets beslut 2000/24/EG⁽³⁾ beviljas EIB en gemenskapsgaranti mot förluster vid lån till projekt utanför gemenskapen (Central- och Östeuropa, Medelhavsområdet, Latinamerika, Asien samt Republiken Sydafrika).

(9) Denna totalgaranti som omfattar EIB:s allmänna mandat avseende tredje land och som avses i beslut 2000/24/EG bör utvidgas till att omfatta Kroatien. Lånetaken bör höjas för att medge en utvidgning av motsvarande lånefaciliteter till Kroatien. Beslut 2000/24/EG bör därför ändras.

(10) I fördraget anges inte några andra befogenheter för att anta detta beslut än de som finns i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i beslut 2000/24/EG ändras på följande sätt:

1. I punkt 1 skall andra stycket andra meningen ändras på följande sätt:
 - a) I den inledande delen skall orden "18 410 miljoner euro" ersättas med orden "18 660 miljoner euro".
 - b) I första strecksatsen skall orden "8 680 miljoner euro" ersättas med orden "8 930 miljoner euro".
2. I punkt 2 första strecksatsen skall ordet "Kroatien" införas efter ordet "Bulgarien".

*Artikel 2*Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

(1) EGT L 293, 12.11.1994, s. 1.

(2) EGT L 139, 2.6.1999, s. 1.

(3) EGT L 9, 13.1.2000, s. 24.

Förslag till rådets förordning om den gemensamma organisationen av marknaden för ris

(2000/C 311 E/25)

KOM(2000) 278 slutlig — 2000/0151(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 13 juni 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Parallellt med den gemensamma marknadens funktion och utveckling skall en gemensam jordbrukspolitik utformas för jordbruksprodukter. Denna politik skall särskilt omfatta en gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter, som kan ta olika former beroende på produkten.
- (2) Marknaden för ris inom gemenskapen är i kraftig obalans och läget kännetecknas av att mycket stora kvantiteter ris, ungefär en femtedel av gemenskapens hela årsproduktion, hålls i interventionslager, och andelen ökar för varje år. Denna obalans har sitt ursprung dels i den ökade interna produktionen och en ökad import, dels i begränsningarna av exportbidragen i enlighet med bestämmelserna i jordbruksavtalet.
- (3) En lösning bör vara att i detta läge anpassa den gemensamma organisationen av marknaden för ris på ett sådant sätt att produktionen kan styras, att en bättre jämvikt och ett bättre flöde kan uppnås på marknaden och att konkurrenskraften hos gemenskapens jordbruk kan öka, samtidigt som man strävar att uppnå de andra målen i artikel 33 i fördraget, bland annat en höjning av producenternas inkomster.
- (4) Efter en noggrann genomgång av situationens alla aspekter förefaller en integrering av rissektorn i systemet med stöd till producenter av vissa jordbruksgrödor, som regleras genom rådets förordning (EG) nr 1251/1999⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2704/1999⁽²⁾, i kombination med att interventionssystemet avskaffas, vara den bästa lösningen. Denna integration skall genomföras genom förordning (EG) nr .../2000⁽³⁾.

(5) Tillämpningen av en enhetlig importtull i kombination med en ökning av flödet på marknaden kommer att leda till att jämvikten återställs inom rissektorn och att gemenskapens produktion åter blir konkurrenskraftig. Producenterna kommer genom att ovannämnda system tillämpas att kompenseras för att interventionssystemet avskaffas.

(6) Det finns dock skäl att föreskriva möjligheten att dels bevilja stöd för privat lagring, dels vidta åtgärder då gemenskapsmarknaden störs eller riskerar att störas på ett sätt som försvårar uppnåendet av målen i artikel 33 i fördraget.

(7) Det visar sig lämpligt med ett bidrag för produktion av risstärkelse och härledda produkter i analogi med vad som föreskrivs för de produkter som anges i artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999⁽⁵⁾, med vilka dessa konkurrerar.

(8) Förverkligandet av en inre marknad för ris inom gemenskapen förutsätter att ett enhetligt system upprättas för handeln vid gemenskapens yttre gränser. Ett handelssystem med importtullar och exportbidrag fungerar på ett sätt som bör stabilisera gemenskapsmarknaden. Ett sådant system bör bygga på de åtaganden som godtagits genom multilaterala handelsförhandlingar inom ramen för Uruguayrundan.

(9) För att handelsrörelserna skall kunna kontrolleras kontinuerligt bör det föreskrivas att import- och exportlicenser utfärdas samtidigt som en säkerhet ställs som garanterar att de transaktioner licensansökningarna avser verkligen genomförs.

(10) För att förhindra eller motverka de negativa effekterna på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa jordbruksprodukter, bör en eller flera av dessa produkter beläggas med en tilläggstull som betalas vid import under förutsättning att vissa villkor har uppfyllts.

(11) Det är, på vissa villkor, lämpligt att bemyndiga kommissionen att öppna och förvalta tullkvoter som följer av internationella avtal som ingås i enlighet med fördraget eller andra rådsakter.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 327, 21.12.1999, s. 12.

⁽³⁾ Se sidan ... i detta nummer av EGT.

⁽⁴⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽⁵⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

- (12) Möjlighet att vid export till tredje land bevilja ett bidrag motsvarande skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och på världsmarknaden, inom de gränser som föreskrivs i WTO-avtalet om jordbruk skulle utgöra ett skydd för gemenskapens deltagande i den internationella rishandeln. Dessa bidrag bör begränsas med avseende på kvantiteter och värde.
- (13) Efterlevnaden av begränsningarna med avseende på värde kan säkras när bidragen fastställs genom att utbetalningarna övervakas enligt de regler som gäller för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Kontrollen kan förenklas genom att bidragen obligatoriskt fastställs på förhand, medan det för differentierade bidrag finns möjlighet att ändra den bestämmelseort som fastställts på förhand inom ett geografiskt område där en enda bidragsnivå gäller. Om bestämmelseorten ändras bör det bidrag som gäller den faktiska bestämmelseorten utbetalas, dock med tillämpning av det maxbelopp som gäller för den ursprungliga bestämmelseorten.
- (14) Ett tillförlitligt och effektivt övervakningssystem bör införas för kontroll av att kvantitetsbegränsningarna efterlevs. I detta syfte bör beviljandet av bidrag kopplas till en exportlicens. Bidrag bör beviljas inom de gällande begränsningarna beroende på de särskilda omständigheter som gäller för varje berörd produkt. Undantag från denna regel får tillåtas endast för de bearbetade produkter som inte omfattas av bilaga I till fördraget och för vilka volymbegränsningarna inte är tillämpliga samt för verksamhet i form av livsmedelsstöd, eftersom sådan verksamhet är undantagen från alla begränsningar. För produkter vilkas export med bidrag troligen inte kommer att överstiga volymbegränsningarna bör det finnas möjlighet att avvika från de regler som endast avser förvaltningen.
- (15) För att systemet skall fungera tillfredsställande bör det i nödvändig utsträckning kompletteras med möjligheten att reglera användningen av systemen för aktiv och passiv förädling eller, om marknadsläget så kräver, förbjuda dem.
- (16) Systemet med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. Den mekanism som utgörs av den inre marknaden och tullarna kan dock i undantagsfall visa sig vara otillräcklig. För att i sådana fall kunna skydda gemenskapsmarknaden mot de störningar som kan uppkomma som ett resultat av att de tidigare importhindren avskaffats bör gemenskapen därför ha möjlighet att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör vara förenliga med de åtaganden som följer av WTO-avtalen.
- (17) Vissa former av stöd kan äventyra förverkligandet av den inre marknaden. Bestämmelserna i fördraget om att stöd som beviljas av medlemsstaterna kan utvärderas och eventuellt förbjudas om det är oförenligt med den gemensamma marknaden bör tillämpas på rissektorn.
- (18) Utvecklingen av gemenskapsmarknaden inom rissektorn kräver att medlemsstaterna meddelar varandra de uppgifter som är nödvändiga för att tillämpa denna förordning.
- (19) För att underlätta genomförandet av förordningen bör ett förfarande införas för ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen. De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning fastställs i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (20) De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig genom åtagandena som följer av denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikerna ⁽²⁾.
- (21) Den gemensamma organisationen av marknaden inom sektorn bör samtidigt, och på ett lämpligt sätt, innebära att målen i artiklarna 33 och 131 i fördraget beaktas.
- (22) Den gemensamma organisation av marknaden för ris som infördes genom kommissionens förordning (EG) nr 3072/95 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98 ⁽⁴⁾, har ändrats vid flera tillfällen. Eftersom texterna är många och komplexa, och dessutom återfinns i olika utgåvor av EGT, är de svåra att använda och saknar därmed den tydlighet som bör utmärka all lagstiftning. De bör därför konsolideras i en ny förordning och ovan nämnda förordning (EG) nr 3072/95 bör upphöra att gälla. Efter det att interventionssystemet avskaffats bör också rådets förordning (EG) nr 3073/95 av den 22 december 1995 om fastställande av standardkvaliteten för ris ⁽⁵⁾, som tidigare reglerade interventionspriset, upphöra att gälla.
- (23) Övergången från systemet i förordning (EEG) nr 3072/95 till det som återges i den här förordningen kan komma att orsaka problem som för närvarande inte kan förutses. För att sådana problem skall kunna hanteras bör det föreskrivas att kommissionen skall kunna anta nödvändiga övergångsåtgärder. För att säkerställa korrekt genomförande av ordningen, är det även lämpligt att bemyndiga kommissionen att tillfälligt och i undantagsfall lösa enskilda och specifika problem.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 33.

(24) Det bör föreskrivas att den nya gemensamma organisationen av marknaden för ris skall tillämpas från och med den 1 juli 2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

Artikel 1

1. Den gemensamma organisationen av marknaden för ris skall utgöras av ett system för den inre marknaden och för handel med tredje land och omfatta följande produkter:

KN-nr	Varuslag
a) 1006 10 21– 1006 10 98 1006 20 1006 30	Med ytterskal (paddy) Endast befriat från ytterskalet (råris) Helt eller delvis slipat ris, även polerat eller glaserat
b) 1006 40 00	Brutet ris
c) 1102 30 00 1103 14 00 1103 29 50 1104 19 91 1108 19 10	Finmalet mjöl av ris Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) Pelletar av ris Risflingor Risstärkelse

2. I denna förordning avses med paddyrisk, råris, ris befriat från ytterskalet, delvis slipat ris, helt slipat ris, rundkornigt ris, mellankornigt ris, långkornigt ris och brutet ris de produkter som anges i del I i bilaga A.

Definitionen på korn och brutet ris som inte är av felfri kvalitet finns i del II i bilaga A.

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 19.2

— fastställa omräkningskurserna för ris på olika bearbetningsstadier, bearbetningskostnaderna och värdet på biprodukterna,

— vid behov ändra de definitioner som avses i punkt 2.

Artikel 2

Denna förordning skall tillämpas utan att det påverkar bestämmelserna i förordning (EG) nr 251/1999 om stöd för producenter av vissa jordbruksgrödor.

AVDELNING I

DEN INRE MARKNADEN

Artikel 3

1. Ett produktionsbidrag får beviljas för stärkelse och vissa härledda produkter som erhålls ur ris och brutet ris och används vid tillverkningen av vissa varor.

Bidragets storlek skall fastställas med regelbundna intervall.

2. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 19.2

a) bestämma för vilka produkter bidraget skall beviljas,

b) fastställa bidragsbeloppen.

c) fastställa tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

Artikel 4

1. Subventioner får fastställas för leveranser från medlemsstaterna till det franska utomeuropeiska departementet Réunion av produkter som omfattas av KN-nummer 1006 (med undantag för nr 1006 10 10), är avsedda att konsumeras där, härrör från medlemsstaterna och befinner sig i en av de situationer som avses i artikel 9.2 i fördraget.

Subventionsbeloppet skall fastställas med hänsyn till försörjningsbehovet på marknaden i Réunion och på grundval av den gällande skillnaden mellan de berörda produkternas noteringarna eller priser på världsmarknaden och motsvarande noteringar eller priserna på gemenskapsmarknaden samt, vid behov, priserna för produkterna fritt ön Réunion.

2. Subventionsbeloppet skall fastställas med regelbundna intervall. Om nödvändigt får kommissionen dock tillfälligt ändra subventionen, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

Subventionsbeloppet får fastställas genom anbudsinfordran.

3. Kommissionen skall anta de eventuella närmare bestämmelser som behövs för genomförandet av denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 19.2.

Subventionsbeloppet skall fastställas enligt samma förfarande.

Artikel 5

Om en väsentlig prisökning eller ett väsentligt prisfall noteras på gemenskapsmarknaden och om situationen sannolikt kommer att bestå och därmed störa eller hota att störa marknaden skall beslut som nödvändiga åtgärder fattas enligt förfarandet i artikel 19.2. Dessa åtgärder får bland annat innebära stöd till privat lagring.

Artikel 6

Producentmedlemsstaterna skall, i enlighet med bestämmelser som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 19.2, varje år underrätta kommissionen om sina risodlingsarealer, risproduktionen, avkastningen samt lager hos producenter och på riskvarnar, med uppgifterna indelade efter sort. Uppgifterna bör grunda sig på ett av varje medlemsstat infört, skött och kontrollerat system med obligatoriska deklARATIONER som lämnas av risodlarna och riskvarnarna.

AVDELNING II

HANDEL MED TREDJE LAND

Artikel 7

1. Import till gemenskapen eller export från gemenskapen av de produkter som anges i artikel 1 får endast ske mot uppvisande av en import- eller exportlicens.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att det påverkar åtgärder som följer av artikel 10.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Licenserna skall utfärdas mot att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importerats eller exporterats under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall utformas i enlighet med förfarandet i artikel 19.2.

Avsnitt I

Importbestämmelser

Artikel 8

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som anges i artikel 1.

2. Genom undantag från punkt 1 gäller vid import till det franska utomeuropeiska departementet Réunion av produkter som skall konsumeras eller användas där att

a) ingen tull skall tas ut för produkter som omfattas av KN-numren 1006 10, 1006 20 och 1006 40 00,

b) koefficienten 0,30 skall tillämpas på tullen på produkter som omfattas av KN-nummer 1006 30.

3. Kommissionen skall enligt förfarandet i artikel 19.2 fastställa tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt för möjligheten att, om det visar sig lämpligt, i vissa bestämda fall tillåta att aktörerna får kännedom om vilken avgift som skall tillämpas innan leveransen i fråga tas emot.

Artikel 9

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 8, förutsatt att villkoren i artikel 5 i det jordbruksavtal som inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i

Uruguayrundan slöts i enlighet med artikel 300 i fördraget har uppfyllts, dock inte om det är osannolikt att importen skulle störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, över vilka en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till Världshandelsorganisationen.

De kvantiteter som skall överskridas för att en tilläggsimporttull skall få tas ut skall i första hand fastställas på grundval av importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då skadliga effekter enligt punkt 1 uppstår eller riskerar att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas när en tilläggsimporttull tas ut skall fastställas på grundval av cif-importpriset för den berörda försändelsen.

Cif-importpriserna skall därför kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 19.2. Dessa tillämpningsföreskrifter skall särskilt avse

a) produkter för vilka tilläggsimporttull får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) övriga kriterier som krävs för tillämpning av punkt 1 på ett sätt som följer artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 10

1. Kommissionen skall i enlighet med de föreskrifter som antagits enligt förfarandet i artikel 19.2 öppna och förvalta de tullkvoter för import av produkter som anges i artikel 1 som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget eller av någon annan av rådets akter enligt fördraget.

2. Tullkvoterna får förvaltas med en enda eller en kombination av flera av följande metoder:

— En metod baserad på kronologisk ordning efter tidpunkten då ansökningarna lämnades in (enligt principen "först till kvarn får först mala").

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").

— En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden "traditionella importörer/nykomlingar").

Även andra metoder får användas.

Metoderna skall inte innebära någon omotiverad särbehandling av berörda aktörer.

3. Den förvaltningsmetod som används skall innebära att det i förekommande fall går att ta hänsyn till försörjningsbehovet på gemenskapsmarknaden och nödvändigheten att bevara jämvikten på denna, utan att detta påverkar tullar som följer av de avtal som slöts vid handelsförhandlingarna inom ramen för Uruguayrundan.

4. Tillämpningsföreskrifterna skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter som vid behov fördelas på lämpligt sätt över året, om den förvaltningsmetod som skall användas, och skall vid behov också innehålla bestämmelser

- a) som garanterar produktens art, härkomst och ursprung,
 - b) om erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a
- och
- c) villkoren för utfärdande av importlicenser samt licensernas giltighetstid.

Avsnitt II

Exportbestämmelser

Artikel 11

1. I den mån det krävs för export av de produkter som anges i artikel 1, antingen i obearbetad form eller i form av de varor som anges i bilaga B, får skillnaden mellan noteringar eller priser på produkterna på världsmarknaden och priserna inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag, inom de gränser som anges i de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 300 i fördraget.

För produkter som anges i artikel 1 och exporteras i form av varor som anges i bilaga B exportbidraget inte vara högre än det som tillämpas för produkterna när de exporteras i obearbetad form.

2. Metoden för att fördela kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den som

- a) dels är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden, dels gör det möjligt

att utnyttja tillgängliga resurser så effektivt som möjligt, med hänsyn både till gemenskapsexportens effektivitet och struktur och till att ingen åtskillnad görs mellan små och stora aktörer,

- b) ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,
- c) förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidragen skall vara desamma för hela gemenskapen.

Om det är nödvändigt på grund av situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader får exportbidragen variera mellan olika bestämmelseorter.

Exportbidragen skall fastställas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 19.2. Exportbidrag får fastställas

- a) med regelbundna intervall, och
- b) genom anbudsinfordran för de produkter för vilka detta lämpar sig.

Vid behov får kommissionen under den mellanliggande perioden, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, ändra de bidrag som fastställs med regelbundna intervall.

De exportbidrag som skall fastställas med regelbundna intervall skall fastställas minst en gång per månad.

4. Bidragen skall fastställas med beaktande av följande faktorer:

- a) Förhållandena och utsikterna rörande
 - priserna och tillgången på ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden,
 - priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden.
- b) målen för den gemensamma organisationen av marknaden för ris, som är en balanserad marknadssituation och en naturlig utveckling av priserna och handeln,
- c) de begränsningar som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget,
- d) vikten av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden och
- e) ekonomiska aspekter av planerad export.

5. För de produkter som anges i artikel 1.1 a och 1.1 b skall bidragen fastställas i enlighet med följande särskilda kriterier:

- gällande priser på representativa gemenskapsmarknader,
- gällande priser vid export,
- de mest förmånliga kostnaderna för saluföring och för transport från de gemenskapens marknader som avses i första strecksatsen till hamnar eller andra exportörer i gemenskapen som har kommunikationer med dessa marknader samt kostnader för tillträde till världsmarknaden.

Priserna på världsmarknaden enligt punkt 1 skall fastställas på grundval av

- gällande priser på marknader i tredje länder,
- de fördelaktigaste priserna i det tredje land som är bestämmelse-land vid import från tredje land,
- anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

Artikel 12

1. För produkter som exporteras i obearbetad form skall bidrag beviljas endast på begäran och mot uppvisande av exportlicensen för produkterna.

2. För de produkter som avses i artikel 1 skall exportbidraget vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den destination som anges i licensen

eller

b) för den verkliga bestämmelseorten, om den är en annan än den som den som anges i licensen. I så fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den bestämmelseort som anges i licensen.

Lämpliga åtgärder får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 får utsträckas till att omfatta de produkter som exporteras i form av varor som anges i bilaga B, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 3448/93 ⁽¹⁾.

4. När det gäller produkter för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får undantag medges från punkterna 1 och 2 i enlighet med förfarandet i artikel 19.2.

5. För produkter som anges i artikel 1 och för produkter som anges i artikel 1 och exporteras i form av varor som anges i bilaga B får exportbidragen enligt förfarandet i artikel 19.2 anpassas till prisutvecklingen på gemenskapsmarknaden. Vid behov får kommissionen ändra de anpassade beloppen.

6. Bidraget för de produkter som avses i artikel 1 a och 1 b skall betalas när bevis framläggs för att produkterna

— har framställts helt och hållet i gemenskapen i enlighet med artikel 23 i förordning (EEG) nr 2913/1992, förutom då punkt 6 tillämpas,

— har exporterats utanför gemenskapen

och

— vid differentierat exportbidrag, att produkterna har nått den destination som anges på exportlicensen eller en annan destination för vilken exportbidrag har fastställts, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 2 b. Undantag från denna regel får dock föreskrivas enligt förfarandet i artikel 19.2, med reservation för villkor som skall bestämmas i syfte att erbjuda likvärdiga garantier.

De kompletterande bestämmelserna får fastställas enligt samma förfarande.

7. Inget bidrag skall beviljas vid export av ris som importerats från tredje land och återexporteras till tredje land, utom om exportören lämnar bevis på

— identitet för den produkt som skall exporteras och den tidigare importerade produkten

och

— uppbörd av alla importtullar vid övergång till fri omsättning av denna produkt.

I detta fall skall bidraget för var och en av produkterna vara lika med de avgifter som togs ut vid importen, förutsatt att dessa är lägre än det tillämpliga bidraget. Om avgifterna är större än det tillämpliga bidraget skall den överskjutande delen beviljas.

8. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget skall kontrolleras med hjälp av de exportlicenser som utfärdas för referensperioderna i avtalet för de aktuella produkterna. När det gäller åtaganden enligt avtal slutna inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundn skall licensernas giltighetstid inte påverkas av att en referensperiod tar slut.

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18.

Artikel 13

1. Tillämpningsföreskrifter för artiklarna 11 och 12, även bestämmelserna om omfördelning av kvantiteter som får exporteras och som inte har tilldelats eller utnyttjats, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 19.2. Kommissionen får genom dessa föreskrifter bestämma vilka produktkvaliteter som får beviljas exportbidrag.

Bilaga B skall ändras enligt samma förfarande.

2. Tillämpningsföreskrifterna för artikel 11.1 för produkter som exporteras i form av varor som anges i bilaga B skall dock fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

Avsnitt III

Allmänna bestämmelser

Artikel 14

1. I den mån det krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för ris skall fungera tillfredsställande får rådet, på förslag från kommissionen, med kvalificerad majoritet besluta att i särskilda fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv eller passiv förädling i samband med de produkter som anges i artikel 1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall under rättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst sex månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från det att begäran mottagits.

3. En medlemsstat får inom en vecka från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 15

1. De allmänna reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen och de särskilda reglerna för tillämpning av denna gäller för klassificeringen av de produkter som omfattas av den här förordningen. Den tullnomenklatur som tillämpningen av

denna förordning leder till, inbegripet de definitioner som förtecknas i bilaga A, skall infogas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som antagits i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— att ta ut avgifter som har samma verkan som en tull,

— tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 16

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och med kvalificerad majoritet anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår skall kommissionen, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödvändiga åtgärder, som skall meddelas rådet och medlemsstaterna och som skall vara direkt tillämpliga. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från det att begäran mottagits.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträffa utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet i fråga inom en månad efter den dag då det hänskjutits till rådet.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 17

Artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget skall tillämpas på framställning av och handel med de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 18

Medlemsstaterna och kommissionen skall meddela varandra de uppgifter som behövs för att tillämpa denna förordning. Dessa uppgifter skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 19.2. Föreskrifter för hur dessa uppgifter skall överföras och spridas skall antas enligt samma förfarande.

Artikel 19

1. Kommissionen skall biträdas av den förvaltningskommitté för spannmål som tillsattes genom artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92.

2. När hänvisning görs till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, i enlighet med artikel 8 i samma beslut.

3. Den period som föreskrivs i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

Artikel 20

Kommittén får behandla alla andra frågor som tas upp av ordföranden, antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

Artikel 21

Förordning (EG) nr 1258/1999 och genomförandebestämmelser för denna skall gälla för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 22

Vid tillämpningen av denna förordning skall hänsyn samtidigt och på lämpligt sätt tas till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.

AVDELNING IV

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 23*

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 19.2 besluta om

- a) de åtgärder som krävs för att underlätta övergången från bestämmelserna i förordning (EG) nr 3072/95 till dem som införs genom denna förordning, åtgärderna skall främst omfatta avsättningen av produkter som köpts upp för intervention genom tillämpning av ovannämnda förordning,
- b) de åtgärder som krävs för att lösa särskilda praktiska problem. Under förutsättning att de är vederbörligen bestyrkta får sådana åtgärder avvika från vissa delar av denna förordning.

Artikel 24

1. Förordningarna (EG) nr 3072/95 och (EG) nr 3073/95 upphör att gälla.

2. Hänvisningar till förordning (EG) nr 3072/95 skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga C.

Artikel 25

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA A

I. DEFINITIONER

1. a) *Paddyris*: ris som efter tröskning har skalet kvar.
 - b) *Råris*: paddyris från vilket endast ytterskalet har avlägsnats. Exempel på ris som omfattas av denna definition är ris med handelsbeteckningarna "brown rice", "cargo rice", "loonzain" och "riso sbramato".
 - c) *Delvis slipat ris*: paddyris från vilket skalet, en del av grodden och hela eller delar av de yttre skikten av fruktväggen, men inte de inre skikten, har avlägsnats.
 - d) *Helt slipat ris*: paddyris från vilket skalet, hela de yttre och inre skikten av fruktväggen, hela grodden vad avser mellan- och långkornigt ris, och vad avser rundkornigt ris åtminstone en del av grodden, har avlägsnats, men där högst 10 % av kornen får ha kvar vita längsgående strimor.
2. a) *Rundkornigt ris*: ris vars korn som längst är 5,2 mm och där förhållandet mellan kornets längd och bredd är mindre än 2.
 - b) *Mellankornigt ris*: ris vars korn är längre än 5,2 mm men som längst 6,0 mm och där förhållandet mellan kornets längd och bredd är mindre än 3.
 - c) *Långkornigt ris*:
 - i) ris vars korn är längre än 6,0 mm och där förhållandet mellan kornets längd och bredd är större än 2 men mindre än 3,
 - ii) ris vars korn är längre än 6,0 mm och där förhållandet mellan kornets längd och bredd är större än eller lika med 3,
 - d) *Mätning av kornen*: kornens mått bestäms för helt slipat ris enligt följande metod:
 - i) ett representativt prov tas från varupartiet.
 - ii) provet siktas så att hela korn återstår, däri inbegripet omogna korn,
 - iii) två mätningar genomförs om vardera 100 korn och genomsnittet beräknas,
 - iv) resultatet uttrycks i mm och avrundas till en decimal.
3. *Brutet ris*: korndelar vars längd inte överstiger tre fjärdedelar av de hela kornens genomsnittliga längd.

II. DEFINITION AV KORN OCH BRUTET RIS SOM INTE ÄR AV FELFRI KVALITET

A. *Hela korn*

Korn från vilka endast en del av tanden har avlägsnats, oberoende av de egenskaper som varje bearbetningsled åstadkommer.

B. *Klippta korn*

Korn från vilka hela tanden har avlägsnats.

C. *Brutna korn eller brutet ris*

Korn från vilka en större del än tanden har avlägsnats. Brutet ris inbegriper

- grovt brutet ris (delar av korn, vilkas längd är lika med eller större än halva kornet men som inte utgör ett helt korn),
- medelfint brutet ris (delar av korn, vilkas längd är lika med eller större än en fjärdedel av kornet men som inte uppnår minsta storleken för "grovt brutet ris"),
- fint brutet ris (delar av korn, vilkas längd är mindre än en fjärdedel av kornets, men som inte passerar genom en sikt med en maskstorlek på 1,4 mm),
- kornfragment (små delar eller bitar av korn, som passerar genom en sikt med en maskstorlek på 1,4 mm). Kluvna korn (bitar som uppkommer genom att kornen klyvs på längden) ingår i denna definition.

D. *Gröna korn*

Korn som inte är fullt mogna.

E. *Korn med naturliga missbildningar*

Med naturliga missbildningar avses ärftliga eller icke-ärftliga missbildningar i förhållande till sortens typiska morfologiska kännetecken.

F. *Kritaktiga korn*

Korn med en yta som till minst tre fjärdedelar har ett ogenomskinligt och kritaktigt utseende.

G. *Rödstrimmiga korn*

Korn med långsgående röda strimmor av olika färgstyrka och nyans, som utgör rester av fruktvägen.

H. *Fläckiga korn*

Korn med en liten och välavgränsad mörk fläck av mer eller mindre regelbunden form. Till fläckiga korn räknas även korn som har svaga svarta strimmor på ytan, vilka ej går på djupet. Strimmorna och fläckarna får inte uppvisa någon gul eller mörk ytterring.

I. *Missfärgade korn*

Korn som på en begränsad del av ytan uppvisar en tydlig förändring i den naturliga färgen. Fläckarna kan vara av olika färg (svartaktiga, rödaktiga, bruna, etc.). Djupa, svarta strimmor skall också anses utgöra fläckar. Om fläckarnas färg är tillräckligt kraftig (svart, ljusröd, rödbrun), så att den är direkt synlig om de täcker en yta som är lika med eller större än halva kornet, skall kornen anses vara gula korn.

J. *Gula korn*

Korn som helt eller delvis genomgått en naturlig färgförändring på annat sätt än genom torkning och som har antagit en färgnyans från citron- till orangegul.

K. *Bärnstensgula korn*

Korn som på annat sätt än genom torkning har genomgått en enhetlig, lätt färgförändring över hela ytan. Genom denna förändring antar kornen en ljus bärnstensgul färg.

BILAGA B

KN-Nr	Varubeskrivning
0403	Kärnmjölk, filmjölk, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad) som inte innehåller kakao:
1704 90 51– 1704 90 99	— — Andra
ex 1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao, med undantag av underrubrikerna 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 och 1806 90 90
1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av mjöl, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 % viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans;

KN-Nr	Varubeskrivning
ex 1902	Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd:
1902 20 91	— — — Kokta
1902 20 99	— — — Andra
1902 30	— Andra pastaprodukter
1902 40 90	— — Andra
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjöl), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans
ex 1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter
1905 90 20	nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta: Andra produkter enligt nr 2006:
2004 10 91	— — — Potatis i form av mjöl, gryn eller flingor
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta: Andra produkter enligt nr 2006:
2005 20 10	Potatis i form av mjöl eller flingor
ex 2008	Frukt, bär, nötter och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
2008 11 10	— — — Jordnötssmör
ex 2101	Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe, te eller matte samt beredningar på basis av dessa produkter eller på basis av kaffe, te eller matte; rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter:
2101 12	Beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe:
2101 20 92	Beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av te eller matte:
2101 20 98	
2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao
2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
ex 3505	Dextrin och annan modifierad stärkelse (t.ex. förklistrad eller förestrad stärkelse), med undantag av förestrad eller företräd stärkelse som omfattas av underrubrik 3505 10 50; lim och klistor på basis av stärkelse, dextrin eller annan modifierad stärkelse
ex 3809	Appreturmedel, preparat för påskyndande av färgning eller för fixering av färgämnen samt andra produkter och preparat (t.ex. glättmedel och betmedel), av sådana slag som används inom textil-, pappers- eller läderindustrin eller inom liknande industrier, på basis av stärkelse eller stärkelseprodukter, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
ex 3809 10	— På basis av stärkelse eller stärkelseprodukter

BILAGA C

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 3072/95	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	–
Artikel 4	–
Artikel 5	–
Artikel 6	–
Artikel 7	Artikel 3
Artikel 8	–
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 10	Artikel 4
	Artikel 5
	Artikel 6
Artikel 11.1	Artikel 8.1
Artikel 11.3	Artikel 8.2
Artikel 11.4	Artikel 8.3
Artikel 12.1, 12.2, 12.3 och 12.4	Artikel 9.1, 9.2, 9.3 och 9.4
	Artikel 10
Artikel 13.1, 13.2 och 13.3	Artikel 11.1, 11.2 och 11.3
Artikel 13.4 och 13.5	Artikel 11.4 och 11.5
Artikel 13.6	–
Artikel 13.7-13.14	Artikel 12
Artikel 13.15	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	–
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	–
Artikel 19	Artikel 17
Artikel 20	–
Artikel 21	Artikel 18
Artikel 22	Artikel 19
Artikel 23	Artikel 20
Artikel 24	Artikel 22
Artikel 25.1, 25.2, 25.3 och 25.4	Artikel 24
Artikel 25.5	Artikel 23
Artikel 26	Artikel 21
Artikel 27	Artikel 25
Bilaga A	Bilaga A – Del I
	Bilaga A – Del II
Bilaga B	Bilaga B
Bilaga C	Bilaga C

Förslag till Rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor för att inkludera ris

(2000/C 311 E/26)

KOM(2000) 278 slutlig — 2000/0152(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 13 juni 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

av följande skäl:

- (1) Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att nå de mål som anges i artikel 33 i fördraget, med hänsyn till marknadssituationen.
- (2) Marknaden för ris inom gemenskapen är i kraftig obalans och läget kännetecknas av att mycket stora kvantiteter ris, ungefär en femtedel av gemenskapens hela årsproduktion, hålls i interventionslager, och andelen ökar för varje år. Denna obalans har sitt ursprung dels i den ökade interna produktionen och en ökad import, dels i begränsningarna av exportbidragen i enlighet med bestämmelserna i det allmänna avtalet om jordbruk.
- (3) Om ett prisstöd enligt rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾ skulle upprätthållas, skulle interventionslagren av ris öka kontinuerligt på grund av svårigheten att finna avsättning för lagren, och detta skulle i sin tur medföra en kännbar ökning av budgetkostnaderna.
- (4) En lösning bör vara att i detta läge anpassa den gemensamma organisationen av marknaden för ris på ett sådant sätt att produktionen kan styras, att en bättre jämvikt och ett bättre flöde kan uppnås på marknaden och att konkurrenskraften hos gemenskapens jordbruk kan öka, samtidigt som man strävar att uppnå de andra målen i artikel 33 i fördraget, bland annat en höjning av producenternas inkomster. Denna integration skall genomföras genom förordning (EG) nr .../2000.

- (5) Efter en noggrann genomgång av situationens alla aspekter förefaller den bästa lösningen vara en integrering av rissek-

torn i systemet med stöd till producenter av vissa jordbruksgrödor, som regleras genom rådets förordning (EG) nr 1251/1999 ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2704/1999 ⁽³⁾, samt av förordning (EG) nr .../2000 för att även integrera lin och hampa avsett för fiberproduktion, i kombination med att interventionssystemet avskaffas.

- (6) Eftersom avkastningen för ris avviker från avkastningen för övrigt spannmål bör det göras möjligt för medlemsstaterna att fastställa en särskild avkastning för denna produkt.
- (7) I vissa medlemsstater kommer de genomsnittliga avkastningarna att påverkas av att stödet till producenter av vissa jordbruksgrödor ändras så att ris inkluderas. De uppgifter om genomsnittsavkastningar som ingår i förordningen bör därför anpassas.
- (8) Med hänsyn till att interventionssystemet avskaffas bör det enhetliga grundbelopp som fastställts för alla jordbruksgrödor från och med det första regleringsåret också gälla för ris.
- (9) För att underlätta genomförandet av förordningen bör ett förfarande införas för ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen. De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning fastställs i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1251/1999 ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.3 skall andra stycket ersättas med följande:

”Den bevätnade basarealen skall motsvara genomsnittet för bevätnade arealer under åren 1989 till 1991 för skörd av jordbruksgrödor, inklusive de ökningarna som gjorts enligt artikel 3.1 fjärde stycket sista meningen i förordning (EEG) nr 1765/92. De arealer som skall beaktas för ris inom denna särskilda areal utgörs av de arealer som avses i artikel 6.4 i förordning (EG) nr 3072/95.

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 327, 21.12.1999, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Den bevattnade basarealen i Portugal skall gradvis ökas med upp till 60 000 ha i de områden där det har fastställts att bevattningsinvesteringar har påbörjats efter den 1 augusti 1992. Denna ökning får helt eller delvis läggas till den bevattnade majsbasareal som avses i artikel 3.2."

2. I artikel 3 skall följande text läggas till som punkt 3a:

"3 a. Medlemsstaterna får i sina regionaliseringsplaner föreskriva att en särskild avkastningsnivå skall tillämpas för ris för varje berörd produktionsregion. Dessa särskilda avkastningar skall fastställas på en sådan nivå att det viktade genomsnittet uppgår till 6,04 för Italien, 6,35 för Spanien, 7,48 för Grekland, 6,05 för Portugal och 5,86 för Frankrike. En basareal i enlighet med föreskrifterna i artikel 2.2 skall i så fall fastställas separat för ris."

3. I artikel 3.6 skall följande stycke läggas till:

"Senast den 1 augusti 2000 skall medlemsstaterna till kommissionen överlämna eventuella ändringar av regionaliseringsplanerna som gjorts för att inkludera ris."

4. I artikel 3.7 skall första stycket ersättas med följande:

"Om en medlemsstat i enlighet med punkt 1 väljer att upprätta produktionsregioner vars gränser inte motsvarar gränserna för de regionala basarealerna, skall den till kommissionen översända en sammanfattning av alla ansökningar om ersättning och av de avkastningar som kan hänföras till dessa. Om det av dessa uppgifter framgår att den genomsnittsavkastning som följer av regionaliseringsplanen för 1993, eller när det gäller Österrike, Finland och Sverige, den genomsnittsavkastning som följer av planen för 1995 eller, när det gäller Italien, Spanien, Grekland, Portugal och Frankrike, den avkastning som fastställts till 4,00 ton per hektar, 2,95 ton per hektar, 3,48 ton per hektar, 3 ton per hektar respektive 6,02 ton per hektar, skall all ersättning som skall betalas ut i den medlemsstaten under följande regleringsår sänkas i proportion till det konstaterade överskottet. Denna bestämmelse skall emellertid inte tillämpas om den kvantitet för vilken ansökningarna gjordes, uttryckt i ton spannmål, inte överskrider den kvantitet som utgörs av produkten av medlemsstatens samtliga basarealer och ovannämnda genomsnittsavkastning."

5. Artikel 4.2 skall ersättas med följande:

"2. Beräkningen i punkt 1 skall göras med hjälp av den genomsnittliga spannmålsavkastningen för samtliga jordbruksgrödor. Om en medlemsstat väljer att tillämpa en sådan särskild avkastning som anges i artikel 3 punkt 3a skall den avkastningen användas för ris och den genomsnittliga spannmålsavkastningen användas för andra jordbruksgrödor än ris.

Om majs behandlas separat skall majsavkastningen användas för majs och avkastningen från 'andra sädeslag än majs' användas för spannmål, oljväxter, ris och oljelin samt lin och hampa för fiberproduktion."

6. I artikel 4.3 skall följande läggas till i första stycket:

"För ris:

— 63,00 EUR/ton från och med regleringsåret 2001/2002."

7. I artikel 6.2 skall följande stycke läggas till:

"Producentmedlemsstaterna skall, senast den 31 december 2003, skicka en rapport till kommissionen om miljön vid risproduktionen, och särskilt nämna utvecklingen i traditionella zoner och påverkan av eventuella nationella åtgärder som vidtagits i syfte att skydda miljöintressena för de risodlingsarealer som tagits ur produktion."

8. Artikel 9 skall ändras på följande sätt:

a) Den inledande meningen skall ersättas med följande:

"Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 9 a.2, särskilt"

b) I första stycket skall följande läggas till efter femte strecksatsen:

"— sådana som, för ris, och eventuellt fastställande av den särskilda basarealen med beaktande av de arealer som avses i artikel 6.4 i förordning (EG) nr 3072/95,"

c) I andra stycket första strecksatsen skall punkt ii ersättas med följande:

"ii) certifierat utsäde när det gäller durumvete, ris samt lin och hampa för fiberproduktion."

9. Följande text skall läggas till som punkt 9a:

"Artikel 9a

1. Kommissionen skall bistås av den förvaltningskommitté för spannmål som inrättas genom artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92.

2. När hänvisning görs till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, i enlighet med artikel 8 i samma beslut.

3. Den tid som föreskrivs i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EEG skall vara en månad."

10. I artikel 10.3 sista stycket och i artikel 12 skall hänvisningen till "artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92" ersättas med en hänvisning till "artikel 9 a.2".

11. Följande punkt VI skall läggas till i bilaga I:

Artikel 2

KN-nr	Varubeskrivning
VI. RIS 1006 10	Ris

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 2001/2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.